

Evangelisation

Citat av Ellen G White

Originaltitel: Evangelism

sidnummer efter engelska utgåvan

1946 – svenska 2020

ellenwhite.se

Forord	
Evangelisation utmaning.	15
Folkmassorna i storstäderna	25
Mindre samfund och landområden	45
Den offentliga kampanjen.	53
Organisera evangeliska möten	93
Det offentliga arbetet.	119
Budskapet och dess presentation	168
Att förkunna de särskilda sanningarna	217
Bevara intressen	279
Vinna och behålla Nyomvända	334
Arbetet i de stora amerikanska Städerna	384
Att basunera ut budskapet i andra länder	407
Personlig arbete	429
Bibelinstruktören	456
Evangeliserande Sång	496
Hälsomission	513
Bearbeta bestämda Samhällsklasser	552
Att bemöta falsk Vetenskap, Sekter, Ismer och hemliga Samfund	589
Medarbetaren och hans Kvalifikationer	628
Budskapets seger	692

Förord

Evangelisation finns på Kristendoms kärna. Det är den viktigaste teman för de som har kallats för att förkunna det sista budskapet till världen. Vi är i tidens sista timmar och det adventbudskapet som har designats för att förbereder ett folk inför Herrens återkomst måste höjas till ett högt rop. Det måste nås ut till det yttersta delar av världen.

Från Sjunde-dags Adventismens början, har profetians ande vägled i principer och praktiken av att vinna själar, för ett expanderande arbete. Till en viss grad finns den instruktion om evangelisation i nästan alla Ellen Whites böcker. Även i *Review and Herald, Signs of the Times* och andra tidskrifter finns det artiklar från Guds budbärare som har stött ett växande evangelistisk arbete. Individuella evangelister har också fått, då och då, personliga hjälp och varningar angående metoder som skulle präglade deras arbete. Ibland har

Ellen White gjort föreläsningar för grupper av evangelister och kyrkliga administratörer och dessa innehåller mycket nyttiga råd.

Men dessa artiklar, särskilda vittnesbörd, personliga råd och föreläsningar är inte allmän tillgängliga idag. Det är därför den här boken publicerats, med en gedigen genomgång av varje ämne, till en allt större evangelistisk kår.

Den här boken sätta fram de väletablerade vägledande principer som evangelister och Bibel lärare borde följa, och även en massa små detaljer när det gäller principernas tillämpning.

Som en kompilation av inspirerad vägledning, kan det ses som en handbok av evangelisation för Adventrörelsen.

När kompilations kommitté skulle arrangera alla citat i logisk ordning, fann de att mycket allmänt råd repeterades.

I ett försök att undviker repetition, var endast de mest relevanta paragrafer utvalda. I vissa fall har meningen med repetition klippts bort, men i varje fall är det indikerad. Stor försiktighet har tagits för att visa citat av tillräckligt längd för att förstår sammanhanget.

Titlar är lagt till i fett stil, för att lätt kunde hitta ett citat. Källhänvisning och datum följer varje citat. När man citera ett manus, är datumet av handskrift, men när det gäller andra källor är det publiceringsdatumet.

Förståelse av tiden när citatet skrevs skulle vara hjälpsamt i applikation av principer, eftersom evangelisation utfördes under förändrande omständigheter. I vissa fall går det inte att tillämpar i detalj de metoder som används under tidigare åren. Men de grundläggande principerna beskrivit eller illustrerad skulle fortfarande vara en bra guide för att hitta säker och fruktsamma metoder. Principer är tidlösa, men applikation kan justeras eller adapteras efter behovet idag. Ett konkret exempel är hur man håller tältmötena som ofta nämns. På 70-talet håll Adventisterna många stora tältmöten som lockade många tusen åskådare särskild under helgerna. Fördelning kunde vara runt 50 % som var icke Adventist, men ibland även 15 icke Adventister till 1 Adventist. På 90-talet hade man stora framgångsrika tältmöten på kanten av stora städer som kunde vara från 2 veckor till en månad. Möjlighet var stor för att nå folk. Många citat som rekommenderade dessa

möten och råd om hur man ska hålla de blev skrivit på den tiden.

Men tiden har ändrats och på tälmöten idag samlas nästan endast medlemmar. Stora folkskaror som samlades förr på tälmöten kan nås bättre nu vid en mötessal med principer om hur man håller ett stormöte gäller än idag. Kunskapen i den här boken är nästan utesluten riktad mot pastorer och Bibelarbetare. Det finns mycket råd om evangelisation riktad mot lekman och kolportörer i andra verk. Hälsö evangelisation finns på verk som Hälsa för hela människan m m så endast den förkunnande av hälsö evangelisation lyftes fram här. Det finns tyvärr inte utrymme att ta upp ämnet om evangelistens kvalifikationer.

Det hoppas på att denna bok ska leda till en förbättring av metoder inom evangelisations ämne. Dess uppbyggande, aktuella råd och varningar och syn på budskapets seger komma att stå som ett "blåkopierat" eller mall som ska leda evangelisation till sin klimax under det höga ropet av den tredje ängeln.

Ellen White litteratur förvaltare.

Sektion 1 - Evangelisation utmaning.

Jesus missionsbefallning - Jesus sista ord till Hans lärjungar var "se, jag är med er alla dagar till tidens slut". "Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar!". Gå till de yttersta gränser av jorden där människor bor och vet att var du än går ska Han vara med oss. ...Missionsbefallningen är också för oss. Jesus befalla oss att gå fram som Hans budbärare till att lär ut, undervisa och övertyga människor och fästa deras uppmärksamhet vid livets ord.

Jesus lovar oss också sin närvaro. Oavsett de hinder och påfrestningar som vi kunde möta är löfte för oss "Se, jag är med er alla dagar till tidens slut". - *Manus* 24, 1903

Budskap en levande kraft. - I missionsbefallningen gav Jesus oss våra arbete. "Lär dem att hålla allt som jag befallt er". Lärjungarna skulle lära ut vad Jesus hade lärt dem. Det som Han hade sagt, inte bara personligt, men också det Han talade genom gamla testamentets profeter och lärare, menas här. Människolärer är utesluten. Det finns ingen plats för traditioner, mänskliga teorier och slutsatser eller kyrkolagar. Inga lagar som

kyrkomyndigheter har stiftat finns med. Jesus lärjungar ska inte lära ut dessa. "Lagen och profeterna" med Jesus livshistoria och gärningar är skatten som anförtrotts lärjungarna för att dela med världen... Evangeliet ska delas, inte som en död teori men som en levande kraft som förändrar livet. Gud vill att de som ta emot Hans nåd ska bära vittne om dess kraft. *Vändpunkten* s826 (1898)

Kyrkan anförtrotts budskapet - Vi lever idag på den sista delen av världens historia. Människor borde bäva med en känsla av ansvaret att de känna sanningen. Världens slut är här. En riktig förståelse av dessa saker skulle leda alla till total överlåtelse av allt man har och är till Gud... Den allvarlig plikt av att varna världen av sin snara undergång vila på oss. Från varje håll, nära och fjärran kommer kallar till oss för hjälp. Budskapet ska bäras till världen av kyrkan som är helt överlämnat åt arbetet. Kom till evangeliets fest. Middag är redo, kom!

...Kronor, eviga kronor ska vinnas. Himmelriket ska man få. En värld som är döende i synd ska belysas. Det förlorade pärlan ska finnas. Det förlorade faret ska återhämtas tryggt in i fällan. Vem vill var med på letandet? Vem vill bära ljus till dem som vandra i villfarelsens mörker? *Review and Herald*, July 23, 1895

Kriset som pågår - Vi borde känna ansvaret att arbeta med iver för att dela till andra Guds sanningar för denna tid. Vi kan inte sträva nog...

Nu är tiden för det sista varningen att delas. Det finns en speciell kraft med att dela sanning just nu. Men hur lång ska det fortsätta? Endast en lite tid. Om det någon gång var en kris så är det nu!

Alla bestämmer nu deras evige öde. Människor behöver vaknas för att förstår den allvarlig tid och närheten av dagen där mänskliga provningstid ta slut.

Resolut satsningar borde göras för att ta budskapet för denna tid framträdande inför folket. Den tredje ängeln ska gå fram mer stor kraft. - T6, s16 (1900)

Vårt riktiga arbete är evangelisation - Evangelistiskt arbete, att öppnar Bibeln för andra och varnar dem för vad som ska ske i världen kommer att ta upp mer och mer tid av Guds tjänare. *Review and Herald*, aug 2, 1906

Att får fart på budskapet - Som ett folk behöver ödmjuka våra hjärtan inför Gud och vädja Hans förlåtelse för vår försummelse vid att uppfylla evangeliets missionsbefallning. Vi har gjort stora centrar på några platser men lämnat oarbetat många viktiga städer. Låt oss nu tar upp det arbete som vi har fått och vaknar människor till att tanke på deras fara. Om varje Adventist hade gjort sitt arbete skulle antalet troende bli mycket större än vad den är. T9, s25 (1909).

En kall till ivrig arbete - Om våra pastorer förstod hur snart världens invånare ska träda fram inför Kristi domstol för att var och en ska få igen vad han har gjort här i livet' hur ivrigt skulle de då arbeta och sträva tillsammans med Gud för att presentera sanningen och leda människor till att acceptera den. Hur uthärdligt skulle de jobba då för att främjar Guds sak i världen och förkunnar vid ord och handling "slutet på allting är nära." *Brev* 43, 1902

Bland de sista dagarnas förvirring - Jesus ord talar till oss som leva här nere vid jordens historias slut. "Men när det här börjar hända, så räta på er och lyft era huvuden, för er befrielse närmar sig." Länder är oroliga. Tider där folk stå rådlösa är här. Havets vågor dånar.

Människor tappa andan av skräck i väntan på det som ska drabba världen, men de som tror på Guds Son ska hör Hans röst mitt i stormen som säger "Det Är Jag. Var inte rädda." ... Vi ser "att hela världen är i den ondes våld" och avfall. Upprör mot Guds bud verkar globalt. Bland spänningens förvirring överallt finns det ett arbete att utföra i världen. *Manus* 44, 1900

Höj flaggan på mörker platser - Satans arméer är många och Guds folk måste sprida sig överallt på jorden och sätta flaggan av sanningen på de mörker platser och gör sin ytterst för att förstöra Satans rike. *Brev* 91, 1900.

Den högsta, storstest arbete - Det är Guds plan att förkunnande av detta budskap ska vara den högsta, största arbete som kan göras på jorden vid den har tiden. - T6 s11

Snabbare frammarsch - I det här landet och andra främmande länder ska sanningen för den har tiden gör en snabbare frammarsch än vad den har gjort. Om våra folk ska gå ut i tro och gör vad de kan för att starta och arbeta med Kristus metoder, ska vägen öppnar för dem. Om dem vill visa energin som krävas för att når framgång och tron som gå framåt utan att fråga och istället lyda Guds befallning, kommer de att få rika

belöningar. De måste gå så långt och snabbt som möjligt med en beslutsamhet att göra precis vad Herren har sagt ska göras. De måste ha push och en ivrig tro utan tvivel. ... Världen måsta höra varningsbudskapet. *Manus* 162, 1905

Ständig större inflytelse av evangeliet. Omringa jorden - Sanningens ljus ska ljusa fram överallt, så att hjärtan som sover i okunnighet ska vakna och bli omvänd. På alla länder och städer ska evangeliet förkunnas...

Församlingar ska planteras och planer läggas för arbete som de nyligen planterade församlingarna skulle göra. Detta missionsarbete skulle fortsätta når ut och ta ny mark, och utvidga vingårdens odlingar. Ringen ska bli allt större tills det omringa jorden. *Brev* 86, 1902

På alla riktningar - Varningsbudskapet ska förkunnas från by till by, stad till stad, land till land. Inte med ytlig pompa utan med Andens kraft genom män av tro. Det är nödvändigt att den bäst sorts arbete ges. Tiden har kommit, den viktiga tiden när bokrullen ska öppnas för världen genom Guds budbärare. Sanningen som finns i den tre ängels budskap måste gå till varje land och stam och språk och folkslag. Det måste upplysa mörkret av varje kontinent och fortsätta till havets öar.

Låt det finnas vis planering för framgång vid arbetet. Bestämde satsningar borde göras för att öppna nya fält på norr, syd, öst och väst. ... Eftersom förkunnelse av sanningen har försumrats så länge borde det faktum uppmana våra pastorer och arbetare att gå in på dessa fält och inte ge sig till dem har gett ut budskapet klart. *Manus* 11, 1908

Ohindrad av hinder - Sanningen ska seger och gå förbi dem människor som avsky och avvisa den. Även om den verkar hindrad ibland, dess framgång har aldrig stoppats. När Guds budskap få motstånd ger Han det ännu mer kraft så att den kan ge en ännu större inflytelse. Begåvad med gudomlig energi kommer sanningen att skära genom det starkaste barriär och seger över varje hinder.

Ett väsentligt arbete. - Arbetet som evangeliet omfatta som missionsarbete är ett rakt väsentligt arbete som ska lysa större och större tills den fullkomliga dagen. *Brev* 215b, 1899

En inflytelse som ska gå djupare och bredare - Inflytelse av detta budskap har växt allt djupare

och bredare och sätt igång källor av aktivitet i tusentals hjärtan. Den har lett till byggnation av utbildnings institutioner och tryckeri och hälsa. Alla dessa är Guds verktyg för att samarbeta på det stora arbete som representeras i de tre änglar som flyga uppe på himlen. De ska varna jordens invånare att Jesus kommer tillbaka med stor makt och härlighet. *Review and Herald* dec 6 1892

Förkunna på nya fält - Vi har ett allvarligt och prövande budskap att ge till världen. Men för mycket tid har ägts åt dem som redan känner sanningen. Istället för att spendera tid på dem som redan har fått många möjligheter att lära sig sanningen, gå till dem som aldrig har hört ditt budskap. Håll dina tältläger* i städer där sanningen har inte förkunnats. Några ska komma och ta emot budskapet. *Brev 87, 1896.*

**obs: Adventister på tidig åren hade mycket framgång vid tältläger som attraherade stora mängder folk. När det pratas om "tältläger" i den här boken menas de stora evangelistiska möten.*

Nya platser är de bästa. - De platser där sanningen har aldrig förkunnats är de bästa platser att arbeta. Sanningen borde ta tag av de som aldrig har hört det och deras vilja. De ska se syndens syndighet och deras omvändelse kommer att bli total och ärlig. Gud ska arbeta på hjärtan som tidigare har aldrig fått en appell och aldrig innan sett syndens storhet. *Brev 106, 1903*

Om sanningen hade förkunnats aggressivt - De visats mig stad efter stad som behövde evangeliskt arbete. Om genomtänkt satsningar hade gjort i de städer som står ovarnade skulle de inte vara så hårda idag som de är. Från det ljus jag har fått vet jag att det kunde ha varit tusentals mer som lovprisa sanningen om arbetet hade genomförts efter situationens behov, på många aggressiva sätt. *Brev 94a, 1909*

Skörden är stor - Det allvarligt och heligt budskap måste förkunnas på de svåraste platser och de mest syndiga städer. På varje plats där det trefaldiga evangeliets ljus har inte stigit upp. Alla ska höra den sista inbjudan till Lammets bröllopsfest.

Länder som har varit stängda till evangeliet öppnar nu deras dörrar och ber att Guds Ord skulle förklaras för dem. Kungar och prinsar öppnar deras långa stängda grindar och bjuda in korsets förkunnare. Skörden är verkligen stor. Endast evighet kommer att avslöja resultatet av väl-riktad satsningar som göras nu. *Evangeliets Tjänare* s35(engelska) (1915)

100 arbetare där det finns en - Tiden är kort. Kristi arbetare behövs överallt. Det borde finnas en hundra trogen och ivriga arbetare på hem och främmande missionsfälten där det idag finns bara en. De vägar och stigar står oarbetade. Nödiga erbjudande borde ges till dem som borde vara aktiva i Mästarens missionstjänst. *Fundamentals of Christian education* s488 (1903)

En klok dirigering av arbetare - För att åstadkomma allt som Herren vill med att varna städerna måste Hans tjänare ha en klok plan för dirigering av arbetare. Oftast de arbetare som skulle vara en bra kraft med offentliga möten är upptagen med andra arbete som lämnar de ingen tid för aktivt tjänst bland folket. När det gäller planering på de olika center av våra arbete bör de som bär ansvar finna helgade människor med business utbildning. Man borde vara på vakt på tendensen att binda upp i de olika center människor som kunde göra ett större och viktigare arbete på offentliga scener. De skulle presentera för otroende de sanningar som finns på Guds ord. *Review and Herald, 7 april 1910.*

Den högste kallelse - Inga ska tala ner om evangeliets tjänst. - Ingen verksamhet skulle drivas på ett sätt som ska göra tjänsten vid Guds ord till att ser ut som underlägsen. Det är inte så. De som förnedra evangeliets tjänst förnedra Jesus. Den högste av alla arbete är evangelisation på sina olika sätt. Det skulle hållas framför våra ungdomar att det finns inget arbete som är mer välsignad av Herren än det av evangeliets förkunnare. Våra unga män ska inte hindras från att bli pastorer. Det finns en fara att några ska dras bort från vägen som Gud vill att de ska gå genom lysande framställningar. Några fick uppmuntran till att plugga till läkarlinje som borde ha förberedd sig själv till pastor. T6, s411 (1900).

Unga som ersätta gamla fanbärare. - De fanbärarna falla och unga män behövs för att fylla de tomma platser, så att budskapet kan fortsatt förkunnas. Aggressivt strid måste utvidgas. Dem som är ung och starka borde gå till jordens mörka platser och kalla döende människor till omvändelse. - *Evangeliets Tjänare* s104(engelska) (1915)

Förberedda snabbt för tjänst - Våra skolor har varit etablerade av Herren och om de drivas i harmoni med Hans syfte skulle ungdomar som skickas dit snabbt förberedd för olika linjer av evangelisations arbete. Några ska få utbildning till fältet som missions sjuksköterskor, några som kolportörer, några som evangelister, några som lärare och några som pastorer. *Brev 113, 1903.*

Lär de att göra evangelisations arbete - Herren kalla de som arbeta på våra sanatorier, tryckerier och skolor att lär ut ungdomar till evangelisations arbete. Våra tid och energi ska inte brukas mest på att etablera sanatorier, matbutiker och restauranger att andra linjer ska försummas. Unga män och kvinnor skulle inte vara bunden vid mekaniska arbete som borde vara aktivt i tjänst vid Bibelarbete och kolportör arbete. *Review and Herald*, May 16, 1912.

Kall till starka unga män. - Var finns de unga män som skulle gå fram till arbetet, med full tillit till Gud, redo till att tjäna och våga? Gud kalla: "Son, gå och jobba i min vingård idag". Gud vill göra dagens unga män till himlens utvalda skattkammare för att presentera till folket sanningen i kontrast vid villolära och vidskepelse. Om dem vill ger sig själva till Honom. Må Gud rulla bördan på starka unga män som ha sitt ord i dem och vill ge sanningen till andra. *Manus* 134, 1898.

Män som inte vill dra tillbaka. - Gud kalla omvända arbetare som ska vara uppriktig mot Honom-ödmjuka män som ser behovet av evangelisation och drar inte tillbaka men istället gör varje dags arbetet trofast. Män som litar på Gud för hjälp och styrka i varje nödsituation. Budskapet skulle bäras av dem som älskar och frukta Gud. Lagg inte din börda på någon konferens. Gå fram som evangelister och på ett ödmjukt sätt presentera ett "så säger skriften". *Brev* 43, 1905

Sektion 2 Folkmassorna i storstäderna

(25) *I skuggan av den förestående domen.*
Miljontals människor i städerna måste snart besluta sig.- Det andliga mörkret där övertäcker hela jorden, i dag intensivast i befolkningens tätast befolkade centra. Det är i ländernas städer som evangelisten finner den största förhårdelsen och det största behovet...

Redogörelser för kriminalitet och synd i landets stora städer attraherar. Den ondes ondskan är nästan ofattbar. I himlens ögon blir många städer precis som Sodom. Den ökande ondskan är så stor, att mängder av människor snabbt närmar sig en punkt i sin personliga erfarenhet, där det är mycket svårt att nå dem med en frälsande kunskap om den tredje ängelns budskap. Själafienden arbetar på ett mäterligt sätt för att få full kontroll

över människosinnet. Det som Guds tjänare skall göra för att varna och förbereda människor inför domens dag, måste göras snabbt.

De villkor som kristna tjänare befinner sig under i de stora städerna, utgör en högtidlig vädjan om outtröttligt arbete för de miljoners skull, som lever i skuggan av den förestående domen. Människor kommer snart att tvingas fatta de avgörande besluten och de måste få ett tillfälle att höra och förstå Bibelns sanning för att de skall kunna inta en intelligent ståndpunkt på rätt sida. Nu kallar Gud Sina budbärare, med överenskommelser som inte är osäkra, för att varna städerna, medan nåden fortfarande är kvar och medan stora mängder fortfarande är mottagliga för inflytandet från Bibelns omvändande sanning. - *Review and Herald*, 7.april, 1910.

På "marsch mot döden".- Satan arbetar intensivt i våra tätbefolkade städer. Hans arbete kan märkas i den förvirring, strid och oenighet som råder mellan det hårda arbetet och kapitalet, samt i det hyckleri som har kommit in i församlingarna. När människor inte tar sig tid till att meditera, leder Satan dem in i en rad lättsinnigheter och de börjar söka efter nöjen, och efter att äta och dricka. Han fyller dem med en ambition efter att synas, som kommer att upphöja självet. Steg för steg närmar sig världen det tillstånd, som var i Noas dagar. Varje tänkbar förbrytelse begås. Köttets lustar, ögonens stolthet, självisk framtoning, maktmissbruk, grymhet och krafter används på att knyta människor till allianser och föreningar - binder dem samman i buntar, för att bli uppbrända i de sista dagarnas stora eld - allt detta är sataniska ombuds verk. Denna rad av förbrytelser och dårskap kallar människor för "liv."

Denna värld som handlar som om inte var någon Gud, upptagen av själviska göromål, kommer snart att erfaras plötslig undergång, och kommer inte att kunna undgå detta. Många fortsätter oförsiktigt att tillfredsställa sig själva tills de vämjs så mycket av sina liv att de begår självmord. Dans och festande, dryckenskap och rökning, ger deras djuriska lidelser fritt utlopp, och de går som en ox till slaktaren. Satan arbetar med alla sina knep och sin list för att människor blint skall fortsätta att marschera framåt, tills Herren reser Sig upp från Sin plats och straffar jordens invånare för deras missgärningar, då jorden skall uppenbara invånarnas blod och inte längre dölja deras slakt. Hela världen visar sig marschera rakt in i döden. *Manuskript* 139, 1903.

Ärelystna uppfinningar. - Män och kvinnor som bor i dessa städer blir alltmer insnärjda i sina affärsrelationer. De handlar fanatiskt med att resa byggnader, vilkas torn sträcker sig upp mot himlen. Deras tankar är fyllda med lömska påhitt och ärelystna planer. - *Manuskript* 154, 1902.

Om himlens varningar går opåaktade förbi. - Jag har fått befallning att göra det budskapet känt, att städer fulla av överträdelser och extremt syndiga, kommer att ödeläggas av jordbävningar, av eld och översvämning. Hela världen kommer att varnas och veta att där finns en Gud, som kommer att visa sin auktoritet som Gud. Hans osynliga ombud kommer att skapa ödeläggelse, undergång och död. Alla samlade rikedomar kommer att sakna betydelse.

Olyckor kommer att inträffa - de mest fruktansvärda olyckor, de mest oväntade; och dessa ödeläggelser kommer att följa på varandra. Om de varningar som Gud har gett isakttas, och om församlingarna kommer att ångra sig och omvända sig till trofasthet, då kan andra städer sparas för en tid. Men om människor, som har bedragits, fortsätter på samma sätt som de har vandrat på, och inte fäster något avseende vid Guds lag utan för fram osanningar och falskhet, låter Gud olyckor komma över dem, så att deras sinnen kan bli väckta.

Herren kommer inte plötsligt att förkasta alla överträdare eller att ödelägga hela nationer; men Han kommer att straffa städer och platser där människor har ställt sig till förfogande för Satans ombud. Nationernas städer kommer att behandlas strängt, och trots detta kommer de inte att drabbas av Guds yttersta vrede, därför att somliga själar ständigt kommer att bryta sig loss från fiendens bedrägeri och ångra sig och bli omvända, samtidigt som folkassan kommer att samla på sig vrede till vredens dag. - *Manuskript* 35, 1906.

(28) **Att väcka folket** - Då jag vistades i Loma Linda, Kalifornien, den 16 april 1906 passerade en mycket säregen scen förbi mig. Under en syn om natten fann jag mig stå på en höjd. Därifrån kunde jag se hus svaja som rö för vinden. Byggnader, både stora och små, störtade samman. Nöjespalats, teatrar, hotell och rika människors hem vacklade och omstörtades. Många liv gick till spillo och luften genljöd av ropen från de skadade och skräckslagna människorna.

Ödeläggelsens änglar från Gud var i arbete. Byggnader som var så stabilt uppförda att människor betraktade dem som säkra för varje fara, blev vid en enda beröring förvandlade till

ruiner. Det fanns inte någon plats där man kunde känna sig säker. Jag kände mig inte som om jag befann mig i någon särskild fara, men jag kan inte finna ord till att beskriva de förfärliga scener som framställdes för mig. Det såg ut som om Guds förbarmande var slut och att domens dag hade kommit. Den ängel som stod vid min sida upplyste mig då om att bara få har någon förståelse av den ogudaktighet som råder i världen, framförallt ogudaktigheten i de stora städerna. Han förklarade att Herren har bestämt en tid då han skall hemsöka överträdarna i vrede, på grund av att de så hårdnackat har ringaktat hans lag.

Det som gjorde det mest levande intrycket på mitt sinne trots det fruktansvärda i den scen som rullades upp för mig var ändå upplysningen som gavs i samband med detta. Den ängel som stod vid min sida förklarade att Guds överhöghet tillsammans med hans helighet måste uppenbaras för dem som hårdnackat vägrar lydnad mot konungarnas Konung. De som väljer att alltjämt vara olydiga måste i barmhärtighet bli hemsökta med straffdomar för att de om möjligt skall kunna väckas till att förstå sitt syndiga handlingssätt. - *Vittnesbörden* band. 9, s. 92 - 93. (1909)

(29) **En vision om den stora ödeläggelsen.** - Senaste fredag på förmiddagen, strax innan jag vaknade, rullades en mycket intrycksfull scen upp för mig. Det var som om jag vaknade upp ur sömn, men jag var inte hemma. Från fönstren kunde jag se en fruktansvärd storbrand. Stora eldklot föll ned på husen, och från dessa klot flög det brinnande pilar i alla riktningar. Det var omöjligt att hejda den eld som tändes och många platser ödelades. Folkets rädsla var obeskrivlig. Efter en tid vaknade jag upp och fann mig själv vara i mitt hem. - *Brev* 278, 1906.

Eftersom stora städer kommer att svepas bort... - Överallt finns det människor som borde vara ute i aktiv tjänst och ge det sista varningsbudskapet till en fallen värld. Det arbete som för länge sedan skulle ha pågått för att binda själar till Kristus, har inte utförts. Invånarna i ogudaktiga städer, som så snart kommer att hemsökas av olyckor, har blivit fruktansvärt försummat. Den tid är nära, när stora städer kommer att sopas bort och alla borde varnas om dessa kommande domar. Men vilka ger Gud den helhjärtade tjänst som Han kräver för att denna verksamhet skall bli utträttad?

För ögonblicket utförs inte en tusendel av det arbete i städerna, som borde utföras där. Detta

skulle ha utförts om män och kvinnor ville göra hela sin plikt. - *Manuskript* 53, 1910.

Ödeläggelse av tusentals städer. – O, om Guds folk hade en känsla av den förestående ödeläggelsen av tusentals städer, som nu nästan har överlämnats till avgudadyrkan. - *Review and Herald*, 10.sept, 1903.

Påskynda verksamheten.– Då jag betraktar tillståndet i städerna, som så uppenbart står under Satans makt, ställer jag mig själv frågan: Vad kommer att bli slutet på det här? Den växande ondskan i många städer blir större. Kriminalitet och synd pågår på alla (30) platser. Nya former av avgudadyrkan införs ständigt i samhället. I alla nationer vänder människors tankar sig till nya påhitt. Obesinnade handlingar och sinnesförvirring blir allt större överallt. Jordens städer blir med säkerhet som Sodom och Gomorra.

Som ett folk behöver vi påskynda den verksamhet i städerna, som har hindrats från att ägna sig åt detta på grund av brist på arbetskraft, resurser och villighet. I vår tid behöver Guds folk vända sina hjärtan helt till Honom, ty alltings slut är nära. De behöver ödmjuka sina sinnen och bli uppmärksammade på Herrens vilja, arbeta med en allvarlig önskan att göra det som Gud har visat måste göras, för att varna städerna om deras förestående dom. - *Review and Herald*, 25. jan. 1912.

Större svårigheter
Gå fram med större iver.- Vi närmar oss den stora och avgörande striden. Varje åtgärd som ger framsteg i den, måste göras med allt större ansträngning, ty Satan arbetar med hela sin kraft på att göra svårigheterna på vår väg större. Han arbetar med hela sin orättfärdighets bedrägeri på att förvissa sig om människornas själar. Jag har fått uppdraget att säga till evangeliets förkunnare och våra missionsläkare: Gå framåt. Det uppdrag som skall utföras, kräver självuppoftning vid varje steg, men gå framåt. - *Brev* 38, 1908.

Ingen tid att förspilla - Vi har ingen tid att förspilla. Slutet är nära. Att resa från plats till plats för att utbreda sanningen kommer snart att hindras av faror till höger och vänster. Allt kommer att göras för att stänga vägen för Herrens budbärare, så att de inte då skall kunna göra det som är möjligt (31) för dem att göra nu. Vi måste se detta rakt i ansiktet och gå framåt så fort som möjligt i aggressiv strid.

Enligt det ljus som Gud har gett mig, vet jag, att mörkrets makter är verksamma med stor kraft underifrån, och med smygande steg rycker Satan fram för att gripa dem som sover, liksom när en varg griper sitt byte. Vi har en varning, som vi måste ge nu, en gärning som vi måste utföra nu, men snart kommer det att bli svårare än vi kan föreställa oss. Måtte Gud hjälpa oss att förbli i ljusets kanal, att vara verksamma med ögonen fästade på Jesus, vår Anförare och tåligt och ihärdigt tränga oss fram för att vinna segern! - *Vittnesbörden* band. 6 s. 22. (1900)

Evangelisering i städerna blir allt svårare. - Vi inser inte omfattningen av sataniska ombuds verksamhet i dessa stora städer. Arbetet med att förmedla budskapet om sanningen för vår tid ut till folk blir allt vanskligare. Det är absolut nödvändigt att nya och olika talenter på ett klokt sätt förenar sig i verksamhet för folket. - *Medical Ministry*, s. 300 (1909)

Den bästa tiden för städerna är förbi- Ett stort arbete skall utföras. Jag har berörts av Guds Ande till att säga till dem som är i Herrens tjänst, att den bästa tiden för att förmedla vårt budskap till städerna, har gått, och detta arbete har ännu inte utförts. Jag känner en tung börda för att vi nu skall återvinna tiden. - *Manuskript* 62, 1903.

Det arbete som församlingen har försummat att utföra under en tid av fred och välgång, måste den utföra under en fruktansvärd kristid, under de mest nedslående och avskräckande förhållanden. - *Vittnesbörden* band. 5, s. 463. (1885)

Guds Ande dras gradvis tillbaka- Vi lever i ändens tid. Tidens tecken, som så snabbt går i uppfyllelse, förklarar att Kristi ankomst är nära för dörren. Den tid i vilken vi lever är allvarlig och betydelsefull. Guds Ande dras gradvis men säkert bort ifrån jorden. Hemsökelse och straffdomar håller redan på att drabba dem som föraktar Guds nåd. Olyckor på land och hav, de osäkra förhållandena i samhället tillsammans med krigsrykten är illavarslande. De förebådar kommande händelser av den största omfattning.

Det ondas redskap håller på att förena sina krafter och sluta sig samman. De samlar krafter till den sista stora krisen. Stora förändringar kommer snart att äga rum på vår jord och de sista händelserna kommer att ske mycket snabbt. - *Vittnesbörden* band. 9, s. 11. (1909)

Krigsande upprör nationerna. - Fruktansvärda prövningar och svårigheter väntar Guds folk. Krigets ondska omskakar nationerna från jordens

ena ända till den andra. Men mitt i denna prövningens tid - en tid av nöd sådan som inte har funnits sedan jorden blev till - kommer Guds utvalda folk att bestå opåverkade. Satan och hans härskaror kan inte skada dem, eftersom änglar som är väldiga i kraft, kommer att skydda dem. - *Vittnesbörden* band. 9, s. 17. (1909)

Innan de öppna dörrarna stängs - Jag har om och om igen instruerats om att till våra församlingar förmedla det uppdrag som skulle ha utförts i våra stora städer. Där behöver ett stort arbete utföras, inte endast där vi redan har upprättat församlingar, utan också på platser där sanningen aldrig har presenterats helt och fullt. Precis mitt ibland oss finns det hedningar likaväl som i avlägset liggande länder. Vägen måste öppnas för att nå dessa med sanningen för vår tid och denna borde genast öppnas

Den verksamhet som församlingen har misslyckats med att göra under i en tid av fred och framgång, kommer den att tvingas utföra under en fruktansvärd kris, under de mest nedslående, komplicerade omständigheter. *Vittnesbörd för församlingen* band 5 s 463 (1885). {Ev 31.4}

Vi har ofta hört berättas att våra städer skall höra budskapet, men hur tröga är vi inte till att ta oss i akt när det gäller deras undervisning. Jag såg En på den höga plattformen med utsträckta armar. Han vände sig om och pekade i alla riktningar, och sade: "En värld går förlorad i brist på kunskap om Guds heliga lag, och Sjundedags Adventisterna sover." Herren kallar på folk som vill tjänstgöra, ty det finns ett stort uppdrag att utföra. Där skall omvändelser äga rum som kommer att föröka församlingen, sådana som skall frälsas. Män och kvinnor på skall kunna nås på huvudvägar och sidovägar.

(33) Vi ligger långt efter när det gäller att följa det ljus som Gud har gett om uppdraget i våra stora städer. Under tiden utformas lagar som stänger dörrar, som nu är öppna för budskapet. Nu måste vi vakna upp till den allvarligaste insats, medan Guds änglar väntar på att erbjuda sin underbara hjälp till alla, som vill vara med och uppväcka mäns och kvinnors samvete när det gäller rättfärdighet, måttlighet och kommande dom. - *Manuskript 7*, 1908.

Arbeta så länge ni kan. - Mina bröder, inta städerna så länge ni kan. I de städer som redan har intagits, finns det många som aldrig har hört sanningens budskap. Somliga som har hört det har blivit omvända, och några har dött i tron. Där finns många andra som, om de fick ett tillfälle,

skulle kunna höra och acceptera frälsningens budskap. ... Dessa våra sista ansträngningar för Guds verk på jorden, måste tydligt bära den gudomliga stämpeln. - *Manuskript 7*, 1908.

Kallelsen till ett snabbt utfört uppdrag
Tiden är kort- Det budskap som jag har fått i uppdrag att förmedla till vårt folk för denna tid är: Bearbeta städerna utan dröjsmål, ty tiden är kort. Herren har framhållit detta uppdrag för oss under de senaste tjugo åren eller mer. En aning har gjorts på några platser, men mer måste göras.

Var är er tro?- När jag tänker på de många fortfarande icke varnade städerna, kan jag inte slappna av. Det är plågsamt att tänka på att de har försumrats så länge. I många, många år har Amerikas städer, och även sydstaternas städer lagts fram för vårt folk som platser, som har särskilda behov av särskild uppmärksamhet. Några få har burit arbetets börda i dessa städer, men (34) jämfört med de stora behoven och många tillfällena, har endast mycket litet blivit utfört. Var finns er tro, mina bröder? Var är de som skall utföra uppdraget?

Skall vi inte hela tiden anstränga oss för att sända ut budbärare till alla dessa fält, och generöst stödja dem? Skall inte Guds tjänare bege sig till dessa koncentrerade centra, och upphöja sina röster och varna dessa skaror? I en tid som denna, bör alla händer vara verksamma. - *Review and Herald*, 25. nov, 1909.

Stora skaror har inte varnats - I New York, [se också sid. 384 - 406. "Arbetet i de stora amerikanske städerna."] och i många andra städer, finns det stora skaror som inte har varnats. Vi måste på allvar börja utföra detta uppdrag. Lägga bort våra olikheter, och våra egna idéer. Vi skall förkunna Bibelns sanning. Helgade och begåvade människor skall sändas till dessa städer och sättas in i arbete. *Manuskript 25*, 1910.

På tiden att väcka väktarna - Våra städer skall bearbetas. Det behövs pengar för att utföra uppdraget i New York, Boston, Portland, Filadelfia, Buffalo, Chicago, St. Louis, New Orleans och många andra städer. På några av dessa platser blev folk starkt upprörda av de budskap som förkunnades mellan år 1842 och 1844, men under de senaste åren har endast litet uträttats där, i jämförelse med det stora arbete som borde pågå där. Och det föreföll svårt att få vårt folk att känna någon särskild börda för uppdraget i de stora städerna.

Jag vädjar till våra bröder, som har hört budskapet i många år. Det är på tiden att väcka väktarna. Jag har använt mina krafter till att ge de budskap som Herren har gett mig. En börda för våra städers behov har tyngt mig så mycket, att det ibland upplevdes som om jag skulle dö. Måtte Herren ge våra bröder vishet, så att de måtte veta hur (35) de skall föra verket framåt, i överensstämmelse med Herrens vilja. - *Manuskript* 13, 1910.

Miljoner skall höra budskapet– Städerna måste bearbetas. Miljoner som bor i dessa överfyllda centra skall höra den tredje ängelns budskap. Detta arbete har utvecklats sig snabbt under de senaste åren. - *Review and Herald*, 5.juli, 1906.

Särskilda tillfällen till att evangelisera Vid stora folksamlingar som vid St. Louis marknad.- Jag fick instruktion om att när vi närmar oss slutet, kommer där att vara stora församlingar i våra städer, som det nyligen har varit i St. Louis, och att man måste förbereda sig för att förmedla sanningen till dessa folksamlingar. När Kristus var på denna jord, utnyttjade Han sådana tillfällen. Varhelst många människor än samlades, av vilken anledning som helst, hördes Hans röst och klart och tydligt gavs Hans budskap. Och till följd av detta, efter Hans korsfästelse och himmelfärd, omvändes tusentals på en enda dag. De frön som Kristus sådde, sjönk djupt ned i människors hjärtan och spirade och när lärjungarna fick den Helige Andens gåva, samlades skörden in.

Lärjungarna begav sig i väg och förkunnade ordet överallt med en sådan kraft att deras motståndare greps av fruktan och de dristade sig inte till att göra det de gjorde, utan ett klart bevis på Guds medverkan.

Vid alla stora folksamlingar borde någon av våra predikanter vara närvarande. De bör arbeta klokt för att få uppmärksamhet och för att få sanningens ljus fram till så många som möjligt.

(36) Vi borde utnyttja alla sådana tillfällen som det gavs på St. Louis marknad. Vid alla sådana folksamlingar borde det finnas människor närvarande, som Gud kan använda. Små broschyrer med ljuset från vår tids sanning borde spridas bland folk som höstens blad. För många i dessa folkförsamlingar kommer dessa broschyrer att vara som blad från livets träd, som är till läkedom för folket.

Jag sänder er detta, mina bröder, så att ni kan ge det till andra. De som går ut för att förkunna

sanningen, skall välsignas av Honom, som har gett dem bördan att förkunna denna sanning.

Som aldrig tidigare, har den tid kommit då Sjundedags Adventister skall resa sig upp och lysa, ty deras ljus har kommit, och Herrens härlighet har kommit över dem. - *Brev* 296, 1904.

Värdera de stora städernas behov Arbetet i städerna är svårt- Vi känner starkt för arbetet i våra städer. Där är endast få, som är beredda att komma i gång med det väntande arbetet. Där finns folk från alla klasser som skall mötas och arbetet är svårt. Vi skall uppmuntra alla som har taktkänsla och förmåga att förstå situationen för att börja stödja varningssignalen till världen. - *Brev* 82, 1910.

Brist på studier och medel. - Några få trofasta arbetare har försökt göra något i denna stora onda stad (New York.) (*Se också sid. 383 - 389 "New York.") Men deras arbete har varit svårt, därför att de har så få möjligheter. Äldste ___ och hans hustru har arbetat trofast. Men vem (37) har känt en börda för att ge dem stöd i deras arbete? Vem bland våra ledande män har besökt dem, för att förhöra sig om arbetets behov? - *Generalkonferensen Bulletin*, 7.april 1903.

Svårigheter och ångest är orsaken till försummelse - Tiden går snabbt över i evigheten och städer har knappt berörts. Det finns en kraft som Guds Ande kan tillföra sanningen. Liksom ljuset blossar upp i sinnet, kommer en överbevisning att gripa människors hjärtan, som är alltför stark att motstå

Min plikt är att säga, att Gud allvarligt kallar oss att utföra ett stort arbete i städerna. Nya arbetsfält skall öppnas. Människor som känner budskapet och som borde känna ett ansvar för arbetet, har visat så liten tro att det har försummats under lång tid - på grund av svårigheter och fruktan. - *Brev* 150, 1909.

En kommitté för att undersöka de särskilda behoven. - Sju män borde väljas till att tillsammans med förmannen sätta i gång en verksamhet i de stora städerna, för dem som går förlorade utan sanningen, samtidigt som där inte görs några särskilda ansträngningar för att frälsa dem. Dessa sju män bör vara klarsynta män, män som är ödmjuka, saktmodiga och anspråkslösa i sina hjärtan. Städerna borde aldrig ha försummats så som har skett, ty gång på gång har det kommit det mest bestämda besked som kallade till seriöst arbete.

Inte mindre än sju män borde väljas till att bära ett stort ansvar i Guds verk i de stora städerna. Och dessa män borde dagligen ödmjuka sig själva och allvarligt söka Herren efter helgad visdom. De borde sätta sig i förbindelse med Gud som människor som är ivriga att få undervisning. De bör vara bönemänniskor, som ser att deras egna själar är i fara. Vad borde dessa sju mäns uppgift vara? De bör undersöka städernas behov och göra allvarliga och beslutsamma ansträngningar (38), för att främja verket. - *Brev 58*, 1910.

Att se behoven så som Gud ser dem. - Herren vill att vi skall förkunna den tredje ängels budskap med kraft i dessa städer. ... När vi arbetar med all den kraft som Gud ger oss och vi med ödmjuka hjärtan sätter all vår tillit till Honom, kommer vårt arbete inte att sakna frukt. Våra beslutsamma ansträngningar att föra själar till en kunskap om sanningen för vår tid, kommer att backas upp av heliga änglar och många själar kommer att bli frälsta. Herren sviker aldrig Sina trofaste budbärare. Han sänder till deras hjälp himmelska hjälpare och är med i deras arbete med Sin Helige Andes kraft för att överbevisa och omvända. Hela himlen kommer att skriva under era appeller.

O, att vi kunde se behoven i dessa stora städer så som Gud ser dem! Vi måste planera att i dessa städer placera lämpliga män som kan förmedla den tredje ängels budskap på ett så överbevisande sätt att det kommer att nå människors hjärtan. Män som kan detta, kan vi inte tillåta att samlas på en enda plats, för att utföra ett arbete som andra kunde göra. - *Manuskript 53*, 1909.

Särskilda problem vid storstads-evangelisering
De största och bästa hallarna. - Men det har varit ett svårt problem att veta hur vi skall nå ut till folk i de stora befolkningscentra. Vi har inte fått lov att komma in i kyrkorna. I städerna är de stora möteslokalerna dyra och i de flesta fall kommer endast några få att komma till de bästa lokalerna. Vi har blivit motsagda av dem, som vi inte har varit bekanta med. Människor förstår inte grunderna för vår tro och vi betraktas som fanatiker, som på grund av okunskap håller lördagen som vilodag i stället för söndagen. I vårt arbete har vi varit rådvilla och inte vetat hur vi skall kunna bryta igenom världslighetens och fördomarnas barriärer och kunna förkunna den dyrbara sanning för folk, som betyder så mycket för dem. *Vittnesbörden* band 6, s. 31, 32. (1900)

Praktiska problem med att finna en hall. - De nämnda problemen är sådana som man stöter på

nästan på alla platser, men inte i en så tydlig form som i _____. Vi tror att Satan har valt denna plats, för att utföra sina gärningar, så att arbetarna skall förlora modet och ge upp

Vi måste söka Guds visdom, ty i tro ser jag en stark församling i den staden. Det måste vara vår uppgift att vaka och be och söka råd från Honom som är underbar och mäktig i råd. En som är mäktigare än helvetets starkaste krafter kan ta bytet från Satan och under den Mäktiges ledning kommer himlens änglar att leda striden mot alla mörkrets krafter och plantera sanningens och rättfärdighetens norm i den staden ...

Våra bröder har letat efter en plats, där det kan hållas möten. Teatrarna och hallarna ger så många motbudande sidor att vi anser att vi skall använda skridskobanan, som på senare tid har använts till religiösa möten och möten om nykterhet. Om vi får en plats att förmedla Livets ord i, kommer det att kosta pengar. Gud kommer att anvisa en plats för Sin egen sanning, så den kan nå folk, ty det är det sätt som Han har arbetat på. - *Brev 79*, 1893.

Bör förvissa oss om stadsevangelister. - Nu, när Herren kallar oss till att än en gång med kraft förkunna budskapet i öststaterna, när Han befäller oss att inta öststaternas, sydstaternas, nordstaternas och väststaternas städer, skall vi då inte svara som en enda man och utföra Hans befallning? Skall vi inte planera att sända ut budbärare överallt på dessa fält och givmilt stödjade dem? ... (40) Alla våra städer skall bearbetas. Herren kommer. Slutet är nära; - ja, det är mycket brådskande. Inom en kort tid kommer vi inte att kunna arbeta så fritt som vi kan nu. Fruktansvärda scener ligger framför oss och det vi gör måste vi göra snabbt. Vi måste bygga upp vårt arbete på varje möjlig plats. Och för att detta skall fullbordas har vi starkt behov av den hjälp som våra erfarna predikanter kan ge, som kan bevara stora församlingars uppmärksamhet.

Herren vill, att vi med kraft skall förkunna den tredje ängels budskap i dessa städer. Vi kan inte utöva denna kraft av oss själva. Allt vi kan göra är att välja dugliga människor och uppmana dem att gå in på dessa tillfälliga boulevarder och förkunna budskapet där, - med den Helige Andes kraft. Då de talar sanningen, efterlever sanningen och ber om sanningen, kommer Gud att röra vid människors hjärtan. - *Manuskript 53*, 1909.

"Huvudvägs-evangelister." - Där finns behov av Äldste _____s talförmåga när sanningen förmedlas på huvudvägarna. När sanningen förmedlas på

huvudvägarna, kommer skydd att upprättas och ett vittförgrenat arbete kommer att utföras. - *Brev 168, 1909.*

Extraordinära ansträngningar krävs. - I dagens städer, där det finns så mycket som behagar och är tilldragande, kan man inte intressera folket med normala ansträngningar. Församlingstjänare som Gud utsett kommer finna det nödvändigt att framföra särskilt stora ansträngningar för att fånga folkmassornas uppmärksamhet. Och när de lyckas föra samman ett stort antal människor måste de bära fram budskap av en karaktär så mycket utöver den vanliga ordningen att människor väcks upp och varnas. De måste använda varje medel som möjligen kan tänkas ut för att sanningen skall framställas tydligt och klart. Det för denna tid prövande budskapet skall bäras fram så rent och bestämt att åhörarna hajar till och man leder dem till en önskan att studera Skrifterna. - *Vittnesbörden band 9 s. 109. (1909)*

Motstånd, omkostnader och skiftande publik. - Jag drömde, att flera av våra bröder rådslag angående planer för arbete i vår tid. De ansåg det vara klokast, att inte bearbeta de stora städerna, utan att inleda verket på små ställen, långt bort ifrån städerna; här skulle de mötas av mindre motstånd från prästerna och undvika omfattande kostnader. De resonerade som så, att det inte ginge att sätta våra fåtaliga pastorer på att instruera och vårda dem, som möjligen skulle ta emot sanningen i städerna, och som, på grund av det större motstånd man skulle möta där, skulle kräva mera hjälp än församlingarna ute på landet. Alltså skulle utfallet av en serie föredrag i staden, till stor del, gå förlorat. Vidare framhölls det, att våra begränsade resurser och de många förändringar som kunde uppstå på grund av omflyttningar som kunde väntas av en församling i en storstad, skulle försvåra byggandet av en församling, som skulle utgöra ett stöd för saken. Min make vädjade till bröderna, att de skulle utvidga planerna utan dröjsmål och, i våra storstäder, göra omfattande och fullödiga ansträngningar, som bättre skulle motsvara karaktären hos vårt budskap. En arbetare återgav händelser från sin erfarenhet i städerna, vilka visade att verket nära nog varit ett misslyckande, men samtidigt vittnade han om större framgångar på de mindre orterna.

En med värdighet och myndighet – En, som närvarar vid alla våra rådsmöten – lyssnade med det största intresse till varje ord. Han talade med noga övervägda ord och fullständig förvisning. ”Hela världen”, sade han, ”är Guds stora vingård.

Städerna och byarna utgör en del av denna vingård. De måste bearbetas. Satan kommer att försöka att gå emellan och göra arbetarna modstulna, för att hindra dem från att utbreda ljusets och varningens budskap på såväl de mer kända som de mindre beryktade ställena. Förtvivlade ansträngningar kommer att göras, för att vända folket bort ifrån sanningen och till lögnen. Himmelska änglar har i uppdrag, att understödja Guds utvalda budbärares mödor på Jorden. Pastorerna måste uppmuntra till och bibehålla en icke vacklande tro och hopp, såsom Kristus, deras levande Huvud, gjorde. De måste hålla sig ödmjuka och botfärdiga till hjärtat inför Gud.” *Vittnesbörden band 7, s. 34, 35. (1902)*

(42) Stora omkostnader i arbetet. - Det är som om att nästan alla vågar be någon arbetare att gå in i städerna, på grund av de resurser som krävs för att utföra ett starkt och gediget arbete. Det är sant att det kräver stora resurser för att utföra vår uppgift mot dem som inte varnats på dessa platser, och Gud vill höja våra röster och vårt inflytande för att använda medlen på ett vist sätt på detta särskilda arbetsområde. - *Manuskript 45, 1910.*

Himmelskt samarbete är en tvingande nödvändighet. - I våra stora städer bör det arbetas i absolut enighet och arbetarna bör förena sig i gudsfruktan som en enda människa, och arbeta med kraft och med allvarlig iver. Ansträngningarna bör inte vara upphetsande, inte någon strid. Låt där kunna ses en praktisk ånger, verklig förståelse, ett hjärtligt samarbete och en beslutsam tävlan hos varandra efter att lära sig självförnekelsens självuppoffrande lektioner genom att frälsa förtappade själar från döden. - *Manuskript 128, 1901.*

Låt oss tacka Herren för att där finns några få arbetare som gör allt som står i deras makt för att resa några minnesmärken för Gud, i våra försummade städer. Låt oss komma ihåg att det är vår plikt att uppmuntra dessa medarbetare. Gud är missnöjd med den bristande uppskattning och det bristande stöd som visas våra trofasta arbetare i våra stora städer. - *Manuskript 154, 1902.*

Arbetet skall ha sammanhang - Hälften av arbetet i de stora städerna går förlorat, för att medarbetarna avslutar sin verksamhet alltför snabbt och beger sig till ett nytt fält. Paulus arbetade länge på sina missionsfält, fortsatte sitt arbete ett år på en plats och ett och ett halvt år på en annan plats. Då en insats snabbt har avslutats har detta ofta gett upphov till en stor förlust. - *Brev 48, 1886.*

(43) *Löftet om en mycket riklig skörd*
En scen som gjorde intryck - I nattens syner har en mycket intrycksfull scen framställts för mig. Jag såg en väldig eldkula falla ned bland några byggnader och på ett ögonblick förvandla dem till ruiner. Jag hörde någon säga: "Vi visste att straffdomar skulle komma över jorden, men vi visste inte att de skulle komma så snart." Andra sade med ångestfyllda röster: "Ni visste det. Varför talade ni då inte om det för oss? Vi visste det inte." Från alla håll hördes liknande klandrande uttalanden.

Jag vaknade mycket förtvivlad. Jag lade mig att sova igen och jag tycktes nu vara i en stor folksamling. En med auktoritet talade till människoskaran framför vilken en karta över världen var utbredd. Han sade att kartan var en bild av Guds vingård som måste skötas. När ljuset från himmelen lyste på någon skulle denne reflektera ljuset till andra. Ljus skulle tändas på många platser, och från dessa ljus skulle ytterligare andra ljus tändas.

Jag såg glimtar av ljus från städer och samhällen, från höjder och dalar på jorden. Människor var lydiga mot Guds ord, och som följd av detta restes minnesmärken för honom i varje stad och samhälle. Hans sanning förkunnades överallt i världen. *Vittnesbörden* band 9, s. 28, 29. (1909)

Högtidliga varningar upprör tusentals - Trons och börens människor kommer att drivas till att arbeta med helig iver och förkunna de ord som Gud ger dem. Babylons synder kommer att avslöjas. De fruktansvärda följderna av att borgerliga myndigheter driver igenom kyrkans påbud, spiritismens utbredande, påvemaktens smygande, men snabba framgång - allt kommer att avslöjas. Dessa allvarliga varningar väcker folket. Tusentals och åter tusentals, som aldrig tidigare har hört något sådant, kommer att lyssna. Med förundran hör de uttalandet att Babylon är den församling som har fallit på grund av sina villfarelser och synder och på grund av att den har förkastat sanningen som sänts från himlen. - *Den stora striden* s. 520. (1888)

Många kommer till ljuset- Det är genom Kristi nåd som Guds förkunnare blir ljusets och välsignelsens budbärare. Då de genom uppriktig, uthållig bön blir uppfyllda av den helige Ande, kommer de att gå ut med en ivrig önskan att rädda människor. Deras sinnen fylls med iver att vinna nya segrar för evangelium. De kommer att få se frukt av sitt arbete. Om de bestämt vägrar att bygga på mänsklig visdom eller att upphöja sig själva, kommer de att kunna utföra ett arbete som

skall kunna bestå mot Satans angrepp. Många kommer att vända sig från mörkret till ljuset. Många församlingar kommer att upprättas. Människor kommer att bli omvända, inte till de mänskliga förmedlarna utan till Kristus. *Löftestiden*, s. 278. (1911)

Sektion 3

Mindre samfund och landområden

(45) *Huvudvägarna och sidovägarna* Avsides liggande orter - I vår planering för att utbreda arbetet, måste det ingå mycket mer än endast städerna. På avsides liggande platser finns det många, många familjer som måste tillgodoses, oavsett om de förstår det verk som Jesus gör för Sitt folk eller inte.

De som är på huvudvägarna skall inte försummas. Inte heller de i de avsides liggande områdena. När vi reser omkring från plats till plats och passerar hus efter hus, bör vi ofta fråga: "Har de människor som bor här, hört budskapet? Har Guds Ords sanning förmedlats till deras öron? Förstår de att alltings slut är nära och att Guds domar är nära förestående? Inser de att alla själar har köpts för en gränslöst högt pris? Då jag mediterar över dessa ting, hyser mitt hjärta en djup längtan efter att se sanningen framställas i sin enkelhet i människors hem, längs huvudvägar och på platser långt borta från folktäta centra. Det är vårt privilegium att besöka dem och göra dem bekanta med Guds kärlek till dem, och göra dem bekanta med Hans underbara försyn genom frälsning av deras själar.

I detta arbete på huvudvägarna och inom skyddade områden finns det allvarliga svårigheter att möta och övervinna. Arbetaren skall inte frukta eller (46) tappa modet, då han söker själar, ty Gud är hans hjälpare och kommer att fortsätta med att vara hans hjälpare och Han kommer att öppna vägarna för Sina tjänare. - *Manuskript 15*, 1909.

En kallelse till större planer. - Vi har på det hela taget alltför snäva planer. Vi måste ha en vidare vision. Gud önskar att vi, i vår verksamhet för Honom, skall förverkliga principer som bygger på sanning- och rättfärdighet. Hans uppdrag är att gå framåt i stora och mindre städer och på landsbygden.

Vi måste komma ut ur vår småskalighet och göra upp större planer. Det måste sträcka sig ut både

till dem som är nära och dem som är långt borta. - *Manuskript 87, 1907.*

Icke-lovande områden. - Arbetsfälten måste utvidgas. Evangeliet måste nå ut till alla delar av världen. De minst lovande områdena måste få den verksamhet som är mest seriöst målinriktad. Guds söner, allvarliga, sanna, osjälviska måste använda all den kunskap de har till att utföra detta betydelsefulla arbete. - *Manuskript 141, 1899.*

Folk på landet är det lättare att nå. - Folk som bor på lantställen är ofta lättare att nå än de som bor i de tätt befolkade städerna. Bland naturens scenerier formas en kristen karaktär lättare än i stans ogudaktiga liv. När sanningen griper tag i enkla människors hjärtan och Guds Ande arbetar med deras sinne, och leder dem till att besvara Ordets förkunnelse, kommer där att finnas några för att hjälpa och stödja Guds sak, både med sina medel och sin verksamhet. - *Manuskript 65, 1908.*

Till alla klasser. - Män och kvinnor på huvudvägarna och bivägarna skall kunna nås. Vi läser om Jesu verksamhet: "Jesus gick omkring i alla städer och byar, och han undervisade i deras synagogor och predikade evangeliet (47) om riket och botade alla slags sjukdomar och krämpor." (Matt. 9:35) Just sådant arbete som detta skall utföras i våra städer och byar, på huvudvägarna och inom skyddade områden. Evangeliet om den tredje ängelns budskap skall föras vidare till alla klasser. - *Manuskript 7, 1908.*

Kallelsen skall höras på nya platser. - Vår Frälsares verksamhet var att varna städerna och beordra arbetarna till att bege sig ut från städerna till platser, dit ljuset ännu inte har förmedlats och att resa sanningens standar på nya platser. Jag fick kunskap om att vi inte skall vara ivriga att samla för många intressen på ett ställe. Vi skall däremot se efter avsides liggande distrikt och arbeta på nya platser. Därigenom kan folk nås och omvändas, som annars inte skulle veta något om de dyrbara, prövande sanningarna för vår tid. Den senaste kallelsen bör vara lika viktig på nya platser i detta land, som det är i fjärran länder. Dessa ord uttalades om några platser som inte hade fått budskapet förmedlat till sig. Sanningens frö skall sås på inte upparbetade centra. ... Det kommer att väcka en missionsanda till att arbeta i nya lokaler. Det är inte enligt Herrens plan att själviskt hålla de stora sällskapen samman. Erövra varje möjlig ny plats och påbörja arbete med att undervisa i nära liggande trakter som inte har hört sanningen.

Varför arbetade Frälsaren med att så säden på avsides liggande orter? Varför begav Han Sig långt bort från de byar på landet som hade varit Hans platser när det gällde att förmedla kunskap genom att öppna Skrifterna? Där fanns en värld som ville lyssna, och somliga själar ville acceptera sanningen av dem som tidigare inte hade hört den. Kristus färdades långsamt och öppnade Skrifterna i deras enkelhet för sinnen som ville ta emot sanningen. - *Brev 318, 1908.*

Samtida kampanjer i mindre städer. ? Under den tid då lägermötet pågår i denna konferens, (48) borde det samtidigt hållas två eller tre möten på olika platser. Det finns en tidpunkt då dessa möten inte kan hållas, men under de månader då vi kan utnyttja tälten, skall vi inte inskränka vårt arbete till de största städerna. Vi måste ge varningsbudskapet till folk på alla platser. - *Manuskript 104, 1902.*

Lantarbetarna

[* not: Då lekmännen i alla sina evangeliserande aktiviteter blev uppskattade för sin outhärliga hjälp (se sid. 110 - 115), stod det klart att invånarna inom det lantliga området endast ville höra varningsbudskapet av reguljära arbetare i samverkan med lekmän då evangeliet förkunnades. Sålunda visar uttalanden i denna bok, som endast är till för att ge råd till evangeliearbetaren, då den presenterar bilden av evangeliserande i de lantliga områdena, uttalanden som tydligt kallar lekmän till arbetet i mindre tätbefolkade områden. - *Utgivarna*]

Nybörjare intar obearbetade fält. - Världen är ur led. När vi betraktar bilden, verkar utsikterna avskräckande. Dock hälsar Kristus med hoppfull försäkran precis de män och kvinnor, som orsakar oss bevikelse. Hos dem ser han kvalifikationer, som kommer att göra det möjligt för dem att bekläda en plats i hans vingård. Om de oavslutligt vill lära sig av honom, kommer han att genom sin försyn göra dem till män och kvinnor lämpade att utföra ett arbete, som inte ligger bortom deras förmågor; genom ingjutandet av den Helige Ande kommer han att skänka dem talets gåva.

Många av de öde, obearbetade fälten måste besökas av nybörjare. Frälsarens positiva syn på världen kommer att tända tillförsikt hos många arbetare, som, om de börjar i ödmjukhet, och lägger manken till, kommer att visa sig vara de rätta männen för tid och omständighet. Kristus ser världens samlade misär och uppgivenhet. Anblicken härav skulle nästan krossa somliga av våra arbetare med en förnimmelse av modstulenhets. De skulle knappt veta, hur de ens

skulle börja att leda män och kvinnor till första stegpinnen. Deras precisa tillvägagångssätt är av föga värde. De skulle stå ovanför de lägre stegpinnarna och säga: "Kom upp till oss." Men de stackars själarna vet inte, var de skall sätta sina fötter.

Kristus uppmuntras i sitt hjärta av åsynen av dem, som är fattiga i ordets alla betydelse; uppmuntras av åsynen av de illa behandlade, som är saktmodiga; uppmuntras av den synbarligen otillfredsställda hungern efter rättfärdighet, av många oförmåga att ens börja härvidlag. Han välkomnar, så att säga, just det sakernas tillstånd, som skulle göra många pastorer förtvivlade. Han rättar till vår vilsegångna fromhet, han lägger bördan för arbetet med de fattiga och nödlidande på världens hårda ställen på män och kvinnor, som har hjärtan, vilka kan känna för de okunniga och för dem, som halkat vid sidan av vägen. Herren lär dessa arbetare, hur arbetarna skall bete sig, för att bemöta dem, som han önskar att hjälpa. De kommer att känna sig uppmuntrade, när de ser dörrar öppnas för dem, så att de kan träda in på områden, där de kan bedriva hälsomissionsarbete. Eftersom de har föga självförtroende, ger de Gud hela äran. . . .

Vanligt folk skall inta sin plats som arbetare. Genom att dela nästans sorger såsom Frälsaren delade mänsklighetens sorger, kommer de att med trons öga se, hur han verkar med och genom dem. - *Vittnesbörden* band 7, s. 270 - 272. (1902)

Unga arbetare på svåra platser. - De unga män och kvinnor som själva ger sig i väg för att undervisa om (50) sanningen och arbeta för själars omvändelse, bör först levandegöras av den Helige Ande, och därefter kan de bege sig utanför lägren till de minst lovande platserna. Herren har inte gett dem som har liten erfarenhet av att lära ut sanningen. Budskapet skall proklameras på huvudvägarna och inom skyddade områden. - *Manuskript* 3, 1901.

Gifta män och kvinnor på försummade fält. - Låt gifta män och kvinnor som känner sanningen gå ut till försummade områden och ge ljus åt andra. Följ deras exempel, som har utfört pionjärarbete på nya fält. Arbeta förståndigt på platser där ni kan arbeta bäst. Lär er principerna inom hälsoreformen, så att ni måtte kunna lära ut dem till andra. Lär er att behandla den sjuke genom att läsa och studera olika böcker och tidningar om hälsa, och utför därigenom ett bättre arbete för Mästaren. - *Brev* 136, 1902.

Buret av dem från stora centra. - De av vårt folk som bor i stora centra, skulle få en värdefull erfarenhet om de, med biblar i sina händer och med hjärtan som är öppna för den Helige Andes intryck, ville gå ut på världens huvudvägar och sidovägar med det budskap de har fått. - *Review and Herald*, 2 aug. 1906.

I bergen och dalarna. - Då jag var i Lakeport (Nordkalifornien) gjorde det ett djupt intryck på mig att det fanns en plats här, där det borde utföras ett pålitligt arbete med att förmedla sanningens budskap till folk. I detta bergsområde finns många själar som behöver höra sanningarna från den tredje ängelns budskap. Under den Helige Andes inflytande skall vi proklamera sanningen för vår tid bland dessa bostäder i berg och dalar. Dess högtidliga varningar skall ge genklang om och om igen. Och budskapet måste (51) komma fort till folk. Det måste ges rad för rad, föreskrift för föreskrift, lite här och lite där. Utan tvekan bör förståndiga män och kvinnor gå in i uppgiften att så ut evangeliets säd.

Herren vill arbeta genom dem som vill öppna Skrifterna för folk, som har byggt sina hem på dessa tillbakadragna lantställen. Jag vädjar till mina bröder och systrar om att förenas i detta goda uppdrag, och slutföra det.

Orsaken till att jag riktar er uppmärksamhet till Lakeport och dess omgivande bostäder, är att dessa platser ännu inte har fått ett rätt intryck av sanningen för vår tid. Det kan hända att där finns några från vårt folk som vill använda sina resurser på nya missionsfält. Till dessa vill jag säga: För Mästarens skull, gör vad ni kan för att hjälpa. Vi har inte helt undersökt hur stort arbetsfält som ligger här, men Lakeport är en av de platser jag blev visad som behöver vår uppmärksamhet.

Om många av vårt folk ville lämna städerna och börja arbeta på dessa sidovägar, och också på huvudvägarna, skulle de återfå den fysiska hälsan. Jag uppmanar våra bröder att gå ut som missionärer, två och två, till dessa lantliga orter. Gå i ödmjukhet. Kristus har gett ett exempel, och Herren kommer med säkerhet att välsigna (52) uppdraget för dem som vill bege sig i väg i gudsfruktan, och frambära det budskap som Frälsaren gav de första lärjungarna: "Guds rike är nära." - *Manuskript* 65, 1908.

Jag har mycket att säga när det gäller dessa bostäder i bergen. Detta liknar bostäderna nära Washington, där ett liknande arbete borde utföras. Vill vårt folk inte arbeta mer trofast på huvudvägarna och i de skyddades områdena?

Kommersiella affärer har länge hållit så många Sjundedags Adventisters intressen och förmågor upptagna att de i stort sett är olämpliga till att förmedla ljuset från sanningen för vår tid till dem som inte känner till det. Vi bör inte tillåta att ett sådant tillstånd fortsätter.

Missionsfamiljer i städer och i landsbyar. - Bröder som önskar byta boplatser, som har Guds härlighet för sina ögon och känner att de har ett personligt ansvar för andras goda, och vill hjälpa och frälsa själar som Kristus inte bevarade Sitt dyrbara liv för, borde flytta till de städer och lantliga byar, där det finns lite eller inget ljus och där de kan vara till verklig tjänst och kan välsigna andra med sitt arbete och sin erfarenhet. Där finns ett behov av att missionärerna beger sig ut till städerna och byarna på landet och där höjer sanningens standar, så att Gud måtte ha Sina vittnen spridda över landet, så att sanningens ljus kan tränga in på platser dit det ännu inte har nått och sanningens standar kan höjas där det ännu inte har varit känt.

Jesus försummade inte byarna på landet. Skriften förklarar att "Jesus gick omkring i alla städer och byar, och han undervisade i deras synagogor och predikade evangeliet om riket och botade alla slags sjukdomar och krämpor." (Matt. 9:35) ...

Är det emellertid inte en uppgift för vissa personer, som står sysslolösa här (Battle Creek), att gå till de platser där de kan framställa Kristus och Hans dyrbara sanning? - *Generalkonferensen Bulletin*, 20 mars, 1891.

Sektion 4 Den offentliga kampanjen.

(53) *Efterlikna Mästerevangelisten*
Studera Kristi metoder. - Om det någonsin har varit nödvändigt att vi förstår och följer riktiga undervisningsmetoder och följer Kristi exempel, så är det nu. - *brev 322*, 1908.

Hur Han mötte människor. - Om ni vill komma riktigt nära människor, så ödmjuka era hjärtan inför Gud och lär er Hans vägar. Vi kommer att få mycket undervisning om vårt arbete, genom att studera Kristi arbetsmetoder och Hans sätt att möta människor. I berättelsen om evangeliet har vi skrivit ned hur Han arbetade för alla klasser och hur Han arbetade i byar och städer, - tusentals drogs till att höra Hans undervisning. Mästarens ord var klara och tydliga,

de uttalades ömt och med förståelse. De var försäkrade om, att här var sanningen. Det var den enkelhet och det allvar som Kristus arbetade och talade med, som drev så många till Honom.

Den store Läraren har gjort upp planer för Sitt arbete. Studera dessa planer. Vi finner Honom i färd med att resa från plats till plats, följd av ivrigt lyssnande skaror. När Han kunde, ville Han föra dem bort från de tätbefolkade (54) städerna, ut till landsbygdens lugna platser. Här ville Han be med dem och berätta för dem om eviga sanningar. - *Review and Herald*, 18 jan. 1912.

I synagogor – utmed sjön. - Kristus "vandrade omkring i hela Galileen och undervisade i deras synagogor och predikade evangeliet om riket och botade alla slags sjukdomar och krämpor bland folket." Han predikade i synagogor, ty därigenom kunde Han nå många som var samlade där. Sedan gick Han ut och undervisade vid sjöstranden och på de stora färdvägarna. De dyrbara sanningar som Han skulle förkunna, begränsades inte till synagogorna.

Kristus kunde ha fått den högsta ställning bland det judiska folkets lärare. Men Han valde att hellre föra ut evangeliet till de fattiga. Han gick från plats till plats, så att de som befann sig på huvudvägarna och sidovägarna kunde ta sin tillflykt till sanningens ord i evangeliet. Han arbetade på det sätt som Han önskar att Hans arbetare skall arbeta på i dag. På sjön, på bergsslutningen, på stadens gator, kunde man höra Hans röst förklara de gammaltestamentliga skrifterna. Hans förklaring var så olik fariseernas och de skriftlärdes att folks uppmärksamhet fångades. Han undervisade som En med auktoritet - och inte som de skriftlärd. Tydligt och kraftfullt förkunnade Han evangeliets budskap. - *brev 129*, 1903.

Hans fullständigt annorlunda metoder. - Han besökte de stora årliga högtiderna i Israel och talade till folkskarorna, som var upptagna med yttre ceremonier, om himmelska ting, så att de fick upp ögonen för det som har evighetsvärde. Till alla erbjöd Jesus skatter från visdomens förrådshus. Han talade till dem på ett språk som var så enkelt att de inte kunde undgå att förstå. På sitt eget särskilda sätt hjälpte han alla som sörjde och hade det svårt. Med öm, taktfull (55) barmhärtighet tog han sig an den syndsjuka själen, och förde helande och kraft med sig.

Kristus, den störste av alla lärare, försökte nå folket genom att i sin undervisning anknyta till sådant som de var bekanta med. Han framställde

sanningen på ett sådant sätt att den för alltid skulle vara sammankopplad med deras heligaste minnen och känslor. Han undervisade på ett sätt som gjorde att de kände att han engagerade sig helt i deras intressen och lycka. Hans undervisning var så tydlig, hans illustrationer så träffande, hans ord så sympatiska och uppmuntrande, att hans åhörare fylldes av kärlek och beundran. Han talade så enkelt och innerligt till dem som behövde hjälp, att varje ord han sade blev till välsignelse. – *Hälsa för hela människan*. s. 14 - 15. (1905)

Jesus studerade ansiktena. - Inte ens mängden som så ofta trängdes vid hans fötter var för Jesus en sammanhängande massa. Han talade direkt till varenda en och vädjade till det inte hos allihop. När han talade till dem, såg han dem i ögonen och lade märke till hur ansiktet lyste upp, han såg deras snabba svarande blick, som visade honom att de hade förstått det han sagt, och inom sig kände han gemenskap och välvillig glädje. – *Vägen till mognad*, s. 231. (1903)

Vädjan till den fallna mänskligheten. - I alla människor, hur djupt de än fallit, såg han ett Guds barn, en människa som skulle kunna omskapas till gemenskap med honom - *Vägen till mognad*. - s. 93. (1903)

Enkelt, direkt, med upprepningar. - Kristi lära var enkelheten själv. Han undervisade som En som har auktoritet. Judarna väntade på och hävdade att Kristi första ankomst skulle framställas med all den härlighet som skulle omge Hans andra ankomst. Den store Läraren förkunnade sanningen för mänskligheten, av vilken många inte kunde bli undervisade i rabbinernas skolor (56) och inte heller i grekisk filosofi. Jesus uttryckte sanning på ett tydligt, direkt sätt, och gjorde Sina uttalanden slående och uttrycksfulla. Om Han hade höjt Sin röst till ett onaturligt röstläge, som många förkunnare gjorde på den tiden, skulle den mänskliga rösten och satsmelodin ha gått förlorad och mycket av sanningens kraft skulle ha ödelagts. ...

I Sina predikningar framställde Kristus inte många saker för dem på en gång, för att Han inte skulle förvirra deras tankar. Han gjorde alla punkter klara och tydliga. Han ringaktade inte återgivandet av gamla och välkända sanningar i profetiorna om de tjänar Hans avsikt: att inskräpa tankar. - *Manuskript 25*, 1890.

Han berörde de mest intelligenta människornas tankar. – Även om Herren uttalade de största sanningar med ett enkelt språk,

kläddes de i en sådan skönhet att de intresserade och berörde de högsta intellekt. ...

I en sann framställning av den ömma, kärleksfulla, medkännande omsorgen från Sin Fader, förmedlade Jesus liknelsen om den förlorade Sonen. Även om Hans barn handlar felaktigt och lämnar Honom, kommer Han, om de ångrar sig och kommer tillbaka, att ta emot dem med en glädje som en jordisk fader visar, när Han tar emot en son, som under lång tid varit frånvarande, men i botfärdighet vänder tillbaka. - *Manuskript 132*, 1902.

Barnen förstod. - Kristi sätt att förmedla sanning på kan inte göras bättre. Livets ord framställdes på ett så enkelt sätt att ett barn kunde förstå dem. Hans sätt att förklara Skriften gjorde ett så djupt intryck på män, kvinnor och barn att de tillägnade sig klangen i Hans röst och gav samma tyngd åt sina egna ord och efterliknade Hans gester. Unga tillägnade sig Hans förkunnaranda och försökte efterlikna Hans vänliga sätt att hjälpa dem på, som de kunde se behövde hjälp. - *Råd om hälsa*. s. 498, 499. (1914)

(57) **Han satte upp pärlor då Han förmedlade sanningen.** - I Sin undervisning predikade Kristus inte som präster gör i dag. Hans verksamhet handlade om att bygga upp en struktur för sanningen. Han samlade de sanningens dyrbara pärlor som fienden hade tillägnat sig och satt in i villfarelsens struktur, så att alla som tog emot ordet från Honom kunde berikas av detta. - *Manuskript 104*, 1898.

Förstärka budskapet. - Kristus var alltid beredd att svara den som uppriktigt frågade efter sanningen. När Hans lärjungar kom till Honom, för att förstå något av det Han hade sagt till folkmassan, upprepade Han med glädje Sin lektion. - *brev 164*, 1902.

Med hjälp av Sin kärlek. – Med hjälp av den kärlek Kristus visade, drog Han Sina åhörare hjärtan till Sig, och därigenom kunde de undan för undan bära det som Han uppenbarade för dem om Guds rikes stora sanningar. Vi måste också lära oss att anpassa vår verksamhet till folkets villkor och möta människor där de är. Då kraven från Guds lag skall förmedlas till världen, får vi inte glömma att kärlek, Kristi kärlek, är den enda kraft som kan mjuka upp hjärtat och föra till lydnad. - *Review and Herald*, 25.nov. 1890.

Han behärskade sanningen. - Den store Läraren hade hela kartan över sanningen i Sin hand, men Han visade inte hela kartan för Sina

lärjungar. Han öppnade endast de ämnen för dem som var nödvändiga för deras väg på himlens stig. Där fanns många saker om Hans vishet som Han var tyst om. Liksom Kristus undanhöll Sina lärjungar många saker, därför att Han förstod att det var omöjligt för dem att fatta det, undanhåller Han på samma sätt många saker för oss, eftersom han vet att vårt förstånd har en begränsad kapacitet. - *Manuskript* 118, 1902.

(58) I personliga samtal. - Kristi verksamhet bestod huvudsakligen av personliga samtal. Han hyste en tillitsfull aktning för den enskilde åhöraren och denna enda själ har burit de upplysningar han fick vidare till tusentals. - *Review and Herald*, 9.maj 1899.

Vid fester. - Då Kristus inbjöds till fest, tog Han emot inbjudan, för att Han medan Han satt vid bordet skulle kunna så sanningens frön i de närvarandes hjärtan. Han visste att de frön som såetts på det sättet, skulle växa upp och bära frukt. Han visste att några av dem som satt där till bords med Honom, senare skulle besvara kallelsen: "Följ mig." Vårt privilegium är att studera Kristi undervisningsmetoder, då Han gick från plats till plats - och överallt sådde sanningens frön. - *Manuskript* 113, 1902.

Kristi plan för uppföljning. - Kristus sände ut Sina lärjungar två och två, (* Se också s. 72 - 74, "Två och två.") för att bege sig till platser som Han senare kunde följa upp. - *Manuskript* 19, 1910.

Var Kristi metod riktig? - Himlens Majestät vandrade till fots från plats till plats, och undervisade utomhus, vid sjön eller på berget. På det sättet drog Han människor till Sig. Är vi större än vår Herre? Var Hans metod den rätta? Har vi handlat oförståndigt genom att hålla fast vid enkelhet och gudsfruktan? Vi har ännu inte lärt oss våra läxor så som vi borde. Kristus förklarar: "Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt och min börda är lätta." (Matt. 11:29). - *brev* 140, 1898.

Anpassning och förändring i Kristi tjänst. - Lärjungarnas gärningar behövde anpassas och förändras genom den ömmaste disciplin, men också genom att göra det ord tillgängligt som de själva hade fått, då de uppenbarade detta för andra. (59) Kristus gav dem särskild undervisning om deras uppförande och deras verksamhet. I Sitt eget liv har Han gett dem ett föredöme när det gällde sträng överensstämmelse med de regler som Han nu lade fram för dem. De skulle inte ge

sig in i stridigheter. Detta var inte deras verksamhet. De skulle uppenbara och försvara sanningen genom sina egna egenskaper. Genom allvarlig bön och meditation skulle de uppenbara en personlig erfarenhet av äkta kristen tro. Detta skulle bli en direkt motsats till fariseernas och sadduceernas religion. De skulle leda sina åhörarens uppmärksamhet till de större sanningar som ännu inte hade uppenbarats. De skulle skjuta iväg pilarna och Guds Ande skulle föra spjutet in i åhörarnas hjärtan. - *Review and Herald*, 1 feb. 1898.

Planera en större utbredning av evangeliet. Dags för en offensiv verksamhet. - Sanningen skall förkunnas för alla folk och stammar och alla språk och folkslag. Tiden har kommit då en mycket offensiv verksamhet skall bedrivas i städerna och på alla försummade, obearbetade fält. - *Review and Herald*, 23 juni 1904.

Visa planer. - Nu krävs intelligent verksamhet. I denna kris kommer inget halvhjärtat arbete att visa goda resultat. Vi skall söka upp själar i allt arbete i våra städer. Där skall läggas intelligenta planer, för att få mesta möjliga nytta av ett sådant arbete. - *Review and Herald*, 27 sep. 1906.

Våga ge sig ut på djupet. - Det finns sådana som anser att det är deras plikt att förkunna sanningen, men de vågar sig inte ut på vattnet och fångar inte någon fisk. De väljer att vara i församlingarna och att ständigt på nytt stanna kvar på samma grund. De rapporterar om en god tid, ett trevligt besök, men vi ser förgäves efter själar, som (60) omvänts till sanningen genom dem. Dessa predikanter höll sig alltför nära kusten. Låt dem våga sig ut på djupet och kasta sina nät där fiskarna är. Där finns det inte någon brist på arbetsuppgifter. Det kunde arbeta hundratals i Herrens vingård, där det nu finns en enda. - *Den sanna missionären*. februari 1874.

En utmaning till ledarna. - Jag frågar dem som har ansvar i vårt arbete: Varför förbigås så många platser? Se på de många mindre städer och storstäder som ännu inte har bearbetats? Det finns många stora städer i Amerika, inte endast i sydstaterna, utan i nordstaterna som ännu inte har bearbetats. Det borde finnas minnesmärken för Gud i alla Amerikas städer. Men jag skulle kunna nämna många platser där sanningens ljus ännu inte har lyst. Himlens änglar väntar på att mänskliga redskap skall inta platser, där det ännu inte har vittnats om sanningen för vår tid. - *Review and Herald*, 30 dec. 1902.

Ställ i ordning nya platser, upprätta nya centra. - Förbered arbetarna för att bege sig ut på huvudvägarna och de skyddade områdena. Vi behöver intelligenta trädgårdsmästare som vill plantera träd på olika platser och ge dem möjligheter att växa. Det är Guds folks uttryckliga uppgift att bege sig till regionerna därute. Låt krafter ställas till förfogande för att bereda nya platser, etablera nya inflytelserika centra, var som helst där en ny start fortfarande kan äga rum. - *Manuskript 11, 1908.*

Nå ut längre än till de centra som förhärdat sig mot evangeliet. - Låt oss komma ihåg att som ett folk som utrustats med helig sanning, har vi varit försumliga och avgjort trolösa. Verksamheten har begränsats till några få centra, tills människor i dem, har blivit förhärdade mot evangeliet. Det är svårt att göra intryck på dem som har hört så mycket sanning och trots detta har förkastat den. Där har satsats väldigt mycket (61) på några få platser, medan många, många städer har lämnats utan att ha varnats och är obearbetade.

Nu märker vi allt detta. Om vi hade ansträngt oss på fullaste allvar för att nå dem som, om de blivit omvända, kunnat uppriktigt visa vad sanningen för vår tid skulle åstadkomma för människor, då skulle vår verksamhet ha gjort mycket större framsteg. Det är inte rätt att låta några få platser få all uppmärksamhet, medan andra platser försummas. - *brev 132, 1902.*

Planera framåt för nya områden. - O, det är som om jag hör dagens och nattens röst: "Gå framåt, intag nya territorier, intag nytt territorium med tältet och ge världen det sista varningsbudskapet. Det finns ingen tid att förlora. Lämna minnesmärken efter er på alla platser som ni skall till. Min Ande skall gå före er och Herrens härlighet skall vara er lön."

Inte så långt härifrån ligger det andra städer, som måste ha ett lägermöte nästa år. Detta är Guds plan för, hur arbetet skall fortsätta. De som har ägt ljuset i årtal för att intaga nya områden med tältet, och har hållit lägermöten på samma mark i årtal, måste själva bli omvända, eftersom de inte har uppmärksammat Herrens ord. - *brev 174, 1900.*

Gå framåt i tro

Ryck fram i tro – resurserna kommer. - Kan vi vänta oss att dessa städers invånare skall komma till oss och säga: "Om ni vill komma till oss och predika, så skall vi hjälpa er att göra det och det"? De känner inte till vårt budskap. Herren önskar att vi skall låta vårt ljus lysa för människor, så att

Hans Helige Ande kan föra sanningen vidare till den som uppriktigt söker efter (62) sanningen. När vi har kommit i gång med detta arbete, kommer vi att finna att resurserna kommer att flyta in i våra skattkammare, och vi kommer att få medel till att utträtta ett ännu bredare och vidsträcktare arbete. Skall vi inte gå framåt i tro, precis som om vi hade tusentals dollar? Vi har inte ens hälften så stor tro. Låt oss göra vår del för att varna dessa städer. Varningsbudskapet måste nå fram till det folk som ovarnade, ofrälsta, håller på att gå under. Hur kan vi tveka? De medel vi inte har kommer att flyta in medan vi går framåt. Men vi måste gå framåt i tro och lita på Herren, Israels Gud.

Natt efter natt kan jag inte sova på grund av denna börda för ovarnade städer. Natt efter natt ber jag och försöker tänka ut sätt på vilka vi kan intaga dessa städer och förmedla varningsbudskapet. Varför?! Därute finns en värld som skall varnas och räddas och vi skall bege oss till öst, väst, nord och syd och på ett intelligent sätt arbeta för folk omkring oss. När vi går in i denna uppgift, kommer vi att se Guds frälsning. Uppmuntran kommer att infinna sig. - *Manuskript 53, 1909.*

Följ Guds öppnande försyn. - Om vi ville följa Guds öppnande försyn, borde vi vara snabba att lägga märke till varje öppning, och göra det mesta av alla framsteg inom vår räckvidd ... Det är riskabelt att våga sig på att ta risker i detta stora uppdrag, i fruktan för att de resurser som investeras i det inte skall komma tillbaka. Vad händer om alla medel används och vi ännu inte kan se de själar som har blivit frälsta genom det? Vad skall vi göra om en del av våra medel fullständigt går förlorade? Hellre arbeta och hålla verksamheten uppe, än att inte göra något. Ni vet inte vad som skall lyckas – det ena eller det andra.

Människor kommer att investera i patenträttigheter och göra stora förluster, och detta tas ganska naturligt. (63) Men i Guds verksamhet är människor rädda för att satsa. För dem är pengar som en total förlust, som inte omedelbart ger något tillbaka, när de sätts in i Guds verk, och det som själviskt hålls tillbaka, kommer ganska snart att tillsammans med alla svgudar kastas till mullvadar och möss. Pengar kommer snabbt att sjunka i värde, när evighetens realiteter öppnas för människors sinnen.

Gud vill ha människor som vill våga något och allt för att rädda själar. De som inte vill göra något, förrän de kan se alla steg på vägen klart och tydligt framför sig, kommer för närvarande inte att vara till någon nytta när det gäller att

främja Guds sanning. Det måste vinnas arbetare nu som är beredda att gå framåt i mörker lika väl som i ljus, och som djärvt, under avskräckande förhållanden och svikna förhoppningar håller modet uppe, och uthålligt är verksamma i tro, med tårar och tåligt hopp, och sår vid alla vatten, och litar på att Gud ger växten. Gud kallar nervstarka, hoppfulla, troende och uthålliga människor till att arbeta målinriktat för Guds verk. - *Den sanne missionär, januari, 1874.*

Var beslutsam. - I dessa riskfyllda tider bör vi inte lämna folk oprövade varningsmetoder. Vi bör vara djupt intresserade av allt som kan hejda ondskans tidvatten. Arbeta på! Lita på Gud. - *brev 49, 1902.*

Inte i vår egen kraft. - Jag vädjar till er, mina bröder i tjänsten. Knyt er själva närmare till Guds verk. Många själar som kunde vara frälsta, kommer att gå förlorade, om ni inte arbetar ivrigare på att göra er verksamhet så fullkomlig som möjligt. Det finns är ett stort uppdrag att utföra i _____. Först verkade det att gå långsamt och med svårighet, men Gud kommer att verka mäktigt genom er, om ni bara vill överlåta er fullständigt (64) till Honom. En stor del av tiden kommer ni att vara tvungna att vandra i tro, inte genom känslor. ...

Var ni än är, oavsett hur påfrestande omständigheterna är, så tala inte om modlöshet. Bibeln är fylld med rika löften. Kan ni inte lita på dem? När vi börjar vår verksamhet för att rädda själar, önskar Gud inte att vi skall gå in i striden av oss själva. Vad betyder detta? Det betyder att vi inte behöver arbeta i vår egen kraft, ty Gud har högtidligt lovat i Sitt ord att Han vill gå med oss. - *Historiska skisser, s. 128, 129. (1886)*

I forna dagar. - På Guds befallning: "Gå ut" gick vi framåt trots att de svårigheter som där skulle övervinnas, verkade vara omöjliga. Vi vet hur mycket det har kostat att utföra Guds planer i det förflutna, och det har gjort oss till vad vi är i dag. Låt därför var och en vara noggrann med att inte rubba den förståelse som Gud har påbjudit för vår framgång och våra möjligheter när det gäller att främja Hans verk. - *brev 32, 1892.*

Överlämna resultaten till Gud. - . Det goda frö som såtts kan vila en tid i ett kallt, världsligt och själviskt hjärta utan något tecken på att det slagit rot. Men ofta verkar Guds Ande på det hjärtat och vattnar det med himmelsk dagg, och det frö som länge varit bortglömt spirar och bär slutligen frukt till Guds ära. I vårt livsverk vet vi inte om det ena eller det andra ska ha framgång. Det är inga frågor

som vi stackars dödliga ska avgöra. Vi ska göra vårt arbete och överlämna resultatet åt Gud. . *Vittnesbörden band 3, s. 248. (1872)*

Hjälp aktiva församlingar. - Varje konferens, oavsett om den är stor eller liten, är ansvarig för en seriös, högtidlig verksamhet för att bereda ett folk till Kristi återkomst. De församlingar i konferensen, som är villiga att arbeta och som behöver hjälp i form av kunskap om hur man utför (65) sin uppgift på ett effektivt sätt, bör få den hjälp den behöver. Låt varje konferensmedarbetare väckas till medvetenhet om hur han kan göra sin konferens till ett mycket aktivt organ för att bygga upp Guds verk. Låt varje församlingsmedlem bli en aktiv medlem, som bygger upp andliga intressen. Låt predikanterna göra sin del i helig kärlek, genom ödmjuk bön och seriöst arbete. - *Manuskript 7, 1908.*

Guds hand på ratten. - De som bär ansvar i Guds verk står inför fruktansvärda faror - faror som jag skälver då jag tänker på dem. Men orden kommer till mig: "Min hand är på ratten, och jag kommer inte att låta människor styra mitt verk i dessa sista dagar. Min hand vrider ratten, och Min försyn kommer att fortsätta genomföra gudomliga planer, oavsett människors påfund." ...

I det stora avslutande verket kommer vi att stöta på intresse motsättningar som vi inte vet hur de skall tacklas, men låt oss inte glömma att himlens tre stora makter är verksamma, att en gudomlig hand håller i ratten, och att Gud kommer att förverkliga Sina avsikter. *Manuskript 118, 1902.*

Ynnestbevis tills uppdraget har utförts. - En värld skall varnas. Vaka, vänta, bed, arbeta och låt inget ske genom stridigheter och skrytsamhet. Gör inget som ökar fördomar, utan gör allt som är möjligt för att minska fördomarna, genom att låta rättfärdighetens Sols klara strålar komma in mitt i det moraliska mörkret. Ett stort verk måste utföras, för att uppenbara Kristus som den Frälsare som förlåter synd, som den Kristus som bär våra synder, Kristus som den klara stjärnan och morgonstjärnan, och Herren kommer att ge oss ynnestbevis inför världen, fram tills vårt uppdrag har utförts. - *brev 35, 1895.*

Evangelisation av högste typ

Med behagfull värdighet och enkelhet. - De som utför Herrens arbete i städerna måste lägga fram en lugn, stabil, och hängiven ansträngning för att undervisa folket. Emedan de skall arbeta med allvarlig iver för att intressera åhörarna och behålla detta intresse, måste de ändå akta sig noga

för minsta antydning till känslolösa upplevelser. I denna tid med överdrifter och utvärtes prydnad, när människor tänker det nödvändigt med demonstrationer för att få framgång, skall Guds utvalda budbärare visa hur bedrägligt det är med onödigt slöseri av medel för effekter. Allteftersom de arbetar med enkelhet, ödmjukhet och nådig värdighet, och undviker all slags teater, så kommer deras arbete ge ett varaktigt intryck för det goda.

Det är i sanning nödvändigt att med gott omdöme lägga ut pengar på att annonsera mötena och på att föra verket stadigt framåt. Ändå kommer man finna att styrkan hos varje arbetare inte ligger i dessa yttre makter, men i en tillitsfull förtröstan på Gud, i uppriktig bön till Honom om hjälp, i lydnad för Hans ord. Mycket mera bön, mycket mera Kristuslikhet, mycket mera anpassning till Guds vilja, skall föras in i Herrens arbete. Utvärtes skyltande och att slösaktigt lägga ut medel, kommer inte fullborda arbetet som skall göras.

Guds verk skall föras framåt med kraft. Vi behöver döpas med den Helige Anden. Vi behöver förstå att Gud vill tillsätta skickliga och inflytelserika män till Sina led, som skall göra sin del i att varna världen. Alla i världen är inte laglösa och syndiga. Gud har många tusen som inte har böjt knä för Baal. Det finns Gudfruktiga män och kvinnor i de fallna kyrkorna. Om det inte vore så, skulle vi inte få budskapet att framföra: (67) "Fallet, fallet är det stora Babylon.. Gå ut från henne, mitt folk.." Uppenbarelseboken 18:2-4. Många som har ärliga hjärtan flämtar efter andan av liv från himmelen. De kommer att känna igen evangeliet när det bärs fram till dem i den skönhet och enkelhet med vilken den presenteras i Guds ord. – *Vittnesbörden* band 9, s. 109 - 111. (1909)

Begåvade, erfarna medarbetare till nya stadsdelar. - Erfarna arbetare bör ha som sin uppgift att intaga nya platser. Där bör en kurs följas som kommer att hålla fast vid arbetets heliga värdighet. Vi skall alltid komma ihåg att onda änglar är på sin vakt för att tillintetgöra våra ansträngningar.

Städerna skall bearbetas. En tid med stora prövningar ligger framför oss. Låt då ingen påverka sin själ till fåfänga. Det passar dem som eftersträvar livets krona att sträva legitimt. Alla våra förmågor och gåvor skall användas till att rädda förlorade själar, och därigenom vinna andra till att bli Kristi medarbetare. Den kunskap och de krafter som Herren har gett män och kvinnor

kommer att öka mycket, då de arbetar på att bygga upp Hans rike. - *Manuskript* 19, 1910.

Upplyftande, förfinade, samvetsgranna metoder. – Genom generationerna har Gud varit något särskilt när det gäller det sätt på vilket Hans verk utförs. I vår tid har Han gett Sitt folk mycket ljus och kunskap om hur Hans verk skall gå framåt - på ett upplyftande, förfinat och samvetsgrant sätt, och Han är nöjd med dem, som i sin tjänst, utför Hans plan. - *Review and Herald*, 14.sep. 1905.

På en hög nivå. – Under den tid då Kristus var verksam på jorden hjälpte gudfruktiga kvinnor till i den verksamhet som Frälsaren och Hans lärjungar förde framåt. Om de som var emot detta arbete (68) kunnat finna något i dessa kvinnors uppförande som var utanför reglerna, skulle detta ha upphört omedelbart. Men så länge kvinnorna arbetade tillsammans med Kristus och apostlarna, leddes hela verksamheten på en så hög nivå att det höjdes över misstankens skugga. Där kunde inte finnas någon anledning till anklagelser. Allas tankar leddes snarare till Skrifterna än till enskilda personer. Sanningen förkunnades på ett klokt sätt och så tydligt att alla kunde förstå.

I detta budskap finns det en förunderlig överensstämmelse som hänvisar till domen. Vi kan inte låta hetsiga element bland oss visa sig själva ett sätt som skulle fördärva vårt inflytande över dem som vi skulle önska att vi kunde nå med sanningen. - *Manuskript* 115,1908.

Undvik ovärdiga metoder. - Även om det är bra att vara sparsam, så låt alltid Guds verk ha sin upphöjda värdighet. Gör inte Guds verk billigt. Låt det alltid framstå som att det kommer från Gud. Det får inte bära mänsklig prägel, utan gudomlig prägel. Självet måste dö i Kristus.

Mycket har gått förlorat genom att man följt felaktiga idéer från våra goda bröder, vilkas planer var snäva, och de sänkte verksamheten ned till sina egna speciella metoder och tankar, så att de högre nivåerna inte uppnåddes. Det sätt på vilket verksamheten utformades gav de icke-troende intryck av att det var mycket litet värt - något som utgjorde sidogrenar av religiös teori, utanför deras uppmärksamhet. Mycket har gått förlorat på grund av brist på kloka arbetsmetoder.

Allt bör göras för att ge arbetet värdighet och karaktär. Där bör man särskilt inrikta sig på att säkerställa den goda viljan hos människor i ansvarsfulla positioner, utan att någon av sanningens eller rättfärdighetens principer offras,

men genom att offra våra egna vägar och metoder att närma oss folk. Genom att visa större taktkänsla och klokhet (69) skulle mycket mer utträttas när sanningen presenteras. - *brev 12*, 1887.

Läran måste bära stora mäns granskning. - "Ni forskar i Skrifterna, därför att ni tror att ni har evigt liv i dem, och det är dessa som vittnar om mig." Varje beslut som vårt folk tar för sanningen, kommer att utvärda kritiken från de högsta intelligenser. De mest framstående av världens män kommer att få kontakt med sanning, och därför bör vi noggrant undersöka varje beslut vi tar, och pröva det utifrån Skriften. Nu är det som om ingen lägger märke till oss, men så kommer det inte att fortsätta att vara. Rörelser pågår för att föra oss fram till fronten, och om våra teorier om sanningen kan analyseras till småbitar av historiker eller av världens största män, så kommer det att ske.

Vi måste som enskilda individer själva veta vad sanning är, och förbereda oss för att kunna ge skäl för det hopp som vi har i ödmjukhet och med fruktan, inte i stolthet, högmod och självtillräcklighet, utan i Kristi anda. Vi närmar oss den tidpunkt då vi skall stå ensamma, var och en för sig, och svara för vår tro. Religiösa villfarelser flerdubblas och slingrar sig med satanisk kraft om folk. Det finns nästan inte en lära i Bibeln som inte har förnekats. - *brev 6*, 1886.

Evangelisten och hans medarbetare. Evangelisering och evangelister. - När jag tänker på de städer där så litet arbete har utförts, där det finns så många tusentals som behöver varnas när det gäller Frälsarens snara återkomst, så hyser jag en innerlig önskan om att få se män och kvinnor gå ut, för att arbeta i Andens kraft, fyllda med Kristi kärlek till själar som är på väg att gå under ...

Mina tankar blir djupt upprörda. I alla städer finns ett uppdrag att utföra. Medarbetare skall bege sig ut till våra stora (70) städer och hålla lägermöten. Till dessa möten skall de allra bästa begåvningarna användas, så att sanningen kan förkunnas med kraft. Människor med olika gåvor skall användas. ...

Nya metoder skall införas. Guds folk måste vakna upp till den krävande tidsperiod de lever i. Gud har människor, som Han kallar till sin tjänst, - människor som inte kommer att utföra sitt uppdrag på ett oengagerat sätt, som det har gjorts tidigare.

Budskapet skall gå framåt i våra stora städer, som en lampa som brinner. Gud kommer att föra fram arbetare till denna uppgift, och Hans änglar kommer att gå framför dem. Låt ingen hindra dessa Guds utvalda människor. Förbjud dem inte att göra det. Gud har gett dem deras arbetsuppgift. Låt budskapet ges med så stor kraft, att åhörarna blir överbevisade. - *Review and Herald*, 30 sep. 1902.

Behov av starka män. - Jag ber enträget våra tjänande bröder att begrunda detta. Låt starka män väljas till att arbeta i dessa stora centra. - *Manuskript 25*, 1908.

Olikhet när det gäller begåvning. - Till våra tältmöten måste vi få talare som kan ge folk ett gott intryck. En människas förmåga räcker inte till för det behov som finns där, oavsett hur intelligent denna människa kan vara. Det bör finnas olika begåvningar vid dessa möten. - *Manuskript 104*, 1902.

Ytterligare en person är en god investering. - Herren har bestämt att Hans verk skall göras gediget. Att intaga ett nytt fält för med sig stora omkostnader. Men den extra utgiften för ytterligare en person som hjälper bror ___ kommer att vara en investering som betalar sig. Jag känner att jag måste säga detta, eftersom så mycket står på spel. Jag ber (71) Herren att inpränta i era sinnen att utföra Hans vilja. - *brev 261*, 1905.

Att hålla kvar stora åhörarskaror. - Herren har gett somliga predikanter förmågan att samla och fångla stora församlingar. Då de arbetar i gudsfruktan kommer deras ansträngningar att vägledas av den Helige Andes djupa beröring av människors hjärtan.

Jag har fått befallningen att väcka väktarna. All tings slut är nära. Nu är den rätta tiden inne. Låt våra predikanter och konferensledare använda sin taktkänsla och duglighet till att bära fram sanningen för riktigt många människor i våra städer. När ni arbetar med enkla metoder, kommer hjärtan att smälta. Kom ihåg att när ni förmedlar prövningens budskap för vår tid, kommer era egna hjärtan att mjukna och tändas av den Helige Andes betvingande inflytande, och ni kommer att få själar som lön. När ni står framför församlingar i städerna, så tänk på att Gud är er hjälpare, och att ni - genom Hans välsignelse - kan bära fram ett budskap av en karakter, som når åhörarnas hjärtan. - *Manuskript 53*, 1910.

Män och kvinnor måste lära känna sanningen. - Klarsynta lärare - män och kvinnor som är villiga att lära känna sanningarna i Ordet – behövs i våra städer. Låt dessa förmedla sanningen i all dess heliga värdighet och med helgad enkelhet. *Review and Herald*, 25 jan 1912.

Paulus en resande evangelist. -Paulus' liv var ett liv med energisk och mångsidig verksamhet. Han reste från stad till stad och från land till land och förkunnade det glada budskapet om korset, vann anhängare för evangeliet och bildade församlingar. - *Evangeliets tjänare* s. 41. (1915)

Starka modiga tjänare. - Svaga eller äldre män och kvinnor bör inte sändes ut för att arbeta i ohälsosamma, tätbefolkade städer. Låt dem arbeta där deras liv (72) inte nödvändigtvis blir offrade. Våra bröder, som förmedlar sanningen till städerna får *inte tvingas* till att riskera sin hälsa i buller, jäkt och förvirring, om det finns avsidsliggande orter.

De som är engagerade i det svåra provande arbetet i städerna bör få all den uppmuntran de kan få. Låt dem inte bli föremål för sina bröders ovänliga kritik. Vi måste ha omsorg om Herrens medarbetare, som tänder sanningens ljus för dem, som befinner sig i villfarelsens mörker. - *brev 168*, 1909.

Fördelarna med att vara två och två. **Jesus sände ut lärjungarna två och två.** - Nu kallade Jesus de tolv till sig och bad dem gå ut två och två genom städerna och byarna. Ingen sändes ut ensam, utan broder sändes ut tillsammans med broder och vän med vän. På det sättet kunde de hjälpa och uppmuntra varandra, tala och be tillsammans, och den enes styrka kunde komma den andres svaghet till hjälp. På samma sätt sände Jesus sedan iväg de sjuttio. Det var Fräsarens avsikt, att evangeliets budbärare var knutna till varandra på det sättet. I vår tid skulle förkunnelsen av evangeliet bli till mycket större nytta, om man rättade sig noggrannare efter detta exempel. *Vändpunkten* s. 350. (1898)

Guds plan för arbetet i vår tid. - Då Jesus sände ut Sina lärjungar för att arbeta, hade de det inte på samma sätt som somliga har det nu, då de hellre vill arbeta ensamma än att ha någon med sig, som inte arbetar som de gör? Vår Frälsare förstod vilka Han skulle sända tillsammans. Han sände inte den milde, älskade Johannes tillsammans med någon som hade samma temperament, utan Han sände honom tillsammans med den brinnande, impulsiva Petrus. Dessa (73) två män var inte lika varandra vare sig till sin

natur eller i sina arbetsmetoder. Petrus handlade snabbt och ivrigt, var frimodig och kompromisslös och ville ofta såra. Johannes var alltid lugn och hänsynsfull mot andra och ville komma efteråt för att binda om och uppmuntra. Därigenom doldes delvis den enes brister med den andres goda egenskaper. [*se också sida 103 - 107, "Tillåt mer än en enda människas metoder."]

Gud har aldrig format den regeln att Hans tjänare skall gå ut ensamma för att arbeta. Som illustration: Här är två bröder. De har inte samma temperament, Deras tankar följer inte samma metoder. En riskerar att göra för mycket, den andre tar inte på sig de bördor som han borde. Om de arbetar tillsammans skulle de kunna påverka vaandra så att ytterligheterna i deras karaktärsdrag inte skulle framstå så tydligt i deras arbete. Det är inte nödvändigt att de är tillsammans vid alla mötena, men de skulle kunna arbeta på ett avstånd av tio, femton eller mil bort, - tillräckligt nära för att vara tillsammans, så att om den ene fick problem med sin tjänst, kunde han tillkalla den andre som hjälp. De bör också samlas så mycket de kan i bön och för att rådslå med varandra.

När den ene hela tiden arbetar ensam, tror han lätt att hans arbetsmetod är höjd över all kritik, och han hyser ingen särskild önskan om att få någon som vill arbeta tillsammans med honom. Men det är Kristi plan att någon skulle stå riktigt vid hans sida, så att hans arbete inte formas av en enda människas tankar, och så att bristerna i hans karaktär inte uppfattas som dygder av honom själv eller av dessa som hör honom.

Om en talare inte har någon vid sin sida, som han kan dela arbetet med, kommer han många gånger att hamna i situationer där han är tvungen att (74) överträda livets och hälsans lagar. Då kan ibland viktiga saker inträffa som kan avleda honom just från det som är mest intressant just då. Om två deltar i en uppgift, kommer arbetet vid sådana tillfällen inte att överlämnas till honom ensam.

Fördelarna med att arbeta tillsammans. – Det finns behov av att låta två arbeta tillsammans. Då kan den ene uppmuntra den andre och de kan ge varandra råd och be och studera Bibeln tillsammans. Därigenom får de mer ljus över sanningen, eftersom den ene kommer att se en del av sanningen och den andre en annan del av den. Om de handlar fel, kan de rätta varandra i tal och attityd, så att de inte tar lätt på sanningen på grund av brister hos dess ombud. Om arbetarna sänds ut ensamma, finns det ingen som kan se eller rätta till deras fel, men när två går ut tillsammans,

kommer ett undervisningsarbete att påbörjas, och varje medarbetare blir vad han borde vara - en framgångsrik själavinnare. - *Review and Herald*, 4 juli, 1893.

Varför inte i dag? – Hur kommer det sig att vi har övergett de arbetsmetoder som den Store Läraren undervisade om? Hur kommer det sig att arbetarna i Hans tjänst i dag inte längre sänds ut två och två? "Jo," säger du, "vi har inte tillräckligt många arbetare för att täcka arbetsfältet." Välj då ett mindre arbetsfält. Sänd arbetare ut till platser där vägarna verkar vara öppna och undervisa i den dyrbara sanningen för vår tid. Kan vi inte se det kloka i att vara två tillsammans för att förkunna evangeliet? - *Review and Herald*, 19 april 1892.

Evangeliets verkstad

"Studera din lokal." Gå in i de stora städerna, och skapa ett intresse ibland de höga och de låga. Utför Ert arbete i, att förkunna evangeliet för de fattiga, (75) men stoppa inte upp där. Sök också, att nå de högre klasserna. Tänk på Er geografiska placering med tanke på, att låta Ert ljus stråla över andra. Detta arbete skulle ha gjorts för länge sedan. - *Vittnesbörd till predikanter* s. 400. (1896)

Arbete i hallarna. - Hyr hallar, och låt budskapet ljuda med en sådan kraft att åhörarna blir överbevisade. Gud kommer att sända arbetare som kommer att ha ett särskilt inflytande, medarbetare som kommer att förmedla sanningen på de minst lovande platser. - *Manuskript* 127, 1901.

Stora hallar i våra städer. - Vi bör få de stora hallarna i våra städer, så att den tredje ängels budskap kan förkunnas från människors läppar. Tusentals kommer att värdesätta budskapet. - *brev* 35, 1895.

De mest populära hallarna. - Det krävs pengar att framföra varningsbudskapet till städerna. Ibland är det nödvändigt att hyra de populäraste hallarna till stora belopp, så att vi kan inbjuda människor dit. Där kan vi ge dem sanningens bevis från Bibeln. - *Manuskript* 114, 1905.

Börja försiktigt. - Jag har undervisats och undervisas ständigt om att det är nödvändigt för arbetet i städerna. Vi måste lugnt tillförsäkra oss om byggnader, utan att precisera allt vad vi tänker göra. Vi måste använda stor visdom då vi talar, så att vår väg inte stängs. Lucifer är en skicklig arbetare, som drar till sig all möjlig kunskap ur vårt folk, så att han, om möjligt, kan omintetgöra planerna med att väcka våra städer. På vissa punkter är tystnad talande. - *brev* 84, 1910.

Hyr goda hallar. - På somliga platser måste verksamheten börja i liten skala och utvecklas långsamt. Detta är det enda arbetarna kan göra. Men i många fall kunde det med gott resultat göras en mer omfattande och mera beslutsam ansträngning redan (76) från början. Verksamheten i England kunde nu ha kommit mycket längre än den har, om våra bröder inte hade försökt arbeta så billigt när verksamheten påbörjades. Hade de skaffat goda samlingslokaler och drivit verksamheten, som om de hade stora sanningar som med säkerhet skulle vinna seger, så skulle de haft större framgång. Gud vill, att arbetet skall börja på ett sådant sätt, att de första intrycken, så långt de når ut, skall vara de allra bästa som kan ges. - *Evangeliets tjänare* s. 343. (1915)

Tält slås upp på de bästa platserna. - Vi måste förmedla sanningen till städerna. Tält skall resas på de bästa platserna, och möten skall hållas. - *Review and Herald*, 25 maj 1905.

Vård av tältplatsen. - Äldste ___ har slagit upp sitt tält vid det stora lägermötet i Oakland. Under förberedelserna var han också närvarande för att leda, och arbetade mycket hårt för att få platserna upp mot tältet till att se så presentabla ut som möjligt. - *brev* 352, 1906

Fördelar med ett transportabelt möteshus. - Jag önskar att ni kunde få ett transportabelt möteshus. Detta kommer att vara mycket bättre för ert arbete än ett tält, särskilt under regnperioden. - *brev* 376, 1906.

Yttercentra.

Från yttercentren. - Det är Guds plan att vårt folk skall placera sig utanför städerna, och varna städerna från dessa ytterposter, och resa minnesmärken för Gud i dem. I städerna måste det finnas en inflytelsesrik kraft, för att varningsbudskapet skall kunna höras. - *Review and Herald*, 14 april 1903.

Som en barriär mot smittsam påverkan. - Vi måste planera klokt för att varna städerna, och samtidigt (77) bo där vi kan skydda våra barn och oss själva från de smittsamma och demoraliserande inflytanden som råder på dessa platser. - *Lifesketches*, s. 410. (1915)

Billiga lantegendomar. - Vi skall vara listiga som ormar och enfaldiga som duvor när vi skaffar oss lantegendomar till lågt pris, och från dessa yttercentra skall vi arbeta i städerna. - *Särskilda vittnesbörd Series B*, No. 14, s. 7. (1902)

Med lätt tillgång till städerna. - Låt människor med sunt förnuft välja lämpliga platser, inte för att utföra sina egna intentioner, utan för att finna lantegendomar med lätt tillgång till städerna, lämpliga för små skolor där man kan undervisa arbetarna, och där det också kan ges plats för att behandla sjuka och trötta personer som inte känner sanningen. Se efter sådana platser, strax utanför städerna, där det kan anskaffas lämpliga byggnader, antingen som gåva från ägarna eller för inköp till ett rimligt pris för gåvorna från vårt folk. Uppför inte byggnader i bullriga städer. - *Medical Ministry* s. 308, 309. (1909)

Arbeta i städerna, men bo inte där. - Sanningen måste förmedlas, oavsett om människor vill höra den eller inte. Städerna är fyllda med frestelser. Vi bör planera vårt arbete på ett sådant sätt, att våra ungdomar så länge som möjligt hålls borta från detta fördärv.

Städerna skall bearbetas från ytterposter. Guds budärare sade: "Skall inte städerna varnas? Jo, men inte av Guds folk som bor i dem, utan genom deras besök, för att varna dem för det som skall komma jorden." - *brev* 182, 1902.

Liksom Hanok gjorde. - Som Guds laglydiga folk måste vi lämna städerna. Liksom Hanok måste (78) vi arbeta i städerna, men inte bo i dem. - *Manuskript* 85, 1899.

Lektioner från Lot och Hanok. - När synd överflödar hos ett folk, kommer där alltid att kunna höras varningar och undervisning, liksom Lot blev hörd i Sodom. Lot kunde emellertid ha skonat sin familj från mycket ondska, om han inte hade skapat sitt hem i denna onda, besmittade stad. Allt vad Lot och hans familj gjorde i Sodom, kunde de ha gjort också om de hade bott på något avstånd från stan. Hanok vandrade med Gud, och trots detta bodde han inte mitt i någon stad, som var besmittad av något slags våld och ondska, som Lot gjorde i Sodom. - *Manuskript* 94, 1903.

Planera möten i förstäderna och tvärsigenom stan.

Stora evangelisationsmöten på olika platser i städerna. - Nu är det dags att bearbeta städerna, eftersom vi måste nå människorna där. Som ett folk har vi löpt risken att samla alltför många viktiga intressen på en plats. Det är inte exempel på gott omdöme eller visdom. Nu skall där skapas ett intresse i de viktiga städerna. Det måste hellre upprättas många små centra, än några få stora centra.

Låt missionärerna arbeta två och två i olika delar av våra stora städer. Medarbetarna i varje stad bör ofta samlas för att rådslå och bedja, så att de kan få visdom och nåd till att arbeta effektivt och harmoniskt tillsammans. Låt alla vara klarsynta för att kunna utnyttja varje tillfälle. Vårt folk måste kläda sig i Guds vapenrustning och upprätta centra i alla de stora städerna. - *Medical Ministry* s. 300. (1909)

(79) **Nå de stadsdelar som inte varnats.** - Det skall finnas en större styrka av representanter i alla delar av området. Låt arbetarna gå ut, två och två, så att de kan arbeta tillsammans, i många delar av de städer som inte har varnats på lång tid. - *brev* 8, 1910.

Varje del skall bearbetas. - Låt en grupp arbetare bege sig till en stad och där allvarligt arbeta på att sanningen förkunnas överallt. Låt dem rådslå med varandra om det bästa sättet att göra det på till minsta möjliga utgifter. De skall arbeta noggrant och skall alltid hålla den andliga aspekten högst i sina ansträngningar. - *Manuskript* 42, 1905.

Tältet skall resas på nytt för att nå olika delar av stan. - Det behövs en mycket klok ledning när plats för lägermötena skall beslutas. De bör inte hållas långt borta, eftersom det finns människor i städerna som behöver sanningen. Lägermötena skall hållas på platser som människor i våra stora städer kan nå ifrån.

Lägermöten måste vara i eller nära städerna. De som arbetar reser tältet den ena gången i en del av stan och en annan gång i en annan del. Där finns hedningar just vid vår dörr som behöver höra varningsbudskapet. I Amerikas stora städer skall det resas minnesmärken åt Gud. - *brev* 164, 1901.

Planera en verksamhet. (Se också s. 321 - 326 grundligt binda med kontrakt.)

En yttlig plöjning ger en begränsad skörd. - Vi skall se upp så att vi inte sprider oss över ett större område och startar fler verksamheter än vi kan klara av, (80) eftersom de kommer att bli en tung börda som kommer att kräva resurser. Risken är att det inte arbetas rejält inom något område av Herrens vingård medan andra helt försummas. Om man åtar sig något och föresätter sig en massa saker och inte gör något av det färdigt, så kommer detta att visa sig vara en dålig plan. Vi skall gå framåt, men endast i samråd med Gud. Vi får inte komma så långt bort från arbetets enkelhet, att vi tappar vår förståelse för det andliga, och det blir omöjligt att se till så många områden och verksamheter samtidigt, utan att våra bästa

medhjälpare offras för att hålla ordning på saker och ting. Hänsyn måste tas till liv och hälsa.

Även om vi alltid skall vara beredda att följa Guds uppenbarande försyn, bör vi inte göra upp större planer för de platser vi får, inte ta mer plats än där finns hjälp och resurser till, för att kunna utföra arbetet väl. Ytlig plöjning betyder en begränsad och gles skörd. Stanna kvar vid och öka det intresse som redan har väckts, tills molnen skingras, och följ då upp arbetet. Så länge där är större planer och fälten öppnas för arbetarna hela tiden, måste våra idéer och synpunkter utvidgas med hänsyn till arbetare, som skall föras in på nya områden i Herrens vingård, för att de skall kunna föra själar till sanningen. - *brev 14, 1886.*

Spridningen för dålig. - Låt inte de resurser ni förfogar över användas på så många platser, att där inte sker något tillfredsställande på någon plats. Medarbetare kan komma att sprida sitt arbete över så många områden att de inte kan uträtta något ordentligt på de områden där verksamheten borde styrkas och fullkomnas under Herrens ledning. - *brev 87, 1902.*

Grundligheten i det enskilda i evangeliet. - Om vi har ett temperament som utlöser en massa arbete, så att vi inte har kraft eller Kristi nåd till att (81) utföra det med förstånd, ordning och precision, kommer allt som vi åtar oss att visa sig vara ofullkomligt och verksamheten kommer hela tiden att rasera. Gud förhärsligast då inte oavsett hur gott motivet är. Det är alltför tydligt att där finns en brist på visdom. Arbetaren som hela tiden beklagar sig över att han har för tunga bördor att bära, samtidigt som Gud inte är glad över att han har åtagit sig just dessa bördor. Han gör sitt eget liv plågsamt, bekymmersamt och tungt, därför att han inte vill lära sig av de lektioner som Kristus har gett honom, nämligen att hellre bära Hans ok och bördor, än det ok och de bördor som han själv har skapat.

Gud önskar intelligentare arbetare som inte utför sitt arbete förhastat, utan i stället omsorgsfullt och grundligt, och alltid bevarar Jesu ödmjukhet. De som arbetar noggrant och samvetsgrant med de högre uppgifterna bör visa omsorg och eftertänksamhet när det gäller mindre uppgifter, och visa precision och flit. O, hur mycket arbete har där inte försummats, hur mycket har inte lämnats ofärdigt, på grund av att man hela tiden önskar sig en större uppgift. Arbete som har med Guds verk att göras utförs som hastigast, därför att de samlar på sig så mycket uppgifter att inget kan göras grundligt. Men allt detta arbete måste klara en rannsaking av hela jordens Domare. De

mindre uppgifterna i Mästarens tjänst ökar i värde, därför att de är uppgifter i Herrens tjänst. - *brev 48, 1886.*

Inga nya intressen förrän andra är avslutade. - Vi får inte planera att starta nya verksamheter, samtidigt som vi inte har så mycket kraft att fullfölja det som redan har påbörjats. Låt inga nya verksamheter komma in för tidigt, och därmed ta resurser från andra områden, som borde användas till att bygga upp arbetet i _____. Intressena måste bli fast etablerade på den platsen innan andra områden kan intagas. - *brev 87, 1902.*

(82) **Fortsätta att visa intresse för budskapet.** - Erfarenheterna av dessa möten, vilka har visats mig åtskilliga gånger när det gäller lägermöten i stora städer, får mig att ge det rådet, att ett större antal lägermöten bör hållas varje år, även om somliga av dem är små. För dessa möten kommer att vara effektiva då det gäller att fånga massornas uppmärksamhet. Om lägermöten hålls i dessa städer, kommer tusentals att dras till att hörsamma inbjudan till festen: "Kom! Ty nu är allt redo."

Efter att ha väckt ett intresse får vi inte avsluta dessa möten, montera ned tälten, och låta folk tro att mötet är över, just som hundratals har blivit intresserade. Det är just där man kan utföra den bästa och mest seriösa delen av uppdraget. Mötena måste ledas på ett sådant sätt att offentlighetens intresse behålls.

Det kan ibland vara svårt att hålla kvar huvudtalarna några veckor för att utveckla det intresse som väckts genom mötena. Det kan bli dyrt att behålla platserna och ha kvar tillräckligt stort antal familjetält för att bevara utseendet av ett lägermöte. Det kan kräva självpoffring, att flera familjer stannar kvar och kampar på platsen, för att assistera predikanter och bibelarbetare genom att besöka och hålla bibelstudier med dem som kommer till platsen, och genom att besöka människor i deras hem, berätta för dem om de välsignelser de får av mötena och inbjuda dem att komma. Resultatet kommer emellertid att vara värd denna ansträngning. Det är genom sådana seriösa och energikrävande ansträngningar, som somliga av våra lägermöten har varit med för att etablera starka, verksamma församlingar, och det är genom just en sådan seriös verksamhet som den tredje ängelns budskap måste förmedlas till människorna i våra städer. - *Review and Herald, 4 april 1899.*

(83) **Organiserat långvarigt arbete.** - Ibland finns det många talare som deltar i ett lägermöte

några få dagar och just då folks intresse börjar väckas fullständigt, skyndar sig nästan alla iväg till ett annat möte, och lämnar kvar två eller tre talare till att kämpa mot den deprimerande stämning som råder då familjetälten monteras ned och tas bort.

Hur mycket bättre skulle det inte vara vid många tillfällen, om mötena fortsatte en längre tid och om personerna från varje församling var inställda på att stanna en månad eller längre, för att hjälpa till vid mötena och lära sig arbeta ordentligt. Då kunde de få en värdefull erfarenhet med sig till sina församlingar, när de vänder hem. Hur mycket bättre skulle det inte vara, om några av samma talare som väcker folks intresse under deras långa uppehåll under mötena, kunde stanna där och följa upp det arbete som de satt i gång, med ett grundligt organiserat och långvarigt arbete. - *Review and Herald*, 4 april 1899.

Skörden lämnas obärgad - Det skulle vara bättre och uträdda mer gott, om det var färre tältmöten och en starkare kraft, eller personer med olika gåvor i arbetet. Sedan skulle det vara ett längre uppehåll på en plats, där ett intresse hade väckts. Det har gått för snabbt att ta ned tältet. Somliga börjar att bli välvilligt intresserade och det behövs ihärdiga ansträngningar, tills de överlämnar sig själva till sanningen.

På många platser där tältet har varit rest, stannar predikanterna tills fördomarna började försvinna och somliga skulle då lyssna fördomsfritt. Just då tas emellertid tältet ned och skickas (84) vidare till en annan plats. Turneringen är över, tid och medel har förbrukats och Guds tjänare kan endast se mycket litet uträttat under loppet av tältsäsongen. Endast få har förts fram till insikt om sanningen och Guds tjänare har endast sett mycket litet, som uppmuntrar och stöder dem. Detta leder till att de förlorar i stället för att samla kraft, andlighet och styrka från de förmågor som finns nedlagda inom dem. - *Vittnesbörden* band 1, s. 148. (1857)

Arbete som följs upp. - Jag har tänkt på när det höga ropet från den förste ängelns budskap blev givet i Portland och i staden Boston. Detta arbete följdes upp genom ett sammanhängande arbete, liknande det som ni, äldste ___ och syster ___ och era medhjälpare, uträttar. Det är verkliga Herrens verk. - *brev* 182, 1906.

Placera familjer för att hålla intresset levande. - Sedan har vi Toronto [Australien], en förlustelseplats. Dessa städer ligger alla inom tio till tjugio mils avstånd från Cooranbong och måste intas så snart vi kan finna heliga familjer, som vi

kan placera där för att hålla intresset vaket. Alla dessa fält har vitnat till skörd, men vi kan inte utföra något utan helgade arbetare, som kan gå in och väcka och hålla kvar ett intresse. - *brev* 76, 1899.

Behov av en klok ledning. - Det finns behov av en klok ledning när missionsfält skall väljas. Innan ett område intas måste planer göras upp om hur man skall sörja för dessa själar. Vem kommer att betjäna dessa, som skall gripa tag i sanningen? De har accepterat en impopulär sanning. Vem skall utbilda dem, sedan de har lärt sig sitt ABC? Vem skall ge deras erfarenhet dess andliga form?

Att arbeta under stora omkostnader för att föra själar till sanningen och sedan lämna dem till att forma sina egna erfarenheter efter falska idéer, som de har fått (85) och vävt in i sin religiösa erfarenhet, kommer att lämna arbetet i ett mycket värre tillstånd än om sanningen aldrig hade kommit till dem. Det är mycket värre att arbetet lämnas ofullständigt och det kommer i oordning, än att vänta tills där finns väl tillrättalagda planer för dem som kommer till tro. - *brev* 60, 1886.

Sitt ned och beräkna omkostnaderna. - Guds folk skall inte investera sina medel i blindo, så att de inte har några resurser och inte vet hur de får något. Vi måste vara visa i vad vi företar oss. Kristus har lagt fram en plan för oss hur Hans verksamhet skall utföras. De som vill bygga, måste först sätta sig ned och beräkna omkostnaderna, för att se om de förmår bygga färdigt. Innan de börjar genomföra sina planer, måste de gå till kloka rådgivare. Om någon arbetare inte resonerar från orsak till verkan, och därför riskerar att handla oförståndigt, skall hans kollega säga kloka ord till honom, och visa honom hur felaktigt han handlar. - *brev* 182, 1902.

Sträng sparsamhet. - Låt alla som inleder en verksamhet i våra stora städer, vara noggranna i detta avseende så att pengar inte används till onödiga saker någonstans. Det är inte genom yttre uppvisning som män och kvinnor skall lära sig vad sanningen för vår tid innebär. Våra arbetare skall praktisera sträng sparsamhet. Gud förbjuder allt slöseri. Varje dollar vi förfogar över skall användas på ett sparsamt sätt. Där får inte lov att göras några stora uppvisningar. Guds pengar skall användas till att föra det verk framåt som Han har förklarat skall utföras i vår värld, och det skall utföras på Hans sätt. - *brev* 107, 1905.

(86) **Börja utan stora uppvisningar.** - Varför dröjer vi med vår verksamhet i våra städer? Vi skall inte vänta på att där skall göras något

märkvärdigt, eller att dyrbara instrument skall föras dit, för att det skall se storslaget ut. Vad är råg i vetet? Om vi vandrar och arbetar ödmjukt åt Gud, kommer Han att förbereda vägen för oss. - *brev 335, 1904.*

Välbalanserad evangelisation - Gud förbjude att där skulle läggas ut stora resurser på några få ställen, utan att ta hänsyn till de många områden som knappast får någon hjälp. Bröder som förnekar sig själva på gynnsamma platser, för att den tillräckliga hjälpen skall kunna godkännas på de områden som behöver den, kommer att hjälpa till att fullborda ett verk som kommer att ge Gud ära. Ingen kan ha för avsikt att bygga ett högre torn för att påverka en lokal, samtidigt som andra platser står utan medel. Gud give att våra sinnen måtte helgas, och att vi måtte lära oss att mäta våra tankar med gärningar och lära. - *brev 320, 1908.*

Ta på sig en arbetares utgifter. - I de stora städerna sätts många ombud i arbete. De som har placerats så att de inte kan delta med personligt arbete, måste intressera sig för att bära en medarbetares omkostnader så att denne kan utföra arbetet. Låt inte våra bröder och systrar ursäktas sig för att de inte går in i ett seriöst arbete. I praktiken lever ingen kristen för sig själv. - *Manuskript 128, 1901.*

Församlingar finansierar New York. - De som känner sanningen skall styrka varandra, och säga till tjänarna: "Bege er ut på de fält som skall skördas i Herrens namn och våra böner skall vara med er som skarpa skäror." Därigenom bör våra församlingar vara bestämda vittnen för Gud, och de bör också ge Honom sina gåvor och offer, så att de som beger sig till (87) de fält där det arbetas för själar. - *Manuskript 73a, 1900.*

Guds omsorg om arbetet i städerna. - Jag har hört budskap från Herren, som jag har gett vårt folk om och om igen, så att där finns många ekonomiskt starka män som är mottagliga för det evangeliska budskapets inflytande och intryck. Herren har ett folk som ännu aldrig har hört sanningen. Tag ert arbete och låt den egendom som skall ges till främjandet av sanningen, användas på ett sådant sätt att ett center kommer att etableras i _____. Låt lämpliga personer, som aldrig har visat någon själviskhet och äregirighet där medel undanhålls, som borde användas till de stora städerna, låt sådana personer väljas till att föra arbetet framåt, därför att Gud erkänner dem som sina utvalda.

Gud kommer att röra vid penningstarka människors hjärtan, när Bibeln, och Bibeln allena, framställs som världens ljus. I dessa städer skall sanningen gå fram som en lampa som brinner.

Frågan har ställts: Varför har ni gjort det till en specialitet att arbeta för den lägsta och oansenligast klassen och går förbi skarpsinniga och talangrika män? Det finns ett fält som är moget för skörd, och Herren har medel med vilka detta fält skall bearbetas. Det finns människor med stor affärsmässig förmåga, som kommer att ta emot sanningen, människor som litar på Skrifterna, som kan ta fram nya och gamla saker från hjärtats skattkammare. Dessa män kommer, styrda av den Helige Ande, att röra sig framåt på ett sätt, så att alla hinder avlägsnas, så att folk kan varnas inför Herrens snara återkomst.

I många vittnesbörd har jag konstaterat att rika människor, som har sin Herres pengar, kommer att beröras av Guds Ande till att öppna dörrarna för sanningens främjande i stora städerna. De kommer att använda de medel som anförtrotts dem (88) till att bereda väg för Herren, göra en farbar väg för vår Gud genom öknen.

De som arbetar i stora städer, skall om möjligt nå ut till de högst uppsatta i världen, också till de maktinnehavare som härskar. Var är vår tro? Gud har visat mig Nebukadnessars fall. Herren arbetade med kraft för att få den mäktigaste kungen på jorden att erkänna Honom som Kung över alla kungar. Han verkade på den stolte kungens sinne, tills Nebukadnessar erkände Honom som "den Högste," "vars välde är ett evigt välde, hans rike varar från släkte till släkte." - *brev 132, 1901.*

Rikta enträgna uppmaningar till de rika. - Låt dem som arbetar för Guds verk för världens rika människor lägga fram Guds verks behov i _____. Gör det på ett förståndigt sätt. Berätta för dem vad ni försöker göra. Be dem om donationer. Det är Guds medel de har, medel som borde användas till att upplysa världen.

Det har samlats stora rikedomar av guld och silver i jorden. Människors rikedomar har samlats. Bege er till dessa män med ett hjärta fullt av kärlek till Kristus och den lidande mänskligheten och be dem hjälpa er i det arbete ni försöker utföra för Mästaren. När de ser er uppenbara Guds välvilliga tankar, kommer en sträng att slås an i deras hjärtan. De kommer att erkänna att de kan vara Kristi hjälpande hand genom att utföra lägermissionsarbete. De kommer att ledas till att samarbeta med Gud, skaffa fram de medel som

krävs för kunna inleda den nödvändiga verksamheten. - *Manuskript 40*, 1901.

Även andra måste ha hjälpmedel. - Äldste ___ slösar bort pengar, som skulle användas till att underhålla arbetare på olika delar av arbetsfältet. (89) Han måste komma ihåg att där finns andra utom han själv, som skall ha möjlighet att använda sina talenter i Herrens verk. Och de skall ha möjligheter att arbeta så att de kan utföra sin verksamhet utan att offra sin hälsa eller t.o.m livet. En medarbetare skall inte sluka så mycket pengar att hans område tillgodoses efter hans planer, samtidigt som hans kollega måste sakna de medel denne borde få för att kunna utföra sin uppgift. Även om pengarna kommer från utanför stående, är det fortfarande Herrens pengar. Gud har inte förordnat att någon medarbetare skall ha överflöd, samtidigt som hans kollegor har så små resurser att han inte kan utföra det arbete som krävs. - *brev 49*, 1902.

Omvända själar skall skaffa fram medel. - När män och kvinnor i städerna leds fram till sanningen, kommer medlen att börja komma in. Lika säkert som själar blir omvända, kommer deras medel att helgas till Herrens tjänst, och vi kommer att se en tillväxt av våra resurser. - *Manuskript 53*, 1909.

Bygg upp en reservfond. - Evangeliskt arbete skall inte utföras på ett egenkärt och självförhålligande sätt, som äldste ___ har gjort. De medel som kommer i händerna på arbetarna i Herrens verk, tillhör Gud och skall användas sparsamt. När stora penningssummor skall ges till arbetet, så låt en del av medlen läggas åt sidan, så att det finns de pengar som behövs för arbetet i Herrens stora vingård. - *brev 149*, 1901.

Klok ledning på nya arbetsfält. - Det är mycket viktigt att man börjar på rätt sätt när man påbörjar vårt arbete. Jag har blivit visad att arbetet i ___ har stagnerat, utan att de framsteg gjorts som skulle ha tagits där. Mycket mer kunde ha (90) gjorts med olika sätt att leda arbetet på utan att det hade behövt ta så mycket medel från kassan. Vi har fått ett stort och heligt förtroende i form av det upphöjda uppdrag som vi har anförtrotts. - *brev 14*, 1887.

Sparsamhet får inte överdrivas. - Även om vi skall vara sparsamma får vi inte överdriva det. Det är en av de sorgliga och märkliga sakerna i livet att stora misstag ibland görs när det gäller att gå till överdrift i att offra sig själv. Herrens tjänare kan vara självsäkra, och samtidigt gå så långt i självupppoffring, att de inte får tillräckligt mycket

mat och kläder, för att de skall få den varje dollar att räcka så långt som möjligt. Somliga medarbetare överanstränger sig och arbetar utan det som de borde ha, därför att det inte finns tillräckligt mycket pengar i kassan för att underhålla det antal medarbetare som borde vara där. Där skulle finnas mer pengar, om alla ville arbeta i överensstämmelse med Kristi förmaning: "om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och ta sitt kors på sig och följa mig." (Matt: 16:24) - *brev 49*, 1902.

Undvika detaljer. - Det man måste hålla i minnet, är att ni är reformatorer och inte fanatiker. Visa ingen småaktighet i ert umgänge med icke-troende, ty om ni inte slutar pruta på ett litet belopp, kommer ni till sist att förlora ett mycket större belopp. De kommer att säga: "Den mannen är en bedragare. Han skulle lura er på era rättigheter om han kunde, så var på er vakt när ni gör affärer med honom". Men om något av er vinst kommer andra till godo när ni handlar, så kommer andra att handla lika generöst mot er. Småaktighet föder småaktighet, girighet föder girighet. De som handlar så, ser inte hur föraktligt det uppfattas av andra, i synnerhet av dem, som inte har vår (91) tro. Och sanningens dyrbara sak bär märke av denna defekt. - *brev 14*, 1887.

Kampanjens affärsangelägenheter
Predikanter får inte belastas med affärsangelägenheter. - Varje människa har fått sin uppgift. De som går in i predikoämbetet, går in i en speciell uppgift och bör ägna sig åt bön och åt att tala Ordet. Deras tankar bör inte belastas med affärsangelägenheter. I årtal har Herren instruerat mig till att varna våra tjänande bröder för att låta sina tankar bli så betungade av affärsangelägenheter, att de inte har tid att ha förtroliga samtal med Gud och att ha gemenskap med Anden. En predikant kan inte hålla sig i den bästa andliga sinnesstämningen när han skall klara av små problem i de olika församlingarna. Det är inte den uppgiften han har valts till. Gud önskar använda alla förmågor hos Sina utvalda budbärare. Deras tankar bör inte betungas av långa styrelsemöten på natten, ty Gud önskar att all deras hjärnkraft skall användas till att förkunna evangeliet klart och kraftigt, som det är i Kristus Jesus.

Överbelastad - en predikant har ofta så bråttom att han knappt kan finna tid att rannsaka sig själv, om han befinner sig i tron eller ej. Han finner mycket litet tid för att meditera och be. Kristus förenade bön med Sin verksamhet i Sin tjänst. Han tillbringade natt efter natt helt i bön. Förkunnare måste söka Gud för att få del av den

Helige Ande, så att de kan förmedla sanningen på rätt sätt. - *Manuskript* 127, 1902.

Små saker i affärsangelägenheter utförs av folk med affärsbegåvning. - Det är ett stort misstag att hela tiden hålla en predikant, som är utrustad med kraft att förkunna evangeliet, sysselsatt (92) med affärsangelägenheter. Han som förmedlar Livets Ord skall inte ha för många bördor lagda på sig.

Guds verks finanser skall skötas ordentligt av dugliga affärsmän, så att förkunnare och evangelister kan hållas fria för att förkunna evangeliet. Våra predikanter skall inte betungas så hårt med evangelisationsarbetets affärsdetaljer i våra stora städer. De som har ansvar för våra konferenser bör finna affärsmän som har ansvar för arbetets finansiering i städerna. Om det inte finns sådana personer, så etablera utbildning av män som kan sköta dessa uppgifter. - *Review and Herald*

Sektion 5 Organisera evangeliska möten

(93) **Metoder och organisation**
En stor verksamhet för enkla medel. - Det slående kännetecknet på gudomliga verksamheter, är att det största verk som utförs i vår värld, utförs med endast mycket små resurser. Det är Guds plan att alla delar av Hans styrelsesätt skall vara beroende av varje annan del, alltsammans som ett hjul inuti ett hjul, som är verksamt i fullständig harmoni. Han påverkar mänskliga krafter, får Sin Ande att slå på osynliga strängar och vibrationen genljuder till universums yttersta gräns. - *Manuskript* 22, 1897.

Framgång beror på ordning och harmoniskt handlande. - Gud är ordningens Gud. Allting, som står i förbindelse med himmelen, är i fullkomlig ordning. Underdånighet och grundlig disciplin kännetecknar änglarnas rörelser. Endast ordning och harmoniska handlingar kan åtföljas av framgång. Gud fordrar ordning och system i Sitt verk, nu såväl som på Israels tid. Alla, som verkar för Honom, skall utföra sitt arbete på ett insiktsfullt sätt och icke med vårdslöshet och likgiltighet. De skall verkställa arbetet i tro och med noggrannhet, så att Han kan godkänna det. - *Patriarker och profeter* s. 398. (1890)

(94) **Följa en i detalj ordnad plan.** - (Obs! Nödvändigheten och fördelarna med en noggrann

organisation framställs här i form av åtskilliga uttalanden. Några av dessa riktades till institutionsledare. Dessa principer kan emellertid användas till alla grenar inom Guds verk, vilket försvarar att de tas upp här. - Utgivarna.) Det är absolut nödvändigt att ha ordning i arbetet, och att följa en i detalj organiserad plan och ett bestämt objekt. Ingen kan instruera andra ordentligt, om inte han ser, att det arbete som skall utföras, skall utföras systematiskt och med ordning, så att det kan utföras i rätt tid.

De väl definierade planerna bör öppet presenteras för alla som de angår, och man bör förvissa sig om att de blir förstådda. Kräv då att alla de som befinner sig i ledningen för de olika avdelningarna, skall samarbeta för att förverkliga dessa planer. Om denna säkra och ganska radikala metod tas emot på rätt sätt och följs upp med intresse och god vilja, kommer man därmed att undvika mycket arbete utan något egentligt mål, liksom mycket onödigt motstånd. - *Manuskript* 24, 1887.

Väl förstådda planer. - Det arbete som ni engagerar er i kan inte utföras utan att planerna blir rätt uppfattade. - *Brev* 14, 1887.

Framsyn, ordning och bön. - Det är en synd att vara obetänksam, att inte ha ett mål och vara likgiltig för något som vi engagerar oss i, men särskilt när vi engagerar oss i Guds verk. Varje verksamhet som sker i samband med Hans verk bör utföras med ordning, framsynthet och under allvarlig bön. - *Review and Herald*, 18.mars, 1884.

Noggrannhet och villighet. - Man kommer lätt att begå stora misstag om sysslorna inte övervakas med tydlig och skarp uppmärksamhet. Även om nyomvända eller elever kan vara energiska, om det inte finns någon inom de olika avdelningarna som skall övervaka, någon som är ordentligt kvalificerad för sin uppgift, kommer arbetet att misslyckas i många avseenden. Allteftersom uppdraget växer, kommer det att bli omöjligt att skjuta upp uppgifterna från (95) ett datum till ett annat. Det som inte utförs i rätt tid, det må gälla heliga eller världsliga saker, riskerar i hög grad att överhuvudtaget inte bli gjort. I varje fall kan ett sådant arbete aldrig bli lika väl utfört som om det utförts i rätt tid. - *Manuskript* 24, 1887.

Var och en på rätt plats. - Gud har gett var och en hans uppgift, beroende av anlag och möjligheter. Det finns behov av förståndig planering för att placera var och en på hans rätta plats i Guds verk, för att han skall få en erfarenhet

som gör honom lämplig för att bära ett större ansvar. - *Brev 45*, 1889.

Arbeta som en disciplinerad armé. - Låt oss minnas att vi är Guds medarbetare. Vi är inte tillräckligt visa för att arbeta av oss själva. Gud har gjort oss till Sina förvaltare, för att testa oss och pröva oss, liksom Han testade och prövade det gamla Israel. Han vill inte att Hans här skall bestå av odisciplinerade, ohelgade, oberäkneliga soldater, som inte kommer att representera Hans ordning och renhet. - *Review and Herald*, 8.okt. 1901.

Genial till att planera och arbeta. - Det finns behov av genialitet, förmåga att tänka, planera och arbeta harmoniskt. Vi önskar oss dem som inte bara kommer att arbeta för att hjälpa sig själva, få så mycket de kan för sitt arbete, utan sådana som kommer att arbeta med Guds ära för ögonen, och för att snabbt utföra sin uppgift inom de olika grenarna. Detta är ett värdefullt tillfälle för att visa deras helgelse för Herrens verk, och deras förmåga att utföra det. Varje människa har fått sin uppgift, inte för att förhärliga sig själv, utan för att förhärliga Gud. - *Manuskript 25*, 1895.

Vis planering räddar från överansträngning. - Jag måste vädja om att arbetarna måtte få sitt arbete planerat så att de inte blir överansträngda på grund av extraarbete. - *Brev 17*, 1902.

(96) *Evangelisationssällskapet*

Organisation av sällskap krävs. - Gud säger: "Bege er in i städerna. Kalla invånarna i dessa städer till att förbereda sig för Herrens återkomst."

Många i städerna saknar fortfarande ljuset från det evangeliska budskapet. De som försummar det sista varningsbudskapet kommer i framtiden att ångra sig djupt. Mitt budskap är: "Låt sällskap bildas som kan verka i städerna. Sök bra lokaler för att kunna hålla möten. Låt vår litteratur cirkulera. Gör allvarliga ansträngningar att nå folk." - *Brev 106*, 1910.

Kårer av medarbetare i alla stora städer. - I alla stora städer borde det finnas en kår av organiserade, väldisciplinerade medarbetare, - inte bara en eller två, utan mängder borde sättas i verksamhet.

Alla medarbetargrupper borde stå under en kompetent ledare, och det borde alltid framhållas för dem, att de är missionärer i ordets högsta bemärkelse. Om en sådan systematisk verksamhet

utförs på ett klokt sätt, kommer det att ge välsignade resultat. - *Medical Ministry* s. 300, 301. (1892)

Olika begåvningar behövs. - Herren önskar att städerna skall bearbetas genom att arbetare med olika förmågor gör förenade ansträngningar. För att de inte skall bli vilseledda, skall de inte förlita sig på människor för visdom. Alla skall se till Jesus för vägledning. Som arbetare tillsammans med Gud skall de söka vara i harmoni med varandra. . . . Ändå skall alla se till Jesus för visdom, inte bero endast på människor för vägledning. - *Vittnesbörden* band 9, s. 109 (1909)

Vältränade sällskap - Grupper bör organiseras och ta emot en grundlig utbildning för att kunna arbeta som sjuksköterskor, evangelister, predikanter, kolportörer och elevmissionärer för att fullkomna en karaktär som liknar det gudomliga. - *Vittnesbörden* band 9, s. 171, 172. (1909)

Skicklig ledning sätter människor i arbete. - Låt alla människor arbeta som kan arbeta. Den allra bästa ledaren är inte den som utför det mesta arbetet själv, utan den som kommer (97) att få det mesta utfört av andra. - *Brev 1*, 1883.

Bönens betydelse i samband med rådslagning. Möta problemen med rådslagning och bön. - Något måste satsas och en del risker tas av dem som befinner sig på slagfältet. De får inte varje ögonblick tro att de skall få order från huvudkvarteret. De måste under alla omständigheter göra det allra bästa de kan, och rådslå med varandra med mycket allvarlig bön till Gud om Hans visdom. Det måste finnas enighet i ansträngningen. - *Brev 14*, 1887.

Täta rådslagningar. - I samband med att budskapet predikas i stora städer, har arbetare med olika gåvor många sorters arbete att göra. Några skall arbeta på ett sätt, några på ett annat. Herren önskar att städerna skall bearbetas genom att arbetare med olika förmågor gör förenade ansträngningar. För att de inte skall bli vilseledda, skall de inte förlita sig på människor för visdom. Alla skall se till Jesus för vägledning. Som arbetare tillsammans med Gud skall de söka vara i harmoni med varandra. Man borde ha rådsmöten ofta och uppriktigt, helhjärtat samarbete. Ändå skall alla se till Jesus för visdom, inte bero endast på människor för vägledning. - *Vittnesbörden* band. 9, s. 109 (1909)

Bror rådgör med bror. - Som tjänare behöver vi rådgöra med varandra om stora problem. Det är

rätt att en bror rådgör med bror. Och när vi gjort det är det vårt privilegium att böja oss i bön och be om gudomlig vishet och rådgivning. Men det är ett fruktansvärt misstag att göra en enda människas röst till en kontrollerande makt. - *Brev 186, 1907.*

Brister avslöjas. – I arbetarnas verksamhet bör finnas en inbördes rådslagning. Ingen får inleda verksamhet utifrån sin egen oberoende omdömesförmåga, och arbeta efter sitt eget sinnelag, såvida han inte själv har resurser (98) att ta av. Jag har blivit visad att kontrollen av Guds verk inte får läggas i oerfarnas händer. De som inte har fått vidsynthet genom erfarenhet, är inte de som skall ta på sig stort ansvar, även om de tror att de är kvalificerade för det. Deras bröder kan se brister där de själva endast ser fullkomlighet. - *Review and Herald, 8.dec. 1885.*

Predikanter måste ta sig tid att be. - Jag upplever en dragning till att kalla vårt folk till att göra allt för att frälsa själar. Vi behöver större tro. Våra troende medlemmar i församlingen bör dras till bön för dem som förkunnar evangeliet. Och predikanter måste ta sig tid till att be för sig själva och för Guds folk, som de har utvalts till att tjäna. - *Brev 49, 1903.*

Bönestunder ger uppmuntran. - Låt oss som arbetare söka Herren tillsammans. Av oss själva kan vi inte göra något, men genom Kristus kan vi göra allt. Gud har för avsikt att vi skall hjälpa och välsigna varandra, och att vi skall vara starka i Herren och i Hans makts kraft. ... Gud lever och regerar. Han kommer att ge oss all den hjälp vi behöver. Vi har alltid privilegiet att hämta kraft och uppmuntran från Hans saliga löfte: "Min nåd är dig nog." - *Historical sketches, s. 129. (1886)*

Harmoni i variation Guds plan med olika gåvor. - I alla Herrens planer finns det inget så skönt som Hans plan att ge män och kvinnor olika gåvor. Församlingen är Hans trädgård, smyckad med olika träd, växter och blomster. Han förväntar sig inte att (99) isopen skall få cederträdets storlek, och inte heller att oliven skall nå den ståtliga palmens höjd. Många har endast fått en begränsad religiös och förståndsmässig uppfostran, men Gud har en uppgift för denna grupp, om de vill arbeta ödmjukt och lita på Honom. - *Brev 122, 1902.*

Karaktärer som är lika olika varandra som blomstren. - Vi måste lära oss en viktig läxa från de oerhört olika växterna och blommorna. Alla blommor har inte samma form och färg. Några har läkande effekt. Somlig doftar alltid. Det finns

bekännande kristna, som anser det som sin plikt att göra alla kristna lik dem själva. Det är människornas plan, inte Guds plan. I Guds församling finns det plats för lika olika karaktärsdrag, som hos blommorna i en trädgård. I Hans andliga trädgård finns det många varianter av blommor. - *Brev 95, 1902.*

Olika i sinne och tanke. – Olika i sinne, i tanke, skall ett enda mål binda hjärta till hjärta - nämligen omvändelse av själar till sanningen, som drar alla till korset. - *Brev 31, 1892.*

Särskilda begåvningar för särskilda uppgifter. - Den ene arbetaren är en god talare, en annan är en duktig skribent. En har kanske förmågan att kunna be med innerlighet, allvar och värme, medan en annan har sångens gåva. En annan äger kanske en särskild förmåga att utlägga Guds Ord tydligt och klart. Och varje förmåga måste utvecklas till en kraftgärning från Gud, eftersom Han samarbetar med arbetaren. Till den ene ger Gud visdomens ord, till en annan kunskap, till en annan tro. Alla skall emellertid verka under samme Ande. Gåvornas olikheter leder till olika gärningar, "men Gud är densamme, han som verkar allt i alla". (1 Kor. 12:6)

Herren vill, att Hans utvalda tjänare skall lära sig att sluta sig samman i en harmonisk strävan. Det kan förefalla (100) somliga, som om kontrasten mellan deras gåvor och en medarbetares gåvor är alltför stor, för att det skall vara möjligt för dem att kunna förenas i en harmonisk strävan. När de kommer ihåg att det finns olika karaktärer att påverka och att somliga kommer att förkasta sanningen när den förkunnas av en arbetare bara för att öppna sina hjärtan när den förkunnas på ett annat sätt av en annan förkunnare, så kommer de emellertid förhoppningsvis att försöka samarbeta i enighet. Hur olika deras talenter än kan vara, så kan de alla behärskas av samme Ande. I varje ord och varje handling kommer godhet och kärlek att märkas och när varje arbetare troget fyller sin bestämda plats, kommer Kristi bön om enhet mellan Hans arbetare att bli besvarad och världen kommer att förstå att dessa är Hans lärjungar. . . .

Arbetarna i de stora städerna måste utföra sina olika delar och anstränga sig allt de förmår för att uppnå de bästa resultaten. De skall tala tro och handla på ett sådant sätt, att det gör intryck på folket. De får inte inskränka arbetet så att det överensstämmer med sina egna särskilda idéer. Tidigare har vi som ett folk gjort alltför mycket av detta och det har varit till hinder för verkets framgång. Låt oss minnas att Herren har olika sätt att arbeta på, att Han har olika tjänstemän som

Han anförtror olika gåvor till. Vi bör se Hans avsikt med att sända särskilda män till särskilda platser. - *Vittnesbörden* band 9, s. 144 - 146. (1909)

Satans ansträngningar för att dela arbetarna. - Då vi inleder ett energiskt arbete för folkmassorna i städerna, kommer fienden att arbeta kraftigt för att skapa förvirring, och därigenom upplösa arbetsstyrkorna. Somliga som är helt övergivna, befinner sig i ständig fara för att felaktigt ta emot fiendens antydningar som om det var Guds Ande. Allteftersom Herren har gett oss ljus, så låt oss vandra i detta ljus. - *Manuskript* 13, 1910.

Ta sig i akt för Satans planer - Alla som tar itu med arbetet kommer inte att ha samma temperament. De (101) kommer inte att ha samma utbildning eller uppfostran, och lika säkert som att de har olika karaktär, lika säkert kommer de att missförstå varandra, såvida de inte omvänder sig dagligen.

Varje dag har Satan planer att förverkliga, särskilda riktlinjer som skall spärra vägen för dem som är vittnen för Jesus Kristus. Såvida Jesu levande, mänskliga ombud inte är ödmjuka, saktmodiga och anspråkslösa i sina hjärtan på grund av att de har lärt sig av Jesus, kommer de säkert att falla i frestelse, ty Satan är vaksam, listig och skarpsinnig, och arbetarna kommer omedvetet att fångas om de inte ber. Han smyger sig på dem som en tjuv om natten och tar dem till fånga. Sedan arbetar han på de enskilda människornas sinnelag och förvanskar deras idéer för var och en och formar deras planer. Om bröderna ser en fara och talar om den, känner de att de personligen tillfogas en skada, att någon försöker försvaga deras inflytande. En går en väg och någon annan i en motsatt riktning.

Verket har bundits samman, felaktiga åtgärder har vidtagits och Satan är tillfreds. Om självet inte hade omhuldats med så stor omsorg och ömhet, om det inte hade funnits något utrymme för att bevara dess naturliga värdighet, kunde Herren ha använt dessa olika karaktärsdrag till att utföra ett gott och mycket större arbete. Med deras olika begåvningar var, genom enhet i Kristus, mycket användbara i detta. Om de hade varit centrerade kring Vinträdets stam, liksom vinträdets olika grenar, skulle alla bära stora och rika klasar med dyrbara frukter. Där skulle det råda fullkomlig harmoni mellan deras olikheter, ty de har del i vinträdets näring och duglighet.

Herren är missnöjd med den brist på harmoni som råder mellan arbetarna. Han kan inte göra

dem delaktiga av Sin Helige Ande, ty de har föresatt sig att vandra sina egna vägar, och Herren visar dem Sin (102) väg. Stor modlöshet skall komma från Satan och hans onda förbund, men "ni är alla bröder," och det är ett hån mot Gud när ni låter era personliga, oheliga karaktärsdrag vara aktiva redskap, som försvagar varandra. - *Brev* 31, 1892.

Slut er samman, slut er samman. - Egenkärlek, stolthet och självtillräcklighet ligger till grund för de största prövningar och dissonanser som någonsin funnits i den religiösa världen. Änglarna har om och om igen sagt till mig: "Slut er samman, slut er samman, var ett till sinnes, med samma omdöme." Kristus är Ledaren och ni är bröderna; följ Honom. - *Brev* 4, 1890.

Strid om herradömet. - Kedjade samman i tillit, med band av helig kärlek, kan bror få all den hjälp av en bror som överhuvudtaget kan fås från varandra.

Striden om herradömet visar sig i en anda som till sist kommer att utestänga dem från Guds rike som omhuldar denna strid. Kristi frid kan inte bo i den arbetares sinne och hjärta, som kritiserar och finner fel hos den andre arbetaren, endast på grund av att den andre inte använder de metoder som den förre anser är bäst, eller för att han känner att han inte är uppskattad. Herren välsignar aldrig den som kritiserar och anklagar sina bröder, ty det är Satans verk. - *Manuskript* 21, 1894.

Att värdesätta andras gåvor. - Mina bröder, pröva att bära Kristi ok. Kom ned från era andliga stultor och utöva ödmjukhetens nådegåva. Lägg bort alla onda tankar och var villig att se värdet av de gåvor Gud har berikat era bröder med. - *Brev* 125, 1903.

Olika temperament, men samme ande. - I våra hem finns ingen splittring, inga otåliga ord. (103) Mina medarbetare har olika temperament och deras sätt att göra saker och ting på är olika, men i handling är vi tillsammans och står enade i anden, söker hjälpa och styrka varandra. Vi vet att vi inte kan tillåta oss att strida på grund av att vi har olika temperament. Vi är Guds små barn och vi ber Honom hjälpa oss med att leva, inte behaga oss själva och ha vår egen metod, utan med att behaga och ära Honom. - *Brev* 252, 1903.

När man använder mer än en människas metoder *

Se också sid. 72 - 74: "Fördelarna med att vara två och två."

Olika gåvor tillsammans. - I vårt umgänge med

varandra skall vi komma ihåg att alla inte har samma talanger eller samma natur. Medarbetare skiljer sig från varandra när det gäller planer och tankegångar. Det är nödvändigt att de olika gåvorna kombineras, för att arbetat skall lyckas. Låt oss komma ihåg att somliga kan fungera bättre på vissa positioner än andra kan. Den medarbetare som har fått taktkänsla och förmåga så att han kan utträtta ett särskilt slags arbete borde inte kritisera andra, för att inte kunna göra det som han kanske kan göra snabbt. Är det ingenting som hans kollegor kan göra mycket bättre än han själv?

De olika talanger som Herren har anförtrott Sina tjänare är absolut väsentliga i Hans verk. Arbetets olika delar skall föras samman, bit för bit och utgöra en komplett helhet. Delarna i en byggnad är inte alla lika. De har inte heller tillverkats genom samma process. Linjerna i Guds arbete är inte alla lika, och de skall inte heller framföras på precis samma sätt. - *Brev 116, 1903.*

(104) En enskild människas gåvor otillräckliga. - Låt inte någon tro att enbart hans gåvor är tillräckliga för Guds verk, så att han ensam kan genomföra en mötesserie, och fullborda verket. Hans metoder kan vara bra och trots detta behövs olika gåvor. En enda människas sätt att tänka skall inte forma Guds verk efter hans särskilda idéer. För att verksamheten skall byggas upp starkt och symmetriskt, behövs varierade gåvor och olika redskap, alla under Herrens ledning. Han kommer att instruera arbetarna efter deras olika förmågor. Samarbeta och enhet är nödvändiga för en harmonisk helhet. Varje medarbetare utför sin av Gud givna uppgift, fyller den ställning som är lämplig för honom och kompletterar andras brister. Om en medarbetare får lov att arbeta ensam, kan han börja tro att hans begåvning är tillräcklig för att forma en helhet.

Där det råder enighet bland medarbetare, kan de rådgöra tillsammans, be tillsammans, samarbeta. Ingen bör känna att de inte kan sluta sig till sina bröder, på grund av att de inte arbetar på exakt samma sätt som de själva. - *Särskilda vittnesbörd Serie A, Nr. 7, s. 14, 15. (1874)*

Där en är svag, är en annan stark. - Herren sätter predikanter med olika förmågor i rörelse. Tack vare detta kan de förse den hjord som är Hans arvedel med föda som passar till den. De kommer att uppenbara sanningen på punkter som deras medbröder inte tycker är väsentliga. Om ledningen av hjorden överlämnades till endast en enda människa, skulle resultaten bli bristfälliga. I Sin försyn sänder Herren olika sorters arbetare. En

är stark på några viktiga punkter, där en annan är svag. - *Manuskript 21, 1894.*

Blockera inte hjulen. - Det finns somliga människor som inte växer med uppgiften, utan låter arbetet (105) växa långt över deras förmåga. De som saknar urskiljningsförmåga och inte kan anpassa sig efter verkets växande krav, bör inte stå och blockera hjulen och därigenom hindra andra från att avancera. - *Brev 45, 1889.*

Metoder skall förbättras. - Det får inte finnas fastlåsta regler. Vårt uppdrag är ett uppdrag som skall utvecklas och det måste finnas plats för att förbättra olika metoder. Men under den Helige Andes vägledning måste och skall enheten bevaras. - *Review and Herald, 23. juli, 1895.*

Olika metoder från förr. - Metoder att nå hjärtan kommer att tänkas ut. Några av de metoder som används i detta uppdrag, kommer att vara olika tidigare metoder från samma uppdrag, men av det skälet får ingen blockera vägen genom sin kritik. - *Review and Herald, 30.sep. 1902.*

Nytt liv i gamla metoder. - Det behövs människor som ber till Gud om visdom och som, under Guds vägledning, kan ingjuta nytt liv i gamla arbetsmetoder och kan tänka ut nya planer och nya sätt att väcka intresse hos församlingens medlemmar och nå världens män och kvinnor. - *Manuskript 117, 1907.*

Begränsa Guds kraft genom enspåriga planer. - Det sätt att planera som vill göra en enda människa till centrum och föredöme, kan varken han eller några andra människor genomföra. Det är inte det sätt som Herren arbetar på. När en människa anser att hennes tankegång skall utgöra huvuddragen i Guds verk, så att hans förmågor skall utföra det största arbetet, begränsar hon Guds kraft när det gäller att fullborda Hans syften på jorden.

Gud behöver män och kvinnor, som vill arbeta i Kristi enkelhet och ge dem kunskap om sanningen, som behöver dess förvandlande kraft. Men när (106) det läggs en exakt linje, som arbetarna måste följa i sin förkunnelse av budskapet, sätts där en begränsning för riktigt många medarbetares användbarhet. - *Brev 404, 1907.*

Undvik slentrian. - Guds folk måste arbeta på att bli mångsidiga människor, d.v.s. att ha en bredd i sin karaktär, och inte vara snävt tänkande människor som endast tänker på en enda

arbetsmetod, och tar sig fram i ett hjulspår, och är oförmögna att se och förnimma att deras ord och deras försvar för sanningen måste variera efter vilka slags människor de umgås med och vilka förhållanden de skall arbeta under. - *Brev 12*, 1887.

Metoden bestäms av vilka människor. - Låt oss inte glömma att olika metoder skall användas för att frälsa olika människor. - *Review and Herald*, 14.april 1903.

Ni har ett svårt arbetsfält, men evangeliet är Guds kraft. De folkgrupper ni träffar, avgör vilket sätt uppdraget skall utföras på. - *Brev 97a*, 1901.

Slit inte sönder andras arbete. - Kom ihåg att vi är Guds medarbetare. Gud är kraftfull, en effektiv dragkraft. Hans tjänare är Hans redskap. De får inte söndra. Var och en arbetar efter sina egna idéer. De skall arbeta i harmoni, så att de passar in tillsammans i vänlig, mild och broderlig ordning, med kärlek till varandra. Det skall inte vara någon ovänlig kritik, inte riva andras arbete i bitar. De skall tillsammans föra verket framåt. - *Review and Herald*, 11.dec. 1900.

En varning till erfarna arbetare. - Jag har fått befallning att säga till mina äldre bröder: Vandra ödmjukt med Gud. Var inte brödernas anklagare. Ni skall utföra er bestämda uppgift under Israels Guds (107) ledning. Den största risken för många är benägenheten att kritisera. De bröder ni frestas att kritisera har kallats till att bära ett ansvar, som ni inte själva har möjlighet att bära, men ni kan vara deras hjälpare. Ni kan göra Guds verk en stor tjänst om ni vill, genom att dela med er av er tidigare erfarenhet i kontakt med andras arbete. Herren har inte gett någon av er som uppgift att korrigera och kritisera era bröder.

Följ era bröder som är på väg att lära känna Herren. Visa dem förståelse, som bär en tung börda och uppmuntra dem var ni än kan. Era röster skall höras i enighet och inte i oenighet. - *Brev 204*, 1907.

Stadsregionens yrkesskola
Lägga grunden till tjänst. - Innan en person är förberedd för att undervisa dem om sanningen som befinner sig i mörker, måste han själv bli elev. ... Närhelst en särskild satsning skall göras på en viktig plats, bör där tas fram en väl tillrättalagd handlingsplan, så att de som vill bli kolportörer, försäljare, och de, som är inställda på att ägna sig åt bibelläsning i familjekretsarna, kan få den undervisning som är nödvändig.

Det borde finnas yrkesskolor i samband med våra missioner för dem som tänker gå ut på fältet som arbetare. De bör känna att de måste bli som elever för att lära sig hur arbetar för att omvända själar. Arbetet i dessa skolor bör vara varierande. Bibelstudiet bör ha störst betydelse, och samtidigt bör sinnelag och uppträdande uppfostra systematiskt, så att de får lära sig att närma sig folk på bästa möjliga (108) sätt. Alla bör lära sig att arbeta med taktkänsla och artighet och med Kristi Ande. - *Review and Herald*, 14.juni 1887.

Undervisa arbetare under mötesserier. - I städerna kan en väl anpassad verksamhet bäst utföras, när en bibelskola för utbildning av bibelarbetare startas, samtidigt som offentliga möten hålls. Till denna skola eller stadsmission bör arbetare knytas, som har en djup andlig förståelse, som kan ge bibelarbetarna daglig undervisning och som dessutom med odelat intresse kan delta i den allmänna offentliga verksamheten. När män och kvinnor då omvänder sig till sanningen, bör missionens ledare under mycket bön visa dessa nyomvända hur de kan uppleva sanningens kraft i sina hjärtan. Under uppsikt av personer som förstår att vägleda på rätt sätt, kommer en sådan mission att vara ett ljus som lyser på en mörk plats. - *Evangeliets tjänare* s. 364, 365 (n 264)

Undervisning ute på fältet. - Bror och syster Haskell har hyrt ett hus i en av stans bästa delar och har samlat en familj av hjälpare omkring sig, som dag efter dag beger sig ut och ger bibelläsningar, säljer våra blad och bedriver hälsomissionsarbete. Under bönemötet berättar arbetarna om sina erfarenheter. Bibelstudier hålls regelbundet i hemmet, och unga män och unga kvinnor på missionen får praktisk, grundlig undervisning i att hålla bibelläsningar och sälja böcker och blad. Herren har välsignat deras arbete, ett antal har gripit tag i sanningen och många andra är mycket intresserade. ...

Något liknande borde göras i många städer. Unga människor som beger sig iväg för att arbeta i dessa städer borde stå under erfarna, helgade ledares ledning. Låt arbetarna få ett gott (109) hem, i vilket de kan få en grundlig uppfostran. - *Review and Herald*, 7.sep. 1905.

Tillsammans med en erfaren arbetare. - Gud kallar predikanter, bibelarbetare och kolportörer. Låt våra unga män och unga kvinnor gå ut som evangelister och bibelarbetare, tillsammans med en erfaren medarbetare som kan visa dem hur de kan utföra ett gott arbete. - *Manuskript 71*, 1903.

Kristi undervisningsmetoder. – Tillsammans med Mästaren fick lärjungarna en praktisk undervisning i missionsarbete. De såg hur Han framställde sanningen och hur Han handskades med de komplicerade frågor som Han fick i Sin tjänst. De såg Hans gärning med att bota sjuka vart Han än kom. De hörde Honom förkunna evangeliet för de fattiga. I vår tid måste vi lära oss Hans arbetsmetoder från det som har skrivits ned om Hans liv. - *Brev208a*, 1902.

Ordentlig utbildning mångdubblar effektiviteten. - En arbetare som har uppfostrats och utbildats för den tjänst som styrs av Kristi Ande, kommer att utträta mycket mer än tio arbetare som går ut med otillräcklig kunskap och med svag tro. En enda som arbetar i överensstämmelse med Guds råd och med brödernas enighet, kommer att vara bättre på att göra gott, än tio kommer att vara som inte inser nödvändigheten av att vara beroende av Gud och inte anser att de skall arbeta i överensstämmelse med den överordnade planen. - *Review and Herald*, 29.maj 1888.

Träningscenter och uppföljningsarbete. – Skall arbetarna, efter att folket har satts i rörelse av ett välorganiserat lägermöte, dra upp pålarna och delta i ett nytt möte och låta det tidigare arbetet rivas upp? Jag säger: Dela arbetarna och ha några till att gripa tag ordentligt i att ge bibelläsningar, utföra (110) kolportörsarbete, sälja traktater o.s.v. Låt där vara ett missionshem som förbereder arbetarna, och utbildar dem inom alla arbetets grenar. Så kommer inte arbetet att rivas upp. De goda intryck som Guds budbärare har gjort på folks hjärtan och sinne skall inte gå förlorat.

Detta dörr-till-dörr-arbete, denna uppsökning av själar, denna jakt efter förlorade får är det allra viktigaste arbete som kan utföras. Sjuttiofem själar har kommit in i en församling i _____. Detta tackar vi Gud för. Femtio av dessa har gripit tag i sanningen efter lägermötet. - *Brev 137*, 1898.

Återuppliva och organisera församlingen till tjänst

Återuppliva medlemmarna i församlingen. - Herren arbetar inte nu för att föra många till sanningen. Detta beror på de församlingsmedlemmar, som aldrig har blivit omvända och de, som nyligen har blivit omvända, men har avfallit. - *Vittnesbörden* band 6, s. 371. (1900)

Tjugo själar i stället för en. - Människor som bekänner sig vara Kristi efterföljare, bär fram en ofantlig mängd skräp som spärrar vägen till

korset. Trots allt detta, finns det några som är så djupt gripna och överbevisade om synd, att de kan tränga sig igenom missmod och ta sig över varje hinder för att finna sanningen. Men hade de som tror på sanningen renat sina sinnen genom att lyda den, och insett nödvändigheten av kunskap och förfinade seder och uppträdande i Kristi verk, kunde tjugo människor ha vunnits där nu endast en blir frälst. - *Vittnesbörden* band 4, s. 68. (1876)

Lär först upp medlemmarna i församlingen. - När man bedriver verksamhet på platser där det redan finns några som är i tron, bör predikanten (111) till en början inte så mycket söka att omvända de icke troende, utan lära upp församlingens medlemmar till att samarbeta på ett tillfredsställande sätt. Låt honom verka för dem personligen och bemöda sig för att få dem att själva söka en djupare erfarenhet och att vara verksamma för andra. När de är beredda att stödja predikanten med sina böner och sitt arbete, kommer hans ansträngningar att hava större framgång. - *Evangeliets tjänare* s. 196 (n 144). (1915)

Bered väg för Konungen. - När erfarna medarbetare anstränger sig särskilt för att vinna själar i ett samhälle där vårt eget folk bor, vilar det ett särskilt allvarligt ansvar på varje enskild troende på detta missionsfält att göra allt som står i hans makt för att bereda väg för Konungen och lägga bort all synd som skulle hindra honom från att samarbeta med Gud och med Hans bröder. - *Review and Herald*, 6.dec. 1906.

Rådgöra med församlingar där kampanjer hålls i städer. - För omkring fem år sedan, då äldste Haskell och andra ledde en bibelskola och kvällsmöten i New York City, var Herrens ord till arbetarna följande: "Låt de troende som bor nära där du håller möten, vara med och bära arbetsbördan. De bör anse det som en plikt och ett privilegium att vara med och göra mötena till en framgång. Gud gläds åt att de sätts i arbete. Han vill att alla medlemmar i församlingen skall arbeta som Hans hjälpande hand, som genom en kärleksfull tjänst försöker vinna själar åt Kristus."

Och till församlingen i Los Angeles, för mer än ett år sedan, då Herren mäktigt satte folk i rörelse genom de pågående tålmötena, löd orden: "Låt församling i Los Angeles ha särskilda bönetimmar dagligen, för det arbete som utförs där. Herrens välsignelse skall komma till de medlemmar i församlingen, som på det sättet deltar i arbetet, och dagligen samlas (112) i små grupper för att be för dess framgång. På det sättet kommer de

troende själva att få nåd och Herrens verk kommer att göra framsteg.

Det är det sätt vi brukar göra det på. Vi bad för våra egna själar och för dem som utförde arbetet. Herren Jesus förklarar att där två eller tre är församlade i Hans namn, där är Han mitt ibland dem, för att välsigna dem. Låt där vara mindre prat och mer uppriktig, allvarlig bön. (112) Jag är rädd för att det arbete som utförs för att vittna om sanningen i Los Angeles inte kommer att uppskattas. Låt var och en komma fram och få hjälp från Herren mot den mäktige fienden. Låt varje medlem i församlingen komma nära Gud, där det görs något särskilt, som det har visat sig vid den evangeliska verksamheten i Los Angeles. Låt alla rannsaka sina egna hjärtan med det ljus som lyser från Ordet. Om synd upptäcks, så bekänn den och ångra er. Låt varje medhjälpare vara i god form för att delta i arbetet. Herren kommer att höra och besvara bön. Låt inte medlemmarna i församlingen tro att arbetet skall föras framåt för dem av den som präglats till att arbeta för dem som har försummats, dem för vilkas skull inga särskilda ansträngningar hittills gjorts.

Där en sådan ansträngning gjorts som den som blev gjord i Los Angeles, bör man låta medlemmarna i församlingen bereda väg för Konungen, och hjälpa det pågående arbetet med sina medel. Låt dem visa att de är i fullständig harmoni. Låt dem finnas till hands vid alla mötena, beväpnade och utrustade för tjänst, beredda att tala med alla, som skulle kunna vara intresserade. Låt dem be och arbeta för de förlorade fåren. - *Review and Herald*, 20.dec. 1906.

Ett föredöme för nyomvända. - Låt äldre medlemmar vara föredömen för dem som nyligen funnit (113) sanningen. Jag ber dem, som har varit länge i sanningen att inte såra nyomvända, genom att leva ett irreligiöst liv. Sluta helt att klaga och arbeta grundligt med era egna hjärtan. Bryt den jorden som ligger i träda i era hjärtan och tänk efter vad ni kan göra för att främja Guds verk. ...

Vakna, vakna, och ge dem som inte är omvända bevis för att ni tror på den sanning som kommer från Himlen. Om ni inte vaknar, kommer inte världen att tro att ni praktiserar den sanning, som bekänner er tro på. - *Brev 75*, 1905.

Församlingsmedlemmar till hjälp. - Herren kräver att medlemmarna i våra församlingar skall göra en betydligt större personlig insats. Själur har försummats, städer, byar på landet och storstäder

har inte hört sanningen för vår tid, därför att där inte har utförts något missionsarbete. Våra ordinerade predikanter måste göra vad de kan, men det får inte förväntas att en enda människa skall kunna utföra allt arbete. Mästaren har visat varje människa hennes uppgift. Besök skall göras, böner skall bes, förståelse skall visas och hela församlingens gudsfruktan - hjärtat och handen - skall användas, om ett uppdrag skall kunna utföras. Ni kan sitta ned tillsammans med era vänner, och på ett behagligt och socialt sätt tala om den dyrbara tron på Bibeln. - *Review and Herald*, 13.aug. 1889.

Predikanter får församlingar till att evangelisera. - Ibland har predikanter för mycket att göra De försöker utföra allt arbete själva. Det tar all deras tid och kraft i anspråk och försvagar dem. Trots detta fortsätter de att göra allt själva. Det är som om de tror att de kan göra allt arbetet i Guds verk ensamma, medan församlingens medlemmar är lediga. Detta stämmer helt enkelt inte med Guds ordning. - *Review and Herald*, 18.nov. 1884.

(114) **Arbetskraften ökar med hjälp av lekmän.** - Hur kan våra bröder och systrar fortsätta att bo nära många människor som aldrig har blivit varnade, utan att planera olika sätt som sätter alla de redskap i arbete som Herren arbetar genom och som förhärmligar Hans namn? Våra ledare som har fått lång erfarenhet, kommer att förstå betydelsen av dessa saker, och kan göra mycket för att öka arbetskraften. De kan planera för att nå många på de stora vägarna och längs de avsides vägarna. Medan de lugnt, beslutsamt och med iver anstränger sig för att utbilda medlemmarna i församlingen till att gå in i ett personligt arbete för själar, där det finns goda anledningar att göra det, kommer deras arbete att utmärkas av framgång. - *Manuskript 53*, 1910.

Fälten omkring er är mogna till skörd. - Sanningen kommer ärofullt att triumfera. Låt församlingarna börja utföra det uppdrag som Herren har gett dem, nämligen att öppna Skrifterna för dem som befinner sig i mörker. Mina bröder och systrar, det finns själar i ert grannskap, som skulle bli omvända om det ivrigt arbetades för dem. Ansträngningar måste göras för dem som inte förstår Ordet. Låt dem som bekänner sig tro på sanningen, få del av gudomlig natur. Då kommer de att se att fälten är mogna för det arbete som alla kan utföra, om deras själar är förberedda genom det levande Ordet. - *Australasiatiska unionskonferensens anteckningar* 11 mars, 1907.

Utdelning av litteratur från dörr till dörr. - Bröder och systrar, vill ni ta på er den kristna vapenrustningen? "Sätt som skor på era fötter den beredskap som fridens evangelium ger," Ni kommer att bli beredda för att gå från hus till hus och förmedla sanningen till folk. Ibland kommer ni att finna den sortens arbete prövande, men om ni går ut i tro, kommer Herren att gå framför er och kommer att låta Sitt ljus lysa över er (115) stig. Gå in i era grannars hem för att sälja eller ge bort vår litteratur, för att i ödmjukhet lära dem sanningen och ni kommer att åtföljas av himlens ljus, som kommer att bli kvar i dessa hem. - *Review and Herald*, 24.maj 1906.

Organisera i arbetsgrupper. - Låt grupper bildas i våra församlingar som kan tjäna. Det skall inte gå några lediga i Herrens verk. Låt olika personer gå tillsammans som människofiskare. Låt dem samla upp själar från världens fördärv, till Kristi kärleks frälsande renhet.

Formandet av små grupper som grund för kristet arbete, är den plan jag har blivit visad av Honom som inte kan göra några misstag. Om det finns många i församlingen, så låt medlemmarna bilda små grupper som inte endast arbetar för medlemmar inom församlingen, utan också för icke-troende. - *Australasiatiska unionskonferensens anteckningar* 15.aug. 1902.

Som ett väl-tränat soldatkompani. - Predikanter bör älska ordning och ha självdisciplin. Då kommer de att lyckas med att skapa disciplin i Guds församling och att lära medlemmarna att arbeta samstämmigt, som ett vältränat kompani av soldater. Om disciplin och ordning är nödvändig för att uppnå resultat på slagfältet, är det ännu nödvändigare i det krig som vi befinner oss i nu. Vårt mål har större värde och har högre karaktär, än hos de krafter som strider mot oss på slagfältet. I den kamp vi är involverade i, står eviga intressen på spel.

Änglar arbetar samstämmigt. Fullständig ordning utmärker alla deras rörelser. Ju mer exakt vi efterliknar harmonin och ordningen i änglaskaran, desto framgångsrikare kommer dessa himmelska ombud att vara verksamma för vårt bästa. - *Brev* 32, 1892.

(116) **Relationen mellan präst och evangelist. Behov av evangelister och präster.** - Gud kallar evangelister. En sann evangelist älskar själar. Han uppsöker och fiskar människor. Det behövs pastorer [* se också sid. 345 - 351, "Pastoral evangelisation."] - trofasta herdar - som inte

smickrar Guds folk eller behandlar dem hårt, utan kommer att bespisa dem med Livets bröd.

Varje trofast medarbetare gärning ligger Honom varmt om hjärtat, som gav Sig Självt för människosläktets återlösning. - *Brev* 21, 1903.

Evangelist-pastor. - Vanligtvis utför en man det arbete, som borde delas mellan två; ty en evangelists arbete måste med nödvändighet omfatta också predikantens och lägger på fältet en dubbel börda på den som tjänar. - *Vittnesbörden* band. 4, s. 260. (1876)

Tillit till den nye arbetaren. - Låt inte arbetaren bli ängslig, så att verksamheten avbryts på grund av att en ny medarbetare presenteras för folket och den verksamhet som han anställs i störs.

Håll händerna borta från arken. Gud kommer att ta hand om Sitt verk. Ytterligare ljus kommer att stråla ut från människor som har sänts ut av Gud, som är Guds medarbetare, och de tillförlitliga tjänarna bör ta emot Guds sändebud hjärtligt, behandla dem med respekt, och inbjuda dem att ansluta sig till dem och tala till folk. - *Manuskript* 21, 1894.

Se upp för att överorganisera. Rörelse är inte nödvändigtvis liv. - Det är inte de ortodoxa teorierna, inte en anslutning till församlingen, inte det flitiga (117) utförandet av vissa plikter, som vittnar om liv. I ett gammalt torn i Schweiz såg jag en bild av en människa som rörde sig, som om det fanns liv i bilden. Det så ut som en levande människa och jag viskade då jag närmade mig, som om den kunde höra mig. Men även om bilden såg ut som liv, hade den inget verkligt liv. Det sattes bara i gång av ett maskineri.

Rörelse är inte nödvändigtvis liv. Vi kan använda alla religionens former och ritualer, men om vi inte lever i Kristus, är våra gärningar värdelösa. Herren kallar på levande, aktivt verksamma, troende kristna.—*The Review and Herald*, april 21, 1903. {Ev 117.1}

Arbetet försvåras av onödiga påhitt. - Människor gör arbetet för att utbreda sanningen tio gånger svårare än det i själva verket är. De försöker överta Guds verk från Hans händer till sina egna begränsade händer. De tror att de hela tiden måste komma på något för att få människor att göra något, som de tror att dessa personer borde göra. Den tid som används till detta, används till att göra arbetet mer komplicerat, ty

den store Mästararbetaren lämnas utanför omsorgen om Sin egen arvedel. Människor börjar arbetet med att finna fel, men lyckas bara göra felen mycket värre. De borde hellre överlämna Guds verk till Honom själv, ty Han anser inte att de har förmåga att återskapa karaktärer.

I stället för att arbeta hårt med att sätta upp regler och föreskrifter, skulle det vara bättre om ni bad och ni lät er vilja och era vägar underordnas Kristus. Det tilltalar Honom inte att ni gör de saker komplicerade som Han har gjort lätta. Han säger: "Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar. Ty mitt ok är mildt, och min börda är lätt."

Herren Jesus älskar Sin arvedel och om människor inte vill se det som sitt särskilda (118) privilegium att diktera reglerna för sina medmänniskor, utan i stället införa Kristi regler i sina liv, och ta efter Hans lektioner, då kommer varje individ att bli ett föredöme i stället för en domare. - *Manuskript* 44, 1894.

I motsats till mänsklig planering. - Med mindre de, som kan hjälpa till i ____, väcks till insikt om sin plikt, kommer de inte att känna igen Guds arbete, när det höga ropet från den tredje ängeln skall höras. När ljuset strålar, för att lysa upp jorden, kommer de, i stället för att träda fram, för att hjälpa Herren, snarare att inskränka Hans verk, så att deras begränsade uppfattningar tillfredsställs. Låt mig säga Dig, att Herren kommer att arbeta under denna sista gärning på ett sätt väsensskilt från det sedvanliga, och på ett vis, som kommer att stå i motsättning till människors planer. Det kommer alltid att finnas ibland oss de, som vill styra över Guds verk, ja, diktera handlandet, när arbetet går framåt under ledning från den ängel, som ansluter sig till den tredje ängeln i budskapet, som skall ges till världen. Gud kommer att använda tillvägagångssätt och medel, varigenom det kommer att bli tydligt, att Han fattar tyglarna med Sina egna händer. Arbetarna kommer att bli förundrade över de enkla medel Han kommer att bruka, för att åstadkomma och fullända Sitt rättfärdighetsverk. - *Vittnesbörd till predikanter* s. 300. (1885)

Sektion 6 - Det offentliga arbetet.

(119) *Budskapet med sanningen för vår tid*
Nå ut till de stora församlingarna. - Vi borde eftersträva att samla stora församlingar, så att de

kan få höra prästens ord då han förkunnar evangeliet. Och de som förkunnar Herrens Ord bör säga sanningen. De bör föra sina åhörare till foten av berget Sinai och låta dem lyssna till ord som uttalades av Gud under storslagna skräckinjagande scener. - *Brev* 187, 1903.

Ge basunen ett särskilt ljud. - De som förmedlar sanningen får inte ge sig in i någon strid. De skall förkunna evangeliet med en sådan tro och ett så stort allvar att det kommer att väcka intresse. Genom de ord de talar, de böner de sänder upp, det inflytande de har, skall de så frön som kommer att bära frukt till Guds ära. Det skall inte förekomma någon tvekan.

Basunen måste ha ett särskilt ljud. Folks uppmärksamhet skall riktas mot den tredje ängels budskap. Låt inte Guds tjänare handla som människor som går och sover, utan som människor som förbereder Kristi återkomst. - *Review and Herald*, 2 mars 1905.

Vårt uppdrag att förkunna sanningen. - I särskild bemärkelse har sjundedagsadventisterna ställts i världen som väktare och ljusbärare. Åt dem har anförtrots det sista varningsbudskapet till en förlorad värld. På dem lyser ett underbart ljus ifrån Guds ord. Ett arbete av största betydelse har anförtrots dem, nämligen att förkunna den första, (119) den andra och den tredje ängels budskap. Ingen annan uppgift har så stor betydelse. De får inte tillåta något annat att uppta deras uppmärksamhet.

De allvarligaste sanningar som någonsin har anförtrots människor har getts till oss för att vi skall förkunna dem för världen. Att förkunna dessa sanningar är vår uppgift. Världen skall varnas, och Guds folk skall vara trogna mot den förtroendeuppgift som tilldelats dem.

Skall vi vänta till dess att profetiorna om ändens tid har blivit uppfyllda, innan vi säger något om dem? Vilket värde skulle då våra ord få? Skall vi vänta till dess att Guds straffdomar drabbar överträdaren, innan vi visar honom hur han skall undgå dem? Var är vår tro på Guds ord? Skall det som förutsagts, gå i uppfyllelse innan vi tror på vad han har sagt? Med klara, tydliga strålar har ljuset kommit till oss som visar att Herrens stora dag är nära, att den står för dörren. - *Vittnesbörden* band 9, s. 19, 20. (1909)

Kännetecknet får inte tappas bort. - I detta stora arbete får ingen tid spillas i onödan. Vi får inte förlora kännetecknet. Tiden är för kort för att börja uppenbara allt som kan uppenbaras.

Evigheten är nödvändig för att vi skall kunna förstå hela Skrifternas längd och bredd, höjd och djup.

På ön Patmos uppenbarades för aposteln Johannes det som Gud önskade att han skulle ge vidare till folket. Studera dessa uppenbarelser. Här är ämnen som är värda att vi begrundar, stora och innehållsrika lektioner, som hela änglaskaran nu försöker föra vidare. Betrakta Kristi liv och karaktär och studera Hans medlångärning. Här är gränslös visdom, gränslös kärlighet, gränslös rättfärdighet och gränslös barmhärtighet. Här är djup och höjder, längder och bredder som vi kan begrunda. Oräkneliga pennor har använts för att presentera Kristi liv, karaktär och medlångärning för världen. Ändå har varje människa, genom vilken den Helige Ande har (121) arbetat, framställt dessa ämnen i ett ljus som är friskt och nytt, allt efter det mänskliga ombudets sinne och ande.

Vi önskar ha sanningen, sådan som den är i Jesus, ty vi vill att folk skall förstå vad Kristus är för dem, och vilket ansvar de har för att ta emot Honom. Som Hans representanter och vittnen behöver vi komma fram till full förståelse av frälsande sanningar som fås genom erfarenheter. - *Review and Herald*, 4 april 1899.

Framhålla särskilda sanningar. - . Som de, vilka har gett högtidliga löften till Gud, och som har utsetts till budbärare från Kristus, som tjänare av Guds nåds hemligheter, står vi under förpliktelse, att noga förmedla hela Guds råd. Vi skall icke göra de särskilda sanningar, som har åtskilt oss från världen och gjort oss till det vi är, mindre framträdande; för de innebär eviga konsekvenser. Gud har gett oss ljus avseende de ting, som nu inträffar under den sista återstoden av tiden, och med penna och röst skall vi förkunna sanningen för världen, inte på ett tamt och tandlöst sätt, utan i Andens framhävande och Guds kraft. - *Vittnesbörd till predikanter* s. 470. (1890)

Ett Sjundedags-Adventistiskt budskap. - Skall vi i denna tid, när vi är så nära slutet, bli så lika världen i livsstil, att människor förgäves får leta efter det folk som kallas Guds folk? Kommer somliga att sälja ut våra särskilda karaktärsdrag som Guds utvalda folk, för några av de fördelar som världen kan ge? Skall det anses så värdefullt att bli accepterad av dem som överträder Guds lag? Skall de som Herren har kallat Sitt folk tro att det finns någon större kraft än den store JAG ÄR? Skall vi eftersträva att utplåna trons särskilda

kännetecken, som har gjort oss till Sjundedags Adventister?

Vår enda säkerhet är att ständigt stå i ljuset från Guds ansikte. - *Manuskript* 84, 1905.

(122) **Ett glatt budskap om sanningen för vår tid.** - Nu, just nu, skall vi förkunna sanningen för vår tid, med självförtroende och med kraft. Slå inte an en enda sorglig ton, sjung inga begravningsånger. - *Brev* 311, 1905.

Överbevisade av betydelsen av vittnesbörd. - Gud förmedlar till människors sinnen bestämda gudomliga dyrbara skatter av sanning, avsedda för vår tid. Gud har räddat dessa sanningar undan villfarelsens sällskap, och har satt in dem i deras rätta ramar. När dessa sanningar får sin rätta plats i Guds stora plan, när de framställs på rätt sätt och med allvar, och presenteras på ett intelligent och seriöst sätt och med vördnadsfull respekt av Herrens tjänare, kommer många allvarligt sinnade att komma till tro, - eftersom bevisen är så tydliga -, eftersom bevisen är så tydliga, utan att vänta på att någon svårighet som skulle kunna dyka upp i deras sinnen, skall avlägsnas. - *Manuskript* 8a, 1888.

Fängsla folks uppmärksamhet Med extraordinära metoder. - I dagens städer, där det finns så mycket som behagar och är tilldragande, kan man inte intressera folket med normala ansträngningar. Församlingstjänare som Gud utsett kommer finna det nödvändigt att framföra särskilt stora ansträngningar för att fånga folkmassornas uppmärksamhet. Och när de lyckas föra samman ett stort antal människor måste de bära fram budskap av en karaktär så mycket utöver den vanliga ordningen att människor väcks upp och varnas. De måste använda varje medel som möjligen kan tänkas ut för att sanningen skall framställas tydligt och klart. - *Vittnesbörden* band 9, s. 109. (1909)

Tänka ut nya och ovanliga planer. - Låt varje medarbetare i Mästarens vingård studera, planera och lägga fram metoder (123) för att nå människor där de är. Vi måste göra något utöver det vanliga. Vi måste fånga deras uppmärksamhet. Vi måste vara djupt seriösa. Vi befinner oss på gränsen till svåra tider och tider med svårigheter som vi knappast har kunnat förstå oss. - *Brev* 20, 1893.

Kristus använde olika metoder. - Från Kristi arbetsmetoder kan vi lära oss många värdefulla lektioner. Han använde inte bara en enda metod, utan försökte på olika sätt att vinna skarornas uppmärksamhet. Sedan förkunnade Han

evangeliets sanningar för dem. - *Review and Herald*, 17.jan 1907.

Genom enkel uppriktighet drog Han de stora skarorna till Sig. - Hans budskap om nåd varierades och avpassades efter lyssnarnas, behov. Han kunde "hugsvala den trötte" (Jes. 50:4) med ett ord i rätt tid, eftersom "ljuvlighet" var utgjuten över hans läppar (Ps. 45:3), så att han kunde förmedla sanningens skatter till människorna på det mest tilldragande sätt. Han ägde en taktfullhet som gjorde att han kunde nå fram till dem som var fyllda av fördomar. Han kunde överraska dem med illustrationer som tilldrog sig deras uppmärksamhet. Med fantasins hjälp nådde han fram till människorna. Sina illustrationer hämtade han från förhållandena i det dagliga livet. Även om de var enkla, låg det en sällsam och djup innebörd i dem. Fåglarna, liljorna på marken, sädesslagen, herden och fåren – med sådana saker belyste Jesus odödliga sanningar. När det senare hände att hans åhörare fick se dessa saker i naturen, påminde detta dem alltid om hans ord. Jesu illustrationer påminde dem ständigt om hans undervisning.

Jesus smickrade aldrig människor. Han sade aldrig någonting som kunde stimulera deras böjelser eller inbillningsförmåga, inte heller berömde han dem för deras fyndighet, men djupsinniga, fördomsfria, tänkande människor tog emot hans undervisning och fann, att den ställde deras klokhet på prov. De förundrade sig över den andliga sanning som fick sitt uttryck i detta enkla (124) språk. Människor med den högsta utbildning greps av hans ord, och de okunniga fick alltid nytta av hans undervisning. Han hade ett budskap till de mest okunniga, och han fick också de kringboende folken att förstå, att han hade ett budskap också till dem.

Hans kärleksfulla medkänsla verkade som läkedom på trötta och nedtyngda sinnen. Mitt i den oro som illasinnade fiender rörde upp omkring honom, omgavs han av en fridens och stillhetens atmosfär. Skönheten i hans ansikte, hans älskliga väsen och framför allt den kärlek som kom till uttryck i blick och tonfall, tilltalade alla som inte var förhårdade av otro. Om det inte hade varit för den milda, medkännande anda, som lyste ut från allt han sade och från hans blick, så skulle han inte ha dragit så stora skaror till sig som nu var fallet. De sjuka som kom till honom, kände att han var intresserad av dem som en trofast och kärleksfull vän. De ville veta mer om de sanningar om vilka han undervisade folket. Himmelen kom nära. De längtade efter att vara i

hans närhet, så att hans kärleks tröst ständigt kunde nå dem. - *Vändpunkten* s. 242-243 (1898)

Dra till sig och hålla kvar stora skaror - . De, som vill studera Kristi sätt att undervisa och lära sig att följa Hans väg, kommer att kunna samla och hålla stora skaror samlade nu liksom Kristus höll folket samlat på Sin tid. . . . Men när ni förkunnar sanningen i dess praktiska karaktär för människorna, därför att ni älskar dem, så kommer själar att låta sig övertygas, därför att Guds Helige Ande kommer att göra intryck på deras hjärtan.

Utrusta er med ödmjukhet. Be om att änglar från Gud måtte komma er nära, för att göra intryck på sinnet. Det är nämligen inte ni som använder den Helige Ande, utan den Helige Ande måste använda er. Det är den Helige Ande som gör sanningen överväldigande och effektiv. Förkunna alltid praktisk sanning för folket." – *Vittnesbörden* band 6, s. 57. (1900)

(125) **Platser.** - Herren har gett mig ljus över att det inte är den bästa planen att vi skall visa vad vi tänker göra, ty så fort våra avsikter tillkännages, kommer våra fiender att blockera vägen. Predikanter skulle kallas till fältet för att motarbeta sanningens budskap. Skarorna kommer att varnas från talarstolen, ... och säga vad adventisterna har tänkt göra.

Från det ljus jag har fått från Herren, har jag en varning till våra bröder. Håller inte de kloka härförarna sina rörelser strängt hemliga för att fienden inte skall känna till deras planer och därigenom kunna motarbeta dem? Om fienden inte känner till deras rörelser, har de ett försteg.

Vi skall studera fältet noggrant och inte tro att vi måste använda samma metoder på alla platser. Om vi handlar klokt, utan det minsta prål, och inte upphör att utmana fienden, om vi går framåt med den ena sanna punkten efter den andra, och ställer samman de viktigaste och mest själspövande [sanningarna], då kommer Herren att sörja för resultatet. ...

Vänta, res tälten när tiden för lägermötena kommer. Sätt upp dem snabbt, och affischera om mötena. Oavsett hur ni gjort tidigare, behöver det inte nödvändigtvis upprepas på samma sätt. Gud skulle vilja att ni följer nya och oprövade sätt. Avbryt människor - överraska dem. - *Manuskript* 121, 1897.

Taktfullhet, inte bedrägeri. – Ni skall inte känna att hela sanningen skall sägas till icke-

troende vid varje tillfälle. Ni bör omsorgsfullt planera vad ni skall säga och vad som skall lämnas osagt. Detta är inte att bedra. Det är att arbeta som Paulus arbetade. Han säger: "Mjölkgav jag er att dricka. Fast föda fick ni inte." Ni måste variera ert arbete, och inte tro att en metod kan följas varje gång och till alla platser. För er kan era vägar vara som en stor framgång, men om ni hade större taktkänsla, mer av ormens listighet, skulle ni se många fler verkliga resultat av ert arbete. - *Brev 12*, 1887.

Dålig sal, dålig reklam. - Jag är övertygad om att vi kunde ha haft en god akustik, om våra bröder hade fått en lämplig sal att samla folk i. Men de förväntade sig inte så mycket, och därför fick de inte så mycket. Vi kan inte förvänta oss att folk kommer för att höra impopulära sanningar, när det står att mötena hålls i ett källarrum, eller i en liten sal som endast har plats för ett hundratal personer. Med sin bristande tro, gör våra arbetare det ibland mer besvärligt för sig själva. - *Historiska skisser*, s. 200. (1886)

På Guds eget sätt. - Det är inte genom det yttre som män och kvinnor skall lära sig vad sanningen för vår egen tid omfattar. Våra arbetare skall praktisera sträng sparsamhet. Gud förbjuder allt slöseri. Varje dollar vi har skall användas med eftertanke. Det skall inte förekomma några stora uppvisningar. Guds pengar skall användas till att föra arbetet framåt på Hans eget sätt, den verksamhet som Han har förklarat skall utföras i vår värld. - *Brev 107*, 1905.

Uppvisning är dålig reklam. - De stora städerna skall varnas, men - min bror - alla metoder som de använder är inte de rätta. Du tror att det står dig fritt att använda alla pengar du vill för att få folks uppmärksamhet. Men kom ihåg att i Herrens vingård finns det många, många platser som skall bearbetas, och att varje dollar behövs.

(127) Gud är inte så glad åt de många medel du använder på att göra reklam för möten, inte heller för det sätt du utför ditt arbete på inom andra områden. Det yttre står inte i överensstämmelse med Guds Ords principer. Han vanäras genom era dyra förberedelser. Tidvis gör ni något som motsvarar att strimla vilda kalebassar och lägga dem i grytan. Denna framställning gör smaken av sanningen alltför stark i den färdiglagade rätten. Människan upphöjs. Sanningen främjas inte, utan hindras. Förnuftiga män och kvinnor kan se att teatermässiga uppvisningar inte står i överensstämmelse med det allvarliga budskap ni förmedlar. - *Brev 190*, 1902.

Besvikelser över resultaten från dyra metoder. - Skär ner omkostnaderna för reklam inför era möten. Om det kommer in mycket pengar vid kollektorna vid dessa möten, så använd dessa pengar till att fortsätta era ansträngningar på nya platser.

Hyr inte världsliga musiker, om det kan undvikas. Samla sångare som vill sjunga med anden och även med förståelse. Den extra uppvisning ni någon gång gör, för med sig onödiga extra omkostnader som bröderna inte borde tillfrågas om att täcka, och efter en tid kommer också ni att finna, att icke-troende inte vill täcka dessa omkostnader.

Jag ber er att inte fortsätta med dessa dyra arbetsmetoder. Jag måste berätta för er att Herren inte godkänner dessa metoder. Och de utträttar inte det som ni tror att de gör. - *Brev 51*, 1902.

Måste vara beroende av Gud. - Det utträttas mycket mer från Himlens universum, än vi har någon föreställning om, för att förbereda vägen så att själar kommer att omvändas. Vi vill arbeta i överensstämmelse med Himlens budbärare. Vi önskar oss mer av Gud. Vi (128) vill inte känna att det är vårt tal och våra predikningar som skall utföra arbetet. Vi vill känna att om folket inte kan nås genom Gud, så kommer det aldrig att nås. - *Manuskript 19b*, 1890.

Studera metoder att närma sig. - Uppdraget att vinna själar för Kristus kräver en omsorgsfull förberedelse. Man kan inte gå in i Herrens tjänst och vänta sig den största framgång utan den fostran som är nödvändig. . . . Arkitekten kan berätta hur lång tid det tog för honom att lära sig utarbeta planer till ett smakfullt och bekvämt hus. Så är det inom alla yrken som människor är sysselsatta inom. Skulle Kristi tjänare visa mindre flit i sin förberedelse för en gärning som är av oändligt mycket större betydelse? Skulle de vara okunniga när det gäller sätt och medel som skall användas i arbetet med att vinna själar? Det krävs en god kunskap om den mänskliga naturen, ingående studier, omsorgsfullt tänkande och allvarlig bön för att veta hur man skall närma sig män och kvinnor i de omfattande ämnen som gäller deras eviga frälsning. - *Evangeliets tjänare* norsk s. 66. (1915).

Framgångsrika och uttrycksfulla reklammetoder

Vår verksamhet bedöms utifrån vår reklam. Karaktären och betydelsen av vår verksamhet bedöms av de ansträngningar som görs för att kraftigt göra verksamheten offentligt

känd. När dessa ansträngningar är så begränsade, ger de intryck av att det budskap vi förmedlar inte är värt uppmärksamhet. - *Historiska skisser*, s. 200. (1886)

Kloka reklammetoder. - Det är i sanning nödvändigt att med gott omdöme lägga ut pengar på att annonsera mötena och på att föra verket stadigt framåt. Ändå kommer man finna att styrkan hos varje arbetare inte ligger (129) i dessa yttre makter, men i en tillitsfull förtröstan på Gud, i uppriktig bön till Honom om hjälp, i lydnad för Hans ord. - *Vittnesbörden* band 9, s. 110. (1909)

Finna metoder att nå folk på. - Det behövs arbetare med klar tankegång för att finna metoder att nå folk med. Någoting måste göras för att bryta ner de fördomar mot sanningen som finns i världen. - *Brev 152*, 1901.

Artiklar i världsliga blad. - Människor kommer att förvanska de lärosatser vi tror på och lär ut som bibelsanningar, och det är nödvändigt att kloka planer läggs fram för att vi i fortsättningen skall ha rätt att sätta in artiklar i världsliga blad, ty det kommer att vara ett sätt att väcka själars ögon så att de ser sanningen. Gud kommer att resa upp män som kommer att utrustas till att så vid alla vatten. Gud har gett stort ljus över viktiga sanningar, och detta måste bli känt i världen. - *Brev 1*, 1875.

Unik reklam för affärsfolk. - Med intensivt intresse ser Gud på den här världen. Han har lagt märke till människors förmåga till tjänst. Ned genom generationerna har Han räknat in Sina tjänare, både män och kvinnor och har berett vägen för dem och sagt: "Jag skall sända Mina budbärare till dem och de skall se ett stort ljus lysa mitt i mörkret. Vunna till tjänst för Kristus kommer de att använda sina förmågor till Mitt namns ära. De kommer att gå framåt för att arbeta för Mig med iver och hängivenhet. Genom deras ansträngningar kommer sanningen att tala till tusentals, på det mest tvingande sätt och andligt blinda människor kommer att kunna se och kommer att se Min frälsning.

Sanningen skall i så hög grad att dra uppmärksamheten till sig, att den som färdas förbi kan läsa om den. Väger för att nå fram till hjärtan kommer att tänkas ut. Några av metoderna i detta arbeta kommer att skilja sig från de tidigare (130) metoderna, men låt ingen, på grund av detta, blockera vägen med kritik." - *Review and Herald*, 30.sep. 1902.

Utnyttja tryckeriet. - Vi måste använda alla försvarliga medel för att föra ljuset till folket. Använd tryckeriet och alla sorters reklam, som väcker uppmärksamhet på arbetet. Detta bör inte betraktas som oväsentligt. I varje gathörn ser ni plakat och notiser, som berättar om de olika saker som händer, somliga av dem av den mest förkastliga karaktär. Skall de, som har livets ljus, vara tillfreds med de svaga ansträngningar som görs för att vägleda massornas uppmärksamhet till sanningen?

De som blir intresserade måste möta hårklyverier and förvrängningar från populära tjänare och de vet inte hur de skall besvara dessa. Den sanning som förkunnas av en levande förkunnare borde ges ut i en så kortfattad form som möjligt och spridas vida omkring. Låt så långt som möjligt de viktiga predikningarna på våra lägermöten tryckas i våra tidningar. Därigenom kan den sanning som delgavs ett begränsat antal finna vägen till många människors sinnen. Och där sanningen har blivit oklart framställd, får folk ett tillfälle att få veta vad predikanten har sagt.

Sätt ert ljus på en ljusstake, så att det kan lysa för alla, som är i huset. Om sanningen har getts till oss, skall vi göra den så tydlig för andra, att den mest uppriktige kan känna igen den och glädja sig vid dess klara strålar. - *Vittnesbörden* band. 6, s. 36, 37. (1900)

Undvik uppståndelse och oro - Jag hade inte något särskilt gott intryck av de inledande uppseendeväckande affischerna från dina möten. Det har en anstrykning av fanatism. . .Lägg inte så stark betoning på orden att det skapar oro. När Herren är beredd för långt framskriden fördömelse av onda (131) städer, kommer Han att låta Sitt folk veta det. Men detta kommer att ske efter det att dessa onda städer har haft tillfälle att höra ordet och ta emot Ordet handlar om det eviga livet.

Nu är vårt uppdrag att upplysa och undervisa människor om vad Skriften säger. Dörrar är nu öppna så att sanningen kan komma in. Använd dig av tillfället att nå dem som aldrig har hört sanningen. Förklara sanningen, så som Kristus gjorde, på många sätt, med symboler och liknelser. Och Äldste ___s anmärkningsvärda presentation av sanningen med hjälp av grafiska framställningar kan åstadkomma stora framsteg. Låt dessa ting tala till människors sinnen. Uppmuntra inte något som liknar en fanatisk rörelse. Satan arbetar på den linjen, och försöker dra lärjungarna med sig bort genom beskrivningar

som, om möjligt, kommer att bedra även de utvalda. - *Brev 17*, 1902.

Uppseendeväckande affischer. – Uppseendeväckande affischer skadar Guds verks utbredande. - *Review and Herald*, 5. juli, 1906.

Jag försäkrar att vi ber för er och för ert uppdrag i New York city. Men var vänlig ta bort dessa uppseendeväckande affischer från era möten. Om en fanatisk våg skulle drabba New York nu, kommer Satan att arbeta på människors sinnen, och sätta i gång något som ingen av er är beredda att hantera. Det är inte upphetsning vi behöver nu, utan ett lugnt, tillförlitligt arbete med att undervisa människor. - *Brev 17*, 1902.

Evangelisten som omtalas offentligt. Stolthet hör inte dit. - Att skryta om egna förtjänster är helt malplacerat. . . . Hemligheten bakom framgången finns inte att hämta i vår (132) visdom eller ställning inom samfundet, inte heller i hur många talenter vi fått ansvar för. - *Såningsmannen* s. 333, 336. (1900)

Inte på världens sätt - Vi skall inte göra världens sätt att handla till vårt. Vi skall ge världen ett ädlare exempel, visa att vår tro är av hög och upphöjd karaktär. . . . Därför bör alla konstiga idéer och personliga särdrag och snävare planer som kommer att ge ett falskt intryck av arbetets storhet, undvikas. - *Brev 14*, 1887.

Ingen felaktig framställning för att vinna folks ynnest. – Vi skall inte på ett felaktigt sätt framställa den tro vi bekänner oss till, för att vinna folks ynnest. Gud föraktar förvrängningar och undanflykter. Han kommer inte att tolerera att en person säger en sak men inte gör det. Det bästa och ädlaste arbetet utförs med ett ärligt uppträdande. - *Brev 232*, 1899.

Kristus kallade Sig inte "professor". - Det är inte ditt sökande efter en framstående ställning som kommer att göra dig stor i Guds ögon, utan det är det ödmjuka livet i godhet, ödmjukhet, troheten och renhet som kommer att göra dig till föremål för himmelska änglars särskilda ledning. Den Människa som är vårt föredöme, räknade inte tillvaron som Gud som ett segerbyte, utan tog på Sig vår fallna natur och levde i nästan trettio år i en avsides belägen stad i Galileen, dold bland kullar. Hela änglahären stod under Hans kommando. Trots detta gjorde Han inte anspråk på att vara något stort eller upphöjt. Han kallade Sig inte "professor" för att tillfredsställa Sig Själv. Han var en snickare, och betjänade dem som Han arbetade för. - *Brev 1*, 1880.

Kristus tillrättavisade deras fåfänga. - . Han klandrade också den fåfänga som visade sig i att man eftertraktade titeln "Rabbi" eller "Mästare". En sådan titel, sade han, tillkommer inte människor (133) utan Kristus. Präster skriftlärde och rådsherrar, ja, till och med lagens uttolkare och övervakare var allesammans bröder, barn av *en* fader. Jesus inpräntade hos folket att de inte skulle ge någon människa en titel som antydde, att han härskade över deras samveten eller deras tro.

Om Jesus vore på jorden idag, omgiven av dessa som bär titeln "kyrkoherde" eller "biskop" och tilltalas "ers högvördighet", skulle han då inte upprepa sina ord: "I skolen icke låta kalla eder 'läromästare', ty en är eder läromästare, Kristus." Bibeln förklarar om Gud: "Heligt och fruktansvärt är hans namn." – Ps. 111:9. Vilken människa är berättigad till en sådan titel. - *Vändpunkten* s. 609. (1898)

Ingen rätt till titeln "ärevördig". - Standarden för vad som utgör en sann utbildning får inte sänkas. Den måste höjas långt över vad den är nu. Det är inte människor som vi skall upphöja och dyrka, utan Gud, den ende sanne och levande Guden, som vår gudsdyrkan och vördnad passar till.

Enligt Skrifternas lära vanäras det Gud att kalla predikanter "ärevördiga". Ingen dödlig människa har rätt att lägga detta ord till sitt eget eller någon annan människas namn. Det tillkommer endast Gud att utmärka Sig Själv från alla andra. De som gör anspråk på denna titel tillskriver sig själva Guds heliga ära. De har ingen rätt till det stulna ordet, oavsett vilken position de måtte hava. "Heligt och vördnadsvärt är Hans namn." Vi vanäras Gud när vi använder detta ord, där det inte hör hemma. - *Youth's Instructor*, 7. juli, 1898.

Små män behandlar stora ämnen - Evangeliets tjänare skall presentera sanningen för vår tid i dess enkelhet, genom att Guds välsignelse gör Skriften (134) nyttig till undervisning, till bestraffning, till upprättelse och till fostran i rättfärdighet. "På ett rätt sätt portionera ut sanningens ord" - detta är det ord som borde talas av alla våra predikanter.

Men långt, långt borta från detta, har många av predikanterna avlägsnat sig från Kristi planer. Människors beröm eftertraktas, och de använder all sin skicklighet till att försöka jaga efter och presentera märkliga saker. Herren befaller mig att råda dem till att vandra med honom i ödmjukhet och under bön. . . . Var villiga att vara små människor som behandlar stora ämnen. - *Manuskript 62*, 1905.

Inga märkliga människor. - Vi har inga stora människor bland oss, och inga som behöver göra sig till något de inte är, märkvärdiga människor. Det är inte vishet av en enskild person att bete sig som om han hade stor begåvning, som om han var en Moody eller en Sankey. - *Review and Herald*, 8.dec. 1885.

Budskapet i centrum, inte människan. - Den predikant som har lärt av Kristus kommer alltid att vara medveten om att han är en Guds budbärare, med uppdrag från Honom att utföra ett arbete för såväl tid som evighet. Ingen del av hans uppdrag bör dra uppmärksamheten mot honom själv, hans kunskap eller hans förmåga, utan hela hans mål bör vara att föra syndare till ånger, och att genom både föreskrift och exempel, visa dem till Guds Lamm som tar bort hela världens synd. Självet bör döljas i Jesus. Sådana män kommer att tala som de som är medvetna om Guds kraft och auktoritet, och att fungera som språkrör för Honom. Deras predikningar kommer att ha ett allvar och en glöd, som kommer att leda syndare till att se sitt förlorade tillstånd, och ta sin tillflykt till Kristus. - *Review and Herald*, 8. aug. 1878.

Johannes bara en röst - Med trons blick vänd mot Återlösaren hade Johannes stigit upp till självförnekelsens höjd. (135) Han försökte inte dra människorna till sig själv, utan för att i stället lyfta dem allt högre tills de vilade hos Guds Lamm. Han själv hade endast varit en röst, ett rop i öknen. - *Evangeliets tjänare* s. 56 (n 39). (1915)

Människor som Johannes är kallade i dag. - . Till att inneha en hög ställning inför människor upphöjer himmelen den som i likhet med Johannes Döparen intar en anspråkslös plats inför Gud. Den efterföljare som är mest lik ett barn är den duktigaste i arbetet för Gud. De himmelska väsendena kan samarbeta med den som inte försöker upphöja sig själv utan arbetar för att rädda människor.. - *Vändpunkten* s. 436. (1898)

Arbetet ödeläggs genom självförhärligande. - Det är ingen religion i att upphöja sig själv. Den som har som mål att förhärliga sig själv kommer en gång att bli tvungen att konstatera att han är helt utan den nåd som är det enda vilket kan göra honom till en effektiv Kristi tjänare. Överallt där stolthet och självtillräcklighet får styra, där är verksamheten förstörd.. - *Såningsmannen* s. 334. (1900)

En människas verkliga måttstock. - Kristet värde är inte beroende av strålande begåvningar, hög börd eller mirakulösa krafter, utan av ett rent hjärta - ett hjärta som renats och förädlats och som

inte upphöjer självet, utan som genom att skåda Kristus återspeglar den sedan länge förlorade gudomliga avbilden, *Brev* 16, 1902.

Endast Jesus. - Om de bestämt vägrar att bygga på mänsklig visdom eller att upphöja sig själva, kommer de att kunna utföra ett arbete som skall kunna bestå mot Satans angrepp. Många kommer att vända sig från mörkret till ljuset. Många församlingar kommer att upprättas. Människor kommer att bli omvända, inte till de mänskliga förmedlarna utan till Kristus. Det egna jaget kommer att hållas i bakgrunden och endast Jesus, mannen från Golgata, kommer att framträda.. - *Löftestiden*, s. 278. (1911)

(136) **Undvik uppvisning och sensationer. Framgång beror inte på yttre uppvisning.** Somliga predikanter begår det misstaget att de menar att framgång beror på om man kan dra till sig stora församlingar genom yttre uppvisning och att sedan förkunna sanningen på ett dramatiskt sätt. Detta är att använda allmän eld i stället för den heliga eld som Gud har tänt. Herren förhärligas inte genom ett sådant tillvägagångssätt. Hans verk skall inte föras till fullbordan genom affischer som väcker uppseende och dyrbara uppvisningar, utan genom att man följer Kristi metod. "Inte genom styrka, inte genom kraft, utan genom min Ande, säger HERREN Sebaot." Det är den nakna sanningen, som likt ett skarpt, tveeggat svärd skär åt båda hållen och väcker upp dem, som är döda i överträdelser och synder, till andligt liv. Människorna kommer att upptäcka evangeliet, när det förmedlas till dem på ett sätt, som motsvarar Guds avsikter. - *Evangeliets tjänare*. s. 383 (n 283). (1915).

Sunda metoder. - Det finns personer som är beredda att gripa tag i något med vars hjälp de kan överraska folk för att väcka deras fruktan och påbörja ett märkligt arbete som kommer att förstöra det goda arbete som har påbörjats på rätt sätt. . .

De som arbetar med Ordets stora, omfattande och förädlade sanningar måste alltid visa en djup, seriös, brinnande men lugn anda, full av sunt förnuft, så att motståndarnas mun kan stoppas. Uppmuntra inte en fanatisk våg som kommer att fördärva ett uppdrag som påbörjats på rätt sätt, och som förs vidare med Guds Ord i era händer. . .

De som är engagerade i det stora, förädlade arbetet i New York skall inte tro att några märkliga saker måste tillföras och blandas in i deras arbete, som bevis för den (137)

övernaturliga karaktär i arbetet, genom att sätta på det ett sigill att det är från Gud. Deras uppdrag är att tala till folk i ödmjuk, förtröstansfull tro, be Gud om råd, att inte följa sina egna idéer, inte sätta sin tillit till fantasifulla saker som väcker deras sinnen som är döda i lagöverträdelser och synder. Sanningens system som finns i Guds Ord, förmår ge sådana intryck som den store Läraren vill skall göras på intellektet. - *Brev 17, 1902.*

Sänk aldrig sanningen ned till en låg nivå. – Sänk aldrig sanningen ned på en låg nivå för att nå nyomvända, utan försök att föra den syndige och fördärvade upp på Guds lags höga standard. - *Manuskript 7, 1900.*

Avstå från all teatral uppvisning. - Jag har ett budskap till dem som har ansvar för vårt arbete. Uppmuntra inte människor som är engagerade i detta till att tro att de måste proklamera det högtidliga och heliga budskapet på ett teatraliskt sätt. Inte det allra minsta av vad som har med teater att göra får föras in i vårt arbete. Guds verk skall ha en helig och himmelsk form. Låt allt som har med förmedlingen av budskapet för vår tid att göra, bära ett gudomligt avtryck. Låt inget av teatralisk natur tillåtas, ty den här världen kommer att ödelägga arbetets helighet.

Jag har instruerats om att vi kommer att möta alla tänkbara erfarenheter och att människor kommer att försöka föra in främmande prestationer i Guds verk. Vi har mött sådana saker på många platser. Vid mina allra första uppgifter gavs budskapet att alla teatrala uppvisningar skulle förhindras och förbjudas i samband med att sanningen för vår tid förkunnades. Människor som menade att de hade ett fantastiskt uppdrag att utföra försökte lägga sig till med ett främmande uppträdande och att visa upp egendomligheter genom kroppsliga övningar. Det ljus jag fick var: "Ge inte detta något (138) gillande." Dessa uppträdanden som smakade teater har inte sin plats i proklamerandet av de högtidliga budskap som vi har anförtrotts.

Fienden kommer att vaka noggrant och kommer att utnyttja varje tillfälle som infinner sig för att förnedra sanningen genom att införa ovärdiga uppvisningar. Ingen av dessa uppvisningar skall uppmuntras. De dyrbara sanningar som vi har fått, skall uttalas i all sin högtidlighet och med helig vördnad. - *Manuskript 19, 1910.*

Risk för sensationell undervisning. - Ni måste förvissa er om en ren och obesmittad religion inte är en sensationell religion. Gud har inte ålagt någon att ta på sig uppgiften att uppmuntra till

spekulativa doktriner och teorier. Mina bröder, håll dessa saker borta från er undervisning. - *Australasiatiska unionskonferensens anteckningar. 15 mars, 1904.*

Undvik fanatism. - Vi skall inte uppmuntra till en entusiasm som utlöser iver för ett tag, men snabbt dör ut, och lämnar modlöshet och depression efter sig. Vi behöver Livets bröd som kommer ned från himlen ger själen liv. Studera Guds ord. Låt dig inte styras av känslor. Alla som arbetar i Herrens vingård måste lära sig att känslor inte är tro. Det är inte alltid nödvändigt att vara i ett exalterat tillstånd. Men det är nödvändigt att ha en fast tro på Guds ord som Kristi kött och blod.

Dem, som utför Herrens verk i våra städer måste stänga och låsa dörrarna mot sinnescrörelser och fanatism. Guds ord är vår helgelse och rättfärdighet, eftersom det är andlig föda. Att studera det är som att äta blad från Livets träd. Inget är mer upplyftande för Guds tjänare än att lära sig Skriften precis så som Kristus lärde ut den. (139) Guds ord innehåller gudomlig näring, som stillar aptiten efter andlig mat. - *Brev 17, 1902.*

Dyra och egendomliga metoder. - Du har valt att arbeta på ett sätt som tröttar ut dig och som slukar en massa pengar.

Detta stora utlägg av medel har presenterats för dig i sin sanna form, och du har fått dig tillsagt att sådan arbetsmetod inte står i överensstämmelse med Guds vilja. Dina dyra och egendomliga arbetsmetoder kommer först göra ett starkt intryck på människor, men de kommer snart att dra den slutsatsen att dessa uppvisningar förs för att dra uppmärksamhet till dig själv, din hustru och dina barn. Den stora kostnaden står inte i överensstämmelse med de högtidliga sanningar som förmedlas. Självet ställs ut till beskådande. - *Brev 205, 1904.*

Inte efterapa världen. - Vi har att göra med ämnen som omfattar eviga intressen, och vi skall inte efterapa världen i något avseende. Vi skall vara noggranna med att följa i Kristi fotspår. Hans andel är tillräcklig och kan möta alla våra brister och behov. - *Manuskript 96, 1898.*

Vår framgång kommer att bero på om uppdraget utförs i den enkelhet som Kristus framförde det, utan några teatraliska uppvisningar. - *Brev 53, 1904.*

Var uppmärksam på de rätta metoderna till framgång

Kristus studerade naturens tankegång.- Naturens välgörande sätt att fungera utförs inte genom abrupta och plötsliga ingrepp. Människor fick inte lov att ta naturen i sina egna händer. Gud är verksam genom Sina (140) utvalda lagars stöd och lugna verksamhet. Så förhåller det sig med andliga ting. Satan försöker ständigt att åstadkomma effekter genom grova och våldsamma stötar. Jesus däremot fann tillgång till människors sinnen på vägen till deras mest förtroliga tankegemenskap. Han störde deras invanda tankegångar så litet som möjligt, genom abrupta handlingar eller föreskrivna regler. Han ärade människan genom Sin tillit, och hedrade henne därigenom. Han introducerade gamla sanningar i ett nytt och dyrbart ljus. Genom att göra så förvånade Han genom Sina frågor vid tolv års ålder de gamla laglärarna i templet.

Jesus tog på Sig mänsklig natur, så att Han kunde möta mänskligheten. Han för in människor under sanningens förvandlande kraft, möter dem där de är. Han vinner tillgång till hjärtat genom att vinna sympati och tillit, och få alla att känna att Hans identitet med deras natur och intresse, är fullständig. Sanningen kom från Hans läppar, vacker i sin enkelhet, men trots detta klädd i upphöjdhet och makt. Vilken lärare var inte vår Herre Jesus Kristus! Hur ömt behandlade Han inte var och en som uppriktigt frågade efter sanningen, så att Han fick tillgång till dennes vänliga uppmärksamhet, och finna ett hem i hans hjärta. – *Manuskript 44, 1894.*

Resultaten bestäms av tillgången. - Vi skall stå i den här världen som om köpet av Kristi blod fanns överallt omkring oss, och som om det berodde mycket på våra ord, vårt uppförande och våra arbetsmetoder, om dessa själar blir frälsta eller ej . . . Det beror mycket på hur vi tar itu med arbetat, oavsett om vi kommer att vinna själar som resultat av våra ansträngningar, eller ej. - *Manuskript 14, 1887.*

Sunda metoder att möta fördomar på. - Bröder, när ni går ut för att arbeta för dem som är bundna av fördomarnas och okunskapens kedjor, behöver ni visa samma gudomliga visdom som Paulus visade. När (141) ni arbetar på en plats där fjällen just har börjat att falla från själars ögon, och de börjat se människor som vandrande träd, var då mycket försiktig med att inte förmedla sanningen på ett sådant sätt att det väcker fördomar, och stänger hjärtats dörr för sanningen. Håll med folk på alla de punkter där vi kan göra det med gott samvete. Låt dem se att du älskar

deras själar och vill vara överens med dem, så långt som möjligt. Om Kristi kärlek avslöjas i alla dina ansträngningar, kommer du att kunna så sanningens frön i somligas hjärtan; Gud kommer att vattna de sådda fröna, och sanningen kommer att spira upp och bära frukt till Hans namns förhållande.

Våra predikanter behöver mer av den visdom som Paulus hade. När han gick för att arbeta för judarna, framställde han inte i första hand Kristi födelse, förräderiet mot Honom, Hans korsfästelse och uppståndelse, trots att detta var särskilda sanningar för den tiden. Först förde han dem steg för steg över de löften som hade getts om en Frälsare, och över de profetior som framhävde Frälsaren. Efter att ha dröjt vid dessa, så att de enskilda delarna stod klara för alla, och de visste att de skulle få en Frälsare, då visade han att denne Frälsare redan hade kommit. Jesus Kristus har uppfyllt alla förutsägelser. Detta var den "teknik" som Paulus drog själarna till sanningen med. Han presenterad sanningen på ett sådant sätt att deras tidigare fördomar inte väcktes och förblindade deras ögon och förvanskade deras omdömesförmåga. - *Historiska skisser, s. 121, 122. (1886)*

Försiktighet vid presentation av nya ämnen. – Den största omsorg krävs i kontakten med dessa själar. Var alltid på er vakt. Börja inte med de mest motbjudande dragen i vår tro, så att du inte stänger öronen på dem som dessa saker når som en ny uppenbarelse.

(142) Låt sådana delar av sanningen förmedlas till dem, när de kan gripa tag i dem och sätta värde på dem. Även om det kan förefalla främmande och överraskande, kommer många med glädje att känna igen det nya ljus som sprids över Guds Ord. Om däremot sanningen presenteras på ett sådant sätt att de inte kan ta emot den, kommer somliga att gå bort och aldrig komma igen. Dessutom skulle de ge en felaktig framställning av sanningen, och i deras förklaring av vad som sagts, kommer de alltså att förvanska Skriften så att andra människor blir förvirrade. Vi måste utnyttja fördelarna i omständigheterna nu, och förmedla sanningen sådan som den är i Jesus. Det får inte finnas någon kamplysten eller kontroversiell anda i försvaret av sanningen. - *Manuskript 44, 1894.*

Studera behovet av gemenskap innan ämnena väljs. – Lär känna människor i deras hem. Testa den andliga pulsen och för strid in i lägret. Väck ett intresse. Bed och tro, och du kommer att få en erfarenhet som kommer att vara värdefull för dig.

Tag inte upp ämnen som är så djupa att de är svåra att förstå. Bed och tro under arbetet. Väck folk till att göra något. Arbeta i Herrens namn med uthållig iver. - *Brev* 189, 1899.

Bered jorden för den goda säden. – Kom ihåg att det krävs stor omsorg för att presentera sanningen. Hjälp sinnena framåt med försiktighet. Dröj vid den praktiska gudsfruktan, fläta in detta i dogmatiska predikningar. Kristi lära och kärlek kommer att mjuka upp och bereda hjärtats jord för sanningens goda frön. - *Brev* 14, 1887.

Väck inte strid eller motstånd. - Lär er att möta människor där de är. Ta inte upp ämnen, som väcker (143) strid. Låt inte er undervisning vara sådan, att den förvirrar.. - *Vittnesbörden* band 6, s. 58. (1900)

Driv inte folk bort från sanningen. – Det vilar ett högtidligt ansvar på oss att förmedla sanningen till icke-troende på det mest övertygande sättet. Hur noggranna bör vi inte vara med att förmedla sanningen på ett sådant sätt att vi inte driver män och kvinnor bort från den. Religionslärare står där de kan göra mycket gott eller mycket ont. . . Herren kallar på oss att komma till sanningens festbord, och att därifrån gå ut på huvudvägarna och kringliggande områden och nödga själar att komma in, genom att framställa det stora och förunderliga offer som Kristus har gjort för världen. Vi skall förmedla sanningen på samma sätt som Kristus tillsade Sina lärjungar att förmedla den: I enkelhet och kärlek. - *Brev* 177, 1903.

Hänsynen till präster från andra trossamfund. - Det bör alltid tydligt framgå, att vi är reformatorer, men inte blinda fanatiker. När våra medarbetare går in på ett nytt fält, bör de försöka bli bekanta med prästerna från olika församlingar på den platsen. [* Se också s. 562-564: "Predikanter från andra trosriktningar."] Mycket har gått förlorat genom att detta försummats. Om våra predikanter själva visar sig vänliga och sociala, och inte agerar som om de skämdes över det budskap de förmedlar, kommer det att ha en utomordentligt god effekt, och kan ge dessa präster och deras församlingar goda intryck av sanningen. Under alla omständigheter är det riktigt att ge dem en chans att vara vänliga och tillmötesgående om de vill.

Våra medarbetare bör vara mycket försiktiga, så att de inte ger intryck av att vara vargar som bryter sig in för att ta (144) fåren, utan bör i stället låta predikanterna förstå att deras position och målet för deras mission är att kalla människors

uppmärksamhet till sanningarna i Guds ord. Det är många av dessa som är goda mot alla kristna. Här är ett gemensamt område, inom vilket vi kan möta folk från andra trosriktningar, och genom att lära känna dem bör vi uppehålla oss mycket vid ämnen som alla har ett intresse av, och som inte oavsiktligt eller avsiktligt leder till motsättningar. - *Review and Herald*, 13. juni 1912.

Undvik onödiga barriärer. - När vi kommer till en plats, bör vi inte bygga upp onödiga barriärer mellan oss och andra trossamfund, i synnerhet katolikerna, så att de inte tror att vi är deras öppna fiender. Vi bör inte skapa en onödig fördom i deras sinnen, genom att angripa dem. Det finns många bland katolikerna som lever upp till det ljus de har, mycket bättre än många av dem som hävdar att de tror på sanningen för vår tid, och Gud kommer lika säkert att pröva och testa dem, som Han har prövat och testat oss. - *Manuskript* 14, 1887.

Andlig synförmåga behövs. - Tiden, den dyrbara tiden, har gått. Gyllne tillfällen har gått outnyttjade förbi, på grund av brist på klar andlig synförmåga och klokt ledarskap när det gäller att planera och tänka ut vägar och medel som gör fienden frustrerad och intar fältet före honom. . .

Slumrande väktare, hur långt framliden är natten? Känner ni inte nattens tid? Känner ni inget ansvar för att ge varningssignal och sända ut varning för vår tid? Om ni inte gör detta, så kom ned från Sions murar, ty Gud vill anförtro er det ljus som Han har att ge. Ljus förmedlas till dem som kommer att återspegla detta ljus till andra. - *Manuskript* 107, 1898. (145)

(145) *God ton, affischering och förberedande åtgärder.*

Budbärarens värdighet. . . Artighet i talarstolen är emellertid nödvändig. Den som predikar evangeliet borde ge akt på sitt uppförande. Eftersom han representerar Kristus, borde hans uppträdande, hans hållning och rörelser vara sådana, att åhörarna inte tar anstöt. Predikanter borde ha god bildning. De borde lägga bort alla besynnerliga vanor, ställningar och rörelser och uppträda enkelt, men ändå värdigt. De borde vara klädda på ett sätt, som motsvarar värdigheten i deras ställning. Deras språk borde i varje hänseende vara allvarligt och väl valt. - *Vittnesbörden* - band. 1, s. 648, 649. (1868)

Uppförandet. - Men sådant som är felaktigt inträffar ofta från den helgade talarstolen. En predikant samtalar med en annan vid talarstolen framför församlingen. Han skrattar och verkar inte

känna något ansvar för Guds verk eller saknar en högtidlig känsla för sin heliga kallelse, vanärar sanningen och för ner det heliga på samma låga nivå som allt annat. - *Vittnesbörden* band 2, s. 612, 613. (1871)

Ett hån mot Gud. - Ibland har församlingar av Guds folk behandlats med en tarvlighet, som har inneburit ett hån mot Gud och har förstört heligheten och renheten i det heliga arbetet. - *Brev* 155, 1900.

Spill ingen tid med ursäkter - Många talare spillar sin tid och sina krafter med långa inledningar och ursäkter. Somliga använder nästan en halv timme på detta sätt. Därigenom slösar de bort tiden, och när de kommer till ämnet och försöker inpränta sanningens olika punkter (146) i åhörarnas sinnen, har folk blivit trötta och kan inte inse hur viktiga dessa punkter är.

I stället för att komma med ursäkter för att han skall tala till folket, bör predikanten börja som en, som vet att han har ett budskap från Gud. - *Evangeliets tjänare* s. 168 (n 122). (1915)

Den offentliga bönen - Böner som hålls i en offentlig församling bör vara korta och sakliga. Gud önskar inte att vi skall göra andaktsstunden tröttande genom långdragna böner. Några få minuter är länge nog för varje allmän offentlig bön. - *Evangeliets tjänare* s. 175 (n 127). (1915)

Bed i djupt känd enkelhet. - Vi behöver inte hålla långa offentliga böner. Vi bör lägga fram våra behov inför Herren i djupt känd enkelhet, och åberopa Hans löften med en sådan tro och tillit att församlingen kommer att förstå att vi har lärt oss att behärska oss i bön till Gud. De skall uppmuntras till att tro att Herren är närvarande vid mötet, och de kommer att öppna sina hjärtan för att ta emot Hans rika välsignelse. Deras tro på er uppriktighet kommer att växa, och de kommer att vara beredda att lyssna med villiga öron till den lärdom talaren ger. - *Manuskript* 127, 1902.

Snabba och överilade rörelser - Herren gav dig ditt arbete, för att det skulle utföras på ett stillsamt, eftertänksamt sätt, inte för att det skulle forceras fram. Herren tvingar aldrig fram brådstörtade, invecklade handlingar. - *Vittnesbörden* band 8, 189. (1904)

Undvik att vara grotesk - Vi kan inte bli herdar för hjorden, med mindre vi blir befriade från våra egna, särskilda vanor, tillvägagångssätt, skick, och kläds i Kristi likhet. När vi äter Hans kött och

dricker Hans blod, (147) kommer det eviga livets beståndsdelar att stå att finna i vår gärning. Då kommer det inte att förekomma några gamla, ofta upprepade idéer. Då kommer det att förekomma en ny insikt om sanningen.

En del, som står i predikstolen, gör de himmelska budbärarna – som finns i deras närhet – skamsna. Det dyrbara evangeliet, som har kostat så mycket att föra ut i världen, har missbrukats. Det förekommer simpelt och billigt snack, groteska kroppsställningar och grimaser. Somliga talar alldeles för fort, andra talar grötigt och otydligt. Var och en, som talar inför folk, skulle känna det som en högtidlig plikt, att ta sig själv i örat. Han bör först ge sig själv till Herren i fullständig självförnekelse, fast besluten om, att han inte skall tolerera något av jaget, utan vara uppfylld av Jesus. - *Vittnesbörd till predikanter* s. 339. (1896)

Lägg bort opassande gester och grovt tal. - Guds arbetare bör göra allvarliga ansträngningar för att bli en Kristi representant, lägga bort alla opassande gestikuleringar och grovt tal. Han bör eftersträva ett korrekt språk. Det finns en stor grupp som inte visar hänsyn till hur de talar. Trots detta kan dessa, genom omsorgsfull och smärtsam uppmärksamhet, bli sanningens representanter. Varje dag bör de göra framsteg. De bör inte förringa sin användbarhet och sitt inflytande genom att värna om bristfälligt uppträdande, tonfall eller språk. - *Råd till lärare* s. 238. (1913)

(148) **Behålla intresset**
Sanningen bör förvandla. Låt inte era ansträngningar vara att följa världens väg, utan att följa Guds väg. Yttre uppvisning kommer inte att utföra det verk som Herren vill skall utföras för att väcka de högre klasserna till en överbevisning att de har hört sanningen. Ta inte bort från sanningen dess värdighet och uttrycksfullhet genom inledningar som är mer enligt världens ordning än efter himlens ordning. Låt era åhörare förstå att ni inte håller möten på söndagens kväll för att behaga deras sinnen med musik och andra saker, utan för att förkunna sanningen i dess upphöjdhet, så den måste komma till dem som en varning, som väcker dem ur deras dödliga själviska sömn. Det är den nakna sanningen som likt ett skarpt, tveeggat svärd, skär åt båda hållen. . .

De som i sin tjänst för Gud är beroende av världsliga planer för att få framgång kommer att begå ett misstag. Herren kräver en förändring i ert sätt att arbeta. Han önskar att ni skall praktisera de läxor som lärdes ut under Kristi liv. Då kommer Kristi karaktär att kunna ses på alla möten som ni håller. - *Brev* 48, 1902.

Evangelistens personlighet. - Våra predikanter ställning kräver en frisk kropp och ett disciplinerat sinne. Ett gott, sunt förnuft, starka nerver och ett muntert temperament kommer att rekommendera evangeliets tjänare överallt. Dessa bör uppsökas och ständigt utbildas. – *Vittnesbörden* band 3, s. 466. (1875)

Kreativ undervisning - Lärarnas furste sökte nå folk på vägen för deras mest förtroliga umgänge. Han presenterade sanningen på ett sådant sätt att den alltid därefter blev invävd i Hans åhörars innersta minne och sympati. Han undervisade på ett sätt som fick dem att känna att Han fullständigt identifierade Sig med deras intressen och lycka. Hans undervisning var så enkel. Hans illustrationer så passande. Hans ord så sympatiska och så glada, att Hans åhörare blev gripna.

Kristus drog många av sina illustrationer och lektioner från naturens stora skattkammare. Han plockade (149) en lilja och visade Sina åhörare dess enkelhet och förunderliga skönhet. Han pekade på markens gräs och sade: "Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset, som i dag står ute på marken och i morgon kastas i ugnen, hur mycket mer skall han då inte klä er?" Han vill att vi skall se att det som finns i naturen är ett uttryck för Guds kärlek, och att den, även om det härjats av synd, skall tala till oss som det hem i Eden, där Adam och Eva hade placerats. Han önskar att vi genom detta skall påminnas om den tidpunkt då detta hem skall återupprättas, och jorden skall fyllas med Herrens pris. - *Brev* 213, 1902.

Han behöll deras intresse. - . Människorna lyssnade till det barmhärtighetens budskap som så fritt förkunnades av Guds Son. De fick del av nådens ord så enkelt och klart, att de blev som "balsam från Gilead" för dem. Den gudomliga handens helande kraft skänkte liv och glädje till de döende och lindring och hälsa till dem som led av sjukdomar. Denna dag tycktes dem vara som en himmel på jorden. De tänkte inte alls på hur länge det var sedan de hade ätit. . . .

Han som undervisade folket hur de skulle finna frid och lycka, tänkte lika mycket på deras materiella behov som på deras andliga välfärd. De var trötta och medtagna. Där fanns mödrar med spädbarn i sina armar och större barn som klängde sig fast vid deras kläder. Många hade stått i timmar. De hade varit så djupt intresserade av Jesu undervisning att de inte hade tänkt på att sätta sig ned. Folkskarorna var för övrigt så stora att det var fara för att de skulle bli nedtrampade. Jesus gav dem nu tillfälle att vila och sade till dem att sätta sig ned. Det fanns så mycket gräs på

platsen att alla kunde sätta sig ned och vila bekvämt. - *Vändpunkten* s. 365, 365. (1898)

(150) **Ett effektivt fängslande program.** – Där fick jag en helt annan syn på saken. Tält flyttades till olika platser under lägermötet. Lägermötena hölls på olika lokaler. Dessa leddes av dugliga, gudfruktiga män, med passande medhjälpare.

Där fanns barnmöten och väckelsemöten. Allvarliga ansträngningar gjordes för att få folk att besluta sig. En Paulus kan plantera, en Apollos kan vattna, men Gud ger växten. . .

Låt sångbegåvningar bli använda. Det är inte stötande att använda olika musikinstrument. Detta användes i religiösa gudstjänster förr i tiden. Tillbedjarna prisade Gud med harpa och cymbal och musik bör ha sin plats i våra gudstjänster. Det kommer att öka intresset.

Men håll folks uppmärksamhet uppe genom att framställa sanningen för dem sådan som den är i Jesus. Håll fram Golgatas kors för dem. Vad krävde Kristi död? Överträdelsen av lagen. Kristus dog för att ge människor ett tillfälle att bli lojala medborgare i Hans rike.

Låt predikningarna vara kortfattade, och bönerna korta och brinnande. Undervisa, undervisa med tanke på en genomgripande tjänst där hela själen är med. Genomgripande helgelse, mycket bön, och djupt allvar kommer att göra ett intryck, ty Guds änglar kommer att närvara för att röra människors hjärtan. - *Brev* 132, 1898.

Gör evangeliet tilldragande på olika sätt. - Vid dessa möten som samlat höga och låga, rika och fattiga, syndare av alla grader, och alla lyssnar till budskapet om nåd av Herrens befullmäktigade tjänare. Det förekommer en variation av bibliska ämnen som förmedlas, en variation av festligheter under mötet.

Gamla och unga kallas, och Herren gör intryck på åhörarnas hjärtan. Med detta menas att kallelsen till (151) nattvarden, som den presenteras i liknelsen, ges till alla. Somliga som, enligt deras egen bekännelse inte har besökt någon kyrka på tolv, fjorton eller till och med sexton år, är överbevisade och omvända. Medlemmar i församlingen är djupt berörda, och lyssnar med förvåning till predikningar och bibelläsningar, som förklarar Skriften. Till de sociala sammankomsterna finns det något som passar för varje sak. – *Manuskript* 7, 1900.

Stora ämnen - uppdaterade budskap. - De som står framför folk som sanningens lärare måste brottas med stora ämnen. De skall inte använda dyrbar tid till att tala om obetydliga saker. Låt dem studera Ordet, förkunna Ordet. Låt Ordet vara i deras händer som ett skarpt, tveeggat svärd. Låt det bära vittnesbörd om tidigare sanningar, och visa vad som ska ske i framtiden.

Kristus kom från himlen för att ge Johannes de stora och underbara sanningar som skall forma våra liv och som av oss måste proklameras till världen. Vi måste hålla oss á jour med tiden, och förmedla ett klart och intelligent vittnesbörd, väglett av den Helige Andes smörjelse. - *Review and Herald*, 19. april 1906.

Informations- och frågemöten Kalla intresserade till ett eftermöte. - Den prövande sanningen för vår tid skall göras känd, och den skall förklaras. Alla klasser, den högre lika väl som den lägsta, kommer till dessa möten, och vi måste arbeta för samtliga. Sedan budskapet med varning har getts, så låt dem som är särskilt intresserade, själva kalla sig till tältet, och där arbeta för sin omvändelse. Denna arbetsmetod är missionsarbete på högsta nivå. - *Brev* 86, 1900.

(152) Lär ut hur man blir kristen. - Jag önskar, att du skall förstå denna punkt klart, att själar hindras från att lyda sanningen på grund av förvirrade tankar, och även på grund av att de inte vet hur de överlämnar sin vilja och sitt sinnelag till Jesus. De saknar särskild undervisning om hur de blir kristna. Det arbete som utförs för Kristus i världen görs inte genom stora gärningar och fantastiska bedrifter. Detta kommer att hända när det behövs. Men det mest framgångsrika arbetet är det som så mycket som möjligt håller självet utom synhåll. Det är arbetet med att ge rad på rad och föreskrift på föreskrift, lite här och lite där; att komma nära när det gäller att visa medkänsla med det mänskliga hjärtat. Detta är den tjänst som utförs för Jesus Kristus som kommer att erkännas på den sista dagen. - *Brev* 48, 1886.

Kom sedan nära människor i samtal. - Man måste vara noga med att inte gå för fort från en punkt till en annan. Ge korta lektioner, och ofta. . . Sedan ni har öppnat sanningens dyrbara guldgruvor för människor, finns det fortfarande ett stort arbete att utföra för dem som har blivit intresserade av de presenterade ämnena.

När en kort predikan hållits så ändra ordningen för det som skall övas in, och ge alla som önskar det ett tillfälle, att stanna för ett samtal efteråt, eller för bibelklasser, där de kan ställa frågor om

saker som bekymrar dem. Ni kommer att uppnå stor framgång när det gäller att komma nära folk under dessa bibellektioner. Arbetare som samarbetar med präster bör särskilt anstränga sig att tåligt och vänligt leda frågeställarna till en förståelse av sanningen.

Om ni bara har en enda som undervisar, kommer denne ende, om han är helt övertygad, att sprida ljus till andra. Dessa prövande sanningar har så stor betydelse att de måste presenteras om och om igen, (153) och inpräntas i åhörarnas sinnen. - *Särskilda vittnesbörd Series A, 7, s. 7.* (1874)

Ett tillfälle att ställa frågor. - Där det är praktiskt möjligt, skulle varje viktigt föredrag efterföljas av ett bibelstudium. Här kan man använda de punkter som har framhållits. Det kan ställas frågor och riktiga tankar kan inskräpas. Det bör ägnas mer tid åt tålmodig undervisning av folket och de bör få tillfälle att uttala sig. Det är undervisning människorna behöver, ljud på ljud, bud på bud.

Det bör hållas särskilda möten för dem, som blir intresserade av de sanningar som har förkunnats och som behöver undervisning. Till dessa möten skulle man inbjuda folket och alla, både troende och de som inte tror, bör få tillfälle att ställa frågor om punkter som de inte förstår. Ge alla ett tillfälle att tala om sina svårigheter, för svårigheter kommer de att möta. Ge dem tillfälle att se, att det på varje punkt i alla predikningar och i alla bibelstudier ges ett klart "Så säger Herren" i den tro och de lärdomar vi försvarar.

Detta var Kristi undervisningsmetod. Folket ställde frågor om innebörden av det, som Han sade till dem. Han var alltid beredd att förklara Sina ord för dem, som ödmjukt sökte efter ljus. Men Kristus uppmuntrade inte till kritik eller klagomål och det får vi inte heller göra. Om någon försöker provocera fram en diskussion om en omstridd trosspunkt, så säg bara, att mötet inte är avsett för det ändamålet.

Om du besvarar en fråga, måste du förvissa dig om, att åhörarna har förstått och uttrycker sin tacksamhet för, att det är besvarat. Lämna inte en fråga genom att säga, att de kan upprepa sin fråga en annan gång. Prova dig fram steg för steg och försök urskilja, vad du har uppnått.

Till sådana möten kan de, som förstår budskapet, ställa (154) frågor som sprider ljus över sanningens principer. Men somliga kan inte ha visdom till detta. När någon ställer en fråga, som bara förvirrar och sår tvivlens frö, bör de få rådet

att inte ställa sådana frågor. Vi måste lära oss när vi skall tala och när vi skall tiga. Vi måste lära oss att så trons frö och sprida ljus, inte mörker. - *Vittnesbörden* band 6, s. 68, 69. (1900)

Få människor att tala genom frågor. – Håll en kort predikan och säg att ni kan ge en bibelläsning över de punkter ni har talat om och förmå människorna att tala genom att ställa frågor. Kom rakt in i åhörarnas hjärtan genom att enträget uppmana dem att tala om sina problem för er, så att ni kan förklara de Skrifter som de inte förstår. - *Brev* 8, 1895.

En punkt att noga vaka över. - Varhelst Herren har ett särskilt arbete att utföra bland människor, när Han vill väcka deras sinnen till att tänka igenom vitala sanningar, kommer Satan att arbeta på att skingra deras tankar och föra in punkter av mindre betydelse, så att han kan skapa ett ämne om de doktriner som inte är avgörande för förståelsen av den tros punkt som är aktuell, och därigenom föra in splittring och leda bort uppmärksamheten från den väsentliga punkten. När detta sker, arbetar Herren på att göra intryck på människors hjärtan, om vad som är nödvändigt för deras frälsning. Om Satan då kan dra bort tankarna från någon oväsentlig fråga, och får folk att splittras när det gäller någon mindre väsentlig punkt, så att deras hjärtan stängs för ljuset och sanningen, då jublar han i ondskefull triumf. - *Review and Herald*, 18.okt. 1892.

Kamplusten väcks, överbevisningen hindras. - Satan arbetar hela tiden på att splittra tankarna genom jordiska saker, så att sanningen kan förlora sin makt över hjärtat. Då kommer det inte att bli någon växt, ingen (155) framgång för en lätt kunskap till större ljus och kunskap. Om inte Kristi efterföljare hela tiden sätts i rörelse till att praktisera sanningen, kommer de inte att helgas genom den. Tvivel, spekulationer, och saker som inte har någon avgörande betydelse kommer att ta sinnet i besittning, och bli föremål för samtal, och då kommer ett att leda till ordväxling, och föra med sig olika uppfattningar, om punkter som inte är livsviktiga eller essentiella. . .

Guds medarbetare måste vara tillräckligt förståndig för att kunna se fiendens plan, och vägra att åta sig förföras och splittras. Omvändelsen av hans åhörare:s själar måste vara ett ansvar för hans arbete, och han måste hålla stridigheterna borta, och förkunna Guds ord. . . .

Satans särskilt bedrägliga verk har varit att framprovocera stridigheter, så att meningslösa ordstrider uppstår. Han vill veta att detta kommer

att uppta tankeverksamhet och tid. Det väcker stridigheter, och dämpar överbevisningen i mångas sinnen, och drar dem till olika uppfattningar, anklagelser och fördomar, som stänger dörren till sanningen. - *Review and Herald*, 11. sep. 1888.

Bed med dem som övertygas. - Låt predikanter och evangelister få flera tillfällen till allvarlig bön tillsammans med dem, som är överbevisade om sanningen. Kom ihåg att Kristus alltid är hos er. Herren visar villigt Sin nåd på det mest värdefulla sätt, till att styrka och uppmuntra, den uppriktige och ödmjuka medarbetaren. - *Manuskript* 78, 1900.

Hjälp till den rådvile. - Många som kommer till mötet är trötta och tyngda av bördor. De känner sig inte trygga i sin religiösa tro. Dessa, som är betryckta och saknar ro i sin ande, måste få tillfälle att finna hjälp. Efter en predikan bör de, som vill följa Kristus, inbjudas till att ge uttryck för sin (156) önskan. Inbjud alla, som inte är mättade, så att de får göra sig redo för Kristi återkomst. Inbjud alla som känner sig betungade och nedtyngda, till att själva komma fram. Låt dem, som är andligt sinnade, tala med dessa själar. Be tillsammans med dem och för dem. Använd mycket tid till bön och grundlig undersökning av Bibeln. Låt alla tillägna sig trons verkliga nödvändiga villkor i sin egen erfarenhet, genom att tro på, att den Helige Ande kommer att tilldelas dem, eftersom de verkligen hungrar och törstar efter rättfärdighet. Visa dem, hur de överlämnar sig till Gud, hur de finner tron och hur de kan göra anspråk på löften. Ge uttryck för Guds djupa kärlek genom uppmuntran och förbön.. - *Vittnesbörden* band 6, s. 65. (1900)

Lär känna folk

Möta människor när de kommer och går. - För att kunna leda de betydelsefulla intressegrupperna vid möten nära en stor stad, är alla medarbetares samarbetsvilja absolut nödvändig. De bör hålla liv i mötenas atmosfär och lära känna folk, som kommer och går, visa den största artighet och vänlighet och mild hänsyn mot deras själar. De bör vara beredda att tala till dem, oavsett om det är rätt tid att vinna deras själar eller inte. O, om Kristi medarbetare bara ville vara hälften så vaksamma som Satan, som alltid är på spåret efter mänskliga varelser, alltid helvaken, och på sin vakt för att kunna lägga någon fallgrop eller gillra någon snara till deras fördärv. - *Vittnesbörden* band 6, s. 46. (1900)

Evangelistens ansvar för de intresserade. - Det är viktigt att alla som har för avsikt att arbeta i

Guds verk lär sig de allra bästa sätten att utföra (157) sitt arbete. . . Jag är blivit visad, att många av de ansträngningar som har gjorts, som har medfört stora omkostnader för att kunna förmedla sanningen, i hög grad inte har haft framgång, eftersom den arbetsmetod som krävs, inte har använts. I årtal har vi försökt att visa vårt folk att det är nödvändigt att arbeta mer intelligent. . .

När predikan har getts från talarstolen, har arbetet bara börjat. Då bör predikanten, om möjligt genom personligt arbete, lära känna var och en av sina åhörare. Om de har tillräckligt intresse för att komma och höra vad du har att säga, bör du besvara detta med ett intresse från din sida för att lära känna dem personligt. . . Satan och hans agenter är mer skarpsinniga än våra medarbetare. Medan han planerar, tänker och lägger ut sitt nät för ouppmärksamma själar, tar våra bröder ofta saker och ting mycket lättvindigt, och Satan överlistar dem nästan varje gång. Nåväl, om de vill att fältet i förväg skall intas av Gud och av himmelska änglar, måste de kasta in hela sin varelse med kropp, själ och ande in i Guds verk, och inte göra anspråk på att ha utfört arbetet, när det endast utfört till hälften. . .

Den predikan som ges från talarstolen bör inte vara lång, ty detta tröttnar inte bara ut folk, utan tär också på predikantens tid och kraft så att han inte kan engagera sig i personligt arbete, som bör komma efteråt. Han bör gå från hus till hus och arbeta med familjer, leda deras uppmärksamhet till eviga sanningar i Guds ord. [*Se också s. 428-455, "Personligt arbete."] Om han utför detta arbete i Kristi saktmod, kommer han med säkerhet att ha Guds änglar som medarbetare i sina ansträngningar. Men vi är överhuvudtaget alltför opålitliga och för trångsynta i våra idéer och i våra planer. - *Manuskript* 14, 1887.

Kom in i familjerna. - Kom nära människor, kom in i familjerna, där du kan. Vänta inte på att folk skall söka upp herden. Bär med dig trons tillit och vishet, som bevisar att du inte litar på intetsägande påstående utan på ett tydligt "så säger Herren." - *Brev* 8, 1895.

Kontakter i samband med offentliga möten. - När Kristus undervisade på jorden lade Han märke till sina åhörarens ansikten, och de lysande ögonen, det upplivade ansiktsuttrycket berättade genast för Honom när någon instämde i sanningen. Just på det sättet bör folkets lärare studera sina åhörarens ansikten.

När de ser en person i åhörarskaran som verkar intresserad, bör de ta det som sin uppgift att stifta

bekantskap med denne innan de lämnar mötet, och, om möjligt, förvissa sig om var han bor och besöka honom. Det är sådant personligt arbete som hjälper honom att bli en perfekt medarbetare. Det sätter honom i stånd till att visa vad han förmår och helt och fullt bevisa sin prästgärning. Detta är också det mest framgångsrika sättet att nå folk på, eftersom det är vid sådana tillfällen han får den största uppmärksamheten. - *Historiska skisser*, s. 147, 148. (1886)

Vinn deras förtroende genom besök i hemmen. - Det är otaliga familjer som aldrig kommer att nås av Guds ord om inte förvaltarna av Kristi mångfaldiga nåd går in i deras hem, och genom seriös tjänst, helgad genom den Helige Andes stöd, bryter ned barriärer och når människors hjärtan. När folk ser att dessa medarbetare är barmhärtighetens budbärare, nådens tjänare, är de beredda att lyssna till vad de säger. Men deras hjärtan som gör detta arbete, kommer att pulsera i samklang med Kristi hjärta. De måste vara helt helgade till Guds tjänst, beredda att utföra Hans befallningar, och gå dit Hans försyn leder dem, och tala de ord som Han ger dem. Och om de är vad Gud önskar att de skall vara, om de är genomsytrade av Hans Helige Ande, samarbetar de med himmelska ombud och är i själva verket "Guds medarbetare." - *Brev* 95, 1896.

(158) Han kommer att känna till föräldrarna och barnen i sin församling, och kommer att tala vänliga och allvarliga ord till dem. - *Review and Herald*, 21. jan 1902.

Predikningar i tryck och i litteratur
Effektiv användning av litteratur. Sanningen måste publiceras mer vida omkring, än den tidigare har blivit. Den måste definieras i klara och skarpa linjer för folk. Den måste förmedlas i form av korta men avgörande argument, och planer måste läggas, så att den vid alla möten, där sanningen har lagts fram för folk, kan följas upp genom utdelning av traktater och pamfletter. För närvarande kan det vara nödvändigt att ge bort dessa, men de kommer att vara en kraft till gott, och inget kommer att gå förlorat.

De predikningar som ges från predikstolen, kommer att vara långt mer effektiva, om trycksaker delas ut och undervisar åhörarna om Bibelns doktriner. Gud kommer att göra många villiga att läsa, men det kommer också att vara många som kommer att vägra att se eller höra sanningen för vår tid. Men vi bör ändå inte tro att dessa saker är hopplösa, ty Kristus drar många till Sig. . . . Du bör gå ut med dina händer fyllda av

passande läsning och ditt hjärta fyllt av Guds kärlek. - *Brev 1*, 1875.

Föregripa effekterna av motstånd. - När en predikan ges, kan människor lyssna intresserade, (160) men allt är underligt och nytt för dem, och Satan är beredd att påminna för deras sinnen många saker som inte är sanna. Han kommer att försöka förvränga och missrepresentera talarens ord. Vad skall vi göra? {Ev 159.3}

De predikningar som visar grunderna till vår tro bör publiceras i små foldrar, och spridas så mycket som möjligt. [*Obs! - *I trycksaker eller avskrivna predikningar, bör varje medarbetare arbeta i harmoni med Generalkonferensens kommittés råd, som lagts fram i följande resolution från 15 december, 1941, angående beskydd av våra offentliga talare: "Innan något sänds ut, skall alla avskrivna och tryckta predikningar först erkännas av den lokala konferensledning, i vilken vederbörande arbetar, som en skyddande garantiåtgärd."*]

Däriigenom kommer de förfalskningar och felaktiga framställningar som sanningens fiende hela tiden försöker sprida, att avslöjas i sin sanna karaktär, och folk kommer att få tillfälle att exakt kunna veta vad predikanten har sagt. - *Review and Herald*, 14. okt. 1902.

Korta tryckta predikningar. - Låt en sammanfattning av predikningarna tryckas och spridas vida omkring. - *Manuskript 42*, 1905.

Löpsedlar. - Om en tryckpress kan arbeta under mötet och trycka upp småblad, notiser och blad för utdelning, kommer det att ha ett verksamt inflytande. - *Vittnesbörden* band 6, s. 36. (1900)

Somliga kan endast nås genom litteratur. - Mycket mer kan uträttas genom den levande förkunnaren genom att låta pamfletter och traktater cirkulera än genom att förkunna Ordet utan publikationer. . . . Många människor kan inte nås på andra sätt. Här utförs ett sant missionsarbete, i vilket arbete och medel kan investeras med de bästa resultat. - *Livsskildringar*, s. 217. (1915)

Tryckalstrens makt. - Tryckerikonsten är ett kraftigt medel till att beröra folks sinnen och hjärtan. Denna världens människor tar möjligheten att trycka i besittning, och (161) använder varje tillfälle till att sprida skadlig litteratur till folk. Om människor, som står under världens och Satans inflytande, är ivriga att sprida

böcker, traktater och blad med fördärvligt innehåll, bör du vara desto mer seriös för att få ut läsmaterial med upphöjt innehåll till folk.

Gud har gett Sitt folk möjligheter att använda press och tryckeri, som tillsammans med andra organ, kommer att med framgång utbreda kunskapen om sanningen. Traktater, blad och böcker bör ges ut i alla landets städer och på landsbygden, alltefter vad saken kräver. - *Livsskildringar*, s. 216, 217. (1915)

Debatten * Se också sidan 301-306, ["Möter fördomar och motstånd."] **Gud förhärligas sällan.** Ibland kan det bli nödvändigt att bemöta en högmodig skrävlare som sätter sig upp mot Guds sanning med öppen debatt, men i allmänhet gör dessa diskussioner, muntliga eller skriftliga, mer skada än nytta. - *Vittnesbörden* band 3, s. 213. (1872)

Diskussioner bör undvikas. . . . Folk, som älskar att se motståndare tävla, kommer kanske att kräva diskussion. Andra, som hyser en önskan om att höra bevisen från båda sidor, kan av uppriktiga skäl högljutt kräva diskussion. När det är möjligt bör emellertid diskussion undvikas. . . . Det är sällan Gud blir ärad och sanningen främjas genom sådana strider. - *Vittnesbörden* band 3, s. 424. (1875)

Ibland måste motståndare bemötas. - Det finns tillfällen då deras fräcka lögner måste bemötas. När så är fallet bör det göras bestämt och kortfattat, och vi ska sen fortsätta med vårt arbete. - *Vittnesbörden* band 3, s. 37. (1872)

Bemöta utmaningar utan att utmana. - . När de presenterar en sanning som inte är populär, som inbegriper ett tungt kors, borde predikanter vara försiktiga så att varje ord blir så som Gud vill ha det. Deras ord borde aldrig vara skarpa. De borde presentera sanningen i ödmjukhet, med den djupaste kärlek till själar och en uppriktig längtan efter deras frälsning, och låta sanningen vara skarp. De borde inte utmana pastorer från andra samfund och försöka provocera fram en debatt. De borde inte inta en position som liknar Goliats, när han utmanade Israels här. Israel utmanade inte Goliat, men Goliat kom med sitt stolta skryt mot Gud och hans folk. Låt utmanandet, skrytandet och hånandet komma från sanningens motståndare, som agerar som Goliat. Men inget av denna anda borde synas i dem som Gud sänt ut för att förkunna det sista varningsbudskapet för en fördömd värld.

Om de liksom David, hamnar i en situation där Guds sak verkligen kräver att de ska möta någon som utmanar Israel, och om de går framåt i Guds kraft och litar fullständigt på honom, då kommer han att hjälpa dem och göra så att hans sanning vinner en underbar seger. Kristus har gett oss ett föredöme. ”Men när ärkeängeln Mikael tvistade med djävulen om Moses kropp, vågade han inte uttala någon smädande dom över honom utan sade: Må Herren straffa dig. – *Vittnesbörden* band 3, s. 218-220. (1872)

En kontroversiell anda lägger ett svagt fundament. - Diskussionens och stridslustens anda är Satans bedrägeri för att sätta kamplusten i rörelse. Därigenom fördunklas sanningen sådan som den är i Jesus. Många har därigenom drivits bort i stället för att vinnas för Kristus. . . .

En stridens anda uppmuntras. Många uppehåller sig nästan endast vid läropunkter, medan en natur präglad av redbarhet och erfarenhetsmässig gudsfruktan tilldrar sig obetydlig uppmärksamhet. Jesus, Hans kärlek och nåd, Hans självförnekelse och självupppoffring, Hans saktmod och fördragsamhet förmedlas inte till människor så som det borde. De villfarelser som finns överallt har, liksom parasiter, satt sitt dödliga gift på sanningens grenar och många människors sinnen har identifierat sig med den. Många som accepterar sanningen lär ut den i en hård (164) anda. Människor har fått felaktig uppfattning om den. Sanningen har blivit verkningslös hos dem, om deras hjärtan inte har mjukats upp och underordnats den Helige Ande. . . .

Det är absolut nödvändigt att alla kan urskilja och uppskatta sanningen. Därför är det av största betydelse att Ordets frön faller i en jord, som förberetts för fröna. Frågan för var och en av oss måste vara: Hur skall vi så sanningens dyrbara frön, så att de inte går förlorade, utan spirar upp och ger skörd, så att kärvarna kan föras hem till Mästaren? - *Review and Herald*, 9 febr. 1892.

Risk för sinnesrörelse och snabba beslut - Medan man arbetar för att skapa intresse på olika platser kommer man att möta många besvikelser. Men även om intresset verkar svalt är det inget bevis för att du har missförstått vad du ska göra eller var du ska arbeta. Om intresset stadigt ökar och vi agerar förståndigt, inte utifrån ingivelser men utifrån principer, blir intresset mycket sundare och mer bestående än där det blir stor uppståndelse och plötsligt intresse, där känslorna rörs upp genom att lyssna på en debatt, en skarp ordstrid med två sidor, för och emot sanningen. På så sätt skapas hetsigt motstånd, människor tar

ställning och snabba beslut fattas. Resultatet blir ett feberliknande tillstånd. Det saknas lugnt övervägande och omdöme. Låt uppståndelsen lägga sig, eller en motreaktion äga rum på grund av oförsiktigt agerande, och intresset kan aldrig väckas igen. Människors känslor och sympatier rördes upp, men deras samveten överbevisades aldrig, de var inte förkrossade och ödmjukade inför Gud. - *Vittnesbörden* band 3, s. 218. (1872)

Förmedla sanningen till tidigare fördomsfulla människors sinnen. - Guds predikanter bör inte räkna tillfället att delta i en diskussion som något stort privilegium. Alla våra tros punkter skall inte bäras fram till första raden och presenteras för den fördomsfulla mängden av människor. . . . Vi bör först uppehålla oss vid de sanningar som vi har gemensamt (165) och därigenom uppnå åhörarnas tillit. - *Vittnesbörden* band 3, s. 426. (1875)

I diskussionerna möter vi Satan. - Pastorer som tvistar med motståndare till Guds sanning måste inte bara möta människor utan satan och hans här av onda änglar. Satan letar efter en chans att få övertaget över pastorer som förespråkar sanningen. När de upphör att lägga hela sin förtröstan på Gud och deras ord inte är i Kristi anda och kärlek, då kan Guds änglar inte styrka och upplysa dem. De lämnar dem åt sin egen styrka och onda änglar tränger in med sitt mörker. Av detta skäl verkar sanningens motståndare ibland ha övertaget och diskussionen gör mer skada än verklig nytta. - *Vittnesbörden* band 3, s. 220, 221. (1872)

Debatt kan inte undgås - Och när det än är nödvändigt, för att främja sanningens sak och Guds ära, att möta en motståndare för att försvara vår ståndpunkt, är det viktigt att den som skall framföra sanningen går till kampen med ett ödmjukt sinne och att de visar största försiktighet. Under självrannsakan, syndabekännelse, allvarlig bön och en tids fasta bör de enträget be Gud, att han särskilt måtte hjälpa dem och ge Hans frälsande, dyrbara sanning en strålande seger, så att villfarelse måtte framstå i dess verkliga opålitlighet och dess försvarare bli helt bragda ur fattningen. . . .

Du skall aldrig gå in i en diskussion hur mycket som än står på spel och bara lita på din egen förmåga att föra fram starka argument. Om detta inte kan undvikas, så gå in i striden, men gå in i den med fast tillit till Gud och i en ödmjuk anda, i Jesu anda, som har uppmanat dig att lära av Honom, som är saktmodig och ödmjuk i hjärtat. - *Vittnesbörden* band 1, s. 624 626 (1867)

(166) **Presentera sanningen** - Det bästa sättet, att hantera villfarelse på, är att överbringa sanningen, och låta vilda föreställningar dö ut genom brist på uppmärksamhet. I motsättning till sanningen, framstår villfarelsens svaghet tydligt för varje tänkande människa. Ju flitigare felaktiga påståenden från motståndare, och från dem som uppstår ibland oss för att bedra själar, blir upprepade, desto mera gynnas lögnens sak. - *Vittnesbörd till predikanter* s. 165. (1892)

Använd endast sunda argument. - . . . Då vi försvarar de lärosatser som vi själva betraktar som fundamentala trosläror, är det viktigt att vi aldrig tillåter oss att använda argument som inte är välgrundade och hållbara. De kanske kan tysta en opposition, men de upphöjer inte sanningen. Vi skall framlägga solida argument, som inte endast tystar våra opponenter utan också håller för en noggrann och grundlig undersökning

De som har utbildat sig själva till debattörer löper risk att inte handha Guds ord på rätt sätt. När vi möter en motståndare skulle vi allvarligt försöka att framställa budskapet på ett sådant sätt att denne blir övertygad i sitt sinne i stället för att endast söka bygga upp den troendes självkänsla. - *Vittnesbörden* band 5, s. 708. (1889)

Lägg bort stridsrustningen. - De som förmedlar det mest upphöjda budskap som världen någonsin fått, måste lägga bort stridsrustningen, och ta på sig Kristi rättfärdighets rustning. Vi behöver inte arbeta i vår egen begränsade särart, ty då håller sig Guds änglar tillbaka och låter oss strida ensamma. När skall våra predikanter lära sig av Jesus? Vår förberedelse för att kunna möta opponenter eller för att betjäna människor måste uppnås av Gud vid tronen för himlens nåd. Genom att ta emot Guds nåd, ses (167) och erkänns vår egen inkompetens. Kristi upphöjdhet och härlighet är vår styrka. Den Helige Andes vägledning leder oss till hela sanningen. Den Helige Ande tar Guds ting och visar dem för oss och för dem som en levande kraft till det lydiga hjärtat. Då har vi tron som är verksam genom kärlek och renar själen, som ger det fullkomliga intrycket av dess upphovsman. - *Brev 21a*, 1895.

Sektion 7

Budskapet och dess presentation

(168) **Anden och det sätt på vilket budskapet förmedlas.**
Det viktiga med det sätt på vilket sanningen

förmedlas. - Det sätt, på vilket sanningen förkunnas, spelar ofta en stor roll då man beslutar sig för att ta emot den eller förkasta den. - *Vittnesbörden* band 4, s. 404. (1880)

Det är beklagligt att många inte erkänner, att det sätt som Bibelns sanning förmedlas på, har så mycket att göra med det intryck som lämnas kvar i sinnet, och med den kristna karaktär som därefter utvecklas hos dem som tar emot sanningen. I stället för att efterlikna Kristus i Hans arbetsmetoder, är många stränga, kritiska och diktatoriska. De kastar bort folk i stället för att vinna själar. Dessa kommer aldrig att veta hur deras hårda ord har sårat de svaga och gjort dem modlösa. - *Historiska skisser*, s. 121. (1886)

Skrämmande budskap. - Många häpnadsväckande budskap kommer att bäras fram av män som Gud utnämnt, budskap av en karaktär som varnar folket till väckelse. Och trots att några kommer att förargas över varningen och ledas till att göra motstånd mot ljus och bevis, skall vi se det som så att vi ger det prövande budskapet för denna tid.... Emedan man måste grunda stadsmissioner där kolportörer, bibelarbetare, och praktiska hälsomissionärer kan tränas att nå vissa klasser, måste vi också i våra städer ha hängivna evangelister genom vilka ett budskap kan frambäras så bestämt att det överraskar åhörarna. - *Vittnesbörden* band 9, s. 137. (1909)

(169) **Med säkerhet och beslutsamhet.** - Det finns en levande kraft i sanning, och den Helige Ande är den agent som öppnar människornas sinnen för sanningen. Men predikanter och medarbetare som förkunnar sanningen måste visa fasthet och beslutsamhet. De skall gå framåt i tro, och förmedla ordet som om de trodde det. Försök att få dem som du arbetar för, att förstå att det är Guds sanning. Förkunna Jesus Kristus och Honom som korsfäst. Detta kommer att konfrontera Satans lögn. - *Brev 34*, 1896.

Den levande Gudens ord. - Om ditt sätt att förmedla sanningen är Guds sätt, kommer dina åhörare att få ett djupt intryck av den sanning du förmedlar. Överbevisningen skall komma till dem, där sanningen är den levande Gudens ord, och du kommer att förverkliga Guds vilja i kraft. - *Brev 48*, 1902.

Skriftens sannings stora tankar. - Du framställer inte dig själv, utan sanningens närvaro och dyrbarhet är så stor, att den är så vidsträckt, så djup, så bred att självet förloras ur sikte. . . Förkunna så att folk kan ta till sig de stora

tankarna och gräva efter den dyrbara metall som är dold i Skriften. - *Manuskript 7*, 1894.

Vittnesbördsmöten berör anden djupt. - Vid våra möten som hålls i städerna och vid våra lägermöten, frågar vi inte efter stora donationer, utan vi frågar om de människor som lämnade gruppen för att förmedla sanningen, är seriösa, och kommer att uppenbara att Gud är hos dem. Det måste vara en särskild rannsaking inför Gud, så att mötets arbete kommer att föras vidare under den Helige Andes djupa beröring. Det riktiga och det felaktiga får inte blandas ihop. - *Review and Herald*, juli 23, 1908.

Fler aktiviteter och iver. - Vi måste bryta monotonin i vårt religiösa arbete. Vi utför ett uppdrag i världen, men vi visar inte tillräckligt (170) stor aktivitet och iver i detta. Om vi var mer seriösa, skulle människor överbevisas om sanningen i våra budskap. Tamheten och enformigheten i vår tjänst för Gud, avvisar många som förväntar sig att vi befinner oss i en djup, allvarlig och helig iver. Lagisk religion kommer inte att svara mot denna tid. Vi kan utföra alla yttre handlingar, och trots det helt sakna den Helige Andes upplivande påverkan, liksom Gilboas backar sakade dagg och regn. Vi behöver andlig näring, och vi behöver också Rättfärdighetens Sols klara strålar till att mjuka upp och underordna våra hjärtan. - *Review and Herald*, 26.maj 1903.

Stilla och seriösa tankegångar. - Det är inte spänning vi vill ha för att skapa, utan djupt och seriöst övervägande, så att de som lyssnar skall utföra ett gediget arbete, verkligt, sunt, uppriktigt arbete, som kommer att bestå liksom evigheten. Vi hungrar inte efter spänning eller efter det sensationella. Ju mindre vi har av detta, desto bättre. Skrifternas lugna och allvarliga argument är värdefulla och fruktbara. Häri ligger hemligheten till framgång: förkunnelsen om en levande, personlig Frälsare, som framförs på ett enkelt och allvarligt sätt, så att folk förmår ta till sig trons kraft genom Livets ord. - *Brev 102*, 1894.

Ge bevis för sanningen. - Det kan inte förväntas att folk genast ser sanningens fördelar framför den villfarelse de har hållit sig till. Det bästa sättet att visa villfarelsens bedräglighet är att lägga fram bevis för sanningen. Detta är den största tillrättavisning som kan ges av villfarelse. Skingra de mörka moln som vilar på människornas sinnen, genom att återspegla de klara strålarna från Rättfärdighetens Sol. - *Pacific Union Recorder* 23. okt. 1902.

Vinn folks tillit. - De som arbetar för Kristus bör vara män och kvinnor med mycket gott omdöme, så att de som inte förstår deras lärosatser måtte ledas till att respektera dem, och anse dem (171) som personer, som undviker fanatism, och är utan fanatism och häftighet. Deras predikningar, uppförande och uppträdande bör vara av en natur så att människor kommer att se att dessa predikanter är omtänksamma, solida, karaktärsfasta personer som fruktar och älskar sin himmelske Far. De bör vinna folks tillit, så att de som lyssnar till predikan kan veta att predikanterna inte har kommit med listigt uttänkta fabler, utan att deras ord är sanningens ord, ett vittnesbörd som kräver tanke och uppmärksamhet. Låt folk se att du upphöjer Jesus, och döljer självet. - *Review and Herald*, 26. april 1892.

Ingen lång, djuplodande, komplicerad tankegång. - Kristus försökte sällan bevisa att sanning är sanning. Han illustrerade sanningen i alla dess nyanser, och sedan lät Han Sina åhörare själva ta emot eller avvisa den, när de måste välja. Han tvingade ingen att tro. I bergspredikan undervisade Han folk i praktisk gudsfruktan, genom att tydligt ange huvuddragen i deras uppgift. Han talade på ett sådant sätt för att anförtro sanningen åt samvetet. Den kraft som lärjungarna gav uttryck för visade sig i den klarhet och det allvar med vilka de uttryckte sanningen.

I Kristi lära finns det inga långa, osannolika och komplicerade resonemang. Han kom direkt till saken. I Sin tjänargärning läste Han alla hjärtan som en öppen bok, och från förrådet med Sina outtömliga rikedomar, drog Han fram nya och gamla saker, för att illustrera Sin lära, och ge dem kraft. Han berörde hjärtat, och väckte sympatier. - *Manuskript 24*, 1891.

En enkel kraftfull och doktrinär lära. - Några få kraftfulla yttranden om några lärosatser kommer att fastna mycket bättre i sinnet, än om en mängd olika saker presenteras utan att något klart utreds (172) i sinnet hos dem som inte känner till vår tro. Detta bör blandas med profetiska praktiska lektioner från Kristi lära. - *Brev 48*, 1886.

Gud kommer att ge de rätta orden - Vilket privilegium det är att få arbeta för själars omvändelse! Vårt kall är stort. . . För att göra oss lämpliga för detta verk, vill Han stärka våra mentala förmågor, på samma sätt som Han gjorde med Daniels sinne. Medan vi undervisar dem som befinner sig i mörker att förstå de sanningar som har gett oss ljus, kommer Gud att undervisa oss så att vi själva förstår dessa sanningar ännu bättre.

Han vill ge oss de rätta orden, förmedlade till oss genom ängeln, som står vid vår sida. - *Manuskript 126, 1902.*

Mindre stridigheter – mer av Kristus. - Vi behöver mycket mindre stridigheter, och betydligt mer framställning av Kristus. Vår Förlossare är centrum för all vår tro och hela vårt hopp. De som kan förmedla Hans oförlikneliga kärlek, och inspirera hjärtan till att ge Honom sin bästa och heligaste hängivenhet, utför ett arbete som är stort och heligt. - *Kolportörevangelisten s. 60, 61. (1902)*

De många argumenterande predikningar som hålls mjukar sällan upp och underordnar själen. - *Brev 15, 1892.*

Var inte ovettig. - De som försvarar sanningen kan kosta på sig att vara justa och behagliga. Den behöver ingen mänsklig inblandning. Det är inte du som skall använda den Helige Ande, utan den Helige Ande som skall använda dig. . .

Se upp så att du inte samtidigt är ovettig. Vi saknar Guds Helige Ande till att vara liv och röst åt oss. Vår tunga bör vara som en penna är för en god skrivare, på grund av att Guds Ande talar genom den mänskliga agenten. När du ger pikar och gestikulerar, har du satt något i rörelse inom dig själv, och vi vill inte ha något av den blandningen. - *Manuskript 7, 1894.*

(173) **Angrip inte myndigheterna.** - Det är inte vår uppgift att göra häftiga angrepp mot regeringen, utan att förbereda folk så att de består på Herrens stora dag. Ju mindre angrepp vi gör på myndigheter och makter, desto mer arbete kommer vi att utföra för Gud. . .

Så länge sanningen måste försvaras, måste detta arbete utföras i Jesu anda. Om Guds folk arbetar utan frid och kärlek, arbetar de med stor förlust, en oersättlig förlust. Själur drivs bort från Kristus, också sedan de har kommit i kontakt med Hans arbete.

Vi skall inte sätta oss till doms över dem som inte har haft de tillfällen och privilegier som vi har haft. Somliga av dessa skall komma till himlen före dem som har haft ett stort ljus, men som inte har levt upp till ljuset.

Om vi vill överbevisa icke-troende om att vi har den sanning som helgar själen och förvandlar karaktären, får vi inte anklaga dem häftigt för deras fel. Om vi gör det tvingar vi dem till den

slutsatsen att sanningen inte gör oss vänliga och hövliga, utan grova och råa.

Somliga som lätt brusar upp, är alltid beredda att ta fram stridsvapnen. I provningstider kommer de att visa att de inte har grundat sin tro på den fasta klippan. . .

Låt inte Sjundedags Adventister göra något som framställer dem som laglösa och olydiga. Låt dem hålla alla motsägelser borta från sina liv. Våra handlingar skall proklamera sanningen, och lämna problemen till Herren.

Gör allt som står i er kraft för att återspegla ljuset, men säg inga ord som kommer att irritera eller provocera. - *Manuskript 117a, 1901.*

Presentera sanningen på ett våldsamt sätt. – Tidigare har du förmedlat sanningen på ett våldsamt sätt, använt den som om den var en plåga. Detta har inte förhärsligt Herren. (174) Du har gett folk av Guds Ords rikedomar, men ditt sätt har varit så fördömande att de har vänt sig från dem. Du har inte undervisat i sanningen på det sätt som Kristus undervisade. Du förmedlar den på ett sätt som ödelägger dess inflytande. . . Ditt hjärta behöver fyllas med Kristi omvändande nåd. - *Brev 164, 1902.*

Ge sanningen vidare på ett ömt sätt. - Låt varje predikant lära sig att bära evangeliets skor. Den som är skodd med fredens evangeliums utrustning, kommer att vandra som Kristus vandrade. Han kommer att kunna tala de rätta orden, och säga dem i kärlek. Han kommer inte att försöka hamra in Guds sanningsbudskap. Han kommer att behandla varje hjärta med ömhet, inse att Anden kommer att inpränta sanningen hos dem som är mottagliga för gudomliga intryck. Han kommer aldrig att vara våldsam i sitt uttalande. Varje ord som sägs kommer att ha ett uppmjukande och betvingande inflytande. . .

När vi uttalar tillrättavisande ord, så låt oss använda all Kristus-liknande ömhet och kärlek som är möjlig, i våra röster. Ju högre en predikants rang är, desto mer varsam bör han vara i ord och handling. - *Manuskript 127, 1902.*

Vänd om snarare än att fördöma. - De som står under inflytande av hans oändliga kärlek förbannar inte sin omvärld utan försöker förbättra den. Att ha Kristus i hjärtat innebär att äga en aldrig sinande kraftkälla. Goda gärningar överflödar där han går. – *Men jag säger. . . s. 31. (1896)*

Den evangeliska predikan

Enkelt tal och klara uttryck. - Herren önskar att ni skall lära er att använda evangeliets nät. Många behöver lära sig denna färdighet. För att du skall få framgång (175) i ditt arbete, måste maskorna i nätet – användandet av Skriften - vara täta, och få en lättfattlig innebörd. Gör sedan det mesta av att dra i nätet. Gå direkt till punkten. Gör dina illustrationer självklara. Oavsett hur mycket kunskap en människa har, har den inget värde om hon inte förmår föra den vidare till andra. Låt din rösts inlevelse, dess djupa känsla, göra sitt intryck på hjärtan. Bed enträget dina studenter att överlämna sig till Gud. . .

Ge tydliga förklaringar, ty jag vet att det är många som inte förstår många av de saker som sägs till dem. Låt den Helige Ande forma och utveckla ditt tal, rena det från all otydlighet. Tala som om det var till små barn, kom ihåg att det finns många långt uppe i åren som är som små barn när det gäller förståelsen.

Genom allvarligt menad bön och genom ihärdiga ansträngningar kan vi bli goda talare. Denna färdighet omfattar ett tydligt uttal av varje stavelse, och rätt betoning. Tala långsamt. Många talar snabbt, och skyndar sig igenom ord efter ord så snabbt, att innebörden av det som sägs går förlorad. Lägg Kristi ande och liv i det du säger. . . För dem som lyssnar, blir evangeliet Guds kraft till frälsning. Förmedla evangeliet i dess enkelhet. - *Råd till lärare* s. 253-255. (1913)

Predikan måste förberedas på rätt sätt. – De predikningar som ges om sanningen för vår tid, innehåller en mängd betydelsefulla saker, och om dessa predikningar övervägs omsorgsfullt innan de hålls för människor, om de kortas av och koncentreras så att de inte täcker alltför omfattande områden, om Mästarens ande kommer till uttryck i det som sägs, kommer ingen att överlämnas i mörker, och ingen kommer att ha anledning att klaga över att de inte har fått något. Både talarens och åhörarnas förberedelse påverkar i hög grad resultatet.

(176) Jag vill här citera några få ord som jag har blivit uppmärksam på just nu: "Jag känner alltid till genom längden på Cannons prediken, om han har varit mycket bort under veckan," sade en i hans församling. "När han har bedrivit noggranna studier, är han predikan måttligt långa, och det är nästan omöjligt för hans åhörare att glömma den undervisning som han förmedlat genom dem. När han inte har haft tid att förbereda sig, är hans predikningar orimligt långa, och det är nästan

omöjligt att få ut något av dem, som kommer att stanna i minnet."

En annan kunnig predikant tillfrågades om hur länge han brukade tala. "När jag förbereder mig grundligt: en halv timme; när jag är endast delvis förberedd, en timme; men när jag går upp i talarstolen utan förberedelse, fortsätter jag hur länge som helst. Jag vet inte när jag skall sluta."

Här är ett annat starkt uttalande: "En god herde," säger en författare, "bör alltid ha en stor mängd material i sitt *Manuskript*, och behärska detta. Han måste vara ivrig att behärska materialet, som han måste organisera, sortera och förfoga över. Hans *Manuskript* som är fyllt av material, är hans tankar fyllda av nyttig kunskap, och han bör alltid vara beredd att ge näring till sin hjord." - *Brev 47*, 1886.

Ge akt på den andliga matsmältningen. - "Jag är inte så glad över att överskrida en halv timme," sade en trofast och seriös förkunnare, som helt säkert aldrig gav sina åhörare något som inte krävde hans förberedelse. "Jag vet att hos somliga är den andliga matsmältningen svag, och jag skulle bli ledsen om mina åhörare skulle använda den andra halvtimmen till att glömma vad jag har sagt i början, eller önska att jag skulle sluta när jag har gett dem just så mycket som de kan bära." - *Brev 47*, 1886.

Korta av längden på dina predikningar. - Några av dina långa predikningar skulle ha långt bättre effekt på (177) folk, om du delade upp dem upp i tre. Folk kan inte smälta så mycket; deras sinnen kan helt enkelt inte förstå det, och de blir trötta och förvirrade av att få så mycket material förmedlade till sig i en predikan. Två tredjedelar av sådana predikningar går förlorade, och förkunnaren är utmattad. Det är många av våra predikanter som begår detta misstag. Resultatet av dem är inte bra, eftersom de blir trötta i sin hjärna och känner att de bär tunga bördor för Herren och har en svår tid. . .

Sanningen är så annorlunda när det gäller karaktär och arbete än de villfarelser som förkunnas från populära talarstolar, att när den förmedlas till folk för första gången, blir de nästan överväldigade. Det är en stark föda och bör delas ut på ett omdömesgillt sätt. Även om somliga människor är snabba att ta till sig tanken, är andra långsamma när det gäller att fatta nya och väckande sanningar som omfattar stora förändringar och presenterar ett kors vid varje steg. Ge dem tid att smälta de underbara sanningarna i det budskap du förmedlar.

Förkunnaren bör anstränga sig för att vinna folks förståelse och sympati. Sväva inte för högt, där de inte kan följa med, utan ge dem sanningen punkt för punkt, långsamt och tydligt, ge några få väsentliga punkter. Då kommer de vara som en spik som spikats in på ett säkert ställe av sammankomsternas Mästare. Om du stannar där du skall, så ger du dem inte mer än de kan fatta och ha nytta av, och de kommer att bli ivriga att få höra mer, och därigenom kommer intresset att hållas uppe. - *Brev 39*, 1887.

Rykte om att vara en intressant talare. - Lägga ned all den entusiasm du kan, i din tjänst. Låt dina predikningar vara korta. Det finns två anledningar till detta: En är att du kan få rykte om dig att vara en intressant talare. En annan (178) att du kan bevara din hälsa. - *Brev 112*, 1902.

Predikningar med friska tankar. - Trötta aldrig ut åhörarna med långa predikningar. Detta är inte förståndigt. I många år har jag arbetat med denna punkt, och försökt att få våra bröder att predika mindre, och ägna sin tid och kraft till att tydliggöra viktiga punkter av sanningen, eftersom varje punkt kommer att angripas av våra motståndare. Var och en som har anknytning till uppdraget bör ha friska tankar; . . . och bör på ett taktfullt sätt och med förutseende föra in överhuvudtaget allt som är möjligt i er tjänst för att göra era åhörare intresserade. - *Brev 48*, 1886.

Tillämpa sanningen på hjärtat. - Låt det i varje tal förekomma en tillämpning av sanningen på hjärtat, så att vilken som helst lyssnare kan förstå, för på detta vis kan män, kvinnor och unga göras uppmärksamma på Gud. - *Vittnesbörd till predikanter* s. 258. (1896)

Lätt att förstå. - Predika ordet så att det kommer att vara lätt att förstå. För folk direkt till Jesus Kristus, i vilken deras hopp om evigt liv centreras . . . När du ger dem Guds Ord, så kommer säden att växa och efter en tid får ni skörda. Att så ut säden är er uppgift. Att se till att säden växer är Herrens gudomliga arbete. - *Brev 34*, 1896.

Praktisk gudsfruktan i alla predikningar. - Det är svårare att nå människors hjärtan i dag än det var för tjugo år sedan. De mest övertygande argument kan ges, och trots detta verkar syndarna längre från frälsning än någonsin. Predikanter bör inte i den ena predikan efter den andra predika enbart över lärosatser. Praktisk gudsfruktan bör finnas med i varje predikan. - *Review and Herald*, 23. april 1908.

(179) **Förkunna verkligheten i budskapet.** - Vid ett bestämt tillfälle, då Betterton, den berömde skådespelaren, åt tillsammans med Dr. Sheldon, ärkebiskopen av Canterbury, sade ärkebiskopen till honom: "Jag ber, var snäll tala om för mig, Mr. Betterton, varför påverkar dina skådespel dina åhörare så starkt, när du talar om sådant som är påhittat." "Med vederbörlig underdånighet, Ers nåd," svarade Betterton, "låt mig säga att orsaken är helt klar: det beror på entusiasmen. Vi på senen talar om påhittade saker som om de vore verkliga, medan ni i predikstolarna talar om det verkliga som om det vore påhittat." - *Råd till lärare* s. 255. (1913)

Ingen kompromiss. - Vi skall inte krypa ihop och be världen om ursäkt för att vi talar om sanningen för den: vi bör förakta hemligheter. Bred ut era färger för att möta människors och änglars sak. Låt det kunna förstås att Sjunde-dags Adventister inte kompromissar. I era uppfattningar och i er tro får det inte finnas den allra minsta tvekan: världen har rätt att få veta vad som väntar oss. - *Manuskript 16*, 1890.

Vårt världsomspännande budskap - Vi är ett i tro på Guds fundamentala sanningar. . . Vi har ett världsomspännande budskap. Guds bud och Jesu Kristi vittnesbörd är början i vårt arbete. - *Brev 37*, 1887.

Predika för en väckelse. - "Omvänd er, omvänd er", var det budskap som gavs av Johannes Döparen i öknen. Kristi budskap till folket var: "Om ni inte omvänder er, kommer ni alla att gå under på samma sätt." Lukas 13:5. Och apostlarna fick befallningen att förkunna överallt att människor skall ångra sig.

Herren vill att Hans tjänare i dag skall förkunna det gamla evangeliet, sorg över synden, ånger och bekännelse. Vi vill ha gammaldags predikningar, gammaldags (180) seder, gammaldags fäder och mödrar i Israel. Det måste arbetas för syndaren, uthålligt, allvarligt och klokt, tills han inser att han är en överträdare av Guds lag, och visar ånger mot Gud och tillit till Herren Jesus Kristus. - *Odaterat Manuskript 111*.

Trösterik och kraftfull förkunnelse. - Ni bör ha en klar förståelse av evangeliet. Det religiösa livet är inte ett mörkt och sorgligt liv, utan frid och glädje samt kristusliknande värdighet och helig högtidlighet. Vår Frälsare har inte uppmuntrat oss till att bära på tvivel, fruktan och onda aningar. Detta ger ingen lindring till själen och bör snarare tillrättavisas än uppskattas. Vi kan få utesäglig glädje och fullt upp av härlighet. Låt oss lägga

bort vår avgudadyrkan och studera Guds ord mer kontinuerligt. Om vi någonsin har behövt den Helige Ande och om vi i vår predikan någonsin har behövt den Helige Andes bevisning, så är det just i vår tid. - *Manuskript 6*, 1888.

Ett glatt budskap om sanningen för vår tid. - Nu, just nu, skall vi proklamera sanningen för vår tid, i bevisning och kraft. Slå inte an en sorglig ton. Sjung inte begravningssånger. - *Brev 311*, 1905.

Hur predika vid katastrofer. - Lyft upp de nedslagna. Se stora olyckor som dolda välsignelser, elände som uttryck för förbarmande. Verka på så sätt, att hopp skjuter upp i stället för förtvivlan. - *Vittnesbörden* band 7, s. 272. (1902)

Snabba produkter medför tama predikningar. - När ni skyndar från en sak till en annan, när ni är för upptagna för att hinna tala med Gud, hur kan ni då vänta er kraft i er verksamhet? (181) Orsaken till, att så många av våra pastorer håller tama, livlösa predikningar, är att de låter en hel hopper världsliga angelägenheter lägga beslag på deras tid och uppmärksamhet. - *Vittnesbörden* band 7, s. 251. (1902)

Undvik svaga predikningar. - Korta, förtydligade punkter, där brist på sammanhang helt undviks, är mest fördelaktigt. Gud vill inte att du skall vara uttömd på energi innan du kommer till mötet, varken genom att skriva eller genom någon annan sysselsättning, ty om du är trött i huvudet ger du en mycket ofullständig predikan till folk. Läg dina bästa krafter i arbetet och låt inte den minsta matthet eller ofullkomlighet kunna ses i någon av dina ansträngningar.

Om du på något sätt är trött och utkörd, så försök, för Kristi skull, inte att ge en predikan. Låt någon annan, som inte är så slutkörd tala, kort, till punkt, eller ge en bibelläsning, vad som helst, men inte svaga predikningar. Detta kommer att skada mindre där alla är troende, men när sanningen skall framföras inför människor som inte tror, måste talaren förbereda sig inför uppgiften. Han får inte springa runt i Bibeln, utan ge en tydlig och sammanhängande predikan, visa att han förstår de punkter han vill uppehålla sig vid. - *Brev 48*, 1886.

Konstiga prydnader. - Gud kallar inte evangeliets predikanter till att sträcka sig själva utanför sina ramar för konstnärlig utsmyckning, eftersträva människors beröm och gillande, eller ha ambitionen att leva upp till en fåfäng, meningslös intelligent och vältalig show. Låt

predikantens mål vara att omsorgsfullt söka i Bibeln, så att de vet så mycket som möjligt om Gud och Jesus Kristus, som Han har sänt. Ju klarare predikanter uppfattar Kristus, och uppfattar Hans ande, med desto större kraft kommer de att förkunna den enkla sanning vars centrum Kristus är. - *Review and Herald*, 24. mars, 1896.

(182) "Vältaliga" predikningar. - Predikanten kan i hög grad breda ut sig om det himmelska, genom poetiska beskrivningar och fantasifulla framställningar som tilltalar sinnena och ger fantasin näring, men som inte berör det dagliga livets erfarenhet och de dagliga behoven, och inte till människors hjärta förmedlar de sanningar som är av livsviktig betydelse. Behoven här och nu, prövningarna i vår tid, behöver omedelbar hjälp och kraft – den tro som är verksam genom kärlek och renar själen, i stället för ord som inte har verkligt inflytande på den levande dagliga vandringen i praktisk kristendom.

Predikanten kan tro att han med sin fantasifulla vältalighet har utfört något stort då han gav Guds hjord föda. Åhörarna kan vara av den åsikten att de aldrig tidigare har lyssnat till så sköna ämnen, och att de aldrig har sett sanningen klädd i ett så vackert språk, och när Gud presenterades för dem i Sin storhet, märkte de en glöd av sinnesrörelse. Men anledningen till all denna hänryckning, har sin grund i dessa fantasifulla framställningar. Där kan vara sanningar, men alltför ofta är de inte en föda som kommer att styrka dem inför det dagliga livets strider. - *Manuskript 59*, 1900.

Introducera sidoämnen. - Bröder bör inte känna att det är en dygd att stå litet utanför, därför att de inte ser alla de mindre punkterna i exakt samma ljus. Om de går in för de grundläggande sanningarna, bör de inte avvika och strida om saker av mindre betydelse. Att uppehålla sig vid komplicerade frågor, som i stort sett inte har någon väsentlig betydelse, kan dra tankarna bort från vitala sanningar som frälser själen. Bröder bör vara mycket anspråkslösa när det gäller att framhålla dessa sido-frågor, som de ofta inte själva förstår, punkter som de inte vet om de är sanna och som inte är väsentliga för frälsningen. .

Jag har blivit visad, att det är fiendens påfund (183) att splittra människors sinnen med dunkla och oväsentliga punkter, något som inte har uppenbarats helt eller inte är väsentligt för frälsningen. Detta görs till det helt avgörande temat, till "sanningen för vår tid," trots alla undersökningar och trots att alla antaganden

endast tjänar till att göra saken ännu dunklare och förvirrar somliga människor som borde söka efter enhet genom sanningens helgelse. - *Odaterat Manuskript* 82 1894.

Förkunna de prövande sanningarna. - Om vi låter sinnet gå sin egen väg, kommer det att finnas oräkneliga punkter som skiljer sig åt, som de människor kan diskutera som gör Kristus till sitt hopp, och som uppriktigt älskar sanningen, men trots detta håller fast vid andra åsikter över ämnen som inte har någon avgörande betydelse. Dessa förvirrande frågor bör inte föras fram i främsta ledet, och uttryckas offentligt, men bör, om någon framhåller dem, tas upp lugnt och stilla och utan stridigheter. . .

En ädel helgad, andlig medarbetare kommer i de stora sanningar som utgör det högtidliga budskap som skall ges till världen, att kunna se att det finns en god grund till att hålla alla mindre oenigheter hemliga, snarare än att föra fram dem så att de blir föremål för strider. Låt sinnet uppehålla sig vid det stora frälsningsarbetet, Kristi snara återkomst, och Guds bud. Det kommer att visa sig att det är tillräcklig föda för tankarna i dessa ämnen, som upptar all uppmärksamhet. - *Review and Herald*, 11. sep. 1888.

Rösten i den predikan som ges. - Tala kort, behärska din röst, [* Se också s. 665-670, "Evangeliearbetarens röst."], lägg in allt patos och melodi som du kan, och denna fruktansvärda utmattning som kan uppstå vid långa, och utdragna predikningar kommer att undvikas. . .

Mycket av predikningarnas effekt går förlorad beroende på det sätt som de överlämnas på. Talaren glömmar ofta att han är Guds budbärare, och att (184) Kristus och änglarna är närvarande i den lyssnande åhörarskaran. Hans röst bör inte höjas till ett högt läge, för att ropa ut sanningen som genom en basun. Detta tyder nämligen mer på nervös styrka änd på en stilla ande och kraft från den Helige Ande. Kristus, den störste Lärare som världen någonsin har känt, var lugn och allvarlig och gjorde intryck med Sina predikningar. Han är vårt föredöme i allt. - *Brev* 47, 1886.

Väldiga gestikulationer. - Herren kallar dig till att beslutsamt förbättra ditt sätt att förmedla sanningen på. Du behöver inte vara sensationell. Förkunna Ordet, som Kristus, Guds Son, förkunnade Ordet. Väldiga gestikulationer minskar i hög grad det intryck som sanningen skulle göra på människors hjärtan, och minskar kraften i Guds Andes tillkännagivelser. De

utplånar de högtidliga intryck från Guds ord, som heliga änglar vill skall beröra sinnena. . .

Min bror, Herren har gett mig ett budskap till dig. Evangeliets tjänare är engagerade i ett mycket högtidligt och heligt arbete. Vid varje möte där det undervisas i Guds ord, finns änglar närvarande, och de som leder dessa möten skall utföra sin tjänst med den högtidlighet som Kristus visade i Sin undervisning. Varje presentation av Bibelns sanning måste få sin rätta form. - *Brev* 366, 1906.

Kristus är centrum i budskapet Jesus Kristus den stora medelpunkten för uppmärksamhet. - Den tredje ängelns budskap kallar till en presentation av det fjärde budets sabbat, och denna sanning måste förmedlas till världen, men den stora medelpunkten för uppmärksamhet, Jesus Kristus, får inte lämnas utanför den tredje ängelns budskap. . .

(185) Syndaren måste alltid se mot Golgata. Med ett litet barns enkla tro, måste han vila i Kristi förtjänster, acceptera Hans rättfärdighet och tro på Hans barmhärtighet. Medarbetare för sanningens sak bör förmedla Kristi rättfärdighet. - *Review and Herald*, 20 mars, 1894.

Upphöj Kristus - Kristus den korsfäste, Kristus den uppståndne, Kristus som uppstigit till himlarna, Kristus vid Hans ankomst, bör alltså mjuka upp, glädja och fylla predikantens sinne att han kommer att framhålla dessa sanningar för folket i kärlek och med djupt allvar. Då kommer predikanten att förloras ur sikte, och Jesus kommer att uppenbaras.

Upphöj Kristus, ni som undervisar folket. Upphöj Honom i predikan, i sång, i bön! Låt alla era krafter riktas till att visa förvirrade, förvillade själar till "Guds Lamm". Upphöj Honom, den uppståndne Frälsaren, och säg till alla som lyssnar: Kom till Honom som har älskat oss "och utgav Sig själv för oss". Låt frälsningens vetenskap vara huvudämnet i varje predikan och temat i varje sång. Låt den komma till uttryck i varje bön. För inte in något i predikan för att komplettera Kristus, som är Guds kraft och Guds visdom. Tala Livets ord, och framställ Jesus som den botfärdiges hopp och varje troendes fasta borg. Visa de bekymrade och modlösa fredens väg och förkunna Frälsarens nåd och fullkomlighet. - *Evangeliets tjänare* s. 159, 160 (n 114-115). (1915)

I varje predikan - Fler än vi tror, längtar efter att finna vägen till Kristus. De, som förkunnar det

sista budskapet om nåd, bör komma ihåg att Kristus skall upphöjas som syndarens tillflykt. Somliga predikanter menar att det inte är nödvändigt att predika omvändelse och tro, eftersom de anser det som självklart att deras åhörare känner till evangeliet och att man, för att kunna behålla deras uppmärksamhet, (186) måste tala om andra saker. Men många människor är sorgligt ovetande om frälsningsplanen. De behöver mer undervisning om detta utomordentligt viktiga ämne än om något annat.

Teoretiska föredrag är outhärliga för att få folk att se hur sanningens kedja led för led förenar sig till ett fullkomligt helt. Emellertid bör aldrig någonsin ett föredrag hållas utan framställning av Kristus och Honom såsom korsfäst som evangeliets grundval. Predikanterna skulle påverka fler hjärtan om det uppehöll sig mer vid praktisk gudsfruktan. - *Evangeliets tjänare* s. 158, 159 (n 113-114). (1915)

Förkunna Kristus av erfarenhet - Det bör vara varje budbärarens ansvar att lyfta fram Kristi fullhet. När den fria gåvan av Kristi rättfärdighet inte förmedlas, är predikningarna torra och andefattiga. Fåren och lammen får inte näring. Paulus säger: "Och mitt tal och min predikan bestod inte i ord som skulle övertyga genom mänsklig visdom utan genom en bevisning i Ande och kraft." (1 Kor. 2:4) Det är märg och fett i evangeliet. Jesus är det levande centret för allt. Sätt in Kristus i varje predikan. Uppehåll er vid Jesu Kristi dyrbarhet, barmhärtighet och härlighet tills Kristus har formats i deras inre, härlighetens hopp. . .

Låt oss samlas kring det som vår egen erfarenhet har uppenbarat för oss av det dyrbara hos Kristus, och förmedla det till andra, som en dyrbar pärla som glimmar och lyser. Därigenom kommer syndaren att dras till Honom som framställs som den Högste bland tusentals och den Ende alltigenom Härlige. Golgatas kors är för oss en pant på evigt liv. Tron på Kristus betyder allt för den uppriktigt troende. Jesu förtjänster stryker ut överträdelseerna, och klär oss i rättfärdighetens klädnad vävd på himlens vävstol. Livets krona presenteras för oss som (187) det hedersbevis som ges i slutet av kampen. Dessa dyrbara sanningar skall sättas fram i form av levande karaktärsdrag. - *Review and Herald*, 19 mars, 1895.

Ämnena för våra predikningar. - Detta är vårt tema – Kristus, korsfäst för våra synder, Kristus uppstigen från de döda, Kristus vår medlare inför Gud, och i nära kontakt med detta är den Helige Andes förmedlande verksamhet, Kristi

representant, utsänd med gudomlig kraft och gåvor till människor. - *Brev* 86, 1895.

Hans förexistens. - [* Se också s. 613-617, "Felaktig framställning av gudomen."] Hans återkomst i kraft och härlighet, Hans personliga värdighet, upphöjandet av Hans heliga lag, är de temata som har dröjts vid i enkelhet och kraft. - *Brev* 83, 1895.

Bekräftande budskap. - Frambär ett bekräftande budskap med en säker röst. Upphöj Honom, mannen från Golgata, allt högre och högre. Det finns kraft i upphöjandet av Kristi kors. . .

Kristus skall förkunnas, inte stridslustet, utan bekräftande. Ta ställning utan påstridighet. Låt inte dina ord vara osäkra vid någon tidpunkt. Ordet från den levande Guden skall vara grunden för vår tro. Samla de starkaste bekräftande uppgifterna om den försoning som Kristus åstadkom för världens synder. Visa behovet av denna försoning och tala om för män och kvinnor att de kan bli frälsta om de vill ångra sig och vända om till sin lojalitet mot Guds lag. Samla alla bekräftelser och bevis som gör evangeliet till den glada nyheten om frälsning till alla som tar emot och tror på Kristus som en personlig Frälsare. - *Brev* 65, 1905.

Predikan som Kains offer. - Många av våra predikanter har bara predikat genom att framhålla ämnen på ett argumenterande sätt och nästan inte nämnt (188) Återlösarens frälsande kraft. Deras vittnesbörd innehöll inte något om Kristi frälsande blod. Deras offer liknade Kains offer. Han förde fram jordens frukt till Herren. Detta var i sig själv acceptabelt i Herrens ögon. Frukten var verkligen god, men det förtjänstfulla i offret - blodet av det slaktade lammet som representerade Kristi blod - saknades. Så är det med predikningar som inte talar om Kristus. Predikningar av det slaget ger inget sting i människors hjärta. De leder inte till att någon frågar: vad skall jag göra för att bli frälst? Av alla bekännande kristna bör Sjundedags Adventisterna vara de första till att upphöja Kristus inför världen. - *Evangeliets tjänare* s. 156 (n 112). (1915)

På ett klart och enkelt sätt. - Predikanter behöver ha ett tydligare och enklare sätt att presentera sanningen på, som den är i Jesus. Deras egna sinnen måste förstå den stora frälsningsplanen mer fullständigt. Då kan de föra åhörarnas tankar bort från jordiska ting till andliga och eviga. Det är många som vill veta vad de måste göra för att bli frälsta. De behöver en klar och tydlig förklaring på vilka steg som är

nödvändiga för omvändelse, och ingen predikan bör hållas utan att en del av den tydliggör den väg som syndare måste gå på för att komma till Jesus och bli frälst. De bör visa dem till Kristus, som Johannes gjorde det och med rörande enkelhet och med sina hjärtan glödande av Kristi kärlek, säga: "Se, Guds lamm, som tar bort världens synd." Det måste ges starka och allvarliga appeller för att syndaren skall ångra sig och bli omvänd. - *Review and Herald*, 22 febr. 1887.

Sanningen som den är i Jesus. - Framhåll de enkla lärdomar som Kristus gav. Återge berättelsen om Hans liv i självförnekelse och uppoffring, Hans förnedring och död, Hans uppståndelse och himmelfärd, Hans medlångäring (189) i himlen för syndare. I varje församling finns själar som Herrens Ande berör. Hjälp dem att förstå vad som är sanning, bryt Livets bröd till dem, led deras uppmärksamhet till livsviktiga frågor.

Många röster försvarar villfarelse. Låt din röst försvara sanningen. Framhåll ämnen som kommer att vara som gröna gräsängar för fåren i Guds hjord. Led inte fåren ut i öde trakter där de inte kommer att vara närmare källan till Livets vatten än de var innan de hörde dig. Framhåll sanningen som den är i Jesus, och klargör de krav som lagen och evangeliet ställer. Framhåll Kristus, som är vägen, sanningen och livet, och tala om Hans makt att frälsa alla som kommer till Honom. Vår frälsnings kaptan medlar för Sitt folk, inte som en som ber för att beveka Fadern till att visa barmhärtighet, utan som en segerherre som ställer krav på det som Han har vunnit genom Sin seger. Han kan fullkomligt frälsa alla som kommer till Gud genom Honom. Gör detta faktum mycket tydligt.

Om inte predikanterna tar sig i akt, kommer de att dölja sanningen under mänsklig utsmyckning.

Låt ingen predikant tro att han kan omvända själar genom värtaliga predikningar. De som undervisar andra, måste be Gud fylla dem med Sin Ande och sätta dem i stånd till att upphöja Kristus som syndarens enda hopp. Blomstrande tal, behagliga historier eller opassande anekdoter överbevisar inte syndaren. Människorna lyssnar till sådana ord som de skulle lyssna till en underhållande sång. Det budskap syndaren bör höra, är "Ty så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad, utan ha evigt liv." - *Evangeliets tjänare* s. 154, 155 (n 111). (1915)

Kristi kärlek upphöjd. - För att bryta ner fördomarnas och förhårdelsens barriärer, måste Kristi kärlek ha del i varje predikan. Förmå (190) människor att ta emot kunskap om hur mycket Jesus älskar dem, och vilka bevis Han har gett dem för Sin kärlek. Vilken kärlek kan liknas vid den Gud har visat mot människan genom Kristi död på korset? När hjärtat är fyllt med Jesu kärlek, kan detta förmedlas till folk, och det kommer att påverka hjärtana. - *Brev* 48, 1886.

Korset är grund i varje predikan. - Kristi offer som en försoning för synd är den stora sanning som alla andra sanningar samlas omkring. För att kunna bli rätt förstådd och uppskattad måste varje sanning i Guds Ord, från första Mosebok till Johannes Uppenbarelse, studeras i det ljus som strömmar ut från korset på Golgata. Jag hänvisar er till den stora, härliga grunden om barmhärtighet och återlösning, frälsning och förlossning - Guds Son upphöjd på korset. Detta måste vara grunden i varje predikan som våra predikanter håller. - *Evangeliets tjänare* s. 315 (n 234-235). (1915)

Kristus och Hans rättfärdighet. - Kristus och Hans rättfärdighet - låt detta vara vår plattform, livet i vår tro. - *Review and Herald*, 31.aug. 1905.

Verkligen den tredje ängels budskap. - Flera har skrivit till mig, och frågat mig om budskapet rättfärdiggörelse genom tro är den tredje ängels budskap, och jag har svarat: "Det är verkligen den tredje ängels budskap." - *Review and Herald*, 1.april 1890.

Det visar en upphöjd Frälsare. - Detta budskap skulle bringa världen större klarhet om den upplyfte Frälsaren, offret för hela världens synder. Det framlade rättfärdiggörelse genom tro på Garanten; det bjöd in folket till, att ta emot Kristi rättfärdighet, som görs uppenbar genom lydnad mot alla Guds bud. Många hade förlorat Jesus ur sikte. De behövde få blicken riktad mot Hans gudomliga person, Hans förtjänster och Hans oföränderliga kärlek till den mänskliga familjen. (191) All kraft är lagd i Hans händer, för att Han skall kunna dela ut rika gåvor till människorna, däribland Sin egen rättfärdighet till den hjälplösa människan. Det är det här budskapet, som Gud har befallt skall ges till världen. Det är den tredje ängels budskap, som skall förkunnas med hög röst, och ledsagas av utgjutelsen av Hans Ande i stor omfattning.

Den uppståndne Frälsaren skall framstå i Sitt verksamma arbete som det slaktade Lammet, som sitter på tronen, för att dela ut paktens ovärderliga välsignelser, de förmåner Han dog, för att köpa åt

de själar, som skulle komma att tro på Honom. Johannes var oförmögen till, att uttrycka denna kärlek i ord; den var så djup, så bred; han uppmanar hela mänskosläktet, att betrakta den. Kristus ber för församlingen där uppe i de himmelska salarna, ber för dem, som Han betalade lösepenningen för med priset av Sitt eget blod. Århundraden, långa tidsräckor, kan aldrig minska verkan av detta försoningsoffer. Budskapet om Hans nåds evangelium gavs till församlingen i klara och tydliga ordalag, så att världen inte längre skulle kunna säga, att sjundedags-adventister bara talar om lagen, och inte undervisar om eller tror på Kristus.

Verkningskraften hos Kristi blod skulle framställas för folket med friskhet och kraft, så att folkets tro skulle ta till sig Hans blods förtjänster.

I årtatal har församlingen sett på människor och förväntat sig mycket från människor, men inte sett på Jesus, i vilken vårt hopp om evigt liv ligger. Därför gav Gud ett vittnesbörd till Sina tjänare, som överbragte sanningen sådan den är i Jesus, vilken är den tredje ängelns budskap, i klara, tydliga ordalag. - *Vittnesbörd till predikanter* s. 91-93. (1896)

Kristus visavi botövningar. - När den tredje ängelns budskap förkunnas som det borde, följer kraft med dess (192) proklamationer, och det påverkar, och denna påverkan stannar kvar. Den måste följas upp av gudomlig kraft, annars kommer den inte att uträtta något. . .

Botövningar, späkning av kroppen, ständig bekännelse, utan uppriktig ånger, fasta, högtider, och yttre ceremonier, som inte är leder till sann helgelse – allt detta saknar överhuvudtaget betydelse. Kristi offer är tillräckligt. Han ger ett helt, fullständigt offer inför Gud; och mänsklig ansträngning utan Kristi förtjänster är värdelös. . .

Frälsningsplanen har inte blivit förstådd som det som genom gudomlig kraft förmedlades till människan, för att mänsklig ansträngning skall kunna bli alltigenom framgångsrik. . .

Utan den förvandlande process som endast kan komma genom gudomlig kraft, lämnas den ursprungliga benägenheten till synd kvar i hjärtat med hela dess styrka. Nya länkar smids för att påtvinga ett slaveri som aldrig kan brytas med mänsklig kraft. - *Review and Herald*, 19. aug. 1890.

Ett budskap om sanningen för vår tid. - Vi tackar Gud av hela vårt hjärta, att vi har ett dyrbart ljus att förmedla till folk, och vi gläder oss över att vi har ett budskap för denna tid, som är den nu gällande sanningen. Nyheterna att Kristus är vår rättfärdighet, har fört med sig lindring till många, många själar, och Gud säger till Sitt folk: "Gå framåt." - *Review and Herald*, 23. juli, 1889.

Ett budskap till församlingarna och nya missionsfält. - Predikanterna skall förkunna Kristus i Hans fullhet både i församlingarna och på nya platser för att åhörarna skall kunna få en intelligent tro. Folket måste upplysas om att Kristus är deras frälsning och rättfärdighet. Satans utstuderade avsikt är att hålla själar borta från att tro på Kristus som deras enda hopp. Kristi blod som renar från all synd, verkar nämligen endast (193) för dem som tror på dess förtjänst. - *Evangeliets tjänare* s. 162 (n 116). (1915)

Somliga lyssnar till sin sista predikan. - Gud önskar leda människors sinnen bort från den övertygelse som vilar på logik, till en övertygelse som är djupare, högre, renare och härligare. Mänsklig logik har ofta nästan släckt det ljus som enligt Guds vilja skulle lysa med klara strålar för att övertyga människorna om att naturens Herre är värdig all lovprisning och all ära eftersom Han är alltings Skapare.

Somliga förkunnare gör det misstaget att låta sina predikningar uteslutande bestå av argument. Det finns sådana som lyssnar till sanningens teori och grips av de bevis som läggs fram, och om Kristus då framställs som världens Frälsare kommer den säd som sås, kanske att spira och bära frukt till Guds ära. Men ofta framställs inte Golgatas kors för folket. Somliga hör kanske den sista predikan de någonsin kommer att höra och om det gyllne tillfället försummas, så är det försummat för alltid. Där Kristus och Hans frälsarkärlek förkunnas tillsammans med sanningens teori, så kanske dessa hade blivit vunna för att stå på Hans sida. - *Evangeliets tjänare* s. 157, 158 (n 113). (1915)

Profetisk förkunnelse som fångslar uppmärksamheten

Rikta uppmärksamheten mot profetiorna. - Kristi efterföljare skall förenas i kraftiga ansträngningar för att leda världens uppmärksamhet till de snabbuppfyllande profetiorna i Guds ord. - *Manuskript* 38, 1905.

Endast profetiorna har svaret på tänkande människors frågor. - De profetior som den store JAG ÄR har gett i sitt ord, fogar samman den ena länken med den andra i händelsernas kedja, från

evighet i det förflutna till evighet i framtiden. På så sätt berättar de för oss, var vi befinner oss i dag på århundradenas väg framåt och vad vi kan förvänta oss av den tid som kommer. Allt som profetian har sagt skall hända fram till vår tid, har nedtecknats på historiens blad, och vi kan vara säkra på att allt som ännu skall hända kommer att fullbordas när tiden för det är inne.

I dag tillkännager tidens tecken, att vi står på tröskeln till stora och allvarliga händelser. Allt i vår värld befinner sig i gungning. Inför våra ögon förverkligas Frälsarens profetia om de händelser, som skall föregå hans återkomst: "Ni kommer att höra stridslarm och rykten om krig ... Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike, och det skall bli hungersnöd och jordbävningar på den ena platsen efter den andra." Matt 24:6, 7

Nutiden är en tid av mycket stort intresse för allt levande. Härskare och statsmän, människor som innehar förtroendeposter och maktställningar, tänkande män och kvinnor i alla samhällsklasser, har sin uppmärksamhet riktad mot vad som sker runt omkring oss. De iakttar de relationer som råder mellan folken. De lägger märke till den intensitet, som tar varje jordiskt element i besittning och de inser att något stort och avgörande håller på att hända - att världen står på randen till en oerhörd kris.

Bibeln, och endast Bibeln, ger en korrekt överblick över dessa förhållanden. Här avslöjas vår världshistorias stora slutgiltiga scener. Dessa händelser kastar redan sina skuggor framför sig. Ljudet av att de närmar sig får jorden att darra och människors hjärtan att bäva av fruktan. - *Profeter och Kungar*, s. 536, 537. (1916)

Ge basunen ett bestämt ljud. - Det är många som inte förstår de profetior som handlar om dessa dagar och de måste upplysas. Det är (195) både väktares och lekmäns plikt att ge basunen ett tydligt ljud. Var allvarlig, "ropa högt, spara inte, höj upp din röst, likt en basun, och visa Mitt folk dess överträdelser, och Jakobs hus deras synder." - *Brev 1*, 1875.

Samlas kring profetiska sanningar. - De sista dagarnas faror är över oss, och i vårt arbete skall vi varna folk för den fara de svävar i. Lämna inte de högtidliga scener, som profetian har uppenbarat, orörda. Om vårt folk vore delvis vaket, om de insåge, hur nära vi står händelserna skildrade i Uppenbarelseboken, skulle en reformation utträttas i våra församlingar, och många flera skulle tro budskapet.

Vi har ingen tid att spilla; Gud kallar på oss, för att vi skall vaka över själar, som de, vilka måste avlägga räkenskap. Främja nya principer, och fyll dem med den knivskarpa sanningen. Den kommer att fungera som ett tveeggat svärd. Men var inte för snara att diskutera. Det kommer att bli stunder, när vi måste stå tysta och skåda Guds frälsning. Låt Daniel tala, låt Uppenbarelsen tala, och säga, vad som är sanning. Men från vilken sida ämnet än överbringas, lyft upp Jesus som hoppets medelpunkt, »Davids rotskott och ättling, den klara morgonstjärnan.» - *Vittnesbörd till predikanter* s. 118. (1896)

På ett friskt och uttrycksfullt sätt. - Låt inte undervisningen ske på ett torrt och abstrakt sätt, vilket vid alltför många tillfällen har varit sättet att undervisa. Förmedla i stället Guds Ords sanningar på ett friskt och effektivt sätt. . .

Uppenbarelseboken måste öppnas för folk. Många kan ha fått lära sig att den är en besegrad bok, men den är endast besegrad för dem som förkastar ljus och sanning. Den sanning den innehåller måste förkunnas så att folk (196) kan få tillfälle att förbereda sig för de händelser som snart skall inträffa. Den tredje ängelns budskap måste förmedlas som det enda hoppet för att frälsa en förlorad värld. - *Brev 87*, 1896.

Tre budskap viktiga. - Det tema som har störst betydelse är den tredje ängelns budskap, som omfattar den första och andra ängelns budskap. Alla bör förstå de sanningar som dessa budskap innehåller och demonstrera dem i sina dagliga liv, ty detta är väsentligt för frälsningen. Vi skall studera allvarligt och under bön för att förstå dessa stora sanningar, och vår förmåga att lära in och förstå kommer att ansträngas till det yttersta. - *Brev 97*, 1902.

Profetian är fundamentet för vår tro. - Predikanterna bör framhålla det trovärdiga profetiska ordet som grunden för Sjundedags Adventisternas tro. Profetiorna i Daniels bok och Johannes Uppenbarelse bör studeras grundligt, och i förbindelse med dem dessa ord: "Se Guds Lamm som tar bort världens synd!"

Det 24 kapitlet i Matteus' evangelium visas för mig gång på gång som något som allas uppmärksamhet skall riktas till. Vi lever i den tid då förutsägelserna i detta kapitel går i uppfyllelse. Låt våra predikanter och lärare förklara dessa profetior för dem som tar emot undervisning. Låt dem i sina predikningar utelämna mindre viktiga saker, och i stället framhålla de sanningar som kommer att vara avgörande för själars

bestämmelse. - *Evangeliets tjänare* s. 148 (n 106). (1915)

Sanningar som berör allt levande i dag. - Vi skall för världen förkunna Uppenbarelsens stora och högtidliga sanningar. Dessa sanningar måste komma in i Guds församlings mål och principer. En välsignelse har uttalats över dem som ägnar nödvändig uppmärksamhet åt detta meddelande. Välsignelsen har utlovats (197) för att uppmuntra till studiet av denna bok. Vi får inte på något sätt bli trötta på att titta i den, på grund av att dess symboler verkar mystiska. Kristus kan ge oss förståelse. . .

Det bör förekomma ett grundligare och mer ihärdigt studium av uppenbarelsen, och ges en allvarligare presentation av de sanningar den innehåller - sanningar som berör alla som lever i dessa sista dagar. - *Manuskript 105*, 1902.

Ett budskap till hela världen - Synen, som Kristus överbragte till Johannes, vilken överbringar Guds bud och tron på Jesus, skall entydigt förkunnas för alla nationer, folkslag och tungomål. Församlingarna, framställda genom Babylon, är framställda som fallna från sin andliga upplysning till att bli en förföljande kraft mot dem, som håller Guds bud och har Jesu Kristi vittnesbörd. Hos Johannes visas den förföljande kraften med horn som ett lamm, men med en drakes tal. - *Vittnesbörd till predikanter* s. 117. (1896)

Ta emot församlingens respons. - Bror ___'s möten besöktes av många, och folk lyssnade till hans ord med förtrollat intresse, Intresset fortsatte från första början till slutet. Med sin Bibel i sin hand, och med alla sina argument grundade på Guds ord, målade Bror ___ Daniels och Uppenbarelsens profetior för dem. Hans egna ord var få. Han lät Skrifterna själva förklara sanningen för folk. Efter att han gett dem sanningen, ville Äldste ___ försöka uttrycka sin församlings uppfattning. Han ville säga: "Jag ber nu dem räcka upp hand, som ser sanningen i det, som jag säger". Som svar räcktes många händer upp. Jag kan endast uselt presentera för er det intresse som hans arbete har skapat. - *Brev 400*, 1906.

(198) **Moderns inställning till den profetiska sanningen.** - På samma sätt som i gamla tider mötte budskapet från Guds ord frågan: "Finns det någon i Stora rådet eller bland fariséerna som har trott på honom?" (Joh 7:48). Och då de inte kunde motbevisa det som profetierna förutsade, var det många som avrådde folket från att studera

profetierna. De hävdade att de profetiska böckerna var förseglade och därför inte kunde förstås. Stora skaror av människor litade blint på sina pastorer. De vägrade därför att lyssna till budskapet. Andra som blev överbevisade om sanningen vågade inte bekänna den. De var rädda för att "uteslutas ur synagogan" (Joh 9:22). Det budskap som Gud sände för att pröva och rena församlingen uppenbarade tydligt hur många det var som älskade världen mer än Kristus. De band som knöt dem till jorden var starkare än de som drog dem mot himlen. De valde att lyssna till mänskligvishet. De vände sig bort från sanningens rannsakande budskap. - *Den stora striden* s. 335. (1888)

Fortrogen med varje rad i den profetiska historien. - De unga män som önskar bli helgade för förkunnargärningen eller redan blivit det, bör sätta sig in i varje sida av profetisk historia och i all undervisning som Kristus har gett. - *Evangeliets tjänare* s. 98 (n 71). (1915)

Större ljus över profetierna. - Större ljus kommer att lysa över alla profetians stora sanningar, och de kommer att ses med friska ögon och i strålgans, eftersom de klara strålarna från Rättfärdighetens Sol kommer att lysa upp alltsammans.

Tror vi att vi kommer fram till kriserna, och att vi lever i de allra sista scenerna av jordens historia? Vill vi nu vakna upp och utföra det arbete som vår tid kräver, eller skall vi vänta tills det vi har presenterat kommer över oss? - *Manuskript 18*, 1888.

(199) **Profetierna har redan framställts tydligt.** - Herren önskar att alla nu skall förstå Hans förutseende handlingar, just nu, i den tid som vi nu lever i. Det får inte vara några långa diskussioner, som presenterar nya teorier om de profetior som Gud redan har gjort tydliga. Nu består det stora verk, som våra tankar inte får ledas bort från, i att begrunda vår personliga säkerhet i Guds ögon. Står våra fötter på tidsåldrarnas klippa? Döljer vi oss själva på vår enda tillflyktsort? Stormen kommer, obarmhärtig i sitt raseri. Är vi beredda att möta den? Är vi ett med Kristus såsom Han är ett med Fadern? Är vi Guds arvingar och medarvingar tillsammans med Kristus? Arbetar vi i gemenskap med Kristus? - *Manuskript 32a*, 1896.

Lära ut Kristi lektioner - Aposteln för vidare en befallning till varje evangeliets tjänare. Inför Gud och Herren Jesus Kristus, som skall döma levande och döda, förbereder han dem för att förkunna

Ordet, och de skall inte vara partiska för endast profetiorna och Skrifternas argumenterande delar, utan de största och viktigaste lektioner som skall ges oss är de som vi har fått av Jesus Kristus själv. - *Manuskript* 13, 1888.

Hålla oss tillbaka utan att fördunkla sanningen Den starkaste födan är inte för barnen. - Låt sanningen förmedlas sådan som den är i Jesus, rad för rad, föreskrift för föreskrift, lite här och lite där. Tala om Guds kärlek med ord som är lätta att förstå. Bibelsanningen, förmedlad med Jesu ödmjukhet och kärlek, kommer att ha ett välsignat inflytande på mångas sinnen.

(200) Många själar hungrar efter Livets bröd. Deras rop är: "Ge mig bröd. Ge mig inte en sten. Det är bröd jag saknar." Ge dessa förlorade och hungrande själar föda. Låt våra predikanter tänka på, att den starkaste maten inte ges till barn, som inte känner sanningens första principer, så som vi tror på dem. Till varje tid har Herren haft ett särskilt budskap till folk för den tiden. På samma sätt har vi ett budskap till människor i vår tid. Men när vi har så många ting att säga till dem, kan vi tvingas hålla tillbaka något av det för en tid, därför att människor inte kan ta det till sig ännu. - *Review and Herald*, 14. okt. 1902.

Bereda jorden innan säden sås. - Tro inte att det är er plikt när ni kommer till ett nytt missionsfält att genast säga till folket: Vi är Sjundedags Adventister; vi tror att den sjunde dagen är sabbat, vi tror inte att själen är odödlig. Detta skulle ofta skapa ett skrank mellan er och dem som ni vill nå. När tillfälle ges, så tala till dem om läropunkter som ni kan enas om. Dröj kvar vid nödvändigheten av praktisk gudsfuktan. Ge dem bevis på att du är en kristen, som önskar frid och att du älskar deras själar. Låt dem förstå att du är samvetsgrann. Därigenom kommer du att vinna deras tillit och det kommer att bli tillräcklig tid för att tala om läropunkter. Vinn hjärtat och förbered jorden, och så sedan ut säden, genom att i kärlek presentera sanningen sådan som den är i Jesus. - *Evangeliets tjänare* s. 119, 120 (n 86). (1915)

Ge akt på att inte stänga åhörarnas öron. - Då jag sov under den senaste natten, var det som om jag var på ett möte med mina bröder och lyssnade till någon som talade med auktoritet. Han sade: "Många själar som verkligen saknar kunskap om de sanningar som presenteras för dem, kommer att delta i detta möte. De kommer att lyssna och (201) bli intresserade, ty Kristus drar dem. Samvetet säger dem att de hör rätt, ty Bibeln är grunden.

Den största tänkbara omsorg krävs i arbetet för dessa själar.

Utsätt inte dessa människor för press genom vår tros mest obehagliga drag, så att de stänger sina öron. Dessa saker kommer som en ny uppenbarelse. Låt sådana delar av sanningen komma till dem på ett sådant sätt att de kan förstå det och uppskatta det. Trots att det förefaller främmande och nytt, kommer många att inse det med glädje och i detta se ett nytt ljus som spritts ut över Guds ord. Om sanningen däremot förmedlats i en så stor mängd att de inte kunnat ta emot den, skulle somliga gå bort och aldrig komma igen. Och mer än så, de skulle ge en felaktig bild av sanningen. - *Generalkonferensen Bulletin*, 25. feb. 1895.

Lite här och lite där. - De som har undervisats om sanningen genom föreskrift och exempel, bör visa stor hänsyn mot andra som inte har haft någon kunskap om Skrifterna utom den inspiration som predikanter och församlingsmedlemmar har gett, och har fått ta emot traditioner och fabler som bibelsanning. De blir överraskade när sanningen framställs. Det är som en ny uppenbarelse för dem, och de kan inte genast ta emot hela sanningen, med all dess uppseendeväckande karaktär. Allt är nytt och främmande och liknar inte alls det som de har hört från sina predikanter. För det mesta vill de tro vad predikanter har berättat för dem, att Sjundedags Adventister saknar tro och inte tror på Bibeln. Låt sanningen framställas sådan som den är i Jesus, rad för rad, föreskrift för föreskrift, lite här och lite där. - *Odaterat Manuskript* 79.

Ta upp en punkt åt gången. - Guds Ords lärare skall inte hålla tillbaka ett enda av Guds (202) råd, så att folk inte skall vara okunniga om sin plikt och inte förstå vad Guds vilja är med dem, och snubbla och falla i fördärv. Men samtidigt som de som lär ut sanningen bör vara trogna i sin presentation av evangeliet, så låt honom aldrig ösa ur sig en mängd saker som folk inte förstår, på grund av att det är nytt för dem och svårt att förstå. Tag en punkt åt gången, och gör denna enda punkt tydlig, tala långsamt och med klar röst. Tala på ett sådant sätt, att folk kan se förhållandet mellan denna enda punkt och de andra mycket betydelsefulla sanningarna. Det kommer att bli vårt att skapa fördomar hos dem, som söker sanningen som en dold skatt, om talaren döljer sig själv i Kristus, ty då kommer han att uppenbara Kristus, och inte sig själv. - *Manuskript* 39, 1895.

Dröj kvar vid de bekräftande sanningarna. - Uppehåll er inte vid de negativa frågor som

uppstår, utan lägg de bekräftande sanningarna på minnet, och förankra dem där genom mycket studium och allvarlig bön och genom hjärtats helgelse. Håll era lampor i ordning och brinnande. Låt klara strålar lysa fram, så att människor, när de ser era goda gärningar, kan ledas till att förhålliga er Fader som är i Himlen.

Den Store Läraren har hela kartan över sanningen i Sin hand, men Han uppenbarade inte allt för Sina lärjungar. Han tog endast upp de ämnen med dem som var nödvändiga för deras väg fram mot himlen. Där fanns många saker som Hans vishet förmådde Honom att vara tyst om. Liksom Kristus undanhöll många saker för Sina första lärjungar, därför att Han visste att det var omöjligt för dem att förstå dem, på samma sätt undanhåller Han oss många saker i dag, därför att Han känner vår fattningsförmåga. - *Review and Herald*, 23.april 1908.

(203) **Planer för undervisning om sanningen Kristi liknelser och symboler.** - Vi bör försöka att noggrant följa Kristi, den store Herdens, föredöme, då Han arbetade med Sin lilla grupp av lärjungar, och tillsammans med dem och med andra människor studerade det Gamla Testamentets skrifter. Hans aktiva verksamhet bestod inte bara i att predika, utan också i att undervisa folket. Medan Han passerade genom byarna, kom Han i personlig kontakt med folk i deras hem, undervisade och tjänade allt efter deras behov. Folkskarorna som följde Honom, blev större, när Han kom till en vänlig plats. Då använde Han tillfället till att tala till dem och förenkla Sina predikningar genom att använda liknelser och symboler. - *Brev* 192, 1906.

Använd illustrerande översikter. - Ni har ägnat mycket tid åt studier om hur sanningen kan göras intressant, och de illustrationer ni har gjort stämmer väl överens med det arbete som skall utföras. Dessa översikter är objektiv undervisning för folk. Ni har lagt ned ett stort arbete genom att utarbeta dessa imponerande illustrationer. Och de har en påtaglig effekt, när de till sanningens försvar, visas för folk. Herren använder dem till att prägla deras sinnen. Jag har fått en klar och uttrycklig undervisning om att illustrerande översikter skall användas för att sprida sanningen. Och dessa illustrationer bör göras ännu effektiva genom ord, som visar vikten av att lyda. - *Brev* 51, 1902.

Profetior lärs genom enkla, billiga kort. - Att använda kort är det mest effektiva sättet att förklara profetiorna på, med hänsyn till förfluten tid, nutid och framtid. Men vi skall utföra vår

uppgift så enkelt och billigt som möjligt. Sanningen skall förklaras i sin enkelhet. Vi skall under inga omständigheter genom yttre uppvisning följa det exempel (204) som världen ger. - *Manuskript* 42, 1905.

Effektiv användning av lämpliga planer. - Äldste S gör en insats i Oakland nu. Han har rest sitt tält på en central plats och har förvissat sig om god akustik, bättre än vi hade väntat oss.

Bror S är en klok evangelist. Han talar med ett barns enfald. Han är aldrig otydlig i sina predikningar. Han predikar direkt från Ordet, och låter Ordet tala till alla grupper. Hans starka argument är hämtade från Gamla och Nya testamentens ord. Han söker inte efter ord som endast kommer att prägla människor med hans lärdom, utan han anstränger sig att låta Guds ord tala direkt till dem, med ett klart och tydligt uttal. Om någon avvisar budskapet, måste de avvisa Ordet självt.

Bror S uppehåller sig särskilt vid profetiorna i Daniels bok och Uppenbarelseboken. Han har gjort mycket av framställningarna av djuren i dessa böcker. Dessa djur är framställda av papjemaché, och med god uppfinningsförmåga kan de tas fram inför församlingen vid rätt tidpunkt. Därigenom bevarar han folks uppmärksamhet, samtidigt som han undervisar dem om sanningen. Genom denna insats kommer hundratals att ledas fram till en bättre förståelse av Bibelns innehåll än någonsin tidigare, och vi tror att det kommer att bli många omvändelser. - *Brev* 326, 1906.

En sund pedagogisk princip. - Äldste S' medarbetare påminde mig om arbetsinsatsen år 1842 till 1844. Han använder Bibeln, och endast Bibeln, för att bevisa sanningens värde i sina argument. Han visar ett tydligt "Så säger Herren." Om någon motsätter sig hans ord, visar han tydligt att det inte är mot honom de får föra sin kamp.

(205) Han har stora livaktiga framställningar av djuren och symbolerna i Daniel och Uppenbarelseboken, och dessa tas fram vid lämpliga tillfällen för att illustrera hans kommentarer. Inte ett enda oförsiktigt eller onödigt ord slinter över hans läppar. Han talar övertygande och högtidligt. Många av hans åhörare har aldrig tidigare hört så allvarliga predikningar. De visar ingen ytlighet, utan en högtidlig respekt och vördnad verkar vila över dem. - *Brev* 350, 1906.

Katoliker tilltalas av symboler. - Äldste S väcker ett stort intresse vid sina möten. Folk från alla klasser kommer för att lyssna, och för att se de livaktiga figurer som han har av Uppenbarelsebokens djur. Riktigt många katoliker kommer för att höra honom. - *Brev 352*, 1906.

Metoder att använda i det avslutande arbetet - Jag tilltalas av det sätt som vår bror (Äldste S) har använt sin påhittighet och taktkänsla på. Han skaffar sig lämpliga illustrationer till de ämnen som han presenterar - framställningar som är överbevisande. Sådana metoder kommer att användas mer och mer i det avslutande arbetet. - *Manuskript 105*, 1906.

Unga män studerar hur sanningen skall framställas genom symboler. - Herren har arbetat med Äldste S, lärt honom hur folk skall få detta sista varningsbudskap. Hans metod att framställa Bibelns ord så att de bevisar sanningen för vår tid, och hans sätt att använda symbolerna i Uppenbarelseboken och Daniel är effektiva. Låt de unga männen lära sig som om det gällde deras liv, vad som är sanning, och hur den skall framställas. Vi lever i den stora stridens sista dagar. Endast sanningen kommer att ge oss säkerhet i denna tid av svårigheter. Vägen bör förberedas för äldste S så att han kan ge budskapet vidare, och våra unga män bör delta i hans kvällsmöten. - *Brev 349*, 1906.

(206) **Arbetare skall göra upp planer.** - Låt Guds tjänare visa taktkänsla och begåvning, och göra upp planer för att föra ljusest vidare till dem som finns i närheten och dem som är långt borta. ... Tid har gått förlorad, gyllene tillfällen har inte utnyttjats därför att människor har saknat klar, andlig synförmåga, och inte varit tillräckligt kloka för att finna medel och sätt att lägga beslag på området, innan fienden har intagit det. - *Review and Herald*, 24. mars, 1896.

Planer för att undervisa, inte för att underhålla. - Genom att använda skisser och symboler, och på flera olika sätt återge sanningen kan församlingstjänaren låta sanningen framstå klart och tydligt. Detta är en hjälp, och i harmoni med Guds ord; men när arbetaren gör sina tjänster så dyra att andra inte kan säkra sig tillräckliga medel från kassan till stöd för sig på fältet, så arbetar han inte i harmoni med Guds plan.

Arbetet i de stora städerna skall utföras enligt Kristi ordning, inte efter teaterns sätt att uppträda. Det är inte teaterlik föreställning som ärar Gud, men att presentera sanningen i Kristi kärlek. - *Vitnesbörden* band 9, s. 142. (1909)

Historier, anekdoter, gestikulerande och skämt*
Se också s. 640-644: "Undvik gestikulerande och skämt."

En ambassadör för Kristus. - Den predikant som samarbetar med Gud, kommer dagligen att undervisa i Kristi skola. Inga lätta, skämtsamma ord kommer från hans läppar, ty är han inte en Kristi ambassadör för Kristus, som bär fram ett gudomligt budskap för förlorade själar? Allt gestikulerande och skämt, all lättsinnighet och alla obetydligheter (207) är smärtsamma för den lärjunge som bär Kristi kors. Han är tyngd av den börda han hyser för själar. Ständigt dras hans hjärta till Gud i bön om Hans nåd som gåva, så att han kan bli en pålitlig förvaltare. Han ber om att bevaras ren och helig, och vägrar därmed att tanklöst rusa rakt in i en frestelse.

Han ger akt på förmaningen: "Men liksom han som har kallat er är helig, så skall också ni vara heliga i allt vad ni gör, ty det står skrivet: "Ni skall vara heliga, ty jag är helig."Då han håller sig tätt intill sin Mästare får han orden från Honom att tala till folket. Genom att upphöja det som Kristus upphöjer, älska det som Kristus älskar, arbeta som Kristus arbetar, går han omkring och gör gott. Han strävar hela tiden efter att förbättra sig själv, för att han genom föreskrift och exempel må kunna leda andra till ett renare, högre och ädlare liv. - *Review and Herald*, 21 jan. 1902.

Lämna ett högtidligt intryck. - Predikanter skall inte förkunna människors uppfattningar, inte berätta historier, inte sätta i gång teaterföreställningar, inte visa upp självet. De skall i stället förkunna Ordet, som om de var i närheten av Gud och Herren Jesus Kristus. Låt dem inte föra in lättsinnighet i sin predikantgärning, utan låt dem predika Ordet på ett sätt som gör det högtidligaste intrycket på åhörarna. - *Review and Herald*, 28 sep. 1897.

Gör intryck på främlingar med sanningens karaktär. - Det är Guds vilja att alla delar av Hans gudstjänst skall genomföras på ett ordentligt och passande sätt, som kommer att göra intryck såväl på de främlingar som är närvarande som på dem som kommer regelbundet, med sanningens upphöjande och förädlande karaktär och dess kraft att rena hjärtat.

I Sin försyn inpräntar Gud hos människor att de skall delta i våra lägermöten och gudstjänster. Somliga kommer av nyfikenhet, andra för att kritisera eller förlöjliga. Ofta (208) är de överbevisade om synd. Ord sagda i kärlek gör ett varaktigt intryck på dem. Med vilken omsorg bör

då inte dessa möten genomförs. Det som sägs bör talas med auktoritet, så att den Helige Ande kan göra påverka deras tankar. Den talare som styrs av Guds Ande har en helig värdighet, och hans ord är en smak från liv till liv. Låt inga olämpliga illustrationer eller anekdoter förekomma i predikningarna. Låt de talade orden vara till uppbyggelse för åhörarna. - *Brev* 19, 1901.

Kristi illustrationer används. – Hans [Kristi] budskap om nåd varierades och avpassades efter lyssnarnas, behov. Han kunde "hugsvala den trötte" (Jes. 50:4) med ett ord i rätt tid, eftersom "ljuvlighet" var utgjuten över hans läppar (Ps. 45:3), så att han kunde förmedla sanningens skatter till människorna på det mest tilldragande sätt. Han ägde en taktfullhet som gjorde att han kunde nå fram till dem som var fyllda av fördomar. Han kunde överraska dem med illustrationer som tilldrog sig deras uppmärksamhet. Med fantasins hjälp nådde han fram till människorna. Sina illustrationer hämtade han från förhållandena i det dagliga livet. Även om de var enkla, låg det en sällsam och djup innebörd i dem. Fåglarna, liljorna på marken, sädeslagen, herden och fåren – med sådana saker belyste Jesus odödliga sanningar. När det senare hände att hans åhörare fick se dessa saker i naturen, påminde detta dem alltid om hans ord. Jesu illustrationer påminde dem ständigt om hans undervisning. – *Vändpunkten* s. 242 (dok 164). (1898)

Förringa budskapet. - Vi önskar inte förloa ur sikte denna missions särskilda helighet genom att betjäna folk i ord och lära. Det är predikantens uppgift att säga sanningens ord till folk, högtidlig, helig sanning. Somliga har för vana att lägga in anekdoter i sina predikningar, som har en tendens till att roa och avleda (209) åhörarnas tankar från heligheten i det Ord som de arbetar med. Sådana borde tänka igenom att det då inte är Herrens Ord de ger till folk. Alltför många illustrationer påverkar inte på rätt sätt, utan minskar den heliga värdighet som alltid bör bevaras när Guds Ord framhålls för folk. - *Review and Herald* , 22 feb. 1887.

Mycket billig näring. - Det finns män, som står i predikstolen som herdar och säger sig ge hjorden mat, samtidigt som fåren är svältfödda på livets bröd. Det förekommer långrandiga predikningar, som i hög grad bygger på anekdoter; men åhörarnas hjärtan blir inte berörda. Någras känslor må bli påverkade, de må fälla en tår eller två, men deras hjärtan blir inte förkrossade. Herren Jesus har varit på plats, då de har framfört det, som kallas för predikningar, men deras ord har varit

fattiga på himmelens dagg och regn. De bevisar, att smörjelsens av Sakarja beskrivna olivträd (se kapitel 4) inte har fått betjäna dem, så att de har kunnat tjäna andra. När de smorda tömmer sig själva genom de gyllene rören, flyter den gyllene oljan ut ifrån dem själva ned i de gyllene skålarna, för att flyta vidare till lamporna, församlingarna. Detta är arbetet för varje sant helig, hängiven tjänare åt den levande Guden. Herren Gud i himmelen kan inte bifalla mycket av det, som framförs från predikstolen av dem, som hävdar sig tala Herrens ord. De inskräper icke tankar, som skulle bli till välsignelse för lyssnarna. Framför folk sätts det fram undermålig, ja, usel mat. - *Vittnesbörd till predikanter* s. 336, 337. (1896)

Främmande eld. – Målet för er prästgärning är inte att underhålla. Det är inte endast att ge information, inte endast att överbevisa förståndet. Förkunnelsen av ordet bör appellera till förstånden och (210) förmedla kunskap, men det omfattar mer än detta. Predikantens hjärta måste nå fram till åhörarnas hjärtan. Somliga har fått en förkunnarstil som inte påverkar på rätt sätt. . . .

Predikanten använder främmande eld när han berättar historier i sina predikningar. . . Ni möter människor med alla slags sinnelag, och när ni behandlar det Heliga Ordet, måste ni visa allvar, respekt och vördnad. Ge inte intryck av att du är en billig och ytlig talare. Rensa bort alla historier från era predikningar. Förkunna Ordet. Ni skulle ha fler kärvar att ge till er Mästare om ni hela tiden hade förkunnat Ordet. Ni förstår endast lite av själens stora behov och längtan. Somliga kämpar med tvivel, nästan desperat, nästan hopplöst. . . .

Gud är kränkt när Hans representanter förnedrar sig till att använda billiga och lättsinniga ord. Sanningens sak vanäras. Människor bedömer hela den person som de lyssnar till, och sanningens fiender äre de som får mest ut av hans misstag. - *Brev* 61, 1896.

Hungriga efter Livets bröd. – Håll era historier för er själva. Folks själar hungrar inte efter dem, utan vill ha Livets bröd, det bröd som är levande och förblir för alltid. Vad är agnar jämfört med vete? - *Brev* . 61, 1896.

Övertygelsens huvudtema förlorat på grund av billigt nonsens. - Efter att ett gott verk utförts, bör de som väckts till medvetenhet om synd, undervisas om hur man griper tag i Herrens arm. Men om de goda intryck som getts, inte följs upp genom sanna, allvarliga ansträngningar, kommer inget bestående gott att kunna uträttas. Resultatet

kan vara mycket annorlunda, om en önskan om (211) underhållning inte splittrade tankarna från att betrakta de allvarliga sakerna. . .

Underhållning skall inte vävas in i undervisning om Skriften. Om detta sker, förlorar de åhörare som blir underhållna med billigt nonsens, sitt ansvar för sin övertygelse. Tillfällena går förlorade, och ingen dras av kärlekens snara till Frälsaren. - *Manuskript* 83, 1901.

Fri från billiga och tarvliga uttryck. - Sanningens budskap skall hållas helt fritt från billiga och tarvliga ord från människors påfund. Genom dessa får åhörarnas hjärtan kraftfulla intryck. Låt inte predikanterna omhulda den tanken, att de måste förmedla något nytt och uppseendeväckande. eller det billiga och tarvliga uttryck som kommer att ge dem inflytande. Predikanter skall vara Guds talrör, och de måste utesluta alla uttryck från sitt tal som är billiga och tarvliga. Låt dem vara försiktiga så att de inte under sina predikningar vanäras Gud genom att ge upphov till skratt.

Vårt budskap är högtidligt och heligt, och vi måste vaka och be. Orden som uttalas måste vara av en sådan karaktär att Gud, genom dem, kan göra intryck på hjärta och sinne. Låt evangeliets tjänare helgas genom sanningen. - *Brev* 356, 1906.

Falska prövningar och normer uppsatta av människor.

Undervisa i grundläggande sanningar. - De som vill arbeta med Ordet och läran, bör vara fast grundade i sanningen innan de godkänns för att gå ut på missionsfältet för att undervisa andra. Sanningen måste ren och oförfalskad förmedlas till folk. (212) Det är den tredje ängelns budskap som bär fram den sanna prövningen till folk. Satan kommer att leda människor till att tänka ut falska framställningar, och därigenom försöka dölja värdet av sanningens budskap, och sätta det ur kraft.

Guds bud, som nästan unisversellt har ogiltigförklarats, är vår tids prövande sanning. . . Den tid kommer då alla som dyrkar Gud kommer att klart urskiljas genom detta tecken. De kommer att bli kända som Guds tjänare genom detta tecken på sin trohet mot himlen. Men alla prövningar som tänkts ut av människor kommer att splittra sinnet från de stora och viktiga lärosatser som utgör sanningen för vår tid.

Det är Satans önskan och plan att bland oss föra in sådana som vill gå till stora ytterligheter - snävsynta människor som är kritiska och skarpa,

och mycket orubbliga i sina egna uppfattningar om vad sanning är. De kommer att vara stränga, och kommer att försöka framtvunga formalistiska plikter, och gå långt i mindre väsentliga saker, samtidigt som de försummar de viktigare sakerna i lagen - Guds dom, barmhärtighet och kärlek. På grund av arbetet från några få personer från denna grupp, kommer alla sabbatshållare att betraktas som trångsynta, fariseiska och fanatiska. Sanningens arbete kommer på grund av dessa gärningar, att betraktas som att det inte förtjänar någon uppmärksamhet.

Gud har ett särskilt uppdrag för erfarna människor att utföra. De skall bavaka Guds verk. De skall se att Guds uppdrag inte har anförtrotts människor som känner det som sitt privilegium att handla efter sin egen självständiga bedömning, och som kan förkunna vad de har lust till, utan att behöva stå till svars inför någon för sin undervisning eller sina handlingar. Om vi låter denna självtillräcklighet härska i vår mitt, kommer det inte att råda någon samstämmighet i handlingar, ingen enhet i anden, ingen säkerhet för Guds verk, och ingen hälsosam tillväxt i detta. Det kommer att finnas falska lärare, onda medarbetare som kommer att dra själar bort från sanningen genom att omärkligt föra in (213) felaktigheter. Kristus bad om att Hans efterföljare måtte vara ETT liksom Han och Fadern var ett. Des som önskar att se denna bön besvarad, bör försöka motverka den minsta tendens till splittring, och försöka bevara enhetens och kärlekens ande bland bröder. - *Review and Herald*, 29 maj 1888.

Små fabler är inte värda ett halmstrå. - Vi skall inte låta kallelsen gå till dem som har tagit emot sanningen och förstår den, som den har upprepats för om och om igen, eller någon som tror att han måste föra in något originellt i den. Han lägger in små myter och sagor, som inte är värda ett halmstrå. Detta framställer han som prövningar som Gud har gett, när det är Satan som har vänt bort tankarna från de äkta prövningar som Gud har gett. - *Generalkonferensen Bulletin*, 16. april 1901.

Nya och främmande mänskliga prövningar. - Ingen får lägga sanning till tortyren, genom att placera en påtvingad, mystisk konstruktion på Ordet. Därigenom riskerar somliga att vända Guds sanning till en lögn. Det finns somliga som i sina hjärtan behöver en beröring av den gudomliga Anden. Då kommer budskapet för vår tid att bli deras börda. De kommer inte att söka efter mänskliga prövningar, något nytt och främmande. Det fjärde budets sabbat är prövningen för vår tid,

och allt som hör ihop med detta stora minnesmärke måste hållas fram för folket. - *Odateret Manuskript 111.*

Fri från människors antaganden. - Guds verk är ett stort verk. Det behövs kloka människor till att hålla Bibelns grundprinciper fria från den minsta världslighet. Varje medarbetare skall prövas. Paulus talar om dem som bygger på grunden med trä, hö och halm. Detta representerar dem som för in sådant i sanningen som inte är sanning, även sina egna antaganden och påhitt. Om dessa själar skall bli frälsta, kommer det att ske såsom genom eld, (214) eftersom de med gott samvete trodde att de arbetade i harmoni med Ordet. De kommer endast att vara som facklor som ryckts ut ur elden. Den verksamhet som skulle ha varit ren, upphöjd och ädel, har blandats upp med villfarelser som människor har fört dit. Därigenom har sanningens skönhet utplånats. Inget framstår som obesmittat av själviskhet. Uppblandningen med dessa villfarelser i Guds verk, gör att det som borde framstå klart och tydligt för världen, i själva verket utgör en röra av oförenliga principer. - *Brev 3, 1901.*

Förkunna Ordet - Jag har några ord att säga till unga människor som har lärt känna sanningen. Ni kan ha uppfinningsrika tankar. Ni kan vara lika duktiga som de judiska lärarna när det gäller nya teorier. Kristus sade emellertid till dem: "Ty från hjärtat kommer onda tankar, mord, äktenskapsbrott, otukt, stöld, falskt vittnesbörd och hädelser." Matt. 15:9. Till människor förmedlade de traditioner, antaganden och myter av alla slag. De former och ceremonier de inskräpte gjorde det helt omöjligt för folk att veta om de höll Guds Ord eller följde människors traditioner.

Satan är väl tillfreds när han på detta sätt kan förvirra sinnet. Låt inte predikanter förkunna sina egna antaganden. Låt dem söka allvarligt i Skrifterna, med en högtidlig insikt om att i fall de i stället för doktrinerna lär ut saker som inte står i Guds ord, kommer de att vara som de som står representerade i det sista kapitlet i Uppenbarelseboken.

Låt dem som frestas till att ge efter för fantasifulla och inbillade doktriner lodas djupt ned i den himmelska sanningens källor, och försäkra sig om rikedomar som innebär evigt liv för den som tar emot det. De som studerar Guds ord med allvar kommer att tillförsäkras dyrbara rikedomar, (215) ty himmelska änglar kommer att leda deras sökande. - *Odaterat Manuskript 111.*

När människor väver in mänskliga trådar. - När människor börjar väva in mänskliga trådar för att komponera vävens mönster, har Herren inte bråttom. Han väntar tills människor skall lägga ner sina egna mänskliga påfund, och vill acceptera Herrens väg och Herrens vilja. - *Brev 181, 1901.*

Skapa en värld av en atom. - O, hur många skulle inte kunna utföra en ädel tjänst i självförnekelse och självuppoftning, som är upptagna av livets småsaker! De är blinda och kan inte se långt. De skapar en värld av en atom och en atom av en värld. De har hamnat i grunda vattendrag, därför att de inte för livets vatten vidare till andra. *Manuskript 173, 1898.*

Budskap försvagas av människor med en enda tanke. - Det fanns värdefull begåvning i församlingen i ____, men Gud kunde inte använda dessa bröder, förrän de var omvända. Där var somliga som hade förmåga att hjälpa församlingen, men som först måste skapa ordning i sina egna hjärtan. Några hade fört in dessa falska kriterier, och hade gjort sina egna idéer och föreställningar till ett kriterium, uppförstorat obetydliga saker till kriteriet på kristen gemenskap, och lagt tunga bördor på andra. Därigenom hade en kritisk, klagande och splittrande anda uppstått, som har varit till stor skada för församlingen. Det intryck som icke-troende får är, att sabbatshållande adventister var en grupp fanatiker och extremister, och att deras speciella tro gör dem ovänliga, oartiga, och med en verkligt okristen karaktär. Därigenom har några få extremisters uppträdande förhindrat sanningens inflytande att nå människor. Några gjorde kläd-frågan till det viktigaste, och kritiserade klädesplagg som andra bär, (216) och står på språng att fördöma var och en som inte helt och hållet motsvarar deras idéer. Några få fördömde bilder, och hävdade att de är förbjudna i det andra budet, och att allt sådant skall förstöras.

Dessa människor med en enda tanke ser inget annat än att föra fram denna enda sak som presenteras för deras sinnen. Åratal tillbaka var vi tvungna att bemöta samma anda och arbete. Människor stod upp och hävdade att de var sända med ett budskap som fördömde avbildningar, och talade för att allt som liknade detta skulle förstöras. De gick så långt som till att fördöma klockor som hade figurer eller "bilder," på sig. . .

Några få i ____ hade gått så långt att de brände alla bilder de ägde, och förstörde också sådant som liknade deras vänner. Samtidigt som vi inte sympatiserade med dessa fanatiska rörelser, underrättade vi om att de som hade bränt sina

bilder inte skulle utsätta sig för kostnaden att få dem ersatta. Om de hade handlat i god tro, skulle de nöja sig med att låta det förbli som det var. Men de borde inte kräva av andra att göra som de hade gjort. De borde inte drista sig till att vara sina bröders och systrars samvete. - *Historiska skisser*, s. 211, 212. (1886)

Sektion 8 - Att förkunna de särskilda sanningarna

(217) *Förutsäga återkomsten*

Väck människor till att bli beredda. - Vi lever i slutet av den här jordens historia. . . Profetior går i uppfyllelse. Snart skall Kristus komma i kraft och stor härlighet. Vi har ingen tid att förlora. Låt budskapet höras med allvarliga varningsord.

Vi måste överbevisa människor överallt om att de behöver ångra sig och fly undan den kommande vreden. De har själar att frälsa eller att förlora. Ingen likgiltighet får finnas när det gäller detta. Herren kallar på medarbetare som är fyllda med en allvarlig och beslutsam avsikt. Tala i tid och otid om för människor att de skall vara beredda. Gå ut med livets ord på dina läppar och tala om för män och kvinnor att alltings slut är nära.

Låt oss bevara våra själar i Guds kärlek. Varningssignalen måste ges. Sanningen får inte upphöra från våra läppar. Vi måste väcka människor så att de genast ångrar sig, ty vi vet endast litet av vad som väntar oss. Som aldrig tidigare är min tro så starkt övertygad om att vi lever i den allra sista tiden. Låt varje lärare komma med en öppen dörr till alla, som vill komma till Jesus och ångra sina synder. - *Brev 105*, 1903.

Förkunna detta i alla länder. - Jag har fått i uppdrag, att nedteckna varningens ord till våra bröder och systrar, som håller på att förlora det särskilda verket för denna tid ur sikte. . . . I varje land skall vi trumpeta (218) ut Kristi ankomst, på varje språk skall vi tillkännage: "Se, han kommer med molnen, och varje öga skall se honom." - *Vittnesbörden* band 8, s. 116. (1904)

Tiden har kommit då budskapet om Kristi återkomst skall ljuda överallt i världen. - *Vittnesbörden* band 9, s. 24. (1909)

Budskapet "Herren kommer." - Herren kommer att upphöja era händer och fylla er med glädje. O, vi vill tro att de som hör de glada

nyheterna, och som säger sig älska Jesus, kommer att uppfyllas med utesäglig glädje och fyllas av härlighet. Detta är goda och glada nyheter som bör tända varje själ, som bör upprepas i våra hem, och berättas för dem som vi möter på gatan. Vilka mer glädjande nyheter kan ges?! . . .

Den sanne väktarens stämma behöver få höras överallt: "Morgonen kommer, och också natten." Basunen måste ha ett bestämt ljud, ty vi befinner oss på den stora dagen för Herrens beredelse. - *Brev 55*, 1886.

Ingen tid att förlora. - Ge en varningssignal ut över landet. Tala om för människor att Herrens dag är nära, och kommer mycket fort. Låt ingen stå utan varning. Vi kunde befinna oss i de stackars själars ställe, som befinner sig i villfarelse. Som en konsekvens av den sanning som vi har tagit emot för att ge till andra, är vi skyldiga att föra denna vidare till dem.

Vi har ingen tid att förlora. Mörkrets krafter arbetar med intensiv energi, och med listighet går Satan fram för att som en varg ta sitt byte. Nu har vi varningar som vi kan ge, nu har vi en uppgift att utföra, men snart kommer det att vara svårare än vi kan föreställa oss. . .

Herrens ankomst är närmare än vi först trodde. Den stora striden närmar sig sitt slut. Varje rapport om olyckor till havs eller på land är ett vittnesbörd om att alltings slut är nära. Krig och rykten om krig visar det. Finns det en kristen, vars puls inte slår snabbare, då han anar de stora händelser som öppnas framför oss?

(219) Herren kommer. Vi hör fotstegen av en Gud som närmar sig, då Han kommer för att straffa världen för dess orättfärdighet. Vi skall bereda vägen för Honom genom att utföra vår del och förbereda ett folk för denna stora dag. - *Review and Herald*, 12.nov. 1914.

Levande kraft måste följa med budskapet. - Levande kraft måste åtfölja budskapet om Kristi andra ankomst. Vi får inte vila, förrän vi sett många själar omvända sig till det välsignade hoppet om Herrens återkomst. På apostlarnas tid utförde det budskap som de framförde ett verkligt arbete, genom att vända själarna bort från avgudar till att tjäna den levande guden. Det arbete som skall utföras i dag är lika verkligt, och sanningen är i lika hög grad sanning. Vi skall endast överlämna budskapet med så mycket större allvar, allteftersom Herrens ankomst närmar sig. Budskapet för vår tid är tydligt, enkelt och ytterst angeläget. Vi måste handla som män och kvinnor

som tror på det. Vänta, vara vaksamma, arbeta, be och varna världen - det är vårt uppdrag. . .

Hela himlen är i uppror, engagerad i förberedelsen av Guds vredes dag, dagen för Sions befrielse. Tiden att tveka är nästan slut. Pilgrimer och främlingar som så länge har sökt efter ett bättre land är nästan hemma. Jag känner det som om jag måste ropa högt: Hemåt igen! Vi närmar oss snabbt tiden då Kristus skall komma och samla Sina återlösta till Sig. - *Review and Herald*, 13. nov. 1913.

(220) Alla predikningar i ljuset av Kristi återkomst. - Profetians sanningar är bundna samman, och när vi studerar dem, bildar de en skatt av praktisk kristen sanning. Alla de predikningar som vi ger skall tydligt uppenbara att vi väntar på, arbetar och ber för Guds Sons ankomst. Hans ankomst är vårt hopp. Detta hopp måste bindas upp med alla våra ord och gärningar, med alla dem vi umgås och har kontakt med. - *Brev 150*, 1902.

Nyckeln till historien - En förståelse av hoppet om Kristi andra ankomst är den nyckel som låser upp hela den historia som följer upp och förklarar framtida lektioner. - *Brev 218*, 1906.

Konsekvensen av att förkunna återkomsten. - Människosonens andra ankomst skall vara det förunderliga ämne som hålls fram för människor. Här är ett ämne som inte får utelämnas av våra predikanter. Eviga realiteter måste hållas fram för våra inte ögon, och världens attraktioner kommer att visa sig som de är: helt meningslösa som intighet. Vad skall vi göra med världens förgänglighet, dess beröm, dess rikedomar, dess ära eller dess njutningar?

Vi är pilgrimer och främlingar som väntar, hoppas och ber för det välsignade hoppet, vår Herres och Frälsares Jesu Kristi återkomst. Om vi tror detta och för in detta i våra praktiska liv, vilken handlingskraft kommer denna tro och detta hopp inte att ingjuta; vilken innerlig kärlek till varandra, vilket noggrant heligt liv till Guds ära; och i vår respekt för kompensationen genom lön, vilka tydliga gränser kommer det inte att visa sig vara mellan oss och världen. - *Manuskript 39*, 1893.

Håll fram detta för folk. - Sanningen att Kristus kommer bör hållas fram för alla människor. - *Brev 131*, 1900.

(221) En varning för att sätta upp bestämda tider. - Tider och tidpunkter har Gud lagt under Sin egen makt. Och varför har Gud inte gett oss denna kunskap? - Därför att vi inte skulle använda den på rätt sätt, om Han gjorde det. Hade vårt folk denna kunskap skulle det leda till ett tillstånd av saker och ting som skulle resultera i att Guds verk försenades mycket. Uppdraget att förbereda ett folk för att bestå på den stora kommande dagen, skulle också förhalas. Vi skall inte ägna oss åt spekulationer om tider och tidpunkter som Gud inte har uppenbarat. Jesus har uppmanat Sina lärjungar att "vaka", men inte vid en bestämd tidpunkt. Hans efterföljare skall i sin situation vara som de som lyssnar till sin kaptens befallning; de skall vaka, vänta, be och arbeta medan de närmar sig tidpunkten för Herrens ankomst; men ingen kommer att kunna förutsäga den exakta tidpunkten när denna händelse skall inträffa; ty "ingen känner dagen eller timmen". Ni kommer inte att kunna säga, att Han skall komma inom ett, två eller fem år, ni skall inte heller skjuta Hans återkomst ifrån er genom att upplysa om att det inte är förrän om tio eller tjugio år. . . Vi kommer inte att känna till den exakta tidpunkten vare sig för utgjutandet av den Helige Ande eller för Kristi ankomst. - *Review and Herald*, mars 22, 1892.

Sanningen om helgedomen
Vår tros grund. - En korrekt förståelse av tjänsten i den himmelska helgedomen är grunden för vår tro. - *Brev 208*, 1906.

Centrum för Kristi försoning. - Helgedomen och den undersökande domen är det ämne som Guds folk bör ha en klar uppfattning om. Alla behöver personlig kännedom (222) om sin store Översteprästs ställning och verk. Annars blir det omöjligt för dem att tillämpa den tro som är nödvändig i denna tid eller att fullgöra den uppgift som Gud har bestämt för dem. Var och en har att välja mellan att bli räddad eller att gå förlorad. Alla har en sak som tas upp inför Guds domstol. Var och en måste möta den store Domaren ansikte mot ansikte. Hur viktigt är det därför inte att var och en ofta tänker på den högtidliga stund då domstolen samlas och böckerna öppnas. Som Daniel skall varje enskild människa ställas till ansvar för sitt liv vid tidens slut.

Alla som har fått ljus om dessa förhållanden måste vittna om de stora sanningar som Gud har gett dem. Helgedomen i himlen är själva medelpunkten i Kristi verk för människorna. Den angår varje enskild människa som lever på jorden. Den ger inblick i frälsningsplanen, för oss ned till tidens slut och uppenbarar den segerrika utgången

av striden mellan rättfärdighet och synd. Det är av största betydelse att alla sätter sig in i dessa förhållanden, så att de kan svara dem som frågar om skälen för det hopp de har. - *Den stora striden* s. 423. (1888)

Nyckeln till ett fullständigt system av sanning. - Den nya kunskapen om helgedomen var den nyckel som avslöjade mystiken kring besvikelsen år 1844. Den avslöjade ett fullständigt, sammanhängande och följdriktigt sanningssystem. Det visade att Guds hand hade lett i den stora milleritiska rörelsen. De närmast föreliggande plikterna uppenbarades genom att Guds folk fick ljus över situationen och sin egen uppgift. - *Den stora striden* s. 370. (1888)

Ögonen riktade mot helgedomen. - Som ett folk bör vi ivrigt granska profetian; vi bör inte slå oss till ro förrän vi har förstått ämnet (223) om helgedomen, som är framställt i Daniels och Johannes syner. Detta ämne kastar ett klart ljus över vår ställning och vårt uppdrag nu, och ger oss ett tydligt bevis på, att Gud har lett oss i vår högtidliga erfarenhet. Den förklarar vår besvikelse år 1844, som visade oss att helgedomens rening inte skedde på jorden, som vi hade trott, utan innebar, att Kristus då gick in i den allraheligaste avdelningen i den himmelske helgedomen, och där utför det avslutande arbetet för Hans prästtjänst, som uppfyllelse av ängelns ord till profeten Daniel: "Om två tusen och tre hundra dagar; då skall helgedomen komma till sin rätt."

Vår tro när det gällde den första, andra och tredje ängelns budskap var riktiga. De stora vägmärken som vi har passerat, står orubbliga. Även om helvetets härskaror skulle försöka slita bort dem från deras fundament och triumfera över, att de hade haft mod att göra det, så kommer det ändå inte lyckas. Dessa sanningspelare står orubbliga som de urgamla bergen, orubbliga trots alla ansträngningar från människors sida tillsammans med ansträngningar från Satans och hans härskarors håll. Vi kan lära oss mycket, och borde ständigt granska Skrifterna för att se om det förhåller sig så. Guds folk skall nu ha sina ögon fästade på den himmelska helgedomen, där vår store Översteprästs slutliga tjänst i domsarbetet pågår, - där Han går i förbön för Sitt folk. - *Review and Herald*, 27. nov. 1883.

Centrala sanningar i en enkel teologi. - I varje skola som har etablerats på den enklaste teologiska teori bör det ges undervisning i denna teori. Kristi försoning skall vara det viktigaste ämnet, den centrala sanningen. Det underbara

ämnet om återlösningen bör förmedlas till de studerande. - *Manuskript* 156, 1898.

(224) **Helgedomssanningens allvar.** - Så länge Kristus renar helgedomen, bör de som tillber på jorden noggrant se tillbaka på sina liv, och jämföra sina karaktärer med rättfärdighetens standard. - *Review and Herald*, 8 april 1890.

Förkunnelse av helgedomsläran stöds av den Helige Ande. - I mer än ett halvt århundrade har olika punkter av sanningen för vår tid ifrågasatts och motsagts. Nya teorier som inte var sanning, har framställts som sanning, och Guds Ande har uppenbarat villfarelsen i dem. Samtidigt som vår tros stora grundpelare har förkunnats, har den Helige Ande gett Sitt vittnesbörd för dem, och detta gäller i synnerhet sanningarna om helgedomsfrågan. Ständigt på nytt har den Helige Ande på ett särskilt sätt gett Sitt erkännande åt förkunnelsen av denna lära. Men i dag, liksom tidigare, kommer somliga att ledas till att tänka ut nya teorier och förneka sanningar som Guds Ande har gett Sitt godkännande. - *Manuskript* 125, 1907.

Falska teorier om helgedomen. - I framtiden, kommer bedrägerier av alla slag att möta oss, och vi önskar ha en solid grund under våra fötter. Vi önskar ha solida grundpelare för byggnaden. Inte ett enda märke skall avlägsnas från det som Herren har upprättat. Fienden kommer att föra in falska teorier, som lär ut att det inte finns någon helgedom. Detta är en av de punkter där man kommer att avlägsna sig från vår tro. Var skall vi finna säkerhet om inte i de sanningar som Herren har gett under de senaste femtio åren? - *Review and Herald*, 25 maj 1905.

Stridigheter om sanningens kännemärken - Den tid är nära, då sataniska ombuds bedragande makter kommer att utvecklas helt och fullt. Å ena sidan finns Kristus, som har getts all makt i himlen och på jorden. Å andra sidan finns Satan, som hela tiden använder sin (225) makt till att locka och bedra med starka, spiritualistiska spetsfundigheter, för att få Gud bort från de platser som Han bör inneha i människors sinnen.

Satan strävar hela tiden efter att få in fantasifulla tankar om helgedomen, fördärva Guds förunderliga framställningar och utplåna Kristi tjänst för vår frälsning till något som passar det köttsliga sinnet. Han avlägsnar dess inneboende kraft från troendes hjärtan, och ersätter dess plats med fanatiska teorier, uttänkta för att göra sanningarna om försoningen ogiltiga, och ödelägga tilliten till lärosatser som vi har

framhållit som heliga sedan den tredje ängelns budskap först gavs. Därigenom kommer han att beröva oss vår tro på det budskap som har gjort oss till ett särskilt folk, och har gett vårt uppdrag karaktär och kraft. - *Särskilda vittnesbörd* Series B, No. 7, s. 17. (1905)

Presentera lagen och sabbaten
Vårt särskilda budskap. Herren har ett särskilt budskap att frambära till Sina ambassadörer. De skall förmedla en varning till människor, och kalla dem till att reparera det brott som påvedömet har gjort i Guds lag. Sabbaten har gjorts till ett obetydligt och onödigt krav, som mänsklig auktoritet kan skjuta åt sidan. Herrens heliga dag har bytts ut mot en vanlig arbetsdag. Människor har rivit ner Guds minnesmärke, och satt en falsk vilodag i dess ställe. - *Manuskript* 35, 1900.

Det sista budskapet till världen. - Det sista varningsbudskapet till världen skall leda människorna till att se vilken innebörd Gud tillskriver Sin lag. Sanningen skall (226) framhållas så tydligt att ingen förbrytare som hör den, skall ha någon ursäkt, om han försummar att inse betydelsen av att lyda Guds befallningar.

Jag har fått befallningen att säga: samla ihop de bevis från Skriften, i vilka Gud har helgat den sjunde dagen, och låt dessa bevis läsas upp inför församlingen. Låt de, som inte har hört sanningen få veta, att alla som vänder sig bort från ett tydligt "Så säger Herren", måste ta konsekvenserna av sitt handlingsätt. Genom alla tider har sabbaten varit provet på lydnad mot Gud. "Den skall vara ett tecken i alla tider mellan mig och israeliterna," säger Herren. - *Evangeliets tjänare* s. 148, 149. (1915)

Den avgörande frågan för hela världen. - Ljuset över de bindande kraven i Guds lag skall föras vidare överallt. Detta skall vara en avgörande fråga. Det kommer att testa och pröva världen. - *Särskilda vittnesbörd* Serie A, No. 7, s. 17, 18. (1874)

Bygga upp nya missionsfält. - Jag har tvingats avbryta skrivningen för att få ett samtal med bror _____. Han är en aning rådvill. . . Han ville få veta hur sanningen skulle förmedlas i samband med intagandet av nya missionsfält, - om sabbaten skulle tas upp först.

Jag talade om för honom att den bästa och klokaste planen skulle vara att uppehålla sig vid några ämnen som skulle väcka samvetet. Han kunde tala till dem om praktisk gudsfruktan - helgelse och fromhet och framställa Jesu

självförnekelse, självuppoffring som vårt föredöme, tills de kan se motsatsen till sina egna självtilräckliga liv, och bli missnöjda med sina okristna liv.

Ge dem sedan profetiorna. Visa dem där de rena och bindande kraven från Guds ord. Inte ett jota av denna lag skall förgå, utan framhåll dess bindande krav för varje själ till tidens slut. När Guds lag görs ogiltig, när (227) den kristna världen är förenad med den katolska och den världsliga, genom att Guds bud görs ogiltiga, då reser sig Guds utvalda folk för att försvara Jehovas lag. Detta är den skarpsinnighet som Paulus använde. Detta är ormens slughet och duvans enfald. När vi kommer till en befolkningsgrupp som känner till vår tro, behöver vi inte använda detta försiktiga framställningssätt, men under alla omständigheter bör någon personlig ansträngning göras för att komma nära människors hjärtan. Undvik att trötta ut församlingarna. Låt inte människor få den tanken att din uppgift är att bryta ned, utan i stället att bygga upp, och förmedla sanningen sådan som den är i Jesus. Uppehåll dig mycket vid nödvändigheten av den livsviktiga gudsfruktan. - *Brev* 2, 1885.

Föra sabbaten på tal på de nya fälten - Budskapet om sanningen är nytt och häpnadsväckande för människor i detta land. (Australien). Då Bibelns läror presenteras är de som en ny uppenbarelse, och de förefaller verkligen för människors uppfattningar att vara långtgående vantro. Presenteras söndagsfrågan, eller föreningen mellan kyrka och stat, så behandla detta försiktigt. Det kommer inte att motsvara en presentation av de starka positioner som de har haft i Amerika och med nödvändighet kommer att presenteras på där.

Man måste gå försiktigt fram när dessa ämnen tas upp. Vi vistas ännu inte permanent i detta land. Fienden mot all rättfärdighet har arbetat, och arbetar ständigt med all den list kan har, för att förhindra det uppdrag som bör utföras för att upplysa och lära upp människor, innan hans krafter ökar. Förseningar har gett Satan fördelar, och dessa förseningar har förorsakat en förlust av många själar. Herren är inte nöjd med att Hans verk försenas. Varje försening gör det mer problematiskt att kunna utföra det arbete som måste göras, eftersom Satan (228) vinner fördelar då det gäller att inta fälten först, och att förbereda ett beslutsamt motstånd.

Vårt folks tröga rörelser när det gäller att höja standarden i våra stora städer är inte i harmoni

med ljuset från Gud. Ett svagt lysande ljus har lyst in i städerna, men tillräckligt för att få falska herdar att känna att det är på tiden att arbeta aktivt för att vända folk bort från sanningens budskap, genom att förmedla fabler och falska budskap. Några små ansträngningar har gjorts, men det har inte kommit människor och pengar till utförandet av arbetet. Satan har arbetat och kommer att arbeta med sina lögnaktiga under, och starka bedrägerier accepteras där sanningens baner borde resas. Det faktum att Guds folk, som känner sanningen och inte har gjort sin plikt enligt det ljus som har getts i Guds ord, gör det nödvändigt för oss att vara mer på vår vakt, så att vi inte förnärmar icke-troende innan de har hört orsakerna till vår tro på sabbaten och söndagen. . .

Vi behöver nu ge människor tålmodig och vänlig undervisning; utbildning för en livstid skall inte motverkas så fort; mycket taktkänsla och tålmodigt arbete är nödvändigt för dem som skall förmedla sanningen på något sätt. - Odaterat *manuskript* 79.

Anpassa dess presentation - Du bör inte känna att det är din uppgift att börja med argument för sabbatsfrågan, då du möter människor. Om personer nämner den, så säg till dem, att det inte är din uppgift nu. Men när de överlämnar sitt hjärta, sitt sinne och sin vilja till Gud, är de mer öppna för bevisens stora betydelse för dessa högtidliga och prövande sanningar. - *Brev 77*, 1895.

Se till att inte vänta för länge. - Vi behöver vara försiktiga, men medan somliga medarbetare är på sin vakt, och skyndar (229) långsamt om de inte samarbetar med dem som anser det vara nödvändigt att vara ensträna, så kommer mycket att gå förlorat. Då kommer tillfällena att försvinna, och Guds öppnande försyn kommer inte att märkas.

När personer som är inriktade på att inte besluta sig i början av perioden, finns det risk för att överbevisningen gradvis kommer att försvinna. . .

Ofta är det så att när en församling når till den punkt där hjärtat överväger att ta upp sabbatsfrågan, har det försenats med risk för konsekvenserna av det. Detta har skett och konsekvenserna har inte blivit bra. - *Brev 31*, 1892.

I en kort kampanj. - När ni har en församling framför er i endast två veckor, så skjut inte upp sabbatsfrågan tills allt annat har förkunnats, i tro

att ni därigenom banar väg för den. Upphöj normen - Guds bud och Jesu tro. Gör detta till det viktiga temat. Gör sedan detta tema ännu starkare genom era starka argument. Uppehåll er vid Uppenbarelseboken. Läs, förklara och framhåll dess lära.

Vår krigföring är aggressiv. Enorma problem ligger framför oss, ja, rakt framför oss. Låt våra böner stiga upp till Gud, att de fyra änglarna fortfarande måtte hålla de fyra vindarna tillbaka, så att de inte blåser för att skada eller ödelägga, förrän den sista varningen har getts till världen. Låt oss sedan arbeta i överensstämmelse med våra böner. Låt ingenting minska kraften i sanningen för vår tid. Sanningen för vår tid skall vara vår börda. Den tredje ängelns budskap måste utföra sitt uppdrag att från kyrkorna urskilja åt sig ett folk, som kommer att ta ställning för den eviga sanningens plattform. - *Vittnesbörden* band 6, s. 61 (1900)

(230) **Budskap om liv och död.** - Som ett folk riskerar vi att ge den tredje ängelns budskap på ett sådant sätt att det inte gör något intryck på människor. . . Vårt budskap är ett budskap om liv eller död, och vi måste låta detta budskap framställas sådant som det är, nämligen Guds stora makt. Då kommer Herren att göra det effektivt. Vi skall framställa det i all dess talande kraft. - *Brev 209*, 1899.

Budskapet skall inte dämpas. - Satan har tänkt ut ett sätt genom vilket proklamationen av den tredje ängelns budskap skall begränsas. Vi skall vara på vår vakt för hans planer och metoder. Sanningen får inte tonas ned. Budskapet för vår tid får inte kvävas. Den tredje ängelns budskap måste stärkas och befästas. Det artonde kapitlet i Uppenbarelseboken uppenbarar vikten av att sanningen inte förs ut i avmätta termer, utan i sin fullhet och kraft. . . Det har diskuterats mycket hur den tredje ängelns budskap skall presenteras. Budskapet ha inte getts på ett klart och tydligt sätt, som det borde. - *Manuskript* 16, 1900.

Då Kristus framställde lagen. - Kristus framställde principerna i Guds lag på ett direkt och kraftfullt sätt, och visade Sina åhörare att de inte hade anledning att komma med invändningar eller att sätta sig upp. - *Review and Herald*, 13. sep. 1906.

Paulus anpassade sina metoder. - Till hedningarna förkunnade han (Paulus) Kristus som deras enda hopp för frälsning, men hade inte först något slutgiltigt att säga om lagen. Men när deras hjärtan hade värmts av hans presentation av

Kristus som Guds gåva till vår värld, och han visat vad Förlossarens tjänst omfattar i det dyrbara offer som visar Guds (231) kärlek till människor, visade han på det mest värtaliga och enkla sätt, denna kärlek till alla människor (judar och hedningar) och att de kunde bli frälsta genom att överlämna sina hjärtan till Honom. Alltså visade han, när de ödmjukt underordnat sig och överlämnat sig själva till Herren, att Guds lag var ett test på deras lydnad. Detta var det sätt han arbetade på – att anpassa sina metoder för att vinna själar. - *Särskilda vittnesbörd Series A, No. 6, s. 55. (1895)*

Först de grundläggande principerna. - Låt inte de sidor av sanningen, som utgör ett fördömande av människornas seder och bruk, hållas i förgrunden innan de får tillfälle till att lära känna, att vi tror på Kristus, att vi tror på Hans gudom och Hans preexistens. Dröj vid det vittnesbörd som världens Återlösare avlade. - *Vittnesbörden band 6, s. 58. (1900)*

Vi förkunnar evangeliet. - Låt de utanförstående bli medvetna om att vi förkunnar evangeliet lika väl som lagen, och de kommer att glädjas över dessa sanningar, och många kommer att ta ståndpunkt för sanningen. - *Brev 1, 1889.*

Vill överbevisa om synd. - Lagen och evangeliet, uppenbarade i ordet, skall förkunnas för folk, ty lagen och evangeliet, tillsammans, kommer att överbevisa om synd. Samtidigt som Guds lag fördömer synden, pekar den hän mot evangeliet, uppenbarar Jesus Kristus, i vilken "gudomens fullhet bor lekamligen." Evangeliets härlighet kastar ett ljus över den judiska tidsåldern, och ger en innebörd åt den judiska hushållningen med dess förebilder och skuggor. Därigenom blandas såväl lagen som evangeliet. De får inte skiljas från varann i några predikningar. - *Manuskript 21, 1891.*

Generellt sett har gudsdyrkaren skilt lagen och evangeliet från varandra, medan vi å andra sidan har gjort samma sak utifrån en annan ståndpunkt. Vi har inte framhållit Kristi rättfärdighet för människor (232) och hela innebörden av Hans stora återlösningsplan. Vi har uteslutit Kristus och Hans oförljkenliga kärlek, och fört in teorier och resonemang och förkunnat argument. - *Manuskript 24, 1890.*

De går hand i hand. - Om vi vill ha anden och kraften från den tredje ängelns budskap, så måste vi framhålla lagen och evangeliet tillsammans, ty de går hand i hand. - *Evangeliets tjänare s. 161 (n 116). (1915)*

Förstärk budskapet med litteratur. - De dagar vi lever i, är tider som kräver ständig vaksamhet, tider i vilka Guds folk bör vakna upp för att utföra ett stort arbete genom att förmedla ljus över sabbatsfrågan. . . Denna sista varning till jordens invånare skall få människor att se den innebörd som Gud knyter till sin heliga lag. Så tydligt skall sanningen presenteras, att ingen syndare som hör det, inte kan se betydelsen av att vara lydig mot sabbatsbudet. . .

För alla finns det ett arbete att utföra, för att Guds Ords enkla sanningar skall kunna bli kända. Skriftens ord bör tryckas och publiceras så snart de läses. Det skulle vara bra om det nittonde och en stor del av det tjugonde kapitlet i andra Mosebok, med verserna tolv till arton i det tjugoförsta kapitlet trycktes upp precis så som de står. Samla dessa sanningar i små böcker och pamfletter, och låt Guds Ord tala till folk. När en predikan hålls om lagen, är det helt rätt, om du har medel till det, att se till att få det upptryckt till ett blad. När du möter dem som vill hålla söndagen helig, så lägg dessa blad i deras händer. Tala om för dem att du inte diskuterar söndagsfrågan, ty du har ett tydligt "Så säger Herren" om att hålla den sjunde dagen helig. - *Review and Herald, mars 26, 1908.*

(233) **Framhåll det särskilda tecknet.** - Vi skall ge världen en manifestation av de rena, ädla och heliga principer som skall skilja Guds folk från världen. I stället för att Guds folk skiljer sig allt mindre från dem som inte håller den sjunde dagens sabbat, skall deras helighållande av sabbaten vara så tydligt att världen inte kan undvika att känna igen dem som Sjundedags Adventister. - *Manuskript 162, 1903.*

Kallade till att avslöja den syndiga människan. - I denna tid, varunder vi lever, har Herren kallat Sitt folk, och gett dem ett budskap att bringa. Han har kallat dem, för att avslöja syndens människas elakhet, som har gjort Söndagslagen till en bestämd kraft, som har tänkt sig att ändra tider och lagar, samt förtrycker Guds folk, som står fast i att ära Honom genom helighållandet av den enda sanna vilodagen, skapelsens Sabbat, inför Herren. - *Vittnesbörd till predikanter , s. 118. (1903)*

Ett särskilt folk med ett prövande budskap. - Herren har funnit det riktigt att ge Sitt folk den tredje ängelns budskap som ett prövande budskap att bära fram till världen. Johannes ser ett folk som är annorlunda och skilt från världen, som vägrar att dyrka djuret och dess bild, som bär Guds tecken, håller Hans sabbat helig - den sjunde

dagen som hålls helig som en påminnelse om den levande Guden, himlens och jordens Skapare. Om dem skriver aposteln: "Här är de som håller Guds bud, och har Jesu tro." - *Brev 98*, 1900.

Djurets märke - Men när iakttagandet av söndagen skall tvingas fram genom lagstiftning, och när världen kommer att bli upplyst om plikten att hålla den sanna sabbatens krav, kommer var och en som bryter mot Guds (234) lag för att lyda en befallning som endast är baserad på den romerska kyrkans auktoritet, därigenom att upphöja påvemakten över Gud. En sådan människa hyllar den romerska kyrkan och den statsmakt som tvingar igenom det som den romerska kyrkan har påbjudit; hon tillber djuret och dess bild. De människor som på det sättet förkastar den dag som Gud har kallat tecknet på sin auktoritet, och i stället håller den dag helig, som den romerska kyrkan har utpekat som en symbol på sin överhöghet, visar därigenom, att de tar emot tecknet på lydnad mot den romerska kyrkan - "vilddjurets märke". Men det är först, när denna sak tydligt har framhållits för människorna och de har fått välja mellan Guds bud och människors bud, som de människor som fortsätter att överträda Guds lag, tar "vilddjurets märke". - *Den stora striden* s. 449. (1888)

Tar emot det framtida djurets märke. - Förändringen av sabbaten är tecknet eller märket på den romerska kyrkans auktoritet. De som förstår det fjärde budets krav, och väljer att hålla den falska sabbaten helig i stället för den sanna, hyllar därigenom den makt som har befallt detta. Vilddjurets märke är påvedömets sabbat, som världen har accepterat i stället för den dag som Gud valt.

Ingen har ännu tagit emot vilddjurets märke. Prövningstiden har ännu inte kommit. Det finns sant kristna i alla församlingar, och den romersk-katolska kyrkan är inget undantag. Ingen döms förrän de har fått ljuset och sett plikten att hålla det fjärde budet. Men när dekretet går ut och tvingar igenom den falska sabbaten, och den tredje ängelns höga rop varnar människor för att tillbe vildjuret och dess bild, kommer gränsen att dras mellan det falska och det sanna. Då kommer (235) de som fortsätter att överträda Guds lag, att ta emot vilddjurets märke.

Vi närmar oss denna period med snabba steg. När protestantiska kyrkor förenar sig med världsliga makter för att understödja en falsk religion, och därigenom motsätta sig det som deras förfäder utstod en hård förföljelse för att övervinna, då kommer påvedömets sabbat att tvingas igenom

med kyrkans och statens makt. Det kommer att bli ett nationellt avfall, som endast kommer att sluta med nationell ruin. - *Manuskript 51*, 1899.

När Guds sigill avvisas. - Om sanningens ljus har presenterats för dig, och detta har uppenbarat det fjärde budets sabbat för dig, och visat att det inte finns någon grund i Guds ord för att hålla söndagen helig, men du fortsätter att hålla fast vid den falska sabbaten, och vägrar att hålla den sabbat som Gud kallar "Min heliga dag," då tar du emot vilddjurets märke. När kommer detta att ske? När du lyder det dekret som befäller dig att sluta arbeta på söndagen och i stället dyrka Gud, trots att du vet att det inte står ett ord i Bibeln som visar att söndagen är något annat än en allmän arbetsdag, då väljer du att ta emot vilddjurets märke, och avvisar Guds sigill. - *Review and Herald*, juli 13, 1897.

Följd av att ignorera ljuset. - Gud har gett människorna sabbaten som ett tecken mellan Honom och dem som en test på deras lojalitet. De som efter det att ljuset om Guds lag har kommit till dem, fortsätter att visa olydnad och upphöjer mänskliga lagar över Guds lag i den stora kris som ligger framför oss, kommer att ta emot vilddjurets märke. - *Brev 98*, 1900.

Försiktighet med att föra fram söndagsfrågan. - (Vi skall) inte provocera dem som har accepterat denna falska sabbat, som är en påvedömets institution i stället för Guds heliga sabbat. Utan att ha Bibelns argument (236) med sig, blir de mer vrede och inställda på att ersätta de argument de saknar från Guds ord, med sin makt. Förföljelsens makter följer i drakens fotspår. Därför måste stor omsorg visas för att inte provocera. - *Brev 55*, 1886.

Låt sanningen själv skära. - Satans ansträngningar mot sanningens försvarare kommer att bli allt bittrare och beslutsammare ända till tidens slut. Liksom överstepräster och makthavarna på Kristi tid viglade upp folkets hjärtan mot Honom, på samma sätt kommer de religiösa ledarna i dag att visa bitterhet och fördomar mot sanningen för vår tid. Folk kommer att ledas till våldsamma handlingar och göra motstånd som de aldrig skulle ha tänkt på att göra om de inte hade mött motstånd från bekännande kristna som talade mot sanningen.

Och vilken kurs skall sanningens försvarare utöva? De har det oföränderliga eviga Ordet från Gud, och de borde visa att de har sanningen, som den är i Jesus. Deras ord får inte vara råa och skarpa. I sin presentation av sanningen måste de

visa Kristi kärlek, saktmod och vänlighet. Låt sanningen själv skära; Guds ord är ett skarpt tveeggat svärd, och kommer att skära sin väg till hjärtat. De som vet att de har sanningen bör inte, genom att använda hårda och stränga uttryck, ge Satan någon chans att feltolka deras ande. - *Review and Herald*, 14. okt. 1902.

En kallelse till att upplysa massorna. - Jag har blivit visad att Satan obemärkt smyger sig in på oss. Guds lag har gjorts ogiltig genom Satans inverkan. I vårt land som står med sin frihet, kommer religiös frihet att ta slut. Kampen kommer att avgöras när det gäller sabbatsfrågan, vilket kommer att uppröra en hel värld. (237)

Vår tid att arbeta är begränsad, och Gud kallar oss som tjänare och folk till att vara alerta. Lärare, kloka som ormar och enfaldiga som duvor, måste komma till Herrens hjälp, för att hjälpa Herren mot den mäktige. Det finns många som inte förstår de profetierna som handlar om dessa dagar, och de måste bli upplysta. - *Brev 1*, 1875.

Möta sabbatshållarnas problem
Ingen anledning att bekymra sig och vara rädd. Ofta när våra medarbetare förmedlar sabbatssanningens prövningar till folk, står somliga tveksamma av rädsla för att de själva och deras familjer skall drabbas av fattigdom och svårigheter. De säger: Ja, jag ser att du försöker visa mig att jag bör hålla den sjunde dagens sabbat; men jag är rädd för att mista min ställning om jag håller sabbaten, och inte förmår försörja min familj. Alltså behåller många sin världsliga ställning och överträder Guds bud. Men dessa skriftställerna (Luk. 12:1-7) lär oss att Herren vet allt om våra erfarenheter; Han förstår allt om det obehag vi utsätts för och Han har en omsorg om alla som följer Hans bud för att lära känna Herren. Han kommer aldrig att låta Sina barn frestas över sin förmåga.

Kristus förklarade för Sina lärjungar: "Gör er därför inte bekymmer för ert liv, vad ni skall äta eller dricka, inte heller för er kropp, vad ni skall klä er med. Är inte livet mer än maten och kroppen mer än kläderna? Se på himlens fåglar. De sår inte, de skördar inte och samlar inte in i lador, och ändå föder er himmelske Fader dem. Är inte ni värda mycket mer än de? Vem av er kan med sitt bekymmer lägga en enda aln till sin livslängd?" (Matt. 6:25-27)

(238) Samtidigt som Frälsaren gjorde dem uppmärksamma på markens liljor med deras renhet och skönhet, fortsatte Han: "Se på ängens liljor, hur de växer. De arbetar inte och spinner

inte. Men jag säger er att inte ens Salomo i all sin prakt var klädd som en av dem. Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset, som i dag står på ängen och i morgon kastas i ugnen, hur mycket mer skall han då inte klä er? Så lite tro ni har!

Gör er därför inte bekymmer och fråga inte: Vad skall vi äta? Eller: Vad skall vi dricka? Eller: Vad skall vi klä oss med? Efter allt detta söker hedningarna, men er himmelske Fader vet att ni behöver allt detta. Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också.

Kristus ger oss här en värdefull undervisning om Sin tjänst. Oavsett vilken erfarenhet du kommer att få, så säger Han: Tjän Gud. Oavsett svårigheter och problem du kan stöta på, så lita på Herren. Om vi tar ställning för sanningen, har vi ingen orsak till att vara bekymrade och rädda för att vi och våra familjer skall få lida. Om vi gör det visar vi vår brist på tillit till Gud. "Din Fader vet att ni behöver allt detta," säger Frälsaren. Om vi vill studera Ordet mer omsorgsfullt, kommer vi att växa i tro. - *Manuskript 83*, 1909.

Dags att räcka ut en hjälpande hand. - Det är nu en viktig tid, för dessa platser där ett intresse har väckts. Ett stort antal . . . står nu på tröskeln till att besluta sig. Ack, om Herren ville ge Sina tjänare visdom till att tala till dessa själar, med sådana ord, som kommer att uppmuntra dem till att bekänna sig till sanningen och överlämna sin vilja och helga hela sina hjärtan till Gud. Vi ber om att Herren skall ingjuta tro i dessa själar som är överbevisade om sanningen, att den sjunde dagen är Herrens Sabbat, så att de inte (239) kommer att rådgöra med sina egna känslor och låta fienden leda dem till att besluta att offret är för stort.

De kommer att göra en förlust när det gäller timliga saker, och en hjälpande hand får inte saknas. Många frågar: "Hur kan vi försörja våra familjer? Vi kommer att mista våra anställningar så fort vi bestämmer oss för att hålla den sjunde dagen och att inte arbeta på sabbaten. Våra familjer, skall de svälta?" Vad kan vi säga? Fattigdom och brist ses överallt, och ärliga människor vet inte vad de skall göra. De törs inte riskera något; trots detta är de helt övertygade om att sabbatsdagen är Herrens sabbat. De vet att Gud välsignade den sjunde dagen och satte den åt sidan för att människor skulle hålla den helig som ett minnesmärke över Hans skapelse av världen på sex dagar och Hans vila på den sjunde dagen.

När vi ser svårigheterna stå som berg framför deras själar, gör det ont i våra hjärtan att veta att de själva och barnen som ser dem i ögonen inte har några utsikter. Många säger: "Jag vill hålla den sjunde dagen helig, men så fort jag förklarar för min arbetsgivare, att jag har beslutat att hålla sabbaten, blir jag avskedad." Hundratals väntar på att komma ut i arbetslöshet. Jag är mycket bekymrad. Allt vi kan göra är att uppmuntra dem till att ha tro, och be för dem. O, ibland önskar jag att jag hade en miljon dollars. Jag skulle kunna använda varenda dollar till denna uppgift. . .

Många börjar överträda Guds heliga lag medvetet, som ett resultat av fackföreningar, kartellbildningar, och samarbete med verksamheter som är Satans verktyg. Gud sänder dem ljus för att slita dem ut från villfarelsen, men de vägrar att ta Guds ord som det står. De accepterar villfarelse, väljer Satans lögner framför ett "Så säger Herren." Och dessa villfarelsens försvarare gör det mycket svårt för dem som ser sanningen, att lyda den. Människoögon kan inte se något annat än svält för dem som håller sabbaten. - *Manuskript* 19, 1894.

(240) **Aldrig slut på svält.** - Var aldrig rädd för att iakttagande av den sanna sabbaten kommer att sluta med svält. [Jes. 58:11, 12; Ordspr. 7:2; Jes. 58:14.] Dessa löften är tillräckligt svar på alla ursäkter som människor kan ha, för att inte hålla sabbat. Också om det verkar omöjligt att försörja sin familj, efter att man börjat hålla Guds lag, så låt varje tvivlande själ erkänna att Gud har lovat att sörja för dem som lyder Hans bud. - *Manuskript* 116, 1902.

Det krävs människor med mod. - Det kräver moraliskt mod att hålla Herrens bud. En motståndare av sanningen sade, att det endast var svagsinta människor, dumma och okunniga personer, som ville vända sig bort från kyrkorna och hålla den sjunde dagen som sabbat. Men en predikant som hade tagit emot sanningen, svarade: "Om du tror att det kräver svaga människor, så försök själv." Det kräver moraliskt mod, fasthet, och beslutsamhet, uthållighet och riktigt mycket bön att träda över på de impopulära sidan. Vi är tacksamma över, att vi kan komma till Kristus, liksom de stackars lidande kom till Kristus i templet. . .

Du har inte vågat trampa Guds bud under foten, utan på grund av detta trätt ut i den impopulära sanningen, oavsett vad konsekvenserna blir. Kommer Frälsaren någonsin att vända Sig bort och lämna dig ensam i kampen? Nej, aldrig. Men Han har aldrig sagt till Sina lärjungar, att de inte

skall möta problem, inte behöver uthärda självförnekelse, och inte behöver offra något. Mästaren var en sorgernas man och kände till sorgen. "Ni känner ju vår Herre Jesu Kristi nåd. Han var rik men blev fattig för er skull, för att ni genom Hans fattigdom skulle bli rika." (2 Kor. 8:9) Vi tackar Gud för att ni, i er fattigdom kan kalla Gud för er Fader.

Armod kommer över denna värld, och det skall (241) komma en tid av nöd som det aldrig tidigare har varit, sedan det kom en nation. Det skall komma krig och krigsrykten, och människors ansikten kommer att blekna. Ni kommer att lida nöd, ibland kommer ni att lida av svält; men Gud kommer inte att överge er i era lidanden. Han kommer att pröva er tro. Vi skall inte leva för att behaga oss själva. Vi är här för att visa Kristus för världen, för att representera Honom och Hans kraft för människorna. - *Manuskript* 37, 1894.

Dags att lita på Guds Ord. - När maten tog slut i öknen sände Gud sitt folk manna från himmelen och så fick de tillräckligt med mat varje dag under lång tid. Detta skulle lära dem att så länge de satte sitt hopp till Gud och vandrade på hans vägar skulle han inte överge dem. Jesus tillämpade nu den undervisning han själv hade gett Israel. Genom Guds ord hade de hebreiska folkskarnorna fått hjälp och genom samma ord skulle Kristus få hjälp. Han inväntade Guds tid att hjälpa honom. Han vistades i öknen i lydnad för Gud och han skulle inte skaffa sig någon mat genom att följa Satans ingivelse. Inför världsalltet visade han att det är en mindre olycka att lyda, oavsett vad som kommer i vår väg, än att på vårt eget sätt avvika från Guds viljas väg.

"Människan skall leva icke allenast av bröd" utan av varje Guds ord. Ofta kan en Kristi efterföljare komma i en sådan situation att det blir omöjligt för honom att tjäna Gud och samtidigt fortsätta med sitt förvärvsarbete. Det ser kanske ut som om lydnad för någon tydlig Guds förordning skulle beröva honom hans livsuppehälle. Satan vill gärna få honom att tro att han måste offra sin samvetsövertygelse. Men det enda som vi i denna värld kan lita på är Guds ord. "Söken först efter hans rike och hans rättfärdighet, så skall också allt detta andra tillfalla eder." - Matt. 6:33. När vi lärt (242) känna kraften i hans ord kommer vi inte att följa Satans ingivelser för att få dagligt bröd eller för att rädda vårt liv. Vi frågar bara: Vad vill Gud och vilket är hans löfte? När vi vet det kommer vi att lyda det ena och förtrösta på det andra. - *Vändpunkten* s. 121. (1898)

Appell till den som står på tröskeln till beslut. - Fienden talade om för dig att du kunde vänta till en mer passande tidpunkt. Han var beredd för sina bedrägerier och visade dig de fördelar du skulle få om du inte höll sabbaten, och de olägenheter du skulle få genom att hålla sabbat. Han har förberett dessa olika ursäkter till varför du inte skulle besluta dig för att vara lydig mot Guds lag. Han är en bedragare. Han förfalskar Guds karaktär, och du har accepterat hans frestelse. Alla dina inbillningar har visat otro mot din himmelske Fader.

Du trodde, att du kunde få en viss framgång i dina affärer. Då skulle du lyda det fjärde budets sabbat. Men Herren kräver lydnad av var och en av Sina undersåtar. Guds krav låg över dig, och du har satt upp villkor för Gud. Och hela den tid som Satan har arbetat på att göra det allt omöjligare för dig att hålla sabbaten, under den tid då du såg på saken. Du har blivit allt mindre mottaglig för Guds Andes beröring av ditt hjärta. Herren har gett mig ett budskap till dig och dina barn: att ta itu med din försummade uppgift, och vandra i ljuset så som Han är i ljuset. "Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta, av hela din själ, av hela ditt förstånd och av hela din kraft." (Mark. 12:29) "Gör detta", sade Kristus till en lagkunnig, "så får du leva." Detta är Guds röst (243) till dig själv och dina barn. Guds lag är god, lika väl som rättfärdig och nyttig för alla som lyder den, och du kommer att hedra Honom som du lyder.

När ditt sinne har kommit i harmoni med Guds vilja, och lyder Hans bud, tror du då att Herren inte kommer att ha omsorg för dig och ditt timliga arbete? Du har nästan blivit övertygad, men lyder inte. Du tänker att du skall vänta, tills vägen står öppen för dig. Herren har låtit varje människa stå till svars för sina handlingar. Guds anspråk skall vara det första du tar hänsyn till. Lydnad mot Gud är din första uppgift. Du skall överlämna alla konsekvenser i Hans händer. Du har tvekat därför att du denna gången inte känner den starka övertygelse du hade tidigare, och för att du inte vill överlämna dig till lydnad. Du skall inte vänta dig en lika kraftig överbevisning på nytt. Du måste lyda Gud och ta ställning för sanningen, oavsett känslor eller brist på känslor. Nu är det din uppgift att beslutsamt verka utifrån principen, och fatta dina beslut oavsett konsekvenserna. - *Brev 72*, 1893.

Lev upp till varje ljusstråle. - Lev upp till varje ljusstråle som du har tagit emot. Här är dina eviga intressen involverade, och det är därför jag säger: "Värna om varje ljusstråle." Bed till Kristus på dina knän att Han skall påverka ditt hjärta med

Sin Helige Ande, och vänd dig inte bort från Hans lag. - *Manuskript 10*, 1894.

Förlora hellre din ställning än Jesus. - Tro inte, att du kommer att förlora din ställning om du tar ställning för Bibelns sanning. Du får hellre förlora din ställning än Jesus. Det är bättre att du tar del av Herrens självförnekelse och självupppoffring än att gå dina egna vägar och samla rikedomar för det här livet åt dig. Du kan inte få något av dem med dig i graven. Du kommer upp ur graven (244) utan något alls, men om du har Jesus, då kommer du att få allt. Han är allt vad du kommer att behöva, för att bestå prövningen på Guds dag. Är detta inte tillräckligt för dig? - *Manuskript 20*, 1894.

En bestämd ståndpunkt. - Människor kan sätta upp allt motstånd de vill, men Guds bud är fortfarande Guds bud. Vi har beslutat hålla Guds bud och vi lever, och (bevarar) Hans lag som vår ögonsten. Låt människor smäda Guds lag och trampa Hans laglydiga folk under sina fötter. Kan de göra detta och leva? Det är omöjligt. Gud har Sitt mål för karaktären, och det är de som lyder Honom som lever och de som håller Hans lag som sin ögonsten som han beskyddar. - *Manuskript 5*, 1891.

Offra ställningar till nya sabbatshållare. - Bland dem som griper tag i sanningen i ___ fanns det den senaste vintern en ung man, som lämnade den skola han gick i, för att hålla sabbaten. Han blev tillfrågad om vad han förväntade sig att kunna göra för att försörja sig. Han svarade: "Gud har gett mig fysisk styrka, och jag vill arbeta med vad som helst, framför att bryta Hans bud." Några var oroliga att han skulle erbjudas plats på tryckeriet, men någon sade: "Nej. När han visar att han vill lyda Gud till varje pris, då skall vi vara medvetna om, att han är just den människa vi behöver på detta kontor. Men om han inte har tillräcklig principfasthet för detta, är han just dem man som vi inte behöver."

Äldste ___ kom till mig, och frågade mig om han borde uppmuntra den unge mannen till att tänka över om han ville få en plats på kontoret. Jag sade: "Himlens Gud har för honom presenterat härlighetens eviga betydelse som väntar den som vinner seger, och om han liksom Mose värderar belöningens dag högt, kommer han att inta en slutgiltig ståndpunkt på sanningens sida. (245) Men det kommer att skada och inte vara bra att framhålla någon slags muta eller något attraktivt för honom. Och ändå är det din plikt att hjälpa honom att se att han måste vandra i tro, och inte lämna honom ensam i kampen, ty Satan kommer

att fresta honom, och du måste ge honom all hjälp som är möjlig." - *Manuskript* 26, 1886.

Affärskontakter med sabbatsbrytare. - Det behövs en sabbatsreform ibland oss som bekänner oss hålla Guds heliga vilodag. Somliga diskuterar sina affärskontakter och planerar på sabbaten, och Gud ser på detta i det samma ljus som om de var involverade i verkliga affärsangelägenheter.

Andra som väl känner till Bibelns bevis för att den sjunde dagen är sabbaten, går in i partnerskap med människor som inte respekterar Guds heliga dag. En sabbatshållare kan inte låta människor arbeta i hans verksamhet, som betalas med hans pengar, arbeta på sabbaten. Om han på för förtjänstens skull tillåter affärer som han är intresserad av, att utföras på sabbaten av hans icke-troende partner, är han lika skyldig som den icke-troende; och det är hans plikt att ändra på förhållandet, oavsett hur mycket han kan förlora på detta. Människor kan tro att de inte kan klara att lyda Gud, men de kan inte heller klara att inte lyda Honom. De som är liknöjda när det gäller att hålla sabbaten, kommer att lida en stor förlust. - *Review and Herald*, mars 18, 1884.

En sorts sysselsättning för sabbatshållare. - Vi finner här den bästa folkgruppen att arbeta för. Och för många i den kommer det inte att vara svårt att hålla sabbaten. ____ är en plats där det finns ett stort hönseri. Vid nästan alla boningshus i stadens ytterområde finns det hönsgräddor. Husen har inte byggts samman, utan står en bit från varandra, ofta omgivna av flera halva hektar land. Det finns hönsgräddning av alla slag, (246) och äggen har en god marknad i ____ och i ____, och tas till byn med båt.

Jag skriver detta för att du skall kunna förstå situationen. I en hönsgräddning med många familjer finns det medel till deras försörjning, och dessa kan inte komma med den invändning som många kommer med mot att hålla sabbaten - att det kommer att kollidera med deras verksamhet. De kan hålla sabbaten utan ångest för att förlora sitt arbete. - *Brev* 113, 1902.

Förkunnelse om icke-odödlighet Vänta med förkunnelse av obehagliga tros punkter. - Det bör viss stor visdom för att presentera en sanning som går direkt mot folks åsikter och praxis. Paulus brukade uppehålla sig vid profetior när han var tillsammans med det judiska folket, och föra dem ned till jorden steg för steg, och efter någon tid ta upp temat om Kristus, som den sanne Messias.

Jag har blivit visad att våra predikanter går för snabbt igenom sina ämnen och för fram de drag som uppfattas som mest motbjudande i vår tro för tidigt i sitt arbete. Det är sanningar som inte omfattar ett så stort kors. Dem bör man först framhålla för deras sinne, dag efter dag och även veckor innan vi kommer in på sabbaten och odödlighetsfrågan. Då vinner ni folks tillit som människor med klara, och kraftfulla argument, och de litar på ni förstår Skrifterna. När folks tillit först har vunnits, då är dags att introducera sabbats- och frågan om odödlighet offentligt.

Men människor som inte är förståndiga, tar fram dessa frågor för snabbt. Därigenom stängs folks öron, även om de genom större omsorg, mer tro, förmåga och visdom kunde ha följt dem steg för steg (247) genom betydelsefulla händelser i profetiorna och genom att uppehålla sig vid praktiska ämnen i Kristi lära. - *Brev* 48, 1886.

Ett av de stora bedrägerierna. - Varje slags bedrägeri har nu förts in. De klaraste sanningar i Guds ord döljs av en massa mänskliga teorier. Dödliga villfarelser presenteras som sanning, som alla måste böja sig för. Den sanna gudsfuktans enkelhet begravs under traditioner.

Läran om själens naturliga odödlighet är en villfarelse som fienden bedrar människor med. Denna villfarelse är nästan universell. . .

Detta är en av de lögnar som har smitts i fiendens synagoga, en av Babylons giftiga planer. "Ty av hennes otukts vredesvin har alla folk druckit, och jordens kungar har begått otukt med henne, och jordens köpmän har blivit rika genom hennes omåttliga lyx. Och jag hörde en annan röst från himlen säga: "Gå ut från henne, mitt folk, så att ni inte tar del i hennes synder och drabbas av hennes plågor." - *Review and Herald*, 16. mars, 1897.

Lägg tyngdpunkten på livet genom Jesus. - Frågan om själens odödlighet behöver också behandlas med största omsorg, så att man i introduktionen av detta ämne inte blir början till en djup och upphetsande strid som kommer att stänga dörren till en grundligare undersökning av sanningen.

Det är nödvändigt med stor visdom när man har med människors sinnen att göra, samt med att lägga en grund för det hopp som finns inom oss. Vad är det för ett hopp vi skall lägga en grund för? Hoppet om evigt liv genom Jesus Kristus. . . Ni uppehåller er för mycket vid speciella idéer och doktriner, och den icke-troendes hjärta

mjuknar inte. Att försöka inpränta något i honom är som att slå på ett kallt järn. . .

(248) Vi behöver ständigt visdom, för att veta när vi skall tala och när vi skall vara tysta. Men det är alltid tryggt att tala om hoppet om evigt liv. Och när hjärtat har mjuknat och underordnat sig Jesu kärlek kommer frågan att vara: "Herre, vad skall jag göra för att bli frälst? - *Brev 12*, 1890.

Visdom är nödvändig för att förmedla prövande sanningar. - Generellt sett har vår tillväxt på oprövade fält varit långsam, på grund av den sjunde dagens Sabbat. Det står ett skarpt kors direkt i vägen för alla själar som antar sanningen.

Där är andra sanningar, som t.ex. själens odödlighet och Kristi personliga ankomst på himlens skyar till vår jord om kort tid. Men detta är inte lika motbjudande som sabbaten. Somliga vill med gott samvete ta emot sanningen för sin egen själ, eftersom det är Bibelns sanning, och de älskar lydningens vägar när det gäller alla Guds bud. Dessa obehagliga drag i vår tro vill spärra vägen för många själar som inte önskar vara ett annorlunda folk, åtskilt och särskilt från världen. Därför är det nödvändigt att visa stor visdom, om hur sanningen skall förmedlas till människor. Det finns vissa klart definierade mål att uppnå när ni går in i missionsarbete. Om planer och metoder blev annorlunda, även om det blir nödvändigt att lägga till större resurser, så kommer resultaten att bli mycket bättre. - *Brev 14*, 1887.

Tag av stridsrustningen. - När somliga predikanter finner icke-troende framför sig, som har fördomar mot vårt synsätt på att själen inte är odödlig när den är borta från Kristus, så känner de sig alla manade att ge en predikan om detta ämne. Detta är åhörarna inte på något sätt beredda att ta mot, och det stärker bara deras fördomar och väcker deras motstånd. Därigenom kommer alla de goda (349) intryck som hade kommit, om medarbetarna hade handlat förståndigt, att vara förspilda. Åhörarna bekräftas i sin otro. Åhörarna kunde ha vunnits, men stridsrustningen hade satts på. De har anförtrotts starkt kött och själar som kunde ha vunnits, men har drivits längre bort än tidigare. Stridsrustningen, diskussionsandan, måste läggas bort. Om vi vill vara som Kristus, måste vi nå människor där de är. - *Manuskript 104*, 1898.

En korrekt förståelse är avgörande. - En korrekt förståelse av ett "så säger Skriften" med hänsyn till de dödas tillstånd är absolut nödvändig för vår tid. Guds Ord förklarar att de döda

ingenting vet, och att deras hat och kärlek också har utplånats. Vi måste hämta vår auktoritet i profetians säkra ord. Om vi inte är insiktsfulla i Skriftens ord, kan vi, när denna mäktiga kraft från Satan som åstadkommer mirakel i vår värld, bli bedragna och kalla detta för Guds under; ty Guds ord förklarar: Om det var möjligt, skulle också de utvalda bli bedragna. Om vi inte är rotade och grundade i sanningen, kommer vi att sopas bort av Satans bedrägliga snaror. Vi måste hålla fast vid våra biblar. Om Satan kan få dig att tro att det finns saker i Guds ord som inte är inspirerade, kommer han att vara beredd att snärja era själar. Vi har ingen försäkran, ingen visshet just vid den tidpunkt då vi behöver veta vad sanning är. - *Review and Herald*, 18.dec. 1888.

Det kristna förvaltarskapet.

Undervisa varje nyomvänd. - Varje nyomvänd själ måste upplysas om Herrens krav på tionde och offergåvor. Allt vad människor åtnjuter, tar de emot från Herrens stora gård, och Han vill (250) att Hans arvingar skall åtnjuta Hans goda gåvor; men Han har ställt i ordning ett särskilt kontrakt med alla som står under Prins Emanuels blodbestänkta baner, så att de kan visa sitt beroende av och sitt ansvar inför Gud, genom att ge en viss del av Hans rikedomar tillbaka, som Hans eget. Detta skall investeras i stöd till missionsarbete, som måste utföras för att uppfylla det uppdrag som de har fått av Guds Son strax innan Han lämnade Sina lärjungar. - *Manuskript 123*, 1898.

Alla är en länk i frälsningens kedja. - Den som blir ett Guds barn borde från den stunden se sig själv som en länk i den kedja som sänkts ner för att rädda världen. Han borde se sig själv som förenad med Kristus i hans barmhärtiga plan att söka upp och rädda de förlorade. - *Hälsa för hela människan*, s. 77. (1905)

Evangelistens ansvar. - Det är en del av ert arbete att undervisa dem som ni vägleder till sanningen, att de skall föra tionde in i förrådshuset som ett erkännande av sitt beroende av Gud. De bör fullständigt upplysas om sin plikt att föra ge det tillbaka till Herren, som tillhör Honom. Befallningen att betala tionde är så tydligt att det inte finns en skugga av ursäkt för att inte göra det. Om ni försummar att ge de nyomvända undervisning på denna punkt, låter ni en mycket central del av ert uppdrag förbli ogjort. - *Brev 51*, 1902.

Vägleda den nya församlingen. - Missionsarbetaren som lyckas samla små grupper på olika platser, får aldrig ge dem som nyligen har

kommit till tro, intrycket, att Gud inte kräver att de skall vara systematiskt verksamma för att hjälpa till och stödja Guds verk med sitt personliga arbete och med sina medel.

Alla bör få lära sig att göra vad de kan för Mästaren, och ge till Honom, eftersom Han har välsignat dem. Som sin rättmätiga del kräver Han en tiondedel av deras (251) inkomst, den må vara stor eller liten. De som behåller denna del, stjäla från Honom och kan inte förvänta sig att Hans hand skall ge dem framgång. Även om församlingen för det mesta består av fattiga syskon, bör frågan om systematisk välgörenhet noggrant förklaras och planen möta ett hjärtligt mottagande. Gud förmår uppfylla Sina löften. Hans källor är obegränsade, och Han använder dem alla då Han förverkligar Sin vilja. Och när Han ser en trofast pliktuppfyllelse när det gäller tiondet, öppnar Han i Sin försyn ofta vägar genom vilka inkomsten kommer att öka. Den som följer Guds förordning i det lilla han har fått, kommer att skörda samma frukter, som den som ger av sitt överflöd. - *Evangeliets tjänare* s. 222, 223 (n 164). (1915)

Pröva på himmelsk gemenskap. - Vår himmelske Fader ger oss gåvorna och förväntar att få en del tillbaka, för att Han må pröva oss om vi är värdiga att få del av det eviga livets gåva. - *Vittnesbörden* band 3, s. 408. (1875)

En punkt presenteras taktiskt och upprepas. - Guds Ords lärare skall inte hålla tillbaka någon del av Guds råd. Annars kommer folk att sakna kunskap om sin plikt, och inte förstå vad Guds vilja är med dem, utan snubblar och faller i fördärvet. . .

Låt ingen försumma att ge en trofast och tydlig undervisning om tiondebetalning. Låt det ges instruktioner om att ge det till Herren, som Han kräver som Sitt eget; ty Herrens rekommendation kommer inte att vila över ett folk som från Honom stjäla Hans tionde och gåvor. Denna upplysning om att ge till Gud det som tillhör Honom, kommer ofta att behöva upprepas för människor. Låt den som först presenterar sanningen grundligt undervisa om detta och låt också den som följer upp inbetalningen göra Guds (252) krav om tiondebetalning tydliga, så att folk kan se att medarbetarna på alla punkter lär sig samma sanning och är eniga om att vara lydiga mot alla Guds krav.

Men låt medarbetarna agera taktfullt och inte ge fast föda till dem som är för små; ge dem Ordets uppriktiga mjölk. Blanda under inga

omständigheter din egen ande och dina egna tankar med sanningen och dölj inte Guds föreskrifter om traditioner eller antaganden. Låt folk få sanningen som den är i Jesus. - *Manuskript* 39, 1895.

Ett försummat arbete. - Vi skall ge varningsbudskapet till världen. Hur skall vi utföra vårt uppdrag? Bröder, förkunnar ni den del av sanningen som tilltalar människorna, medan andra delar av arbetet lämnas ofärdiga? Kommer det att behövas någon som kommer efter dig, för att enträget be folk att troget föra tionde och offergåvor in i Herrens skattkammare? Detta är predikantens arbete, men det har sorgligt försummats. Folket har stulit från Gud, och detta har skett och fel personer har fått lida därför att predikanten inte ville göra något som hans bröder upplevde som obehagligt. Gud kallar dessa människor opålitliga förvaltare. - *Review and Herald*, 8.juli, 1884.

Trofast tionde är tillräckliga resurser. - Om medel fördes till skattkammaren exakt enligt Guds plan - en tiondedel av all inkomst - skulle där finnas mer än nog för att föra Hans verk vidare. - *Vittnesbörden* band 5, s. 150. (1882)

Insamling till missionerna. - Under Guds försyn har de som känner ansvar för Hans uppdrag, ansträngt sig för att föra nytt liv in i gamla arbetsmetoder, och också att tänka ut nya planer och nya metoder för att väcka intresset hos medlemmarna i församlingen till en förenad ansträngning för att nå världen. En av de (253) nya planerna för att nå de icke-troende är höstinsamlingen till missionsverksamheter. Under de senaste åren har det visat sig vara en succé på många platser, som är till välsignelse för många, och ökar strömmen av medel till missionens kassa. Då många av dem som inte har vår tro har fått kännedom om den tredje ängelns budskap i de hedniska länderna, har deras förståelse väckts, och somliga har försökt lära sig mer om den sanning som har tillräcklig kraft att förvandla hjärtan och liv. Män och kvinnor av alla klasser nås, och Guds namn har förhärligats. - *Råd om förvaltning* s. 190, 191.

Undvik världsliga metoder. - Vi ser att församlingarna i våra dagar uppmuntrar till fest, frosseri, och upplösning, genom att arrangera middagar, marknader, dans och fester för att samla in medel till församlingskassan. Här har köttsliga människor funnit en metod att tillförsäkra sig medel utan att uppoffra sig. . . .

Låt oss inta en klar ståndpunkt när det gäller alla de metoder som upplöser församlingarna, utsvävningar och fester som har ett demoraliserande inflytande på unga och gamla. Vi har ingen rätt att kasta helighetens täckmantel över dem, ty dessa medel skall användas för kyrkliga ändamål. Sådana offer är svaga och sjukliga, och bär på Guds förbannelse. Det sker till priset av själar. Talarstolen kan försvara fester, dans, lotterier, marknader och lyxiga fester, för att få in medel till församlingens ändamål; men låt oss inte delta i någon av dessa saker, ty om vi gör detta, kommer Guds ogillande att vara över oss. Vi föreslår inte någon vädjan till aptitens lustar eller flykt till köttsliga nöjen, för att Kristi bekännande efterföljare skall ge av de medel som Gud har anförtrott dem. Om de inte ger villigt, i kärlek till Kristus, kommer offret inte på något sätt att accepteras av Gud. - *Råd om förvaltning* s. 201, 202. (1878)

(254) **Mutad med fester och nöjen.** - Det är ett beklagligt faktum att heliga och eviga hänsyn inte har kraft att öppna Kristi bekännande efterföljares hjärtan, till att ge frivilliga offer till evangeliets utgifter, i lika hög grad som lockande fester och muntrationer i allmänhet gör. Det är ett sorgligt faktum att dessa lockelser kommer att dominera medan heliga och eviga ting inte kommer att ha makt att påverka hjärtat till att utföra välgörenhet.

Moses plan i öknen med att skaffa fram resurser hade stor framgång. Tvång behövdes inte. Mose ställde inte till någon stor fest. Han inbjöd inte folk till muntra scenerier, dans och allmän underhållning i största allmänhet. Han införde inte heller lotterier eller något annat av detta världsliga slag för att få in tillgångar till att resa Guds tabernakel i öknen. Gud befallde Mose att inbjuda Israels barn till att ge offergåvor. Mose skulle acceptera alla gåvor, som gavs av frivilliga hjärtan. Dessa frivilliga gåvor kom i så stort överflöd att Mose offentligt förklarade att det var tillräckligt. De måste upphöra med sina gåvor. De hade nämligen gett i överflöd, mer än de hade användning för. - *Råd om förvaltning* s. 203. (1874)

Och vilket intryck gör inte detta på de icke-troendes sinnen? Guds Ords heliga standard förnedras i stoftet. Det kastar smälek och förakt över Gud och över den kristnes namn. De mest fördärvliga principer stärks genom detta icke-bibliska sätt att skaffa fram medel. Och det är så Satan vill ha det. Människor upprepar Nadabs och Abihus synd. De använder allmän eld i stället för helig eld i Guds tjänst. Herren accepterar inte sådana offer.

Alla dessa metoder för att föra pengar in i Hans skattkammare är ett hån mot Honom. Det är en oäkta andaktsutövning som driver till alla sådana bedrägerier. O, vilken blindhet, vilken blind förälskelse finns det inte över många som påstår sig vara (255) kristna! Medlemmar i församlingen gör på samma sätt som världens inbyggare gjorde på Noas tid, då deras hjärtans inbillning endast var ständigt ond. Alla som fruktar Gud kommer att avsky sådana metoder som en felaktig framställning av Jesu Kristi religion. - *Råd om förvaltning* s. 205. (1896)

Människors förvaltning. - Den gyllene regeln har en ännu djupare aspekt. Ingen som fått del av Guds nåd i någon av dess rika former kan låta bli att också dela med sig åt dem som är utan. Han skulle ju inte själv vilja vara utan det han fått. Aposteln Paulus säger: "Greker och barbarer, lärda och olärda – alla har jag skyldigheter mot. Därav min iver att förkunna evangeliet för er i Rom" (Rom 1:14, 15). Allt vad du har lärt känna om Guds kärlek och fått ta emot av hans nåds rikedomar ger dig skyldighet att dela med dig åt dem som fått mindre än du. - *Men jag säger.* . . s. 141. (1896)

Presentation av Profetians ande.

Nya troende måste ha en klar förståelse. - Allt eftersom ändens tid närmar sig och förkunnelsen av det sista varningsbudskapet till världen utvidgas, blir det av allt större betydelse för dem som tagit emot sanningen för denna tid att ha en klar uppfattning av Vittnesbördens natur och inflytande, vilka Gud i sitt förutseende har förbundet med den tredje ängelns budskap, alltifrån dess början. - *Vittnesbörden* band 5, s. 654. (1889)

Guds undervisning för vår tid. - I gamla tider talade Gud till människorna genom profeter och apostlar. I dessa dagar talar Han till dem genom Sin Andes (256) Vittnesbörd. Det har aldrig funnits en tid, då Gud mer allvarligt undervisat Sitt folk än vad Han nu gör angående Sin vilja och den väg Han vill att de skall följa. - *Vittnesbörden* band 5, s. 661. (1889)

Ofta försummat. - Predikanter försummar ofta dessa viktiga grenar av arbetet - hälsoreformen, andliga gåvor, systematisk välgörenhet, och missionsarbetets stora grenar. Under deras arbete kan stora skaror människor förstå sanningens teori, men tidvis finner man att det är många som inte kommer att bestå Guds prövning. Predikanten lade grunden, hö, trä och stubbe, som endast kommer att förtäras av frestelsens eld. - *Review and Herald*, 12.dec. 1878.

Inte ta Bibelns plats. - Syster Whites vittnesbörd bör inte föras fram till fronten. Guds ord är den ofelbara standarden. *Vittnesbörden* skall inte ta platsen i stället för Ordet. Alla de troende bör vara mycket noggranna med att föra fram dessa frågor försiktigt och alltid stanna när ni har sagt tillräckligt. Låt alla pröva sina ståndpunkter utifrån Skriften och dokumentera allt vad de påstår vara sanning utifrån Guds uppenbarade ord. - *Brev 12, 1890.*

Vittnesbörden står inte över Bibeln. - Ju mer vi ser på löftena i Guds ord, desto större blir de. Ju mer vi praktiserar dem, desto djupare kommer vår förståelse att bli av dem. Vår ståndpunkt och tro är i Bibeln. Och vi skall aldrig önska att föra någon själ till *Vittnesbörden* framför Bibeln. - *Manuskript 7, 1894.*

Syftet med Vittnesbörden. - Guds ord är tillräckligt för att upplysa det mest förödmärkade sinne och (257) kan förstås av dem som vill förstå det. Men trots allt detta finner vi några som påstår sig studera Guds ord, leva i direkt motsats till dess klaraste undervisning. För att inte lämna människor utan ursäkt gav Gud dem enkla och klagörande vittnesbörd, som visade dem tillbaka till Ordet som de försummat att följa. Guds ord överflödar av allmänna principer om hur man skall grundlägga de rätta livsvanorna, och *Vittnesbörden*, både de allmänna och de personliga, avser att rikta människans uppmärksamhet på dessa principer. - *Vittnesbörden* band 5, s. 663, 664. (1889)

Det större och mindre ljuset. - Bibeln får endast liten uppmärksamhet, och Herren har gett ett mindre ljus till att leda män och kvinnor till det större ljuset. - *Kolportörevangelisten* s. 37. (1902)

Illustration: Förmedla profetians ande. - Äldste ____ går inte in i någon strid med motståndare. Han förmedlar Bibeln så klart, att det är tydligt att den som är oenig måste stå i opposition till Guds ord.

Fredagskväll och sabbatens förmiddag talade han över ämnet andliga gåvor, och uppehöll sig speciellt vid Profetians ande som ämne. De som var närvarande vid dessa predikningar sade, att han behandlade detta ämne på ett klart och kraftfullt sätt. - *Brev 388, 1906.*

I sin undervisning visade äldste ____ att Profetians ande spelar en viktig roll då grunden läggs för sanningen. Då han avslutade sin förkunnartjänst, uppmanade han mig . . . att tala till folk. - *Brev 400, 1906.*

Ge tid till att väga bevisen. - I den sista visionen från Battle Creek blev jag visad, att (258) man tagit en oförnuftig kurs i ____, när det gäller visionerna för tiden om organisation av församlingen där. Det fanns somliga i ____ som var Guds barn men som ändå tvivlade på visionerna. Andra gjorde inget motstånd, men vågade ändå inte inta en beslutsam ståndpunkt för dem. Somliga var skeptiska och de hade tillräcklig anledning att vara detta. De falska visionerna och de fanatiska ceremonierna samt de fanatiska konsekvenser som blev resultatet av dem, utövade ett inflytande på Guds verk i Wisconsin och gjorde sinnena ängsligt vaksamma mot allt som kallades visioner. Allt detta borde ha beaktats och vishet borde utövats. Det borde inte förekomma någon påfrestning på eller något arbete tillsammans med dem som aldrig har sett den person som tar emot visioner och som inte har haft någon personlig kunskap om inflytandet från visionerna. Dessa borde inte berövas församlingens privilegier och fördelar, om deras kristna liv annars är korrekt och de har utvecklat en god kristen karaktär.

Jag blev visad, att somliga kunde ta emot de visioner som offentliggjorts och bedöma trädet utifrån dess frukter. Andra är som den tvivlande Thomas. De kan inte tro de *Vittnesbörd* som getts ut och inte heller ta emot beviset i andras vittnesbörd utan måste se och få bevis själva. Dessa får inte skjutas åt sidan. Stort tålmod och broderskärlek borde i stället visas mot dem tills de når fram till sin ståndpunkt och blir säkra för eller emot. Om de kämpar mot de visioner, som de inte har någon kunskap om och om de agerar ut sitt motstånd så långt som till att motsätta sig det som de inte har någon erfarenhet av och känner sig irriterade, när de, som tror att visionerna är från Gud, talar om dem under möten och tröstar dem med undervisning, som har förmedlats genom visioner, så får församlingen veta att de inte har rätt. - *Vittnesbörden* band 1, s. 327-329. (1862)

(259) **Driven till en förkastadt ståndpunkt.** - Jag har blivit visad, att somliga, särskilt i ____, gör visionerna till en regel genom vilken allting mäts. De använder ett förfaringssätt som min man och jag aldrig har eftersträvat. Somliga känner inte mig och mitt arbete och de är mycket skeptiska mot allt som kallas visioner. Detta är helt naturligt och kan endast övervinnas genom erfarenhet. Om människor inte finner sig tillrätta med hänsyn till visionerna, bör dessa inte tvingas på dem. Det tillvägagångssätt, som dessa bör eftersträva, finns i *Vittnesbörd* nr 8, sid. 328, 329, som jag hoppas alla vill läsa. Predikanter bör känna medlidande med dem som avviker. Rädda andra med fruktan

genom att ni drar dem ut ur elden. Guds tjänare bör ha vishet att ge var och en sin del av andlig näring och att behandla olika personer på olika sätt, allt efter vad deras situation kräver. Det tillvägagångssätt, som somliga i ___ eftersträvar som inte känner mig, har inte varit ett försiktigt och konsekvent sätt. De, som var förhållandesvis främmande för visionerna, har behandlats på samma sätt, som de, som har haft mycket ljus och haft många erfarenheter av visionerna. Man har krävt av somliga, att de skall stödja visionerna, trots att de inte kunde göra detta med gott samvete. Därigenom har somliga ärliga själar drivits till att inta en ståndpunkt mot visionerna och mot församlingen, vilket de aldrig skulle ha gjort, om deras sak hade bemötts med försiktighet och medkänsla. - *Vittnesbörden* band 1, s. 382, 383. (1863)

Övervinna motstånd. - Predikanterna (icke-S.D.A.) släpper fram sin ordström, och i synnerhet mot Mrs. White. Men detta är endast till skada för dem själva. . . Jag placerar *Vändpunkten, Den stora striden, Patriarker och profeter, och Kristus vår Frälsare* i familjerna; så länge predikanterna arbetar mot (260) mig, kommer jag att tala till folk genom mina skrifter. Jag tror att själar kommer att bli omvända till sanningen. Vi vänder dem nu till lagen och till *Vittnesbörden*. Om de inte talar i överensstämmelse med detta ord, är det för att det inte finns ljus i dem. - *Brev* 217, 1899.

Döms genom sina frukter. -

Låt *Vittnesbörden* dömas efter deras frukt! Vilken anda finns i deras undervisning? Vad har blivit resultatet av deras inflytande? Alla som så önskar kan underrätta sig om frukterna av dessa syner. . .

Antingen undervisar Gud Sin församling, tillrättavisar henne för det onda och styrker hennes tro, eller gör Han det inte. Detta verk är antingen av Gud eller inte. Gud arbetar aldrig i kompanjonskap med Satan. Mitt arbete bär antingen Guds eller fiendens stämpel. Det finns ingen medelväg i denna sak. *Vittnesbörden* är antingen inspirerade av Gud eller av djävulen. - *Vittnesbörden* band 5, s. 671. (1889)

Gud talar genom *Vittnesbörden*. - . Vi måste följa de råd som blivit oss givna genom Profetians Ande. Vi måste älska och lyda sanningen för denna tid. Detta skall rädda oss från att ta emot farlig villfarelse. Gud har talat till oss genom sitt Ord. Han har talat till oss genom budskapen till församlingen och genom de böcker som har gjort sitt till för att klargöra vår plikt i denna tid och

den inställning vi bör ta. - *Vittnesbörden* band 8, s. 298. (1904)

Förmedla hälsosnormer och kristna normer [*se också s. 513-551, "En läkarevangelisation," och s. 657-665, "Hälsa och hälsoprinciper."]

Förmedla hälsoreformen. - Vårt arbete måste var praktiskt. Vi måste komma ihåg att människan har en kropp att rädda lika väl (261) som en själ. Vårt arbete omfattar långt mer än att stå framför människor och predika för dem. I vårt arbete skall vi utföra en tjänst för deras fysiska svagheter som vi kommer i kontakt med. Vi skall presentera hälsoreformens principer för dem, inpränta hos våra åhörare den tanken att de har en del att göra med att hålla sig själva friska.

Kroppen måste bevaras i ett sunt tillstånd för att själen skall kunna vara frisk. Kroppens tillstånd påverkar själens tillstånd. Den som vill ha en fysisk och andlig styrka måste uppfostra sin aptit efter rätt principer. Han måste se upp så att han inte belastar själen genom att överbelasta sina fysiska och andliga krafter. Att troget hålla sig till de rätta principerna för mat, dryck och klädsel är en uppgift som Gud har ålagt människor. Herren önskar att vi skall lyda hälsans och livets lagar. Han ställer var och en till svars för att ordentligt sköta sin kropp, så att den kan hållas frisk. - *Brev* 123, 1903.

En del av det sista budskapet. - Hälsoreformens principer finns i Guds ord. Hälsoevangeliet skall nära förenas med Ordets förkunnelse. Det är Herrens plan att hälsoreformens återuppriktande inflytande skall vara en del av den sista stora ansträngningen att proklamera evangeliets budskap. - *Medical Ministry* s. 259. . . . - *Vittnesbörden* band 9, s. 112. (1909)

Helt rotfästa i hälsoreformen. - De som lever i de sista dagarna av denna jords historia behöver vara helt rotfästa i hälsoreformens principer. . . .

Sjuka män och sjuka kvinnor behöver bli hälsoreformatorer. Gud vill samarbeta med Sina barn när det gäller att bevara deras hälsa, om de vill äta med omsorg, och vägra att belasta magen med onödiga bördor. Han har i Sin stora nåd gjort naturens väg fast och säker, bred nog för alla som vill vandra på den. Han har gett jordens sunda och hälsofrämjande produkter till vårt levebröd. . .

Många har vållat sina kroppar stor skada genom att ignorera livets lagar, och de kan aldrig komma över följderna av sin försummelse. De kan

emellertid också nu ångra sig och vända om. Människor har försökt att vara förståndigare än Gud. De har blivit till en lag för sig själva. Gud kallar på oss att uppmärksamma Hans krav, och inte längre vanära Honom genom att förkrympa de fysiska, mentala och andliga förmågorna. - *Brev 135, 1902.*

Hälsoreformen är progressiv och praktisk. - Herren önskar att våra predikanter, läkare och församlingsmedlemmar skall vara medvetna om att de inte skall vädja till dem som inte känner vår tro om att göra plötsliga förändringar i sin kost, och därigenom utsätta dem för en förhastad prövning. Framhåll hälsoreformens principer, och låt Herren leda dem som är uppriktiga i sina hjärtan. De kommer att lyssna och tro. Herren kräver inte heller, att hans sändebud skall framhålla de sköna sanningarna om en hälsosam livsstil på ett sådant sätt att det väcker fördomar i människors sinnen. Låt ingen lägga stötstenar framför deras fötter som vandrar på okunnighetens mörka vägar. Även när man berömmar något, är det bra att inte (263) vara allt för begeistrad, för att inte de som kommer för att lyssna, skall ledas bort från vägen. Framhåll principerna för måttlighet i dess mest tilltalande form.

Vi får inte handla överilrat. De arbetare som börjar på nya platser för att grundlägga församlingar, får inte skapa problem genom att försöka göra kostfrågan framträdande. De måste se upp så att de inte drar alltför snäva gränser, ty därigenom skulle det läggas hinder i vägen för andra. Försök inte driva människorna, utan led dem.

Överallt där sanningen införs, bör undervisning ges om tillagning av sund mat. Gud önskar, att duktiga lärare på varje plats skall undervisa folk om hur de på ett klokt sätt, kan använda de produkter de kan odla eller lätt skaffa i den landsdel där de bor. På detta sätt kan de fattiga leva sunt lika väl som de som har det bättre ställt. - *Evangeliets tjänare* s. 233 (n 174). (1915)

Håll hälsoreformen framme vid fronten. - Hälsoreformsarbetet är Herrens medel för att minska lidandet i vår värld och för att rena Sin församling. Lär folket att de kan handla som Guds hjälpande hand genom att samarbeta med arbetets Mästare i att återställa fysisk och andlig hälsa. Detta arbete bär himmelens påskrift och kommer att öppna dörrar så att andra dyrbara sanningar kommer in. Det finns plats för alla att arbeta som förståndigt vill greppa tag i detta arbete.

Håll hälsoreformsarbetet vid fronten är det budskap jag instrueras att bära. Visa dess värde så klart att ett vidsträckt behov av det känns. Avhållsamhet från all skadlig mat och dryck är frukten av sann religion. Den som är omvänd helt igenom kommer att överge varje skadlig vana och aptit. Med fullständig avhållsamhet kommer han övervinna sin dragningskraft till hälsoförstörande eftergivenheter.

(264) Jag instrueras att säga till lärare i hälsoreform: Gå framåt. Världen behöver vartenda dugg av det inflytande ni kan utöva för att trycka tillbaka tidvägen av vederstygglig moral. Låt dem som lär ut den tredje ängelns budskap stå trogna sin färg. - *Vittnesbörden* band 9, s. 112, 113. (1909)

Total avhållsamhet från brännvin och tobak. - Män och kvinnor har många vanor som strider mot Bibelns principer. Offren för stark dryck och tobak fördärvar kropp, själ och ande. Dessa bör inte tas upp i församlingen förrän de gett bevis för att de är helt omvända, och att de känner behov av en tro som är verksam genom kärlek och renar själen. Guds kärlek kommer att rena den uppriktigt troende. Den som är sant omvänd kommer att överge alla ohämmade vanor och ohämmad aptit. Vid total avhållsamhet kommer han att övervinna sin önskan om eftergivenhet som förstör hälsan. - *Brev 49, 1902.*

Omvändelse är hemligheten bakom seger. - Den allra första och viktigaste saken är att låta själen mjukna och underordna sig genom total överlåtelse till vår Herre Jesus Kristus som syndabärare, den syndaförlåtande Frälsare, som gör evangeliet så klart som möjligt.

När den Helige Ande är verksam ibland oss, vilket den helt säkert har varit vid lägermötet i _____, överbevisas själar som inte beredda för Kristi återkomst. Många kommer till våra möten och blir omvända som i årtal inte har besökt mötena i någon kyrka. Sanningens enkelhet når deras hjärtan. Den berör alla grupper. Tobaksdyrkarna offerar sin avgud och drinkaren sitt brännvin. De skulle inte kunna göra detta om de inte litat på Guds löften i tro på förlåtelse för sina synder. Är (265) det inte värt en beslutsam ansträngning för att frälsa dessa själar? - *Brev 4, 1899.*

Börja reformen från grunden. - Brännvinsdrickandet sporrar till de vildaste utsvävningar och stärker de mest sataniska böjelser. . . När vi närmare betraktar dessa saker, ch ser de förfärligaste konsekvenser av

brännvinsdrickandet, skall vi då inte göra allt som står i vår makt för att komma till Guds hjälp, i kampen mot detta stora onda? Bakom brännvinsdrickandet ligger felaktiga matvanor. De som tror på sanningen för vår tid bör vägra att dricka té eller kaffe, eftersom detta tänder en önskan om starkare stimulanser. De bör vägra att äta kötträtter, eftersom detta tänder en önskan om starka drycker. Sund mat, tillagad med smak och skicklighet, bör nu vara vår kost.

De som inte är hälsoreformatorer behandlar sig själva på ett felaktigt och oförståndigt sätt. Genom att ge efter för aptiten skadar de sig själva oerhört. Somliga tror att kostfrågan inte är tillräckligt viktig för att tas upp som en religiös fråga. Men dessa gör ett stort misstag. Guds ord förklarar: "Om ni äter eller dricker, eller vad ni gör, så gör allt till Guds ära." (1 Kor. 10:31) Att vara måttlig i allt, med allt vad det kan innebära, har en viktig plats i arbetet för vår frälsning. På grund av felaktiga matvanor, har världen blivit alltmer omoralisk. - *Brev 49*, 1902.

Personligt arbete för missbrukare. - Missionsarbete består inte bara av förkunnselse. Det omfattar personligt arbete för dem som har missbrukat sin hälsa och har försatt sig själva i en situation där de inte har moralisk styrka att kontrollera sin aptit och sina lidelser. Ett arbete skall utföras för dessa själar lika väl som för dem som är mer välbeställda. Vår värld är fylld av lidande människor.

Gud har skrivit Sin lag på varje nerv och (266) muskel, på varje fiber och funktion i människokroppen. Hängivenheten till en onaturlig aptit, oavsett om det är te, kaffe, tobak eller brännvin är omåttlighet, och strider mot livets och hälsans lagar. Genom att använda dessa förbjudna saker skapas ett tillstånd i organismen som Skaparen aldrig har planerat. Denna eftergivenhet hos den mänskliga familjens medlemmar är synd. . . Om mat äts som inte bildar gott blod, arbetar man mot vår fysiska organisms lagar, vilket är en överträdelse av Guds lag. Orsaken ger upphov till effekten. Lidande, sjukdom och död är eftergivenhetens säkra straff. - *Brev 123*, 1899.

Sökande efter nöjen. - Stora grupper söker förgäves efter lycka i världsliga nöjen. De ber enträget om något som de inte har. De använder sina pengar på det som inte är bröd, och sitt arbete för något som inte kan tillfredsställa dem. Den hungrande och törstande själen kommer att fortsätta att hungra och törsta så länge han deltar i dessa oheliga nöjen. O, om var och en av dessa ville lyssna till Jesu stämma: "Om någon törstar,

så låt honom komma till mig, och dricka." De som dricker av det levande vattnet kommer inte längre att törsta efter intetsägande och spännande nöjen. Kristus, Livets källsprång, är källan till frid och lycka.

Gud utrustar inte människor med olika talenter och gåvor, för att de skall ligga oanvända, inte heller för att de skall vara verksamma med att underhålla eller tillfredsställa sig själva, utan för att de skall kunna vara till välsignelse för andra genom att göra människor i stånd till att utföra ett allvarligt, självupppoffrande missionsarbete. - *The Youth's Instructor* den 6. nov. 1902.

Föreställningar och teatrar. - Den passion som Satan behärskas av är att förvanska förståndet och få människor att längta efter uppvisningar och teateruppsättningar. Alla de människors erfarenhet och (267) karaktär, som engagerar sig i detta arbete kommer att harmoniera med den näring sinnet får.

Herren har gett bevis för Sin kärlek till världen. Det fanns ingen falskhet, inget skådespeleri i det Han gjorde. Han gav en levande gåva, som kunde uthärda förödmjukelse, försummelse, hån och skam. Detta gjorde Kristus för att Han skulle kunna rädda det fallna människosläktet. Samtidigt som människor gjorde upp planer och tänkte ut sätt att utplåna Honom, kom den oändlige Gudens Son till vår värld för att ge ett exempel på det stora arbete som måste utföras för att återlösa och frälsa människan. Men i dag kämpar den stolte och olydige för att få ett stort namn och stor ära från sina medmänniskor, genom att använda de goda gåvor som Gud gett dem till underhållning. - *Manuskript 42*, 1898.

Arbetet för nöjesälskare. - I stället för att tala nedsättande om Jakobs brunn, presenterade Kristus något som är oändligt mycket bättre. . . Han gav kvinnan något som var bättre än det hon hade, det levande vattnet, glädjen och hoppet i Sitt rikes evangelium.

Detta är en illustration av hur vi skall arbeta. Det är hjälper oss inte att gå till nöjesälskare, teaterbesökare, hästkapplöpare, drinkare och spelare och tillrättavisa dem skarpt för deras synder. Detta skulle inte leda till något positivt. Vi måste ge dem något bättre än de har, ja, Kristi frid, som övergår allt förstånd. . .

Dessa stackars själar ägnar sig åt en vild jakt efter världsliga nöjen och jordiska rikedomar. De känner inte till något mer önskvärt. Men spel, teater, och hästkapplöpning kommer inte att

tillfredsställa själen. Människan är inte skapt till att bli tillfredsställd på det sättet, till att använda sina pengar på det som inte är bröd. Visa dem hur mycket bättre himlens oförgängliga härlighet är än världens flyktiga glädjeämnen. Försök övertyga dem om den frihet, (268) det hopp, den vila och frid som finns i evangeliet. "Den som dricker av det vatten som Jag ger honom, skall aldrig törsta," förklarade Kristus. - *Manuskript 12, 1901.*

Instruktioner om kläder och nöjen. - Det kristna livets principer bör vara tydliga för dem som nyligen har kommit till sanningen. Trofasta, kristna män och kvinnor bör ha ett intensivt intresse för att föra övertygade själar till en korrekt kunskap om rättfärdigheten i Kristus Jesus. Om någon har låtit önskan om nöjen eller kärlek till kläder bli det största, så att delar av deras sinne, själ och kraft ägnas åt själviska njutningar, bör de trofasta troende vara uppmärksamma på dessa själar, som de måste avlägga räkenskap för. De får inte försumma att trofast, ömt och kärleksfullt undervisa den unge nyomvända, så att inte något halvhjärtat arbete utförs. - *Manuskript 56, 1900.*

Att undervisa nyomvända om avgudadyrkan av kläder. - En sak som särskilt skulle påpekas för dem som nyligen kommit till tro, är hur de skall klä sig. Behandla de nyomvända uppriktigt. Är de fåfängliga beträffande kläder? Är de stolta? Modedyrkan är en moralisk svaghet och får inte överföras till det nya livet. I de flesta fall fordrar lydnad för evangeliets krav en avgjord förändring i sättet att klä sig.

Vi skulle inte vara vårdslösa med vår klädsel. För Kristi skull, vars vittnen vi är, skulle vi söka göra det bästa av vårt yttre. När det gällde tjänsten i tabernaklet bestämde Gud varje detalj i den dräkt som skulle bäras av den som gjorde tjänst inför Honom. Detta lär oss att Han ställer särskilda krav när det gäller Hans tjänares kläder. Särskilt tydliga var anvisningarna gällande Arons ämbetsdräkt, (269) denna var symbolisk, på samma sätt skulle Jesu lärjungars kläder vara symboliska. Vi är i alla avseenden Hans representanter. Vårt yttre skulle i varje hänseende utmärkas av prydighet, anspråkslöshet och renhet. Men Guds ord godkänner inte att vi ändrar vårt yttre på grund av modets krav, för att vi skall likna världen. Kristna människor skall inte smycka sig med dyrbara kläder och kostbara prydnader.

Vi skulle noga överväga Bibelns råd angående vår klädedräkt. Vi behöver förstå vad himmelens Herre uppskattar även när det gäller vår kropps klädnad. Alla som allvarligt söker Kristi nåd vill

följa de dyrbara instruktioner som inspirerats av Gud. Även stilen på de kläder vi bär, skall ge uttryck för evangeliets sanning.

Alla som studerar Kristi liv och i praktiken omsätter Hans undervisning, kommer att bli Honom lika och utöva samma inflytande som Han. De uppenbarar en karaktärens hälsa. När de vandrar på ödmjukhetens och lydnadens stig och gör Guds vilja, utövar de ett inflytande som befrämjar Guds verk. I dessa verkligt omvända människor bevitnar världen sanningens helgande makt på den mänskliga karaktären. - *Vittnesbörden band 6, s. 96, 97. (1900)*

Hålla oss till vår tro. - Självförnekelse i klädsel utgör en del av vår kristna plikt. Att klä sig enkelt och att avstå från att pryda sig med dyrbarheter (juveler) och smycken av olika slag stämmer överens med vår tro. Tillhör vi dem som inser dårskapen hos världsliga människor, när de ger sig hän åt överdåd i klädsel lika väl som i lust till nöjen? I så fall bör vi tillhöra den klass som avskyr allt som godkänner denna anda, och som fyller sinne och hjärta hos dem som endast lever (270) för den här världen och inte tänker på eller bekymrar sig om den tillkommande. - *Vittnesbörden band 3, s. 366. (1875)*

Ansluta sig till Kristus eller världen. - En syster som hade tillbringat några veckor på en av våra institutioner i ____, sade att hon kände sig mycket besviken över vad hon då såg och hörde där. . . Innan hon accepterade sanningen, hade hon följt världens mode i sin klädstil, och hade burit dyrbara juveler och andra smycken. Men då hon beslöt sig för att lyda Guds ord, märkte hon att det krävde, att all lyx och alla onödiga smycken skulle läggas åt sidan. Hon hade lärt sig att Sjunde-dags adventisterna inte bär ädelstenar, guld, silver eller dyrbara stenar, och att de inte anpassar sina kläder till det världsliga modet. Då hon bland dem som bekänner sig till tron såg ett så stort avstånd från biblisk enkelhet, kände hon sig villrådig. Hade de inte samma Bibel som hon har studerat, och som hon hade ansträngt sig för att rätta sitt liv efter? Var hennes tidigare erfarenhet bara fanatism? Hade hon feltolkat apostelns ord: "Vänskap med världen är fiendskap med Gud, ty den som vill vara vän med världen är fiende till Gud"?

Mrs. D., en dam som hade en anställning på institutionen, besökte Syster ____s bostad en dag, då den sistnämnda tog upp ett guldhalsband och en guldkedja ur sin koffert, och sade, att hon ville göra sig av med detta smycke och lägga pengarna från dem i Herrens skattkammare. Då sade den

andra: "Varför vill du sälja dem? Jag skulle bära dem, om de vore mina." "Därför," svarade Syster ____, "att då jag tog emot sanningen, lärde jag mig att alla sådana saker måste läggas bort. De strider mot vad Guds Ord lär oss." Och hon citerade aposteln ord, då Petrus och Paulus talade till sina åhörare om just detta: "På samma sätt skall kvinnorna uppträda i anständig klädedräkt, med blygsamhet och gott omdöme, och smycka sig, inte med håruppsättningar, med guld och pärlor eller dyrbara kläder, utan med goda gärningar, så som det anstår kvinnor som bekänner sig till gudsfruktan" (1 Tim. 2:9) Er prydnad skall inte vara något yttre: konstfulla håruppsättningar, påhängda (271) guldsmycken eller fina kläder, utan hjärtats dolda människa med den oförgängliga skönheten hos en mild och stilla ande." (1 Petr. 1:3,4)

Som svar visade damen en guldring på sitt finger, som en icke-troende hade gett henne, och sade att hon inte ansåg att det skulle skada med sådana smycken. "Vi är inte längre så speciella," sade hon, "som vi var tidigare. Vårt folk har fått överdrivna åsikter i klädfrågan. Damer på denna institution bär guldklockor och guldkedjor och klär sig som andra människor. Det är ingen god policy att vara annorlunda klädd, ty då kan vi inte utöva så stort inflytande.

Vi frågar: Är detta i överensstämmelse med Kristi lära? Skall vi följa Guds ord eller världens vanor? Vår syster beslöt sig för att det var säkrast att hålla fast vid Bibelns standard. Kommer Mrs. D. och andra som utöver ett liknande uppförande att vara tillfreds med att möta resultatet av den påverkan de har utövat på den dag, då var och en kommer att få lön efter sina gärningar?

Guds ord är tydligt. Dess undervisning kan inte missuppfattas. Skall vi lyda den så som Han har gett oss den, eller skall vi försöka komma underfund med hur långt vi kan avlägsna oss från den och ändå bli frälsta? Kommer alla, som är på våra institutioner, att ta emot och följa det gudomliga ljuset, och därigenom förmå återspegla ljus till dem som vandrar i mörker.

Överensstämmelse med världen är en synd som saboterar vårt folks andlighet, och allvarligt påverkar (272) deras användbarhet. Det är meningslöst att proklamera det varnande budskapet till världen, samtidigt som vi förnekar det i det dagliga livets göromål. – *Review and Herald*, 28 mars 1882.

Ett arbete av hjärtat. – Det finns många som försöker rätta till andras liv genom att angripa det

som de betraktar som dåliga vanor. De går till dem som de anser gör fel, och pekar på deras dåliga vanor. De säger: "Du klär dig inte så som du borde." De försöker plocka bort garneringarna, eller vad det nur är som verkar anstötligt, men de försöker inte rikta deras sinnen mot sanningen. De som försöker tillrättavisa andra borde presentera Jesu dragningskraft. De borde tala om Hans kärlek, och medkänsla, presentera Hans föredöme och offer, visa Hans Ande, och de behöver inte alls beröra klädfrågan. Klädfrågan behöver inte göras till din religions huvudpunkt. Det finns något mer berikande att tala om. Tala om Kristus, och när hjärtat är omvänt, kommer allt som inte stämmer överens med Guds Ord att försvinna. Det är bara ett olönsamt arbete att plocka blad från ett levande träd. Löven kommer att växa ut igen. Yxan måste sättas mot roten av trädet. Då kommer bladen att falla av för att aldrig komma tillbaka.

För att kunna undervisa män och kvinnor om de jordiska tingens värdelösa tillstånd, måste du leda dem till den levande Källan, och förmå dem att dricka av Kristus, och Kristus i dem är en källa med vatten som flödar fram till evigt liv. - *Signs of the Times* 1. juli. 1889

Ett arbete av hjärtat. - Gör källan ren, så kommer strömmarna att bli rena. Om hjärtat är rättfärdigt kommer både dina ord, din klädsel och dina handlingar att bli rättfärdiga.. - *Vittnesbörden* band 1, s. 158. (1857)

Enkla kläder. - Vi närmar oss avslutningen av den här världens historia. Nu behövs ett tydligt och direkt (273) vittnesbörd, så som det har getts i Guds ord, med hänsyn till enkla kläder. Detta bör vara vårt ansvar. Men nu är det för sent att bli entusiastisk över en prövning av denna sak. Vårt folks kläder bör vara de enklaste möjliga. . Jag har inte fått någon exakt klädstil som regelrätt till vägledning bland alla dessa klänningsmönster. . .

Våra systrar behöver klä sig själva på ett anspråkslöst sätt. De bör klä sig enkelt. Era hattar och kläder behöver inte de extra dekorationer som finns på dem. Ni skall klä er anspråkslöst, blygsamt och ärbart. Ge världen en levande illustration till Guds nåds inte prydnad. Låt våra systrar klä sig enkelt, såsom många gör, med kläder av bra material, hållbart, anspråkslöst, passande för vår tid, och låt inte klädfrågan fylla sinnet. - *Manuskript* 97, 1908.

Förordningarna

De två monumentala grundpelarna. - Dopets och Herrens nattvards förordningar är två

monumentala grundpelare, en inom och en utanför församlingen. Kristus har ingraverat den sanne Gudens namn i dessa förordningar. - *Manuskript 27 1/2*, 1900.

Herrens nattvard är ett ständigt minnesmärke. - Symbolerna på Herrens hus är enkla och tydliga att förstå, och de sanningar som representeras av dem har den djupaste betydelse för oss. Vid instiftandet av att den sakramentala tjänsten skulle äga rum vid påsken, efterlämnade Kristus till Sin församling ett minnesmärke över Sitt stora offer för människorna. "Gör detta," sade Han, "till minne av mig." Detta var det ögonblick då övergången skedde från det gamla förbundet och dess stora högtid till den nya förbundet med dess stora högtid. Det ena (274) skulle upphöra för evigt, medan det andra som Han just hade instiftat, skulle inta dess plats, och fortsätta genom alla tider till minne av Hans död. - *Review and Herald*, 22 juni 1897.

Fottvagningen mer än bara en formsak. - Vi kommer inte till förordningarna i Herrens hus bara som en formsak. . .

Han har instiftat denna tjänst, för att den hela tiden skall tala till våra förnimmelser av Guds kärlek, som har uttryckts för vår skull. . . Denna tjänst kan inte upprepas utan att en tanke av sig själv leder till en annan. På det sättet väcks en tankekedja av minnen från välsignelser, godhet och ynnestbevis som tagits emot från vänner och bröder som har uppstått i vårt medvetande. Den Helige Ande visar, med Sin vederkvickande och livgivande kraft, den otacksamhet och bristande kärlek som kommer från bitterhetens hatfyllda rot. Länk för länk stärks på minneskedjan. Guds Ande arbetar med människornas tankar. Karaktärsbrister, pliktförsummelse, otacksamhet mot Gud kommer fram i minnet, och tankarna blir fångar hos Kristus. - *Review and Herald*, 7 juni 1898.

Hjärtats förberedelse. - I adventrörelsens första dagar, då vi var få, gjordes förordningarnas firande till en synnerligen fruktbar händelse. Fredagen före bemödade sig alla församlingsmedlemmar med att rensa bort allt som skulle kunna skilja dem från deras bröder och från Gud. Hjärtan rannsakades noggrant. Böner om gudomlig uppenbarelse av dold synd bads med stort allvar. Bekännelser gjordes om bedrägerier i affärer, mot överilade ord och om synden man månade om. Herren kom nära, och vi stärktes och uppmuntrades kraftigt. - *Manuskript 102*, 1904.

(275) **Avsikten med tjänandets förordning.** - Avsikten med fottvagnings förordning är att vi skall försonas med varandra. Genom vår Herres och Mästares föredöme gjordes denna förödmjukande ceremoni till en helig förordning. Varhelst den firas är Kristus närvarande genom Sin Helige Ande. Det är denna Ande som överbevisar hjärtana.

När Kristus firade denna förordning med Sina lärjungar, kom övertygelsen till allas hjärtan utom till Judas. Vi skall alltså överbevisas genom att Kristus talar till våra hjärtan. Själens källsprång kommer att öppnas. Sinnet kommer att få energi och bryta ner alla hinder som har skapat disharmoni och främlingskap och ge upphov till handlingskraft och liv. Synder som har begåtts kommer att visa sig framstå tydligare än någonsin tidigare, ty den Helige Ande kommer att låta dem bli levande i vårt minne. Kristi ord: "När ni vet detta, saliga är ni om ni också gör det," kommer att få ny styrka. - *Review and Herald*, 4. nov. 1902.

Hjärtats prövning. - Denna förordning om fottvagning gjordes till en religiös tjänst. . . Den gavs som något som skulle testa och pröva lojaliteten hos Guds barn. Då det moderna Israel iakttar denna sakramentala förordning, skulle denna ceremoni föregå deltagandet i symbolen för Herrens död.

Denna förordning gavs till förmån för Kristi lärjungar. Och Kristus menade allt som Han sade då Hans läppar yttrade orden: "Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort mot er. . . När ni vet detta, saliga är ni om ni också gör det." (Joh. 13: 15, 17) Han avsåg med detta att pröva hjärtats och sinnets sanna tillstånd hos dem som deltog. - *Manuskript 8*, 1897.

I alla tider i alla länder. - I stället för nationella högtider som judarna hade (276) iakttagit, införde Han en minnesstund, fottvagnings förordning och den heliga nattvarden, som skulle iakttas i alla tider av Hans efterföljare i alla länder. Dessa bör alltid upprepa Kristi handling, för att alla skall kunna se den sant tjänande gärning som kräver osjälviskt tjänarsinne. - *Signs of the Times*, 16. maj 1900.

Till ofta upprepat högtidlighållande. - Då Kristus utförde denna sista handling, och delade brödet och vinet med Sina lärjungar, förband Han Sig Själ som deras Förlossare genom ett nytt förbund, i vilket det stod skrivet och bekräftat, att alla som tar emot Kristus i tro, kommer att ta emot

de välsignelser som Himlen kan ge, både i detta livet och i det framtida eviga livet.

Förbundshandlingen måste stadfästas genom Kristi eget blod vilket det hade varit det gamla offrens uppgift att framhålla för det utvalda folkets medvetande. Kristus avsåg att denna nattvard skulle firas ofta, för att påminna oss om Hans offer, då Han gav Sitt liv som lösesumma för alla de människors synder som tror på honom och tar emot Honom. Denna förordning skall inte vara exklusiv som många vill göra den till. Var och en måste delta i den offentligt, och därmed säga: "Jag accepterar Kristus som min personlige Frälsare. Han gav Sitt liv för mig, för att jag skall kunna räddas från döden." - *Review and Herald*, 22.juni 1897.

Erfarenhet: Dryfta det grundligt med en intresserad präst. - Sabbatsmorgon, då församlingen i ___ firade förordningarna, var bror ___ närvarande. Han inbjöds att delta i fottvagnings förordning, men sade, att han föredrog att bevittna den. Han frågade om deltagande i denna förordning var nödvändig för att vi skulle kunna delta i nattvarden, men våra bröder försäkrade, att det inte var obligatoriskt, (277) och att han skulle inbjudas till Herrens bord. Denna Sabbat var den dyrbaraste dagen för hans själ. Han sade, att han inte hade haft en lyckligare dag i sitt liv.

Därefter önskade han få tala med mig, och vi hade ett behagligt besök. Hans samtal var mycket intressant, och vi hade en dyrbar bönestund tillsammans. Jag tror att han är en Guds tjänare. Jag gav honom mina böcker *Den stora striden, Patriarker och profeter, och Vägen till Kristus*. Han verkade mycket glad, och sade att han önskade allt ljus han kunde få, för att kunna bemöta motståndare till vår tro. Han döptes innan han lämnade oss för att gå hem, och kommer att gå tillbaka för att presentera sanningen för sin egen församling. - *Manuskript* 4, 1893.

Inte en stängd nattvard. - Jesu exempel förbjuder oss att avstänga någon ifrån Herrens måltid. Det är sant att uppenbar synd utestänger den skyldige. Detta undervisar den helige Ande tydligt om. Men utöver detta skall ingen fälla någon dom. Gud har inte överlåtit åt människor att säga vilka som skall ta del vid dessa tillfällen. Vem kan läsa människors tankar? Vem kan skilja agnarna från vetet? - *Vändpunkten* s. 658 (1898)

Det kan komma sådana in bland er som i sina hjärtan inte är förenade med sanning och helighet,

men som kan önska att delta i dessa tjänster. Vägra dem det inte. - *Manuskript* 47, 1897.

Med vördnad. - Allt som har anknytning till det bör utmärkas av en så fullkomlig förberedelse som möjligt. Varje förordning i församlingen bör vara upplyftande. De bör inte göras allmänna eller billiga, eller jämsättas med vanliga ting. . . Våra församlingar behöver undervisas till en högre ordning när det gäller vördnad och respekt för Guds heliga tjänst. - *Manuskript* 76, 1900.

(278) Denna ceremoni skall inte utföras på ett likgiltigt sätt, utan allvarligt, och dess syfte och ändamål bör iaktas. - *Manuskript* 8, 1897.

Ett välsignat möte. - Denna dag har varit mycket uppfriskande för min själ. Den lilla grupp som är här, är organiserad i församlingen, och jag möter dem för att fira förordningarna. Jag talade utifrån Johannes 13, och dyrbara tankar inpräntades i mitt sinne om denna ödmjuka förordning. . . Det finns mycket i detta enkla ritual som inte ses och värdesätts. Jag blev välsignad av att ta del av symbolerna för vår dyrbara Frälsares utgivna kropp och utgjutna blod, som blev till synd för oss, för att vi skulle kunna bli Guds rättfärdighet i Honom. Han var vår syndabärare.

Mötet i dag var en mycket högtidlig stund för alla som var närvarande. Vittnesbördsrådet var utmärkt. Alla vilkas namn ropades upp svarade villigt. Jag visste, att Herren var mitt ibland oss, och det behagade hela himlen då vi följde Kristi exempel. Vid dessa tillfällen visade Herren Sig Själv på ett särskilt sätt för att få själen att vekna och underordna sig, fördriva själviskheten, genomsyras av Hans Helige Ande, och föra kärlek, nåd och frid in i de hjärtan som är förkrossade.

När mötet slutade, gick vi till våra tält i skogen. En mild, härlig och helig påverkan strömmade genom våra hjärtan. Min själ fylldes av en ren frid. - *Manuskript* 14, 1895.

Sektion 9 - Bevara intressen

(279) **Predika för det avgörande beslutet Med enkla lektioner - inte med vältalighet.** - Den som i sin förkunnelse gör vältalighet till sitt högsta mål, får folk att glömma den sanning som blandas med hans talarkonst. När den stora gripenheten har gått över, kommer det att visa sig att Guds Ord inte har förankrats i sinnet, och

åhörarna har inte heller fått en större förståelse. De uttrycker sig kanske beundrande om predikantens vältalighet, men de har inte kommit närmare punkten för sitt avgörande. De talar om predikan som de skulle tala om en teaterpjäs, och de talar om predikanten som de skulle tala om en skådespelare. Det kan hända att de kommer tillbaka för att höra ett föredrag till av samma slag, men de kommer att gå därifrån utan att ha påverkats eller mättats.

Det som behövs är inte blomstrande tal, inte en ström av ord utan mening. Våra predikanter måste tala på ett sätt som kan hjälpa folk att greppa livsviktiga sanningar. - *Evangeliets tjänare* s. 110 (1915)

Obeslutsamma själar vid alla möten. - . Det finns själar i varje församling, som tvekar, fast de nästan är överbevisade om att vara helt för Gud. Beslutet fattas för tid och evighet. Ofta är emellertid situationen den att predikanten inte har det sanna budskapets ande och kraft i sitt eget hjärta och därför görs det inte några direkta vädjanden till de själar som bävar för att avgöra sig. Resultatet blir att intrycken inte kommer (280) tillräckligt djupt in i de överbevisades hjärtan och de lämnar mötet med mindre lust att acceptera Kristi tjänst än när de kom. De beslutar sig för att vänta på ett lämpligare tillfälle, men det kommer aldrig.. - *Vittnesbörden* band 4, s. 447. (1880)

Någon lyssnar till sin sista predikan. - För en del kan det vara den sista predikan som de någonsin kommer att höra, och andra kommer aldrig i en sådan situation att sanningens kedja kan framställas för dem och dess praktiska tillämpning tala till deras hjärtan. Det gyllene tillfället har för alltid förlorats. Hade Kristus och Hans återlösande kärlek blivit upphöjd i samband med sanningens teori, kunde de ha ställt sig på Hans sida. - *Vittnesbörden* band 4, s. 394. (1880)

En vädjan i varje predikan. - Genom den Heliga Andens smörjelse, som ger honom en börda att bära för själar, kommer han inte att avvisa en församling utan att först ha presenterat för dem Jesus Kristus, syndarens enda tillflykt och ha vädjat allvarligt till dem på ett sätt som når deras hjärtan. Han bör känna att han aldrig skall möta dessa åhörare igen förrän på Guds stora dag.. - *Vittnesbörden* band 4, s. 316. (1879)

I varje predikan skulle en ivrig vädjan framställas till människorna att överge sina synder och vända sig till Kristus. - *Vittnesbörden* band 4, s. 396. (1880)

Kalla till beslut. - Vid våra lägermöten görs det allt för små ansträngningar för att väcka människor. Herren söks alltför litet. Det borde vara väckelsemöten från början till slutet av möteserien. Det bör göras de mest beslutsamma ansträngningar för att väcka folk. Låt alla se att ni är seriösa, därför att ni har ett förunderligt budskap från himlen. Tala om för dem, att Herren kommer för att hålla dom och att varken kungar, härskare, rika män eller inflytande kommer att vara till någon nytta, (281) för att avvärja domen, som snart faller. Vid slutet på varje möte, bör frågor ställas om beslut.. - *Vittnesbörden* band 6, s. 64, 65. (1900)

Sabbatssanningen proklameras frimodigt. - Det är vid denna tidpunkt som sabbaten måste presenteras för folk med både penna och röst. Då det fjärde av lagens tionde budord och de som håller den ignoreras och föraktas, då vet de trofasta människorna att det inte finns någon tid till att dölja sin uppfattning, utan till att upphöja Jehovas lag genom att veckla ut det banér på vilket den tredje ängelns budskap står inskrivet: "Här är de som håller fast vid Guds bud, och Jesu tro." Uppb. 14:12. . .

Sanningen får inte döljas, den får inte förnekas eller förklädas, utan skall helt erkännas och frimodigt proklameras. - *brev* 3, 1890.

Två ytterligheter påverkar beslutet. - Det finns två ytterligheter som skall undvikas: Den ena av dem är att undvika att förklara hela Guds rådslut, och gå över till vår tids väckelsepredikanter ande och ropen: "Frid, frid; när det inte finns någon frid," och att blanda in ett element i arbetet som berör känslorna och lämnar hjärtat oförändrat. . .

Den andra ytterligheten är att alltid slå ner hårt på folk och tala på ett okristet hårt sätt, så att de känner att ni är provocerande. - *brev* 43, 1886.

Förkunnarens presentation kan fördärva beslutet. - Bror ___s tidigare arbete har visats för mig i symboler. Det var som om han höll fram för folk ett kärl som är fyllt med de skönaste frukter, men när han gav dessa frukter till dem, medförde hans attityd och uppträdande, att ingen ville ha något. Så har det ofta varit med de andliga (282) sanningar som han har gett till folk. I sin presentation av dessa sanningar, infinner sig ibland en anda som inte är född i himlen. Ibland sägs ord och ges tillrättavisningar med en energi, en kraft, som får folk att vända sig bort från de sköna sanningar som han har till dem.

Jag har sett bror ___ med Guds värmande, upptinande Ande över sig. Hans kärlek till sanningen var uppriktig, och inte bara något som han påstod sig äga. Han hade vårdat och älskat denna kärlek, och den finns ständigt i hans hjärta. Men vår bror har ett mycket torftigt sätt att visa Kristi medkänsla, ömhet, och kärleksfulla anda på. . . Han har behov av den heliga olja som utgjuts från gyllne pipor till människors hjärtan. Denna olja skall fylla hans hjärta, och när han tar emot den, kommer Guds Ande att vara över honom. - *Manuskript* 120, 1902.

På allvar förkasta det ljuset. - När en överbevisning ignoreras, när bevisen förkastas, tvingas människor att göra aktivt och hårdnackat motstånd. - *Manuskript* 13, 1892.

Ett seriöst arbete för själar. - Arbeta för själars frälsning som om du var synlig för hela himlens universum. Varje ängel i härligheten är intresserad av det arbete som utförs för själars frälsning. Vi är inte så vakna som vi borde vara. Hela änglahären är vår hjälpare. "Herren din Gud är hos dig, hjälten som bringar frälsning. Han fröjdar Sig i glädje över dig och visar dig Sin kärlek på nytt. Han jublar över dig med fröjd." O, kan vi då inte arbeta frimodigt och i tro. "På den dagen skall det sägas till Jerusalem: "Frukta inte, Sion, låt inte händerna sjunka!" Ha endast tro. Bed och tro, och ni skall se Guds frälsning. - *brev* 126, 1896.

(283) **Vädjanden och kallelser från altaret Uppmana själar att besluta sig.** Det är den Helige Andes verk att överbevisa själen om dess behov av Kristus. Många är överbevisade om synd och känner behov av en Fräslare som förlåter synd. De är emellertid bara otillfredställda med vad de sysslar med och sina mål. Om det inte finns en beslutsam tillämpning av sanningen i deras hjärtan, och om ord inte uttalas i rätt ögonblick, som kallar på ett avgörande utifrån tyngden av bevis som redan har getts, kommer de överbevisade att passera förbi utan att identifiera sig själva med Kristus. Då kommer gyllene tillfällen att gå förbi, och de har inte överlämnat sig, utan de går allt längre bort från sanningen, längre bort från Jesus och de intar aldrig sin ståndpunkt på Herrens sida.

Predikanten skall inte bara förmedla Guds ord på ett sådant sätt att det överbevisar om synd i största allmänhet, utan han skall lyfta upp Kristus för sina åhörare. Kristi anspråk på dem skall klargöras. Folk bör uppmanas till att besluta sig för att vara på Herrens sida. - *brev* 29, 1890.

Förvissa sig om åhörarnas reaktion. - Äldste ___ hade en underbar framgång i dessa mötesserier. Hans metod har varit att låta Skrift förklara Skrift. Den Helige Ande har överbevisat många hjärtan om sanningen. Folk kan endast acceptera ett tydligt: "Så säger Herren". . . Han undervisade endast på kvällen, när människor var fria från sina arbeten och kunde komma för att höra. Efter några få veckors arbete presenterade han sabbaten, och lät på nytt Bibeln bevisa varje uttalande.

Det första mötet om sabbaten hölls i det stora tältet. Efter att äldste ___ hade avslutat sitt tal, var det ett socialt möte, och då bad han alla som var överbevisade om sanningen och hade beslutat sig för att ta ståndpunkt för att lyda Guds ord, att ställa sig upp (284). Femtio reagerade. Deras namn noterades och man bestämde tid för ett möte, då de skulle frambara sina vittnesbörd. Många hade goda ord att säga. . .

När det hade gått flera veckor, kom det en ny kallelse till dem som hade beslutat sig för att lyda sanningen. Mellan tjugofem och trettio reagerade. Åtskilliga predikanter var närvarande vid detta möte och bar fram goda vittnesbörd. - *brev* 372, 1906.

Åhörare reagerar på sanningen i 1844-årsrörelsen. - Detta är det sätt på vilket budskapet proklamerades år 1842, 1843, och 1844. . . Talaren sade inga onödiga ord, men Skriften blev tydligt presenterad. Ofta gavs en uppmaning till dem som trodde de sanningar som testats mot Ordet, om de ville resa sig upp från sina stolar. Stora mängder människor reagerade. Böner sändes upp till fördel för dem som ville ha särskild hjälp. - *Manuskript* 105, 1906.

Känner igen fräscha tecken på överbevisning. - Till mina tjänande bröder vill jag säga: Varje fräsch uttryck för Guds nåds överbevisning av icke-troende själar, är gudomligt. Allt ni kan göra för att föra dessa själar till kunskap om sanningen, är ett medel som låter ljuset lysa, Guds härlighets ljus, så som det lyser i Jesu Kristi ansikte. Led sinnet till Honom som styr och kontrollerar allting. Kristus skall vara manna och andlig dag för dessa nyomvända själar. I Honom finns inget mörker överhuvudtaget. Då människor med andlig förståelse leder bibelstudier med dem, och berättar för dem hur man överlämnar sig till den Helige Andes kraft, då kommer Guds kraft att uppenbaras. - *Manuskript* 105, 1906.

Upprepad offentlig kallelse. - Kasta bort allt apatiskt uppträdande, och få folk att tänka på att liv och död ryms i dessa högtidliga frågor, beroende på (285) om de kommer att ta emot dem eller förkasta dem. Då du förmedlar provande sanningar, så fråga ofta, vem som är villig, när de nu har hört Guds ord, och betona deras plikt att helga sina hjärtan och sinnen, med all sin tillgivenhet till Kristus Jesus, idet de har hört Guds ord. - *brev 8, 1895.*

Tala personligt med dem som har frågor. - Efter att mötena är slut, bör det göras en personlig undersökning av varje enskild på platsen. Till var och en bör ställas frågan hur han tar emot dessa saker, om han tar det personligt. Och sedan bör ni se efter om det finns något intresse för det ena eller andra. Fem ord som talats till dem privat, kommer att åstadkomma mer än hela predikan har gjort. - *Manuskript 19b, 1890.*

Den Helige Ande gör vädjanden effektiva. - Om du vill söka Herren, så lägg bort allt ont tal och all själviskhet, och fortsätt ögonblickligen med bön, och Herren skall komma dig nära. Det är den Helige Andes kraft som ger dina ansträngningar och dina vädjanden kraft. Ödmjuka dig själv inför Gud, så att du i Hans kraft kommer att nå en högre standard. - *Manuskript 20, 1905.*

Jesu kärlek berör hjärtan. - Gud och Hans älskade Son måste presenteras för folk genom den rikedom på kärlek som de har visat för människor. För att bryta ner fördomarnas och förhärdelsens barriärer, måste Kristus vara en del av varje predikan. Se till att få människor att förstå hur mycket Jesus älskar dem, och vilka bevis Han ger dem på Sin kärlek. Vilken kärlek kan liknas vid den som Gud har manifesterat inför människor vid Kristi död på korset. När hjärtat är fyllt av Jesu kärlek, kan detta förmedlas till folk och det kommer att påverka deras hjärtan. - *brev 48, 1886.*

(286) *Hjälpa själar till omvändelse*

Erfarenhet av uppriktig omvändelse. Jag har blivit visad, att många har förvirrade idéer när det gäller omvändelse. De har upprepade gånger från talarstolen hört orden: "Ni måste födas på nytt." "Ni måste få ett nytt hjärta." Dessa uttryck har förvirrat dem. De kan inte förstå frälsningsplanen.

Många har avfallit från sanningen därför att de av några predikanter har tagit emot felaktig undervisning om den förändring som sker vid omvändelsen. Några har varit betryckta i åratal och väntat på något tydligt bevis på att Gud accepterar dem. De har i stort sett skilt sig från

världen, och finner en glädje i att umgås med Guds folk, men trots detta vågar de inte bekänna sig till Kristus, eftersom de fruktar att det skulle vara övermod att säga att de är Guds barn. De väntar på den särskilda förändring som de har förläts till att tro hör till en sann omvändelse.

Efter en tid tar några av dessa emot bevis för att de är accepterade av Gud, och leds då till att identifiera sig själva med Hans folk. Och de daterar sin omvändelse från denna tidpunkt. Men jag har blivit visad, att de blev adopterade i Guds familj före detta datum. Gud accepterade dem då de tröttnade på synd, och förlorade sin längtan efter världsliga nöjen och beslöt sig för att söka Gud på allvar. Men eftersom de inte förstod enkelheten i Guds frälsningsplan, gick många av dem miste om privilegier och välsignelser som de kunde ha gjort anspråk på, om de bara hade trott att Gud hade accepterat dem, när de först vände sig till Gud.

Andra faller i en ännu farligare villfarelse. De styrs av impulser. Deras sympati är i uppror, och de betraktar denna känslomässiga flykt som ett bevis på (387) att de är accepterade av Gud och är omvända. Men i grunden är deras liv inte förändrade. Bevisen för ett oförfalskat nådesarbete i hjärtat kan inte finnas i känslorna, utan i livet. "Genom deras frukter skall ni känna dem," förklarade Kristus.

Många dyrbara själar som på allvar önskar vara kristna, famlar trots detta i mörker, och väntar på att deras känslor kraftigt skall komma till uttryck. De väntar på att en särskild förändring skall inträda i deras känslor. De väntar sig att några oemotståndliga krafter som de inte har kontroll över, skall övermanna dem. De förbiser, att den som tror på Kristus skall arbeta med fruktan och bavan för sin frälsning.

Den överbevisade syndaren har något att göra utöver att ångra sig. Han måste utföra sin del för att accepteras av Gud. Han måste tro, att Gud accepterar hans ånger, i överensstämmelse med Hans löfte. "Utan tro är det omöjligt att behaga Herren, ty den som kommer till Gud måste tro att Han är, och att Han belönar dem som flitigt söker efter Honom."

Nådens arbete på hjärtat är inte ett ögonblicks verk. Det påverkas av ständig, daglig uppmärksamhet och tro på Guds löften. Den troende som ångrar sig, som värnar om sin tro och på allvar önskar förnya Kristi nåd, kommer Gud inte att skicka bort med tomma händer. Och tjänande änglar kommer att hjälpa honom medan

han är uthållig i sina ansträngningar att göra framsteg. - *Manuskript 55*, 1910.

Omvändelser sker inte på ett och samma sätt. - Alla är inte utrustade på samma sätt. Alla omvändelser sker inte på samma sätt. Jesus gör intryck på hjärtat, och syndaren föds på nytt till ett nytt liv. Ofta dras själar till Kristus, även om det inte finns någon stark överbevisning, ingen själskamp, ingen ångerfull rädsla. De såg upp mot en upphöjd Frälsare och fick liv. De såg själens behov. De såg (288) Frälsarens tillräcklighet och Hans anspråk. De hörde Hans röst säga: "Följ mig," och de reste sig upp och följde Honom. "Denna omvändelse är uppriktig, och deras religiösa liv var lika avgjort som andras som led en våldsamma pina. - *brev 15a*, 1890.

Omvändelser är inte precisa och metodiska. - De människor som funderar över hur religiösa utövningar bör vara, och är mycket precisa och metodiska med att det sprida det ljus och den nåd de verkar ha, har helt enkelt inte mycket av den Helige Ande. . .

Även om vi inte kan se Guds Ande, vet vi, att människor som har varit döda i överträdelser och synder, har blivit överbevisade och omvända under dess påverkan. Tanklösheten och egensinnigheten blir till allvar. De förhårdade ångrar sina synder, och den trolöse tror. Spelaren, drinkaren, den tygellöse blir stabil, sober och ren. Den upproriske och genstridige blir saktmodig och kristuslik. När vi ser dessa förändringar i karaktären, kan vi förvissa oss om att Guds omvändande kraft har förvandlat hela människan. Vi såg inte den Helige Ande, utan vi såg bevisen för dess verkan på deras förändrade karaktär, som var förhårdade och halsstarriga syndare. Liksom vinden med sin kraft rör vid de höga träden och böjer dem, så kan den Helige Ande verka på människohjärtan, och ingen begränsad människa kan begränsa Guds verk.

Guds ande manifesteras på olika sätt hos olika människor. Under denna krafts beröringar kommer en person att skälva inför Guds ord. Hans överbevisning kommer att vara så djup att en orkan och ett tumult av känslor verkar rasa i hans hjärta, och hela hans varelse ligger utsträckt på marken av sanningens överbevisande kraft. När Herren talar förlåtande ord till (289) den själ som ångrar sig, är denne full av värme och glöd, full av kärlek till Gud, full av allvar och energi, och den livgivande ande som han har tagit emot, kan inte undertryckas. För honom är Kristus en vattenkälla som springer upp till evigt liv. Hans kärleksfulla känslor är lika djupa och brinnande som hans kval

och plågor. Hans själ är som ett stort djupt källsprång som brutit fram, och han utgjuter sin tacksägelse och lovprisning, sin tacksamhet och glädje, tills himlens harpor ljuder av glädjens toner. Han har något att berätta, men inte på ett precist, allmänt och metodiskt sätt. Han är en själ som köpts fri genom Jesu Kristi förtjänster, och hela hans väsen är hänfört av att fatta Guds frälsning.

Andra förs till Kristus på ett mildare sätt. "Vinden blåser vart den vill, och du hör dess sus, men du vet inte varifrån den kommer eller vart den far. Så är det med var och en som är född av Anden." (Joh. 3:8) Du kan inte se vilken kraft som är verksam, men du kan se dess konsekvenser. Då Nikodemus sade till Jesus: "Hur kan det ske?" - sade Jesus till honom: "Du är Israels lärare och vet inte det." En lärare i Israel, en människa bland visa män, en människa som förväntas förstå religionens vetenskap, och trots detta snubblar på läran om omvändelsen! Han var inte villig att ta emot sanningen, ty han kunde inte förstå allt som hörde ihop med Guds läras verksamhet, och trots detta accepterade han dessa naturliga fakta, även om han inte kunde förklara eller förstå dem. Precis som andra gjort i alla tider, såg han på former och precisa ceremonier som viktigare för religionen, än Guds Andes djupa rörelser. - *Review and Herald*, 5.maj 1896.

Omvändelse leder till lydnad. -

Människosjälens omvändelse får inga små konsekvenser. (290) Den är det stora mirakel som utförs genom gudomlig kraft. Verkliga resultat måste uppnås genom en tro på Kristus som en personlig Frälsare. Renad genom lydnad mot Guds lag, helgad genom ett fullkomligt iakttagande av Hans heliga sabbat, tåligt och förtröstansfullt väntande i tro, och allvarligt arbetande på vår egen frälsning under fruktan och bävan kommer vi att lära oss, att det är Gud som verkar i oss både vilja och gärning, för att Hans goda vilja skall kunna ske. - *Manuskript 6*, 1900.

Helgelse endast genom att utöva sanningen. - Människor får inte bara läsa Guds ord, och påstå att en planlös kunskap om Hans Ord kommer att åstadkomma en reformation i karaktären. Detta verk kan endast Han som är Vägen, Sanningen och Livet uträtta. Vissa lärosatser kan beslutsamt hållas. De kommer att upprepas om och om igen, tills de som håller dem blir medvetna om att de verkligen är i besittning av de stora välsignelser som dessa lärosatser representerar. De största och kraftfullaste sanningarna kan emellertid hållas, och ännu hållas kvar på den yttre förgården, och utöva ett obetydligt inflytande för att göra det

dagliga livet hälsosamt och väldoftande. Själen blir inte helgad genom en sanning som inte praktiseras. - *brev* 16, 1892.

Doktriner eller medlemskap i en församling ersätter inte omvändelsen. - Alla, höga eller låga, befinner sig på en gemensam plattform, om de inte är omvända. Människor kan vända sig från den ena läran till den andra. Detta kan ske och det kommer att ske. Papister kan byta från katolicism till protestantism, utan att veta något om innebörden av dessa ord: "Jag vill också ge dig ett nytt hjärta." Accepterande av nya teorier och anslutning till en ny församling för inte med sig nytt liv till någon, även om den församling han har anslutit sig till är etablerad på en sann grund. Kontakt med en församling ersätter inte omvändelse. (291) Att skriva under på en församlings trosbekännelse har inte det minsta värde om inte hjärtat verkligen är omvänt. . .

Det krävs mer än att vi med vårt förstånd tror på sanningen. Många av judarna var överbevisade om att Jesus var Guds Son, men de var alltför stolta och ärelystna för att överlämna sig. De beslöt sig för att stå emot sanningen, och de höll fast vid sitt motstånd. De tog inte emot sanningen som den är i Jesus i sina hjärtan. När sanningen endast framhålls som tro i hjärtat, samtidigt som hjärtat inte har stimulerats och gjorts mottagligt, är det endast sinnet som påverkats. Men när sanningen tas emot som sanning av hjärtat, har den passerat genom samvetet, och har gripit själen med sina rena principer. Den placeras i hjärtat genom den Helige Ande som uppenbarar Sin skönhet för sinnet, så att dess förvandlande kraft kan ses i karaktären. - *Review and Herald*, 14. feb. 1899.

Omvändelsen är resultatet av förenade ansträngningar. - I återvinnandet av själar som är förlorade och håller på att gå under, är det inte människan som påverkar det själavinnande arbetet. Det är Gud som arbetar med människan. Gud är verksam och människan är verksam. "Ni är Guds medarbetare." Vi måste arbeta på olika sätt och planera olika metoder, och låta Gud verka i oss, så att vi kan uppenbara sanningen och uppenbara Honom själv som Frälsaren som förlåter synd. - *brev* 20, 1893.

Hjälpa syndaren över linjen. - Var i tid och otid beredda att varna de unga, vädja ständigt till syndare med den kärlek till dem som Kristus har. Uppmuntra till tro. När det från syndarens läppar kommer ett rop: "O, mina synder, mina synder, jag är rädd att de är alltför allvarliga för att kunna förlåtas", upphöj då Jesus allt högre, och säg: "Se

Guds Lamm som tar bort världens synd." När ropet hörs: "Gud var mig, syndare, (292) nådig," så visa den skälvande själen fram till en syndaförlåtande Frälsare, som en tillflykt. - *Manuskript* 138, 1897.

Änglar gläder sig. - Själens omvändelse till Gud är den största och högsta verksamhet som en människa kan få del av. Vid själars omvändelse är Gud tålmodig. Hans obundna kärlek, Hans helighet, Hans kraft uppenbaras. Varje sann omvändelse förhärskar Honom, och får änglarna att brista ut i sång. "Barmhärtighet och sanning har mötts, rättfärdighet och frid har kysst varandra." - *brev* 121, 1902.

Samla de intresserade

Många ser längtansfullt mot himlen. - Över hela världen ser människor grubblande upp mot himmelen. Böner och tårar och frågor kommer från människor som längtar efter kunskap, efter nåd, efter den helige Ande. Många står på gränsen till Guds rike och väntar endast på att släppas in. - *Löftestiden*, s. 103. (1911)

Gå efter de förlorade. - När vi engagerar oss med hela vårt hjärta i arbetet, är vi nära förenade med änglar. Vi är medarbetare tillsammans med änglarna och med Kristus, och det finns en sympati med himlen och med oss, en helig, upphöjd sympati. Vi förs lite närmare himlen, lite närmare änglaskaran, lite närmare Jesus. Låt oss därför gå in för detta arbete med alla våra krafter.

Bli inte trött i arbetet. Gud kommer att hjälpa oss. Änglar kommer att hjälpa oss, eftersom det är deras uppgift, och just den uppgift genom vilken de försöker inspirera oss. . .

Detta är ett uppdrag som du måste gripa tag i på allvar, och när du finner ett kringströvande får, så kalla det tillbaka till fällan. Lämna det inte förrän du ser att det tryggt har kommit tillbaka i fällan igen. Himlen måste låta den Ande som var i vår (293) gudomlige Herre, vila över oss. Detta är vad vi önskar. Han säger till oss: "Älska varandra, så som Jag har älskat er." Gå ut efter de förlorade fåren av Israels hus. - *Odaterat Manuskript*. 141

Grip tag i Kristus och dra människor. - Med den ena handen skall medarbetaren gripa tag i Kristus, medan Han med den andra griper syndarna och drar dem till Frälsaren. - *Review and Herald*, 10.sep. 1903.

Ha tro och hopp, och dra, ja, dra själar till evangeliets festbord. - *brev* 112, 1902.

Kan inte nå dem igen. - Det är en lika stor plikt att uppmärksamt rikta blicken fram mot det som är intressant efter ett lägermöte som att rikta blicken mot det som för närvarande är intressant, ty nästa gång du går dit är det svårare att påverka deras sinnen än det var tidigare, om de då påverkades och övertygades utan att följa sin övertygelse. Då kan ni inte nå dem på nytt. - *Manuskript* 19b, 1890.

Nu är det svårare att fatta ett beslut. - I vår tid är det svårt att föra dem som bekänner sig tro sanningen till en erfarenhetsmässig kunskap om dess livgivande och helgande kraft. Detta har varit vår erfarenhet i årtal, men formaliteter har tagit den plats som kraften hade, och dess enkelhet har gått förlorad i en rad ceremonier. - *Manuskript* 104, 1898.

En liknelse – Samla in de mogna frukterna. - I en dröm som gavs mig 29 september 1886, var jag tillsammans med ett stort sällskap som letade efter bär. Dagen gick, och mycket lite uträttades. Till sist sade jag: "Bröder, ni kallar detta en misslyckad tur. Eftersom ni arbetar på det här sättet, så är jag inte förvånad över er brist på framgång. Er framgång eller brist på framgång beror på hur ni utför er uppgift. (294) Här finns bär. Jag har funnit dem. Somliga av er har förgäves genomsökt de låga buskarna, medan andra har funnit några få bär, men de höga buskarna har förbigåtts, endast av det skälet att ni inte förväntade er att finna frukt på dem. Ni ser, att de frukter jag har samlat, är stora och mogna. Inom kort kommer andra bär att vara mogna, och vi kan gå över buskarna en gång till. Det var på det sättet jag lärde mig att samla frukt. Om ni hade sökt i närheten av vagnen, så kunde ni ha funnit frukt lika väl som jag.

Herren har placerat dessa frukt bärande buskar mitt i dessa tätbebyggda platser, och Han förväntar Sig att ni skall finna dem. Ni har emellertid ägnat för mycket tid åt att umgås, äta och roa er själva. Ni kom inte ut till missionsfältet fast beslutna att finna frukt.

Genom att arbeta på rätt sätt skall ni lära era yngre medarbetare, att sådana saker som att äta och rekreera sig själv är mindre väsentligt. Det har varit ett hårt arbete att föra vagnen med proviant hit, men ni har tänkt mer på er färdkost än på den frukt ni borde ha med er hem som ett resultat av ert arbete. Ni bör vara flitiga, i första hand med att plocka de bär som är närmast och därefter med att söka efter dem som är längre bort. Sedan kan ni komma tillbaka och nu arbeta i närheten. Med den

metoden kommer ni att ha framgång. - *Evangeliets tjänare* s. 98-100. (1886)

Brottas med Gud för själar. – Om vi har det intresse som John Knox hade då han bad till Gud för Skottland, då kommer vi att få framgång. Han ropade: Ge mig Skottland, Herre, annars dör jag. Och när vi griper tag i arbetet och brottas med Gud, och säger: "Jag måste ha dessa själar. Jag ger aldrig upp kampen", då skall vi finna, att Gud kommer att se på våra ansträngningar med gillande. - *Manuskript* 14, 1887.

(295) **Tvång ger inga resultat.** – När ett intresse håller på att ta slut, så var försiktig så att det inte klipps av för tidigt, utan bevara om möjligt folks tillit, så att själar som står inför ett beslut, kan finna den rätta stigen, vägen och livet. - *brev* 7, 1885.

Metoder för att fatta beslut

Jesus talade direkt till Sina åhörare. Även den skara som så ofta trängdes omkring Honom, var för Kristus inte en urskillningslös samling människor. Han talade direkt till varenda själ och vände Sig till vartenda hjärta. Han betraktade Sina åhörarens ansikten, lade märke till deras ljusnande anletsdrag och den snabba, förstående blick som talade om, att sanningen hade nått in till själen. Och i Hans hjärta vibrerade den medkännande glädjens genljudande anslag. - *Education*, s. 231 (1903)

Han lade märke till ansiktsuttrycken. - . Med stor iver gav Jesus akt på de skiftande ansiktsuttrycken hos sina lyssnare. De ansikten som uttryckte intresse och uppskattning, gav honom stor tillfredsställelse. När sanningens pilar trängde in i själen och bröt ned egenkärlekens barriärer och åstadkom ångerfull villighet till bättring och till sist tacksamhet, blev Frälsaren glad. När han lät blicken glida ut över folkskarorna och upptäckte ansikten som han tidigare hade sett, upplystes också hans eget ansikte av glädje. I dem såg han kommande undersåtar i sitt rike. När den tydligt förklarade sanningen avslöjade en eller annan omhuldad villfarelse lade han märke till de förändrade ansiktsuttrycken, den kalla, avvisande blicken, som talade om att upplysningen var ovälkommen. När han såg människor avvisa fridens budskap, berörde det honom mycket djupt. - *Vändpunkten* s. 243. (1898)

(296) **Predika för beslutsfattande.** – Vinnlägg er om att vara allvarliga och positiva när ni vänder er till människor. Det ämne ni talar om kan vara alldeles utmärkt, och predis vad människor

behöver, men det vore bra om ni ville blanda en positiv anda med övertygande enträgna vädjanden. . .

Förmedla det tydliga: ”Så säger Herren” med myndighet, och upphöj Guds visdom i det skrivna ordet. Vägled människor fram till ett beslut. Framhåll alltid Bibelns röst för dem. Tala om för dem, att du talar om sådant du vet, och vittnar om det som är sanning, eftersom Gud har sagt det. Låt din förkunnelse vara kort och rakt på sak, och uppmana till rätt beslut när rätt tidpunkt är inne. Förmedla inte sanningen på ett formellt sätt, utan låt hjärtat levandegöras genom Guds Ande, och låt dina ord uttalas på ett så säkert sätt att de som lyssnar, kan inse att sanningen är en realitet för dig. - *brev 8*, 1895.

Gå inte miste om märkesvaran. - Du får inte presentera Skriften på ett sätt som sporrar till högmod hos den som skall öppna Ordet för andra. Arbetet för vår tid skall vägleda studerande och medarbetare till den plats där de arbetar med ämnena på ett allvarligt, högtidligt och lättfattligt sätt, så att det inte kommer att finnas tid för onödig sysselsättning i detta stora verk. Förlora inte målet ur sikte. Tiden är för kort för att avslöja allt som öppnas för era ögon. I evigheten är det nödvändigt att känna längden och bredden, och djupet och höjden av Skriften. Detta är sanningar som har större betydelse för en del själar än för andra. Det behövs duglighet för att kunna undervisa i Skrifterna. - *Manuskript 153*, 1898.

Ständig tillväxt. - Vi får inte tänka: ”Nåväl, vi har hela sanningen, vi förstår huvudpelarna i vår tro. Vi kan slå oss till ro med denna kunskap.” (297) Denna sanning är en ständigt växande sanning, och vi måste vandra i det ljus som blir klarare.

En bror frågade: Syster White, tror du, att vi själva måste förstå sanningen? Varför kan vi inte ta de sanningar som andra har samlat, och lita på dem, eftersom de har undersökt ämnena? Då är vi fria att komma i gång med detta och behöver inte betunga våra tankekrafter med att rannsaka alla dessa ämnen? Litar du inte på att dessa människor som tidigare har förmedlat sanningen var inspirerade av Gud?

Jag vågar inte säga, att de inte var ledda av Gud, ty Kristus leder alla till sanningen. När det däremot gäller inspirationen i ordets fulla betydelse, svarar jag nej. . .

Vi måste ha en levande tro i våra hjärtan, och erbjuda större kunskap och större ljus. - *Review and Herald*, 25 mars 1890.

Gå till angrepp mot fienden - Vi lever i en farlig tid, och vi behöver den nåd som ger oss mod att kämpa, och driva de främmande härarna på flykten. Käre bror, du behöver mer tro, större frimodighet och beslutsamhet i ditt uppdrag. Du behöver större krafttag och mindre blyghet. . . Vår krigföring är aggressiv. Dina ansträngningar är för tama, du behöver mer kraft i din uppgift. Annars kommer du att bli besviken över dess resultat. Det finns tider då du måste göra ett angrepp mot fienden. Du måste studera metoder och väga att nå folk. Gå direkt till dem och tala med dem. Låt folk förstå att du har ett budskap som innebär liv, evigt liv för dem, om de tar emot det. Om det finns något ämne som borde entusiasmera en själ, så är det förkunnelsen av det sista nådebudskapet till en döende värld. Men om de förkastar detta budskap kommer det att vara en smak av död till död för dem. Av den anledningen behöver ni arbeta ihärdigt, så att ert (298) arbete inte är förgäves. O, om du ville inse detta, och att du enträget ville framhålla sanningen för folks samveten med Guds kraft. Lagg ned kraft i dina ord och låt sanningen framstå som väsentlig för deras utbildade sinnen. - *brev 8* 1895.

Aggressivitet är nödvändig. - Försiktighet är nödvändig, men medan en del av medarbetarna är försiktiga och går långsamt framåt, kommer mycket att gå förlorat om det inte bland dem finns sådana som ser nödvändigheten av att vara aggressiv. Tillfällen kommer att förspillas, och Guds uppenbarade försyn kommer inte att kunna märkas.

När personer som håller på att överbevisas inte kommer fram till ett beslut så tidigt som möjligt, så finns risken att övertygelsen gradvis kommer att försvinna. . .

Ofta är det så, att när en församling har nått fram till den punkt där hjärtat är berett för sabbatsfrågan, förhalas beslutet på grund av fruktan för konsekvenserna. Detta har hänt, och resultaten har inte varit goda. Gud har gjort oss till förvaltare av den heliga sanningen, vi har ett budskap, ett frälsande budskap, som vi har fått befallning att föra ut i världen, och som kommer att få eviga resultat. Vi har som ett folk anförtrotts ljus som måste lysa upp världen. - *brev 31*, 1892.

Andens kraft till seger. - Tala till själar som befinner sig i fara, och få dem till att se på Jesus på korset, som dör för att göra det möjligt för

Honom att förlåta. Tala till syndare med ditt hjärta överflödande av Kristi ömma, medkännande kärlek. Låt det finnas ett djupt allvar, men någon hård och hög ton bör inte höras i rösten hos någon som försöker vinna själar till att se och leva. Ha först din egen själ helgad till Gud. Låt ditt hjärta vara förkrossat, då du ser på vår Medlare i himlen. Därefter, när du har mjuknat och (299) underordnat dig, kan du som en som erkänner kärlekens förlösande kraft, vända dig till de syndare som ångrar sig. Bed med dessa själar, och lägg dem i tro vid korsets fot, förena deras tankar med dina tankar, och fäst trons ögon på dem där du ser, nämligen på Jesus, som bär vår synd, Syndbäraren. Få dem att se bort från det egna självet som är syndigt, till Frälsaren. Då är segern vunnen. . .

Den Helige Andes inverkan är vårt största behov. Anden är helt och hållet gudomlig i Sin verksamhet och bevisning. Gud önskar, att du skall få den andliga nådegåvan. Då kommer du att arbeta med en kraft som du aldrig har tidigare aldrig var medveten om. Kärlek, tro och hopp kommer att bli en bestående närvaro. Du kan gå fram i tro, och lita på, att den Helige Ande ledsagar dig. - *brev 77*, 1895.

Den Helige Ande inpräntar sanningen. - Det är den Helige Ande som gör sanningen överväldigande och effektiv. Förkunna alltid praktisk sanning för folket. - *Vittnesbörden* band 6, s. 57 (1900)

Beslutet påverkas av våra ord och handlingar. - Då jag såg denna församling i går, tänkte jag, att besluten kommer efter detta möte och under mötet. Det kommer att finnas en del som kommer att besluta sig för att för evigt förbli under mörkrets maktens svarta baner, och det finns en del som kommer att besluta sig för att stå under prins Immanuels blodbestänkta banér. Våra ord, vårt uppförande medan vi förmedlar sanningen, kan påverka människors sinnen till att avgöra sig för eller emot sanningen. Vi önskar att Jesus Kristus skall presenteras tydligt i alla predikningar, oavsett om predikan är dogmatisk eller inte. Lika tydligt som då Johannes förklarade; Se, Guds lamm, som tar bort världens synd.

Varje uttryck som ni, lekmän och predikanter, har för vana att använda, som är skarpt (300) eller avsnäsande, varje vana att tvinga på människor de allra högsta positionerna som de inte är mer förberedda för att ta emot, än en baby är beredd att ta emot stark mat – allt sådant måste upphöra. Det måste finnas en ledare med, Kristus måste

vävas in i allt som diskuteras, precis som varpen och väven i kläderna. Kristus, Kristus, Kristus måste finnas med i allt, och jag upplever det som att mitt hjärta känner behovet av Kristus på ett sätt som jag aldrig tidigare har erfarit.

Här är ett folk utan kunskap. De känner inte till något om sanningen. De har utbildats av predikanter som sagt, att så är det och så skall det vara. När Guds Ord förklaras för människor, när det presenteras i sin renhet, och de ser vad Guds ord säger, vad gör de då? Det finns mycket få som vill ta ställning till detta ord. Men jag säger, var mycket noggranna med hur ni behandlar ordet, ty det är detta Ord som skall leda människor fram till deras beslut. Låt Ordet skära, i stället för era ord. Men när de fattar sina beslut, på vilken sida kommer de att inta sin ställning? - *Manuskript 42*, 1894.

En försenad skörd. - Prästerna var överbevisade om Frälsarens gudomliga makt. Många påverkades utan att man ändå kunde se någon verkan av den. Under vår Frälsares liv på jorden tycktes hans kärleksverk inte väcka något gensvar hos prästerna, men efter hans himmelfärd blev en stor del av prästerna "lydiga och trodde". - *Vändpunkten* s. 255 (1898)

Lämna åhörarna vänlig och lättillgänglig. - Vad berodde det på, att Kristus gick ut till stranden och upp i bergen? Han skulle ge Livets ord till folk. De insåg det inte just vid det tillfället. Ganska många ser det inte nu så att de kan ta ställning, men dessa ord påverkar deras liv, och när (301) budskapet går ut med hög röst, kommer de att vara beredda att ta emot det. De kommer inte längre att tveka. De kommer ut och tar ställning. - *Manuskript 19b*, 1890.

Möter fördomar och motstånd. - (Se också s. 445, 446, i Fördomar bryts ner).

Motstånd - De som blandar sanningens surdeg med en massa falska teorier och lärosatser måste förvänta sig ett motstånd. Satans artilleri kommer att stå öppet mot dem som försvarar sanningen, och normbärarna måste förvänta sig att möta många snaror och mycket hån och förakt som är svårt att bära. - *Review and Herald* 14. Okt. 1902.

Reformation skapar motstånd. - Jesus och Hans lärjungar var omgivna av blindhet, stolthet, fördomar, otro och hat. Människor var fyllda av falska lärosatser, och inget annat än förenade och uthålliga ansträngningar kunde ge ett visst mått av framgång, men det stora själavinnande arbetet kunde inte läggas åt sidan, eftersom det fanns svårigheter att övervinna. Det stod skrivet om

Guds Son, att Han inte skulle begå några fel eller förlora modet.

Det ligger ett stort arbete framför oss. Arbetet som engagerar himlens intresse och aktivitet har anförtrotts Kristi församling. Jesus sade: Gå ut i hela världen och förkunna evangeliet för hela skapelsen. (Mark. 16:14) Arbetet för vår tid möter samma problem som Jesus mötte, och som varje tids reformatorer tvingades övervinna och vi måste sätta in vår vilja på Kristi sida och gå framåt i fast tillit till Gud. - *Review and Herald* 13. mars 1888.

(302) **Fördomar förkastar ljuset.** - I människors hjärtan finns sådant som motsätter sig sanning och rättfärdighet. . . Kristi mirakulösa kraft bevisade att Han var Guds Son. I Juda städer gavs överflödande bevis för Kristi gudomlighet och sändning.. Men fördomar är svåra att handskas med, också för Honom som är Ljus och Sanning, och de fördomar som fyllde judarnas hjärtan ville inte låta dem acceptera de bevis de hade fått. Med hån förkastade de Kristi påbud. - *Manuskript* 104, 1898.

Bäst hålla sig till bevisen - Under försök att framhålla sanningen kommer ofta motstånd att väckas. Om ni då försöker möta motståndaren med argument, kommer ni bara att stärka denne. Detta har ni inte råd att göra. Håll er till det som har bekräftats. Guds änglar vakar över er. De förstår att göra intryck på dem, vilkas motstånd ni vägrar att möta med argument. Dröj inte vid de negativa frågor som uppstår, utan fyll sinnet med bekräftande sanningar och lär er att minnas dem genom mycket studium, allvarlig bön och hjärtats helgelse. Sköt om er lampa och håll den brinnande. Låt dess klara strålar lysa, så att människorna genom att se era goda gärningar kan ledas till att prisa er Fader som är i himlen.

Om Kristus inte hade hållit fast vid det som var bekräftat under frestelserna i öknen, så skulle Han ha förlorat allt det som Han ville vinna. Kristi sätt att uppnå framgång är det bästa sätt vi kan möta våra motståndare med. Vi stärker deras argument om vi upprepar vad de säger. Håll er alltid till det som är bekräftat. Kanske kommer den som står emot dig, att ta era uttalanden till sitt hjärta och omvända sig till den förnuftiga sanning som hans förstånd har uppfattat.

Jag har ofta sagt till våra bröder: Era motståndare kommer ofta att uttala påståenden om ert arbete som är felaktiga. (303) Upprepa inte dessa uttalanden. Håll i stället fast vid era försäkringar om den levande sanningen. Då kommer Guds

änglar att öppna vägen för er. Vi har ett stort arbete att utföra och vi måste utföra det på ett förnuftigt sätt. Låt oss aldrig bli upprörda eller tillåta att det uppstår onda känslor. Det gjorde aldrig Kristus och Han är vår förebild i allting. Till det uppdrag vi har fått, behöver vi mycket mer av himmelsk, helgad och ödmjuk vishet och mycket mindre av vårt eget jag. Vi behöver med fast hand gripa tag i den gudomliga kraften. . . . - *Vittnesbörden* band 9, s. 147, 148. (1909)

Ge akt på tungan vid motstånd. - När du möter motstånd riskerar du att utsättas för hämnd i form av hårda argument, om du inte hela tiden är mild och underordnar dig genom att se på Kristus, och i ditt hjärta be bönen: Var du min förebild. Se hela tiden upp till Jesus, öppna dig för Hans ande, så att du förmår förmedla sanningen sådan som den är i Jesus. . .

Kärlek måste vara det främsta i allt vad vi gör. Då vi representerar andra som inte tror som vi, måste varje talare tänka på att inte uttala sig på ett sätt som verkar strängt och fördömande. Presentera sanningen, och låt sanningen, Guds Helige Ande, handla som en tillrättavisare, som en domare, men låt inte dina ord skada och såra själen. . .

Låt inte ett irriterat ord uttalas. Låt alla skarpa uttalanden som du känner att du skulle vilja säga, behållas för dig själv. Var sanningsenlig när det gäller principen, vis som en orm, enfaldig som en duva. Om dina ord inte skall såra någon, får du endast säga ord som du är säker på inte är hårda, kalla och stränga. . . Av alla folk i världen, bör reformatorerna vara de mest osjälviska, de vänligaste och artiga och lära sig Kristi vägar och ord och gärningar. - *brev* 11, 1894.

(304) **Stridsanda.** - Vårda inte en stridsanda. Obetydligt gott utträttas genom fördömande talare. Det säkraste sättet att utrota falska läror på är att förkunna sanningen. Håll dig till det bekräftande. Låt evangeliets dyrbara sanningar utplåna det ondas kraft. Visa en öm och medkännande anda mot dem som felar. Kom nära deras hjärtan. - *brev* 190, 1902.

Sarkasm är aggression - När du i dina predikningar med en bitter sarkasm visar att du vill fördöma, förolämpar du ibland dina åhörare, och deras öron vänder sig bort, så att de inte lyssnar mer på dig. Undvik varje sorts hårt tal som kan förnärma dem som du vill rädda från villfarelse, ty det kommer att bli svårt att övervinna de modstridiga känslor som har väckts. . .

Om du vill rensa bort ogräset från dina predikningar, kommer ditt inflytande för det goda att växa. - *brev 366, 1906.*

Inte inbjuda till förföljelse. - Låt var och en komma ihåg, att vi inte på något sätt skall inbjuda till förföljelse. Vi skall inte använda ord som är hårda och skärande. Håll dem borta från alla skrivna artiklar, ta bort dem från alla anförande ni ger. Låt Guds ord skära och tillrättavisa. Låt begränsade människor gömma sitt eget jag och förbli i Kristus. Låt Kristi Ande märkas. Låt alla vakta sina ord, så att de inte försätter dem som inte har vår tro i ett ödesdigert motstånd till oss, och ger Satan tillfälle att använda obetänksamma ord som hindrar vår väg. . .

Vi behöver mer av Jesu djupa kärlek i själen, och långt mindre av den naturliga impulsiviteten. Vi riskerar att skapa hinder för vår väg genom att riskera att väcka ett beslutsamt motstånd hos myndighetspersoner, innan folk verkligen har upplysts om det budskap som Gud vill att vi skall förmedla. Det behagar inte Gud (305) när vi handlar på vårt eget sätt, spärrar vägen, så att sanningen hindras att nå ut till folk. - Odaterat *Manuskript 79.*

Motstånd gör reklam för sanningen. - Satan är produktiv med sina bedrägerier för att undvika sanningen. Men jag uppmanar er, att tro de ord jag säger i dag. Sanning av himmelskt ursprung möter Satans bedrägerier, och denna sanning kommer att segra. . . Motsättningar och motstånd tjänar endast till att föra ut sanningen i nya och klara linjer. Ju mer sanningen uttalas, desto klarare kommer den att lysa. Därigenom poleras den dyrbara metallen. Varje förtal mot det, varje felaktig framställning mot dess värde, väcker uppmärksamhet och är medlet till en grundligare undersökning av vad sanning är. Sanningen blir mer uppskattad. Nya sköna och större värden uppenbaras genom varje synpunkt. - *Manuskript 8a, 1888.*

Behandla motståndarna med respekt. - Vi måste förvänta oss att möta otro och motstånd. Detta är något som sanningen alltid har varit tvungen att kämpa med. Men även om vi skulle möta det bittraste motstånd, får vi inte fördöma våra motståndare. De menar kanske, som fallet var med Paulus, att de utför en tjänst för Gud och inför sådana måste vi visa tålmod, saktmod och långmodighet. . . .

Herren vill, att Hans folk skall använda andra metoder än den att fördöma det som är orätt, även om fördömandet är berättigat. Han vill, att vi skall göra något mer än att slunga beskyllningar mot

våra motståndare, något som bara kommer att driva dem längre bort från sanningen. Det uppdrag, som Kristus kom till världen för att utföra, var inte att resa upp barriärer och att ständigt kasta människor den sanningen i ögonen, att de var på villospår. Den som förväntar sig att kunna upplysa ett vilsefört folk, måste komma nära människorna och vara verksamma för dem i kärlek. Han måste bli en medelpunkt med heligt inflytande.

(306) När man förfäktar sanningen, bör de bittraste motståndare behandlas med aktning och hänsyn. Somliga vill inte låta sig påverkas av våra ansträngningar utan kommer att bagatellisera den evangeliska inbjudan. Andra, till och med sådana som vi anser har överskridit gränsen för Guds nåd, kommer att bli vunna för Kristus. Den allra sista insatsen i striden kommer kanske att bli, att upplysa dem som inte har förkastat ljuset och bevisen, utan som har befunnit sig i det djupaste mörker och som i okunnighet har motarbetat sanningen. Därför bör var och en behandlas som en ärlig människa. Tala inte ett ord och utför inte någon handling som kommer att befästa någon i otro. - *Vittnesbörden* band 6, s. 120-122. (1900)

Hjälp i varje nödsituation. - Varje lärare av sanningen, varje Guds medarbetare kommer att gå igenom rannsakande och prövande stunder, då tro och uthållighet provas hårt. Ni skall genom Kristi nåd gå framåt, även om uppenbara omöjligheter spärrar vägen. Ni har en hjälp som är närvarande i varje nödsituation. Herren låter er möta hinder för att ni skall söka er till Honom som är er kraft och trygghet. Bed allvarligt om den vishet som kommer från Gud. Han kommer att öppna vägen för dig och ge dig dyrbara segrar om du vill vandra ödmjukt för Honom. - *Särskilda vittnesbörd*, serie A, nr. 7, s. 18. (1874)

Dop och medlemskap i församlingen
Dop är nödvändigt vid omvändelsen. Ånger, tro och dop är nödvändiga steg vid omvändelsen. - *brev 174, 1909.*

Avgörande beslut för dop. - Själur som övertygats om sanningen behöver att några besöker dem och arbetar (307) för dem. Ett särskilt arbete behöver utföras för syndare, så att de kan överbevisas och döpas. - *Manuskript 17, 1908.*

Tecknet på ingång till riket. - Kristus har gjort dopet till tecken på inträde i Hans andliga rike. Detta har Han gjort till ett uttryckligt villkor som alla de som vill erkännas stå under Faderns, Sonens och den Helige Andes auktoritet måste

iakttä. Innan en människa kan finna ett hem i församlingen, innan hon går över tröskeln till Guds andliga rike, måste hon ta emot det gudomliga namnets prägel: *Herren vår rättfärdighet*. Jer. 23:6.

Dopet är en mycket allvarlig avsägelse av världen. De som döps i Faderns, Sonens och den helige Andes trefaldiga namn vid början av sitt kristna liv, förklarar därmed offentligt att de har lämnat Satans tjänst och blivit medlemmar av den konungliga familjen, barn till himmelens Konung. De har hörsammat uppmaningen: "Gån ut ifrån dem och skiljen eder ifrån dem. . . och kommen icke vid det orent är." Och de får då löftet: "Då skall jag taga emot eder och vara en Fader för eder; och I skolen vara mina söner och döttrar, säger Herren den Allsmäktige." (2 Kor. 6: 17, 18.) - *Vittnesbörden* band 6, s. 91. (1900).

Den kristnes ed på förbund. - När de kristna underkastar sig dopets högtidliga ritual, inregistrerar Han det löfte som de gör till sanning inför Honom. Detta löfte är deras förbundsed. De är döpta i Faderns, Sonens och den Helige Andes namn. Därigenom har de förenats med de tre stora makterna i himlen. De lovar sig själva att lämna världen och hålla Guds rikets lagar. Från och med nu skall de vandra i det nya livet. De skall inte längre följa människors traditioner. De skall (308) inte längre följa oärliga metoder. De skall lyda det himmelska rikets skrivna lagar. De skall söka Guds ära. Om de troget vill hålla sina löften, kommer de att utrustas med nåd och kraft som kommer att göra det möjligt att uppfylla all rättfärdighet. Genom att många tog emot Honom, gav Han dem makt att bli Guds barn, åt dem som tror på Hans namn. - *brev* 129, 1903.

Genomgripande omvändelse till sanningen. - Förberedelse för dop är något som grundligt behöver övervägas. De som är nyomvända till sanningen bör noggrant undervisas med ett tydligt: "Så säger Herren." Herrens ord skall läsas och förklaras för dem punkt för punkt.

Alla som går in för det nya livet bör, före dopet, förstå att Herren kräver odelad hängivenhet. . . Utövandets av sanningen är absolut nödvändig. Frukternas skörd vittnar om trädets karaktär. Ett gott träd kan inte ge dåliga frukter. Gränslinjen kommer att vara tydlig och klar mellan dem som älskar Gud och håller Hans bud och dem som inte älskar Honom utan ignorerar Hans föreskrifter. En genomgripande omvändelse till sanningen är nödvändig. - *Manuskript* 56, 1900.

Det accepteras när synpunkten blir helt förstådd. - Provet för lärjungaskap görs inte lika grundligt, som det borde för dem, som träder fram för dop. . . . När de ger tecken på, att de fullt ut förstår sin position, kan de tas emot. - *Vittnesbörd för predikanter* s. 128. (1897)

Grundlig förberedelse för dop. - Det är nödvändigt med en grundligare förberedelse av dem som skall döpas. De behöver en noggrannare undervisning än den de vanligen får. Det kristna livets principer skulle tydligt förklaras för dem som nyss kommit till tro. Ingen kan lita på sin trosbekännelse som ett bevis för att man (309) har en frälsande förbindelse med Kristus. Vi skall inte bara säga: "Jag tror", utan vi skall omsätta tron i praktiken. Det är genom att bli lika Gud enligt Hans vilja i våra ord, vårt uppförande, vår karaktär, som vi bevisar vår förbindelse med Honom. När helst någon överger sin synd, som är lagöverträdelse, blir hans liv i överensstämmelse med lagen, i fullkomlig lydnad för den. Detta är den Helige Andes verk. Ljuset från Ordet, som flitigt studeras, samvetets röst och den helige Andes påverkan, skapar i hjärtat en äkta kärlek till Kristus, som gav Sig själv som ett heloffer för att återlösa hela människan, kropp, själ och ande. Och kärleken bevisar sig i lydnad. - *Vittnesbörden* band 6, s. 91, 92.(1900)

Dop av barn. - . Föräldrar, vars barn önskar döpa sig, har en stor uppgift, både när det gäller att rannsaka sig själva och ge barnen en noggrann undervisning. Dopet är den heligaste och mest betydande handling, och de som skall döpas bör äga en grundlig förståelse av dess betydelse. Det betyder att de ångrar sin synd och börjar ett nytt liv med Kristus Jesus. Det skulle inte vara någon överdriven brådska med dopet. Både föräldrar och barn skulle noga tänka sig för. När föräldrarna ger sitt samtycke till barnens dop, innebär det för dem en helig förbindelse att vara trogna vårdare av dessa barn och att leda dem i deras karaktärsdaning. De lovar att med särskilt intresse vakta dessa lamm i hjorden, så att de inte vanäras den tro de bekänner.

Kristen undervisning skulle meddelas barnen från deras tidigaste år, och den skulle ges, inte dömande utan med vänlighet och glädje. Mödrar behöver ständigt vaka över att inte (310) frestelsen kommer till barnen i en sådan form att de inte känner igen den. Föräldrarna skall slå vakt om sina barn med visa och vänliga råd. Såsom deras allra bästa vänner skulle de hjälpa dem att övervinna, för det betyder allt för dem att stå där som segervinnare. De skulle betänka att deras egna kära barn, som söker att handla rätt, är yngre

medlemmar av Herrens familj, och föräldrarna skulle känna ett intensivt intresse av att hjälpa dem att vandra de rätta stigarna in på lydnadens kungsväg. Lär dem att lydnad för Gud innebär lydnad för föräldrar. Denna fostran måste vara ett verk som pågår varje dag, varje timme. Föräldrar, vaka, vaka och bed och bli era barns kamrater!

När den lyckligaste perioden i deras liv har kommit, och de i sina hjärtan önskar bli döpta, var då uppriktiga mot dem. Fråga dem innan de blir döpta om de först av allt vill verka för Gud. Berätta sedan för dem hur de skall börja. Det är den första undervisningen som betyder så mycket. Tala om för dem i all enkelhet, hur de skall göra sin första tjänst för Gud. Gör uppgiften så lättförstådd som möjligt. Förklara för dem vad det innebär att ge sig själv till Herren, att följa Hans Ords föreskrift under kristna föräldrars råd.

Om ni, efter att ha gjort ert bästa i att undervisa, är övertygade om att barnen förstår omvändelsens och dopets betydelse och de är verkligt omvända, låt dem döpas. Men, jag upprepar, först av allt skall ni bereda er själva till att handla som trogna herdar och leda de oerfarna på lydnadens smala väg. Gud måste påverka föräldrarna, så att de ger sina barn rätt exempel i kärlek, hövlighet, kristen ödmjukhet (311) och i full överlåtelse till Kristus. Om ni samtycker till barnens dop, men sedan lämnar dem att göra som de vill, utan någon känsla för att det är er plikt att leda dem in på den rätta vägen, är ni ansvariga för om de förlorar sin tro, sitt mod och sitt intresse för sanningen. - *Vittnesbörden* band 6, s. 93-95. (1900)

Förberedelse för dop av unga människor. - . Vuxna dopkandidater skulle bättre förstå sin plikt än de yngre men församlingens pastor har ansvar också för dessa människor. Har de orätta vanor och seder? Det är pastorns plikt att ha särskilda möten med dem. Håll bibelstudier med dem, samtala och bed med dem, och visa dem klart de krav som Herren ställer på dem. Läs för dem vad Bibeln säger om omvändelsen. Visa dem vad som är omvändelsens frukt, beviset på att de älskar Gud. Visa dem att sann omvändelse är en förändring av hjärta, tankar och målsättning. Onda vanor måste överges. Förtalets, avundens och olydnadens synder måste upphöra. Krig måste förklaras mot varje dåligt karaktärsdrag. Då kan den troende förstå och ta till sig löftet: "Bedjen och eder skall varda givet." (Matt. 7: 7.) - *Vittnesbörden* band 6, s. 95. (1900)

Examination av kandidater . - De som anmäler sig för dop blir inte så grundligt testade och förberedda som de borde bli. Man måste veta om

de kanske helt enkelt endast antar namnet "sjundedagsadventist" eller om de verkligen ställer sig på Herrens sida, lämnar världen och blir "avskilda" samt avhåller sig från vad orent är. Före dopet skulle kandidaterna grundligt utfrågas om sin erfarenhet. Detta förhör får inte vara kallt och avlägset utan vänligt och taktfullt och skall hänvisa (312) de nyomvända till Guds Lamm som tar bort världens synd. Visa dem som skall döpas vilka krav evangeliet ställer.

En sak som särskilt skulle påpekas för dem som nyligen kommit till tro, är hur de skall klä sig. Behandla de nyomvända uppriktigt. Är de fåfängliga beträffande kläder? Är de stolta? Modedyrkan är en moralisk svaghet och får inte överföras till det nya livet. I de flesta fall fordrar lydnad för evangeliets krav en avgjord förändring i sättet att klä sig.

Vi skulle inte vara vårdslösa med vår klädsel. För Kristi skull, vars vittnen vi är, skulle vi söka göra det bästa av vårt yttre. När det gällde tjänsten i tabernaklet bestämde Gud varje detalj i den dräkt som skulle bäras av den som gjorde tjänst inför Honom. Detta lär oss att Han ställer särskilda krav när det gäller Hans tjänares kläder. Särskilt tydliga var anvisningarna gällande Arons ämbetsdräkt, ty denna var symbolisk, på samma sätt skulle Jesu lärjungars kläder vara symboliska. Vi är i alla avseenden Hans representanter. Vårt yttre skulle i varje hänseende utmärkas av prydighet, anspråkslöshet och renhet. Men Guds ord godkänner inte att vi ändrar vårt yttre på grund av modets krav, för att vi skall likna världen. Kristna människor skall inte smycka sig med dyrbara kläder och kostbara prydnader.

Vi skulle noga överväga Bibelns råd angående vår klädedräkt. Vi behöver förstå vad himmelens Herre uppskattar även när det gäller vår kropps klädnad. Alla som allvarligt söker Kristi nåd vill följa de dyrbara instruktioner som inspirerats av Gud. Även stilen på de kläder vi bär, skall ge uttryck för evangeliets sanning.

(313) Alla som studerar Kristi liv och i praktiken omsätter Hans undervisning, kommer att bli Honom lika och utöva samma inflytande som Han. De uppenbarar en karaktärens hälsa. När de vandrar på ödmjukhetens och lydnadens stig och gör Guds vilja, utövar de ett inflytande som befrämjar Guds verk. I dessa verkligt omvända människor bevitnar världen sanningens helgande makt på den mänskliga karaktären.

Kunskapen om Gud och Jesus Kristus såsom den kommer till uttryck i karaktären, är en upphöjelse

över allting annat som uppskattas på jorden eller i himmelen. Det är den allra högsta utbildningen, nyckeln som öppnar portarna till den himmelska staden. Det är Guds avsikt att alla som i dopet ikläder sig Kristus, skall äga denna kunskap. Och det är Guds tjänares plikt att för dessa människor framlägga den förmån som deras höga kallelse i Kristus Jesus utgör. - *Vittnesbörden* band 6, s. 95-97. (1900)

Bedöma utifrån livets frukter – Det finns en sak som vi inte har rätt att göra, och det är att bedöma en annan människas hjärta eller ifrågasätta hennes motiv. Men när någon presenterar sig själv som kandidat till medlemskap i församlingen, skall vi pröva frukterna i dennes liv, och överlämna ansvaret för hans motiv till honom själv. Men stor omsorg bör visas när det gäller att acceptera medlemmar i församlingen, ty Satan har sina listiga bedrägerier genom vilka han har till mål att samla falska bröder i församlingen, genom vilka han kan arbeta med större framgång och försvaga Guds verk. - *Review and Herald*, 10. januari 1893.

Hur förordningen förvaltas. - Dopet bör förrättas i en klar sjö eller i en rinnande flod närhelst så är möjligt. Denna akt bör omges med all (314) värdighet och högtidlighet. Vid en sådan gudstjänst är alltid Guds änglar närvarande.

Den som har ansvaret för dophögtiden skulle söka göra den till ett tillfälle, som på alla närvarande utövar ett allvarligt och heligt inflytande. Alla församlingens sakrament skulle vara upplyftande i sitt inflytande. Ingenting i dessa sammanhang får göras vardagligt eller billigt, eller ställas på samma nivå som vanliga ting. Våra församlingar behöver uppfostras till större respekt och vördnad för den heliga gudstjänsten. Såsom predikanterna leder gudstjänsterna, så fostrar de sin församling. Små handlingar som fostrar; utbildar och förbereder människosinnet för evigheten har oerhörda konsekvenser för församlingens upplyftande och helgelse.

I varje församling skulle det finnas dopdräkter för kandidaterna. Detta får inte anses som en onödigt utgift. Det är ett av de ting som kan inordnas under uppmaningen: "Låten allt tillgå på höviskt sätt och med ordning." (1 Kor. 14: 40.)

Det är inte bra att en församling skall behöva låna dopdräkter från annan församling. Ofta när man behöver dessa dräkter kan man inte finna dem, någon som lånat dem har glömt att återlämna dem. Varje församling skulle själv förse sig med

vad den behöver på detta område. Bilda en fond för detta ändamål. Om hela församlingen enas om detta, blir det inte en tung börda.

Dopdräkterna skulle sys av gediget material, i någon ogenomskinlig, vattentålig färg och ha tyngder i nedre fällen. De ska sys efter en trevlig, välpassande och enhetlig modell, utan utsmyckningar. Allt prål, vare sig av garneringar eller prydnader, är opassande. Om de som skall döpas förstår betydelsen av den heliga handlingen, har de ingen längtan efter personlig prydnad. (315) Men samtidigt skall det givetvis inte heller ge ett sjaskigt eller billigt intryck för det verkar ovärdigt inför Gud. Allt som är förenat med detta heliga sakrament skulle uppenbara en så fullkomlig förberedelse som möjligt. - *Vittnesbörden* band 6, s. 97, 98. (1900)

En dopgudstjänst som gjorde intryck. - De ansträngningar som gjordes i Oakland har burit frukt och vunnit dyrbara själar. Söndagmorgon 16 december. Jag följde en dopgudstjänst i Piedmont Baths. Trettiotvå kandidater begravdes med sin Herre i dopet och stod upp till ett nytt liv. Detta var ett sceneri som Guds änglar bevittnade med glädje. . . Hela gudstjänsten imponerade. Det fanns ingen förvirring, och då och då sjöngs en vers från någon hymn. - *Manuskript* 105, 1906.

Dopets nödutväg. – Åtgärder bör göras för att uppfylla den åldrade människans förfrågan om dop. Personen är inte tillräckligt stark för att ta sig till ___ eller ___, och det enda sätt, på vilket ceremonin kan utföras är att skaffa ett badkar och lägga honom i vattnet. - *brev* 126, 1901.

Guds uppehållande kraft. - Efter att den troende själen har tagit emot dopets förordning, skall han vara medveten om att han har utvalts, helgats, till Gud, till Kristus och till den Helige Ande. . .

Alla som studerar Kristi liv och praktiserar Hans lära kommer att bli som Kristus. Deras inflytande kommer att bli som Hans. De kommer att uppenbara karaktärens sundhet. De är etablerade i tron, och kommer inte att övervinnas av djävulen på grund av fåfänga och stolthet. De försöker vandra på den ödmjuka lydnadens väg genom att göra Guds vilja. Deras karaktär utövar ett inflytande som talar om Guds verks framåtskridande och den sunda renheten i Hans verk. . .

(316) Hos dessa helt omvända själar har världen ett vittnesbörd om sanningens helgande kraft över den mänskliga karaktären. Genom dem gör Kristus Sin karaktär och vilja känd för världen. I

Guds barns liv uppenbaras välsignelserna genom att tjäna Herren, och motsatsen ses hos dem som inte håller Hans bud. Gränslinjerna är tydliga. Alla som lyder Guds bud uppehålls genom Hans mäktiga kraft, mitt ibland det fördärliga inflytandet från dem som överträder Hans lag. Från den lägste undersåten till dem som innehar de mest betrodda ställningar, uppehålls de av Guds kraft genom tro på frälsning. - *Manuskript 56, 1900.*

Tillägnad Gud. - . De löften vi avlägger vid dopet omfattar mycket. I Faderns, Sonens och den helige Andes namn begravs vi till en lika död med Kristus och uppstår med Honom genom en lika uppståndelse. Vårt liv förenas med Jesu liv. Från och med nu skall den troende komma ihåg att han är invigd till Gud, till Kristus och till den Helige Ande. Alla världsliga hänsyn måste nu komma i andra hand. Offentligt har han nu förklarat att han inte längre vill leva ett liv i stolthet och själviskhet. Han vill inte längre leva ett vårdslöst, likgiltigt liv. Han har ingått förbund med Gud. Han har dött från världen. Han lever för Herren, för att i Hans tjänst begagna alla förmågor, som betrotts honom. Han glömmer inte heller att han nu bär Guds signatur, att han är medborgare i Kristi rike och delaktig av gudomlig natur. Han måste överlämna åt Gud allt han är och allt han har och bruka alla sina gåvor till Hans namns förhärligande.

Skyldigheterna i den andliga överenskommelse, som ingicks genom dopet, är ömsesidiga. När människan å sin sida visar helhjärtad lydnad, har hon rätt att bedja: "Låt det bli känt, Herre, att du är Israels Gud." Det faktum att du har blivit döpt i Faderns, Sonens och den helige Andes namn är en försäkran att, om du vill återropa deras hjälp, dessa krafter skall bistå dig i alla nödsituationer. (317) Herren vill höra och besvara alla ärliga lärjungars alla böner, alla som bär Kristi ok och Hans skola lär saktmod och ödmjukhet. - *Vittnesbörden band 6, s. 98, 99. (1900)*

Församlingens ansvar för nyomvända. - . Uppriktiga kristna skulle ha ett intensivt intresse av att lära känna rättfärdiggörelsen i Jesus Kristus. Om det finns sådana som har tillåtit begäret efter själviska njutningar att dominera sina liv, bör de troende vaka över dessa, då de ju en gång skall hållas ansvariga för dem. Det är mycket väsentligt att den nyomvändes undervisning präglas av trofasthet, ömhet och kärlek och att det inte blir ett halvhjärtat arbete. Den allra första erfarenheten skall vara den rätta.

Satan vill inte att någon skall inse behovet av full överlåtelse till Gud. Den som inte vill göra denna överlåtelse kan inte heller överge synden. Drifter och låga passioner vill ta överhand och frestelser förvirrar samvetet så att en sann omvändelse inte sker. Om alla verkligen förstod vilken kamp varje människa måste kämpa mot Satans makter, som försöker fånga, förleda och bedra, skulle man med större iver ta hand om dem som är nya i tron.

Om de lämnas åt sig själva, frestas de ofta, och de kan inte urskilja det förföriska i frestelsen. Låt dem känna att det är deras förmån att be om hjälp. Låt dem söka sig till sådana som kan hjälpa dem. Genom att umgås med dem som älskar och fruktar Gud, erhåller de kraft.

Våra samtal med dessa människor skulle vara av andlig och uppmuntrande karaktär. Herren lägger märke till varje svag, tvivlande och kämpande människa och Han vill hjälpa alla som åkallar Honom. De kommer att se (318) himmelen öppen och änglar stiga upp och ned på den skinande stege som de själva försöker att klättra på. - *Vittnesbörden band 6, s. 92, 93. (1900)*

Medlemskap i församlingen . Jesus har ett mycket nära och heligt förhållande till sin församling - han är brudgummen och församlingen bruden. Han är huvudet och församlingen kroppen. Gemenskap med Jesus betyder därför gemenskap med hans församling. - *Vägen till mognad, s. 268. (1903)*

Satan motarbetar förening med församlingen. - Det är hans (Satan) målinriktade ansträngningar att leda bekännande kristna så långt bort från himlens ordning som han kan. Därför bedrar han även de bekännande kristna och får dem att tro att ordning och disciplin är fiender till andlighet. Han får dem att tro att det enda säkra är att låta var och en följa sin egen väg, och i synnerhet att fortsätta att vara särskilt olika de kristna som är förenade och sysselsatta med att skapa disciplin och handla i samförstånd. Alla ansträngningar som görs för detta betraktas som farliga, som en inskränkning av en rättmätig frihet, och som följaktligen fruktas som papism. Dessa bedragna själar ser det som något värdefullt att skryta över sin frihet att tänka och handla självständigt. De kommer inte att ta emot en människas: "Så säger Herren." De är inte ansvariga för någon människa. Det har varit och är Satans särskilda verk, att förmå människor att känna att det är Guds ordning att de slår in på sina egna vägar, och väljer sin egen ordning oberoende av sina bröder. - *brev 32, 1892.*

En värdelös form skild från Kristus – Det är Kristi nåd som ger människan liv. Utan Kristus är dopet som varje annan handling en värdelös formalitet. "Den som icke hörsammar Sonen, han skall icke få se livet." . . - *Vändpunkten* s. 169. (1898)

(319) **Omvändelse, inte endast dop.** - Frälsning är inte att bli döpt, inte att ha våra namn inskrivna i församlingsböckerna, inte att förkunna, utan det är att ha en levande kontakt med Jesus Kristus, att pånyttfödas i sitt hjärta, att utföra Kristi gärningar i tro och arbeta i kärlek, tålmod, saktmod och hopp. Varje själ som är förenad med Kristus kommer att vara en levande missionär för alla omkring sig. - *brev 55*, 1886.

En förmaning till evangelister och missionärer. - Våra tjänande bröder gör ett absolut fel vid utförandet av det arbete som Herren styr. De misslyckas med att presentera fullkomligheten i Kristus för varje människa. De har inte samlat erfarenhet genom personlig gemenskap med Gud, eller en kunskap om vad som utgör en kristen karaktär. Därför är det många som döps som inte passar för helig prästvigning, utan som är förenade med självet och världen. De har inte sett Kristus eller tagit emot Honom i tro. - *Review and Herald*, 4. Febr. 1890.

En svaghet i vår evangelisering. - At ta in nya medlemmar, som inte har blivit förnyade i sina hjärtan och inte har förändrat sina liv, är en källa till svaghet hos församlingen. Detta faktum ignoreras ofta. Somliga pastorer och församlingar är så angelägna om att öka medlemsantalet att de inte trofast talar emot okristna vanor och sedvänjor. De som tar emot sanningen får inte lära sig att de inte tryggt kan vara världsliga till sitt beteende samtidigt som de är kristna till namnet. Förr var de Satans undersåtar. Från och med nu ska de vara Kristi undersåtar. Livet måste vittna om att de har bytt ledare.

Allmänheten ställer sig positiv till en kristen bekännelse. Det krävs inte mycket självförnekelse eller självuppgifring för att ta på sig ett sken av gudsfruktan och få sitt namn skrivet i församlingens matrikel. Därför ansluter (320) sig många till församlingen utan att först ha blivit förenade med Kristus. Då triumferar Satan. Sådana konvertiter är hans effektivaste redskap. De tjänar som lockbeten för andra själar. De är falska ljus som lockar de oförsiktiga i fördärvet. Det är meningslöst att människor försöker göra den kristnes stig bred och behaglig för världsliga människor. Gud har inte jämnat eller breddat den

ojämna, smala vägen. Om vi ska ingå i livet måste vi följa samma stig som Jesus och Hans lärjungar gick - ödmjukhetens, självförnekelsens och uppoffringens stig. - *Vittnesbörden* band 5, s. 172. (1882)

Vårt mål: Sant omvända medlemmar. - Tjänare, som arbetar i städer och byar för att förmedla sanningen, bör inte vara nöjda och inte heller anse att deras arbete är avslutat, förrän de, som har accepterat sanningens teori, inser dess verkliga heliga kraft och är helt omvända till Gud. Gud skulle vara mer nöjd med att få sex personer som verkligen omvänts till sanningen till följd av deras arbete, än att få sextio som formellt avlägger en bekännelse men trots detta inte är riktigt omvända. Dessa tjänare borde använda mindre tid på att hålla predikningar och spara en del av sina krafter till att besöka och be med dem, som är intresserade, ge dem en gudfruktig undervisning tills de till sist kan "ställa fram varje människa som fullkomlig i Kristus Jesus." (Kol. 1:28)

Guds kärlek måste vara levande i hjärtat hos den lärare som lär ut sanningen. Hans eget hjärta måste vara besjälav av den djupa och innerliga kärlek, som Kristus hade. Då kommer den att strömma ut till andra. Predikanter bör lära sig, att alla som tar emot sanningen bör bära frukt till Guds ära. De bör lära sig att självuppgifring måste utövas varje dag, att många saker, som man tidigare har värnat om kan överges och att många plikter, hur obehagliga de än förefaller att vara, måste utföras. Tjänsteärenden, (321) sociala ömhetsbetygelser, bekvämlighet, ära, rykte, - kort sagt, allt måste underordnas Kristi överordnade och allt överskuggande krav. - *Vittnesbörden* band 4, 317. (1879)

Noggrant fullfölja sin plikt

Evangelisten måste avsluta sin undervisning. - En arbetare bör aldrig låta en eller annan del av verksamheten bli ogjord därför att det inte är angenämt att utföra den, och tänka att nästa predikant som kommer skall utföra den för honom. När detta sker och en annan predikant tar över efter den förste, och framhåller vad Gud kräver av Sitt folk, kommer en del att dra sig tillbaka och säga: "Den predikant som förde oss till sanningen, nämnde inget om dessa saker." Och de känner sig stötta över vad de hör. Somliga vägrar att acceptera tiondesystemet. De vänder sig bort och vill inte längre följa dem som tror och älskar sanningen. När andra punkter nämns för dem, svarar de: "Så har det inte framställts för oss," och de tvekar att fortsätta framåt. Hur mycket bättre hade det inte varit om den förste sanningens budbärare med trohet och noggrannhet

hade undervisat dessa nyomvända angående alla väsentliga punkter, även om inte så många hade lagts till församlingen under hans verksamhet. - *Evangeliets tjänare* s. 369, 370 (1915)

Ett arbete som inte kommer att trasslas till. - Predikanten bör inte anse att hans uppdrag är färdigt, förrän de som har tagit emot sanningens teori, verkligen erfar påverkan av dess heliggörande kraft och i sanning är omvända. När Guds ord som ett skarpt, tveeggat svärd tränger in i hjärtat och väcker samvetet, tror många att detta räcker, men verket har bara börjat. Goda intryck har getts, men om inte dessa intryck fördjupas genom (322) omsorgsfull ansträngning under bön till Gud, kommer Satan att motverka dem. Arbetaren bör inte slå sig till ro med det som har utträttats. Sanningens plogbill måste tränga djupare ned, och det kommer den säkert också att göra, om grundligare ansträngningar görs för att vägleda tankarna och befästa överbevisningen hos dem som granskar sanningen.

Allt för ofta sker det att arbetet avslutas i ofullständigt tillstånd och vid många sådana tillfällen leder det inte till något resultat. När en grupp människor har tagit emot sanningen, tänker predikanten att han genast måste resa till ett nytt verksamhetsfält och ibland händer det, att man utan tillräcklig undersökning tillåter honom att resa. Detta är fel. Han bör fullfölja den påbörjade verksamheten, ty om arbetet lämnas innan det är avslutat, gör det mer skada än nytta. Inget arbetsfält är mindre lovande än det som har blivit upparbetat precis tillräckligt för att ge ogräset en frodigare växt. Med denna metod har många själar lämnats till att brottas med Satan och till motstånd från medlemmar i andra kyrkosamfund som har förkastat sanningen. Många drivs dit där de aldrig mer kan nås. En predikant får hellre låta bli att påbörja arbetet, om han inte helt kan fullfölja det.

Om inte de som tar emot sanningen är grundligt omvända, om inte en tydlig förändring sker i deras liv och karaktär, och om inte själen är grundligt förankrad på den eviga Klippan, kommer de inte att bestå vid prövningens test. Sedan predikanten rest vidare och nyhetens intresse inte längre finns kvar, förlorar sanningen sin kraft att fångla dem och de utövar inte längre mer heligt inflytande än de gjorde tidigare.

Guds verk får inte utföras på ett slarvigt, vårdslöst sätt. När en predikant kommer till ett verksamhetsfält, bör han upparbeta detta grundligt. Han får inte nöja sig med sin framgång förrän han genom ett allvarligt arbete och med Guds välsignelse kan presentera för Herren

omvända människor som har en sann förståelse för sitt ansvar och som vill utföra den uppgift de har anförtrotts. Om de som han har under sitt beskydd, har fått rätt (323) undervisning, kommer verksamheten inte att upplösas, när han reser bort till andra arbetsfält. Den kommer att ha gjorts så stabil att den står tryggt. - *Evangeliets tjänare* s. 271-272. (1915)

Gör ett grundligt arbete. - Det finns en risk för att de som håller möten i våra städer kommer att nöja sig med att utföra ett ytligt arbete. Låt predikanterna och konferensledarna vakna upp och se vikten av att göra ett omsorgsfullt arbete. Låt dem arbeta och planera med tanke på att tiden nästan är slut, och att de därför måste arbeta med fördubblad iver och energi. - *Review and Herald*, 11.jan 1912.

Eftersom vi alltid bör vara beredda att följa Guds öppnande försyn, bör vi inte göra upp några större planer, inte ta upp mera plats för att förgrena vårt arbete än att det finns hjälp och medel till att avsluta verket väl och bevara och öka intresset för det som redan är påbörjat. När det finns större planer och bredare fält som ständigt öppnar sig för arbetarna, måste det finnas mer utarbetade planer och vidare vyer för de medarbetare som skall arbeta för att föra själar till sanningen. - *brev 34*, 1886.

Efterlämna ett arbete som upplöses. - Församlingar upprättas som tillåts gå ned, samtidigt som nya fält intas. Nu upprättas dessa församlingar på bekostnad av mycket arbete; och de församlingar som finns men alltså försummas, får lov att rinna ut i sanden. Det är sådant som händer för närvarande. . .

Så länge plikter tillåts att bli utförda på rätt sätt på vår väg, skall vi inte vända blickarna utåt och längta efter att få arbeta i större omfattning. . . Gud vill inte att ni skall lämna arbete efter er som ni har planerat och påbörjat med människor, för att sedan försumma det och låta det rinna ut i sanden, så att det blir svårare att få igång det på nytt än om ni aldrig hade påbörjat det. . .

(324) Jag hoppas att ni kommer att se öppet och uppriktigt på dessa saker och inte handla impulsivt eller utifrån känslor. Våra predikanter måste utbildas och undervisas till att utföra sina uppgifter grundligare. De bör slutföra sitt arbete och inte lämna det till att rivas upp. Och de bör särskilt se till det intresse som de har skapat, och inte gå därifrån och inte visa något särskilt intresse sedan de lämnat en församling. En stor del av detta har skett - *brev 1*, 1879.

Själars behov upprioriteras. - I årtal har ljus getts på denna punkt och visat att det är nödvändigt att följa upp ett nyvaknat intresse och inte på något sätt lämna det förrän alla har beslutat sig för att luta sig mot sanningen och har fått uppleva den omvändelse som är nödvändig för dop och har förenat sig med en församling eller bildat en själva.

Det finns inga omständigheter som är så viktiga att en predikant måste kallas att överge ett intresse som uppstått genom att sanningen har uppenbarats. Till och med sjukdom och död betyder mindre än frälsning av själar som Kristus gjorde ett så oerhört stort offer för. De som inser sanningens betydelse och de själars värde som Kristus dog för, kommer under inga omständigheter att förlora intresset för dessa själar. De kommer att säga: Låt de döda begrava sina döda. Intresse för hemmet, mark och hus, borde inte ha den minsta kraft att dra någon bort från arbetsfältet.

Om predikanter låter dessa världsliga saker skilja dem från arbetet, är deras enda väg att lämna allt och inte ha någon jord eller några världsliga saker som kommer att ha ett inflytande som drar dem från dessa sista dagars högtidliga uppdrag. En själ har större värde än hela världen. Hur kan människor, som bekänner sig ha överlämnat sig själva till detta heliga själavinnande uppdrag, låta sina små världsliga ägodelar uppta deras tankar och hjärtan och hålla (325) dem borta från den höga kallelse de bekänner sig ha fått från Gud? - *Vittnesbörden* band 2, s. 540, 541. (1870)

Illustration av förlust på grund av ogjort efterlämnat arbete. - Vilket mod har vi och vilket mod kan vi ha, för att förlägga vårt arbete till olika städer som behöver vår kraft och vår vitalitet in i det sista, och sedan gå bort och överge det och låta allt rinna ut i sanden, utan att någon håller ögonen på det?

Nu vill jag bara nämna min erfarenhet. När jag satte ned min fot på den amerikanska jorden, efter att ha varit i Europa, gick jag inte till ett hus, utan gick in på ett hotel och åt min middag, och sedan begav jag mig till _____. Där var platsen för alla andra där planer skulle ha lagts, så att det fanns någon där till att avsluta arbetet. Där fanns rika människor, och de var djupt överbevisade. Där fanns ett underbart intresse. Folk ville komma till mötena och sitta och lyssna med tårar i sina ögon. De blev djupt berörda, men saken lämnades utan någon som skulle följa upp detta intresse. Allt lämnades i stället till att gå helt tillbaka. Dessa saker behagar inte Gud. Antingen splittrar vi oss

för mycket inom området och föresätter oss att göra ett alltför stort arbete, eller också låter vi inte saker och ting ordnas så som de borde. - *Manuskript* 19b, 1890.

Skapa en svår arbetsmarknad för andra. - Predikanter som inte är människor med levande fromhet, som skapar ett intresse bland människor, men som lämnar sin tjänst, överlämnar till andra ett synnerligen svårt arbetsfält för att dessa skall avsluta det uppdrag som de själva misslyckats med att fullfölja. Dessa människor kommer att prövas och om de inte utför sin uppgift mer troget, kommer de efter ytterligare prövningar, att lämnas åt sidan som grundens besvärliga element, opålitliga väktare. - *Vittnesbörden* band 4, s. 317. (1879).

Resultatet av ett planlöst arbete. - Avsluta ditt arbete med omsorg. Lämna inte några löpmaskor efter dig för (326) att ta hand om. Gör inte Kristus besviken. Bestäm dig för att du skall lyckas, och att du i Kristi kraft helt skall bevisa dugligheten i din tjänst. . .

Inget är så deprimerande för främjandet av sanningen för vår tid som det likgiltiga arbete som somliga av församlingarnas predikanter utför. Ett pålitligt arbete behövs. Församlingarna är nära att dö, därför att de inte stärks i kristuslikhet. Herren är inte glad över det lösaktiga handlings sätt som församlingarna har, därför att människor inte är trofasta förvaltare av Guds nåd. De tar inte emot Hans nåd, och kan därför inte få del av den. Församlingarna är svaga och sjuka på grund av opålitligheten hos dem som påstås arbeta bland dem vilkas plikt det är att ha uppsikt över dem och vaka över själar såsom de som måste avlägga räkenskap. - *Manuskript* 8a, 1888.

Längden på ansträngningen och avslutandet av kampanjen.

Ansträngningens varaktighet är inte föreskriven. Kom ihåg att ingen levande människa kan tala om vad det exakta arbetet innebär, eller sätta en gräns för det arbete som en människa utför i Guds tjänst. Ingen människa kan förutsäga de dagar eller de veckor som någon skall stanna kvar på en bestämd plats innan de flyttar till en annan plats. Omständigheterna måste forma arbetetsuppgifterna för Guds tjänare, och om de söker Gud kommer de att förstå, att deras arbete omfattar alla delar av Herrens vingård, både det som är nära och långt borta. Medarbetarna skall inte begränsa sitt arbete till en viss mängd. Han får inte ha några begränsningar, utan bör utvidga sitt arbetsområde efter vad omständigheterna kräver. Gud är hans

samarbetspartner. Han bör söka visdom och råd från Honom för varje steg och inte vara beroende av på människors råd.

(327) Verksamheten har blivit kraftigt förhindrad på många fält därför att medarbetarna frågar de människor till råds som inte arbetar inom området och som därför inte förstå situationen lika bra som den som befinner sig på platsen. - *brev 8*, 1895.

Studera omständigheterna noggrant. - När en predikant har utvalts för en bestämd uppgift, skall han inte fråga konferensförmannen hur många dagar han skall arbeta på en bestämd plats, utan han måste söka visdom från Den som har utvalt honom till hans uppgift, Den som har lovat att ge vishet och ett omdöme som inte begår några fel, Den som ger generöst och inte klandrar. Han måste iakta noggrann hänsyn till varje del av den vingård som har tilldelats honom, och genom den nåd han har fått, urskilja vad han skall göra och vad han inte skall göra. Om de situationer som kommer att uppstå studeras noggrant med ödmjukhet och i tro, och ni söker Guds vishet, kommer de att göra er till visa och framgångsrika arbetare. - *brev 8*, 1895.

Ett fullständigt arbete. - Arbetet i ____ måste pågå så länge intresset där varar. Där måste finnas några platser där möten kan hållas. . . Arbetet i ____ får inte kortas av. Jag har i årtal bett för att en allvarlig ansträngning skall göras i denna stad, och när detta nu sker, så låt oss gå rakt fram på rätt sätt. - *brev 380*, 1906.

Paulus' längre kampanj i Korint. - Herren, Israels Gud hungrar efter frukt. Han kallar på Sina medarbetare att de skall förgrena sig mer än de gör. Aposteln Paulus reste från plats till plats, förkunnade sanningen för dem som befann sig i villfarelsens mörker. Han arbetade i ett år och sex månader i Korint, bevisade den gudomliga karaktären i sin mission genom att upprätta (328) en blomstrande församling, som bestod av judar och hedningar. Där fanns fler hedniska omvända än av judiskt omvända, och många av dem var sant omvända - förda från mörker till evangeliets ljus. - *brev 96*, 1902.

Långvarigare arbete i städerna. - Av det arbete som har utförts i de stora städerna, har hälften gått förlorat för att de avslutar det alltför snabbt och beger sig till nya områden. . . Den snabba avslutningen har ofta resulterat i stor förlust. *brev 48*, 1886.

Avgöra mötenas framgång.
Gud är domare över medarbetarnas

framgång. - Det är Gud och inte människor som är domare över människors arbete, och Han kommer att mäta upp en rättvis lön till var och en. Det är inte någon människas uppgift att döma Guds olika tjänare. Herren allena är domaren och belönar varje god gärning. - *Review and Herald*. 11. Dec. 1900.

Om en själ håller ut, är arbetet en framgång. - På kvällsmötet talade jag med dig. Jag hade ett budskap till dig, och förmedlade detta budskap. Du var nedtryckt och kände dig modlös. Jag sade till dig: Herren har bett mig att tala till bror och syster _____. Jag sade, att du betraktar ditt arbete nästan som ett misslyckande, men om en själ håller fast vid sanningen och håller ut ända till slutet, kan ditt arbete inte förklaras vara ett fiasko. Om en mor har omvänt sig från olydnad till lydnad kan du glädja dig. Den mor som följer efter för att lära känna Herren, kommer att lära sina barn att följa i hennes fotspår. Löftet gäller fäder, mödrar och deras barn. . .

(329) Herren kommer inte att döma dig för den mängd av framgång du visar i ditt arbete. Jag har blivit befalld att berätta att er tro måste hållas vid liv och vara fast, och hela tiden växa. När ni ser dem med som har öron och inte vill höra, och dem som har förstånd men inte vill förstå, sedan ni har gjort ert bästa, så gå vidare till områden som ligger längre bort och överlämna resultatet till Gud. Men svik inte er tro. - *brev 8*, 1895.

Tappa inte modet när resultatet blir litet. - Det arbete som görs till Guds ära och förhålligande kommer att bära Guds sigill. Kristus kommer att skriva under på deras arbete som vill göra sitt bästa. Och medan de fortsätter att göra sitt, kommer de att växa i kunskap, och karaktären av deras arbete kommer att förbättras. - *brev 153*, 1903.

I jämförelse med det antal som förkastar sanningen, kommer det att vara mycket få som tar emot den, men en själ har större värde än världar vid sidan av. Vi får inte tappa modet, även om vårt arbete inte ser ut att ge så stora resultat. - *brev 1*, 1875.

Förenade, stadiga ansträngningar för goda resultat. - Individuella, stadiga, förenade ansträngningar kommer att ge belöning i form av framgång. De som vill göra en mängd gott i vår värld måste vara villig att göra det på Guds sätt, genom att utföra små saker. Den som önskar nå upp till de högsta bedrifter, genom att göra något stort och förunderligt, kommer inte att uträtta något överhuvudtaget.

Ständig tillväxt i ett gott arbete, den ständiga uppreningen av en bestämd god tjänst, har större värde i Guds ögon, än att utföra ett stort arbete, och vinner ett gott rykte bland Hans barn, och ger deras ansträngningar karaktär. De som är sanna och trofasta mot sina gudomligt utvalda uppgifter är inte ostadiga, utan ståndaktiga i sin målsättning, och banar vägen genom det onda, (330) lika väl som genom goda rykten. De är närvarande i tid och i otid. - *brev 122, 1902.*

Rätt metoder ger en skörd av själar. - När vi i vårt arbete för Gud energiskt följer de rätta metoderna, kommer en skörd av själar att samlas in. - *Review and Herald, 28. april 1904.*

Skadligt att avguda predikanten. - Om en predikant får bifall och beröm är det inte bevis för att han har talat under Andens inflytande. Det händer alltför ofta att unga omvända kommer att rikta sin tillgivenhet till sin predikant än till sin Frälsare, om man inte är uppmärksam på dem. De menar, att deras predikants arbete har varit till stor nytta för dem. De föreställer sig, att han besitter de mest upphöjda egenskaperna och nådegåvorna. och att ingen annan kan göra samma sak som han. Därför tillskriver de den personen och hans insats en överdriven betydelse. Detta är en tillit som får dem att avguda människan och se mera på honom än på Gud. Då de gör detta behagar de inte Gud och tillväxer inte heller i nåden. De tillfoga predikanten stor skada, i synnerhet om han är ung och utvecklas som en lovande evangelist.

Den Kristi predikant som besjålas av Anden och sin Mästares kärlek kommer att arbeta på ett sådant sätt att Guds och Hans käre Sons karaktär kan göras tydlig på det fullständigaste och klaraste sättet. Han kommer att försöka att göra sina åhörare förståndiga i sin uppfattning av Guds karaktär, så att Hans ära och härlighet kan erkännas på jorden. - *Evangeliets tjänare s. 44, 45. (1892)*

Snarare omvänd till människor än till Kristus. - För fyra år sedan gjorde äldste ___ i ___ en del ansträngningar, och folket visade sig lyssna på ett underbart sätt. Om planeringen varit rätt, skulle många själar ha förts till sanningen. (331) Bror ___ arbetade inte enligt rätt linjer. Hans främsta mål var att få den största tänkbara församling att bildas genom en fantasifull förkunnelse som skilde sig mycket från Johannes', Jesu vägröjares, förkunnelse. Många har skrivit under avtalet, men när han reste därifrån visade det sig att de trodde på ___. De var dragna till människan och inte till Jesus Kristus. Många som skrev under avtalet var inte omvända, och när de

var ensamma kvar drog många tillbaka sina namn. - *brev 79, 1893.*

Äldste ___s församling. - I arbetet för dem som omvändes genom din insats, skulle du bli mycket glad om de kallades äldste ___s församling. Du ville gärna manipulera deras tankar på ett sådant sätt att de vägleds av sinnesrörelse som du väljer. Gud förbjude det! Genom att fästa folks tankar vid dig själv, leder du dem till att skilja sig från Källan till sin visdom och duglighet. De får inte vara beroende av dig, utan helt och hållet av Gud. Endast därigenom kan de växa i nåden. De är beroende av Honom för att få framgång, för att vara till nytta, för att få kraft att vara Guds medarbetare. - *brev 39, 1902.*

Kristi egendom, inte vår. - Låt oss alltid minnas, bror ___, att oavsett hur stort och gott arbete en människa kan utföra, så har han inte någon äganderätt till dem som genom hans hjälp har blivit omvända till sanningen. Ingen skall ställa sig själv under kontrollen av den predikant som har varit redskap till hans omvändelse. I vår predikanttjänst skall vi föra själar direkt till Kristus. De är Kristi egendom, och måste alltid tillhöra endast Honom. Varje person äger en individualitet som ingen annan kan göra anspråk på. - *brev 193, 1903.*

Gud skall ha äran för framgång. - Efter att varningen har getts, efter att sanningen ha presenterat (332) från Skriften, kommer många själar att övertygas. Då krävs stor försiktighet. Det mänskliga redskapet kan inte utföra den Helige Andes arbete, vi är endast de kanaler som Herren är verksam genom. Alltför ofta kommer en självtillräcklighetens anda in, om ett mått av framgång följer medarbetarens ansträngningar. Men självet får inte på något sätt upphöjas, inget får tillskrivas självet. Arbetet är Herrens, och Hans namn skall ha all ära. Låt självet vara dolt i Jesus. - *Review and Herald 14. okt. 1902.*

Framgången bleknar vid självupphöjelse. - . Den, som berömmar sig själv, tar bort glansen från sina bästa ansträngningar. - *Vitnesbörden band 4, s. 607. (1881)*

Full tillit till medarbetare. - Var och en skall troget utföra sin del, och alla skall visa tillit till sin broder, för den del som han utför. Låt inte ditt samtal vara girigt genom att endast sätta tilltro till dig själv. I Sin verksamhet har Gud använt redskap på många sätt. Det som du har gjort är endast en del av detta verk. Andra har arbetat flitigt, under bön och på ett intelligent sätt. De får inte förbises. "Hans belöning är med Honom, och

Hans arbete är framför Honom." På den slutliga räkenskapsdagen kommer Gud att på ett rättvist sätt bedöma Sina tjänare, och Han kommer att ge var och en efter hur hans gärningar har varit. Gud har lagt märke till de självförnekande och själupppoffrande medarbetarnas liv har varit som har fört arbetet till svårarbetade fält.

Detta är vad du måste tänka igenom. Det behagar inte Herren när de litat på sig själva. Låt oss i vår höga ålder vara rättfärdiga, och inte tillskiva oss själva något som tillhör andra. Det har tagit många år att utföra det arbete som har utförts, och den ena gruppen goda medarbetare efter den andra har gjort sin del för det. - *brev 204, 1907.*

(333) **Herren begränsas av vår inställning.** - Herren skulle vilja göra stora ting för arbetarna, men deras hjärtan är inte ödmjuka. Skulle Herren arbeta i dem, skulle de bli överlägsna, fyllda av självuppskattning, och skulle misskreditera sina bröder. - *Review and Herald 12. juli, 1887.*

Varför uteblir framgången. - I stoltheten över all världslig visdom och all världslig ambition att vara den främste kan orsaken finnas till att evangeliearbetet, trots dess gränslösa resurser, får så förhållandemässigt liten framgång. Vår Frälsare gladdes i Anden och tackade Gud då Han begrundade hur sanningens värde, trots att den är dold för den vise och kloke, har uppenbarats för små barn och för dem som inser sin svaghet och lägger märke till sitt beroende av Honom. - *Manuskript 118, 1902.*

Själavinnandets lön. - En riklig lön kommer att ges till de sanna medarbetare som lägger ned allt vad de är och har i Guds verk. Det finns ingen större lycka på denna sidan av himlen än att vinna själar till Kristus. Glädje fyller hjärtat när medarbetaren inser och erkänner att detta stora mirakel aldrig kunde ha utförts av mänskliga redskap, utan endast genom Honom som älskar själar så mycket att Han är beredd att dö för seras skull. Den gudomliga närvaron är nära varje sann medarbetare, och gör själarna ångerfulla. Därigenom formas kristet broderskap. Arbetaren och de som han arbetar för berörs av Kristi kärlek. Hjärta berör hjärta, och blandningen av själ med själ liknar himmelskt umgänge mellan tjänande änglar. - ; *Manuskript 36, 19*

Sektion 10

Vinna och behålla Nyomvända

Metoder för Uppföljning

Den andra Serien med Möten

När sakskalet för nutidens sanning framställs för första gången, är det vanskligt, att fästa punkterna i minnet. Och även om vissa förståndsmässigt kan besluta sig, behöver man gå igenom samma sak igen, och undervisa på nytt. - *Brev 60, 1886.*

Att få Sanningen säkert på Plats - Sedan de första ansträngningarna har gjorts under en serie föreläsningar, är det behov av en upprepande serie. Sanningen är ny och omtumlande, och människorna behöver få den framställd för sig en andra gång, för att poängerna och fakta skall vinna säkert fotfäste i sinnet. - *Brev 48, 1886.*

Vikten av, att upprepa Tros punkter - Om de, som redan känner till sanningen och grundats i den, behöver få den betonad för sig och regelbundet upprepad, för att den skall stanna kvar i minnet, hur väsentligt är det då inte, att detta verk inte försummas, när det gäller nyomvända. För dem är Skriftens uttolkning ny och obekant, varför de kommer att sväva i fara för, (335) att sanningen mister sin kraft och ersätts av osunda idéer. Arbetet har delvis lämnats ogjort under många missionssatsningar. - *Brev 60, 1886.*

Ingående Planläggning för den uppföljande Serien

- Det må vara tillrådligt, att ändra lokaler och blanda upp människorna, men så länge som Ni gör en andra ansträngning, var då lika noggranna, som om den första mötesserien aldrig hade hållits. Medarbetarnas samlade talanger bör sättas i omlopp. Måtte envar göra sitt yttersta och delta energiskt i Guds arbete och tjänst.

Olika slags arbete skall utföras. Själarna är dyrbara i Guds ögon; utbilda dem, lär dem i takt med, att de omfattar sanningen, hur de skall axla ansvar. Han, som ser slutet från början, som kan fullt ut få det sådda utsädet att bära frukt, kommer att stötta Era ansträngningar. - *Brev 48, 1886.*

Ett Exempel på grundligt Uppföljningsarbete

- Vårt möte är över. Från den allra första dagen, den 21. oktober, och till dags dato (den 10. november), har intresset inte svalnat. Under det inledande mötet var tältet fullt, och en vägg av folk omgärdade det utomhus.

På eftermiddagen under Sabbaten, Söndagen och Onsdagen talade jag sex gånger till den församlade mängden, och fem gånger i skilda sammanhang till våra egna. Predikandet var framgångsrikt... Ordet yttrades utan sludder eller tvekan, men i Anden och med kraft. Intresset har vida överstigit allt vi har upplevt vid något

lägermöte i vårt land. Vi känner stor tacksamhet mot Herren för detta tillfälle, att sprida ljuset från den närvarande sanningen. Liksom i Kristi dagar, lyssnar folket och blir förbluffade samt fångade. De säger: ”Vi har aldrig hört något liknande. Oh, så jag önskar, att jag hade fått höra allt detta tidigare. Jag visste inte om, att sådant (336) förekom i Bibeln. Nu inser jag mitt arbete: Att forska i Skrifterna såsom aldrig förr.”

Guds Ord har sannerligen varit likt ett svärd, raskt och kraftfullt. Människoskarorna lyssnade intresserat under en, ja, nära nog två timmar, utan tecken på trötthet. Oh, jag är så glad, så tacksam. Jag prisar Herren med hjärta och själ samt röst...

Flera medarbetare söker, att bibehålla intresset i Stanmore. Intresset verkar inte avta. Det stora tältet har rivits och skickats till Melbourne. Tältet mätande tolv meter delas på mitten, för att medge störst antal sittande, och skall användas här. Ett hus har hyrts, för att medarbetarna skall ha någonstans att bo. Ett rum har ordnats åt mig, och om jag det orkar, reser jag antagligen till Sydney denna vecka, för att slå följe med medarbetarna. Vi måste göra vårt yttersta, för att åstadkomma en framgång av den här satsningen. Äldstebroder Haskell skrev uppmuntrande om verket där och det icke avtagande intresset på platsen. – *Brev 27*, 1897.

Att bygga på vunnet Intresse — Medarbetarna, som kan ansluta sig, sedan ett intresse har skapats, må vara män med mindre förmåga, än de, som väckt intresset; men om de är ödmjuka Guds barn, kan de framföra sanningen på så sätt, att de väcker och gör intryck i hjärtat på somliga, vilka dittills inte har blivit berörda. Herren uppenbarar sanningen för olika sinnen ur olika synvinklar, så att en mans presentation av någon tropsunkt görs tydligare, än genom en annan mans framställning, och av just denna orsak låter inte Herren en person ensam utföra arbetet med, att påverka människors sinnen...

En individ kan nå så långt med missionerandet, som är möjligt för honom, varpå (337) Herren skickar ut en annan av Sina medarbetare, att uträtta en annan del av arbetet, som den förste tjänaren inte trodde sig behöva göra, och ändå var även detta nödvändigt. Därför skall ingen mena det vara hans skyldighet, att inleda och föra vidare ett verk alldeles på egen hand. Om medarbetarna kan komplettera varandras talanger för själars omvändelse, bör de gladeligen samverka. – *Manuskript 21*, 1894.

Nyomvända skall undervisas ingående – Våra försök skall inte upphöra, därför att offentliga möten har legat i träda ett tag. Så länge som det finns intresserade, måste vi ge dem möjligheten, att lära sig sanningen. Och de nyomvända behöver instrueras av trofasta utläggare av Guds Ord, så att deras kunskap om och kärlek till sanningen tilltar, ja, så att de uppnår ett fullständigt mått av manlig och kvinnlig mognad i Kristus Jesus. Nu måste de omges av de inflytanden, som mest gynnar deras andliga tillväxt. – *The Review and Herald*, den 14. februari, 1907.

Utveckla Ortens egna Talanger – Utför en evangelists arbete – vattna och uppodla den redan sådda säden. När en ny församling har grundats, skall den inte lämnas för sig själv, utan tillsyn och hjälp. Pastorn skall stimulera medlemmarnas talanger, så att mötena blir stärkande. Timoteus kommenderades, att resa från församling till församling, i enlighet med sin arbetsbeskrivning, och bygga upp gemenskaperna i vår heliga tro. Han skulle utföra en evangelists arbete, och dettas betydelse överstiger till och med predikanternas. Han skulle förkunna Ordet, men han skulle ej slå sig till ro i en enda församling. – *The Review and Herald*, den 28. september, 1897.

Besök nya Medlemmar ofta — Detta arbete får inte avslutas för tidigt. Se till att alla är insiktsfulla i sanningen, grundfästa i (338) tron och intresserade av varje gren i arbetet, innan ni lämnar dem för ett annat missionsfält. Och besök dem ofta, liksom aposteln Paulus, för att se hur de gör {hur de mår}. O, det tröga arbete som många av dem utför, som säger sig ha fått ett uppdrag av Gud att förkunna Hans ord, får änglarna att gråta. – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 5, sidan 256 (1885).

Rad på Rad, Föreskrift på Föreskrift — Det är inte bara predikande, som måste utträttas. Mycket mindre predikande behövs. Mer tid bör ägnas åt, att tålmodigt undervisa andra, varvid åhörarna ges möjlighet, att uttrycka sig. Det är denna upplärning, som många skulle må gott av, rad på rad, föreskrift på föreskrift, en gnutta här och en gnutta där.

Dock är det väldigt svårt, att göra intryck på våra predikande bröders sinnen med tanken, att inte blott och bart predikningar kan åstadkomma det verk, som krävs i våra församlingar. Personlig ansträngning efterlyses; sådant lägger grunden till enskildas och hela församlingars välgång. — *Manuskript 7*, 1891.

Hjälp som nyfödd Kristen — Varhelst så omfattande intresse visas, som det nu i _____, bör de skickligaste män väljas ut, för att bistå vid satsningen. Dessa bör helhjärtat ansluta sig till arbetet med hembesök och Bibelläsningar med trons nykomlingar, liksom med de intresserade, för att bidra till deras cementering i övertygelsen. De nya troende skall undervisas noggsamt, så att de vinner förnuftsgrundad insikt om de olika arbetslinjerna, som har anförtrotts åt Kristi församling. Bördan från ett sådant omfattande arbete skall inte läggas på ett fåtal personers skuldror.

Mycket beror på det arbete, som görs av församlingens medlemmar i samband med och efter tältmötena, som skall hållas i våra städer. Under ett möte kan många övertygas av Anden, (339) och därigenom fyllas med en önskan om, att börja ett kristet liv; men med mindre medarbetarna, som stannar kvar för uppföljning av visat intresse, ständigt är vaksamma, kommer det sunda intryck, som har gjorts på människornas sinnen, att klinga av. Fienden, som resonerar ack så försåtligt, kommer att utnyttja varje misstag från Guds medarbetare, att vaka över själar i egenskap av dem, som skall avlägga räkenskap. — *The Review and Herald*, den 2. mars, 1905.

Upprätta ett Bålverk runt om Nyomvända — Väl beslut har fattats, söker mörkrets makter att påverka sinnena hos de övertygade, liksom hos dem, som har motsatt sig Guds Andes inflytande. Satan påverkar deras sinnen, särskilt om de är vidskepliga, tills de intensivt motsätter sanningen och dess samlade anhängare. Därmed tror de sig tjäna Gud, ty Kristus har sagt till oss: ”var och en som dödar er skall tro sig tjäna Gud.” {Johannesevangeliet 16:2.}

Nu inser vi intensiteten hos deras övertygelse. Var hittar vi intensiteten hos den andra sidan? Företräda Er med den levande Gudens Ande, för att bygga en vall runt om vårt folk och vår ungdom, för att utbilda och skola dem. Motståndet måste bekämpas, och vi måste erbjuda Guds sanning till varje pris. Vi förstår något om denna, dock finns det många utan minsta insikt om sanningen, och således behöver vi leda dem framåt, varvid vi undervisar dem vänligt och omtänksamt, och om Guds Ande står oss bi, kommer vi att veta exakt, vad vi skall säga. — *Manuskript* 42, 1894.

Insikt om Guds övergripande Avsikt — När vi läser bör vi lära oss att se Guds ord som ett helt och att se förhållandet delarna emellan. Vi bör skaffa oss kunskap om det stora huvudämnet, (340) om Guds ursprungliga plan för världen, om

hur den stora striden uppstod och om räddningen från synd.

Vi bör förstå de två principer som kämpar om övertaget och bör lära oss att följa dem genom historien och profetiorna till deras stora fullbordan. Vi bör se hur den striden finns med överallt i människans erfarenheter, hur vi i alla handlingar i livet själva visar den ena eller andra av de två motstridande krafterna, och hur vi – antingen vi vill det eller inte – redan nu bestämmer på vilken sida i striden vi ska stå. — *Vägen till Mognad*, sidorna 207-208 (1903).

Lär Nyomvända, hur de skall bemöta Fienden — Det är en dålig taktik, att överge några här och där, utan andlig föda och skötsel, åt glupande ulvar, eller låta dem bli levande måltavlor för fiendens spärreld. Jag har blivit visad, att detta i hög grad har skett ibland oss som ett folk. Lovande fält har ödelagts inför framtida satsningar, genom att skrida för tidigt till verket, utan att beräkna kostnaden, och sedan lämna arbetet halvfärdigt. Det har gått till så här, att först har föreläsningar hållits, sedan har arbetet upphört, varpå vi har skyndat oss till nästa fält och verkat halvdant där. Därmed har dessa arma själar, som äger bara en gnutta vetande om sanningen, lämnats vind för våg, utan att tillräckliga åtgärder har vidtagits, för att bekräfta och grundfästa dem i tron och utbilda dem likt välldrillade soldater om, hur de skall bemöta fiendens angrepp och betvinga honom. — *Brev* 60, 1886.

Att inlemma nya Troende i Församlingen Att vägledas likt Barn — ”I samma ögonblick kom lärjungarna fram till Jesus och frågade: ’Vem är störst i himmelriket?’ Då kallade han till sig ett barn och ställde det mitt ibland dem och sade: ’Amen {Sannerligen} säger jag er: Om ni inte (341) omvänder er och blir som barn, kommer ni inte in i himmelriket. Den som ödmjukar sig som detta barn, han är den störste i himmelriket. Och den som tar emot ett sådant barn i mitt namn, han tar emot mig. Men den som förleder en av dessa små som tror på mig, för honom vore det bättre att en kvarnsten hängdes om hans hals och han sänktes i havets djup.’ {Matteusevangeliet 18:1-6.}

Med ”dessa små” avser Kristus inte spädbarn. Dem, som Han kallar för ”dessa små som tror på mig”, är de, som är oerfarna efterföljare, de, som behöver bli ledda likt barn, så att säga, när det gäller, att anamma det, som hör till himmelriket. — *Manuskript* 60, 1904.

Råd till Nyomvända — Jag vänder mig till Er, som har anammat sanningen i _____. Ni är unga i tron, och Ni behöver verkligen vandra ödmjukt med Gud, varvid Ni dagligen lär Er i Kristi skola, genom att i synnerhet begrunda och samtala om de lärdomar, som Han förmedlade till Sina lärjungar. Vandra i all ödmjukhet, hys inget förtroende för det egna jaget, sök klokhet från klokhetens Gud, så att alla Era vägar och tillvägagångssätt är tätt knutna till Guds vägar och vilja, för att det inte skall uppstå förvirring...

Vi får aldrig glömma, hur vanskligt det är, att avlägsna länge omhuldade felaktigheter ur människors sinnen, som de har lärt sig redan i barndomen. Vi måste betänka, att jorden inte är himmelen, och att det skall förekomma besvikelser att möta och betvinga, men förbarmande och ömsinhet samt medömkan måste visas mot alla, som befinner sig i mörker. Om vi lyckas med, att föra dem till ljuset, kommer det inte bara att ske med (342) hjälp av sakskaäl, utan måste åvägbringas eller åstadkommas genom Kristi nåds verkan i Era egna hjärtan. Detta skall framgå av Era egna karaktärer på ett bestämt sätt, och samtidigt präglas av Kristi saktmod och enkelhet. Ni måste verka genom mycken bön för själarna, ty det är bara på så sätt, som Ni kan nå deras hjärtan. Det är inte Era insatser, som gör intryck på hjärtan, utan Kristi inverkan genom Er...

Se noga till, att Ni inte blir splittrade, utan att Ni äger Kristi frid i Era egna hjärtan. Sedan blir det en enkel sak, att införa denna frid i Era egna familjer. Men när hjärtats trädgård blir försummad, växer stolthetens, självupphöjelsens, självgodhetens giftiga ogräs ohämmat. Vi måste var och en personligen vara vaksamma under bön.

De karaktärer vi bygger upp, märks i familjelivet. Om det förekommer ljuvlig endräkt i hemmakretsen, kan Guds änglar tjäna där. Om hemmet styrs rätt, med hjälp av vänlighet, saktmod, förbarmande enligt bestämda grundregler, kan vi vara förvissade om, att maken är familjens hopbindare; han binder samman familjen med heliga band och framställer dem inför Gud, varvid han binder fast sig själv med dem på Guds altare. Vilket ljus, som strålar från en dylik familj!

En sådan välartad familj talar väl för sanningen, och överhuvudet i en dylik familj kommer att utträta samma slags verk i församlingen, som i familjen. Varhelst stränghet, hårdhet och brist på tillgivenhet och kärlek märks inom hemmets okränkbara krets, kommer förvisso församlingens

planer och skötsel att misslyckas. Enighet i hemmet, enighet i församlingen, uppenbarar Kristi manér och nåd bättre, än predikningar och resonemang... Åstadkommer sanningen, den långt framskridna sanning vi har tagit emot, i våra egna hjärtan dessa frukter: Tålmod, tro, (343) hopp, kärlek, vilka ger sitt inflytande på människors sinnen och uppenbarar, att vi är grenar på det sanna Vinträdet, eftersom vi bär rika fruktklasar? — *Brev 6b*, 1890.

Att äga egna Rötter — Det är ej Guds avsikt, att församlingens andlighet skall bero på pastorns kraft som kristen. Medlemmarna måste ha sina egna rötter. De goda nyheterna, varningsbudskapen, den tredje ängelns budskap, skall yttras av församlingens medlemmar. — *Manuskript 83*, 1897.

Var och en, som säger sig vara en kristen, skall axla ansvaret, att behålla samklang genom vägledningen från Guds Ord. Gud håller varje själ ansvarig för att, för egen del, följa mönstret hos Kristi leverne och för att äga ett sinnelag, som är renat och helgat. — *Manuskript 63*, 1907.

Sätt inte Predikanter i Guds Ställe — Samtidigt som den nyomvända måste lära sig att söka råd hos dem som har mer erfarenhet i arbetet, bör de också få lära sig att inte sätta predikanterna i Guds ställe. Predikanterna är bara människor, människor behäftade med svagheter. Kristus är den ende som vi kan se upp till för att få ledning. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 7, sidan 20 (1904).

Trospunkter, att grundfästa Nyomvända med — Det är ofta, som pastorer försummar dessa väsentliga delar hos verket – hälsoreformen, de andliga gåvorna, tiondet, liksom de betydande grenarna inom missionsarbetet. Under deras ansträngningar kan stora skaror ta till sig teorin om sanningen, men tids nog befinns få klara av Guds granskning...

Hur mycket bättre hade det inte varit för saken, i fall sanningens budbärare troget och ingående hade utbildat de omvända beträffande alla dessa väsentligheter, även om han måst räkna in färre nya församlingsmedlemmar på grund av hans verk. (344) Predikanter måste övertyga dem, som de verkar för, vikten av, att de själva bär bördor inom Guds verk. De bör bli lärda, att varje avdelning av Guds verksamhet skall stötts av och engagera dem. Det stora missionsfältet ligger öppet för oss, och verket därpå måste livligt framhävas om och om igen. Människorna måste förstå, att det inte är Ordets hörare, utan dess

görare, som kommer att få evigt liv. Ingen slipper undan, att stötta det ekonomist. Från alla, som Han skänker Sin nåds gåvor, fordrar Gud inte bara rundhända gåvor, för att bekosta Hans sannings framgångsrika frammarsch, utan att de förbehållslöst skall ge sig själva åt Honom...

Det faller sig ej naturligt för det icke omvända hjärtat, att vara ekonomiskt givmilt; nej, människor måste bli lärda, genom rad på rad och föreskrift efter föreskrift, hur de skall verka och hur de skall ge i enlighet med Guds ordning. — *The Review and Herald*, den 12. december, 1878.

Se Guds Verk med nya Ögon — Hur mycket pengar läggs inte ned på saker och ting, som bara är avgudar, som upptar tankarna och känslorna, betydelselösa utsmyckningar, som kräver uppmärksamhet, för att hållas fria från damm och hållas ordning på. Tiden ägnad åt, att hålla ordning på ens små avgudar, kunde ägnas åt, att tala ett ord i rättan tid till någon själ, som därmed väcks upp till att fråga: "Vad skall jag göra, för att bli frälst?" De här småtingen slukar den tid, som borde läggas ned på bön, på att söka Herren, och på att med tron greppa Bibelns löften...

När jag ser, hur mycket kunde göras i länder sådana, som det jag är i nu, flammar det en låga i hjärtat, för att visa Guds bekännande barn, hur mycket pengar de slösar på kläder, (345) på dyra möbler, eller på själviska nöjen, för att visa upp jaget och njuta. Allt det här innebär förskingring av Herrens medel, varvid man förbrukar det, som helt och hållet är Hans och som borde helgas åt Hans tjänst. — *Brev* 42a, 1893.

Tjänstvilliga Kristna — Kristi ambassadörens arbete är långt större och mer ansvarsfyllt än många drömmer om. De borde inte ens vara tillfredsställda med sin framgång förrän de, genom sitt ivriga arbete och Guds välsignelser, kan presentera för Honom tjänstvilliga kristna, som har en sann förståelse av sitt ansvar och vill gör den del av arbetet som åläggs dem. Ett rätt arbete och riktig undervisning kommer att leda människor in i ett ordnat arbete, vars karaktär är så stark och har så fast övertygelse att ingenting av självisk natur tillåts hindra dem i deras arbete, förminska tron eller avskräcka dem från deras plikt. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 4, sidorna 398-399 (1880).

Pastorers Evangelisering

Sköt om de Nyomvända! — När män och kvinnor tar till sig sanningen, skall vi inte lyfta på hatten, gå vår väg och inte ägna dem en ytterligare tanke. De skall skötas om. De skall vila på våra

själar, och vi måste vaka över dem likt förvaltare, som måste avlägga räkenskap. När just Du sedan talar till folket, ge då varje individ hans tallrik med mat i rättan tid, men först måste Du vara i ett så andligt gott skick, att Du har någon mat att ge vederbörande. — *Manuskript* 13, 1888.

För Mina Lamm på Bete — Herren Jesus sade till Petrus: "... när du en gång har omvänt dig, så styrk dina bröder" {Lukasevangeliet 22:32}; och efter Sin uppståndelse, strax före Sin himmelfärd, yttrade Han till Sin lärjunge: "Simon, Johannes son, älskar du mig mer än dessa?" Han svarade: 'Ja, (346) Herre, du vet att jag har dig kär.' Jesus sade till honom: 'För mina lamm på bete.' {Johannesevangeliet 21:15.}

Den här uppgiften hade Petrus ringa erfarenhet av; men han skulle bara vara en halv kristen, med mindre han lärde sig, att föra lammen på bete, det vill säga trons nybörjare. Att skänka de okunniga lämplig undervisning, att uttyda Skrifterna och utbilda dem till nyttiga, plikttrogna medarbetare, skulle kräva stor omsorg, mycket tålmod och uthållighet. Detta arbete måste utföras i vår tids församling, annars krymper sanningens förespråkare andligt och kommer de att utsättas för frestelse och vilseledning. Varje predikant bör noga ge akt på uppmaningen till Petrus. Upprepade gånger hörs Kristus på nytt förmana Sina underherdar: "För Mina lamm på bete", "För Mina får på bete."

Ansvar, som vilar på evangeliets förkunnare förestående en församling, hörs i orden riktade till Petrus. — *Brev* 3, 1892.

Att föra Hjorden på Bete — Mina predikande bröder, låt oss föra Guds hjord på bete. Låt oss lysa upp varje hjärta med uppmuntran och ett glatt humör. Låt oss förmå våra bröder och systrar, att vända bort blicken från de otrevliga karaktärsdrag, som nästan varenda en har, och lära dem, att de skall blicka på Kristus, den Ypperste ibland tio tusen... {Jämför Höga Visan 5:10.}

Gud har anförtrott dyrbara sanningsklenoder åt dödliga. Det går att likna de här klenoderna vid skön frukt, som skall bjudas folket i kärl, som är rena och obefläckade samt heliga, så att de tar emot frukten och riktigt njuter av den, till Guds ära. — *Manuskript* 127, 1902.

Besök varje Familj — I egenskap av hjordens herde, bör han [pastorn] (347) vårda fåren och lammen, varvid han söker upp de förlorade och vilsegångna, för att återföra dem till fållan. Han bör besöka varje familj, inte bara som gäst, för att

trivas i deras gästfria närhet, utan för att förhåra sig om hushållets samtliga medlemmars andliga tillstånd. Hans egen själ måste vara fylld av Guds kärlek; sedan kan han genom vänlighet och artighet vinna allas hjärtan, och verka framgångsrikt för föräldrar och barn, varvid han väddar, varnar, uppmuntrar, allt efter behov. — *The Signs of the Times*, den 28. januari, 1886.

Anslut Hjärta till Hjärta — Nalkas bröderna; sök upp dem, bistå dem; närma Er deras hjärtan, som om Ni själva kände smärtan från deras krämpor. På det här viset kan vi uppnå segrar, som vår svaga tro inte har fått grepp om. Medlemmarna av de här familjerna bör ges i uppgift, att göra andra själar gott. Ömsesidig kärlek och förtroende kommer att stärka dem moraliskt till, att bli Guds medarbetare. — *Manuskript* 42, 1898.

Törnen måste dras upp med Rötterna och avlägsnas — Många bekännande kristna är så upptagna av världsliga angelägenheter, att de inte har någon tid över, för att uppamma sin fromhet. De ser ej tvättäkta religion som det viktigaste här i livet. En person kan verka ha tagit emot sanningen, men med mindre han betvingar sina okristliga karaktärsdrag, växer dessa törnen sig starka, samtidigt som de utplånar Andens dyrbara frukter. Törnena i hjärtat måste dras upp med rötterna och avlägsnas, ty gott och ont kan inte skjuta upp i hjärtat på samma gång. Ohelgade böjelser och önsknings måste bort ur livet i egenskap av hinder för kristen tillväxt. — *Brev* 13, 1902.

Tillrättavisa och förmana — För pastorena finns det arbete att göra, och det innebär, att tillrättavisa och förmana med allt tålmod och undervisning; (348) det vill säga, de bör lyfta fram Guds Ord, så att åhörarna blir varse sina brister. Om Kristi bekännare är svaga till sinnelaget, måste pastorn bli medveten om detta, utan att han dock uppträder som en sträng herre över Guds arvingar. Att hantera människors sinnen, är den mest grannliga uppgift, som någonsin har tilldelats dödliga. — *Manuskript* 13, 1888.

Gör gärna Mötet på Sabbaten till ett Bibelstudium — Det har ofta framförts till mig, att det bör förekomma mindre predikande från förkunnare, som tjänstgör blott som lokalförsamlingars pastorer, och att mera skulle göras för enskilda personer. Vårt folk borde inte vänta sig en predikan varje vilodag. Många flitiga lyssnare till predikningar lär sig, om sanningen skall fram, inte särskilt mycket, fastän sanningen framställs entydigt. Det skulle ofta vara nyttigare,

om mötena på Sabbaten mera vore som ett Bibelstudium för en hel klass. Bibelns sanning bör framställas på ett så enkelt, intressant vis, att alla får grepp om och förstår frälsningens grunder. — *Brev* 192, 1906.

Mer, än Predikningar krävs — En pastor tjänar. Om Du begränsar Din verksamhet till förkunnande, kommer Guds hjord att bli lidande; ty de behöver personliga insatser. Begränsa längden på Dina framställningar. Långa predikningar tröttnar ut både Dig och lyssnarna. I fall predikanterna gjorde sina tal hälften så långa, skulle de utträtta mera gott och skulle ha kraft kvar till personligt arbete. Besök familjer, be med dem, samtala med dem, granska Skrifterna med dem, ty då kommer Du att göra dem gott. Visa dem, att Du eftersträvar deras bästa, och vill, att de skall bli starka kristna. — *Manuskript* 8a, 1888.

Bär den väldoftande Kärlekens Rökelsekar — Jesu uppmjukande kärlek måste finnas i medarbetarnas hjärtan. Måtte varje predikant (349) leva som människa ibland människor. Måtte han, med hjälp av väl uttänkta metoder, gå från hus till hus, alltid bärande med sig rökelsekaret med himmelens väldoftande atmosfär av kärlek. Han bör söka, att föreställa sig andras sorger, vanskligheter, bekymmer. Han bör ta fasta på både hög och lågs fröjder och huvudvärk. — *Brev* 50, 1897.

Förkunna för Barn — Vid varje lägligt tillfälle bör berättelsen om Jesu kärlek förmedlas till barnen. Lämna utrymme i varje predikan åt dem. En Kristi tjänare kan skaffa sig bestående vänner i dessa små. Alltså skall han inte försumma något tillfälle, att göra dem mera hemtama i Skrifterna. Detta kommer att göra mera, än vi anar, för att stänga dörren mot Satans frestelser. Om barn blir tidigt välbekanta med sanningarna hos Guds Ord, kommer en barriär mot ogudaktighet att uppföras, och då kommer de att kunna möta fienden med orden "Det står skrivet". — *Gospel Workers*, sidan 208 (1915).

Barnvälsignelse — Predikanten bör inte glömma bort, att uppmuntra de dyrbara lammen i hjorden. Kristus, himmelens majestät, sade: "Låt barnen komma till mig och hindra dem inte! Ty himmelriket tillhör sådana." {Matteusevangeliet 19:14.} Jesus sände inte barnen till rabbinerna; Han sände dem inte till fariséerna; Han visste nämligen om, att dessa män skulle lära dem, att förkasta sin bästa vän. Mödrarna, som tog med sig sina barn till Jesus, handlade klokt. Kom ihåg texten "Låt barnen komma till mig och hindra dem inte! Ty himmelriket tillhör sådana." I vår

tid bör mödrar leda sina barn till Kristus. Evangeliets förkunnare bör ta dem i sin famn, och välsigna dem i Jesu namn. Tala ord av (350) den ömmaste kärlek till de små; ty Jesus tog upp lammen ur hjorden i famnen, och välsignade dem. — *The Review and Herald*, den 24. mars, 1896.

Sabbatpredikningar för Besökare — När lärda män, statsmän och så kallade hedervärda män befinner sig i en gudstjänstlokal, tror pastorn, att han måste bjuda dem på intellektuella bakelser; men när han försöker sig på det, går han miste om ett gyllene tillfälle, att förmedla just de lärdomar, som framställdes av den störste Lärare, som världen någonsin har känt till. Alla landets församlingar behöver lära sig mera om Kristus och Honom som korsfäst. En religiös erfarenhet, som inte vilar på Kristus och Honom allena, är värdelös. Dessa män, som äger ett skärpt intellekt, behöver en klar, biblisk framställning av frälsningsplanen. Se till, att de ges sanningen i dess enkelhet och kraft. Om denna inte vinner deras uppmärksamhet och väcker deras intresse, kommer de aldrig att bry sig om det himmelska och gudomliga. I varje församling finns det själar, som är otillfredsställda. Varje Sabbat vill de höra en praktisk förklaring om, hur de skall bli frälsta, hur de skall bli kristna. Den viktiga kunskapen för dem är, hur en syndare skall töras gå fram inför Gud. Ordna så, att vägen till frälsning tecknas lättbegripligt inför dem, lika enkelt, som man skulle tala till ett barn. Lyft upp Jesus som syndarens enda hopp. — *Manuskript* 4, 1893.

Att försumma Arbetet till Förmån för Läsande och Studerande — En pastors plikter försummas ofta skamlöst, eftersom pastorn är för svag, för att offra sin personliga förtjusning för avskildhet och studium. Pastorn bör gå från hus till hus, för att besöka sin hjord, varvid han skall undervisa, samtala och be med varje familj, och värna om deras sjäalars välstånd. De, som har visat en önskan om, att lära känna grunderna för vår tro, får inte (351) försummas, utan undervisas noggrant om sanningen. — *Gospel Workers*, sidan 337 (1915).

Lekmäns andliga Ansvar för Nyomvända Församlingen skall tålmodigt hjälpa Nyomvända — De, som nyligen har omfattat tron, bör bemötas tålmodigt och ömsint, och det är de äldre församlingsmedlemmarnas skyldighet, att komma på tillvägagångssätt, för att tillhandahålla hjälp och medkännande samt undervisning åt sådana, som samvetsgrant har lämnat andra kyrkor för sanningens skull, och härigenom har avskurit sig från de pastorliga omsorger de har varit vana vid. Församlingen har ett särskilt ansvar, att vårda dessa själar, som har följt de

första ljusstrålar, som de har tagit emot; och i fall församlingens medlemmar försummar sin plikt, sviker de det förtroende, som Gud har visat dem. — *The Review and Herald*, den 28. april, 1896.

Vaksam Uppmärksamhet och Uppmuntran — När någon har blivit omvänd till sanningen, behöver han tillsyn. Många förkunnares nit tycks upphöra så snart deras ansträngningar ger en viss framgång. De tänker inte på att dessa nyomvända behöver omvårdnad – vaksam uppmärksamhet, hjälp och uppmuntran. De bör inte lämnas ensamma och bli ett byte för Satans mäktiga frestelser. De behöver undervisas när det gäller deras plikter, de bör mötas med mycken vänlighet, ledas framåt, besökas och man bör bedja med dem. Dessa människor behöver sådan kost som är anpassad för dem och på rätt tid.

Det är inte att förundra sig över att en del blir missmodiga, och tvekar på vägen, då de lämnas att uppslukas av ulvar. Satan följer i allas spår. Han (352) sänder ut sina ombud för att till sina led återföra de människor som han förlorat. Det borde finnas flera fäder och mödrar som kunde ta dessa sanningens nyfödda barn i sin famn, och uppmuntra dem och bedja för dem, så att de inte blir förvirrade.

Predikan är endast en liten del av det arbete som måste göras för människors frälsning. Guds Ande övertygar syndare om sanningen, och för dem in i församlingen. Predikanterna kan göra sin del, men de kan aldrig utföra det arbete som församlingen kan göra. Gud fordrar att Hans församling skall sköta dem som är unga i tron och gå till dem, inte för en stunds struntprat utan för att bedja med dem och tala ord till dem som är lika ”gyllene äpplen i silverskålar”.

Vi behöver alla studera sätt och metoder för att vi med omdöme skall kunna möta olika människor, samt sträva efter att på bästa sätt hjälpa dem till en korrekt förståelse av Guds ord och ett sant kristet liv. Vi kan läsa Bibeln med dem och dra deras sinnen bort från de timliga tingen till de eviga intressena. Det är Guds barns plikt att vara missionärer för dem, att se vilka som behöver hjälp. Om någon vacklar under frestelsen, borde hans sak noggrant tas upp och handhas klokt, därför att hans eviga intressen står på spel och de som arbetar för honom kan genom sina ord och handlingar antingen vara en doft av liv till liv eller en dödens lukt till död. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 4, sidorna 68-69 (1876).

Planen för Vård och Uppsikt — I Kristus är vi alla medlemmar av samma familj. Gud är vår

Fader, och Han väntar Sig av oss, att vi skall intressera oss för medlemmarna av Hans hushåll, fast inte på ett litet mjäkigt vis, utan med avgjort, fortgående intresse. I egenskap av grenar på föräldrastocken, erhåller vi näring – (353) från samma källa, och genom villig lydnad blir vi till ett med Kristus.

I fall en medlem av Kristi hushåll faller för frestelse, skall de andra medlemmarna ägna honom vänligt intresse, försöka att hejda färden i rutschkanan och vinna honom för ett rent, heligt liv. Gud kräver denna tjänst från varje medlem av församlingen... Medlemmarna av Herrens familj skall vara kloka och vaksamma, de skall göra allt i sin makt, för att rädda sina svagare syskon ur Satans dolda snaror.

Det här är missionsarbete hemmavid, och det är lika nyttigt för utövarna härav som för mottagarna. Det vänliga intresse, som vi uppvisar i hemmakretsen, de medlidsamma ord, som vi talar till våra bröder och systrar, gör oss lämpade, att verka för medlemmarna av Herrens hushåll, med vilka vi skall leva under evinnerliga tidsåldrar, om vi förblir trogna Kristus. "Var trogen intill döden", säger Kristus, "så skall jag ge dig livets krona." {Uppenbarelsboken 2:10.} Hur grundligt borde då inte medlemmarna av Herrens familj måna om sina bröder och systrar! Bli själv deras vän. Om de är fattiga och i behov av mat och kläder, avhjälp då både deras timliga och andliga behov. På så vis blir Du en dubbel välsignelse för dem. — *Manuskript* 63, 1898.

Att hjälpa Nyomvända med Själavinning Verka, för att undervisa nya Troende i Själavinning — Plats efter plats skall besökas och den ena församlingen upprättas efter den andra. De som avgör sig för sanningen skall organiseras i församlingar och sedan skall predikanten gå vidare till andra fält som är lika viktiga.

(354) Så snart en församling har organiserats skall predikanten sätta medlemmarna i verksamhet. De behöver lära sig hur de skall arbeta framgångsrikt...

Evangeliets kraft skall komma över de grupper som har organiserats och göra dem lämpliga för tjänst. Några av de omvända kommer att bli så fyllda av Guds kraft att de genast tar upp arbetet. De kommer att arbeta med sådan flit att de varken har tid eller lust till att beröva sina bröder deras kraft genom ovänlig kritik. Deras enda önskan kommer att vara att föra sanningen till nya fält. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 7, sidan 20 (1902).

Betona personligt Ansvar inför Gud — Personligt ansvar, personligt görande under kampen för andras frälsning, måste ingå i den utbildning, som ges åt alla nyomvända... Personlig tro skall ageras och praktiseras, personlig helgelse skall uppbyggas, likaså skall Kristi ödmjukhet och saktmod inlemmas i vardagslivet. Denna förvandling måste gå på djupet i hjärtat hos varje mänsklig varelse.

Bekännande mottagare och troende på sanningen skall visas själviskhetens livsfarliga inflytande och dess besudlande, fördärvande kraft. Den Helige Ande måste påverka personen, annars tar en annan kraft hans sinne och omdöme i besittning. Andlig kunskap om Gud och Jesus Kristus, som Han har skickat, är själens enda hopp. Varje själ skall undervisas av Gud, rad för rad, föreskrift efter föreskrift; han eller hon måste förnimma sin personliga plikt inför Gud, att träda in i tjänst för sin Mästare, som han tillhör, och som han skall tjäna i arbetet med, att rädda själar från döden. — *Manuskript* 25, 1899.

Dopplöftet om, att vinna Själur — Guds folk skall känna verklig välvilja för allt slags arbete, som utförs på det väldiga skördefältet. Genom sina dopplöften är de skyldiga, att göra allvarliga, självförnekande insatser, för att gynna, på de svåraste (355) delarna av fältet, arbetet med själavinning. Gud har ålagt varje troende den oavvisliga uppgiften, att eftersträva räddandet av de hjälplösa och de förtryckta. — (Australasian) Union Conference Record, den 1. juni, 1903.

Sant omvända Själur verkar för andra — Guds nåd i den nyomvände strävar framåt. Härigenom tilltar nåden. Denna skall dock inte tas emot, för att döljas under ett sädesmått, utan för att den skall tilldelas för andras nytta. Den, som sannerligen är omvänd, verkar för att frälsa andra, som sitter i mörker. En verkligt omvänd själ räcker i tro ut handen, för att frälsa en annan, och så vidare. De, som handlar på detta sätt, är Guds arbetsredskap, Hans söner och döttrar. De ingår i Hans stora firma, och till deras uppgifter hör, att bidra till reparationen av det hål, som Satan och hans ombud har gjort i Guds lag, genom att trampa den äkta vilodagen under fötterna, och i dess ställe sätta en falsk sådan. — *Brev* 29, 1900.

Därför gör vissa Nyomvända inga Framsteg — Ödmjuka, rättframma, förtröstande själar kan uträtta ett arbete, som medför jubel ibland Guds änglar i himmelen. Deras insatser i hemmet, i grannskapet och i församlingen kommer att till utfallet vara lika omfattande, som evigheten är lång tidsmässigt. Det är för att detta

arbete inte utförs, som nyomvända inte når längre, än till ABC i sin kristna erfarenhet. De är alltid spädbarn, som ständigt måste matas med mjölk, och blir aldrig i stånd till, att förtära evangeliets fasta föda. — *Brev* 61, 1895.

Befästa i Tron genom Tjänande — När själar har omvänts, skall de genast sättas i arbete. Och när de verkar enligt förmåga, blir de starkare. Det är genom att möta fientligt inflytande, som vi grundas i tron. I takt med, att ljuset strålar på deras hjärtan, (356) bör de sprida det vidare. Lär de nyomvända, att de skall bli Kristi medarbetare, att de skall vara Hans vittnen, och göra Honom känd i världen.

Ingen bör oövertänkt ge sig in i ordstrid, utan med enkla formuleringar berätta historien om Jesu kärlek. Alla bör ständigt söka i Skrifterna efter skälen för sin tro, så att om de blir frågade om dessa, de förmår att förklara ”det hopp de äger ödmjukt, respektfullt och med rent samvete.” {Se Första Petrusbrevet 3:15.}

Den bästa medicin församlingen kan ges, består inte av ständiga predikningar, utan av, att medlemmarna sätts i arbete. Om den nedstämde sätts i arbete, glömmen han snart sin dysterhet, den svage blir stark, den ovetande kunnig, och alla blir redo, att framställa sanningen sådan den är i Jesus. De kommer att finna en osviklig hjälpare i Honom, som har lovat, att Han skall frälsa alla, som söker upp Honom. — *The Review and Herald*, den 25. juni, 1895.

Förhållandet mellan Aktivitet och Andlighet — De, som flitigast och med helhjärtad trofasthet verkar för själers vinnande åt Jesus Kristus, utvecklas mest till ande och tillbedjan. Deras nit lägger grunden till deras andliga hälsa.

Annars riskerar de, att på djupet förlora det, som de vinner på bredden. Det behöver dock inte inträffa, om de nyomvända, i stället för långa predikningar, undervisas på klokt sätt. Undervisa dem, genom att ge dem något att göra, inom Guds verk, så att deras första kärlek inte förtvinar, utan flammar än mer. De bör inte mena, att församlingen skall bära dem på sina armar; utan de skall stå av egen kraft. Tack vare sina egna förmågor kan de, inom många verksamhetsgrenar, vara användbara i församlingens (357) sökande efter Gud, och verka som olika element utanför församlingen på allehanda vis, vilket kommer att vara till gagn för gemenskapen. Församlingens klokhet och välgång avspeglar hennes favör hos Skaparen. Psalmisten bad för menighetens lycka: ”Må Gud vara oss nådig och välsigna oss. Må han

låta sitt ansikte lysa över oss... så att man på jorden lär känna dina vägar, bland alla hednafolk din frälsning.” {Psaltaren 67:2-3.} — *Brev* 44, 1892.

Kristen Tillväxt skall vara synlig — Inget urholkar ens andlighet snabbare, än dess inneslutning i själviskhet och jagvårdnad. De, som ger efter för jagets krav och försummar, att värna om själarna och kropparna åt dem, för vilka Kristus har gett Sitt liv, varken äter livets bröd eller dricker vattnet ur frälsningens brunn. De är torra och utan kraft, som ett träd utan frukt. De är andliga dvärgar, som ödslar sina medel på jaget; men ”det människan sår skall hon också skörda.” {Galaterbrevet 6:7.}

Kristna principer görs alltid synliga. Det inte i människan blir nämligen synligt på mångahanda sätt. En i själen inneboende Kristus är en källa, som aldrig torkar ut. — *The Review and Herald*, den 15. januari, 1895.

Håll Församlingen vid Liv genom Tjänande — Han bör försöka, att hålla liv i församlingen, genom att undervisa medlemmarna i, hur de skall arbeta med pastorn för syndares omvändelse. Så här handlar en klok general; och utfallet blir bättre, än om han skulle försöka, att utträta arbetet ensam. — *The Review and Herald*, den 23. april, 1908.

Att skydda nya Medlemmar mot Lögn och Fanatism

Satan retar och distraherar nya Troende — Varhelst det (358) bildas en liten grupp, försöker Satan ständigt, att reta och distrahera medlemmarna. När en person vänder ryggen åt sina synder, tror Ni då, att fienden lämnar vederbörande i fred? Verkligen inte! Vi önskar därför, att Ni skall nagelfara skälen för Ert hopp. Vi önskar, att Ni genom Ert leverne och Era handlingar skall vittna om, att Ni är Guds barn. — *Manuskript* 5, 1885.

Ingen Brist på Ismer, för att grundlura Nyomvända — Satan söker oupphörligt, att förleda människorna med felaktigheter. Han är den samlade missämjans gud, och han saknar inte ismer att ta till, för att bedra. Nya sekter uppstår fortlöpande, för att föra bort från sanningen; och i stället för att matas med livets bröd, serveras folket en djuptallrik med fabler. Skrifterna vrids och vänds på, de rivs loss ur sitt rätta sammanhang, och citeras, för att ge ett sken av sanning åt lögnen. Sanningens klädnad stjäls, för att dölja kätteriets omissskännliga drag.

Paulus sådde evangeliets ädla sanningar i Galatien. Han predikade läran om rättfärdighet genom tro, och hans verk belönades i form av galaternas omvändelse till de goda nyheterna. Sedan satte Satan i gång med, att verka genom falska lärare, för att göra vissa av de troende förvirrade. Dessa lärares skrävande, och intrycken från deras mirakulösa gärningar, rövade bort den andliga klarsynen från många av de nyomvända, som förleddes till galet tänkande...

För en tid förlorade Paulus greppet om de bedragnas sinnen; men genom att förlita sig till Guds ord och kraft, och genom att förkasta de avfallna lärarnas uttolkningar, fick han de nyomvända till att inse, att de hade blivit lurade, och härigenom kullkasta Satans avsikter. De nyomvända återgick till tron, redo att fatta posto på ett förståndigt sätt för sanningen. — (359) *Manuskript* 43, 1907.

Felaktiga Lärosatser från bekännande Troende — Alla kommer vi att provas allvarligt. Personer, som låtsas tro på sanningen, skall komma till oss och försöka, att pådyvla oss felaktiga lärosatser, som kommer att rubba vår tilltro till den närvarande sanningen, i fall vi tar notis om dem. Endast den sanna religionen kommer att bestå provet vid domen. — *The Review and Herald*, den 2. december, 1884.

Satans Försök, att splittra Guds Folk — Kristus förutsade, att framträdandet av bedragare skulle innebära större fara för Hans lärjungar, än förföljelse skulle komma att göra.

Varningen upprepas flera gånger. Församlingen skulle behöva akta sig mera för förförare och deras vetenskapliga påståenden, än varje annan fara de skulle komma att träffa på; ty lögnens andars förledande gärningar skulle föra med sig de försåtliga lögner, som Satan skickligt har tagit fram, för att i dimma inhölja den andliga uppfattningsförmågan åt dem, som bara har haft en smula erfarenhet av den Helige Andes ledning, och åt dem, som låter sig nöja med klart begränsad andlig kunskap.

Förförarna har vinnlagt sig om, att underminera tron på Guds sanning och att göra det omöjligt, att skilja sanningen från lögnen. Förunderligt lockande, fantasifulla vetenskapliga spörsmål införs och används som agn inför de intet ont anande; och med mindre de troende är på sin vakt, kommer fienden, förklädd till en ljusets ängel, att leda dem in på farliga vägar...

Satan vet, att skickligt spela om liv och död med många själar, och han handlar på ett synnerligen slugt, förledande sätt, för att ödelägga Guds folks tro och för att beröva dem modet... Han verkar i dag, som han gjorde i himmelen, för att splittra Guds folk under världshistoriens slutskede. Han eftersträvar osämja, liksom bråk och diskussioner, för att, om möjligt, få bort de gamla landmärkena över sanningen, som har anförtrotts åt Guds folk. Han vill låta påskina, (360) att Herren säger emot Sig Själv.

Det är när Satan uppträder som en ljusets ängel, som han fångar själar i sin snara och bedrar dem. Personer, som låtsas att de har undervisats av Gud, kommer att anta bedrägliga läror, och kommer att pryda falskheterna i sin undervisning, för att torgföra sataniska villor. På så vis kommer Satan att presenteras som en ljusets ängel och kommer han att ges möjlighet till, att marknadsföra sina gyllene fabler.

De falska profeterna måste bemötas. De kommer att gå ut hårt, för att bedra många, genom att förmå dem till, att godta falska teorier. Många Skriftställen kommer att tillämpas felaktigt på ett sådant sätt, att förledande läropunkter kommer att tyckas vara grundade på ord talade av Gud.

Dyrbar sanning kommer att tas till, för att få lögnen att se sann ut och vinna gillande. De falska profeterna, som hävdar sig vara lärda av Gud, kommer att använda sköna Skriftställen, som har förmedlats som sanningens utsmyckning, som en rättfärdighetens dräkt, för att dölja falska och farliga läror. Ja, rent av vissa av dem, som i svunna dagar har hedrats av Herren, kommer att avvika så kraftigt från sanningen, att de försvarar vilseledande teorier beträffande många sidor hos sanningen, däribland helgedomsfrågan. — *Manuskript* 11, 1906.

Församlingen kommer att sållas — Det är alltid svårt, att hålla fast vid vår frimodighet och vårt hopp, som vi berömmar oss av. {Se Hebréerbrevet 3:6.} Därutöver stiger svårighetsgraden, när ett dolt inflytande ständigt verkar, för att introducera en annan ande, ett motsatt element, som gynnar Satan.

I frånvaro av förföljelse har det krupit in i våra led män, vars kristenhet tycks vara sund och inte gå att ifrågasätta, men som skulle lämna oss vid förföljelse. Under en kris (361) skulle de luta sig emot skenfagra argument, som har inverkat på deras sinnen. Satan har i beredskap ett flertal snaror, som passar allehanda sinnen.

När Guds lag sätts ur funktion, kommer församlingen att sållas genom svåra prövningar, och ett större antal, än vi nu anar, kommer att lystra till förförande andar och djävlar lärör. I stället för att bli stärkta, när de trängs emot väggen, kommer många att visa sig inte vara levande grenar på det sanna Vinträdet. De bär ingen frukt och odlaren tar bort dem. — *Brev 3*, 1890.

Håll hårt Tag i Bibelns Sanning — Det är meningen, att den kristne skall vara ”rotfästad och väl grundad” i sanningen, så att han kan stå fast mot fiendens frestelser. Hans styrka måste fortlöpande förnyas, och han måste hålla sig bestämt till Bibelns sanning. Fabler av varje slag kommer att presenteras, för att rubba den troendes förbund med Gud, men han skall blicka uppåt, lita på Gud, och stå avgjort rotfästad och väl grundad i sanningen.

Håll greppet fast om Herren Jesus, och släpp aldrig taget. Hys bestämda övertygelser om, vad Du tror. Låt sanningarna hos Guds Ord förmå Dig till, att helga hjärta, sinne, själ och kraft åt görandet av Hans vilja. Håll Dig kraftfullt till ett tydligt ”Så säger Herren”. Låt Ditt enda sakskäl vara ”Det står skrivet”. På detta sätt skall vi kämpa för den tro, som en gång för alla har anförtrotts åt de heliga. Den tron har inte förlorat något av sin rättfärdiga, heliga natur, hur än motbudande motståndarna må finna den.

De, som rättar sig efter det egna sinnet och vandrar sina egna vägar, gestaltar missformade karaktärer. Värdelösa läropunkter och försåtliga resonemang kommer att framföras med till synes hållbara resonemang, för att, om möjligt, förleda även de utvalda. Bygger församlingens medlemmar på Klippan? Stormen kommer, den storm, som skall prova varje människas tro, för att visa av vad (362) slag den är. De troende måste nu vara fast rotade i Kristus, annars kommer de att föras vilse genom något slags lögn. Se till, att Er tro bygger på Guds Ord. Fatta bestämt tag om sanningens levande vittnesbörd. Hys förtröstan på Kristus som en personlig Frälsare. Han har varit och kommer alltid att vara Tidsåldrarnas Klippa för oss. Guds Andes vittnesbörd är sant. Gör inte avkall på tron på grund av något vindkast i läran, hur än tilltalande det må framstå, ty det kommer bara att förleda själen.

Satans falsarier håller nu på att mångfaldigas, och de, som vinglar på sanningens stig, kommer att falla platt till marken. Utan något fotfäste, kommer de att driva hit och dit från den ena villan till den andra, kringblåsta av främmande lärör.

Satan har stigit ned med stor makt. Många kommer att förledas av hans underverk...

Jag vädjar enträget till alla, att tala entydigt och vara bestämda, när det gäller de särskilda sanningar, som vi har hört och tagit emot samt förfäktat. Utsagorna hos Guds Ord är entydiga. Ställ Er bredbenta på den eviga sanningens plattform. Förkasta minsta antydning till villolära, även om den höljs i något liknande verklig sanning. — *The Review and Herald*, den 31. augusti, 1905.

Dessa driver bort från Bibelns Landmärken — Många vet så litet om Bibelns budskap, att de famlar i andligt mörker. De flyttar på de gamla landmärkena, varigenom lärosatsers vindar blåser dem åt alla håll. Den falskeligen kallade vetenskapen gröper ur den kristna hållningens grundvalar; och de, som en gång omhuldat tron, går vilse, bort från Bibelns orienteringspunkter, och skiljer sig från Gud, samtidigt som de säger sig vara Hans barn. — *The Review and Herald*, den 29. december, 1896.

Nya Grupper av bekännande Troende — Församlingen måste vakna upp till insikt om de sataniska makternas försåtliga krafter, (363) som måste tas vid hornen. Under förutsättning, att de hela tiden har på sig hela rustningen, kommer de att kunna besegra alla fiender de stöter på, varav somliga inte har grupperat sig ännu.

Sammanvärijande förbund kommer att öka i antal och makt, när vi närmar oss tidens ände. Dessa sammanslutningar kommer att skapa inflytanden mot sanningen, varvid det kommer att uppstå grupper av bekännande troende, som kommer att leva ut sina egna förledande teorier. Avfallet kommer att tillta. ”Men Anden säger tydligt att i de sista tiderna kommer somliga att avfalla från tron och hålla sig till villoandar och till onda andars lärör.” {Första Timoteusbrevet 4:1.} Män och kvinnor har slagit sig samman, för att trotsa himmelens Herren Gud, och församlingen är bara delvis medveten om faran. Ibland bekännande troende måste det därför förekomma betydligt mer bön och allvarlig ansträngning. — *The Review and Herald*, den 5. augusti, 1909.

Faran av Okunskap om vår gångna Historia — All äkta erfarenhet på det kristna planet bär Herrens stämpel. Alla måste inse det nödvändiga i, att personligen få ett fast grepp om sanningen. Vi måste förstå de lärosatser, som under bön har framträtt vid ingående studium. Det har avslöjats för mig, att vårt folk i hög grad saknar vetande om den tredje ängels budskaps

uppkomst och framåtskridande. Vi behöver i sanning studera Danielsboken och Uppenbarelsen, och lära oss deras texter grundligt, för att vi skall veta, vad som är skrivet.

Det går ej att missta sig på det ljus, som har getts mig: Många skulle komma att lämna oss, och hålla sig till villoandar och till onda andars läror. Herren önskar, att varje själ, som påstår sig tro på sanningen, med förståndet skall känna till sanningens innehåll. Falska profeter kommer att uppstå och bedra många. Allting, som går att skaka om och sålla, kommer att (364) ruskas om och sållas. Skulle vi då inte var och en lära oss, att känna igen vår tros pelare? I stället för mängder av predikningar borde det förekomma ingående utforskning av Guds Ord, där Skrifterna gås igenom text efter text, och det forskas om de starka bevis, som upprätthåller de grundläggande läropunkter, som har lett oss dit, där vi nu är, nämligen på den eviga sanningens plattform.

Det smärtar i själen, att måsta se, hur raskt somliga, vilka har ägt ljuset och sanningen, godtar Satans bedrägerier, och låter sig tjusas av en falsk helgelse. När människor vänder sig bort från de landmärken Herren har inrättat, för att vi skall förstå vår ställning sådan den framgår av profetiorna, går de hopplöst vilse. — Icke dagtecknat *Manuskript* 148.

Lögner läckert förpackade — Falska läropunkter, hycklande helighet, oäkta tro, allt med ett fagert sken, vimlar det av runt omkring oss. Lärare skall komma klädda likt ljusets änglar; och om möjligt är, skall de förleda även de utvalda. De unga behöver lära sig allt de kan om sanningen, om de inte skall bli bedragna genom den väv av lögner, som Satan kommer att uppfinna. De behöver leva i solskenet från Kristi rättfärdighet. De behöver vara rotfästade och grundmurade i sanningen, för att sprida vidare till andra det ljus de själva erhåller. — *The Youth's Instructor*, den 22. april, 1897.

Farorna med en känslomässig Tro — Det är inte tryggt, än mindre nyttigt, för vårt folk att gå på dessa helgelsemöten; låt oss hellre granska Skrifterna med stor noggrannhet och uppriktig bön, för att vi må förstå grunderna till vår tro. Då kommer vi inte att bli frestade till, att göra sällskap med dem, som motsätter sig Guds lag, samtidigt som de slår sig för bröstet i förmodad helgelse.

Vi får icke omfatta en känslomässig tro, som saknar rotfäste i sanningen. Bergfast instruktion måste ges människorna rörande skälen (365) till

vår tro. De måste utbildas långt mera om Bibelns lärosatser, än fallet har varit, och i synnerhet om de praktiska lärdomar, som Jesus gav lärjungarna. De troende måste fås att begripa sitt skriande behov av bibliskt vetande. Omsorgsfullt arbete måste läggas ned på, att fästa sakskaalen för sanningen i sinnet; ty alla kommer att prövas, och de, som står stadigt på Guds verks grund, kommer inte att låta sig rubbas av de villoläror, som kommer att blomma upp överallt; men om någon försummar, att säkra den nödvändiga förberedelsen, kommer han att sopas undan av de lögner, som äger ett skimmer av sanning. — *Gospel Workers*, sidorna 228-229 (1892).

Babylons och Anti-Krists Förvirring — Det är vår personliga skyldighet, att vandra ödmjukt med Gud. Vi skall inte jaga efter något märkligt, nytt budskap. Vi skall inte inbilla oss, att Guds utvalda – som försöker, att vandra i ljuset – utgör Babylon. De fallna kyrkosamfunden är Babylon. Babylon har vårdat och befordrat giftiga lärosatser, vilka utgör lögnens vin. Lögnens vin består av falska läropunkter, såsom själens medfödda odödlighet, det eviga plågandet av de onda, förnekandet av Kristi förutvarande existens före Hans födelse i Betlehem, liksom förespråkandet och upphöjandet av den första veckodagen i stället för Guds heliga, okränkbara dag. Dessa och närbesläktade lögner framställs inför världen av de olika kyrkorna...

Fallna änglar ingår förbund med onda människor på jorden. I denna tidsålder skall Anti-Krist uppträda som den sanne Kristus, och sedan kommer Guds lag att fullständigt ogiltigförklaras i världens länder. Upproret mot Guds heliga lag kommer då att bli fullmoget. Dock är den verkliga ledaren av allt uppror Satan, förklädd till en ljusets ängel. Människorna kommer att bli (366) bedragna och upphöja honom till Guds ställning, samt avguda honom. — *The Review and Herald*, den 12. september, 1893.

De Troende skall fortsätta, att granska Skrifterna — Det räcker inte, att bara läsa det, utan Guds Ord måste tränga in i våra hjärtan och våra förstånd, för att vi skall befästas i den välsignade sanningen. I fall vi själva försummar studiet av Skrifterna, som lär oss vad sanningen är, då kommer vi att bli vilseförda, och felet kommer att vara vårt eget. Vi måste noga forska i Skrifterna, så att vi känner till de villkor Herren har stipulerat för oss; och om vårt tänkande är begränsat, kan vi bli mäktiga Bibelmänniskor, genom att ihärdigt rannsaka Guds Ord, och kommer då att kunna förklara det för andra. — *The Review and Herald*, den 3. april, 1888.

Våra Böcker nyttiga, för att befästa nya Medlemmar i Tron — Många kommer att avfalla från tron och hålla sig till förförande andar. *Patriaker och Profeter* och *Den Stora Striden* är böcker särskilt anpassade åt dem, som nyligen har omfattat tron, för att de skall befästas i den. De faror, som församlingarna bör undvika, pekats ut där. De, som i allt tar till sig lärdomarna i de böckerna, kommer att uppfatta farorna framför sig, och kommer att kunna urskilja den tydliga, raka stigen, som ligger utmärkt framför dem. De kommer att skyddas ifrån felaktiga stigar. De kommer att göra stigarna raka för sina fötter, så att den fot, som haltar, inte går ur led, utan i stället blir botad. {Se Hebréerbrevet 12:13.}

I *Vändpunkten, Patriarker och Profeter, Den Stora Striden* och *Daniels Profetia och Uppenbarelsen* {av Uriah Smith} finns det dyrbar undervisning. De böckerna måste betraktas som särskilt viktiga, och varje ansträngning bör göras, för att cirkulera dem ibland allmänheten. — *Brev 229, 1903.*

Gott Omdöme i Bemötandet av nya Medlemmar — Hastiga och (367) oöverlagda handlingar kommer sig av bristande omdöme, och leder till galna gärningar. Men det tråkigaste är, att unga nyomvända skadas av denna påverkan, och så skakas deras tro på Guds sak. Låt oss be, att när tiden är inne för handling, vi skall vara beredda. — *Brev 16, 1907.*

Att återvinna Avfallna

Var på Vakt mot Avfall — Unga nyomvända bör undervisas omsorgsfullt. De får inte lämnas vind för våg, så att de vilseförs genom falska framställningar, för att vandra längs fel väg. Väktarna skall ständigt vara alerta, för att själar inte skall lockas i fällan genom behagliga ord och fagert tal samt spetsfundigheter. Lär nogsamt ut allt det, som Kristus har befallt. Var och en, som tar emot Kristus, skall tränas upp i, att på något sätt delta i det stora verk, som skall utföras i vår värld. — *Brev 279, 1905.*

Därför avfaller nya Medlemmar — Denna sanning bör noga betonas för alla nyomvända: Kunskap går endast att vinna och bibehålla genom uppriktig ansträngning och ihärdigt studerande. Vanligt är, att de, som omvänds till sanningen vi predikar, tidigare inte har studerat Skrifterna flitigt; ty i de populära kyrkorna förekommer det föga verkligt studium av Guds Ord. Folket förväntar sig, att predikanterna skall granska Skrifterna åt dem och uttyda deras innebörd.

Många godtar sanningen, utan att gräva på djupet, för att förstå sig på principerna hos dess grundvalar; och när sanningen stöter på motstånd, glömmer de bort sakskalet och beläggen, som stöttar den. De har förmåtts till, att tro på sanningen, men har inte blivit fullt ut instruerade rörande sanningens väsen, eller letts stegvis igenom kunskapen om Kristus. Alltför ofta urartar deras fromhet i formväsende, och när de vädjanden, (368) som först väckte dem, inte längre ljunder, dör de andligen. — *Gospel Workers*, sidan 368 (1915).

Att hantera Avfallna — De, som sänds ut av Gud, för att ombesörja ett bestämt verk, kommer att uppmanas till, att åthuta mot avfall och villor. De bör visa alla biblisk hövlighet, när de framhåller sanningen sådan den är i Jesus. Somliga kommer att vara ytterst uppriktiga och ståndaktiga i sitt motstånd till sanningen; men på samma gång, som deras felaktigheter måste avslöjas, utan att blinka, och deras onda gärningar fördömas, måste de visas förbarmande, tålmod och nåd. ”Sådana som tvivlar skall ni vara barmhärtiga emot och frälsa genom att rycka dem ur elden. Mot andra skall ni också vara barmhärtiga, dock med fruktan, så att ni till och med avskyr deras livklädnad som är nersmutsad av köttet.” {Judasbrevet verserna 22-23.}

Församlingen kan komma att behöva skilja från gemenskapen dem, som är obotfärdiga. Detta är en smärtsam skyldighet, som måste utföras. Ett sådant steg är förvisso tragiskt, och det bör ej tas, förrän alla andra medel, för att visa tillrätta och rädda den felande, har misslyckats.

Kristus säkrade aldrig frid genom kompromiss. Guds tjänares hjärtan kommer att flöda över av kärlek till och medlidande för de felande, såsom framgår av liknelsen om det vilsegångna fåret; men de kommer inte att ha något gott att säga om synden. De visar äkta vänskap, som åthutar för felaktigheter och synd utan partiskhet och hycklande. Jesus levde mitt ibland ett syndigt och vrångt släkte. Han skulle endast ha uppnått frid med världen, genom att låta människorna förbli ovarnade, oåthutade, men det skulle inte ha stämt överens med frälsningsplanen. — *Brev 12, 1890.*

Att ta itu med Felaktigheter på Guds Sätt — Gud ogillar slöheten inom församlingarna. Han förväntar sig, att Hans förvaltande funktionärer skall (369) vara trofasta och nogsamt yttra åthutningar och tillrättavisingar. De skall köra felaktigheterna på porten enligt den föreskrift, som Gud har lagt ned i Sitt Ord, inte enligt sina egna uppfattningar och nycker. Inga hårda

tillvägagångssätt får användas, inga orättvisa, hastigt påkomna, impulsiva åtgärder vidtas. Ansträngningarna, för att rena församlingen from moralisk nedsmutsning, måste göras på Guds sätt. Det får icke förekomma partiskhet eller hyckleri. Det får ej förekomma favoriter, vars synder betraktas som mindre allvarliga, än andras. Oh, hur mycket vi behöver dopet i den Helige Ande! Då kommer vi alltid att verka i enlighet med Kristi sinne, med vänlighet, förbarmande och medlidsamhet, visande kärlek gentemot syndaren, samtidigt som vi avskyr synden med glödande hat. — *Manuskript* 8a, 1888.

Hur Paulus rättade till Felaktigheter — Misshälligheter ibland de troende skorrar mot Guds ordning. De beror på uppvisandet av dragen hos det icke omvända hjärtat. På alla, som för in oordning och splittring, går Paulus' ord att tillämpa: "Bröder, själv kunde jag inte tala till er som till andliga människor utan som till köttliga människor, spädbarn i Kristus. Mjök gav jag er att dricka. Fast föda fick ni inte. Den tälde ni ännu inte, och det gör ni inte nu heller". {Första Korintierbrevet 3:1-2.} Här vände Paulus sig till en grupp, vars framsteg inte stod i förhållande till deras förmåner och möjligheter. De borde ha kunnat lyssna till Guds oinlindade Ord, men de befann sig i samma andliga tillstånd, vari lärjungarna befann sig, då Kristus sade till dem: "Jag har ännu mycket att säga er, men ni kan inte bära det nu." {Johannesevangeliet 16:12.} De borde ha varit betydligt längre framskridna i andligt vetande, förmögna till, att begripa och utöva de högre sanningarna hos Ordet; men de var ohelgade. De hade glömt, att de måste renas från sina nedärvda och uppammade böjelser för det felaktiga, och att de måste göra avkall på alla köttliga kännetecken. (370) Det lät sig inte göras för aposteln, att tillrättvisa felaktigt handlande, utan att några bekännare av sanningen skulle känna sig sårade. Det ingivna vittnesbördet kunde inte göra dessa något gott; de hade nämligen förlorat sin andliga urskilningsförmåga. Avund, misstankar och anklagelser stängde dörren för den Helige Andes verkande. Paulus skulle gladeligen ha uppehållit sig vid mer högstämda och invecklade sanningar, som var rika på andliga näringsämnen, men hans undervisning skulle ha gått tvärs emot deras fallenhet för avund, och skulle inte ha tagits emot. Gudaktighetens himmelska mysterier, vilka skulle ha låtit dem få ett fast grepp om sanningarna nödvändiga för den tiden, måste lämnas outtalade. Aposteln måste välja lärdomar, vilka, i likhet med mjök, kunde sväljas, utan att irritera matsmältningsorganen. De väsentligaste sanningar gick inte att yttra, eftersom åhörarna felaktigt skulle ha tillämpat och

använt dem, varpå de skulle ha nämnt dem för unga nyomvända, som enbart skulle ha mäktat med Ordets enklare utsagor...

Helgelse gentemot Gud genom Kristus fordras av kristna. I fall det förekommer överträdelser inom församlingen, bör de genast noteras. Somliga kan kräva skarp tillrättavisning. Därmed förorättas inte den felande. En trogen själsläkare skär djupt med skalpellen, för att inget smittoämne skall lämnas kvar och orsaka nya sjukdomsutbrott. På tillrättavisning följer ånger och bekännelse, samt Guds fria förlåtelse och helande. Han ger alltid tillgivelse, när bekännelse avläggs. — *The Review and Herald*, den 11. december, 1900.

Orosstiftare i Sion — Det finns i våra församlingar de, som bekänner sanningen, men bara hindrar reformarbetet. De sätter käppar i hjulet på frälsningens ekipage. Den här sortens personer utsätts ofta för prövning. Tvivel, avund och misstänksamhet är själviskhetens frukter, och tycks vara sammanvävda med själva deras naturer. Jag (371) kallar den här gruppen för församlingens kroniska gnällspikar. De gör större skada i en församling, än två pastorer kan återställa. De utgör en svår börda för församlingen och tynger Kristi förkunnare allvarligt. De lever i en atmosfär av tvivel, avund och onda tankar. Kristi sändebud tvingas till, att ödsla mycken tid och möda på, att motverka deras elaka framfart, och återupprätta samklang och enighet inom församlingen. Därmed berövas Guds tjänare på mod och styrka och görs för svaga för Guds verk för dem – att rädda dödshotade själar från ruin. Gud kommer att löna dessa orosstiftare i Sion i enlighet med deras gärningar.

Kristi förkunnare skall ställa sig på sin post, och inte låta sig hindras i sitt arbete av dessa ombud åt Satan. Det finns nog många av denna ifrågasättande, käbblande och klankande typ, för att hålla Guds predikanter fullt sysselsatta, om de låter sig avhållas från den omfattande uppgiften med, att förmedla det sista frälsande varningsbudskapet till världen. I fall församlingen saknar styrka till, att motstå vissa medlemmars ohelgade, rebelliska känslor, är det bättre, att låta församling och muttrare spolas överbord tillsammans, än att gå miste om tillfället, att frälsa hundratals individer, som skulle utgöra sundare församlingar, vilka skulle äga styrka och enighet samt kraft i sina led.

Det bästa predikanter och församlingar kan göra, är att låta denna felfinnande, bångstyriga klass ramlas i sjön själva, och simma ut till havs. Sedan bör församlingen på nytt kasta ut evangeliets nät

efter fisk, som ger större avkastning på det arbete, som läggs ned på dem. Satan jublar i högan sky, när män och kvinnor tar till sig sanningen, när de av naturen letar fel hos andra och sprider mörker och lägger alla hinder i vägen för Guds verks främjande, som de kan finna. Under denna kritiska period av verkets utförande kan inte predikanter syssla med, att hålla händerna under armarna på män (372) och kvinnor, som ser och en gång har känt kraften hos sanningen. I stället skall de förena troende kristna med Frälsaren, som förmår, att hålla dem ovanför vattenytan och fläckfria till Sitt framträdande, samtidigt som dessa beträder nya arbetsområden. — *The True Missionary*, februari, 1874.

Omdop

När det första Dopet inte är tillräckligt — Det är många i dag, som ovetande har överträtt Guds lags föreskrifter. När förståndet blir upplyst, och det fjärde budets påbud väcks i samvetet, ser de sig själva som syndare i Guds ögon. ". . . synd är brott mot lagen", och "den som håller hela lagen men bryter mot ett enda bud är skyldig till allt." {Första Johannesbrevet 3:4; Jakobsbrevet 2:10.}

Den, som allvarligt söker efter sanningen, kommer ej att åberopa sitt ovetande om lagen som ursäkt för överträdelse. Ljuset kommer inom hans räckvidd. Guds Ord är tydligt, och Kristus har påbjudit honom, att rannsaka Skrifterna. Han betraktar Guds lag som helig, rättfärdig och god, och han ångrar sin överträdelse. I tro ber han om försoning genom Kristi blod, och fattar tag om tillgivelsens eller förlåtelsens löfte. Hans tidigare dop är inte nog för honom. Han har sett sig själv som syndare fördömd av Guds lag. På nytt har han erfärut död från synden, och han önskar, att på nytt begravas med Kristus i dopet, så att han kan resa sig och vandra i nytt liv. En sådan metod är i harmoni med Paulus' exempel, då han döpte nyomvända judar. Denna händelse skrevs ned av den Helige Ande som en åskådliggörande lärdom för församlingen. — *Paulus' Liv i Skisser*, sidan 133 (1883).

Skall inte göras till en Prövosten för Nyomvända — Frågan om omdop bör behandlas med största försiktighet. Sedan (373) sanningen om vilodagsspörsmålet och andra väsentliga, adventistiska tros punkter har lagts fram, och själar demonstrerat sitt moraliska mod, genom att ta ställning för sanningen, kommer de att förstå den här frågan i Bibelns ljus, i fall de är helt och hållet omvända. Dock har en del hanterat det här oklokt, och Gud har sänt åthutningar härvidlag många gånger.

De, som poängterar ämnet omdop, och likställer det med Sabbatsfrågan, gör inte rätt intryck på sinnen och framställer saken på fel sätt. Det fordras stort omdöme, för att föra närbesläktade sanningar på tal jämte Sabbaten, så att Ordet rätt delas, och var och en erhåller sin portion andlig föda i rättan tid.

De, som lyfter Sabbatens kors, har ett oerhört slag att utkämpa mot jaget och mot själviska intressen, som är ägnade, att ställa sig emellan deras själar och Gud. När de så har tagit detta stora steg och har landat med fötterna på den eviga sanningens plattform, måste de ges tid till, att bli vana vid sin nya hållning, och inte jäktas till omdop. Ingen får bli samvete åt en annan, eller pådyvla och pressa vederbörande till omdop.

Varje individ måste själv samvetsgrant inta sin hållning rörande denna fråga i vörndnad för Gud. Ämnet bör framläggas noggsamt i en anda av ömsinhet och kärlek. Endast Gud har rätt till, att tala bestämt härvidlag; ge därför Gud tillfälle till, att verka genom Sin Helige Ande på sinnet, så att den enskilde blir i allt övertygad och förvissad, vad gäller detta viktiga steg. En anda av kamp och ordstrid bör aldrig få fotfäste och tillåtas, att dirigera på den här punkten. Ryck inte Herrens verk ur Hans händer och fatta det med Era egna. De, som samvetsgrant har (374) intagit sin hållning till förmån för Guds bud, kommer, om de bemöts korrekt, att godta all väsentlig sanning. Dock fordrar hanteringen av mänskliga sinnen visdom. För vissa tar det längre tid, att inse och förstå vissa närbesläktade sanningar, än för andra. Detta gäller i synnerhet frågan om omdop, men de leds likväl av en gudomlig hand – en gudomlig ande gör intryck på deras hjärtan, och de kommer att veta, vad de bör göra och göra det.

Ingen av våra övernitiska bröder skall ta i för hårt, när det gäller den här saken. Annars riskerar de att skynda före Herren och påtvinga andra trosprov, som Herren inte har krävt av dem. Det åligger ingen av våra lärare, att yrka på omdop av någon. Deras uppgift är, att beskriva de stora rättesnörena hos Bibelns sanningar, i synnerhet när det talas om omdop. Låt så Gud utföra verket med, att övertyga sinne och hjärta...

Varje ärlig själ, som tar till sig Sabbaten i det fjärde budet, kommer att inse och förstå sin plikt med tiden. Men för somliga tar det en hel del tid. Ämnet får inte drivas fram och påtvingas dem, som nyligen har blivit troende, utan det må fungera likt surdeg; förloppet går långsamt och i tystnad, dock kommer det att nå fram till

slutpunkten, om våra predikande bröder inte är för jäktade och drar undan mattan för Gud.

De, som länge har funderat på detta ämne, ser dess innebörd glasklart och menar, att alla andra också skall kunna göra det. De tänker inte på, att för en del nyligen omvända tycks anammandet härav förneka hela deras hittills gjorda religiösa erfarenhet. Emellertid kommer de med tiden att se annorlunda på saken. I och med, att sanningen fortgående framträder för dem, kommer de att förstå behovet av ytterligare steg framåt; nytt ljus kommer att blixtra över deras vandringsstig; Guds Ande kommer att påverka deras sinnen, om människor inte lägger sig i och försöker, att driva dem till de hållningar, som de tror är sanna.

(375) Vi bör knivskarpt förstå, att Gud från tid till annan under hela vår verksamhet har gett mig förmanande budskap till våra bröder, när det gäller ämnet om omdop. Jag fick se, att vår käre broder _____ och flera andra av våra förkunnare begått ett misstag vid någon punkt under sin gärning, genom att lyfta omdopet högst upp och göra det till en prøvosten. Så här skall inte frågan behandlas. I stället bör den behandlas som en stor förmån och välsignelse, och alla omdöpta kommer även att betrakta den som sådan, om deras tankar är de rätta. Dessa ärade bröder har inte stegvis fört nykomlingarna till tron vidare, med försiktighet och vaksamhet. Det har medfört, att somliga har skrämmts bort från sanningen, då en smula tid och ömsint, nogsam bemötande av dem skulle ha förhindrat detta sorgliga utfall. — *Brev 56, 1886.*

Ny Omvändelse och Omdop för Sjundedags-adventister — Herren påkallar en avgjord reform. Och när en själ verkligen blir omvänd på nytt, låt honom då bli omdöpt. Låt honom förnya sitt förbund med Gud, så kommer Gud att förnya Sitt förbund med honom... Ny omvändelse måste ske ibland medlemmarna, så att de i egenskap av Guds vittnen kan vittna om sanningens myndiga kraft, vilken helgar själen. — *Brev 63, 1903.*

Tillhandahåll **Kyrkobyggnader**
Minnesmärken över Sanningen — När det uppstår intresse för sanningen i en mindre eller en större stad, bör man ta vara på detta intresse. Platsen bör upparbetas grundligt, tills ett enkelt hus för gudstjänstbruk står där som ett tecken, (376) ett minnesmärke om Guds sabbat, ett ljus i det moraliska mörkret. Dessa minnesmärken skall stå på många platser som vittnesbörd om sanningen. I Sin nåd har Gud sörjt för att evangeliets budbärare skall gå ut till alla folk och stammar och språk och folkslag, tills sanningens baner har upprättats i alla delar av den bebodda

världen. — *Vittnesbörd för Församlingen, Band 6, sidan 100 (1900).*

Härmed läggs Grunden till uthållig Verksamhet — Vilken grupp av troende människor som än samlas, skulle det byggas ett hus till gudstjänster. Låt inte arbetarna lämna platsen utan att ha ordnat detta.

På många platser, där budskapet har förkunnats, gäller det att de som har tagit emot det, befinner sig i begränsade omständigheter och bara kan utträtta mycket litet för att försäkra sig om de förmåner som skall sätta en prägel på verksamheten. Detta gör det ofta svårt att föra verket vidare. När folk blir intresserade av sanningen, säger präster i andra församlingar till dem - och dessa ord ljuder som ett eko från medlemmarna: ”Dessa människor har ju ingen kyrka och ni har inte någon plats att hålla gudstjänst på. Ni utgör bara en begränsad grupp, fattig och olärd. Om kort tid kommer predikanterna att resa härifrån och då kommer intresset att dö ut. Då kommer ni att ge upp alla de här nya idéerna som ni har tagit emot.”

Kan vi anta, att detta inte skulle verka som en stark frestelse för dem som inser grunderna för vår tro och som av Guds Ande har övertygats om sanningen för vår tid? Det har ofta upprepats, att det ur en ringa begynnelse kan uppstå ett stort intresse. Om vi lägger klokhets och helgats omdöme i dagen under uppbyggnaden av Återlösarens rike och dess intressen, kommer vi att göra allt som står i vår makt för att övertyga folk om verkets fasta grund. Anspråkslösa församlingshus kommer att byggas, där de som tar emot sanningen, (377) kan tillbedja Gud i överensstämmelse med sitt eget samvetes krav. — *Vittnesbörd för Församlingen, Band 6, sidorna 100-101 (1900).*

Att säkra Egendomar i Städerna — I varje stad, där sanningen förkunnas, skall kyrkor byggas. I en del storstäder måste det finnas kyrkor på skilda platser. På vissa orter kommer byggnader för möten att vara till salu till rimlig kostnad; dessa kommer att gå att köpa förmånligt. — *Brev 168, 1909.*

Inte enklare, än våra Hem — Stundom har det verkat som, om Gud skulle behöva tillbes i högst anspråkslösa lokaler; men för den skull har inte Herren hållit undan Sin Ande, eller vägrat Sin närvaro. Vid den tiden har detta varit det bästa Hans folk har kunnat åstadkomma, och om de har tillbett Honom i ande och sanning, har Han aldrig åthutat dem eller fördömt deras ansträngningar.

Dock har Han välsignat oss med medel, och vi lägger ut pengar på, att göra våra hem tilltalande, att planera och agera, för att behaga, hedra och förhålliga oss själva. Om vi är nöjda med, att på detta vis glömma Herren i våra planer och tillber Honom i en mycket påvare och olämpligare lokal, än vi är villiga att bo i; ja, jag säger, att om våra själviska syften hamnar i förarsätet och tonar ned tillbedjan av Gud, kommer Han inte att skänka oss Sin välsignelse. — *Manuskript* 23, 1886.

Enkla, prydliga och felfria till Utformningen — Vi har ingen befallning från Gud om, att uppföra en byggnad, som i rikedom och prakt kan tävla med templet. Men vi skall bygga ett gudstjänsthus, som är enkelt och anspråkslöst, prydligt och fullkomligt till utformningen.

Alltså bör de med pengar se till, att de är lika rundhänta och eftertänksamma gällande smaken vid uppförandet av ett tempel, där vi kan tillbe Gud, som de har varit vid lokaliseringen och utsmyckningen av sina egna bostäder. Måtte de uppvisa en villighet och önskan om, att visa Gud större (378) ära, sig själva. De bör bygga snyggt, men utan överdåd. Låt huset göras bekvämt i allt, så att när det överlämnas åt Gud, Han kan godta det och låta Sin Ande vila över tillbedjarna, som månar om Hans ära. Inget får stå emellan Guds ära och oss; inga själviska planer, inga själviska anslag, inga själviska avsikter. Allt måste stämma överens. — *Manuskript* 23, 1886.

Rejält tilltagna Byggnader — Somliga kanske undrar: Varför använder alltid syster White orden ”enkla, prydliga och rejält tilltagna”, när hon talar om byggnader? Jo, för att jag önskar, att våra byggnader skall stå för den perfektion, som Gud fordrar av Sitt folk.

”Men”, säger vissa, ”om Herren skall komma så snart, varför manar Du då våra byggare till, att använda bästa möjliga material i byggnaderna, som de uppför?” Skulle vi våga helga åt Gud en byggnad gjord med billigt material, och sammanfogad så bristfälligt, att den nästan lyfter från marken, när stark blåst träffar den? Vi skulle skämmas över, att bygga ett hus med undermåligt material. Och jag skulle inte råda någon, att bygga ett hus med värdelöst material. Det lönar sig inte. Golven i våra hus bör göras av väl torkade plankor. Det kommer att kosta litet mer, men i slutändan kommer det att bespara oss mycket elände. Stommen till en byggnad bör fogas ihop och sättas samman väl. Kristus är vårt föredöme i allting. Han arbetade som snickare med sin far

Josef, och varje artikel Han framställde, gjordes väl. De skilda delarna passade precis, helheten bestod provet.

Vad Ni än gör, se till att göra det så väl, som Era sunda principer och Er styrka samt förmåga tillåter det. Låt Ert arbete följa mönsterbilden, som (379) visades Er på berget. De uppförda byggnaderna kommer snart att prövas allvarligt. — *Manuskript* 127, 1901.

Medlemmar som Byggbiträden — När en församling grundas, skall dess medlemmar resa sig upp och bygga. De nyomvända bör, under ledning av en pastor förlitande sig till råden från sina pastorsbröder, arbeta med sina egna händer, sägande: Vi behöver en kyrka, ja, vi måste ha en kyrka och vi tänker var och en bidra enligt bästa förmåga till byggnadens uppförande...

Låt oss uppenbara Kristus, genom att göra framsteg. Gud manar Jesu bekännande efterföljare, att glatt vidta enhetliga åtgärder i Hans sak. Om det sker, kommer vi snart att höra tacksamhetens ord yttras: ”Vad har inte Gud gjort!” {Fjärde Moseboken 23:23.} — *Brev* 65, 1900.

Ekonomiskt Bistånd från Utsidan — Vi behöver alla vara klarvakna, så att vi kan göra framsteg i verket i storstäderna, när tillfälle yppas. Vi släpar långt efter, när det gäller att följa anvisningarna, för att träda in i dessa städer och upprätta minnesmärken åt Gud där. Vi skall steg för steg leda själar in i sanningens hela ljus. Vi skall fortsätta med verket, till dess en församling är organiserad, och ett enkelt hus för gudstjänst har byggts. Jag har all anledning att tro, att många personer utanför vår tro skall bidra betydligt med sina medel. Det ljus, som har getts mig är, att på många platser, i synnerhet i de stora städerna i Amerika, kommer hjälp att ges av sådana personer. — *The Review and Herald*, den 30. september, 1902.

Olika Slags Arkitektur — Kyrkor byggs på många orter, men de behöver inte alla byggas i exakt samma stil. Olika byggnadsstilar kan vara lämpliga på olika platser.

I översteprästens bröstsköld fanns det många stenar, men varje bröst avgav sitt eget, bestämda sken, som ökade helhetens skönhet. Varje sten ägde sin egen, särskilda betydelse, varigenom den bar ett särskilt budskap från Gud. Det förekom många stenar, men en bröstsköld. (380) Likaså finns det många sinnen, men ett Sinne. I församlingen finns det många medlemmar, varav

alla äger sina egna karaktärsdrag, men de utgör en familj. — *Brev 53*, 1900.

Ventilation måste beaktas — På Sabbatseftermiddagen var det sköna och rymliga möteshuset i _____ fyllt till sista plats. Det var varmt den dagen, och fullödig ventilation var ett måste. Men de vackert färgade fönstren var inte konstruerade, för att gå att öppna. Följden blev, att församlingen plågades svårt, och talaren förgiftades så allvarligt, att hon pinades svårt i en vecka, och lyckades med nöd och näppe, att fullborda ett av sina tre åtaganden i New York City. Varför låter ett folk ägande mängder av information om hälsa, sanitet och ventilation felaktigt byggda möteshus stå i årtal som stängda behållare för förgiftad luft? — *W. C. White i The Review and Herald*, den 25. november, 1909.

Ge Resurser åt Församlingsskolan — Och när människor kommit till tro och församlingar har bildats, kommer en sådan skola att vara av stort värde, för att ge varaktighet och stabilitet åt verket. Arbetare inom ett nytt område bör inte känna sig fria att lämna sitt arbetsfält, förrän de har ställt de nödvändiga hjälpmedlen till förfogande för församlingar, som de har omsorg om. Det bör inte bara uppföras ett anspråkslöst gudstjänsthus, utan allt som behövs bör ställas i ordning för att få en permanent församlingsskola upprättad.

Detta har blivit mycket tydligt presenterat för mig. På olika platser såg jag nya grupper i tron upprättas och gudstjänsthus uppföras. De, som nyligen kommit till tro, hjälpte till med villiga händer och de som hade medel, hjälpte till med sina resurser. I kyrkans källarvåning, under jorden, fick jag se ett rum, inrättat till en skola, där barnen kunde utbildas i Guds ords sanningar. Helgade lärare blev (381) utvalda till att bege sig till dessa platser. Antalet skolor var inte stort, men det var en god början. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 6, sidan 108 (1900).

Gå framåt — När vi inleder verket inom ett fält, och väljer ut en viss skara, helgar vi dem åt Gud och sedan uppmuntrar vi dem till, att förena sig med oss i uppförandet av ett enkelt hus för gudstjänst. När så kyrkan är färdig, och helgad åt Mästaren, beger vi oss till andra fält. Ordet har på ett distinkt och entydigt sätt ljudit i våra öron: ”Gå framåt”, och så snart, som varningens budskap har förts fram på en ort, och män och kvinnor har uppfostrats till, att fortsätta arbetet där, ger vi oss av till obearbetade delar av Herrens vingård. — *Brev 154*, 1899.

Ut på nya Fält

Lär Församlingens Medlemmar, att stå upp ensamma — Då jag färdades genom Södern på väg till konferensen, såg jag stad efter stad, som var obearbetad. Vad är orsaken? Pastorerna svävar över församlingar, som känner till sanningen, medan tusentals går under utan Kristus.

Med rätt undervisning, med sunda metoder, skulle varje församlingsmedlem utträta sitt arbete som medlem av kroppen. Han skulle utföra kristet missionsarbete. Men församlingarna är döende, och de vill ha predikanter att lyssna till.

De borde bli lärda, att troget skänka sitt tionde, för att Han skulle kunna stärka och välsigna dem. De bör göras till orädda medarbetare, så att Guds anda kommer över dem. De bör läras, att med mindre de kan stå på egna, andliga ben, utan predikant, behöver de omvändas och döpas på nytt. De behöver bli födda på nytt. — *Manuskript 150*, 1901.

(382)**Gå och arbeta för Själar** — I stället för att hålla predikanter i arbete för sådana församlingar, som redan vet sanningen, låt församlingens medlemmar säga till dessa arbetare: ”Gå och verka för själar, som går förlorade i mörkret. Vi vill själva uppehålla församlingens gudstjänst. Vi vill fortsätta mötena och genom att förbli i Kristus, skall vi bevara vårt andliga liv. Vi vill arbeta för själarna omkring oss och vi vill frambära våra böner och gåvor för att understödja arbetarna på mer behövande och utblottade fält.” — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 6, sidan 30 (1900).

Samfundsarbetare kallas till nya Fält — Som allmän regel, bör samfundsarbetare lämna församlingarna och beträda nya fält, där de använder sin Gudagivna förmåga till, att uppsöka och frälsa de förlorade. — *Brev 136*, 1902.

Ettrigt Arbete av Nöden — Våra pastorer bör planera klokt, som trofasta förvaltare. De behöver inse, att det inte är deras skyldighet, att sväva över redan grundade församlingar, utan att de bör utföra ettrigt evangelisationsarbete, där de förkunnar Ordet och verkar från dörr till dörr på orter, där man ännu inte har hört sanningen... De kommer att upptäcka, att det inte finns något så uppfriskande, som att utföra evangeliskt arbete på nya fält. — *Brev 169*, 1904.

Om predikanterna bara ville flytta på sig, om de ville förflytta sig till nya fält, skulle medlemmarna måsta axla ansvar, och deras förmågor skulle växa till genom användning. — *Brev 56*, 1901.

Pastorer töms på sina Krafter hos befintliga Församlingar — Vårt folk har haft stort ljus, och ändå slösas många av våra pastorsresurser på församlingarna, genom att undervisa dem, som själva borde vara lärare; de upplyser dem, som borde vara "världens (383) ljus"; de vattnar dem, från vilka borde flöda levande vatten; de berikar dem, som skulle kunna vara veritabla gruvor med dyrbar sanning; de upprepar evangeliets inbjudan till sådana, som borde vara kringspidda till världens yttersta ända, de förmedlar Himmelens budskap till många, som inte har dragit nytta av sina förmåner; de för i bet dem, som själva borde stå vid gränder och vägar och trumpeta ut inbjudan "Kom; allt är färdigt." {Se Matteusevangeliet 22:4.} Kom till evangeliets högtidsfest; kom till Lammets måltid; "allt är färdigt."

Nu är tiden inne för ihärdig brottning med Gud. Våra röster borde stämma in i Frälsarens underbara bön: "tillkomme ditt rike; ske din vilja, såsom i himmelen, så ock på jorden". {Matteusevangeliet 6:10, 1917 Års Bibel.} Må hela jorden fyllas av Hans härlighet! Många kanske frågar: "Vem räcker till för detta?" {Andra Korintierbrevet 2:16.} Ansvarvilar på varje individ. "inte så att vi av oss själva skulle kunna tänka ut något på egen hand, utan vår förmåga kommer från Gud." {Andra Korintierbrevet 3:5.} — *The Review and Herald*, den 23. juli, 1895.

Sektion 11 — Arbetet i de stora amerikanska Städerna

New York

Ge Budskapet Vingar - Under ett besök i New York vintern 1901 fick jag ljus beträffande arbetet i den stora staden. Natt efter natt visades för mig den kurs, som bröderna borde följa. I Stor-New York skall budskapet flamma likt en tänd lampa. Gud kommer att få fram arbetare till detta verk, och hans änglar kommer att gå före dem. Fastän våra storstäder raskt närmar sig ett tillstånd liknande det i världen före Syndaflo den, fastän man där är elak som de i Sodom, finns det ändå många ärliga själar där, som, när de lyssnar på adventbudskapets omtumlande sanningar, kommer att känna Andens övertygelse. New York är redo att bli bearbetat. I denna väldiga stad kommer sanningens budskap att ges med Guds kraft. Herren söker arbetstagare. Han uppmanar dem, som har blivit erfarna adventister, att i gudsfruktan fatta tag i och vidareutveckla arbetet,

som skall utföras i New York och i andra amerikanska storstäder. Han manar också till bidrag till denna verksamhet. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 7, sidorna 54-55 (1902).

New York — En Symbol för Verket i hela Världen — De, som axlat verket i Stor-New York, bör biträdas av de bästa arbetare, som står att finna. Låt det här bli ett nav för (385) Guds verk, och se till att allt som görs är en bild på det verk, som Gud vill skall utföras i världen...

I Stor-New York har Herren många dyrbara själar, som inte har böjt knä för Baal, och vidare finns det sådana, som i blindo vandrat villans vägar. På dem skall sanningens ljus skina, så att de kan se Kristus som Vägen, Sanningen och Livet.

Vi skall framställa sanningen i Kristi kärlek. Inget överdåd eller skrytsamt skyltande bör åtfölja verket. Det skall utföras på Kristi sätt. Det skall bedrivas i ödmjukhet, i evangeliets enkelhet. Arbetarna skall inte låta sig skrämmas av något yttre sken, hur än skrämmande det må te sig. Lär ut ordet, så kommer Herren genom sin Helige Ande att övertyga åhörarna. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 7, sidan 38 (1902).

Arbeta enligt Guds Modell — Vårt sätt att arbeta på, måste ske enligt Guds ordning. Arbetet, som utförs för Gud i våra storstäder, får inte ske enligt människors planering...

I vår verksamhet skall vi minnas det sätt, varpå Kristus arbetade. Han gjorde världen. Han gjorde människan. Sedan infann Han Sig personligen i världen, för att visa dess invånare, hur de skulle leva syndfritt.

Broder _____, Herren har öppnat vägen för Dig i New York

City, och Ditt missionsarbete där skall utgöra ett föredöme för missionsverksamhet i andra städer. Du skall visa, hur verket skall bedrivas, genom att så utsädet, följt av skördens bärgning. Det finns sådana, som kan förena sig med Dig i Ditt arbete, och utföra arbetet med förståndet, och i endräkt med Dig...

Arbetet i New York har inlett korrekt. I staden skall Ni upprätta ett center för missionsatsningar, med vars hjälp arbete kan bedrivas med framgång. Herren önskar, att centret (386) skall fungera som utbildningsskola för medarbetare, och inget får avbryta eller hindra arbetet. Väl människorna har

anammat sanningen och tagit ställning, kommer Herren att bereda dem på utbildning, för att de skall kunna ta till sig hela Bibelns sanning. Som biträden måste utses personer, som nogsamt och grundligt förmår, att föra verket vidare, varvid de arbetar för hela människans omvändelse, till kropp, själ och ande. En fast grund, vilande på evangeliets budskap, måste läggas för församlingens uppbyggnad. — *Brev 150*, 1901.

De stora Metropolernas Behov av Läkarmission och Utbildning — Vi behöver ett hälsohem och en skola i närheten av New York City, och ju längre inhandlandet av dem dröjer, desto vanskligare kommer det att bli.

Det vore klokt, att skaffa en byggnad som hem för våra missionsarbetare utanför staden. Det är synnerligen viktigt, att de åtnjuter fördelarna av rent vatten, fritt från alla föroreningar. Av den orsaken bör fördelarna med en plats ibland bergen övervägas. Till detta bör höra ett stycke land, där det går att odla frukt och grönsaker till medarbetarnas fromma. Förlägg missionen till hälsosammaste plats, och uppför dessutom ett litet sanatorium. En plats i staden bör också säkras, där det går att ge enkla behandlingar.

Ett sådant hem skulle utgöra en välkommen reträttplats för våra arbetare, där de kan undfly jäktet och förvirringen i staden. Motionen de får från stretande i uppförsbackar är ofta en betydande fördel för våra predikanter, läkare och andra medarbetare, som riskerar att inte röra sig tillräckligt mycket. (387) Se till, att skaffa dylika hem strax utanför flera städer och att allvarliga, bestämda ansträngningar utförs av dugliga individer, för att i dessa städer ge varningsbudskapet, som skall nå ut till hela världen. Vi har, så att säga, bara vidrört ett fåtal städer. — *Medical Ministry*, sidan 308 (1909).

Den bästa Hjälpen — Det bästa Ni kan göra, är att inleda hälso- och missionsarbete i New York. Jag har blivit visad, att om erfarna män och kvinnor i denna verksamhet skulle ge prov på verkligt hälso- och missionsarbete, skulle det utöva en mäktig kraft, för att göra rätt intryck på folk. — *Brev 195*, 1901.

Kosmopolitisk Läkarevangelism — I New York finns det många, som är klara att skördas. I denna väldiga stad finns det tusentals, som inte har böjt knä för Baal. Ängeln sade: ”Se, jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket.” {Lukasevangeliet 2:10.} New York härbärgerar en del av ”hela folket.” Vår önskan är, att det nya året skall inledas, genom att lärare

verkar i alla delar av New York. Det återstår ett arbete att utföra i den staden... I våra stora städer måste läkarmissionen gå hand i hand med evangeliets förkunnelse. Det kommer att öppna dörrar för sanningen att träda igenom. — *Manuskript 117*, 1901.

Sensationella Påståenden är skadliga — För någon tid sedan offentliggjorde äldstebroder _____ sensationella påståenden om New Yorks ödeläggelse. Jag skrev genast till de ansvariga för verksamheten där och sade, att det inte var tillrådligt, att publicera dylika påståenden, ty härigenom kunde det uppstå en upphetsning, som skulle sluta i en fanatisk rörelse, till men för Guds sak. Det räcker, att framföra sanningen i Guds Ord till folket. Sensationella påståenden skadar Hans verks framsteg...

(388) Jag har blivit delgiven varningar och förmaningar till bröderna verksamma i New York, med innebörden, att rasande, skräckinjagande påståenden icke bör offentliggöras. När mina bröder går till ytterligheter, drabbar det mig, och så får jag bära hundhuvudet och kallas för falsk profet.

Tror Ni, att om jag hade förutsagt New Yorks undergång genom en tidvattenvåg, att jag skulle ha talat mig varm för inköpet av en egendom knappt tio mil utanför staden, som skulle fungera som hälsohem och inrättning, varifrån det ginge att verka i New York? — *Brev 176*, 1903.

Planer, för att nå Affärsmän — Du bör känna ett stort ansvar för bearbetandet av New York City. Männen i affärscentra i New York och andra storstäder, lika väl som hedningarna i främmande länder, måste nås med budskapet. — *Brev 168*, 1909.

Svårigheter med Samlingshus och Kyrkobyggnader — Bege Er till New York City. Granska platsen ingående, och utrön, om det är rätt, att köpa samlingshuset och marken det står på. Måhända marken ginge att arrendera under ett antal år. Jag har blivit upplyst om, att metoder av detta slag måste användas i verket i storstäderna. Om Ni, efter omsorgsfullt övervägande, beslutar Er för, att köpa samlingshuset, skall vi göra vårt yttersta, för att samla in pengarna. Dock är det bäst, att agera med förståndet. Be, be, be, ty om möjligt kommer Satan att stänga dörrar, som har öppnats för insläppandet av sanningen. Herren önskar, att det skall inrättas ett centrum åt sanningen i den stora, av elakhet fyllda staden New York...

Jag ber Er, att forska kring möjligheterna till arbete i New York, och att lägga planer för inrättandet av ett minnesmärke åt Gud i staden. Det skall vara ett centrum för missionssatsningar, och däri skall det uppföras ett hälsohem... Allvarliga försök måste göras, för att förena våra församlingar i New York och omgivande städer. Detta går att göra, och det måste (389) göras, om ettrig krigföring skall avgå med segern i New York. — *Brev 154*, 1901.

Frukt skördas efter lämplig Insats — Gud önskar, att verket skall skrida framåt i New York. Det borde vara tusentals Sabbatshållare på den orten, och det kommer det också att vara, om arbetet bedrivs, som det borde. Men fördomar tornar upp sig. Människor önskar, att arbetet skall ske efter deras anvisningar, och de vägrar, att godta bredare planer från andra. Därigenom går tillfällena förlorade. I New York bör det upprättas flera små sällskap, och medarbetare bör sändas ut. Det betyder icke, att en man, som inte är ordinerad som predikant, ej får arbeta för Gud. Låt män som dessa undervisas i, att verka, låt dem sedan träda ut på arbetsfältet. Låt vederbörande berätta om dagens händelser, när de kommer hem. Låt dem prisa Herren för Hans välsignelse, och låt dem gå ut igen. Uppmuntra dem. Några få uppmuntrande ord kommer att vara en inspiration för dem. — *Ellen G. Whites Liv i Skisser*, sidan 385 (1915).

Boston och New England
Obearbetade Städer i New England
— Jag har känt en börda i sinnet angående de stora städerna på Amerikanska Östkusten. Förutom New York City, där Du verkade i fjol, har vi den viktiga staden, i vars närhet ligger Melrose Sanitarium. Och jag känner inte till någon annan ort med större behov av, att åter bygga upp det första verket, än Boston och Portland, Maine, där de första budskapen gavs med makt, men där det numera bara finns en handfull av vårt folk. — *Brev 4*, 1910.

Måste bearbetas utan Dröjsmål — Om Du och Din fru förenar Er i läkarmission i staden Boston och andra städer längs Östkusten, (390) kommer Er effektivitet att öka, och Er plikt kommer att framstå tydligt. Den förste ängelns budskap spreds med stor kraft i dessa städer 1842 och 1843, och nu är tiden inne, när den tredje ängelns budskap skall förkunnas ingående i Öst. På våra hälsohem i Öst väntar ett omfattande arbete. Budskapet skall spridas med kraft, när verket avslutas. Portland, Maine, en stad i spetsen för nykterhetsreformen, skall bearbetas utan dröjsmål. — *Brev 20*, 1910.

Det finns städer i Maine, såsom Brunswick och Bangor, vilka måste bearbetas noga. Sanningen skall stråla likt en tänd fackla överallt i städerna i Öst. — *Brev 28*, 1910.

Det närliggande Hälsohemets Betydelse — Byggnaderna och området i Melrose är av ett slag, som hedrar vår läkarmission. Hälsoarbetet skall inte utföras endast i Boston, utan i många andra obearbetade städer i New England. Egendomen i Melrose är sådan, att det går att bjuda på bekvämligheter, som lockar folk utanför våra led till hälsohemmet. Adel lika väl som arbetare kommer att besöka institutionen, för att dra nytta av de erbjudna möjligheterna till hälsans återställande.

Upprepade gånger har Boston pekats ut för mig som en ort, vilken måste bearbetas nogsamt. Ljuset måste skina i dess utkanter, liksom i dess kärna. Hälsohemmet i Melrose är ett av de bästa hjälpmedlen, att nå Boston med sanningen. Staden och förorterna måste höra nådens sista budskap, som skall förmedlas till vår värld. Tältmöten måste hållas på många ställen. Medarbetarna måste på allra bästa sätt använda de förmågor, som Gud har gett (391) dem. Ens nådagåvor stärks genom användning. Dock får det icke förekomma någon självupphöjelse. Inga stränga riktlinjer för verkets utförande skall anges. Låt i stället den Helige Ande dirigera medarbetarna. Det är meningen, att de skall hela tiden blicka hän till Jesus, deras tros upphovsman och fullbordare. Arbetet för denna stora stad kommer att kännetecknas av den Helige Andes uppenbarelse, om alla bara vandrar ödmjukt med Gud...

Vi hoppas, att de ansvariga för arbetet i New England tänker samverka med cheferna på hälsohemmet i Melrose, genom att vidta bestämda mått och steg, för att utföra det nödvändiga verket i Boston. Ett hundra medarbetare kunde med fördel verka i skilda delar av staden, inom skilda grenar av tjänsten...

Hälsomissionen är en port, genom vilken sanningen skall vinna tillträde till många hem i städerna. I varje stad kommer vi att finna sådana, som uppskattar den tredje ängelns sanningar...

Herren kommer att verka med kraft, när vi försöker, att göra vår del med trofasthet. Han kommer att se till, att Boston uppfattar den närvarande sanningens budskap. Samarbeta med Honom, för att förverkliga detta, min broder, min syster, så kommer Han att bistå Er, stärka Er och uppmuntra Era hjärtan genom många dyrbara

själars frälsning. — *Special Testimonies*, Serie B, Nummer 13, sidorna 12-16 (1906).

De tusentals Bostonborna längtar efter enkla Sanningar — Jag är högst angelägen om, att Boston skall få höra Herrens Ord och skälen till vår tro. Be Herren, att väcka upp medarbetare, som går ut på fältet. Be Honom, att väcka upp medarbetare, som når fram till Bostonfolkets hjärtan. Budskapet måste ljuda. Det finns tusenden i Boston, som längtar efter den enkla sanningen, sådan den är i Jesus. Kan inte Du, som tjänar i ord och lära, bereda vägen för sanningen, för att (392) nå själar? — *Brev 25*, 1905.

Om vi tar första Steget i Tro — Det ingick i Guds plan, att hälsohemmet i Melrose skulle tillfalla vårt folk, som ett medel, att nå de högre samhällsklasserna med. Staden Boston och de omgivande områdena bör bearbetas fullständigt. Jag har blivit instruerad att säga till äldstebroder _____ och äldstebroder _____, att de bör ansluta till sig män och kvinnor, som kan bistå dem med, att ljuda varningstenen. Till hälsohemmet bör knytas de bästa möjliga medarbetare, för att skänka inrättningen en kristen gestalt.

Låt äldstebroder _____ ordna de bästa medhjälpare han kan finna, och slå upp ett tält i närheten av staden Boston, samt tala till folket med de ord, som Herren ger honom. Inga dröjsmål bör förekomma vid inledandet av detta verk. Äldstebroder _____ kan stärka satsningen, genom att verka för de judiska medborgarna. Läkare kan stötta märkbart, genom att hålla hälsoföredrag i samband med mötena...

Herren manar till arbete i staden Boston. Om Ni träder ut i tro i detta verk, kommer Gud att storligen välsigna Er. Inga kraftiga känsloutbrott eller yviga gester är påkallade, utan stillsamt och uppriktigt arbete. Herren kommer att biträda Sina ödmjuka, allvarligt satsande medarbetare. Gör bestämda ansträngningar. Säg om och om igen: "Vi tänker varken misslyckas eller tappa modet." — *Brev 202*, 1906.

Gud kommer att gå före vid Grundandet av Institutioner — Oroa Dig inte, min syster. Herren känner till Din belägenhet. Ingenting undgår Hans uppmärksamhet. Han kommer att höra Dina böner; ty Han är en bönhörande och bönsvarande Gud. Lita på Honom, så kommer Han förvisso att skänka lindring, på Sitt vis. Nyheterna om välsignelsen över arbetet i New Bedford gör mig så tacksam. Låt oss förtrösta på Gud, och låt vår tro greppa tag om Honom till det yttersta. (393) I fall broder _____ inte känner sig

manad till, att ge av sina medel, för att inrätta ett hälsohem vid den här tidpunkten, skall vi inte tjata på honom. De uppfattningar, som vi hyser och menar är kloka, kanske inte alltid är de bästa. Låt oss därför följa Herren i fotspåren.

Oh, hur jag längtar efter, att se verket gå framåt kraftfullt i New Bedford och Fairhaven, liksom på många andra ställen, som är i lika stort behov av sanningen, som dessa orter. Vi hoppas, att ett hälsohem går att grunda någon gång i New Bedford. I sådana städer behövs det medarbetare inom hälsomissionen. Men, kära syster, det krävs ovanligt stor talang, för att förestå ett hälsohem. Erfarna män, beprövade och erkänt skickliga, måste gripa sig an verket. Att vissa av medarbetarna, som företar sig inrättandet av en dylik institution, är erfarna och kvalificerade, är ej tillräckligt. För deras egen skull, för institutionens skull och för den allmänna sakens skull, är det viktigt, att en hel styrka väl kvalificerade män och kvinnor hittas, för att ansluta sig till verket. Herren vilar Sitt öga över hela fältet, och när tiden är mogen för att starta en inrättning inom ett bestämt fält, förmår Han att därpå uppmärksamma män och kvinnor, som är bäst lämpade att ansluta sig till institutionen.

Det finns många inriktningar på arbetet, som skall bedrivas. Väl utbildade sköterskor har möjlighet, att besöka familjer, och att inom hushåll väcka intresse för sanningen. Det är skriande behov av många evangelister och Bibelarbetare i städer som Boston och New Bedford. Sådana medarbetare skulle finna rikt med tillfällen, att sprida den nyttiga säden. Det finns arbete för varje energisk, noggrann, uppriktig medarbetare. Kristi undervisning, de enkla sanningarna förmedlade genom Hans liknelser, är lika mycket ett måste i dag, som då Han var (394) i världen i egen, hög person. — *Brev 29*, 1905.

Upprepa Budskapet i Städerna i Östra USA — Vad görs i städerna på Östkusten, där adventbudskapet först förkunnades?

Städerna västerut har erhållit fördelar, men vem österut har känt en börda av, att sätta i gång med arbetet, att röra sig i det område, som under budskapets tidiga dagar döptes med sanningen om Herrens snara ankomst? Detta ljus har getts: Sanningen behöver ånyo utbredas i Öststaterna, där vi först inledde vårt verk, och där vi gjorde våra första erfarenheter. Vi måste vidta varje åtgärd, för att sprida kunskap om sanningen till alla villiga lyssnare, och det finns många villiga lyssnare. Överallt i våra stora städer har Gud

ärliga själar, som intresserar sig för, vad som är sant. I Öststaterna måste allvarligt arbete göras. Upprepa budskapet, upprepa budskapet var de ord, som talades till mig om och om igen. Säg åt Mitt folk, att de skall upprepa budskapet på de orter, där det först förkunnades, och där församling efter församling tog ställning för sanningen, varvid Guds kraft vittnade om budskapet på ett anmärkningsvärt sätt. — *Manuskript 29, 1909.*

Städer i Öst och Syd Budskapet skall nå Städerna och Förorterna

— Vi har New York City, liksom de folktäta städerna i närheten; sedan har vi Philadelphia och Baltimore samt Washington. Jag behöver inte räkna upp alla orter; Ni vet, var de ligger. Herren önskar av oss, att vi skall förkunna den tredje ängelns budskap med kraft i de städerna. — *Manuskript 53, 1909.*

Philadelphia: Agitation leder till Möjligheter för Evangelisering — Philadelphia och andra viktiga orter bör bearbetas. Evangelister bör söka sig till alla orter, där människors sinnen sätts i rörelse på grund av frågan om Söndagslagstiftning (395) och frågan om religionsundervisning i de allmänna skolorna. Det är sjundedagsadventisternas försummelse, att göra det bästa av dessa försynens skickelser, att framställa sanningen, som tynger ned hjärtat och håller mig vaken natt efter natt. — *The Review and Herald*, den 20. april, 1905.

I Rikets Huvudstad — Jag har skrivit mycket beträffande behovet av, att göra större ansträngningar in Washington, D.C... Washington, Förenta Staternas huvudstad, är den plats, varifrån denna sanning borde stråla. — *Brev 132, 1903.*

Förnuftiga, vettiga Tillvägagångssätt för Washington — En stark evangelistisk satsning måste göras i nationens huvudstad... Jag är så glad över, att Du har inlett evangeliskt arbete i Washington, och att ett så djupgående intresse redan har uppstått. Redogörelserna för verksamheten där stämmer nära nog på pricken med framställningen, som visats mig om utvecklingen där. Härom är jag förvissad, ty saken har lagts fram inför mig, och arbetet får inte slå av på takten, genom att de nödvändiga medarbetarna kallas till andra orter...

Evangeliskt arbete måste utföras i Washington, och det får ej hindras av rop på hjälp från andra ställen. Gud vill, att Hans verk skall uträttas rättfram och obehindrat i de stora städerna.

Du befinner Dig, där Herren vill ha Dig. Äldstebroder _____ och Du själv får inte belastas för mycket. Washington har försumrats länge nog. Ett bestämt och avgjort verk måste nu till där. Herren kommer att skänka kraft och nåd. Medarbetarna får icke låta sig distraheras från verket av de talrika saker och ting, som säkerligen kommer att kräva deras uppmärksamhet. Det här är orsaken till min åstundan, att de samlade förmågorna hos medarbetarna i Washington skall sättas (396) in på så sätt, att det bäst gagnar Hans verk.

Broder _____ har omtalat flera personer, som han anser skulle kunna bidra till arbetet i Washington. Tänk dock noga efter, vilka Ni anlitar till verksamheten där. Allting måste hålla biblisk standard...

I vår verksamhet skall vi inte klättra upp på en bergstopp, för att stråla. Vi har inte ombetts, att åstadkomma ett spektakel. Sanningen måste förkunnas på landsvägar och i gränder, varför arbetet skall göras med förnuftiga, vettiga metoder. Om varje medarbetare står under Herren Jesu Kristi ledning, kommer hans leverne att återspegla härligheten hos Frälsarens liv. Det verk, som Kristus utförde i vår värld, skall vara vårt exempel, vad gäller yttre åthävor. Vi skall avhålla oss lika noggsamt från det teatrala och det extraordinära, som Kristus gjorde i Sin verksamhet. Det sensationella är inte lika med religion, ehuru religionen för med sig sitt eget rena, okränkbara, upplyftande helgande inflytande, varvid åstadkoms andligt liv och frälsning. — *Brev 53, 1904.*

Evangeliska Möten i Washingtonområdet — Runt om Washington finns det platser i behov av missionssatsningar. I själva Washington finns det en hel liten värld med icke omvända själar, båda vita och färgade. Vem känner en börda för dem? Det finns också många andra viktiga ställen, som inte har varnats. När jag märker försummelsen, hugger det i hjärtat. Jag ber natt och dag om, att bördan för detta skall läggas på de män, som agerar som ledare inom verket. Måtte de, som redan är sysselsatta, röja vägen för andra, som vill arbeta, och är dugliga till, att delta i missionssatsningar...

Det finns viktiga städer, som behöver bearbetas, och dessa ligger i närheten av Washington — våra närmaste grannar, så att säga. Om våra bröder och systrar utträttat allvarligt missionerande arbete gentemot alla, som de kommer (397) i beröring med, kommer nya verksamhetsfält att öppna sig runt omkring oss. Bördan, att verka för själar,

kommer att läggas på många, som bor här, och de kommer att vilja delta aktivt i förkunnelsen av sanningen.

Vi vädjar enträget, att de boende i Takoma Park skall bli Guds medarbetare, för att resa sanningens standar inom obearbetat territorium. Se till, att en del av de omfattande, nödvändiga donationerna används, för att tillhandahålla medarbetare i städerna strax utanför Washington. Se till, att intensivt arbete görs från dörr till dörr. Själur håller på att gå under utanför arkens trygghet. Se till, att sanningens standar hålls högt av församlingens medlemmar i sitt grannskap. Se till, att förkunnarna slår upp sina tält, och predikar sanningen inför folket med kraft, varpå de förflyttar sig till ett annat område och predikar sanningen där. — *Brev 94a*, 1909.

Tillkännage ett klart Budskap — Jag uppmanar de troende i Washington, att ställa sig till Herrens förfogande, att sluta upp kring Honom mot mörkrets mäktiga makter. Personliga ansträngningar kommer att krävas i staden och förorterna. Røj upp på Kungens landsväg. Lyft upp standaret högre och allt högre. Det finns evangeliskt arbete att utföra i Washington och Baltimore, liksom i de många andra stora städerna söderut och österut. Se till, att kombinera det undervisande arbetet med det hälsofrämjande verket. Se till, att predikanter och hälsomissionärer sätter på sig Guds hela vapenrustning och hastar åstad, för att sprida de goda nyheterna. Ett bestämt budskap skall förkunnas i Washington. Basunen skall ges en klar klang. — *Brev 304*, 1908.

Nashville, St. Louis, New Orleans — Varje tänkbar ansträngning bör nu göras, för att föra Guds verk framåt. Snart skall det inträffa omständigheter, som kommer att göra det svårare, än det nu är, att framföra sanningen till många, som för närvarande är inom räckhåll. De allvarligaste satsningar måste göras i Washington, i Boston, (398) i Nashville, St. Louis, New Orleans och i många andra stora städer. Ett heltäckande verk kommer att uträttas, när män och kvinnor står på sin post, troget utförande sin del. Ropet skall: Utbilda och gör hundratals unga män och kvinnor redo för insats. — *Manuskript 21*, 1908.

Nashville en Knutpunkt — Nashville har framställts för mig som den lämpligaste knutpunkten, varifrån vi kan göra framstötter riktade mot alla samhällsklasser i Sydstaterna. I och strax utanför Nashville ligger det fast etablerade utbildningsinrättningar, vilka vårt folk

bör respektera. Deras inflytande har gjort det möjligt för oss, att framgångsrikt bedriva allehanda verksamhet från detta centrum. — *Brev 262*, 1903.

Memphis och Städerna i Södern — Herren gav mig ett budskap till broder _____, där han befalldes, att inleda verksamhet i Memphis... Han lydde Herrens maning, och har inrapporterat betydande framgång för sitt arbete i Memphis.

Jag har blivit instruerad, att säga till vårt folk överallt i städerna i Södern: Se till, att göra allt under Herrens ledning. Verket närmar sig sin fullbordan. Vi är närmare slutet, än då vi först kom till tro. — *Brev 6*, 1909.

New Orleans, Memphis, St. Louis — Det är ett stort verk, som skall göras, och vi har begränsad tid till förfogande. Det är städer i Södern — New Orleans, Memphis, St. Louis — där föga har uträttats, och det är andra, som inte alls har besökts. På dessa orter skall sanningens standar höjas. Vi skall bringa folket sanningen med makt och kraft. — *Manuskript 56*, 1904.

Evangelisera New Orleans och Söderns Städer — Det är (399) ett väldigt verk att utföra, och vi har blott en kort stund på oss, att göra det på. Det finns städer i Södern — New Orleans, Memphis, St. Louis — där endast en smula har uträttats; och det finns andra, där vi inte ens har börjat. På dessa platser måste sanningens standar höjas. Vi skall föra ut sanningen med kraft och styrka till människorna...

New Orleans skall bearbetas. Vid lämplig tidpunkt under året skall offentliga möten hållas där. Lägermöten skall hållas på många ställen, och följas av evangeliskt arbete. På så vis skall kärvarna bärgas.

När verket i New Orleans nu skall sättas i gång på allvar, har jag ombetts att säga: Mätte män och kvinnor, som äger kunskap om sanningen, och förstår sig på Herrens vägar, gå in i staden, för att verka med visdom och i Herrens fruktan. De medarbetare, som väljs ut till verksamheten i New Orleans, bör vara sådana, som brinner för saken, som alltid beaktar Herrens härlighet, och som låter Israels Guds styrka både anför och avsluta ledet. Herren kommer förvisso att höra och besvara Sina arbetares böner, om de söker Hans råd och undervisning.

Till medarbetarna, som skrider in på fältet, säger jag: Utöva tro på Gud; och utöva praktisk

gudsvörnad, när Ni umgås med sådana, som står utanför vår tro. När Ni framställer sakskalet för Er tro, använd då Guds Ords övertygande resonemang, och se till att åhörarna förstår, att det inte är Er avsikt, att inleda kontroverser med dem angående deras tros punkter, utan att Ni vill ställa dem inför ett "Så säger Herren." "Det är skrivet" var alltid Kristi värtaliga vädjan. (400) Predika med Ert uppträdande den praktiska gudsvörnaden hos den tro, som Ni omfattar. Visa, att sanningen aldrig gör mottagaren till en sämre person, så att han blir sur och tvär, irriterad och otålig. Låt alla märka Ert tålmod, Er vänlighet, Ert saktmod, Er mildhet, Ert förbarmande och Er tvättäkta godhet; ty dessa dygder är uttryck för sinnelaget hos den Gud, som Ni tjänar. — *Manuskript* 49, 1907.

Arbetare för Södern — Måtte missionärer verka i stillhet för både vita och färgade personer i Södern. De bör verka på ett sätt, som låter dem bistå dem, som är mest i behov av hjälp och som är omgivna av vilseförande inflytande. Många av dem behärskas av sådana, som rör upp de värsta lidelserna i mänskohjärtat.

Prästerna och rådsherrarna på Kristi tid väckte framgångsrikt slöddrets lidelser, eftersom dessa var ovetande, och litade på människor. Härigenom förleddes de till, att avsäga sig Frälsaren och förkasta Kristus samt att välja ut en rövare och mördare i Hans ställe. Arbetet i Södern skall göras utan buller och bång. Sant omvända missionärer, med en börda för verket, bör söka vishet från Gud, och sedan med all den takt de kan uppbringa träda ut på fältet. Läkarmissionärer kan hitta ett fält, där det går att mildra plågorna hos dem, som lider av kroppslig skröplighet. De bör ha medel, så att de förmår att kläda de nakna och mätta de hungriga. Kristen hjälp utträttar mera, än utförandet av predikningar... Medarbetarna bör vara Kristuslika, så att de genom föreskrift och föredöme utövar ett uppflytande inflytande. De bör framhäva de lämpligaste, enklaste lärdomar från Kristi liv för människorna. De bör inte uppehålla sig för länge vid lärosatser, eller delar hos vår tro, som kan te sig märkliga och nymodiga; nej, de skall hellre framställa Kristi lidanden och (401) offer; de bör betona Hans rättfärdighet och uppenbara Hans nåd; de bör ge prov på Hans renhet och heliga karaktär. Arbetarna i Södern kommer att behöva lära folket rad för rad, föreskrift efter föreskrift, här litet grand och där litet grand. — *The Review and Herald*, den 24. december, 1895.

Uppmuntra Arbetarna i Sydstaternas Städer! — Herren Gud har varit sysselsatt. Mina bröder, i stället för att beklaga Er över det gjorda,

spara på stämbanden till de storstäder, som ännu inte har bearbetats, såsom New Orleans, Memphis och St. Louis.

Besök dessa orter och arbeta för folket, men yttra inte ett klandrande ord om dem, som verkligen har ansträngt sig, för att göra allt i sin makt, för att främja verket. Flera gånger var det nära, att dessa medarbetare hade gett upp, men vi fortsatte att be för dem. Var jag än befann mig, önskade jag, att Guds folk skulle be för dem. — *The Review and Herald*, den 25. Maj, 1905.

Philadelphia, New Orleans och St. Louis — Du talar om det verk, som borde utföras i Amerika, men som är ogjort. Jag skulle vilja tala om de här försummade fälten enligt det ljus jag har fått om dem. Jag skulle vilja tala om inte enbart fältet i Södern, utan om de stora städerna, vars försummade, ovarnade tillstånd är en skamfläck för vårt folk, som säger sig vara missionärer åt Mästaren...

Över oss vilar Guds stränga tillrättavinsning, eftersom storstäderna mitt framför näsan på oss är obearbetade och ovarnade. En skräckinjagande anklagelse om försummelse riktas mot dem, som länge har hållit på med verket, just i Amerika, och ändå inte har besökt de stora städerna. Vad har gjorts i Philadelphia, i New Orleans, i St. Louis och i andra (402) städer, som jag skulle kunna nämna? Vi har förvisso verkat i utlandet, men gjort nästan inget för storstäderna utanför den egna porten. — *Brev* 187, 1905.

Städer i de centrala Delstaterna Behoven i Storstäderna, däribland Detroit

— I New York, Detroit och många andra storstäder har litet utträttats. Fastän de har påtalats för vårt folk genom Guds Andes vittnesbörd, har städerna i Södern försummats. Ehuru jag inte skulle vilja avbryta arbetet i fjärran liggande länder, vill jag få vårt folk att inse, att ett arbete också behöver utträttas vid hemmafronten. — *Brev* 43, 1903.

Cleveland och Cincinnati — Herren har många dyrbara själar i Cleveland, i Cincinnati och andra städer. Dessa måste nås med de särskilda sanningarna för den här tiden. — *Manuskript* 19a, 1890.

Varna Chicago från Ledningscentraler på Landet — För stunden måste en del verka inne i Chicago; men vederbörande bör bygga upp ledningscentraler ute på landet, varifrån de kan nå staden. Herren vill, att Hans folk ser sig om efter enkla, billiga platser som nav för verket. Och från

tid till annan kommer de att bli varse större ställen, vilka de kommer att kunna köpa förvånansvärt billigt. — *Medical Ministry*, sidorna 305-306 (1906).

Omfattande Arbete i Denver — Allt eftersom saker och ting har visats för mig, har jag insett behovet av omfattande arbete i Denver. I det flydda har mycket motverkat verkets framgång där, och detta olycksaliga inflytande har ännu inte helt undanröjts.

(403) I Denver bor det många färgade. Se till, att särskilda satsningar görs för dem, både av de vita och av de färgade medlemmarna av församlingen. Väck missionsivern! Ordna så, att allvarligt menade insatser görs för dem, som inte känner till sanningen. — *Brev 84*, 1901.

Städerna *i* *Väst* *Californiastäderna*

— Det finns arbete att utföra i California, ett arbete som underligt nog har försumrats. Skjut inte upp detta arbete längre. När vägar öppnas för sanningens förkunnelse, skall vi stå beredda att verka. En del arbete har gjorts i den stora staden San Francisco, men när vi skärskådar fältet ser vi, att vi endast har börjat. Så snart som möjligt bör välorganiserade satsningar göras i olika områden i den staden och även i Oakland. Vi inser inte omfattningen av ondskan i San Francisco. Vår verksamhet i denna stad måste breddas och göras djupare. Gud ser i den många själar, som skulle gå att frälsa. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 7, sidan 110 (1902).

Borde vi inte göra allt i vår makt, för att vinna fotfäste åt verket i de stora städerna San Francisco och Oakland, liksom i övriga städer i California? Tusentals och åter tusentals bor i städerna nära oss och de behöver allehanda hjälp. Måtte evangeliets förkunnare begripa, att Herren Jesus Kristus faktiskt sade följande till lärjungarna: ”Ni är världens ljus.” {Matteusevangeliet 5:14.} — *Manuskript 79*, 1900.

Tältmöten i Väst — Möten i väl utrustade tält bör hållas i storstäderna, såsom San Francisco; ty inom kort skall dessa städer hemsökas av Guds straffdomar. [Notera: Skrivet (404) år 1902.] San Francisco och Oakland håller på att bli som Sodom och Gomorra, och Herren kommer att visa dem Sin vrede. — *Manuskript 114*, 1902.

Arbetet kommer att avslutas tvärt — San Francisco har hemsökts av allvarliga straffdomar, medan Oakland hittills av nåd har besparats dessa. Den tid stundar, när vår verksamhet på dessa orter

kommer att avslutas tvärt, varför det är viktigt, att vi nu lägger manken till, för att förkunna Herrens budskap till deras invånare. — *Manuskript 25*, 1908.

Förmaning till Medarbetarna i San Francisco — Det pågående arbetet i San Francisco är lovande. Men hela tiden fordras det vaksamhet och bön; ty medarbetarna kommer att utsättas för många förvirrande snaror. Mina bröder, jag har tagit emot detta budskap riktat till Er: ”Vaka och be.” Se upp, så att Ni inte står i vägen för Guds verk och sprider sanningsskadande intryck omkring Er. Pryd Er bekännelse genom ett gudaktigt uppträdande. Sätt värde på den Helige Andes nåd, annars kommer Ni att blockera Guds verks framåtskridande. Gör stigarna raka för Era fötter, så att den fot, som haltar, inte går ur led, utan i stället blir botad. {Se Hebréerbrevet 12:13.} — *Manuskript 105*, 1902.

Förorter till Staden vid Bukten; Oakland — Min själ är fylld av bedrövelse — andra ord finner jag inte — över, att ställen som detta [Petaluma] skall förbises. Vid sällsynta tillfällen har en predikant kommit, för att tala till de troende, men inga försök har gjorts, att bringa sanningen inför folket. Varför Petaluma skulle försummas, övergår mitt förstånd. Det ligger strax utanför San Francisco, men kunde lika gärna ligga i Afrika, vad gäller satsningar, för att proklamera sanningen där.

Ett arbete skall utföras i och runt om San Francisco och Oakland. (405) De närliggande städerna skall bearbetas. Oh, jag ser det stora behovet av, att våra predikanter får andan från det högljudda ropet, innan det är för sent, att verka för själars omvändelse. — *Brev 113*, 1902.

Erfarenhet av Friluftsmöten på Turistorter — Under flera månader har vi planerat, att hålla utomhusmöten nära St. Helena, Calistoga och andra platser i Napa Valley. Det första hålls Söndagen, den 7. juni i Hot Springs Park, i Calistoga. Samfundet lånade oss ett antal vilstolar. Medlemmarna av församlingen i Calistoga riktigt längtar efter, att föra ut sanningen till dem, som inte har hört den, och de ansträngde sig verkligen, för att åstadkomma ett fint möte. Vi var säkra på, att friluftsmöten skulle vara medlet, att nå ut till sådana, som inte skulle bevista gudstjänster hållna i kyrkor. Och antagandet har besannats.

Fastän det var olidligt hett, närvarade ett ganska ansevärt antal på mötet. Herren gjorde mig till en frimodig talare. Människorna verkade trivas påtagligt under mötet, och möten påannonserades

för samma plats följande Sabbat och Söndag. Vårt folk samlades tidigt på Söndagsmorgonen, och tillbringade dagen tillsammans i lunden. En större skara närvarade på den andra Söndagen, än på den första.

Vi förväntar oss fortsatta friluftsmöten. Jag tror, att mycket gott kommer att uppnås genom dem. Nästa går av stapeln utanför St. Helena, om en passande plats står att finna.

Vi eftersträvar, att göra vårt yttersta, för att upplysa dem runt omkring oss om Frälsarens snara ankomst. Mitt hjärta ömmar för dem, som inte känner till sanningen för denna tid. — *The Review and Herald*, den 14. juli, 1903.

I Södra California — Det är ett verk, som skall utföras i Los (406) Angeles. I Södra California och på många andra ställen föreligger det lovande möjligheter till arbete knutet till kurorterna. Våra predikanter och kolportörer bör hålla sig framme där, och gripa tillfället, att lägga fram budskapet samt hålla möten i mån av läglighet... Måtte de tala Guds Ord med klarhet och kraft, så att de med hörande öron uppfattar sanningen. Talare bör uppsöka olika platser i Södra California, för att breda ut de goda nyheterna hos den närvarande sanningen inför dem, som inte känner till denna. — *Manuskript 105*, 1902.

Los Angeles — Särskilt ljus har getts mig rörande arten av och omfattningen på det arbete, som skall göras i Los Angeles. Flera gånger har meddelanden kommit beträffande plikten, som vilar på oss, att förkunna den tredje ängels budskap med kraft i den staden. — *The Review and Herald*, den 2. mars, 1905.

Redlands och Riverside — Viktigt arbete måste utföras i Redlands och i Riverside. Antalet kyrkor på dessa orter behöver öka. Se till, att verket skrider framåt. — *Brev 193*, 1905.

Budskapet i stora Väststäder — Det skulle vara ett misstag, att uppföra eller förvärva stora byggnader i städerna i Södra California. De, som menar sig se stora fördelar med det, saknar insikt.

Ett omfattande arbete skall utföras, genom att låta evangeliets budskap för denna tid ljuda i de här storstäderna, men anläggandet av stora byggverk med sikte på ett synbart märkvärdigt arbete, har varit en fallgrop. Herren önskar, att folk skall vandra i ödmjukhet inför Honom. Varningsbudskapet (407) bör ljuda i de stora, ondskefyllda städerna. — *Manuskript 30*, 1903.

Sektion 12 - Att basunera ut budskapet i andra länder

Trumpeta ut budskapet i Europa

Hela jorden skall lysas upp — Numera borde representanter för den nuvarande sanningen finnas i varje stad och på de mest avlägsna delar av jorden. Hela jorden måste upplysas av Guds sannings härlighet. Ljuset skall lysa i alla länder och för alla folk. Och det är de, som har tagit emot, som skall låta det lysa.....

Vissa länder har fördelar, som utmärker dem såsom medelpunkter för uppfostran och inflytande. Bland de engelsktalande nationerna och Europas protestantiska folk är det jämförelsevis lätt att vinna tillträde till människorna. Där finns många fördelar vid upprättandet av anstalter och för att föra vårt verk framåt..... Amerika har många anstalter, som ger verket ett anseende. England, Australien, Tyskland, Skandinavien och andra kontinentala länder borde också vara försedda med samma fördelar, medan verket skrider framåt. I dessa länder har Herren dugliga arbetare, män med erfarenhet. Dessa kan överta ledningen vid upprättandet av anstalter, vid utbildning av arbetarna och vid verkets framåtskridande i dess olika grenar. Gud vill, att de skall förses med pengar och hjälpmedel. De upprättade anstalterna skulle i dessa länder förläna verket ett anseende och (408) erbjuda tillfälle att utbilda arbetare för de mörka hednaländerna. På detta sätt skulle våra erfarna arbetares verksamhet mångdubblas hundrafalt.....

Det smärtar mig att tänka på, att inga större hjälpkällor finns för verksamheten i hela Europa. Jag känner djup ängslan, när jag tänker på verksamheten i Schweiz, Tyskland, Norge och Sverige. Där det finns en eller två män, som kämpar för att föra verket framåt i dess olika grenar, borde det finnas hundratals i arbete. — *Vitnesbörd för Församlingen 6:24-26* (1900).

Stort arbete i Europa — Det skall utföras ett storslaget verk i Europa. Hela himmelen intresserar sig både för behövande länder i vår närhet och för fjärran länder. Himmels samtliga invånare är strängt upptagna med, att tjäna en fallen värld. De visar ett djupgående och brinnande intresse för människors frälsning, för denna värld's fallna invånare. — *Manuskript 65*, 1900.

Ett omfattande arbete har anförtrotts åt dem, som lägger fram sanningen i Europa.... Vi har Frankrike och Tyskland, med sina väldiga städer och svällande befolkningar. Vi har Italien, Spanien och Portugal, efter så många hundra år i mörker, ... öppna för Guds Ord – öppna för att ta emot det sista varningsbudskapet till världen. Vi har Nederländerna, Rumänien, Turkiet, Grekland och Ryssland, hem åt millioner och åter millioner, vars själar är lika dyrbara i Guds ögon som våra egna, men som inte alls känner till de bestämda sanningarna för denna tid....

Ett gott verk har redan utförts i dessa länder. Det finns de, som har tagit emot sanningen, och nu är kringspredda som ljusbärare i nästan varje land.... Men föga har gjorts jämfört med det väldiga verk, som ligger framför oss! Änglar från Gud påverkar (409) människornas sinnen, och bereder dem på att ta emot varningen. Det behövs missionärer på fält, som knappt har berörts. Nya fält öppnas ständigt. Sanningen måste översättas till olika språk, så att alla nationer kan dra nytta av dess rena, livgivande inflytande. – *Life Sketches of Ellen G. White*, 304, 305 (1915).

Maning till omfattande, djuplodande verksamhet – Tiden är inne då mycket skall uträttas i Europa. Ett stort arbete liknande det som har blivit utfört i Amerika kan också utföras i Europa. Hälsovårdsinstitutioner bör upprättas och hälsokostrestauranter öppnas. Låt ljuset från sanningen för denna tid gå ut från pressen. Låt arbetet med att översätta våra böcker gå framåt. Jag har sett att det i de europeiska länderna skall tändas ett ljus på många platser.

På många platser är inte Herrens verk vad det borde vara. Det är nödvändigt med hjälp i Italien, i Frankrike, i Skottland och i många andra länder. Det bör utföras en större verksamhet på dessa platser. Behovet av arbetare är stort. Det finns begåvningar bland Guds folk i Europa, och Herren vill att dessa gåvor skall utnyttjas överallt i England och på kontinenten för att upprätta centra från vilka Hans sannings ljus kan lysa.

Det finns ett arbete att utföra i Skandinavien. Gud är lika villig att arbeta genom skandinaviska troende som genom amerikanska troende.

Mina bröder, slut Er samman med Herren, härskarornas Gud. Låt Honom vara Er fruktan, låt Honom vara Er rädsla. Tiden har kommit då Hans verk skall utvidgas. Svåra tider ligger framför oss, men om vi håller samman i kristen gemenskap och det inte är någon som strävar efter att vara den

främste, kommer Gud att verka mäktigt för oss. – *Vittnesbörd för Församlingen* 8:38 (1904).

(410) **Stora ansträngningar behövs i Europa** – Det krävs mycket större ansträngningar i Europa än i Amerika för att fullborda verket eftersom det är större fattigdom och så finns det så många präster där. De skall ”samla åt sig mängder av lärare, allteftersom det kliar dem i öronen”. Så snart som sanningen sprids på platsen, sätter sig de olika kyrkornas präster och pastorer i rörelse och skickar efter predikanter som skall komma och hålla väckelsemöten. Här kallas det för konferenser. Dessa möten kommer att fortsätta i veckor, och inte mindre än tio pastorer kommer att finnas på plats. Den absolut bästa förmågan kommer att användas, och varningar och hotelser kommer att strömma ut från kyrkorna mot sjundedags-adventisterna som hamnar i samma grupp som mormoner. Det sägs att de splittrar kyrkor och förorsakar bråk.

Det är väldigt svårt att få grepp om människors sinnen. Det enda sättet som har gett oss framgång är att läsa Bibeln med folk. På så sätt har intresset väckts hos en eller två eller tre; sedan besöker dessa sina medmänniskor och försöker att få dem intresserade. Och så går verket långsamt framåt som det har gjort i Lausanne. Tjugo stycken har tagit emot sanningen där, och det är inte det enda positiva resultatet. Unga män som förbereder sig för att bli Bibelarbetare där har fått god träning och en utbildning som kommer att göra dem lämpliga och mer användbara i Guds verk.

Att nå medlemmar i de europeiska statskyrkorna. – Från det ljus som jag har fått angående människor i denna del av landet, och kanske i hela Europa, är det fara för att vi väcker deras stridsanda när vi presenterar sanningen. Det finns ringa överensstämmelse mellan sanningen för vår tid och de lärosatser i statskyrkan som många har blivit födda in i och (411) uppfostrade i. De är så fulla av fördomar, och så helt kontrollerade av sina präster, att de i många fall inte ens vågar komma och lyssna till sanningen. Frågan är då, hur kan vi nå dessa människor? Hur kan det stora verket att sprida den tredje ängelns budskap slutföras? Det måste i hög grad fullbordas genom uthålliga individuella ansträngningar, genom att besöka människor i deras hem. *Historical Sketches*, s 149,150

Den stumme budbäraren — ”Men”, säger någon, ”tänk om vi inte blir insläppta hos människorna; och även om vi blir det, kan de ju vredgas över de sanningar, som vi står för. Kommer vi då inte att mena, att vi inte behöver

göra något mera för dem?” Inte alls. Även om de slänger igen dörren i ansiktet på Er, skall Ni inte rusa iväg upprörd, och mena att Ni gjort Ert, för att de skall de bli frälsta. Be Gud i tro om, att få komma in hos just dessa själar. Upphör inte med Era ansträngningar, utan studera och planlägg, tills Ni har kommit fram till andra sätt, att nå dem på. Om personliga besök misslyckas, skicka dem då sanningens stumme budbärare. Det mänskliga hjärtat är så stolt över de egna åsikterna, att våra trycksalster ofta får in en fot i dörren, där den förblir stängd för den levande budbäraren.

Jag har blivit visad många personers reaktion i Europa och annorstädes på litteratur om den nuvarande sanningen. En person tar emot ett traktat eller en tidning. Han läser något däri, upptäcker något stridande mot hans hittillsvarande uppfattning, och lägger bladet åt sidan. Likväl glömmen han ej de få ord han verkligen läst. Fastän ovälkomna, stannar de kvar i sinnet, tills intresset för att läsa mera om ämnet väcks. På nytt tar han fram bladet; på nytt finner läsaren något stridande mot hans länge omhuldade åsikter och vanor, varpå han med en fnysning slänger det i ett (412) hörn. Men den försmådde budbäraren säger inte ett ord, som ökar hans motstånd eller tänder hans stridsvilja; och när ilskan bedarrat, och han åter greppar bladet, bär det med sig samma, enkla berättelse, och nu finner han dyrbara ädelstenar däri. Änglar från Gud är till hands, för att se till att orden gör intryck i hjärtat; och fastän det känner på, ger han slutligen med sig, och ljuset intar hans själ. De, som motvilligt låter sig omvändas, visar sig ofta bli desto ihärdigare troende; och deras erfarenhet lär dem, att arbeta uthålligt och idogt för andra. — *Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists*, 150 (1886).

Utomhus- och tältmöten — Jag blev ombedd, att yttra mig om, att hålla tältmöten i Europa. Jag sade till dem, att enligt det ljus Herren har gett mig, går det att använda tält framgångsrikt på vissa platser, och om saken sköts rätt, kommer det hela att utmynna i mycket gott. Just då kände jag ej till orsaken till, att de bett mig om ett uttalande härom, men fick veta att det berodde på att broder _____ tidigare uttryckt sitt tvivel mot tält som särskilt lämpliga som möteslokaler.

Så framförde jag mina invändningar mot utomhusmöten. Dessa var väldigt krävande för våra predikanter, som måste anstränga stämbanden betydligt. Rösten måste höjas onaturligt, och blev allvarligt skadad av detta tillvägagångssätt. En annan invändning löd, att det inte skulle gå att upprätthålla disciplin och

ordning; sådant arbete skulle inte uppmuntra till strävsamma vanor i, att ingående studera Skrifterna, för att hämta både nytt och gammalt ur Guds förrådshus. — Brev 2, 1885.

Gud kommer att verka mäktigt — Ett stort arbete skall utföras i Europa. Det kan till en början tyckas gå sakta framåt och vara vanskligt; men Gud kommer att verka mäktigt genom Er, bara Ni överlämnar Er själva helt och fullt till Honom. (413) Under mycket av tiden kommer Ni att få vandra i tro, och inte rätta Er efter Era känslor. — *Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists*, 128, 129 (1886).

Till världens ändar — Sanningens ljus skall lysa intill jordens ändar. Ett klarare och ständigt ökande ljus lyser med himmelsk strålgång från Återlösarens ansikte på Hans representanter, för att de skall genomtränga mörkret i en förlorad värld. Låt oss som Hans medarbetare be om Hans Andes helgelse, för att vi skall kunna lysa klarare och klarare.

Våra ansträngningar får inte begränsas till några få platser, där ljuset har blivit så överflödande att det inte längre uppskattas. Evangelii budskap skall förkunnas för alla folkslag och tungomål och länder och folk. — *Vittnesbörd för Församlingen* 8:40 (1904).

Att nå som en livrem runt jorden — Gud har gjort Sitt folk i stånd till, att lysa upp världen. Han har anförtrott människor med förmågor, som låter dem bygga på och slutföra ett verk, som kommer att sträcka sig likt en livrem runt vår jord. Hälsohem, skolor, förlag och dylika inrättningar skall instiftas i alla delar världen.

Detta verk har dock inte utförts. I främmande länder måste insatser fordrande medel påbörjas och fortsättas. Öppnandet av hälsokostrestauranter, grundandet av hälsohem för vård av de sjuka och de lidande, är precis lika nödvändigt i Tyskland, som i Amerika. Låt alla göra sitt bästa, yvas över Herren och välsigna andra med sina goda gärningar.

Kristus samverkar med dem, som är sysselsatta i medicinskt missionsarbete. Män och kvinnor, som osjälviskt gör vad de förmår, för att inrätta hälsohem och behandlingsrum i många länder, kommer att rikligen belönas. Besökarna vid dessa inrättningar kommer att välsignas fysiskt, mentalt och andligt. (414) De uttröttade kommer att vederkvickas, de sjuka kommer att återställas till hälsa, och de som bär på syndens tunga börda, kommer att avlastas. I fjärran avlägsna länder

kommer tacksägelse att höras från läpparna på dem, vars hjärtan vänts från orättfärdighetens tjänst till rättfärdighetens. De kommer att med sina tacksamhetssånger vittna, så att andra själar vinnas för sanningen. — *Brev 121*, 1902.

England och dess städer

Hur skall de bli varnade? — Här finns det stora städer i England och på kontinenten med sina millionbefolkningar, som hittills inte har hört det sista varningsbudskapet. Hur skall dessa bli varnade? Om Guds folk bara ville utöva tro, skulle Han verka på ett vidunderligt sätt, för att avsluta uppgiften. Hör Kristi ord: ”Om två av er här på jorden kommer överens om att be om något, vad det än är, så skall de få det av min Fader i himlen.” Dyrbara löfte! Litar vi på det? Vilka sagolika resultat det skulle bli, om denna skaras förenade böner skulle stiga upp till Gud i levande förtröstan! Jesus står redo, att ta emot dessa önskningar och lägga fram dem för Sin Fader med orden: ”Jag känner dessa personer till namnet. Skicka svar på deras böner; ty Jag har ristat in deras namn i Mina handflator.” — *Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists*, 152 (1886).

Att framställa sanningen i London — Det är behov av nitiskhet i församlingen, liksom visdom för att styra denna nitiskhet. Ert själafiskande har varit alldeles för lamt. För att få uppleva ett sant verk i London och omgivande städer, måste Ni äga en förenad, oemotståndlig styrka; för kriget in på stadsporten, och låt standaret sjunka ned djupt i marken, som om Ni verkligen menade att sanningen skulle segra. Raddhågsenheten, de försiktiga åtgärderna, har varit tecken på otro; Ni har (415) inte väntat Er en nämnvärd skörd....

Sakförhållandet, att verket skrider sakta framåt i England utgör inget skäl till, att den stora missionsuppgiften skall utföras långsamt, för att rätta sig efter människors seder och vanor av fruktan för, att ta människorna med överraskning. De behöver bli betydligt mera överraskade, än de hittills har blivit. Herrens verksamhet fordrar skyndsamhet; själar går under, utan att känna till sanningen....

Eftertänksamhet krävs; men samtidigt som vissa av medarbetarna är på sin vakt, och inte direkt skyndar sig, måste vid deras sida stå de, som inser behovet av ettrigt arbete, ty annars kommer väldigt mycket att förloras, och Guds vägröjande insatser inte att skönjas. — *Brev 31*, 1892.

Ett stort verk i England — I England måste ett stort verk utföras. Det ljus, som utgår från

London, borde i klara, lysande strålar sträcka sig till fjärran fält. Gud har verkat i (26) England, men denna engelsktalande värld är förskräckligt försummad. England har behov av fler arbetare och rikligare medel. London har knappt berörts och mitt hjärta känner sig djupt rört, när tillståndet i denna stora stad framställs för mig.

Enbart i staden London borde inte mindre än hundra arbetare vara anställda. Herren upptecknar, hur vi försummar Hans verk och så småningom kommer det att bli en stor räkning att betala. — *Vittnesbörd för Församlingen 6:25, 26* (1900).

En här med arbetare — För mig framstår behovet av arbete i England som ett väldigt viktigt ämne för oss i vårt land. Vi talar om Kina och andra länder. Låt oss inte glömma bort de engelskspråkiga länderna, där många skulle komma att anamma och utöva sanningen, bara den framfördes.

(416) Hur kommer det sig, att inte mera arbete har utförts i England? Vad har orsaken varit? Jo, medarbetarna saknade medel. Säger det inte oss, att vi alltid behöver vara försiktiga med våra pengar? ...

Ingen skall föreställa sig, att en eller två personer förmår att bedriva verksamheten i London. Detta är inte den rätta planen. Samtidigt som det måste finnas ledare för verksamheten, skall där finnas en här med arbetare, som satsar hårt på att nå de olika samhällsklasserna. Arbetet måste utföras från hus till hus.—*The General Conference Bulletin*, den 22. april, 1901.

Penningbidrag skall komma — Det finns ett arbete att uträtta i London. Jag har getts ljus om, att det här verket går att utföra, och att hjälp skall komma utifrån. De med pengar kommer att skänka av sina medel. Ni behöver inte dra Er för, att be dem om pengar.—*The General Conference Bulletin*, den 22. april, 1901.

Samlingslokaler; hyr goda salar — Verksamheten i England kunde nu ha kommit mycket längre än den har, om våra bröder inte hade försökt att arbeta så billigt när verksamheten påbörjades. Hade de skaffat goda samlingslokaler och drivit verksamheten, som om de hade stora sanningar som med säkerhet skulle vinna seger, skulle de ha haft större framgång. Gud vill, att arbetet skall börja på ett sådant sätt, att de första intrycken, så långt de når ut, skall vara de allra bästa som kan ges.—*Evangeliets Tjänare*, 462 (1915).

Svårigheter med kast och klass — Förvisso förekommer det många vanskligheter, som behöver tas itu med vid framläggandet av sanningen till och med i det kristna England. En av de största härav är skillnaderna mellan de tre huvudsakliga klasserna, och känslan av kasttillhörighet, vilken är synnerligen stark i det landet. I staden utgör kapitalisterna, affärsinnehavarna och de daganställda samt ute på landet jordägarna, (417) arrendatorerna och jordbruksarbetarna tre allmänna klasser. Mellan dessa föreligger det avsevärd skillnad beträffande utbildning, åsikter och förutsättningar. Det är väldigt svårt för en enda person, att verka för alla klasserna samtidigt. Rikedom innebär högt anseende och makt; fattigdom nära nog trældom. Det här sakernas tillstånd avsåg aldrig Gud skulle existera.—*Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists*, 164 (1886).

De högre klasserna nås genom de lägre — I ett land, där en så stor del av folket hålls i ett tillstånd av slaveri av de rika, och de högra klasserna hålls i trældom av sedan länge bestående vanor, kan man bara vänta sig att framstegen för en ogillad sanning till att börja kommer att gå långsamt. Men bara bröderna är tålmodiga, och medarbetarna är klarvakna och helhjärtat griper varje lägligt tillfälle att sprida ljuset, är vi säkra på att en rik själaskörd kommer att inhöstas på engelsk mark. Taktkänsla och ihärdighet kommer att garantera medel, att nå människorna med.

Utan tvivel kommer det alltid att vara svårt, att nå de högre klasserna. Dock kommer ofta sanningen att hitta hem till de välbeställda, genom att först anammas av medelklassen och de fattiga. — *Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists*, 166 (1886).

Ett noggrannt arbete krävs — Bara för att Du inte ser samma utfall i det gamla England som i Australien, skall Du inte sätta mindre värde på det, som redan har uppnåtts. Det finns dyrbara själar i Grimsby, i Ulceby, och andra kommer att gå med oss. Det finns en del prima själar i Southampton, och brodern som jag träffade hos broder _____ och de få omkring honom är, vad jag kan bedöma, lovande material. Då de inte förstår varje tros punkt, som vi gör, behöver vi klokhet i bemötandet av dem, så att vi när helst möjligt skall bli eniga (418) och inte göra klyftan mellan oss djupare.

Syster _____ tror jag skall ansluta sig till frontlinjen, om hon visas ett klokt bemötande. Sådana som hon får inte lämnas vind för våg, utan

ansträngningar bör göras, för att ansluta dem till den ädla sanningen. Henne behöver vi som medarbetare.... Det är ett välsignat arbete, att leta upp fåren och att göra varje ansträngning, för att få in dem i fållan. Det tar tid, att befria dem från alla deras märkliga uppfattningar och felaktiga åsikter, men vi måste vara tålmodiga och icke driva bort dem ifrån oss. Gud påverkar dem, och när jag nu drar mig till minnes dåtida insatser, kommer jag ihåg besvikelser precis lika stora som dem vi måst och fortfara har att bemästra i det gamla England.—*Brev 50*, 1887.

Gud kommer att ta hand om de trofasta i England — Åtföljda av broder Brother S. H. Lane, begav vi oss till Risely, en liten stad omkring 65 kilometer utanför London. Här hade bröderna Lane och Durland hållit tältmöten under fyra veckor. Tältet hade rum för ungefär tre hundra, och kvällstid var det fullt, och utanför stod det en betydande skara.

Mitt hjärta kände särskilt starkt för dessa personer, och jag skulle gärna ha stannat längre hos dem. Om åhörarna skulle man kunna säga så här: Det var inte ont om hedervärda kvinnor. Flera av dem hade börjat att helighålla Sabbaten. Många av dem var övertygade om sanningen; men för dem var inte frågan, huruvida de kunde hålla Sabbaten och åtnjuta livets goda, utan huruvida de kunde köpa bröd, enkelt bröd, åt sina barn. Somliga samvetsgranna själar har börjat att iaktta Sabbaten. Vederbörandes tro kommer att allvarligt prövas. Men tänker inte Han, som bryr Sig om korparna, bryr Sig mycket mer om dem, som älskar och fruktar Honom? Guds öga vilar på Hans samvetsgranna, trogna barn i (419) England, och Han kommer att göra det möjligt för dem, att hålla alla Hans bud. — *Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists*, 163 (1886).

Städerna i Nord-Europa Kom och hjälp till i Herrens verk — I min senaste syn blev jag visad vikten av att arbeta i Norden. Människor väcks för att ta del av sanningen. Herren har gett bror Matteson ett vittnesbörd som når människor. Arbetet är endast påbörjat. Med förnuftigt, självuppoftande arbete kommer många själar att föras till sanningens kunskap. Det skulle finnas flera osjälviska gudfruktiga arbetare på detta missionsfält, som kommer att arbeta för själar som de som måste göra räknenskap på domens dag.

Det har visats mig att våra svenska, norska och danska medlemmar inte har gjort allt som stått i deras makt för sina egna landsmän. Så snart som

de tar emot sanningen borde de känna missionsandans eld tänd i sina hjärtan för dem som befinner sig i syndens mörker. Många söker hjälp hos sina amerikanska bröder medan de inte gör sin plikt och känner bördan som Gud kräver att de ska känna för sina egna landsmän. De skulle kunna göra mycket mer än de gör nu om de ville. Dessa syskon måste övervinna själviskhet och väckas till en känsla av ansvar gentemot Gud och sina landsmän. Annars kommer de att förlora den dyrbara lön som de skulle kunna skaffa sig genom att ställa sina förmågor till Guds förfogande. På det sättet kan de bli redskap till många själars frälsning genom personliga ansträngningar som är klokt inriktade.

Ungdomar borde utbilda sig för att bli missionärer i sitt eget land för att undervisa dem som är i (420) mörker om sanningen. Men för närvarande (skrivet 1879) är det alltför mycket bekvämlighet och för litet iver bland danskar, svenskar och norrmän som tror på sanningen. De fortsätter att tömma tillgångarna i detta land (Nord-Amerika). Därför driver jag på dem så att de förstår behovet av att ställa upp och känna ett större intresse för sitt eget folk än deras amerikanska syskon har visat. Gud kräver att dessa syskon skall komma till Herrens hjälp utan att dröja. *Advent review suppl 6. feb, 1879*

Vanor och traditioner är olika, men den mänskliga naturen är den samma – Ni måste börja att arbeta här precis som vi gjorde i Amerika, Ni borde ha Era egna föreningar för att utge traktater och Era egna förlag, och även om det tidvis verkar som om trycksaker inte åstadkommer mycket på en del platser, måste Ni kämpa på. Vi hade liknande erfarenheter i Amerika. Men vi fortsatte målmedvetet att sända ut dessa trycksaker till olika grupper, och det tog litet tid innan vi nådde någon framgång.

Det har visats mig att det behövs en helt annan karaktär på arbetet i dessa länder och en kraft från himmelens Gud måste inspirera Er till att arbeta på ett nytt sätt. Fastän våra syskon Matteson och Olsen kommer att hjälpa Er i arbetet här, önskar jag att föreslå detta nu så att Ni kan börja att tänka på ett nytt sätt. Ni kan ju göra tio gånger mer än Ni tror att Ni kan, men otron påstår att Ni varken kan göra det ena eller det andra, men det kan Ni.

Vanor och traditioner är annorlunda här än vad de är i Amerika men den mänskliga naturen är den samma både här och där. Syskonen som har (421) sanningen i hjärtat är villiga att arbeta om de bara bleve upplärda i hur arbetet ska uträttas. Ni förstår, jag har inte sovit mer än tre timmar per

natt på flera nätter, medan jag tänkt på arbetet i Europa och det verkar som om jag knappt kan hålla mig lugn när jag förstår hur det ligger till.

Jag har sett vad Gud är villig att göra för Er, men det beror på Er tro vad Han faktiskt kommer att göra för Er. Därför vill vi väcka Er tro, och utvidga Era idéer, och måtte Herren lägga arbetsbördan på var och en av Er som tror på sanningen. – *Manuskript 6, 1886.*

Stora planer för Köpenhamn – Om det i denna rika och vackra stad (Köpenhamn) ej finns någon passande lokal där sanningen kan presenteras för människor, kan vi komma ihåg att det inte fanns något rum i härberget i Betlehem för Jesu mor, och att världens Frälsare föddes i ett stall...

Jag är långtifrån övertygad om att dessa små och mörka lokaler var de bästa platser som man kunde få tag i, eller att budskapet skulle predikas i ett källarrum i denna stora stad med 320 000 invånare – ett källarrum som rymmer 200 personer, och med sittplats för endast hälften av dessa. En stor del av församlingen måste därför stå. När Gud sänder våra syskon hjälp, borde de göra allvarliga ansträngningar, vad det än kostar, för att låta människor få ljuset. Detta budskap måste ges till världen; men om inte våra syskon har stora planer och idéer, kommer de inte att se mycket utträttat.

Medan vi ivrigt borde arbeta för de fattiga, ska vi inte begränsa våra ansträngningar till dem. Vi borde inte heller lägga våra planer så att endast denna grupp åhörare nås. Det behövs kunniga människor. Ju mer intellektuell förmåga, dess mer fullständigt kommer arbetet att utföras, och dess högre kommer det att framstå för världen. Det kan ske om (422) förmågan är helgad åt Gud och helgad av Hans Ande. Människor kommer i allmänhet att förkasta varningsbudskapet. Ändå måste Ni göra ansträngningar, för att presentera sanningen för dem som har god samhällsställning och utbildning, likaväl som för de fattiga och utbildade. – *Historical Sketches*, sid. 183, 184. (1886)

Problem med att skaffa lokaler i Sverige. – I Örebro, liksom i Köpenhamn, är jag övertygad om att vi skulle få många åhörare, om våra syskon hade sett till att det funnits en lämpligt lokal för att rymma dem. De förväntade inte mycket, och därför fick de inte mycket. Vi kan ej förvänta att människor skall komma och höra impopulär sanning, när mötena som annonserats hålls i en källare, eller i en liten lokal som bara kan rymma 100 personer. Arbetets karaktär och betydelse bedöms enligt de ansträngningar som görs för att

presentera det för allmänheten. När dessa ansträngningar är så begränsade, får man intrycket att det budskap som vi presenterar inte är värt att bry sig om. På grund av bristande tro gör våra arbetare ibland uppgiften väldigt svår för sig. *Historical Sketches*, s. 200. (1886)

Nordens skörd är uppenbar. – Det har visats mig att många i Norden har tagit emot sanningen genom att läsa om den. Deras själar hungrade efter ljus och kunskap samtidigt som de fick något traktat eller broschyr i handen och jag såg att de läste dem. Hungern i deras själar blev mättad. Herrens Ande mjukade upp deras hjärtan och gjorde ett intryck på dem. Tårarna kom i deras ögon och snyftningar från deras tunga hjärtan. De böjde knä med broschyrerna i händerna och bönföll uppriktigt Herren att leda dem och hjälpa dem att ta emot ljuset som om det kommit från Honom. Några överlät sig själva till Gud. Osäkerheten var borta och när de tog emot sanningen om Sabbaten enligt det fjärde budet kände de att de verkligen stod (423) på den eviga Klippan. Jag fick se många människor utspridda över hela Norden som var redo att ta emot sanningens ljus. – *Advent Review Supplement*, den 6. februari, 1879.

I Syd-Europa

Predikande och personligt tjänande i Italien — Piedmontdalarna är omtalade. Utifrån det ljus jag har fått, finns det, överallt i de här dalgångarna, dyrbara själar, som kommer att ta emot sanningen. Jag saknar personlig kännedom om dessa orter; men jag fick veta att de på ett eller annat sätt varit knutna till Guds verk i det förflutna. Han har nu röjt vägen åt Sitt folk, så att de kan tåga fram.

De, som verkar i de här dalgångarna, måste ägna det största intresse åt sitt arbete, annars kommer de inte att lyckas. Den tredje ängeln framställs som flygande mitt uppe på himlen. Arbetet är av det slaget, att det måste utföras raskt. De måste verka disciplinerat, arbeta förnuftsmässigt och med helgelse, samt vara beredda på, att med Guds nåd stöta på motstånd.

De skall inte bara predika, utan tjäna. När de hastar åstad till verket, skall de göra personliga ansträngningar för folket, så att de når deras hjärtan, i det att de öppnar Skrifterna. Till en början kanske blott ett fåtal anammar sanningen; men när de är fullt ut omvända, kommer de att verka för andra, och snart kommer, genom lämpliga satsningar, större grupper att väckas, varefter arbetet kommer att skrida framåt snabbare.

Det återstår ännu, att uträtta ett storslaget arbete inom alla fält, varifrån vi har mottagit rapporter. I alla (424) dessa länder finns det dyrbara talanger, som Gud kommer att använda; och vi måste vara klarvakna, så att vi säkrar dem. — *Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists*, 147 (1886).

Många kommer att ta ställning för sanningen — Ängeln, som ansluter sig till den tredje ängeln, skall lysa upp världen med sin härlighet. Det är många, också i de här dalgångarna (i Nord-Italien), där arbetet tycks ha en så svår början, som kommer att inse att de hör Guds stämman tala till dem genom Sitt Ord, och i det att de frigör sig från prästerskapets inflytande, kommer de att ta ställning för Gud och för sanningen. Det här fältet är förvisso svårarbetat, och skörden låter allt vänta på sig; men där finns ett uppriktigt folk, som tids nog kommer att lyda. — *Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists*, 249 (1886).

Verksamt personligt arbete i Italien — Det är inte alltid behagligt för våra bröder, att bo där människorna bäst behöver hjälp; men deras ansträngningar skulle ofta bära mera frukt, om de gjorde det. De borde närma sig folket, sitta med vid deras bord, och bo i deras enkla hem. Medarbetarna kanske kommer att nödgas att ta med sig sina familjer till motbudande platser; men de bör hålla i minnet, att Jesus inte alltid vistades på de angenämaste platser. Han kom till jorden, för att bistå dem, som behövde hjälp. — *Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists*, 148 (1886).

Med mindre människornas intresse väcks, kommer varje satsning att bli gagnlös. Lyssnar man inte noga till Guds Ord, förstår man det inte. Folket behöver därför ett tydligt ”Så säger Herren”, för att få sin uppmärksamhet väckt. Lär dem att förstå, att deras fall belysts och fördömts av Bibeln, inte genom någon människas utsaga; att de står inför skranket hos den oändliga rättvisan, inte inför rätta i en jordisk domstol. När Bibelns glasklara, överbevisande sanning framställs för dem, angriper den (425) länge omhuldade önsknings och cementerade vanor. De blir övertygade, och det är då som de bäst behöver Er rådgivning, uppmuntran och förbön. Mången dyrbar själ står i valet och kvalet en tid, och tar sedan ställning för lögnen, eftersom ingen arbetat personligen med honom i det rätta ögonblicket. — *Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists*, 148 (1886).

Arbete i städerna i Oceanien

Många själar från Sydney — Det finns arbete att uträtta i hela världen, och när vi närmar oss tidens ände, kommer Herren att påverka många till att gå med i detta arbete. Om Du är i stånd till att använda Ditt inflytande, att sätta igång det nödvändiga verket i Sydney, kommer många själar att bli frälsta, som aldrig har hört sanningen. Städerna skall bearbetas. Guds frälsande kraft skall genomsyra dem likt ett brinnande ljus. — *Brev 79, 1905.*

Läge för evangelisering i Sydney — Nu krävs det mera helhjärtat arbete i Sydney och dess omgivningar. Det är bättre läge att bearbeta alla förorter där än någon gång tidigare, och fördelarna med hälsomässigt missionerande kräver, att verket omgärdas av större eftertänksamhet och erfarenhet....

Plantan, som satts i Sydney, kommer att ge upphov till många grenar, och varje del av verket kräver erfarna leare, på det att de olika delarna må förenas till en helhet i samklang. — *Brev 63a, 1898.*

Mera löftesrikt i vissa länder — Hälsomissionen lovar mer i Australien, än den gjort i Amerika, för att bana väg för sanningen att nå människornas hjärtan. Måtte Herrens folk (426) nu hörsamma inbjudningarna från Guds vägbanande försyn, och inse att nu är läget inne att verka. — *Brev 41, 1899.*

Varje stad och by skall få höra — Det finns många platser, som skall bearbetas. Varje stad och by belägen längs med järnvägen skall bibringas budskapet, som Herren har gett oss. Det går inte an, att stanna till och fröjdas över några få segrar. Vi måste kriga ända in till stadsporten. Herren har aldrig låtit Sig vara utan vittnen. Sanningen måste framföras i de olika förorterna till Newcastle. Från och till kanske vi måste tala utomhus. Detta har jag gjort två Söndagseftermiddagar med gott utfall. . . .

Vi har Auburn, ett ställe knappt 13 kilometer från Cooranbong, där man säkrat en kyrka, som jag skall tala i så snart jag hinner, vilket blir nästa Söndag, eller en vecka därefter. Om de inte hade gett oss tillstånd att tala i kyrkan, skulle vi ha hållit ett utomhusmöte. — *Brev 76, 1899.*

Erfarenheter i lantliga omgivningar — För närvarande håller vi möten ute i det fria. Nyligen talade jag två gånger inför nittio personer i Dora Creek, en plats knappt fem kilometer från Cooranbong, och för två veckor sedan från i

Söndags räknat i Martinsville, i en gräsbevuxen hage, inför sextio själar. Plankor hade lagts ut som sittplatser i en halvcirkel. Somliga satt på filtar på gräset; andra i hästdragna vagnar strax utanför staketet.

Det går ej att nå dessa personer på annat sätt, än med utomhusmöten. Vissa tycktes uttrycka ett omfattande intresse. Två eller tre står nu i valet och kvalet, och de mognande fälten är redo att skördas. Såvida vi inte verkligen anstränger oss för att gå utanför vår egen, trängre krets för att träffa människorna där de är, kommer vi att gå miste om många själers frälsning.

(427) Det finns ingen som helst möjlighet, att vinna tillträde till de små, enkla kyrkorna ute i obygden. Där har vi vägrats varje tillfälle, att tilltala de församlade. Men i Herrens stora tempel, utomhus — med skyn som dom och marken som golv — går det att nå åhörare, som eljest inte skulle lyssna. Vi brinner för, att höja sanningens standar på dessa orter. Människorna har ingen herde. Statskyrkan i Cooranbong står låst vecka på vecka, och folket hör ingen förkunnelse. Vi inser behovet av utomhusverksamhet på svårtillgängliga ställen. Jag är tingad för ett dylikt möte nästa Söndagseftermiddag i Dora Creek. Vi har nu två platser, där dessa möten hålls. — *Brev 79, 1899.*

Erfarenheter av, att nå dem, som inte skulle sitta inomhus och lyssna — Jag ser så mycket, som borde göras. Ingenstans går det att bara slappna av. Själar håller på att gå under, och jag måste hjälpa dem. Jag talar inom och utom församlingen. Vi tar oss ut till landsorten, och håller utomhusmöten, ty fördomarna mot sanningen är så allvarliga, att folk inte låter oss tala i det lilla, enkla hus, där de samlas till gudstjänst....

I Söndags for vi till Dora Creek, nästan fem kilometer bort, och talade till människorna under ett friluftsmöte. Ett nittiotal personer hade samlats där, och jag kände mig så fri att för dem framställa Kristus som den store Läkaren och den underbare Läraren. Alla lyssnade med intresse. Härigenom förmår jag att nå en mänskotyp, som inte infinner sig i något slags möteslokal. Vi sjunger med eftertryck. — *Brev 74, 1899.*

Ett mäktigt verk är påkallat i Nya Zeeland — Vi ser behovet av ett stort verk inom detta fält, och längtar efter anordningar och hjälpmedel att arbeta med. Jag kan nämna Wellington. (428) Det är en ort med talrika kyrkor och gott om predikanter.... Detta är Nya Zeelands huvudstad

och stora centrum. En missionsstation borde upprättas här. En kyrka, om än aldrig så enkel, borde byggas. — *Brev 9a*, 1893.

Storstäder i Europa, Australien och där bortom — Medel är bundna, som borde användas i de obearbetade storstäderna i Europa, Australien och Amerika samt i fjärran länder. Dessa städer har förbisetts i årtal. Guds änglar väntar på, att vi skall arbeta med tanke på deras invånare. Från stad till stad av alla storlekar, från land till land, skall varningsbudskapet ljuda, men inte med utvärtes pompa, utan i Andens kraft, av trons män. — *Manuskript 11*, 1908.

Sektion 13 - Personlig arbete

Behov för personligt arbete

Offentligt arbete och personligt arbete. — Lika viktig med offentligt arbete är ett hus till hus arbete på folkets hem. Som ett resultat efter man har predikade sanningen i stora sammanhang kommer det bli en ande av intresse och det är särskilt viktigt att det följs upp med personligt arbete. De som vill kolla upp sanningen behövs lära sig hur man studera noggrant i Guds Ord. Någon måste hjälpa de bygga på en säker grund. På den kritiska tiden i deras religiösa liv är det viktigt att kloka bibelarbetare kommer till deras hjälp och öppna deras förstånd av Guds Ords skattkammare. — *Evangeliets tjänare* s. 364.

Arbete Jorden. — När det predikas sås dyrbara säd. Men om personligt arbete inte görs för att arbeta jorden, slås inte säden rot. Om hjärtat inte är mjuknadt och underordnad under Guds Ande blir mycket av predikningen förlorade. Titta efter de bland åhörare som verkar intresserad och pratar med dem efter gudstjänsten. Några privata ord gör oftast mer nytta än hela predikningen har gjort. Frågar hur ämnen som predikats syns till åhörare och om det är klart till deras tankar. Genom respekt och vänlighet visar att du har ett genuint intresse för dem och deras själar. — *Vittnesbörd* bd. 6, s. 68. (1900)

Kom nära människor. — Pastorn borde dra nära individen med Jesu sympati. Försöka vakna deras intresse i de stora sakerna av det eviga livet. Deras hjärtan kan verka hårda som asfalt på motorvägen och det kan verka slöseri på tiden att presentera Frälsaren för dem, men när logiken inte skulle funka och argument blir kraftlös, kan Jesu kärlek som syns i personligt arbeteverka för att mjukgöra

det steniga hjärtan så att sanningens frö kunde slå rot. — *Evangeliets tjänare* s. 134. (1915)

Platser skulle arbetas, inte bara predikas till. — Städerna skulle arbetas, inte bara predikas till. Det måste vara hus till hus arbete. Efter varningen ges och sanningen presenteras från skriften ska många själar bli övertygade. — *Review and Herald*, 14. okt. 1902.

Mindre predikningar, mer personligt arbete. — Om bara hälften av predikningar var gjort och dubbelt så mycket personligt arbete i hemmen och församlingen, skulle det synas ett resultat som skulle förvånas. — *Manuskript 139*, 1897

Möjligheter förlorade. — När personligt arbete försummas är många dyrbara möjligheter förlorade. Om de hade använts skulle det främja arbetet kraftfullt. *Evangeliets tjänare* s. 364. (1915)

Själar som dö på grund av brist på personligt arbete. — Vi kan tala ord av uppmuntran till de som vi träffar. ”Hur gott är inte ett ord i rätt tid.” Människor dö på grund av brist på personligt arbete. — *Brev 151*, 1903.

Träd fram i tid och otid. — Predikanten borde träd fram i tid och otid, redo för att ta och förbättra varje tillfälle till att främja Guds arbete. Att vara ”i tid” betyder att vara uppmärksam till privilegier av samlingsal och tiden till gudstjänst och till tider där man umgås om religiösa ämne. Att vara ”i otid” är att vara redo vid brasan, på åkern, vid vägen eller marknaden att vända hjärtan på ett passande sätt till de stora teman av Bibeln. Med öm och glödande ande uppmanar folk till att göra Guds krav. Många, många liknande möjligheter låtas glida förbi oförbättrade, eftersom människor tror att det är otid. Men vem vet vad skulle vara effekten att en klok appell till hjärtat? — *Evangeliets tjänare* s. 186–187. (1915)

Älskar själar som Jesus gjorde. — Vi kallas till att älska människor som Jesus gjorde. Att känna en börda på själen för att syndare skulle konverteras. Presenterar Jesus kärlek. Gömma egot utom synhåll. *Manuskript 42*, 1898.

Hus till hus arbete. — Inte bara på offentligt sammanhang skulle det presenteras sanningen. Hus till hus arbete skulle göras. Låt detta arbete gå framåt i Herrens namn! — *Review and Herald*, 11. aug. 1903.

Detta hus till hus arbete, sökande efter själar, letande efter förlorade får är det viktigaste arbete som kan göras. – *Brev 137, 1898.*

Målet med hus till hus arbete. – Våra folk gör stort misstag efter ett tältmöte och samling av några själar när de tar ner tälten och känner att deras plikt är gjort. Arbetet har endast börjat. De har predikade läror som är så nya och främmande för folket och sedan lämnade säden som var sått till att samlas åt fåglarna eller att vissna bort på grund av brist på fuktighet...

Efter sanningen presenteras finns det andra predikanter, vänner och bekantar som vill plocka upp säden om de kan. Dessa mänskliga fåglar gör sanningen till att se ut som falska läror och ger ingen vila till den som är övertygade tills de har slukat upp säden genom falska förklaringar.

Vad skulle göras? Efter tältmöten är över, etablera en mission. Låt de bästa arbetare som kan finnas organiseras till en band för att sälja vår litteratur eller ge bort bladen till de som har inte råd. Förberedelser arbete är inte värt hälften så mycket som arbetet efteråt.

Efter människor har hört anledningar på vår tro, låt hus till hus arbetet börja. Blir bekant med folket och läsa till dem de dyrbara orden av Jesus. Lyfta fram Jesus korsfäst bland dem och snart skulle dem som hörde varningens budskap i tältet och övertygats där dras ut till att fråga efter vad de hade hört. Då blir tiden för att presentera anledningar på vår tro, med saktmod och i fruktan, som betyder med enkelhet och autenticitet. Ge mat på rätt tid och till varje människa sin portion. – *Brev 18, 1898.*

Predikningar tar effekt med hus till hus arbete. – Från erfarenhet av arbetare i ____ kan vi se att arbetet gjort efter ett tältmöte är av mycket större betydelse än det innan. Under många år har det visat mig att hus till hus arbete är arbetet som gör att predikningar tillatt lyckas. Om de som är intresserade är inte besökt av våra arbetare kommer andra predikanter på deras väg och förvirra dem genom att citera fel och förvränga skriften. Dessa lyssnare är obekanta med Bibeln. De tror att deras pastorer måste vara ärliga och fördomsfria människor, så de ge upp deras övertygelser. Men om våra arbetare kunde besöka de intresserade och förklara sanningen mer fullständigt och visa sanningen i kontrast till villoläror, skulle dessa bli etablerade.

Hade detta arbete gjorts med iver, vaksamhet och uthållighet, precis som de som ska stå till svars,

hur många fler kärvar skulle ha varit frukten av säden som sås under tältmöten.

Detta arbete har gjort i _____. Det finns inte mindre än 50 nya sabbatshållare tack vara detta personliga arbete, detta jagande efter själar. Om arbetare som Gud har utsett inte gör deras jagande efter förlorade får, kommer Satan att lyckas i hans arbete att förstöra. Själar kommer att gå förlorade som skulle ha funnits och återställts. – *Brev 18, 1898.*

Vissa nås inte med offentligt försök. – På stora städer finns vissa klasser som inte nås med offentliga möten. Dessa måste hittas som herden söker efter sina förlorade får. Uthållig personlig arbete måste göras för deras del. – *Evangeliets tjänare s. 364 (n 269). (1915)*

Till de som vill inte komma på festen. – Om de vill inte komma på evangeliets fest som Guds kall bjuda de på, måste Guds budbärare justera sig efter omständigheter och bära budskapet till dem vid hus till hus arbete. De måste utvidga deras arbete till vägar och stigar och ge ut det sista budskapet till världen. – *Brev 164, 1899.*

Även till de ointresserade. – Besöka även hemmen av de som visa inget intresse. Medans nådens ljuvliga röst bjuda syndare, arbeta med varje energi av hjärta och hjärna som Paulus gjorde som ”natt och dag, aldrig har slutat förmana var och av er under tårar”. På Guds dag, hur många skulle konfrontera oss och säga: ”Jag är förlorade! Jag är förlorade! Du varnade mig aldrig, du bad mig aldrig följa Jesus. Hade jag trott som du skulle jag har följt varje förlorade själ inom räckhåll med böner och tårar och varningar. – *Review and Herald, 24. juni 1884.*

Bära Guds Ord till varje människans dörr. – Medier ärett verktyg som kan nå många som skulle vara omöjligt genom pastorsarbete. Ett stort verk kan göras genom att visa människor Bibeln precis som det står. Bär Guds ord till varje människans dörr och uppmana sina raka ord på varje människans samvete. Upprepa Frälsarens bud: ”Sök skriften”. Ber de till att ta Bibeln precis som den är och vädjar om gudomlig upplysning och sedan, när ljuset skiner, acceptera varje stråle. Be dem leva utan rädsla med konsekvenserna. – *Review and Herald, 10. juli, 1883.*

Gud ska leda till hemmen. – Ljus, ljus från Guds ord, detta är vad folket behöver. Om Ordets lärare är villiga ska Gud leda dem till nära relation med folket. Han ska leda dem till hemmen av dem som behöver och önskar sanningen. När Guds

tjänare söker efter förlorade får kommer deras andliga förmågor vakna och få kraft. När de känner att de är i harmoni med Gud känner de glädje. Under den Helige Andes ledning få de en erfarenhet som är ovärderlig för dem. Deras intellektuella och moraliska förmågor få deras högsta utveckling eftersom nåd kommer som svar på behov. – *Review and Herald*, 29. dec. 1904.

Att vinna familjer

Att be och studera med familjer. – När många är övertygade och störde om sanningen, borde intresset uppföljas med kloka, ivriga och uthålliga arbete...Kallet är till män som ska gå fram fylld med den Helige Ande, och arbeta för själar. Pastorn borde inte begränsas i arbeten till talarstolen eller vila sig på något ljuvligt hem bland bröderna. Han måste vakta efter själar. Han måste besöka människorna på deras hem och genom personligt arbete försöker sätta intryck av sanningen på hjärtat och samvetet. Han måste be med familjer och håller Bibelläsningar med dem. Med finkänslighet och visdom be han sina medmänniskor att de göra deras plikt för att följa Guds Ord. Hans dagliga samtal med de borde uppenbara vad på hans karaktär är god och ren, ljuvlig och utmärkt, nådig och ärtig.

På tiden av den först och andra änglabudskapet gjorde arbetet på det har visset. Människor berördes till att söka Skriften och de visade för andra vad sanningen blev uppenbarad. Det var personligt arbete för individer och familjer som gav budskapet deras underbar framgång. – *Review and Herald*, 27. jan. 1885.

Vissa familjer nås endast inom hemmen. – Det finns familjer som skulle aldrig nås med Guds Ord om inte Hans tjänare gå in i deras hem och genom ivrig tjänst, helgad av den Helige Ande, bryta ner barriärer. När människor ser att dessa arbetare är nådens budbärare är de redo att lyssna på orden som talas genom dem...

När en arbetare ber på den familjen som han besöker blir medlemmar berörda som de skulle inte få om det var ett offentligt möte. Guds änglar komma in i familjecirkeln med honom och åhörare är förberedd för att ta emot Guds ord. Om budbärare är ödmjuk och ångerfull, om han har en levande koppling till Gud, tar den Helige Ande Ordet och visa det för de som han arbeta för....

Herren vill att sanningen ska komma närmare folket och det kan endast nås genom personligt arbete. Det finns mycket i budet "Gå ut på vägar och stigar och se till att människor kommer in, så att mitt hus blir fullt." Det finns ett arbete som ska

göras på det har vis som har inte hänt än. Låt guds arbetare lär ut sanningen i familjer och drar nära till de som arbeta för. Om de samarbetar med Gud ska han klä de med andlig kraft. Jesus kommer att leda dem i deras arbete och kommer in i husen med dem. Han ska ge dem ord att tala som ska sjunka djup i hjärtat av lyssnare. Den Helige Ande ska öppna hjärtan och sinnen för att ta emot strålen som komma från ljusets källa. – *Review and Herald*, 29. dec. 1904.

Finna vägen till hjärtat. – Till alla som arbeta med Jesus skulle jag säga: "Var du än kan finna tillgång till människor bredvid eldstaden, använda möjligheten. Tar din Bibeln och öppnar till dem dessa stora sanningar. Din framgång beror inte så mycket på din kunskap och tidigare framgångar, än på dina förmågor att finna vägen till hjärtat. Genom att vara social och att komma nära människor, kan du vända deras tankegångar lättare än med den skickligast tal. Att delar Kristus med familjer, genom eldstaden och i små samlingar i privata hem är oftast mer framgångsrik till att vinna själar än predikningar som ges på gatan, till de rörande folkmassorna eller även i samlingsal eller kyrkor.

Alla som går med på detta personliga arbete borde akta sig att inte bli mekaniska i deras sätt att arbeta, likaväl pastorn. De borde ständigt lära. De borde ha en uppriktig iver för att skaffa de högsta kvalifikationer, att vara duktiga med skiften. – *Evangeliets tjänare* s. 193 (1915)

2 och 2 vid personligt arbete. – Det borde alltid finnas 2 och 2 av våra bröder att gå ut tillsammans och sedan så många fler som de kan samla för att besöka och vaka intresse bland familjer vid personligt arbete. – *Brev* 34, 1886.

Pastorn med frun. – Spår efter människor. Visa takt och skicklighet när man besöka familjer. Ber med de och för dem. Bära sanningen till dem i stor ömhet och kärlek och återbäringen kommer säkert. Om pastorn och hans fru kan både samarbeta i detta arbete, borde de göra det. -- *brev* 18, 1898.

Evangelistiska besök.

Följ upp intressen. - En pastor kanske tycker om att predika, för det är den trivsamt del av arbetet och är jämförelsevis lätt, men ingen pastor borde mättas genom förmågan att tala. Den stora delen komma efter han lämna talastolen med att vattna det som sätts. När man vakna intresse borde det uppföljs med personligt arbete – besök, hålla bibelläsningar, visa de hur man söka skriften, be med familjer och andra intresserade och söka

djupna intrycket på hjärtan och sinnen. – *Vittnesbörd* bd. 5, s. 255. (1885)

Att svara frågor. – Ingen pastor är riktig utrustad till arbetet som inte vet hur man möta folk i hemmen och kommer nära deras behov. Människor borde låtas fråga om ämnen som presenterats som verkar oklart för dem. Guds ljus skulle tas framför deras syn. Hur ofta när det var gjort och pastorn lyckats svara deras frågor har ett genombrott av ljus kommit in deras fördunklat sinne och hjärtan blev tröstade tillsammans i evangeliets tro. Här är sättet som vi ska arbeta för att stråle ljus i sinnen som söka efter kunskap av frälsningens väg. – *Review and Herald*, 19. april 1892.

Träna arbetare för uppföljning. – Några borde uppläras nu under dig så att om du skulle kallas bort till något annat ställe kunde de fortsätta att göra en inflytelse. Låt oss ber om detta. Vi måste be och arbeta och tro. Gud är vår effektivitet. – *Brev* 376, 1906.

En effektiv metod för människor av ordinära förmågor. – Människor av ordinära förmågor kan åstadkomma mer genom personligt arbete från hus till hus än genom att ställa sig på populära ställen vid stora kostnader, eller genom att hyra salar och kalla ut folkmassorna. Personlig inflytelse är en kraft. Ju mer direkt vårt arbete för våra medmänniskor, ju större godhet kommer att åstadkommas. ...Du måste komma nära dem som du arbeta för, så att du inte bara höra din röst, men också känner din hand och lära dina principer och förstår din sympati. – *Review and Herald*, 8. dec. 1885.

Lär ut hälsosam livsstil genom personligt arbete. – Ingen som lär ut sanningen borde känna som hans utbildning är klar innan han har studerat hälsans lagar och vet hur rätt agerande har på det andliga livet. Han borde vara kvalificerad att tala till människor med kunskap angående dessa saker och visa dem med eget exempel som ska ge kraft till hans ord. Att lär ut korrekta vanor är en del av en pastors arbete och han kommer att få många möjligheter att instruera de som han kommer i kontakt med.

När han går från hus till hus borde han söka förstå folkets behov och presentera rätta principer och ger undervisning för det som är för deras bästa. De som har en väldig begränsad kost borde få råd om vad kan läggas till och till de som leva med lyx och lasta deras bord med massa onödiga och skadliga rätter, rika tårter, bakelser och smaktillsatser borde höra kostråd som är

nödvändiga till hälsa och främja andlighet. – *Brev* 19, 1892.

Korta tal-mer Bibelläsningar. – Undvika långa predikningar. Folket kan inte ta emot hälften av de tal som dem höra. Ge korta tal och mer Bibelläsningar. Nu är tiden för att göra varje punkt så klart som milstolpen. – *Brev* 102a, 1897.

Inte lämna över arbete till medhjälpare. – Vi måste ta emot varje möjlighet att göra personligt arbete. Det måste göras även om det ska vara mindre predikningar...

Denna del av pastorsarbete ska inte försummas eller lämnas över till dina fruar eller någon annan. Du måste utbilda dig själv att besöka varje familj som du möjligt få tillgång till. Arbetets framgång kommer att vittna om att det är det mest framgångsrik arbete en pastor kan göra.

Om han försumma detta arbete, att besöka folket i hemmen, är han en trolös herde och Guds tillrättavisning vila på honom. Hans arbete är inte halv gjort. Om han ger personligt arbete kunde ett stort arbete genomföras och många själar samlas in.

Gud kommer inte att ta någon ursäkt för försummelse av det nödvändigast del av pastorsarbete, som är att komplettera arbetet och binda budbärare till hjorden, fåren och lammen av Guds åker.

Herren själv gör det mänskliga instrument till en ljusbärare till folket genom sin personliga insats och identifiera sig själv med folket som Han arbeta för.

Hjordens svaga behöver styrka på rätt tid – ord som trösta, styrka och etablera de så att dem blir rotade, grundade och etablerade i tron. Det är sättet och den medel som Gud har förordnat för att möta folket där de är. Jag känner igen de platser som jag har arbetat på, de samma ställen som blev förlorade till Guds sak eftersom budbäraren som tog de sanningen dit inte har gjort personlig arbete eftersom det var obehagligt arbete att engagera i. – *Brev* 18, 1893.

Arbetet kan inte göras genom ombud. – När folket där de är genom personligt arbete. Bli bekant med dem. Arbetet kan inte göras genom ombud. Pengar som lånas eller lämnas kan inte åstadkomma det. Predikningar kan inte göra det. Lär ut Bibeln i familjer – det är en evangelists arbete och detta arbete måste förenas med

predikningar. Om det tas bort blir predikningar till stor del misslyckande.

De som söker efter sanningen måste ha ord som talas till de i rätt tid, eftersom Satan talar till de genom hans frestelser. Om du möta motstånd när du försöka hjälpa människor, bry dig inte. Om det verkar knappast något goda resultat från ditt arbete, bli inte missmodig. Fortsätta arbeta, var diskret, vet när man ska tala och när man ska hålla tyst. Vakta själar som någon som är ansvarig och akta för Satans avsikter att du inte svängar från din plikt. Låt inte svårigheter gör dig missmodig eller skrämna dig. Med stark tro, med fast avsikt, möter och vinna över dessa svårigheter. Så frön i tro och med håll inte tillbaka. – *Evangeliets tjänere* s. 188, 189. (1915)

Lär ut och håller Bibel-läsningar. – Du tycker om att predika och borde få möjligheter där du än går. Du kan göra ett bra arbete på det sättet men det är inte allt det nödvändiga arbete som måste göras. Folk behöver läras upp och utbildas. Många predikningar som ges, om det var bara halv så långt, skulle vara mycket nyttigare för lyssnare.

Tar tid till att lära ut och hålla Bibel-läsningar. Få de punkter och texter fastnade i lyssnares tankar. Låt de fråga och sedan svara de på det enklast och rakaste sätt möjligt, så att deras sinne kan ta emot de sanningar som presenterats.

Lär ut som Kristus gjorde. Studera Hans exempel, Hans sätt att lära ut. Han predikade få gånger men var Han än gick, stora skaror samlade för att lyssna på Hans undervisning. Pastorer måste utbildas som arbeta mer enligt det gudomligt mönster. Du har inte ens började utbildningsarbete. Människor vill lyssna på predikan efter predikan och kom ihåg bara några punkter på talet, som snart förlora kraften på sinnet. Andra saker kommer in och kväva sanningens frön. Herrens väg är den bästa väg för att sätta intryck på sinnen, punkt efter punkt, de sanningar som är viktigast för deras eviga vinning. Låt hjärtats frön blir förberedd och säden sätt på så vis att det kommer att gro och bära frukt. – *Brev* 29, 1890.

Att lära konsten av personlig arbetet Alla som kan borde göra Bibelarbete. – Alla som kan borde göra personligt arbete. När de går från hus till hus och förklara Skriften till folket på ett klart och enkelt sätt kommer Gud att göra sanningen kraftfullt till att frälsa. Frälsaren välsignar dem som göra detta arbete. – *Brev* 108, 1901.

Doktriner är inte huvudmålet för personligt arbete. – Det finns många själar som längtar utan ord efter ljus och försäkran och styrka utöver var de har. Dessa människor borde sökas upp och arbetas för med tålmod och uthållighet. Be Herren enträget för hjälp. Presentera Jesus, eftersom du känner Honom som din personlig Frälsare. Låt Hans bevekande kärlek, Hans rik nåd strömma fram ur människoläppar. Du behöver inte visa doktrin punkter om du inte få frågor. Men tar Guds ord och med öm, bevekande kärlek för själar, visa de den dyrbara rättfärdigheten av Jesus, som du och dem måste komma till för frälsning. – *Manuskript* 27, 1895.

Lära att samla skörden – Det är behov av utbildning för alla som träda in i evangeliets fält, inte bara att lie och meja skörden, men att kratta den, samla den och ta hand om den ordentligt. Detta mejande arbete har varit gjort överallt och blev till lite nytta eftersom det var så lite personligt arbete att sortera vetet från agnar och samla det i kärvar för bevaring i ladan. – *Brev* 16e, 1892.

Lära konsten av hur man använde evangeliets nät. – Sinnet borde vara aktivt för uppfinningar av det bästa sättet för hur man kan nå folket bredvid oss. Vi borde inte satsa långt med stora kostnader. Det finns familjer och individer nära oss som vi borde göra personliga insatser. Vi oftast låta möjligheter inom räckhåll slippa undan för att istället arbeta på avstånd ett arbete som är mindre hoppfullt och våra tid och medel blir kanske förlorade på båda platser. Arbetarens studie borde nu vara att lära konsten av att samla själar in i evangeliets nät. – *Review and Herald*, 8. dec. 1885.

Naturlig enkelhet i evangelisationsarbete. – Jesus arbete var till stort sätt av personliga intervjuar. Han hade ett troget intresse för åhörare av endast en person, och denna själ har taget hans upplysningar till tusentals.

Utbilda ungdomar för att hjälpa andra ungdomar, och när du söka göra detta kommer du att få en erfarenhet som ska gör dig bättre kvalificerad för ett större krets. Tusentals hjärtan kan nås på det enklaste sätt. Det mest intellektuella människor, som få beröm som världens största och begåvade människor, få oftast lindring genom det mest ödmjuka och enklast ord talade av en som älskar Gud. En som kan tala av Guds kärlek så naturlig som världsliga tala om saker som deras sinne begrunda och matas med. Ord, även de som är väl förberedd och studerade, har lite intryck, men det sann ärliga arbete av ett Guds barn med ord, eller

tjänst med små saker, gjort in naturlig enkelhet, ska lösa upp dörren som har varit löst för länge från många andra. – *Review and Herald*, 9. maj 1899.

Kom upp till folk, övertygande, trevlig. – Kom upp till folk på ett övertygande trevligt sätt, fullt med glädje och Jesus kärlek...Ingen tunga kan uttrycka hur dyrbara Ordets tjänst och den Helige Anden är. Ingen mänskliga uttryck kan förklara värdet av att förståelse och hur, genom att leva genom tro man ta emot välsignelse som ges av Jesus när han går förbi. – *Brev 60*, 1903.

Viktighet av att skaka hand. – Mycket beror på sättet som du möte de som du besöka. Du kan ta en persons hand vid hälsning på en så sätt som du få hans förtroende genast, eller på en så kall sätt så att han tycker att du bryr dig inte om honom. – *Evangeliets tjänare* s. 137. (1915)

Unga män för stadsmission arbete. - Unga män borde undervisas så att de kan arbete på dessa städer. De kanske aldrig presentera sanningen från talastolen men de kan gå från hus till hus och dirigera folket till Guds lamm som ta bort världens synd. Villfarelsers damm och avfall har grävd undan de dyrbara sanningens skatter, men Guds arbetare kan avslöja dessa skatter så att många kan titta på med glädje och beundran. De finns en stor mängd av arbete som passar olika sinnen och förmågor. – *Historiska skisser*, s. 182. (1886)

Fördömar brytas ner

Bibel-läsningar och visitation förberedda för insatsen. – Arbete ska börjas tyst utan oväsen eller basunljud. Det påbörjas med Bibelläsningar och på så sätt undervisa folket. Detta plan skulle vara mycket effektivare än att börja med predikningar. – *Brev 89a*, 1895.

Motstånd undvikas genom personliga arbete. – På Guds tjänst ska hinder och svårigheter mötas. Omständigheter tillhör Herren och Hans tjänare måste möta svårigheter och motstånd. De är Hans utvalda metoder av disciplin och hans bestämda villkor till säker förbättring, framsteg och framgång. Jag vädja till Herrens tjänare att komma ihåg att det finns ett arbete som ska göras i tystnad utan att väcka det starka motståndet som stänga hjärtan till sanning. – *Brev 95*, 1896.

Visitation bestämmer visheten av offentlig kampanj. – Jag säger till dig i Herrens namn att med dina nuvarande arbetare kår är du inte förberedd att gå in i ett hårt ställe där fördömar är stark. Om hälften av tiden som göras till offentliga

insatser skulle satsas på hus till hus undervisning, tills att folket har lärt känner att vår arbetare är religiöst uppriktiga och anledningar till deras tro, skulle det gå mycket bättre. Efter detta arbete är gjort kan det bestämmas om en mycket dyrbar kampanj skulle var värt.

Offentliga insatser har hänt som har gjort mycket god. Vissa har tagit emot sanningen men hur få har dem varit. Herren önskar att vi skulle komma nära folket och det kan endast hända med personligt arbete. – *Brev 95*, 1896.

Takt behövs för att bryta ner fördömar. – Natanael bad om att få veta om det verkligen var den Kristus som Mose och de profeterna talade om. När han fortsatte be kom en av de som tagits till Kristus, Filippus, och kallade honom och sade ”Vi har funnit Honom som Mose skrev om i lagen och som profeterna skrev om. – Jesus, Josefs son från Nasaret.” Märk väl hur snabbt fördömar kommer. Natanael säger ”Kan det komma något gott därifrån?”. Filippus kände de starka fördömar som fanns bland många mot Nasaret och han tvistade inte så att inte väcker hans stridsamhet. Han endast sade ”Kom och se”.

Har är en punkt för våra pastorer, kolportörer och Bibelarbetare. När du möta de som Natanael som har fördömar mot sanningen, främja inte dina åsikter för hård. Tala med de först om ämne som du håller med om. Böja med de i bön och i ödmjuk tro presentera dina önskemål till nådastolen. Både dig och de kommer att dras närmare himlen, fördömar kommer att försvagas och det komma att vara lättare att nå hjärtat. – *Historiska skisser*, s. 149. (1886)

Arbete för de gamla

De bara vänta för sanningen. – Det är underbart hur många gamla de arbetare finna som behöver endast lite arbete för att leda de till att ta emot sanningen, sabbaten och allt. ”Men”, säger dem, ”det här är vad vi har bett om. Vi visste att Skriften hade mycket att säga om ämnen som prästerskapet inte talade om och kunde inte förklara för oss”. Dessa bara glädje sig i sanningen och ljuset. Deras glädje verkar fullkomliga. – *Brev 18*, 1898.

Livet börja med omvändelse. – Jag läste nyligen den följande händelse: ”En gammal man, omkring 70 eller 80 år, togs till mig som ett minnesmärke av Guds nåd. Jag frågade hur gammal han var. Han tittade på mig ett tag och sedan sade hanmed darrande röst och tårar som rann ner kinderna,” Jag är 2 år gammal”. Jag uttryckte förvåning och sedan sade han ”tills 2 år

sedan levde jag livet av en död man. Jag visste inte vad det var att leva tills jag möt det livet som är gömd med Kristus i Gud.” – *Brev 160*, 1903.

En tidig erfarenhet. – Realitet av en sann omvändelse var så klar till mig att jag ville hjälpa mina unga vänner ut i ljuset med varje möjlighet. Jag organiserade möten med mina unga vänner, vissa som var betydligare äldre än mig själv och några som var gifta. Vissa av dem var fåfängliga och tanklösa och min upplevelse verkade till dem som tomt prat och de lyssnade inte på mina appeller. Men jag bestämde mig att jag aldrig skage mig till dessa vänner som jag hade stort intresse i skulle lämna sig över till Gud. Under flera nätter bad jag vädjande för dessa som jag hade samlat. Vissa hade kommit ur nyfikenhet och andra tyckte jag var tokig med mina strävningar, särskilt eftersom dem visade ingen oro på deras egna del. Men på varje möte fortsätter jag att vädja och ber med varje individ personligt till var enda hade lämnat sig över till Jesus och erkände Hans nådefull kärlek. Alla blev omvänt.

Natt efter natt på mina drömmar verkade jag arbeta för andras frälsning. Ibland kom vissa fall upp på minnet och efteråt sökt jag ut dessa och bad för dem. Med varje fall utan en har dessa personer lämnat sig över till Jesus. – *E Whites liv i skisser*, s. 41, 42. (1915)

22 år efter att jag sått säden. – Efter mötets avslutning (på Michigan lägret) en syster tog mig vid handen och uttryckte stor glädje att träffa syster White igen. Hon frågade om jag minns besöket vid en stuga i skogen 22 år innan. Hon hade gett mig fikaoch sedanlämnade jag en liten bok, *Experience and Views*. Hon berättade hur hon hade lånat boken till grannar och när nya familjer flyttade in i närheten, blev det inte så mycket kvar av den. Hon uttryckte en stor önskan att kunde skaffa en annan kopia. Hennes grannar var djup intresserade av den och ville träffa författaren. Hon sade att när jag besökte henne och pratade om Jesus och himlens skönheter med så mycket iver att hon blev häpen och hade aldrig glömt det. Efteråt skickade Herren pastorer som predikade sanningen till dem och nu fanns det en samling som håll sabbaten. Inflyttandet av den lilla boken, nu sliten med användning utvidgades från det ena till det andra och gjorde sitt jobb i tystnad till jorden var redo för sanningens frön.

Jag minns väl det långa resan vi tog för 22 år sedan i Michigan. Vi var på väg till att hålla ett möte in Vergennes. Vi var 1,5 mil därifrån. Vår förare hade kört den vägen många gånger och var väl bekant med vägen, men var tvungen att

erkänna att han hade gått vilsen. Vi reste 4 mil den dagen, genom skogen, över stockar och fallna träd där det knappast fanns något spår av en väg... Vi kunde inte förstå varför vi utsatts till detta vandrande i öknen. Vi blev jätteglad när vi såg den lilla öppna plats med stugan. Det var där jag träffade systemen som jag nämnde. Hon bjöd oss in trevligt och gav oss fika som vi tacksamt tog emot. När vi vilade pratade jag med familjen och lämnade de den lilla boken. Hon var glad för den och bevarade den tills nu.

Under 22 år våra vandringar på resan verkade underlig till oss, men här träffade vi en stor grupp som nu tro på sanningen och som räknade det första träffet med sanningen från inflyttelse av denna lilla boken. Denna syster som snällt tog hand om oss, tillsammans med flera av hennes grannar nu glädje i ljuset av nuvarande sanningen. – *Signs of the Times*, 19. okt. 1876.

En upplevelse i Nimes, Frankrike. – När jag arbetade i Nimes, Frankrike gjorde vi det till vårt arbete att rädda själar. Det fanns en ung man som blev missmodig under Satans frestelser och delvis genom vissa bröder som gjorde misstag och förstod inte hur man handskas med ungdomar. Han gav upp sabbaten och startade arbete på ett företag som skulle förbättra hans utbildning i urmakeri. Han är en duktig man. Min ur behövde reparationer och så träffade vi. Så snart som jag tittade på hans ansikte visste jag att det var han som Gud visade mig i synen. Alla omständigheter kom upp framför mig...

Han kom på mötet när han trodde att jag skulle tala, och satt och tittade rakt på mig genom hela talet, som var översatt av bröder Bourdeau. Jag kände en plikt att arbeta för det har unga mannen. Jag talade 2 timmar med honom och vädjade om faran med hans situation. Jag sade att eftersom bröderna hade gjort misstag var det ingen anledning att han skulle sörja Jesus hjärta, som älskade honom så mycket att Han dog till att frälsa honom....

Jag berättade för honom att jag kände historien med hans liv och hans fel, som var endast enkla fel av ungdoms dumheter och som inte var av ett sätt som skulle handskas med så stor stränghet. Efter det vädjade vi till honom med tårar att vända helt om, och lämna Satans och syndens tjänst, eftersom han har blivit en avfälling, men han kunde vara som den förlorade sonen som vände tillbaka till sin Fars hus och tjänst. Han hade en bra situation med hans jobb. Om han håll sabbaten skulle han förlora hans tjänst. Om endast några få månader skulle hans gör färdig hans

lärlingsprogram och då skulle han ha en bra utbildning. Men jag väddade om ettomedelbart beslut.

Vi bad ivrigt med honom och sade till honom att jag inte vågade låta han gå över tröskeln till han sade framför Gud och änglar och de som satt där, ”Jag vill från idag vara en kristen.” Hur mitt hjärta sjöng när han sade detta. Han sov inte denna natt. Han sade att så snart som han lovade det verkade han vara på en ny väg. Hans tankar verkade renade, hans mål ändrade och ansvaret som han tog verkade så alvarligt att han inte kunde sova. Nästa dag talade om för chefen att han inte kunde jobba för honom längre. Han sov endast lite under 3 nätter. Han var glad och tacksam att Herren hade visat till honom hans nåd och kärlek. – *Brev 59, 1886.*

En effektiv bruk av litteratur. – Det finns en man och hans familj som vi tyckte mycket om. Han gillar att läsa och har en stor gård där han odla fina apelsiner och citroner m.m. Men i början vill han inte ta ställning helt till sanningen och gick tillbaka. De berättade det för mig. På natten verkade Herrens ängel stå vid min sida och säger till mig ”Gå till bröder _____ och ställa dina böcker framför honom och detta ska frälsa hans själ.” Jag besökte honom och tog med mig några av mina få stora böcker. Jag pratade med honom precis som om han var fortfarande en del av oss. Jag talade om hans stort ansvar. ”Har är alla dina grannar runt omkring dig. Du är ansvarig till varje imdivid. Du har kunskap om sanningen och om du älskar sanning och står fast ska du vinna själar för Jesus.”

Han tittade på mig lite konstigt som att säga ”vet du inte att jag har lämnat sanningen och låtit mina döttrar gå till danser och söndagsskolor, att vi hålla inte sabbaten längre?” Men jag visste det. Men jag talade med honom som om han var med oss. ”Nu, sade jag, ska jag hjälpa dig att börja ditt arbete för dina grannar. Jag ska ge dig en present av några av mina böcker.” Han sade att han hade redan ett bibliotek. Sade jag, ”Jag ser inga böcker har. Kanske du skulle känna dig försiktig att lämna ut dina egna böcker. Jag har kommit för att ge dig dessa böcker så att dina barn kan läsa de och det skulle vara en styrka för dig.” Jag böjde mig ner och bad med honom, och när vi steg upp rullade tårar ner på hans kinder. Han sade ”Jag är så tacksam du kom för att hälsa på mig. Tack för böckerna.”

Nästa gång jag besökte honom berättade honom för mig att han hade läste en del av Patriarker och Profeterna. Han sade ”det finns inte ett enda ord

som jag skulle ändra. Varje paragraf tala rakt till hjärtat.”

Jag frågade bröder _____ om vilken av mina stora böcker han betraktade den viktigaste. Han sade ”Jag lånade ut alla dem till mina grannar. Hotellägare tycker att Den Stora Striden är bäst. Men jag tycker att Patriarker och Profeterna är bäst. Det är den som drog mig ur leran.”

Kort sagt, så tog han ställning fast för sanningen. Hela hans familj förenade sig med honom och de har varit medlen till att frälsa andra familjer. . – *Generalkonferens Bulletin, 5. april 1901.*

Samtal med en ung troende om arbetet. – En ung kvinna omkring 40år gammal introduceras för mig. Hon hade precis beslutat att lyda sanningen i Canterbury. Hennes man sympatisera med henne och gör allt han kan för att ta henne till möten. De har en fin stuga som de äger. Hon kom ut till vagn och pratade med oss. Hon sade att folket i Canterbury inte är kyrkliga folk men tältet på _____ har varit en bra reklam och folket ville veta vad det hela handla om. På det sättet kom de ut på möten och många är intresserade. Du kan inte få de att komma in en kyrka eller sal, men tältet vill de komma till....

System som talade till mig vid vagnen sade ”dessa sköna saker i Bibeln är underbar för mig. Det är så konstigt att vi såg inte de innan. Bibeln är fullt med rikedomar och jag vill ta alla möjligheter att lyssna och förbättra mig, så att jag kan tala om för andra. Folket har i Canterbury behöver just detta sorts arbete. Om du ställa upp tältet vill de komma.” – *Brev 89a, 1895.*

Några blad från dagbok 1892. – *Okt 26.* Vi hade lovat besöka bröder och syster H så efter middag idag åkt Elder Daniells, May Walling och jag dit. Under frestelser av fienden har syster H lämnat sanningen...Efter ett kort samtal böjde vi alla i bön och Herren andades på oss sin Helige Ande. Vi kände Guds närvaro och vi verkligen hoppas att det stora försöket ska inte var förgäves.

Nov 5. Det var en vacker dag men jag vara nästan kraftlös. Vi gick på mötet och bjöd vår granna att åka med oss. Hon snabbt gick med på detta och verkade berörd. Hon talade fritt på väg till mötesplatsen men på väg hem verkade hon alvarlig och sade ingenting. Jag talade om liknelse av mannen som saknade bröllopsklänning och vi hade ett alvarligt möte. Efteråt berättade henne till min svägerska at hon var ledsen att hon inte var med på alla möten som hölls sedan vi kom. Hon

sade att hon inte ska missa en enda mer under tiden vi var kvar.

Nov 6. Vi hade planerat att köra en tur på bergen...men jag kände en börda för bröder och syster H och kände att vi inte kunde åka till bergen och låta Guds arbete vänta. Med väldig osäkra riktningar åkte May Walling och jag ut till att hitta bröder Hs hus. ...Till slut nådde vi framgång. Jag berättade för bröder och syster H att jag hade kommit för att prata med dem. Vi började prata med halv tre och försättande tills klockan fem. ...Jag gjorde allt jag kunde för att hjälpa syster H. Hon gråt nästan hela tiden vi pratade. Jag tror att Herrens Ande rörde vid hennes hjärta. Jag bad med de och sedan lämnade de i Guds händer.

Nov 7. Jag sov bra genom natten. På halv fem gick jag upp och började skriva. Vid 10 tiden red May Walling och jag ut för att besöka Syster E.

Nov 8. Jag sov bra genom natten. Under dagen åkt jag till huset där syster F hyra med sina barn. Vi tog henne ut för att rida med oss och hade ett långt samtal. Hon är en kvinna som har sett mycket problem.

Nov 9. Vi fick en inbjudan och so åkte vi ut till ett fint skogsområde, där sabbatskolans barn och föräldrar var samlade för picknik. ...Jag talade ungefär en halv timme. Ett antal otroende var närvarande.

Nov 10. Jag skrev tills lunch och efteråt åkte vi till Bourdon för att träffa några systrar där. Vi hade en dyrbar bönesång och trodde på Guds löfte att där två eller tre är samlade i Hans namn, vill Han möta med de och välsigna dem. Jag läste något viktigt till de som var där och pratade med dem. Jag arbetade hårdare än när jag bruka tala på sabbaten. Jag var med de för nästan två timmar. Det var nästan mörkt när vi kom hem men jag var välsignad av Herren och var glad i Hans kärlek.

Nov 11. Jag känner att jag gör för mycket. Sedan sabbaten har jag skrivit 86 blad på brevpapper och gjorde några besök till folk i deras hem. Idag på eftermiddag besökte jag bröder och syster H och lämnade några böcker.

Nov 21. På kl. 14.00 idag besökte jag bröder och syster H och läste några saker som hade skrivit för att möta de svårigheter som existera i syster Hs tanker.

Nov 27. Idag besökt jag syster K och hennes dotter. Dottern har nyligen haft en olycka. ...Vi pratade och bad med henne och Herren drog nära när vi bad om välsignelser för mamman och dottern.

Nästa besökt vi syster G som är änka. ...Vi hade en bönesång med systemen och Guds Ande vilade ömt på oss. Vi talade med syster Gs dotter, en flicka av 16 år, och berättade om Jesus kärlek och vädjade till henne att ge sitt hjärta till Frälsaren. Jag sade att om hon vill acceptera Jesus som sin Frälsare, skulle Han stödja henne på varje prövning och ska ge henne frid och vila i Hans kärlek. Hon verkade påverkade av våra ord. Sedan åkte vi till att besöka bröder och syster H. — *Manuskript 21, 1892*

Fält som blir kär till arbetaren. — Dora Creek och Martinsville och de andra små platser i skogen som vi arbetade är väldig kär till mig. Jag hoppas att den snällaste omsorg ska visas för människor i dessa platser och ivrigt arbete ska göras där för att dra de närmare Jesus. Mycket har varit gjort på dessa platser och mycket mer behövs göras. — *Brev 113, 1902.*

Sektion 14 — Bibelinstruktören

[*Notera: "Bibelinstruktör" är den beteckning, som antogs 1942 av Generalkonferenskommittén, för att ge en ny titel åt den personlige undervisare, som tidigare varit känd som "Bibelarbetare."*— *Sammanställarna.*]

Avsikten är, att lära ut Bibeln Pånyttfödelse av Bibelns Studium behövs — En renässans i studiet av Bibeln behövs jorden runt. Uppmärksamheten skall inte riktas mot människors påståenden, utan mot Guds Ord. När det sker, kommer ett mäktigt verk att utträttas. Då Gud tillkännagav, att Hans Ord inte skulle komma att vända tillbaka förgäves till Honom {se Jesaja 55:11}, menade Han allt det Han sade. Evangeliet skall förkunnas för alla folk. Bibeln skall slås upp inför människorna. Kunskap om Gud utgör den högsta utbildningen, och den kommer att täcka jorden med sin vidunderliga sanning, liksom vattnet täcker havet. — *Manuskript 139, 1898.*

Bibelarbete bestämt av den himmelske Fadern — Vår himmelske Far har markerat vårt arbete för oss. Vi skall ta våra Biblar och gå fram för att varna världen. Vi skall vara Guds hjälpande händer i det att frälsa människor — kanaler genom

vilka Hans kärlek dag för dag flödar till de döende. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 9, sidan 150 (1909).

En Metod framtagen i Himmelen — Planen om att hålla bibelläsningar var en tanke som föddes i himlen. Det finns många, både män och kvinnor, som kan utföra en sådan missionsgärning. Därigenom kan det utvecklas arbetare (457) som kommer att bli mäktiga gudsmän. Genom dessa bibelläsningar har Guds ord kommit till tusentals och arbetarna kommer i kontakt med människor av alla folkslag och språk. Bibeln förs in i hemmen och dess heliga sanningar påverkar samvetet. Människorna leds till att läsa, undersöka och själva bedöma och de måste ta ansvaret för huruvida de tar emot det gudomliga ljuset eller förkasta det. Gud vill inte tillåta att detta dyrbara arbete för Honom blir obelönat. Varje ödmjukt försök som utförs i Hans namn, kommer Han att kröna med framgång. — *Evangeliets Tjänare*, sidan 192 (1915).

Bibelarbete en grundlig Metod — I varje stad, där arbete inleds, skall en fast grund läggas för ett beständigt verk. Herrens tillvägagångssätt skall följas. Genom att arbeta från dörr till dörr, genom att hålla Bibel-läsningar i familjekretsen, kan arbetaren finna vägen till många sanningssökare. Genom att slå upp Skrifterna, genom bön, genom att utöva tro, skall han undervisa människorna om Herrens väg. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 7, sidan 38 (1902).

Bibelarbete att föredra framför offentliga Möten på vissa Orter — En gång blev jag visad en plats, där tältmöten hade hållits. Ingående förberedelser gjordes, och de därtill hörande utgifterna var stora. Tillräckligt gjordes, för att väcka hela samhället, och på ett sätt blev det också väckt; men det var, för att varna för de farliga villoläror, som förfäktades av sanningens talare. Larmet gick, och så upprepades lögner gång efter annan. Maningen, att inte besöka mötena, ljöd kraftfullt. Medarbetarna blev besvikna med sin insats, ty bara ett fåtal kom, för att lyssna, och ytterst få bestämde sig, för att lyda sanningen.

Jag visades samma ställe vid ett annat tillfälle. Jag såg två Bibelarbetare, som var på besök hos en familj. Med uppslagna Biblar framför sig, berättade de om Jesus Kristus som den syndaförlåtande Frälsaren. (458) De talade med fräschör och kraft. Allvarliga böner steg upp till Gud, och hjärtan mjukades upp och betvangs genom Guds Andes dämpande verkan. Då Guds Ord utlades, såg jag ett mjukt, strålande ljus lysa

upp Skrifterna, och jag sade andäktigt: ”Gå ut på vägar och stigar och uppmana enträget människor att komma in, så att mitt hus blir fullt.” {Lukasevangeliet 14:23.}

Medarbetarna var inte skrytsamma, utan ödmjuka och ångerfulla i hjärtat, de var hela tiden medvetna om, att den Helige Ande var deras verksamma kraft. Under Andens gudomliga inflytande skingrades liknöjdheten, och ersattes av uppriktigt intresse. Det dyrbara ljuset förmedlades från granne till granne. Nedbrutna familjealtaren restes upp på nytt, och många omvändes till sanningen. — *Brev 95*, 1896.

Förklara Ordet — Bjud till ordentligt just där Du är, just där folket är. Guds Ord har dolts, så att säga, under ett sädesmått. Ordet måste förklaras för dem, som inte känner till dess krav. Utforska Skrifterna tillsammans med de lärankiga. Verkets upptakt kan bli blygsamt, men andra kommer att ansluta, för att föra det vidare; och när allvarliga satsningar görs i tro och beroende på Gud, för att upplysa och lära människorna om Ordets grunder, kommer lyssnarna att inse betydelsen av egentligt lärjungaskap. — *Brev 30*, 1911.

Personliga Arbetare och kloka Rådgivare Vårt Exempel försvagar eller stärker våra Råd — När du försöker ge råd eller uppmuntran åt någon som råkat i svårigheter, kanske in i en krissituation, väger (459) dina ord inte tyngre än det förtroende du skapat genom ditt sätt att leva. Du måste *vara* en god människa innan du kan *göra* gott. Du kan inte påverka någon till det bättre innan du själv påverkats av Kristi nåd. När du så befriats från din själviskhet och fyllts av gudomlig sympati kommer det att vara lika naturligt för dig att leva för andras bästa som det är för nyponbusken att bära sina skära rosor eller för vinrankan att bära sina välsmakande druvor. — *Men Jag säger...*, sidan 135 (1896).

Personliga Insatser i Bibelarbete — Det är nödvändigt att komma nära människorna genom personligt arbete. Om vi använde mindre tid till att predika för människor, och mer tid till att arbeta personligt för dem, skulle vi uppnå större resultat. Vi borde hjälpa de fattiga, sköta om de sjuka, trösta de sörjande, undervisa de okunniga, instruera de oerfarna. Vi borde gråta med dem som gråter och glädja oss med dem som är glada. Om vi gör detta, och om det åtföljs av övertygelsens kraft, böns kraft och Guds kärleks kraft, skall och kan detta arbete inte bli utan frukt. — *Hälsa för Hela Människan*, sidan 113 (1905).

Kvinnor som Nådens Budbärare — Vi är i stort behov av helgade kvinnor, som, i egenskap av nådens budbärarinnor, skall besöka mödrar och barn i deras hem, och, vid behov, hjälpa till med vardagsgöromålen, innan de för sanningen för vår tid på tal. Ni kommer att upptäcka, att Ni genom denna metod kommer att vinna själar under Ert tjänande. — *The Review and Herald*, den 12. juli, 1906.

Nå Hjärtan, genom att visa Intresse för de Sjuka — Mina bröder och systrar, överlämna er åt Herren för att göra tjänst åt honom. Låt inget tillfälle gå förlorat för att utföra något. Besök de sjuka och lidande och visa dem vänligt (460) intresse. Om det är möjligt så gör något för deras välbefinnande. På det sättet kan ni påverka hjärtana och tala ett ord om Kristus. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 9, sidan 36 (1909).

Var Familjens Vän — Systrarna kan göra mycket, för att nå fram till folks hjärtan och göra dem mjuka. Var Ni än befinner Er, mina systrar, arbeta i all enkelhet. I fall Ni besöker en barnfamilj, visa Er intresserade av ungarna. Låt dem se, att Ni älskar dem. Om ett av barnen är dåligt, erbjud behandling; bistå den slitna, bekymrade modern, att lindra dess plågor. — *The Review and Herald*, den 11. november, 1902.

Människor frälsta som Enskilda, inte i Flock — Saltet måste blandas in ordentligt i det som skall bevaras. Det måste lösas upp och tränga in för att kunna hindra förruttelse. Så är det också med människor. Evangeliums frälsande kraft kommer till uttryck i de nära personliga kontakterna. Frälsningen är inte kollektiv utan individuell. Vi måste skapa förtroende hos var och en som vi skall kunna hjälpa. — *Men Jag säger...*, sidan 44 (1896).

Kvinnliga Rådgivare behövlige — Om en kvinna, oavsett vem, blottar sig känslomässigt för Dig [riktat till en konferensordförande. — *Sammanställarna*], skall Du då visa Dig bemötande och ta emot brev från henne och känna ett särskilt ansvar, att bistå henne?

Min broder, Du bör uppträda på ett annat sätt i sådana omständigheter, och föregå med gott exempel för Dina predikantbröder. Visa medlemmarna i Din familj Din särskilda omsorg, de behöver varje uns av den.

När en kvinnas värld raseras, bör hon vända sig med sina bekymmer till sina väninnor. Om kvinnan, som har uppsökt Dig, har orsak till

klagomål mot maken, borde hon gå med sina bekymmer till någon annan kvinna, som, vid behov, må tala med Dig därom, utan att tillstymmelse till (461) ondo går att skönja.

Du tycks inte förstå, att Ditt uppförande härvidlag innebär ett osunt inflytande. Var vaksam över Dina ord och handlingar. — *Brev 164*, 1902.

Ett storslaget Verk, som Himmelen ansluter sig till — Det arbete Du håller på med [riktat till en kvinna med omfattande offentlig erfarenhet, som hade gått med i Sjundedags-adventistsamfundet. — *Sammanställarna*], för att hjälpa våra systrar till, att inse sitt personliga ansvar inför Gud, är nyttigt och nödvändigt. Det har länge försummats. Men när detta verk framställs med entydiga, enkla, bestämda ord, kan vi vänta oss, att hemmets plikter, i stället för att bli försummade, kommer att utföras med mera omfattande eftertanke. Herren vill, att vi alltid noga skall påpeka den mänskliga själens värde för dem, som inte inser detta.

Om det går, att instruera välordnade, organiserade grupper om den roll de skall spela som tjänare åt Mästaren, kommer våra församlingar att livas upp och stärkas som kanske aldrig förr. Vi kommer då att sätta sant värde på själen, som Kristus har frälst. Våra systrar dignar ofta under trycket från sina växande familjer och prövningar, som andra förbiser. Jag har längtat länge efter kvinnor, som ginge att utbilda till, att hjälpa våra systrar upp på fötter igen från deras modstulenheter till att förstå, att de visst kan göra ett arbete åt Herren. Därmed skulle solen stråla på deras egna liv, och förmeras till andra. Gud kommer att välsigna Dig och alla, som förenar sig med Dig i detta storslagna verk. — *Brev 54*, 1899.

Sök efter de Förlorade

Bär med Dig Bibeln till varje Hushålls Dörr — Bibeln bär inte kedjor. Den går att ta med sig till varje människas port, och dess sanningar går att överbringa (462) till varje människas samvete. Det finns många, som, i likhet med de ädla Bereaborna, dagligen kommer att rannsaka Skrifterna, för att utröna riktigheten hos den framställda sanningen. Kristus sade: ”Ni forskar i Skrifterna, därför att ni tror att ni har evigt liv i dem, och det är dessa som vittnar om mig.” {Johannesevangeliet 5:39.} Jesus, världens Förlossare, manar människorna inte bara till Bibelläsning, utan till, att de skall ”forska i Skrifterna”. Det här är ett stort och viktigt verk, vilket har fallit på vår lott, och genom att utföra det, skall vi bli storligen välsignade; ty lydnad mot Kristi kommando gör en inte lottlös. Han

kommer att utdela bestämda favörer för denna trohetshandling, när vi följer ljuset, som framgår av Hans Ord. — *Counsels on Sabbath School Work*, sidan 84 (1889).

Många väntar på, att bli skördade — Över hela världen ser människor grubblande upp mot himmelen. Böner och tårar och frågor kommer från människor som längtar efter kunskap, efter nåd, efter den helige Ande. Många står på gränsen till Guds rike och väntar endast på att släppas in. — *Löftestiden*, sidan 103 (1911).

Leta efter de Förlorade — Detta arbete måste utföras på ett bestämt sätt. De bortsprungna fåren finns överallt i det land, där Du är. Du skall leta efter och rädda de förlorade. De vet inte själva, hur de skall sätta sig i säkerhet. — *Brev 189*, 1899.

Finn Öppningar för Studier — I varje stad, där arbete inleds, skall en fast grund läggas för ett beständigt verk. Herrens tillvägagångssätt skall följas. Genom att arbeta från dörr till dörr, genom att hålla Bibel-läsningar i familjekretsen, kan arbetaren finna vägen till många sanningssökare. Genom att slå upp Skrifterna, genom bön, genom att utöva tro, skall han undervisa människorna om Herrens väg. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 7, sidan 38 (1902).

Uppsök ärliga Själur (463) — Jag måste göra mitt bästa, för att överföra till vårt folk meddelandet, att Herren har ärliga själar i alla våra städer, och att de måste uppsökas. Herren är inte nöjd med vår prestation. Många städer är fortfarande praktiskt taget orörda. De, som är sysselsatta med uppdraget, att varna och förmana invånarna i storstäderna, kommer att vinna kunnande i själavinning åt Kristus... Hur skall de bli omvända, med mindre de nogsamt blir upplysta om sanningen, rad för rad, föreskrift efter föreskrift? ... Medarbetarna får inte ödsla tid på en ständig cirkelgång ibland församlingar, som redan har anammat sanningen, samtidigt som det vimlar av sådana, som aldrig har fått sanningen förklarad för sig. — *Brev 8*, 1909.

Medarbetare vägleds till de Intresserades Hem — Ljus, ljus från Guds Ord — det är, vad folket behöver. I fall Ordets utläggare är villiga härtill, kommer Herren att leda dem till människornas närhet. Han kommer att föra dem till hemmet åt sådana, som behöver och åstundar sanningen; och när Guds tjänare är engagerade i verket med, att leta reda på det förlorade fåret, kommer deras andliga förmågor att väckas och

stärkas. — *The Review and Herald*, den 29. december, 1904.

Med tiofaldig Kraft — Om halva tiden, som nu går åt till predikande, satsades på arbete från hus till hus, skulle ett gott utfall märkas. Mycket gott skulle åstadkommas, ty medarbetarna skulle komma nära folket. Tiden nedlagd på, att i stillhet besöka familjer, och under samvaron med dem tala till Gud i bön, lovsunga Honom och förklara Hans Ord, åstadkommer vanligen mer gott, än offentliga möten. Det händer ofta, att folks sinnen tar tio gånger så kraftigt

(464) intyck av personliga vädjanden, än av något annat slags ansträngningar. Familjer, som besöks på detta vis, tilltalas personligen. Familjemedlemmarna befinner sig inte i en brokig församling, där de kan dryfta sanningarna de uppfattar med andra mötesdeltagare. Nej, de blir personligen och uppriktigt tilltalade med ömhjärtade vädjanden. De tillåts, att öppet ge luft åt sina invändningar, och varje invändning går att bemöta med ett ”Så säger Herren”. Om det här arbetet utförs i all ödmjukhet av dem, vars hjärtan behärskas av Guds kärlek, förverkligas dessa ord: ”När dina ord öppnas, ger de ljus och skänker förstånd åt enkla människor.” {Psaltaren 119:130.} — *Brev 95*, 1896.

Somliga verkar vara onåbara — De, som arbetar för Gud, kommer att finna en del personer onåbara. De verkar bli förnärmade över, att bli störda i sitt religiösa utövande, och ser inte med blida blickar på dem, som är Guds medarbetare. Dessa medarbetare måste glömma jaget och se på Jesus, varvid de ger noga akt på anvisningarna i Hans Ord. — *Brev 5*, 1896.

Evangeliserande Kvinnor

I denna Kristid — Herren har ett arbete åt kvinnor lika väl som åt män. De kan inta sina platser i Hans verk, och så kommer Han att arbeta genom dem. Om de är klart medvetna om sin plikt, och verkar under inflytandet från den Helige Ande, kommer de att ges den nödvändiga självbehärsningen för vår tid. Frälsaren kommer att på dessa självuppoffrande kvinnor stråla ljuset från Sitt anlete, och kommer att skänka dem en kraft, som överträffar mäns. De kan uträtta ett arbete i familjer, som män är oförmögna till, ett arbete, som (465) berör folks innersta. De kan komma nära hjärtana på dem, som män inte når fram till. Deras insatser behövs. — *The Review and Herald*, den 26. augusti, 1902.

Kvinnor med ett Hjärta för Verket — Kvinnor, som har ett hjärta för Guds sak, kan uträtta ett gott

dagsverke i sina hemmadistrikt. Kristus omtalar kvinnor, som bistod Honom vid framställandet av sanningen inför andra, likaså talar Paulus om kvinnor, som strävade jämte honom för evangeliet. Men hur svagt har inte verket utförts av dem, som kunde göra ett bättre arbete bara de ville. — *Brev 31*, 1894.

När troende Kvinnor känner en Börda för Själur — Jag har tänkt, att Du, med Din erfarenhet, under Guds överinseende, kunde göra Ditt inflytande gällande, för att lansera arbetslinjer, där kvinnor kunde gå samman, för att verka för Herren. Förvisso borde det vara ett större antal kvinnor engagerade i arbetet med, att bistå den lidande mänskligheten, för att lyfta upp och lära dem, att tro – helt enkelt tro – på Jesus Kristus, vår Frälsare. Och när själar överlämnar sig till Herren Jesus, och sträcker vapen, kommer de att förstå läran...

Det smärtar mig, att inte flera av våra systrar i Amerika utför det arbete de kunde göra för Herren Jesus. Genom att förbli i Kristus, skulle de erhålla mod och kraft samt tro för verket.

Många kvinnor älskar att prata. Varför vill de inte prata Kristi ord till själar, som håller på att gå under? Ju närmare vi står Kristus, desto tydligare erfar hjärtat hopplösheten hos själar, som inte känner Gud, och som inte är klara över den vanära de utsätter Kristus för, som har köpt dem till ett pris.

När de troende kvinnorna känner bördan för själar, och bördan från andras synder, kommer de att verka, som Kristus verkade.

De kommer inte att betrakta någon uppoffring som för stor, för att vinna själar för (466) Kristus. Och var och en, som känner denna kärlek till själar, är född av Gud; de är redo, att gå i Hans fotspår, och deras ord och röster kommer då att användas i Mästarens tjänst; saven, som når deras själar från huvudstammen, kommer att flöda i breda kanaler med kärlek till själar, som är sammanskrumpnade och uttorkade.

Det här arbetet innebär ständig utbildning. Önskan om, att vara till välsignelse, yppar svagheten och ineffektiviteten hos medarbetaren. Detta driver själen till Gud i bön, varpå Herren Jesus skänker ljus genom Sin Helige Ande, och då förstår de, att det är Kristus, som åstadkommer hårda hjärtans nedsmältning och sönderbrytande. — *Brev 133*, 1898.

Behövs i olika Delar av Verksamheten — Inom de skilda delarna av Guds saks verksamhet finns det ett vitt fält, där våra systrar kan utträtta mycken nytta åt Mästaren. Många linjer med missionsarbete försummas. Mycket arbete, som ofta lämnas ogjort inom våra församlingar, skulle gott kunna göras genom hjälp från våra systrar, om de vore rätt utbildade. Genom diverse linjer av missionsinsatser i hemmen förmår de, att nå en samhällsklass, som inte nås av våra predikanter. Ibland de ädla kvinnor, som har ägt moraliskt kurage, till att bestämma sig för sanningen för denna tid, finns det många med takt, uppfattningsförmåga och duglighet, som skulle bli framgångsrika medarbetare. Sådana kristna kvinnors ansträngningar är behövliga. — *The Review and Herald*, den 10. december, 1914.

Kvinnors Deltagande i Evangelisering — Inom de olika linjerna av missionsarbete i hemmen kan en blygsam, intelligent kvinna använda sina krafter med bästa möjliga utfall. Vilka kan hysa en så djup kärlek till de manliga och kvinnliga själar, för vilka Kristus har dött, som de, vilka är (467) delaktiga av Hans nåd? Vilka kan stå för sanningen och Kristi exempel bättre, än kristna kvinnor, som själva praktiserar sanningen? — *The Review and Herald*, den 10. december, 1914.

Som Rådgivare, Sällskap och Medarbetare — Om kvinnor med klokhet gör det bästa av sin tid och sina förmågor, varvid de förlitar sig på Gud för visdom och styrka, kan de bli sina mäns jämlingar som rådgivare, sällskap och medarbetare, utan att förlora något av sin kvinnliga gras eller blygsamhet. De förmår därmed, att höja den egna karaktären, och samtidigt höja och förädla familjens karaktärer, och utöva ett mäktigt, ehuru omedvetet, inflytande på omgivningen. Varför skulle inte kvinnor uppodla intellektet? Varför skulle de inte motsvara Guds avsikt med sina liv? Varför skulle de inte förstå sig på sina krafter, och inse, att dessa krafter kommer från Gud, samt eftersträva, att nyttja dem till det yttersta, genom att göra andra gott, genom att främja reformverket, sanningen och verklig godhet i denna värld? Satan vet, att kvinnor äger ett inflytande på gott eller ont; alltså försöker han, att värva dem till sina led. — *Good Health*, juni, 1880.

Kraften hos ett konsekvent Liv — Underbart är uppdraget åt fruar, mödrar och yngre kvinnliga medarbetare. Om de så önskar, kan de utöva ett inflytande på gott mot alla omkring dem. Genom återhållsamhet i klädseln och ett kristligt uppträdande, kan de bära vittnesbörd om sanningen i dess enkelhet. De kan låta sitt ljus

stråla inför alla, så att andra ser deras goda gärningar och förhårligar deras Fader, som är i himmelen. En verkligt omvänd kvinna utövar ett kraftfullt, förvandlande (468) inflytande på gott. I sällskap med mannen, kan hon bidra till hans arbete, och skänka honom uppmuntran och välsignelse. När vilja och förmåga ställs till Guds Andes förfogande, finns det ingen gräns för allt det goda, som går att åstadkomma. — *Manuskript* 91, 1908.

Bär Bördor åt Jesus — Våra systrar, de unga, de medelålders och de komna till åren kan spela en roll i det avslutande verket för denna tid; och härvidlag kommer de, när tillfälle ges, att vinna en erfarenhet av högsta värde för sig själva. Genom att glömma det egna jaget, kommer de att växa till i nåden. Genom att rikta tankarna åt det här hållet, kommer de att lära sig, att bära bördor åt Jesus. — *The Review and Herald*, den 2. januari, 1879.

De, som arbetar hemma — De, som anställer män eller kvinnor som hemhjälp, bör gem dem en skälig lön. Dessutom bör de visa dem sin uppskattning. Låt dem inte förmoda, att deras trogna tjänst inte uppskattas. Deras arbete är lika viktigt, som att hålla Bibelläsningar, och därför bör de också få höra berömmande ord. Ofta hungrar de efter förbarmande och medlidande. Detta bör inte förnekas dem, ty de förtjänar det.

De, som lagar mat och utför övriga hushållssysslor, är lika mycket engagerade i Guds tjänst, som de, vilka är engagerade i Bibelarbete. Därutöver är de i större behov av medlidande och förbarmande; ty i det andliga arbetet finns det sådant, som livar, lyfter upp och tröstar. Och kom ihåg, vi är alla tjänare. Den, som utför Ditt hushållsarbete, uppskattas inte mindre av Herren, än den, vars uppgift är, att hålla Bibelläsningar. — *Manuskript* 128, 1905.

Både Män och Kvinnor kallas till Bibelarbete Kombinera Förmågor, för att verkligen nå någonstans — (469) När ett storslaget och avgörande arbete skall utföras, väljer Gud ut män och kvinnor till verket, och arbetet lider förlust, när bådas talanger inte kombineras. — *Brev* 77, 1898.

Kvinnor kan likaväl som män ta del i arbetet att så ut sanningens säd på platser där de kan arbeta sig fram och finna fotfäste. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 9, sidan 128 (1909).

Somliga Kvinnor lämpade för Bibelarbete — Det finns kvinnor, som är särskilt lämpade för arbetet med, att hålla Bibelläsningar, och de är

verkligen framgångsrika i, att framställa Guds Ord i dess enkelhet för andra. De visar sig vara en stor välsignelse, när det gäller att nå mödrar och deras döttrar. Detta är en helig uppgift, och de, som utför den, bör uppmuntras. — *Brev* 108, 1910.

Färgade Kvinnor kallade till Verket — På sistone har jag sovit dåligt, eftersom insikten om behoven på fältet har sköljt över mig. Hälsomission måste bedrivas ibland detta folk [de färgade], som måste utbildas i barnskötsel, matlagning och annat viktigt. Ibland dem finns det sådana, som måste utbildas till lärare, Bibelarbetare och kolportörer. — *Brev* 221, 1904.

Utbilda färgade Män — Mörkhyade män bör utförligt utbildas och tränas upp för att läsa ur Bibeln för människor och hålla tältmöten bland sitt egna folk. Många finns som har förmåga, och bör förberedas för detta arbete. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 9, sidan 207 (1909).

Bibelstudier hållna av Personer med andlig Förståelse (470) — Avtryck har gjorts i hjärtan, och själar har blivit omvända, då Du har framställt Bibelns stora, prövande sanningar, sanningarna om Kristi nåd. Nu borde Du åtföljas i arbetet av män med andlig insikt, som samverkar med Dig, som på dagtid håller Bibelstudier med de nyomvända, varvid de förklarar för dem, hur de skall rätta sig efter den Helige Andes kraft, så att dessa själar fullt ut och avgjort omfamnar sanningen. De behöver personlig instruktion om många saker och ting. — *Brev* 376, 1906.

Utbilda Män och Kvinnor för Bibelarbete — På förmiddagarna höll äldstebroder och fru Haskell Bibelstudier, och på eftermiddagarna gick lärlingarna ut på besök från hus till hus. Dessa missioninriktade besök, liksom försäljningen av många böcker och tidskrifter, jämnade vägen för hållandet av Bibelläsningar. Omkring fyrtio män och kvinnor deltog i förmiddagsundervisningen, och ett ansevärt antal av dessa elever var engagerade i eftermiddagsarbetet. — *The Review and Herald*, den 29. november, 1906.

Den evangeliske Besökaren

Både Bibelinstruktörer och Besökare — Det är vissa med en del erfarenhet, som under sina försök till upplivning av döende församlingar och i nya gemenskaper bör välja ut unga eller mogna män till assistenter i arbetet. På det här sättet kommer de att vinna kunskap, genom att intressera sig för personligt görande, och mängder av biträden kommer att bli gjorda dugliga som Bibelläsare, som kolportörer (471) och som hembesökare. — *Brev* 34, 1886.

Ungdomar kallade som evangeliska Besökare — Det förekommer många verksamhetsgrenar, där de unga kan finna möjligheter att bidra. Grupper bör organiseras och utbildas grundligt, för att verka som sköterskor, evangeliska besökare och Bibelläsare, samt som bokförsäljare, predikanter och hälsomissionerande evangelister. — *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, sidan 546 (1913).

Kvinnor bör gå på Besök — Kvinnor kan fullgöra ett gott arbete för Gud, om de först lär sig den dyrbara, allt annat överskuggnade läxan om ödmjukhet i Kristi skola. De kommer att kunna gynna människorna, genom att för dem lyfta fram Jesu fullständiga duglighet och tillräcklighet...

Många, som blir anförtrodda någon enkel syssla, att uträtta för Mästaren, blir snart nog missnöjda, och menar, att de bör vara lärare och ledare. De vill överge sitt anspråkslösa tjänande, vilket är lika viktigt i sin sfär, som de mera omfattande satsningarna är i sin. De, som har utsetts till hembesökare, kommer snart att tänka, att vem som helst kan göra det jobbet, att vem som helst kan uttrycka ord av medlidande och uppmuntran, och leda människor på ett enkelt, stillsamt sätt till rätt förståelse av Skrifterna. Men det är ett verk, som kräver en god portion nåd, mycket tålmod och visdom, som ständigt måste växa till...

Inget arbete, som utförs för Mästaren, skall betraktas som simpelt och av föga värde... Om det görs med glatt humör, ödmjukt och med Kristi mildhet, kommer det att utmytna i Guds förhärligande. — *Brev 88*, 1895.

Kvinnor i offentlig Tjänst

Effektiviteten hos Kvinnors Arbete — Kvinnor kan fungera som redskap för rättfärdighet, varvid de utför heligt tjänande. Det var Maria, som först förkunnade en uppstående Jesus... I fall det funnes tjugo kvinnor, där det nu är en, som skulle göra detta heliga uppdrag till sitt älskade (472) arbete, skulle vi se många flera omvända till sanningen. Kristna kvinnors förfinande, uppmjukande inflytande behövs under det omfattande arbetet med, att förkunna sanningen. — *The Review and Herald*, den 2. januari, 1879.

Herr och Fru förenade i Verksamhet — Det finns kvinnor, som bör verka i evangeliets tjänst. På många sätt och vis skulle de uträtta mer gott, än de predikanter, som försummar att besöka Guds skara. — *Manuskript 43a*, 1898.

Visdom krävs, för att välja ut Undervisare i Evangeliet — Till arbetet bör väljas ut kloka,

helgade män, som förmår att uträtta ett gott dagsverke i, att nå fram till själar. Det bör också väljas ut kvinnor, som förmår att framställa sanningen på ett entydigt, förståndsmässigt, enkelt sätt. Vi måste ha ibland oss medarbetare, som inser behovet av nådens djupgående verk i folks hjärtan. Sådana bör uppmuntras till, att inleda allvarligt menade missionsförsök. Det har länge förelegat ett behov av flera av den här sortens arbetare. Vi måste be synnerligen allvarligt och enträget: "Herre, hjälp oss, att bistå varandra." Jaget måste begravas med Kristus, och vi måste döpas med Guds Helige Ande. Sedan kommer faktumet att uppenbaras i tal, i anda och i vårt arbetssätt, att Guds Ande leder oss.

Vi behöver som medarbetare män och kvinnor, som förstår skälen till vår tro och inser vidden av det verk, som skall utföras i utbredandet av sanningen, och som vägrar, att tala ord, som försvagar själars tillit till Guds Ord, eller som ödelägger gemenskapen ibland dem, som är av samma tro. — *Brev 54*, 1909.

En Bibelinstruktör talar till Församlingen — Varje vecka avlägger sitt vittnesbörd; en å två själar tar emot sanningen, och den förunderliga förändringen i ansiktsuttryck och karaktär gör ett sådant intryck på (473) omgivningen, att det blir rena dominoeffekten, varigenom ytterligare andra leds till sanningen; och nu forskar dessa flitigt i Skriften...

Syster R och syster W är minst lika effektiva i sitt arbete, som predikanterna; och under en del möten, när förkunnarna måste frånvara, greppar syster W Bibeln och vänder sig till församlingen. — *Brev 169*, 1900.

En Syster skall tala till de Församlade — Vi tror fullt ut på församlingsorganisation, men inte på regler för minsta lilla sak; ty alla sinnen går ej att nå med samma metoder...

Varje person har en fackla, som skall hållas brinnande... Betydligt mera ljus skiner från en sådan fackla på vandrarens stig, än som skulle komma från en hel procession med fackelbärare ute efter, att göra sig märkvärdiga. Oh, vilket verk vi skulle utföra, om vi vore helgjutna kristna!

Lär ut det här, min syster. Många vägar ligger öppna framför Dig. Vänd Dig till mängden, närhelst Du kan; använd varje jota inflytande Du är mäktig till genom varje bekantskap, som går att omvandla till ett medel, för att tillsätta jäst till degen. Varje man och varje kvinna har ett arbete att utföra åt Mästaren. Personlig helgelse och

rättfärdighet inför Gud åstadkommer, genom de enklaste metoder, mer, än de största åthävor. — *The Review and Herald*, den 9. Maj, 1899.

Bibelundervisning på Lägermöten kan skötas av Kvinnor — Våra lägermöten skall skötas på så sätt, att de är skolor, där medarbetarna undervisas. Vi behöver bli klokare, när det gäller arbetets fördelning, och lära alla, hur de bäst bedriver varje del av arbetet... Korta föredrag bör hållas, följda av Bibellektioner. Talaren skall se till, att han fäster (474) sanningen i folkets sinnen. Om skärpta kvinnor verkligen är omvända, kan de spela en roll i arbetet med, att hålla Bibellektioner. Ett stort fält att tjäna på väntar på kvinnor lika väl som på män. — *Brev* 84, 1910.

Utbildning och Bakgrund

Värdet av välutbildade Medarbetare — Gud kallar på arbetare; men Han söker efter dem, som villigt underställer sig Honom, och lär ut sanningen sådan den är i Jesus. En medarbetare, som har utbildats och övats för verket, som behärskas av Kristi Ande, åstadkommer mycket mer, än tio arbetare, som inleder uppgiften svaga i båda kunskap och tro. En, som verkar i samklang med Guds anvisningar, och i enhet med bröderna, uppnår mera gott, än tio, som ej inser det nödvändiga i, att vara beroende av Gud och agera i harmoni med verkets allmänna plan. — *The Review and Herald*, den 29. Maj, 1888.

Bibelarbetare från våra Skolor — I varje skola inrättad av Gud kommer det, som aldrig förr, att vara behov av Bibelundervisning. Våra elever skall utbildas till Bibelarbetare, och Bibellärarna kan utföra ett vidunderligt arbete, om de i sin tur låter sig undervisas av den store Läraren.

Guds Ord är verklig vishetslära eller filosofi, äkta vetenskap. Människors åsikter och sensationsbundet predikande når ingen vart. De, som har Guds Ordet i blodet, kan lära ut det på samma enkla sätt, som Kristus gjorde. Alltför mycket beror på öppnandet av Skriften för dem, som sitter i mörker, för att vi skall bruka ett enda ord, som inte är lätt att förstå...

Det behövs medarbetare, som kommer icke troende in på livet, i stället för, att icke troende skall närma sig dem, medarbetare inställda på, att hitta det bortsprungna fåret, som utför personligt arbete, och som sprider klar, entydig undervisning.

Det bör vara våra skolors målsättning, att tillhandahålla bästa möjliga undervisning och övning för Bibelarbetare. Våra konferenser bör se

till, att skolorna har lärare, som i grund och botten är Bibellärare med djup kristen erfarenhet. De mest lovande pastorsämnen bör knytas till skolorna. — *Manuskript* 139, 1898.

Mångsidig Utbildning, däribland Bibelarbete — Herren avser, att skolan också skall vara en plats, där utbildning går att tillhandahålla för kvinnligt arbete — matlagning, hushållssysslor, sömnad, bokhållning, korrekt läsning och uttal. De skall göras kvalificerade för vilken ledig tjänst som helst — inspektör, Sabbatsskollärare, Bibelarbetare. De måste vara redo, att undervisa barn i grundskolan. — *Brev* 3, 1898.

Erfarna Arbetare, inte Pojkar och Flickor — Pastorsarbete går inte och bör inte anförtros åt pojkar, ej heller bör arbetet med, att hålla Bibelläsningar anförtros åt oerfarna flickor, eftersom de erbjuder sina tjänster och är villiga, att ikläda sig ansvarsfulla ställningar, men som har begränsad troserfarenhet, utan ingående utbildning och träning. De måste bevisa sin duglighet; och med mindre de lägger sig till med bestämda, samvetsgranna principer, för att motsvara Guds högst ställda förväntningar, kommer de inte att ge en korrekt bild av vår sak och vårt verk för innevarande tid. Våra systrar, som är knutna till verket inom varje mission, måste dela de erfarna medarbetarnas djupgående erfarenhet, vilken har visat dem rätta arbetsmetoder. (476) Missionsstatsningarna är ständigt lidande på grund av bristen på arbetare med rätt slags mental inställning, liksom den hängivenhet och fromhet, som ger en riktig bild av vår tro. — *Christian Education*, sidorna 45-46 (1894).

Arbetet kräver Intelligens — Unga män borde inte ge sig in i uppgiften att förklara Skrifterna och undervisa om profetierna när de saknar kunskap om de viktiga bibelsanningar som de försöker förklara för andra. De kanske har brister inom de vanliga utbildningsområdena och därför misslyckas med att göra allt det goda de skulle kunnat uträtta om de hade haft förmånen att gå i en bra skola. Okunnighet ökar inte ödmjukheten eller andligheten hos någon av Kristi bekännande efterföljare. Det gudomliga Ordets sanningar kan bäst uppskattas av en intellektuell kristen. Kristus kan förhårligas bäst av dem som tjänar honom med förstånd. Det stora syftet med utbildning är att göra oss kapabla att använda de krafter som Gud gett oss på det sätt som bäst representerar bibelns religion och upphöjer Guds härlighet. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 3, sidan 160 (1872).

Grundligt utbildade Medarbetare — Den tredje ängeln avbildas såsom flygande högst upp på himlen, vilket visar budskapets framfart kors och tvärs i hela världen. Detta är det mest allvarsmättade budskap, som någonsin har getts till dödliga, och alla, som är knutna till verket, bör först förnimma sitt behov av utbildning, och grundläggande träning för arbetet, för att bli framgångsrika i framtiden; likaså bör planer läggas och strategier antas för höjandet av de individer, som tror sig komma att ansluta sig till någon del av verksamheten. — *The Review and Herald*, den 21. juni, 1887.

Läraren måste känna till de verkliga Principerna hos Sanningen — Förvissa dig om att du känner sanningens verkliga principer. När du sedan stöter på (477) motståndare, kommer du inte att möta dem i din egen kraft. En Guds ängel kommer att stå vid din sid. och hjälpa dig att finna svar på varje fråga som kan ställas. Dag för dag måste du vara innesluten i Jesus, hur situationen än är. Då kommer dina ord och ditt exempel att ha ett starkt inflytande till det goda. — *Evangeliets Tjänare*, sidan 75 (1915).

En Vädjan om bättre utbildade Bibelinstruktörer — Jag tänker ordna en fond för betalning till de hängivna kvinnor, som är dugligast i, att hålla Bibelläsningar. Jag är också säker på, att vi måste utbilda flera medarbetare, som skall hålla Bibelläsningar. — *Brev 83*, 1899.

Kvalifikationer för Bibelinstruktörer Kalibern på Kvinnorna inom Guds Verk — Kvinnor med fasta principer och hållbar karaktär behövs, kvinnor, som tror att vi verkligen lever i den yttersta tiden, och att vi har det sista, allvarstygda varningsbudskapet att förmedla till världen. De bör känna sig inbegripna i ett väsentligt arbete med, att sprida det ljus, som himmelen har låtit skina på dem. Ingenting skall få avskräcka den här gruppen från deras plikt. Ingenting skall få beröva dem modet vid arbetets utförande. De skall äga tron, för att verka för tid och evighet. De skall vörda Gud och ej låta sig distraheras från verket genom frestelserna från lukrativa erbjudanden och lockande utsikter. De skall nogsamt iaktta Sabbaten hos det fjärde budet, eftersom Gud har skänkt den Sin helighet, och har påbjudit dem, att helga vilodagen. De skall upprätthålla sin rättskaffenhet, kosta vad det kosta vill... Dessa är de, som skall korrekt framställa vår tro, vars ord vägs på guldväg och liknar (478) gyllene äpplen på silverskålar... Systrar, Gud kallar Er, att verka på skördefältet och bidra till kärvarnas insamlande. — *The Review and Herald*, den 19. december, 1878.

Frisk, obändig Energi — För att arbetet skall skrida framåt inom alla avdelningar, söker Gud dem med ungdomlig vigör, iver och mod. Han har valt ut de unga, för att de skall främja Hans saks framåtmarsch. Dessa skall planera med hjälp av klara sinnen och förverkliga Hans planer med mod i barm. Detta fordrar frisk, obändig energi. Unga män och kvinnor inbjuds till, att skänka Gud sin ungdoms styrka, på det att de, genom användandet av sina krafter, genom eftertänksamhet och energiskt agerande, må bringa Honom ära och sina medmänniskor frälsning. — *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, sidan 535 (1913).

Här behövs det unga män och kvinnor, som inte låter sig skrämmas av omständigheterna, som vandrar med Gud, som ber mycket, och som har förmågan, att riktigt anstränga sig, för att suga åt sig allt tillgängligt ljus. — *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 537 (1913).

Ihärdiga Kvinnor — Alla som arbetar för Gud skulle ha både Martas och Marias egenskaper: villighet att tjäna och allvarlig kärlek till sanningen. Jaget och själviskheten måste överges. Gud kallar allvarliga kvinnliga evangelister, tjänare som är kloka, varmhjärtade, ömsinta och principfasta. Han kallar kvinnor som är uthålliga, som kan glömma sig själva och sin egen personliga bekvämlighet och göra Kristus till sitt centrum, i det de talar sanningens ord, beder med de personer de får kontakt med och verkar för människors frälsning. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 6, sidan 118 (1900).

Kvinnor, vars Krafter låter dem fatta de rätta Besluten — Det finns ädla kvinnor, vars moraliska mod har gjort, att de utifrån bevisläget har ställt sig på sanningens sida. De har samvetsgrannt anammat sanningen. De äger takt, uppfattningsförmåga och goda förmågor, ja, (479) de kommer att bli framgångsrika arbetare åt sin Mästare. Kristna kvinnor behövs verkligen! — *The Review and Herald*, den 19. december, 1878.

Karaktärens Inflytande och Inflytandets Kraft — Några som utför missionsarbete är svaga, slappa, initiativlösa och blir lätt missmodiga. De saknar framåtanda. De har inte de positiva karaktärsdrag som ger kraft att utföra något – den gnista och energi som väcker entusiasm. De som vill nå framgång måste vara modiga och hoppfulla. De bör inte utveckla bara de passiva utan också de aktiva dygderna. Samtidigt som de skall ge ett mildt svar som stillar vrede, måste de ha hjältens mod att stå emot det onda. Tillsammans med den kärlek som tål allting,

behöver de den karaktärsstyrka som kommer att göra deras inflytande till en positiv kraft. — *Hälsa för Hela Människan*, sidan 437 (1905).

Gå till Botten med varje Ämne — I fall Du kallas till, att vara lärare inom någon del av Guds verk, kallas Du också till, att vara lärjunge i Kristi skola. Om Du åtar Dig det heliga ansvaret, att undervisa andra, ikläder Du Dig ansvaret, att gå till botten med varje ämne, som Du försöker att undervisa om. — *Counsels on Sabbath School Work*, sidan 31 (1892).

Mod, Framåtanda, Energi, Uthållighet — Det kristna livet omfattar mer än vad många tror. Det består inte enbart av mildhet, tålmod, ödmjukhet och vänlighet. Dessa dygder är nödvändiga, men det finns också behov för mod, framåtanda, handlingskraft och uthållighet. Den väg som Kristus visar oss är självförsakens smala väg. För att kunna ta sig in på den vägen och kämpa sig framåt genom svårigheter och besvikelser, måste man vara mer än en vekling...

(480) En del har ingen karaktärsfasthet. Deras planer och mål har ingen bestämd form eller stadga. De är bara till liten praktisk nytta i världen. Denna svaghet, obeslutsamhet och ineffektivitet borde övervinnas. I en sann kristen karaktär finns det en okuvlighet som inte kan böjas eller övervinnas genom ogynnsamma omständigheter. Vi måste ha moralisk ryggrad, en hederlighet som inte låter sig smickras, mutas eller skrämmas. — *Hälsa för Hela Människan*, sidan 437 (1905).

Vakenhet och Noggrannhet — Guds verk kräver män som kan snabbt kan uppfatta och förmår handla ögonblickligen och med kraft i rätt tid. Om du stannar upp för att mäta varje svårighet och väga varje problem du möter, då kommer du bara att utträtta litet. Hinder och svårigheter kommer du att möta vart du än vänder dig. Du måste med bestämd avsikt bestämma dig för att besegra dem. Annars kommer de att övervinna dig. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 3, sidan 497 (1875).

System och Fart i allt Arbete — Ditt rum kan härbärgera åtskilliga små prydnader, som har ställts där att beundras; men om Du är helt inriktad på Guds härlighet, gör Du klokt i, att stuva undan de här små avgudarna. Hanterandet, dammandet och omplacandet av dem slukar många dyrbara ögonblick, som skulle kunna ägnas åt viktigt arbete. Men om Du inte tänker ställa undan Dina prydnadssaker, då har Du en annan läxa att lära Dig. Var snabb i vändningarna! Stå

inte där och dröm, medan Du lyfter upp varje föremål, och håller det i handen, som om det skulle känna på, att ställa ned det igen. Det är en plikt för de långsamma, att bli raskare. Herren har sagt: ”Var inte tröga när det gäller nit, var brinnande i anden, tjäna Herren.” {Romarbrevet 12:11.}

När Du lagar mat, beräkna tidsåtgången, så att Du ger Dig själv (481) all den tid, som erfarenheten säger Dig, att Du behöver, för att laga maten grundligt och servera den vid rätt tidpunkt. Det är dock bättre, att vara fem minuter för tidig, än att vara fem minuter för sen. Disken går också att klara av i ett nafs, och likväl med omsorg och noggrannhet. Långsamma, söliga vanor gör arbetet bara jobbigare. Men om Du bara vill, kan Du betvinga Dina nervösa, tveksamma vanor. Viljekraftens användning får händerna att röra sig flinkt. — *The Youth's Instructor*, den 28. januari, 1897.

Tekniker för Bibelarbete

Enkla, andefyllda Bibelläsningar — Vi måste stå upp och samverka med Kristus... Lyd missionsuppdraget; hasta åstad till gränder och landsvägar. Besök så många orter som möjligt. Håll enkla, andefyllda Bibelläsningar; de kommer att öva ett sunt inflytande på folks sinnen. — *Manuskript 53*, 1910.

Ett Budskap ägnat, att ruska om Folk, så att de sätter igång med, att studera — Det för denna tid prövande budskapet skall bäras fram så rent och bestämt att åhörarna hajar till och man leder dem till en önskan att studera Skrifterna. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 9, sidan 109 (1909).

Lär ut, hur man nalkas Bibeln i en Lärjunges Anda — Den som studerar Bibeln, bör få lära sig att närma sig den i en läraaktig anda. Vi bör inte söka efter bevis i Bibeln för att få stöd för våra uppfattningar, utan för att få veta vad Gud anser. — *Vägen till Mognad*, sidan 189 (1903).

Varje Bibelstudium måste följa en bestämd Plan — Alla lärare bör se till att de har bestämda mål för sitt arbete. Innan de ens försöker undervisa i ett ämne, bör de ha en fast plan i tankarna och veta precis vad de vill uppnå. De bör inte (482) avsluta undervisningen i något ämne, förrän eleven förstått principen i det och insett vad det innebär och själv tydligt kan tala om vad han eller hon har lärt sig. — *Vägen till Mognad*, sidan 254 (1903).

Enkla Ordval — leta aldrig efter ord som skall ge intryck av att du är lärd. Ju enklare ditt tal är, desto bättre kommer dina ord att förstås. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 6, sidan 383 (1900).

Enkel Förklaring bättre, än Argument — Argument är bra på sin plats, men mycket mer kan utträttas genom en enkel förklaring av Guds Ord. Kristi undervisning blev så tydligt illustrerad, att de mest okunniga lätt kunde förstå dem. Jesus behövde inte några långa och svåra ord i sina predikningar. Han använde ett enkelt språk som var anpassat efter vanliga människors fattningsförmåga. Han trängde inte längre in i de ämnen Han framlade än att de var i stånd till att följa Honom. — *Evangeliets Tjänare*, sidan 123 (1915).

Få Saksål bör räcka — Det är inte det bästa tillvägagångssättet att vara alltför utförlig och säga allt som kan sägas om ett ämne, när några få argument kommer att vara nog för att övertyga eller tysta motståndare. — *Evangeliets Tjänare*, sidan 277 (1915).

Framför Sanningen på ett enkelt Sätt — I denna tid när tilldragande fabler driver fram på ytan och fångar sinnens uppmärksamhet, kommer den sanning som presenteras på ett enkelt sätt och som stöds upp med några få, (483) starka bevis, att vara långt bättre än att söka och föra fram en sådan mängd av bevis, ty lärosatsen framstår då inte så klart i mångas sinnen. De tar många saker för givet. Bevisen hjälper inte saken i sådana sinnen. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 3, sidan 36 (1872).

Rad för Rad — Låt sanningen bli framställd sådan som den är i Jesus, bud på bud, ljud på ljud, lite här, lite där. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 9, sidan 240 (1909).

Kraften hos kristen Medkänsla — Vänliga ord uttalade med enkelhet, små uppmärksamhetsbevis helt enkelt givna, kommer sopa bort moln av frestelse och tvivel som samlar sig över människan. Ett sannt hjärtligt uttryck med Kristuslik sympati, givet med enkelhet, har kraft att öppna dörren till hjärtan som behöver Kristi andes lättförståeliga och finkänsliga beröring. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 9, sidan 30 (1909).

Hitta Vägen till deras Hjärtan — Utnyttja tillfället på varje plats där ni kan få tillgång till folk i hemmen. Ta fram Bibeln och öppna dess stora sanningar för dem. Er framgång kommer

inte att i så hög grad bero på den kunskap och lärdom ni har, som av den förmåga ni har att finna väg till människors hjärtan. Genom att vara utåtriktad och komma nära människorna kan ni lättare vända deras tankar i en annan riktning än genom det skickligaste föredrag. — *Evangeliets Tjänare*, sidan 193 (1915).

Lär ut och praktisera Grundsatser — Det är inte meningen att Guds bud ska presenteras som någon torr teori. De som ska förmedla principerna måste själva praktisera dem. De kan bara påverka andra när de själva återspeglar Guds karaktär och är ärliga, storsinta och osjälviska. — *Vägen till Mognad*, sidan 51, (1903).

Korsets Inflytande över Själavinning — Låt oss upphöja Golgata-korslet så att alla kan inse dess väldiga betydelse. Det är det som kan ge gudomlig kraft och äkthet åt kyrkans verksamhet och inspirera medarbetare att gå ut i världen som levande ljusstrålar. *Men Jag säger...*, sidan 51 (1896).

Besvara Frågor — (484) Det bästa arbete ni kan utföra, är att undervisa och utbilda. När det ges tillfälle, så sitt ned hos en familj och låta dem ställa frågor. Besvara sedan dessa tåligt och ödmjukt. Fortsätt med detta arbete i samband med era mer offentliga insatser. Predika mindre och undervisa mer genom att hålla bibelläsningar och genom att be tillsammans med familjer och små grupper. — *Evangeliets Tjänare*, sidan 140 (1915).

Personligt, tålmodigt, grundligt Bibelarbete — Mången Guds tjänare misslyckas i sin verksamhet, därför att han inte får någon nära relation till dem som mest behöver hans hjälp. Med Bibeln i hand bör han på ett artigt sätt försöka förstå de invändningar som finns hos dem som börjar fråga: "Vad är sanning?" Försiktigt och milt bör han leda och undervisa dem, som elever i en skola. Många måste överge teorier, som de länge har trott var sanning. När de blir övertygade om att de har varit vilseledda när det gäller bibliska ämnen, råkar de i förlägenhet och tvivel. De behöver den ömmaste medkänsla och den mest insiktsfulla och skarpsynta hjälp. De bör få en omsorgsfull undervisning och man bör be för dem och med dem, vaka över dem och skydda dem med den mest kärleksfulla omsorg. — *Evangeliets Tjänare*, sidorna 138 (1915).

När det förekommer Fördomar — Kristus vann åhörarnas hjärtan, genom att bevisa dem Sin kärlek, och sedan visade Han dem, ett steg i taget, i den takt de klarade av, rikets storslagna

sanningar. Vi måste också lära oss, att anpassa våra ansträngningar efter folkets tillstånd – att möta dem, där de är. Förvisso skall Guds lags bindande krav framföras till världen, men vi får aldrig glömma bort, (485) att kärleken – Kristi kärlek – är den enda kraft, som kan mjuka upp hjärtat och medföra lydnad.

Alla Skriftens storartade sanningar kretsar kring Kristus; rätt förstådda, leder samtliga till Honom. Se till, att Kristus presenteras som A och O, början och slutet, på den stora återlösningsplanen. Introducera för folket ämnen, som stärker deras förtroende för Gud och Hans Ord, och vänj dem vid, att själva granska dess läror. Och när de går framåt, steg för steg, under studiet av Bibeln, kommer de att bli bättre förberedda på, att förstå och uppskatta skönheten och harmonin hos dess dyrbara sanningar. — *The Review and Herald*, den 13. juni, 1912.

Nämn prövande Sanningar efter Omvändelsen — Du skall inte känna att det är Din plikt, att rada upp argument rörande vilodagsfrågan, när Du träffar människorna. I fall vissa personer för saken på tal, skall Du säga till dem, att ämnet får anstå. Men när de har överlämnat hjärta och vilja till Gud, är de redo, att ärligt väga bevisen för dessa allvarsmätta, prövande sanningar. — *Brev 77*, 1895.

Budskapet framför Sakskälen — Formella, bestämda fraser, framförandet av idel argument för läran, leder ingen vart. Guds uppmjukande kärlek i medarbetarnas hjärtan märks av personerna, som de verkar för. Själur törstar efter livets vatten. Var inga tomma brunnar. Om Ni uppenbarar Kristi kärlek för dem, kan Ni leda de hungrande och törstande till Jesus, sedan ger Han dem livets bröd och frälsningens vatten. — *Brev 77*, 1895.

Berätta om Din egen Erfarenhet av Omvändelsen — Uppväck all andlig kraft till verksamhet. Berätta för dem ni besöker att alla sakers slut finns till hands {är för handen}. Herren Jesus Kristus kommer att öppna dörren till deras hjärtan och kommer göra bestående intryck på deras (486) förstånd. Sträva efter att väcka män och kvinnor från deras andliga okänslighet. Berätta för dem hur ni funnit Jesus och hur välsignade ni har varit sedan ni vunnit en erfarenhet i Hans tjänst. Berätta för dem vilka välsignelser som kommer till er när ni sitter vid Jesu fötter och lär er dyrbara lärdomar från Hans ord. Berätta för dem om den lycka och glädje som finns i det kristna livet. Era varma, glödande ord, kommer att övertyga dem att ni har funnit den

kostsamma pärlan. Låt era muntra, uppmuntrande ord visa att ni sannerligen har funnit den högre stigen. Detta är äkta missionsarbete, och allteftersom det utförs, kommer många att vakna som ur en dröm. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 9, sidan 38 (1909).

Själavinnares Förbön Hemligheten bakom Framgång — Förr i tiden fanns det de som fäste sina tankar vid den ena själen efter den andra och sade: ”Herre, hjälp mig att frälsa denna själ!” Men nu är sådana tillfällen sällsynta. Hur många handlar som om de insåg vilken fara syndare befinner sig i? Hur många tar dem som de vet befinner sig i fara och lägger dem fram inför Gud i bön och bönfaller honom om att frälsa dem? — *Evangeliets Tjänare*, sidan 45.

Lärdomar från Mästerläraren Framställ Ordet på Kristi Sätt — Om ni framför ordet på Kristi sätt, kommer era åhörare bli djupt imponerade med sanningarna ni lär. Övertygelsen kommer att komma till dem att detta är den levande Gudens ord. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 9, sidan 143 (1909).

Tålmodig Kärlek och Intresse för de Förlorade — Med tålig kärlek undervisade Han folket. I Sin stora, genomträngande visdom kände Han behovet hos varje enskild åhörare. När Han såg att de vägrade ta emot det fredens {fridens} och kärlekens budskap som Han kom för att ge dem, upplevde Han en ångest och en smärta i Sitt hjärtas innersta djup. — *Evangeliets Tjänare*, sidan 34 (1915).

Mildhet och Ödmjukhet — Det var inget av demagog över honom så att han skulle manipulera folkskarorna att sluta upp bakom sig. Han var ingen verklighetsfrämmande krävande moralist. Han var världens Frälsare och hade en inneboende natur av mycket större härlighet än änglarnas, men trots det tog hans himmelska majestät sig uttryck i en ödmjukhet som drog alla till sig. — *Men Jag säger...*, sida 23 (1896).

Hopp föder Önskan och Tro — Han såg oändliga möjligheter hos alla. Han såg människorna sådana som de skulle kunna bli, om de lät honom omskapa dem. När han såg på dem fick de hopp. När han bemötte dem med tillförsikt framkallade han förtröstan. Hans fullkomliga liv gjorde att andra började längta efter att leva på samma sätt, och de trodde att de kunde göra det. I hans närvaro insåg föraktade och djupt fallna människor att de ändå längtade efter att vara värdiga hans kärlek. Många som verkade helt likgiltiga för det andliga fick nya impulser. Många

förtvivlade och uppgivna människor fick på så sätt möjlighet till ett nytt liv. — *Vägen till Mognad*, sidan 94 (1903).

Allvar och övertygande Kraft — Och när män och kvinnor lyssnade till de sanningar som utgick från Hans mun och som var så olika de traditioner och dogmer som rabbinerna lärde ut, tändes det ett hopp i deras hjärtan. I Hans undervisning var det ett allvar som gjorde, att Hans ord träffade dem med en övertygande kraft. — *Evangeliets Tjänare*, sidan 136 (1915).

Utstråla Liv och Glädje — När han vandrade genom samhällen och städer var han lik en uppfriskande ström, som spred liv och glädje omkring sig. — *Hälsa (488) för Hela Människan*, sidan 13 (1905).

Vi kan vara fulla av glädje. Gud vill inte se några sura miner på den här platsen; Herren vill inte, att någon skall vara dyster och sorgsen; Han vill, att Du vänder ansiktet mot Honom, och låter Honom utgjuta det klart strålande ljuset från Rättfärdighetens Sol över det. — *Manuskript 42*, 1894.

Kristus undervisade med Myndighet — Men även om hans undervisning var enkel, talade han som en som hade myndighet. Detta ställde hans undervisning i stark kontrast till andras. Rabbinerna uttalade sig med tveksamhet och tvivel, som om skrifterna kunde utläggas så att de kunde betyda en sak eller också det rakt motsatta. Deras lyssnare blev dagligen invecklade i allt större osäkerhet. Såsom Jesus däremot förklarade skrifterna, blev de en obestridlig auktoritet. Vad han än talade om, framhölls det med kraft, som om hans ord inte kunde bestridas. — *Vändpunkten*, sidorna 241-242 (1898).

En Önskan om Syndares Frälsning — Samma intensiva önskan om, att frälsa syndare som var utmärkande för Frälsarens liv, är utmärkande för hans sanna efterföljares liv. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 7, sidan 10 (1902).

Tvingande Kraft — Att dessa män så ögonblickligen, utan att ställa några frågor och utan något löfte om lön, valde att lyda Kristi ord, verkar märkligt. Men Kristi ord innehöll en inbjudan som förde med sig en tvingande kraft. — *Evangeliets Tjänare*, sidan 17 (1915).

Utfall av Bibelarbete

Änglar nära Arbetaren — I och med, att medarbetaren försöker, att skänka andra det ljus,

som Gud har gett honom, tillför Herren ytterligare ljus; och när han gör sitt bästa, med siktet inställt på Guds förhärligande, inser han (489) själars värde. När han går från hus till hus och utlägger Skriften för dem, vars förståelse är förmörkad, kommer änglar från Gud att vara nära honom, för att göra intryck i hjärtat på den, som törstar efter livets vatten. — *The Review and Herald*, den 6. oktober, 1896.

Herren verkar genom Bibelinstruktörer — Se till, att övertygande skäl för vår tro framförs ur Guds Ord, och låt sanningens helgande kraft borra sig in i hjärta och sinne på dem, som låter sig övertygas. När medhjälparna håller Bibelläsningar i människornas hem, verkar Herren lika säkert, som under offentliga möten. — *Brev 160*, 1901.

Underverk utförda Tack vare Ordet — Det kommer ständigt att pågå en strid, för att nå hjärtana hos de ovetande och elaka. Men gör vi, som individer, så allvarligt menade och intensiva försök, som vi borde göra? Håller vi oss inte borta i för hög grad från de arma själar, som är döda i överträdelser och synder? Skulle vi inte, var och en av oss, kunna beväpna oss med Kristi glödande iver, och uträtta mer?

Jag är rädd för, att vi saknar den nödvändiga, bergfasta tron. Borde vi inte bygga upp oss, för att inte slukas av besvikelser och frestelser till modlöshet? Gud är rik på nåd, och när sanningen väcker vår fröjd och renar samt förädlar vårt leverne, blir vi i stånd till, att uträtta ett sunt och beständigt arbete åt Gud. Bön och tro åstadkommer vidunderliga saker. Ordet måste vara vårt krigsvapen. Mirakel är möjliga genom Ordet; ty det gagnar allting. — *Brev 75*, 1896.

Värdet på en Själ — Den som har överlämnat sig åt Kristus är mer dyrbar i hans ögon än hela världen. — *Vändpunkten*, sidorna 482-483 (1898).

Även om bara en enda människa hade tagit emot evangeliet om hans nåd (490) skulle Kristus, för att rädda den människan, ha valt att leva sitt slitsamma och förödmjukande liv och dö sin skamliga död. — *Hälsa för Hela Människan*, sidan 104 (1905).

Låt Verket gå framåt — Många kommer att höra budskapet, men kommer att vägra, att rätta sig efter det; icke desto mindre skall det ges till alla med entydiga, lättbegripliga ord. Sanningen skall inte bara framföras vid offentliga samlingar; arbete från hus till hus skall också göras. Låt det här verket skrida framåt i Herrens namn. De, som deltar häri, har himmelska änglar som sina

följeslagare. Dessa kommer att stå emot fiendens attacker på dem, som samarbetar med Gud. — *Brev 140, 1903.*

Med Förtroende för Guds Löften — I ett kallt, själviskt och världsligt hjärta kan säden ligga helt obemärkt under lång tid. Det finns ingenting som tyder på att den slagit rot. Men när Guds Ande får andas på den spirar den gömda säden upp och så småningom bär den frukt till Guds ära. Vi vet inte om det är den ena eller andra som kommer att göra framsteg i vårt liv. Det är inte en fråga som vi ska avgöra. Vi ska bara se till att utföra vårt arbete och lämna resultatet åt Gud. "Så ut om morgonen din säd, och underlåt det ej heller om aftonen." Pred 11:6. I sitt förbund med människan säger Gud att "så länge jorden består, skall härefter sådd och skörd... aldrig upphöra". 1 Mos 8:22. Övertygad om att löftet håller fortsätter jordbrukaren att bruka jorden och så. I vårt arbete med den andliga sädden är vi inte mindre övertygade. "Så skall det också vara med ordet som utgår ur min mun: det skall inte vända tillbaka fåfängt, utan att ha verkat vad jag vill och utfört det som jag har sänt ut det till." Jes 55:11. "De går ut gråtande och bär sitt utsäde, de kommer åter med jubel och bär sina kärvar." — *Såningsmannen, (491) sidan 43 (1900).*

Tillräckliga Löner för kvinnliga Arbetare Skall avlönas lika så sant, som deras Män blir det — När så är möjligt, bör predikanten och hans hustru gå åstad tillsammans. Hustrun kan ofta verka vid mannens sida och åstadkomma ett gott arbete. Hon kan besöka människorna i deras hem och hjälpa kvinnorna i dessa familjer på ett sätt, som maken inte kan...

Välj ut kvinnor, som kavlar upp ärmarna. Herren använder gärna intelligenta kvinnor som lärarinnor. Och ingen skall tänka, att de här kvinnorna, som förstår Ordet och har förmågan, att undervisa, inte skall ha lön för sina mödor. De skall betalas lika väl som deras män. Ett omfattande arbete för den nuvarande sanningen väntar på kvinnor. Genom att använda kvinnlig taktfullhet och sin kunskap om Bibelns sanning, är de i stånd till, att avlägsna svårigheter, som våra bröder inte rör på. Vi är i behov av kvinnliga medarbetare, som strävar vid sina mäns sidor, och bör uppmuntra dem, som önskar att engagera sig i detta missionsarbete. — *Brev 142, 1909.*

Inte bara trofasta Kvinnor skall uppoffra sig — Ett stort verk skall utföras i vår värld, och varje förmåga skall användas enligt rättfärdighetens principer. Om en kvinna tilldelas ett visst arbete av Herren, skall hennes verk

beaktas enligt sitt värde. Varje anställd skall erhålla sin skäliga lön.

Kanhända det betraktas som en god ordning, att låta personer satsa sin förmåga och sitt hårda arbete i Guds verk, samtidigt som de inte får något från skattkistan. Men härigenom görs det skillnad på person och person, varvid medarbetarna själviskt undanhålls sin ersättning. Gud sätter icke Sitt godkännandemärke på sådana ordningar. Uppfinnarna av den här metoden kanske (492) trodde sig göra Gud en tjänst, genom att inte ta ur kassan, för att betala dessa gudfruktiga, själsälskande arbetare. Men i sinom tid blir det dags, att avlägga räkenskap, och då kommer de, som anser att utsugningen, partiskheten varit en klok taktik, att skämmas för sin själviskhet. Gud ser detta i ett ljus, som helt skiljer sig från det ljus, vari begränsade människor betraktar det.

Uppriktiga och osjälviska arbetare, män såväl som kvinnor, för med sig kärvar till Mästaren; och själarna, som omvänts genom deras arbete, lägger ned sitt tionde i skattkistan. När självförsakelse krävs på grund av bristande medel, låt inte ett fåtal hårt arbetande kvinnor stå för all självuppoffring. Alla bör bidra till offret. Gud säger: Jag hatar orättfärdigt rov. {Se Jesaja 61:8.} — *Manuskript 47, 1898.*

Skall betalas med Tionde — Tiondet skall ges dem, som arbetar med ord och lärosats, oavsett om de är män eller kvinnor. — *Manuskript 149, 1899.*

Ett Förfarande, som begränsar kvinnliga Arbetares Insatser — Det har samtidigt begåtts en orätt mot kvinnor, som är verksamma med lika stor hängivenhet som sina män och som av Gud erkänns som nödvändiga under utövandet av tjänsten. Det tillvägagångssättet att betala manliga arbetare men inte betala deras hustrur, som deltar i arbetet tillsammans med dem, är en plan som inte stämmer med Herrens förordning. Om denna genomfördes i våra konferenser skulle den kunna avhålla våra systrar från att förbereda sig för den uppgift de skulle engagera sig i. Gud är en rättfärdig Gud och om predikanterna får lön för sitt arbete, så skulle deras hustrur, som också på ett osjälviskt sätt ger sig hän åt uppdraget, få avlöning utöver den lön som deras män får, även om de kanske inte kräver det.(493) Sjundedags-adventisterna får inte lov att förringa kvinnans arbete. Om en kvinna överlåter sin husmorsuppgift till en trofast, försiktig medhjälparens händer och lämnar sina barn i goda händer, medan hon deltar i missionsarbetet, bör konferensen klokt inse att det är rättfärdigt att hon

får betalt. — *Evangeliets Tjänare*, sidorna 335 (1915).

Gud har avgjort den här Saken — I fall kvinnor utför det arbete, som inte gillas av många av dem, som är sysselsatta med ord och lära, och om deras insatser vittnar om, att de utför ett verk, som har allvarligt försummats, borde då inte sådant arbete betraktas som lika värdefullt, som de ordinerade pastorernas arbete? Borde det inte motsvara en arbetares hela lön? ...

Den här saken skall människor inte avgöra. Det har Herren redan gjort. Du skall göra Din plikt mot de kvinnor, som är sysselsatta med evangeliet, vars arbete vittnar om, att de spelar en viktig roll i, att bringa familjer sanningen. Deras arbete måste utföras, och bör uppmuntras. På många sätt och vis förmår en kvinna, att skänka kunskap åt sina systrar, som en man är oförmögen till. Saken skulle lida svårt avbräck utan dessa kvinnors insatser. Upprepade gånger har Herren visat mig, att kvinnliga lärare är lika behövliga, för att utföra det arbete, som Han har tilldelat dem, som män är. — *Manuskript* 142, 1903.

Förmaningar till Bibelinstruktörer
Personligt Arbete mera ansträngande — Kvinnor, liksom män, behövs för arbetet, som måste göras. De kvinnor, som hänger sig åt Herrens tjänst, som verkar för andras frälsning med arbete från hus till hus – vilket är lika ansträngande, ja, (494) mera ansträngande, än att stå framför en församling – bör erhålla lön för sitt arbete. — *Manuskript* 149, 1899.

Undvik Överansträngning — Kvinnorna kopplade till verket löper risken, att avkrävas för hårt arbete utan nödvändig återhämtning. Medarbetarna bör inte utsättas för så hårda krav. Somliga kommer inte att ta skada härav, medan andra, som är samvetsgranna, förvisso kommer att överanstränga sig. Tid för återhämtning är nödvändig, i synnerhet för kvinnor. — *Brev* 61, 1896.

Vi är dödliga — Broder _____, jag hoppas verkligen, att Du skall värna syster _____s hälsa. Låt henne inte ta ut sig, så att nerverna drabbas. Du förstår, vad jag menar. Hon behöver inse, att vi är dödliga och att om vi inte ser till hälsan, kan vi förlora den. — *Brev* 44, 1900.

Då bör man handla i Oberoende — Det förekommer omständigheter, under vilka det är rätt av kvinnor, att agera snabbt och oberoende, ja, handla beslutsamt på ett sätt, som hon vet Herren gillar. Hustrun skall stå vid sin mans sida som

hans like, dela livets ansvar och visa honom vederbörlig aktning, eftersom han har valt henne till sin livsledsagarinna. — *Manuskript* 17, 1891.

Undvik, att hylla Män och visa Förtrölighet — Det smärtar mig, när jag ser män bli hyllade, smickrade och gullade med. Gud har avslöjat faktumet, att vissa mottagare av denna uppmärksamhet är ovärdiga, att ens yttra Hans namn; ändå lyfts de upp till svindlande höjder av personer, som bara ser till det yttre. Mina systrar, Ni skall aldrig gulla med och smickra stackars bräckliga, felande män, vare sig unga eller gamla, gifta eller ogifta. Ni känner inte till deras svaga sidor, och Ni kan (495) inte vara säkra på, att just denna uppmärksamhet och dessa översvallande hyllningar inte kommer att innebära deras ruin. Jag förfäras över kortsyntheten, avsaknaden av visdom, som många uppvisar inför dessa förtroligheter...

Gifta män, som finner sig i kvinnors uppmärksamhet, hyllningar och gullande, kan vara förvissade om, att kärleken och medkänslan från denna grupp inte är något att ha; dylikt är värdelöst...

På nytt vädjar jag enträget till Er om renhet i varje tanke, i varje ord, i varje handling. Vi ansvarar var och en inför Gud, vi har alla ett enskilt verk att göra, som ingen kan utträta åt oss. Det går ut på, att förbättra världen genom föreskrift, personlig ansträngning och ett gott föredöme. Samtidigt som vi bör gilla umgänge, skall det inte bara ske för nöjes skull, utan för en saks skull. Det finns nämligen själar, som skall frälsas. — *The Review and Herald*, den 10. november, 1885.

Sektion 15 — Evangeliserande Sång

Tjäna, genom att sjunga
Ett Redskap för Själars Frälsning — Sångens toner som klart och tydligt strömmar från mångas hjärtan är ett av Guds medel att väcka människor. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 5, sidan 493 (1889).

Sjungandets Makt — På samma sätt som israeliterna uppmuntrade varandra med musik och andliga sånger när de vandrade genom öknen, ber Gud sina barn idag att aktivera sitt liv som pilgrimer. Det finns få sätt som är effektivare för att fästa hans ord i minnet än att upprepa dem i sång. Sådan sång har en underbar makt. Den kan

lugna dem som är råa obildade och har förmåga att ge liv åt våra tankar och väcka medlidande, att göra våra handlingar mer harmoniska och avlägsna det svärmod och de föraningar som förstör vårt mod och försvagar vår kraft.

Sången är ett av de effektivaste medlen för att ge oss andliga lärdomar. Hur ofta minns vi inte några av Guds ord inom oss när vi känner oss nedtryckta och på gränsen till förtvivlan, en länge glömd barndomssång kanske, och frestelserna förlorar sin makt, livet får ny mening och ett nytt mål, och vi kan dela med oss av mod och glädje till andra! — *Vägen till Mognad*, sidorna 183-184 (1903).

En ständigt pågående Predikan — Dessa ord [Mose sång] upprepades för hela Israel, och utgjorde texten till en ofta framförd sång, (497) vars sköna melodi ljöd ljuvligt. Mose var klok nog, att för dem framställa sanningen i sång, så att de genom dess klanger skulle bli bekanta därmed. Samtidigt fastnade orden i hela folkets sinnen, i ung som gammal. Det var betydelsefullt, att barnen lärde sig sången; ty då skulle den fungera som varning, återhållsamhet, tillrättavisning och uppmuntran. Sången fungerade som en ständig predikan. — *Manuskript* 71, 1897.

Vidsträckt Inflytande — Sången blev förordnad till, att utgöra en del av den allmänna gudstjänsten, och David författade psalmer, vilka inte bara skulle brukas av prästerna vid tjänsten i helgedomen, utan även skulle vid de årliga högtiderna sjungas av folket under dess resor till det nationella altaret.

Detta verk hade ett välgörande inflytande och förorsakade, att avguderiet ibland folket blev undertryckt. Många av de kringboende folkslagen, som iakttog Israels framgång, blev gynnsamt stämnda mot Israels Gud, vilken hade gjort så mycket för Sitt folk. — *Patriarker och Profeter*, sidan 772 (1890).

Leder till Sanningen — För några kvällar sedan gick oroliga tankar genom sinnet, då jag grubblade över, vad vi skulle göra, för att få ut sanningen till folket i dessa storstäder. Vi är säkra på, att bara de hörde budskapet, skulle somliga ta till sig sanningen och, i sin tur, förmedla den till andra.

Predikanterna varnar sina församlingar och säger, att farliga läror sprids, och i fall de sätter sig att lyssna, kommer dessa märkliga lärosatser att bedra och förleda dem. Fördomarna skulle försvinna, om vi kunde locka människorna till våra möten. Vi ber om detta och tror, att Herren

kommer att göra det möjligt, att förmedla budskapet innehållande varning och förmaning, så att det når människorna i dessa yttersta dagar.

En kväll tycktes jag närvara vid ett rådsmöte, där det här ärendet dryftades. Då sade en väldigt allvarlig, distingerad herre: (498) ”Ni ber om, att Herren skall väcka talangfulla män och kvinnor, som överlåter sig åt verket. Ni har sådana personer mitt ibland Er; dessa behöver bli igenkända.” Flera kloka förslag framfördes och sedan yttrades ord med ungefär den lydelse, som jag återger. Han sade: ”Jag vill göra Er uppmärksamma på de skickliga sångare, som kunde utvecklas ytterligare; ty den mänskliga sångrösten är en av Gud givna förmågor, som skall användas till Hans ära. Rättfärdighetens fiende gör ingående bruk av denna förmåga i sin tjänst. Därmed förvrängs, felanvänds det, som är en gåva från Gud till själars välsignelse. Härigenom gynnas Satans avsikter. Sångförmågan är en välsignelse, om den helgas i Herrens tjänst för Hans saks skull. _____ har talang, men den är förbisedd. Hennes ställning bör omvärderas, för då kommer hennes kunnande att dra folk, varvid de kommer att uppfatta sanningens budskap. — *Brev* 62, 1893.

Förbindelselänk till Gud — Det måste finnas en levande förbindelse med Gud i bön, en levande förbindelse med Gud i lov- och tacksägelsesång. — *Brev* 96, 1898.

För att stå emot Fienden — Då Kristus var ett barn, liksom barnen här är nu, frestades Han av synden, men Han gav aldrig efter för frestelsen. Då Han blev äldre, frestades Han också, men då mindes Han de sånger Hans mor hade lärt Honom, och då höjde Han rösten i lovprisning. Och innan arbetskamraterna visste ordet av, stämde de in i sången. Gud vill, att vi använder oss av varje resurs, som Himmelen har ställt till förfogande, för att vi skall betvinga fienden. — *Manuskript* 65, 1901.

Med himmelsk Glädje i Barmen — Ofta gick han tidigt på morgonen ut till någon enslig plats där han mediterade, studerade Skrifterna eller bad. Han brukade välkomna den nya dagens (499) ljus med sång. Genom att sjunga lovsånger gjorde han arbetstimmarna lättare och förmedlade himmelsk glädje till de arbetströtta och missmodiga som hörde honom. — *Hälsa för Hela Människan*, sidan 35 (1905).

Lovsång — Han gav ofta uttryck åt den glädje som fyllde hans sinne, genom att sjunga psalmer och himmelska lovsånger. Nasarets invånare

hörde honom höja sin röst till lov och tacksägelse till Gud. Med sång uppehöll han förbindelsen med himmelen. Då hans kamrater klagade över trötthet i arbetet blev de uppmuntrade av att han sjöng vackra och melodiska sånger. Hans lovsång tycktes jaga bort de onda änglarna och likt rökelse fyllde den omgivningen med vällukt. Så fördes omgivningens tankar bort från den jordiska landsflykten till det himmelska hemmet. — *Vändpunkten*, sidan 62.

Ett Vapen mot Modstulenh — I fall det förekomme mycket mer prisande av Herren, och mycket mindre dystert nämnande av besvikelser, skulle betydligt flera segrar vinnas. — *Brev 53*, 1896.

Uttryck din tacksamhet och lovprisning genom sång. När du blir frestad borde du inte ge uttryck för dina känslor, utan i stället i tro stämma upp en tacksamhetens sång till Gud. ...

Sången är ett vapen som vi alltid kan använda mot missmod. När vi genom sången öppnar hjärtat för Frälsaren, kommer hans närvaro att, liksom solljuset, ge hälsa och välsignelse. — *Hälsa för Hela Människan*, sidan 217 (1905).

För att bevara den Kristnes Erfarenhet — Afton och morgon bör Ni hålla gemensam andakt med Era barn, varvid Ni läser Hans Ord och lovsjunger Honom. Lär dem, att högt uttala Guds lag. Beträffande buden, fick israeliterna veta: ”Du skall inskräpa dem hos dina barn och tala om dem när du sitter i ditt hus och när då går på vägen, när (500) du lägger dig och när du stiger upp.” {Femte Moseboken 6:7.}

Därför uppmanade Mose israeliterna, att tonsätta lagens ord. Medan de äldre barnen spelade på instrument, marscherade de yngre, varvid de i kör sjöng sången om Guds budord. I vuxen ålder erinrade de sig lagens ord, vilka de hade lärt sig i barndomen.

Om det var viktigt för Mose, att kläda budorden i andlig sång, så att barnen lärde sig, att sjunga lagen vers efter vers under marscherandet i ödemarken, hur viktigt är det då inte nu, att vi lär våra barn Guds Ord! Låt oss träda fram som Guds biträden, och instruera våra barn om, att till sista bokstaven hålla buden. Låt oss göra vårt yttersta, för att skapa musik i våra hem, så att Gud vill besöka dem. — *The Review and Herald*, den 8. september, 1904.

Hela Himmelen genljuder av Fröjdens Klang — Vi måste komma ihåg den stora glädje som Herden visade, när Han fann det förlorade. Han kallar på Sina grannar: ”Glädjens med mig, ty jag har funnit mitt får, som var förlorat.” Och hela himmelen återljuder av denna glädje. Fadern själv sjunger med i glädjesången över att det förlorade är återfunnet. Vilken helig extas av glädje är inte uttryckt i denna liknelse! Denna glädje är det vår förmån att få dela. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 6, sidan 125 (1900).

Musik vid Evangelisering

För att mejsla in andliga Sanningar — Sång är ett av de verkningsfullaste medlen, för att stämpla andliga sanningar på hjärtat. Ofta har flödena till syndaånger och tro släppts fria genom orden hos andliga sånger. — *The Review and Herald*, den 6. juni, 1912.

Musikinstrument — Släpp loss sångarkonsten i (501) verket. Användandet av musikinstrument är inget att rynka på näsan åt. Sådana brukades under forna tiders gudstjänst. Tillbedjarna prisade Gud med harpa och cymbal, och musik bör ingå i våra gudstjänster. Den förhöjer intresset. — *Brev 132*, 1898.

Sång till Gudstjänst, inte en Konsert — Det har visats mig, att om äldstebroder _____ ville lyssna till brödernas förmaning, och inte hasta åstad som vanligt, för att satsa helhjärtat på, att locka massorna, skulle han gynna saken, och hans gärning skulle bli framgångsrikare. Han bör befria sina möten från allt, som liknar det teatrala; ty sådana utvärtes former skänker inte kraft åt budskapet han frambär. När det är möjligt för Herren, att samarbeta med honom, kommer inte hans verk att behöva kosta på så mycket. Då kommer han inte att måsta lägga ut så mycket pengar på mötesannonsering. Då kommer han inte att betona de musikaliska inslagen så kraftigt. Den delen av hans gudstjänster påminner mera om en konsert på en teater, än om sång till Guds ära under ett kristet möte. — *Brev 49*, 1902.

De längtar efter Ordet — Många i världen, liksom i församlingen, hungrar i hjärtat efter livets bröd och törstar efter frälsningens vatten. De gillar sång till gudstjänsten, men de längtar varken efter dylikt eller ens efter bön. De vill veta, vad Skriften säger. Vad innebär Guds Ord för mig? Den Helige Ande verkar på sinnen och hjärtan, så att personerna lockas fram till livets bröd. De ser, hur allting omkring dem ändras. Människors känslor, deras uppfattning om religionen, ändras. De (502) infinner sig, för att höra Ordets exakta lydelse. — *Manuskript 11*, 1899.

Ämnet för varje Sång — Vägen till frälsning skall vara huvudtemat i varje predikan, ämnet för varje sång. Detta bör också varje bön handla om. — *Manuskript 107*, 1898.

Undvik Känslösvall — Andra går till den motsatta ytterligheten, och gör religiösa känslor framträdande, ja, vid särskilda tillfällen ger de prov på intensiv nitiskhet. Deras trosliv verkar vara mera stimulans, än stilla förtröstan på Kristus.

Verkliga förkunnare känner till den Helige Andes inte verkan på människors hjärtan. De nöjer sig med all enkelhet vid sina religiösa sammankomster. I stället för betona Hela Kyrkan Sjunger, koncentrerar de sig på studiet av Guds Ord, och hyllar Gud av hjärtat. Framför yttre pynt ser de till inte pynt, en ödmjuk och saktmodig andes skönhet. I deras mun finns det inte en falsk tunga. — *Manuskript 21*, 1891.

Sångens Tjänst i Människors Hem — Studenter, gå och ställ Er i gathörnen och längs allfarvägarna. Ansträng Er, att nå både höga och låga. Knacka på hos de rika och de fattiga, och när tillfälle ges, fråga: ”Vill Ni, att vi sjunger? Vi sjunger gärna en samling andliga sånger med Er.” När deras hjärtan så har mjukats upp, kan vägen ligga öppen för Er, att yttra några ord i bön om Guds välsignelse. Få kommer att vägra Er det. — *The Review and Herald*, den 27. augusti, 1903.

Tjänstgöring från Hus till Hus — Lär Er, att framföra de enklaste sånger. Dessa kommer att underlätta arbetet från hem till hem, och hjärtan kommer att beröras av inflytandet från den Helige Ande... Ordet lär oss, att änglarna jublar åt en ångerfull syndare, och att Herren Självt fröjdar Sig åt Sin församling med sång. — (503) *The Review and Herald*, den 11. november, 1902.

Mana till Beslut med Sång — I mina drömmar förra natten talade jag med en skara unga män. Jag bad dem, att sjunga ”Almost Persuaded” {Nästan övertygad}. Somliga av de närvarande blev djupt rörda. Jag visste, att de nästan var övertygade, men i fall de inte lade manken till, för att återvända till Kristus, skulle övertygelsen om den egna syndigheten gå förlorad. Du har delvis gjort Din bekännelse, och därför frågade jag Dig: ”Tänker Du från och med nu stå på Herrens sida?” Om Du tar emot Jesus, kommer Han att ta emot Dig. — *Brev 137*, 1904.

Erfarenhet av Sånggudstjänst på Tåget — På Sabbaten hade vi sånggudstjänst. Broder Lawrence, som är musiker, ledde sången. Alla

passagerare i vagnen tycktes storligen uppskatta gudstjänsten, ja, många av dem stämde själva in.

På Söndagen hade vi en till sånggudstjänst, efter vilken äldstebroder Corliss höll ett kort anförande, under vilket han talade över orden ”Se, vilken kärlek Fadern har skänkt oss: att vi får kallas Guds barn”. {Första Johannesbrevet 3:1.} Passagerarna lyssnade med spetsade öron och verkade uppskatta det, som blev sagt.

På Måndagen hade vi ytterligare sång, och vi tycktes alla komma varandra närmare. — *Brev 135*, 1905.

Musik på den Nya Jorden — De, som oavsett allt annat, överlämnar sig i Guds händer, för att vara och göra allt det, som Han önskar Sig av dem, kommer att skåda Konungen i Hans glans. De kommer att skåda Hans makalösa tjuskraft, och när de slår på sina harpor, kommer de att fylla hela himmelen med skön musik och med sånger till Lammet.

Era musikinstrument här gläder mig med sina ljud. Gud vill, att vi skall ha dem. Han vill, att vi prisar Honom med hjärta (504) och själ samt röst, varvid vi upphöjer Hans namn inför världen. — *The Review and Herald*, den 15. juni, 1905.

Sångeangelisten

Förbered Sångeangelism — Mycket större intresse för röstens förkovran borde förekomma, än som nu vanligtvis visas. Studenter, som har lärt sig, att framföra ljuvliga andliga sånger med melodi och klar frasering, kan utträtta mycket gott som sjungande evangelister. De kommer att finna många tillfällen till, att använda den förmåga Gud har gett dem, spridande melodi och solsken till många isolerade hem och platser förmörkade av synd och sorg samt lidande, sjungande för dem, som sällan har möjlighet, att gå i kyrkan. — *The Review and Herald*, den 27. augusti, 1903.

En Kraft, som vinner Själur — Mänkorösten rymmer stort patos och musik, och om sångeleven gör enträgna ansträngningar, kommer han att lägga sig till med tal- och sångvanor, som ger honom kraft, att vinna själar för Kristus. — *Manuskript 22*, 1886.

Sång med ett bestämt Budskap — Det finns de med särskild fallenhet för sång, och vid vissa tillfällen kan ett särskilt budskap framföras med solosång eller genom att flera förenar sina stämmor. Dock skall sjungandet sällan utföras av ett fåtal. Förmågan att sjunga, är en inflytelserik

förmåga, vilken Gud önskar att alla skall uppodla och använda till hans namns ära. — *Vitnesbörd för Församlingen*, Band 7, sidorna 115-116 (1902).

Klar Intonation, tydligt Uttal —... inga ord kan rätt lägga fram hur välsignad sann tillbedjan är. När människor sjunger i anden och med förståndet, tar himmelska musikanter upp tonen och förenar sig i sången med tacksägelse. Han som försett oss med alla de gåvor som gör det möjligt för oss att vara arbetare (505) tillsammans med Gud, förväntar Sig att alla Hans tjänare skall träna sina röster så att de kan tala och sjunga på ett sätt som alla kan förstå. Det är inte *högljudd* sång som behövs, men klara toner, rätt uttal, och tydliga uttryck. Låt alla ta tid att uppodla sin röst så att Guds lovsång kan sjungas med klara, mjuka toner, inte med stränghet och skrik som är motbjudande för örat. Förmågan att sjunga är Guds gåva; låt den användas till ära för Honom. — *Vitnesbörd för Församlingen*, Band 9, sidorna 143-144 (1909).

Bidragande Orsaker till verkningsfull Musik —Musiken kan vara av stor betydelse för det goda, och ändå utnyttjar vi inte denna tillbedjans gren på bästa sätt. Sången framförs vanligtvis impulsivt eller för särskilda behov, och andra gånger lämnas sången åt slumpen och därför förlorar sången och musiken sin effekt på de närvarandes sinnen. Musiken skall ha skönhet, känsla och kraft. Låt rösterna upplyftas i lovsång och gudsfruktan. Använd om möjligt musikinstrument och låt den underbara harmonin uppstiga till Gud såsom ett välbehagligt offer.

Men det är ibland svårare att leda och öva sångarna än det är att förbättra bönevanorna. Många vill följa sin egen stil, de vill inte rådfråga någon och är otåliga under någons ledarskap. Väl överlagda planer behövs i Guds tjänst. Sunt förnuft är en väsentlig sak i tillbedjan av Herren. — *Evangeliets Tjänare*, sidan 325 (1892).

Den himmelske Körledaren — Jag har blivit visad himlens ordning, dess perfekta ordning, och har blivit hänryckt när jag lyssnade till den perfekta musiken där. När jag lämnade synen har sången här låtit mycket grov och disharmonisk. Jag har sett sällskap (506) av änglar som stod i en fyrkant, var och en med en harpa av guld... Det är en ängel som alltid leder, som först rör harpan och slår an tonen. Sedan stämmer alla in i fyllig, perfekt himmelsk musik. Det är obeskrivligt. Det är melodiskt, himmelskt och gudomligt, medan Jesu avbild strålar från varje ansikte som lyser

med en ousäglich härlighet. — *Vitnesbörd för Församlingen*, Band 1, sidan 146 (1857).

Ett våldordnat Sångprogram — Predikanten bör inte föreslå psalmer, förrän han har försäkrat sig om, att sångarna kan dem. En särskild person bör utses till, att leda sångövningarna, och det är hans skyldighet att se till, att välja ut psalmer, som går att sjunga både med anden och med förståndet.

Sång ingår i gudstillbedjan, men dess valhänta framförande, som ofta sker, hedrar inte sanningen och ärar ej Gud. Liksom hos alla andra delar av Herrens verk, skall sången kännetecknas av system och ordning. Organisera en grupp med de bästa sångarna, som kan sjunga före församlingen, som då kan ansluta. De sjungande bör eftersträva samklang; de bör ägna viss tid åt övning, för att använda sin talang till Guds ära.

Dock bör inte sång tillåtas, att distrahera personen från stunderna för andakt. Om en sak måste försummas, låt det vara sången. — *The Review and Herald*, den 24. juli, 1883.

Skönheten hos den mänskliga Rösten — En mänsklig röst, som sjunger Guds toner ur ett hjärta fyllt av tacksamhet och tacksägelse, är långt behagligare för Honom, än melodierna från alla musikinstrument sprungna ur människors händer. — *Brev 2c*, 1892.

Varningsord — (507) Jag blev förflyttad till några av Era sångövningar, och fick kännedom om körmedlemmarnas inbördes känslor, särskilt Dina. Där förekom simpel svartsjuka, avund, misstankar och bakdanteri... Gud fordrar hjärtats tjänst; tomt formväsande och läpparnas bekännelse är som en ljudande malm eller en skrällande cymbal. {Se Första Korintierbrevet 13:1.} Du sjunger, för att bli sedd, inte för att prisa Gud med anden och förståndet. Hjärtats tillstånd avslöjar kvaliteten hos den kristne bekännarens tro. — *Brev 1a*, 1890.

Betoning under Församlingens Sång Kör- och Församlingssång — I mötena som hålls skall man låta några väljas ut att delta i tjänsten med sång. Och låt sången vara förenad med musikinstrument som hanteras skickligt. Vi skall inte göra motstånd mot bruket av instrumental musik i vårt arbete. Denna del i Gudstjänsten skall noggrant framföras, för det är en lovsång om Gud.

Sångerna skall inte alltid framföras av få. Låt så ofta som möjligt hela församlingen sjunga med. — *Vittnesbörd för Församling*, Band 9, sidan 144 (1909).

Sång till Gudstjänsten — Sjungandet skall inte skötas av ett litet fåtal. Alla närvarande bör uppmuntras till, att delta i sjungandet under gudstjänsten. — *Brev* 157, 1902.

Imitera Harmonin i den himmelska Kören — Musik ingår som en del av Guds tillbedjan i salarna ovan där. Vid vårt lovsjungande bör vi försöka, att komma så nära harmonin i de himmelska körerne som möjligt. Det har ofta smärtat mig, att höra oskolade röster, ansträngda till det yttersta, bokstavligt talat skrika ut de heliga orden hos hyllande psalmer. Hur opassande är inte sådana skarpa, skärande (508) stämmor vid den allvarsmättade, fröjdefulla tillbedjan av Gud! Jag brukar vilja hålla för öronen, eller fly ur lokalen, och jag gläds storligen, när övningen är över.

De ansvariga för sången vid gudstjänsten bör välja ut psalmer, som passar för stunden, inga begravningsånger, utan glada, och ändå allvarsmättade, melodier. Rösten bör och går att anpassa, mjuka upp och dämpa. — *The Signs of the Times*, den 22. juni, 1882.

Med Hjärta och Förstånd — Jag såg att alla borde sjunga med anden, och även med förståndet. Gud är inte nöjd med jargonger och disharmoni. Det rätta är alltid mer tillfredsställande för Honom än det som är fel. Och ju närmare Guds folk kan komma felfri och harmonisk sång, desto mer förhärligas Han, det gagnar församlingen, och de som inte tror påverkas positivt. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 1, sidan 146 (1857).

Utan Ande och Förstånd — Många framför sköna sånger på mötet, sånger om, vad de skall göra, och vad de avser att göra; men inte alla gör dessa saker; de sjunger inte med anden och förståndet också. Likadant är det med läsandet av Guds Ord, somliga drar ingen nytta härav, eftersom de inte inlemmar det i vardagen, de lever inte ut det. — *The Review and Herald*, den 27. september, 1892.

De för Musiken Ansvariga

Hjärtat måste vara med — I sina ansträngningar att nå människorna skall Herrens budbärare inte följa världens sätt. I mötena som hålls skall de inte bero på världsliga sångare och teaterlik utställning för att väcka intresse. Hur kan de (509) som inte

har något intresse för Guds ord, som aldrig läst Hans ord med en uppriktig önskan att förstå dess sanningar, förväntas sjunga i anden och med förståndet? Hur kan deras hjärtan vara i harmoni med heliga sångers ord? Hur kan den himmelska kören förena sig med musik som endast är en form? — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 9, sidan 143 (1909).

Endast skön, enkel Sång — Hur skall Gud kunna förhärligas, när Ert sjungande sköts av en världslig kör, som uppträder för pengarna? Min broder, när Ni ser detta i det rätta ljuset, kommer Ni att under Era möten endast ha skön, enkel sång, och Ni kommer att be hela församlingen, att stämma in. Nå, vad göra, i fall ibland de församlade det finns sådana, som inte är lika musikaliska, som andra? Jo, när den övergripande sången är av sådan art, att änglar gärna deltar, görs det ett intryck på sinnen, som icke helgade läppar är ur stånd till. — *Brev* 190, 1902.

Musiker från Världen — Hyr inte in musiker från världen, om detta alls går att undvika. Samla sångare, som sjunger både med anden och med förståndet. Den extra prakt, som Ni stundom uppbådar, innefattar onödiga utgifter, som bröderna inte bör ombes att betala; och efter en tid kommer Ni att upptäcka, att inte heller icke troende är villiga, att lämna ifrån sig pengar, för att dessa utgifter skall klaras av. — *Brev* 51, 1902.

Ta emot Erbjudanden om Hjälp med Musiken — Under de möten, som hålls, bör inte sången försummas. Det går att förhärliga Gud genom denna del av gudstjänsten. Och när sångare erbjuder sina tjänster, bör dessa godtas. Dock bör inga pengar läggas ut på, att hyra in sångare. Ofta äger församlingens framförande av enkla hymner en tjusning, som en kör inte kan åstadkomma, oavsett skicklighet. — *Brev* 49, 1902.

Musik, som sårar Gud — (510) Yttre åthävor är varken tro eller helgelse. Ingenting irriterar Gud mer, än uppvisning i sång och musik utan deltagarnas helgelse, vilket innebär, att deras hjärtan saknar en melodi till Herren. Ljuvligast och lättast att godkänna, är offergåvan från ett hjärta, som har gjorts ödmjukt genom självförnekelse, genom korsets lyftande i Jesu efterföljd.

Nu har vi inte tid till jagande efter sådant, som enbart tjusar sinnen. Ingående självrannsakan är av nöden. Under tårar och med den förkrossades bekännelse behöver vi nalkas Gud, för att Han skall nalkas oss. — *The Review and Herald*, den 14. november, 1899.

Gud förhärligas — Gud förhärligas genom lovsånger från ett rent hjärta, som är fyllt av kärlek och hängivenhet för honom. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 1, sidan 509 (1867).

Varningens Ord i rätten Tid Egenskaper hos sund Musik — Sången går att förbättra avsevärt. Somliga menar, att ju högljuddare de sjunger, desto finare toner alstrar de; men oljud är inte lika med musik. Sund sång är som fågelsången – dämpad och melodiös.

I en del av våra församlingar har jag hört solon, som inte alls har passat under möten i Guds hus. De långt utdragna tonerna och de märkliga ljuden, som hör hemma på operan, ogillas av ånglarna. De njuter av enkla lovsånger framförda med naturliga toner. De stämmer in i de sånger, vari varje ord sjungs tydligt, på ett musikaliskt sätt. De tar upp en refräng, som sjungs av hjärtat med (511) anden och förståndet. — *Manuskript* 91, 1903.

Sång vid rätta Tillfällen — Vi kan förbättra sättet, som vi håller våra lägermöten på, så att alla deltagare bemöts mera personligt. Vissa trivselmöten hålls i det stora tältet, där alla möts för gudstjänst; men dessa är så omfattande, att bara ett fåtal kan yttra sig, och många talar så lågmält, att inte många hör dem... I vissa fall lades mycken tid på sång. Det sjöngs en lång hymn före och efter bönen, likaså förekom det mycket sång under hela mötet. På så vis förlorades gyllene ögonblick, och inte ens hälften utträttades av det goda, som kunde ha gjorts, om dessa stunder hade förvaltats riktigt. — *The Review and Herald*, den 27. november, 1883.

Ceremoni och yttre Åthävor — Formväsende och ceremonier är inte det, som utgör Guds rike. Ceremonierna blir talrika och extravaganta i takt med, att de livgivande principerna hos Guds rike går förlorade. Men det är inte formväsende och ceremonier, som Kristus önskar Sig. Han hungrar efter, att erhålla helgelsens och osjälviskhetens frukter från Sin vingård, liksom att få uppleva godhetens, förbarmandets och sanningens gärningar.

Tjusiga kläder, utsökt sjungande och instrumentalmusik i kyrkan manar inte ånglakören till sång. I Guds ögon är detta att likställa med grenarna på det ofruktsamma trädet, som bara hade flotta löv att skryta med. Kristus spanar efter frukt, efter godhetens och medkännandets samt kärlekens grundsatser. Dylikt återger himmelens principer, och när de framträder i människors leverne, kan vi veta, att Kristus har gestaltats i

deras inre, att hoppet om härlighet lever i dem. En församling kan vara fattigast i landet, utan musik och yttre åthävor, men om de äger dessa goda egenskaper, tors medlemmarna stämma upp i sång, ty Kristi glädje bor i deras själar, och den (512) kan de bära fram som ett behagligt rökelseoffer till Gud. — *Manuskript* 123, 1899.

Musik, som är godtagbar för Gud — De onödigheter, som har införts vid gudstjänsten i _____, måste undvikas till varje pris... Musik är godtagbar för Gud bara när hjärtat helgas och mjukas upp genom musikens makt. Men många musikälskare är obekanta med, att skapa ljuvliga melodier i hjärtat till Herren. De har i sina hjärtan följt "sina avgudar." {Se Hesekiel 20:16.} — *Brev* 198, 1899.

Missbruk av Musik — När bekännande kristna uppnår den höga nivå, som det är deras förmån att uppnå, kommer Kristi enkelhet att härska under all deras tillbedjan. Församlingens styrka ligger inte i formväsende och ceremonier samt överdådig musik. Ändå har detta trängt undan Guds ställning, såsom fallet var med judarnas gudstjänst.

Herren har uppenbarat för mig, att när hjärtat är renat och helgat, och när församlingens medlemmar är delaktiga i den gudomliga naturen, kommer det att stråla ut en kraft från församlingen. Denna tror nämligen på sanningen, och då uppstår det melodi i hjärtat. Då kommer inte män och kvinnor att förlita sig på sin instrumentala musik, utan på Guds makt och nåd, som skänker glädjens fullhet. Det återstår ett arbete med, att rensa bort skräpet, som har dragits in i kyrkan...

Detta budskap gäller inte bara församlingen i _____, utan varje annan församling, som har följt deras exempel. — *Manuskript* 157, 1899.

Sektion 16 — Hälsomission

[Se sidorna 657-665 för råd till evangelister beträffande deras personliga förhållande till hälsoreformen.]

En Dörröppnare

Öppnar Dörrar för Evangelisering — Inget öppnar dörrar för sanning som evangeliserande hälsomissionsarbete. Detta banar vägen till hjärtan och sinnen, ja, det är ett medel för mångas omvändelse till sanning.

En evangelist, som står färdig, att bistå en sjuk kropp, ges det mest utsökta tillfälle till, att bistå en av synd sjuk själ. En sådan evangelist bör ges rätten, att genomföra dopet av dem, som är omvända och åstundar dop... Hälsomissionsarbete är evangeliets högra, hjälpare hand, för att öppna dörrar för förkunnandet av budskapet...

Dörrar stängda för honom, som bara förkunnar evangeliet, öppnas för den förnuftige och kloke hälsomissionären. Genom att lindra kroppsligt lidande, når Gud hjärtan. — *Manuskript* 58, 1901.

Själva Bräckjärnet — Herrens försyn visar, att hälsomissionsarbetet kommer att utgöra själva bräckjärnet, varigenom sjuka själar skall gå att nå. — *Counsels on Health*, sidan 535 (1893).

Häri genom avlägsnas Fördomar — Hälsomissionsarbete utgör evangeliets banbrytande verksamhet, den dörr, genom vilken sanningen för vår tid skall (514) vinna tillträde till mångt hem... Genom att praktiskt visa grunderna hos hälsoreformen, undanröjs många fördomar mot vårt evangeliska arbete. Den Store Läkaren, upphovet till läkarmissionsarbetet, kommer att välsigna alla, som på detta vis försöker, att ingjuta sanningen för denna tid. — *Counsels on Health*, sidan 497 (1902).

Det skänker Tillträde till Hjärtan — Utför läkarmissionsarbete. Häri genom kommer Ni att säkra tillträde till folkets hjärtan. Vägen rensas för mera ingående förkunnelse av sanningen. Ni kommer att bli varse, att lindrandet av deras kroppsliga lidande ger tillfälle till, att tillfredsställa deras andliga behov...

En förening av Kristi verk för kroppen och Hans verk för själen är den rätta tolkningen av, vad evangeliet går ut på. — *An Appeal for the Medical Missionary College* {En Vädjan till Förmån för Hälsomissionsskolan}, sidorna 14-15 (1902).

Reformföreläsningar — Min Vägvisare har sagt mig, att de, som tror sanningen, inte bara skulle utöva hälsoreformen, utan de bör också lära ut den nogsamt till andra; ty den kommer att fungera som ett redskap, genom vilket sanningen går att vinna icke troendes uppmärksamhet. De kommer att resonera som så, att om vi har så sunda tankar om hälsa och avhållsamhet samt måttfullhet, måste det hos vår religiösa tro finnas något, som är värt att närmare undersöka. I fall vi backar inom hälsoreformen, kommer vi att tappa mycket av vårt inflytande på utomstående.

Föreläsningarna hållna på våra stora sammankomster, bör vara av det reformerande slaget. Varje tänkbar förmåga bör tas i anspråk, för att belysa reformen för människorna.

Många känner vämjelse över den torra formalism, vilken förekommer i den kristna världen. Många blir hedningar, eftersom de upptäcker avsaknaden av äkta fromhet hos kristna bekännare. Ett gott arbete ginge att utföra, för att bana vägen för framställandet av sanningen, (515) i fall avgjorda vittnesbörd hördes om verkets gren helgad åt hälsa och avhållsamhet samt måttfullhet...

Konsten, att framhålla sanna grundregler för hälsa och avhållsamhet samt måttfullhet, får inte förbigås som oväsentlig; nära nog varje familj behöver nämligen undervisning på denna punkt. Nära nog varje person behöver få samvetet väckt, för att bli en görare av Guds Ord, utövande självförnekelse och avhållande sig från lagöverskridande eftergifter för aptiten. När Du gör människorna medvetna om hälsoreformens principer, åstadkommer Du mycket, för att jämna vägen för framställandet av den närvarande och nuvarande sanningen. Min Vägvisare sade: "Utbilda, utbilda, utbilda." Sinnet måste bli upplyst, ty folkets förstånd är förmörkat.

Satan når själen genom en förvrängd aptit, så att han befläcker och förstör den. — *Brev* 1, 1875.

Klar Koppling till Ordets Tjänst — Grundreglerna för hälsoreformen står att finna i Guds Ord. Hälsans evangelium skall äga en stark koppling till Ordets tjänst. Det är Herrens plan, att hälsoreformens återställande inflytande skall utgöra en del av den sista, stora satsningen, för att förkunna evangeliets budskap. — *Medical Ministry*, sidan 259 (1899).

På många Platser — Som ett medel för att tränga igenom fördomar och få tillträde till sinnen, så måste hälsomissionsarbete utföras, inte bara på en eller två platser, men på många platser där sanningen ännu inte har förkunnats. Vi bör arbeta som evangeliska hälsomissionsarbetare. Vi bör hela syndsjuka själar genom att ge dem budskapet om frälsning. Detta arbete kommer att bryta ner fördomar såsom ingenting annat kan. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 9, sidan 211 (1909).

Behövs för Sakens Framåtskridande — Hälsomissionsarbete utgör evangeliets högra hand. Det är nödvändigt, för att (516) främja Guds sak. När män och kvinnor tack vare det förmås att inse vikten av rätta levnadsvanor, kommer

sanningens frälsande kraft att bli känd. Varje stad skall bearbetas av arbetare, som utbildats i att utträtta hälsomissionsarbete. I sin egenskap av den tredje ängelns budskaps högra hand, kommer Guds tillvägagångssätt för att behandla sjukdom att öppna dörrar för den nuvarande sanningen. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 7, sidan 59 (1902).

Därmed öppnas Dörrar — Överallt går det att finna sjuka personer, och de, som träder ut som Kristi medarbetare, bör vara sanna hälsoreformatorer, redo, att ge de sjuka de enkla behandlingar, som skänker lindring, och sedan be med dem. På så sätt öppnar de dörren för sanningens inträde. Utförandet av detta arbete kommer att följas av ett gott utfall. — *Medical Ministry*, sidan 320 (1911).

Den egentliga Meningen med Hälsomission Bärbar en dyrbar Skörd — Medicinskt missionsarbete ger möjlighet till utförandet av framgångsrikt evangelistiskt arbete. Det är när dessa satsningar sammansmälter, som vi kan vänta oss, att skörda Herrens ack så dyrbara frukt. — *The Review and Herald*, den 7. september, 1905.

Trösta, hela, lindra — Kristus uppsökte människorna, där de var, och lade fram inför dem de storslagna sanningarna rörande Sitt rike. Då Han gick från ort till ort, välsignade och tröstade Han de lidande, likaså botade Han de sjuka. Det här är vår uppgift. Gud önskar, att vi avhjälp de obemedlades behov. — *Brev 54*, 1898.

Mönstret i Jesaja 58 — Femtioåttonde kapitlet i Jesaja innehåller den nuvarande sanningen för Guds folk. Här ser vi, hur (517) läkarmissionen och evangeliets tjänst skall slås samman i form av budskapet, vilket skall ges till världen. På dem, som helighåller Herrens Sabbat, har lagts ansvaret, att utföra ett barmhärtighets- och välgörenhetsverk. Hälsomissionsarbete skall flätas in i budskapet, och beseglas med Guds sigill. — *Manuskript 22*, 1901.

Hjärtan mjukas upp — Världen måste ges ett serum mot synden. När läkarmissionären verkar förnuftsmässigt och klokt, för att mildra lidande och rädda liv, blir hjärtan uppmjukade. De, som blir hjälpta, fylls av tacksamhet.

Medan läkarmissionären verkar på kroppen, verkar Gud på hjärtat. Tröstens talade ord utgör en stillande balsam, som har med sig förvisning och tillit. En skicklig kirurg har ofta möjlighet, att berätta om det arbete, som Kristus utförde under

Sin tid på jorden. Förmedla berättelsen om Guds kärlek till de lidande. — *Manuskript 58*, 1901.

Förtroendet för Gud och Människan återställs — Många har förlorat förtroendet för Guds eviga realiteter, förlorat likheten med Gud, och de vet knappt, om de har någon själ att rädda eller ej. De saknar både tro på Gud och förtroende för människor. När de ser någon, som inte fikar efter världsliga hyllningar eller vinster, träda in i deras eländiga hem, där han bistår de sjuka, ger mat åt de hungriga, kläder åt de nakna, och ömsint visar hän till Honom, vars kärlek och förbarmande den mänskliga medarbetaren blott är budbärare åt — när de upplever detta, rörs de på djupet i själen. Tacksamhet väcks. Trons låga tänds. De inser, att Gud bryr Sig om dem, och så blir de villiga, att lyssna, när Hans Ord slås upp.

När Guds barn hänger sig åt detta verk, kommer många att gripa tag om den hand, som räcks ut, för att rädda dem. De förmås till, att (518) vända sig bort från sina onda vanor. Vissa av de frälsta kan komma, genom tron på Kristus, att bekläda viktiga platser som tjänare, och anförtros ansvar i arbetet med själars frälsning. Av egen erfarenhet känner de till behoven hos dem, för vilka de verkar; och de vet, hur de skall hjälpa dem; de vet, vilka medel, som bäst går att använda, för att lyfta de drunknande över vattenytan. De är fyllda av tacksamhet gentemot Gud för mottagna välsignelser; deras hjärtan har vederkvickts av kärlek, och deras styrka har växt, så att de förmår, att höja andra, som eljest ständigt skulle befinna sig på botten. — *The Review and Herald*, den 3. augusti, 1905.

Hälsomissionens sanna Konst — Studiet av kirurgi och annan läkarvetenskap ägnas stor uppmärksamhet i världen, men hälsomissionens sanna konst, såsom Kristus bedrev den, är något nytt för kyrkosamfundet och världen. Dock skall den komma till sin rätt, när sjundedags-adventisterna som ett folk ägande stort ljus upptäcker sitt ansvar och nyttjar varje tillfälle.

Unga män och unga kvinnor måste utbildas, för att delta i hälsomissionens verksamhet i egenskap av läkare och sköterskor. Men innan dessa medarbetare sänds ut på fältet, måste de visa sig äga tjänandets anda, behärskas av hälsomissionens anda, vara redo för evangeliskt arbete.

Studenter bör utbildas för banbrytande missionsarbete. De helande missionärer, som skickas till utlandet, bör först erhålla ingående utbildning. De är Kristi sändebud, och de skall arbeta för Honom med all sin inneboende

skicklighet, intensivt bedjande om, att den store Läkaren skall hysa förbarmade och frälsa genom Sin mirakelverkande (519) kraft. — *Manuskript 33, 1901.*

Äkta Hälsomissionsarbete — Läxan vi behöver lära oss, är: Vad innebär äkta hälsomissionsarbete på ett praktiskt evangeliskt sätt? Låt oss överallt betona för människorna villkoren för evigt liv, såsom de står skrivna i Guds Ord. De, som lyder detta Ord, och därmed andaktsfullt hedrar Gud på tillbörligt vis, kommer att visa genom sin livsstil, att de äger kunskap om, vad som utgör äkta hälsomissionsarbete. Jaget skall ödmjukas, inte upphöjas... Det är av stor vikt, att alla, som hävdar sig förstå sig på evangeliets hälsomissionsarbete, lär ut sanningens grundsatser. — *Manuskript 126, 1905.*

Förhållandet till Evangelii Tjänst

Gör Evangeliseringen dubbelt så framgångsrik — Somliga förstår inte alls vikten av, att missionärer också skall vara hälsans budbärare. En evangelii förkunnare kommer att vara dubbelt så framgångsrik, om han vet, hur han skall behandla sjukdomar... En evangelii predikant, som också är en hälsomissionär, som kan kureras kroppens åkommor, är en mycket verksamare medarbetare, än en, som ej förmår detta. Hans verksamhet som en förkunnare av evangeliet blir betydligt fullständigare. — *Medical Ministry, sidan 245 (1901).*

Skall ej frångiljas — Hälsoarbetet skall inte på något sätt skiljas från den evangeliska tjänsten. Herren har bestämt att de två skall vara tätt knutna till varandra, som armen är till kroppen. Utan denna förening kan ingen del av verket vara fullkomligt. Hälsoarbetet är en illustration av evangeliet. — *Vitnesbörd för Församlingen, Band 6, sidorna 240-241 (1900).*

Herrens Planer för ett enhetligt Verk — Dock går det inte, att i allt (520) tillfredsställa världens behov i dag genom Guds tjänares verksamhet, som har kallats, att förkunna det eviga evangeliet för varje skapad varelse. Även om det är bra, att evangeliets medarbetare, så långt det är möjligt, lär sig, att avhjälpa både kroppens och själens behov, varigenom de följer Kristi föredöme, kan de ändå inte lägga ned all sin tid på, att bistå de hjälpbehövande. Herren har slagit fast, att Ordets förkunnare skall biträdas av Hans medicinska missionsombud — kristna läkare och sköterskor, som särskilt har utbildats i botandet av sjukdom och i själavinning. — *Counsels to Parents, Teachers, and Students, sidan 468 (1913).*

Läkarmissionärer är Evangelister — Läkare bör tänka på, att de ofta kommer att behöva utföra en predikants sysslor. Läkarmissionärer står upptecknade under överskriften evangelister. Medarbetarna bör gå åstad två och två, så att de kan be och rådslå tillsammans. De bör aldrig skickas ut ensamma. Herren Jesus Kristus sände ut Sina lärjungar två och två till alla städer i Israel. Han gav dem detta uppdrag: ”Bota de sjuka i den staden och säg till folket: Guds rike är nu hos er.” {Lukasevangeliet 10:9.}

Av Guds Ord ser vi, att en evangelist är en lärare. Han bör också vara en läkarmissionär. Emellertid ges inte alla samma uppgift. ”Och han gav några till apostlar, andra till profeter, andra till evangelister och andra till herdar och lärare. De skulle utrusta de heliga till att utföra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp” {Efésierbrevet 4:11-12}...

Samfundets tjänstgörande predikanter bör göras kunniga i arbetet med de sjukas omvårdnad. Ingen förkunnare bör yvas över sin okunnighet inom ett område, där han bör vara kunnig. Hälsans missionsverksamhet förbinder människan med hennes nästa och med Gud. (521) Visandet av medlidande och tillit skall inte begränsas av tid eller plats. — *Medical Ministry, sidorna 249-250 (1901).*

Likgiltiga Förkunnare — Det finns i vår värld många kristna arbetare, som ännu inte har hört de stora och vidunderliga sanningar, som har kommit till oss. Dessa gör ett gott arbete i förhållande till det ljus, som de har, och många av dem är längre komna i kunskapen om praktiskt arbete, än de, som har ägt det stora ljuset och haft omfattande möjligheter.

Den likgiltighet, som har förekommit ibland våra predikanter rörande hälsoreformen och läkarmissionsarbetet, är förbluffande. Vissa, som inte är bekännande kristna, behandlar dessa frågor med större aktning och vördnad, än somliga ibland vårt eget folk gör; och med mindre vi väcks, kommer de att springa ifrån oss. — *Vitnesbörd för Predikanter och Bibelarbetare, sidorna 416-417 (1898).*

Konferensens Föreståndare skall kännas vid det — Nu ber vi dem, som skall väljas till föreståndare för våra konferenser, att börja på rätt sätt på de orter, där ingenting har utträttats. Erkänn hälsomissionsarbetet som Guds högra hand. I egenskap av Hans utsedda redskap skall det ges utrymme och uppmuntran. Helande missionärer skall ges lika mycken uppmuntran som envar godkänd evangelist. Be med dessa arbetare.

Rådgör med dem, om de behöver det. Dämpa inte deras iver och energi. Se till, att Ni själva genom Er egen helgelse och hängivenhet upprätthåller en hög standard i deras ögon. Det föreligger stort behov av arbetare i Herrens vingård, och icke ett enda ord av modlöshet skall yttras till dem, som hänger sig åt arbetet. — *Medical Ministry*, sidorna 240-241 (1901).

Konferensens Hälsomissionssekreterare — (522) Hälsomissionsarbetet skall vara nära förbundet med predikoarbetet. Till att utföra detta verk skall utses män, som har visat sig vara pålitliga, som är principfasta. Inom varje konferens bör en man ges i uppdrag, att idka uppsikt och tillsyn. Han bör vara en person, som har visat sig vara samvetsgrann, att han går rakt på sak i bemötandet av världsliga individer och dem, som hyser vår tro. Han bör vara fri från begär och själviskhet. — *Brev* 139, 1898.

Varning mot oberoende Arbete — Allteftersom hälsoarbetet blir mer utbrett, kommer man att frestas att utföra det oberoende av våra konferenser. Men det har framställts för mig att denna plan inte är riktig. Vårt arbetes olika linjer är endast delar av en stor helhet. De har ett centrum...

I det evangeliska arbetet använder Herren olika redskap och inget får lov att skiljas från arbetet som helhet. Ett sanatorium bör aldrig upprättas som en verksamhet som är oberoende av församlingen. Våra läger skall förena sig med dem som förkunnar evangeliet. Genom deras arbete skall själar bli frälsta, så att Guds namn kan upphöjas...

Men Gud har icke tänkt sig att hälsoarbetet skall fördunkla arbetet med den tredje ängelns budskap. Armen skall inte göras till kropp. Den tredje ängelns budskap är evangeliets budskap för dessa sista dagar och skall inte på något sätt överskuggas av andra ämnen och se ut som en oväsentlig betraktelse. När något på våra institutioner sätts över den tredje ängelns budskap, är evangeliet inte den ledande kraften på den platsen. — *Vittnesbörd för (523) Församlingen*, Band 6, sidorna 235-241 (1900).

Hälsotjänsten skall inte ta Evangeliserandets Plats — Hälsotjänsten skall inte ersätta Ordets tjänst. Den skall inte sluka de medel, som bör avsättas till Herrens verk på främmande fält. Oavsett varifrån pengarna kommer i skattkistan, tillhör de Herren, och de skall inte i så hög grad användas till byggnaders uppförande i Amerika. Medlemmarnas bidrag skall inte plöjas ned i

verksamheter, som visar föga framgång. Sanningen skall förkunnas, så att Herrens väg röjs. Basunen får inte ge en otydlig klang...

Medicinskt missionsarbete måste gå ur vägen för Ordets tjänst. Förakt får aldrig visas utbredandet av Guds Ord. Den tredje ängelns budskap får inte bäddas in i ett kvävande bolster. — *Manuskript* 177, 1899.

Pastoreernas sista Verk — Jag vill bara säga Er, att snart kommer pastoreernas enda tjänst att bestå i hälsomissionsarbete. Predikantens arbete består av tjänande. Våra predikanter skall verka enligt evangeliets ordning med tjänande...

Ni kommer aldrig att bli predikanter enligt evangeliets ordning, förrän Ni visar avgjort intresse för medicinskt missionsarbete, för evangeliet kretsar kring bot och välsignelse samt styrkans återställning...

Det är tack vare anvisningarna jag har mottagit från Herren, som jag har modet, att stå ibland Er och tala, som jag gör, trots Er tänkbara inställning till det hälsomässiga missionsarbetet. Jag önskar ha sagt, att hälsomissionsverket är Guds verk. Herren vill, att var och en av Hans pastorer rättar in sig i ledet. Grip Er an med hälsomissionsarbetet, så kommer det att bereda vägen åt Er till människorna. Deras hjärtan kommer att beröras, när Ni avhjälpas deras behov. När Ni mildrar deras lidanden, kommer Ni (524) att ges tillfälle till, att tala med dem om Jesu kärlek. — *Counsels on Health*, sidan 533 (1901).

Enkla Metoder

Kristus har visat oss, hur vi skall bistå Människorna

— Läs berättelsen om, hur Frälsaren bespisade folkmängden med fem brödlimpor och två fiskar... Denna nåderika omsorg om deras timliga behov bidrog till, att fästa i människornas sinnen de vänliga ord av sanning, som Han hade uttalat...

I detta mirakel har Kristus visat, hur hälsomissionsarbete skall sammanbindas med Ordets tjänst. Hans lärjungar skall ta med sig livets bröd och frälsningens vatten, och skänka detta till dem, som längtar efter andlig undsättning. Och där behoven märks, skall de ge mat åt de hungriga och kläder åt de nakna. Härigenom utför de en tvåfaldig tjänst åt Mästaren. Skönheten och den praktiska nyttan hos det arbete vi gör åt Gud kommer sig av dess likformighet och samklang samt av dess allmänna anpassningsbarhet och verkningsgrad. — *Manuskript* 5, 1901.

Nalkas de lidande Människorna — Kristus har efterlämnat åt oss Sitt föredöme, på det att vi måtte följa i Hans fotspår. Han kom alltid nära de mest behövande, de mest hopplösa och Hans medlidande drog dem till Honom. Han försäkrar varje lidande, behövande, syndig själ, att han aldrig kommer att sakna en stor Läkare, som ger honom andlig hjälp. Vi håller oss på för stort avstånd från de lidande. Låt oss söka oss närmare Kristus, så att våra själar blir fulla av Hans nåd, och av en önskan om, att skänka denna nåd till andra. — *Brev 17, 1903.*

På praktiskt Sätt — Vi skall komma ihåg, att verket med (525) själauppsökning inte går att inskränka till en enda metod. Evangeliets medicinska missionärsverk skall bedrivas, inte enligt människors snäva metoder, utan med Kristi tillvägagångssätt. Allt, som görs, skall bära den Helige Andes signatur. Vi skall verka, som Kristus verkade, på samma praktiska sätt. Då kommer vi att vara trygga.

Det gudomliga uppdraget behöver inte förbättras. Det går inte, att förbättra Kristi sätt, att framställa sanningen på. Den medarbetare, som söker att införa metoder, som drar till sig de världsligt sinnade, i tron att därmed undanröja deras ovilja, att lyfta korset, minskar sitt inflytande. Låt oss därför bevara gudaktighetens enkelhet. — *Brev 123, 1903.*

Redo, att ge enkla Behandlingar — Våra pastorer, som har erfarenhet av Ordets förkunnelse, bör lära sig, att ge enkla behandlingar, och sedan träda ut på fältet som hälsomissionerande evangelister. Nu behövs det arbetare — evangeliska medicinmissionärer. — *Manuskript 141, 1903.*

Lär ut Principerna för ett hälsosamt Leverne — Evangeliets arbetare bör också vara dugliga i, att undervisa om grundreglerna för en hälsosam livsstil. Det förekommer sjukdom överallt, och i hög grad ginge den att undvika, genom att ge akt på hälsans lagar. Människorna bör lära sig hälsoprincipernas betydelse för deras välmåga, både i detta och i det stundande livet. De behöver väckas till insikt om sitt ansvar för den kropp, som deras Skapare har inrett som Sin bostad, och för vilken Han önskar, att de skall vara trogna förvaltare.

Tusentals behöver och skulle gladeligen ta emot instruktion rörande enkla metoder för de sjukas behandling — metoder, som ersätter bruket av giftiga läkemedel. Det är stort behov av instruktion beträffande reform av kosthållet.

Felaktiga matvanor och (526) användningen av ohälsosam föda är i stor utsträckning orsakerna till de utsvävningar och brott samt det elände, som är en förbannelse för världen.

Håll i minnet, när Ni undervisar om hälsans byggstenar, meningen med reformen — att den skall garantera den mest omfattande utvecklingen av kropp och sinne samt själ. Visa, att naturens lagar, som är Guds lagar, har utformats för vårt bästa; att lydnad för dem främjar lyckans i detta liv, och bidrar till beredelsen för det kommande livet.

Uppmuntra människorna till, att studera mänskokroppens förunderliga organism, liksom lagarna, som styr den. De, som förnimmer bevisen för Guds lag, som är någorlunda medvetna om det kloka och välgörande hos Hans lagar, liksom om följderna av lydnad, kommer att betrakta sina plikter och skyldigheter ur helt annorlunda synvinkel. I stället för att se på iakttagandet av hälsans lagar som en uppoffring eller självförnekelse, kommer de att anse det vara, vad det i själva verket är, nämligen en omätbar välsignelse.

Varje evangelii arbetare skall känna, att utlärandet av principerna för ett hälsoenligt leverne är en del av hans tilldelade uppgift. Av detta arbete föreligger det stort behov, och världen är öppen för det. — *Counsels on Health, sidorna 389-390 (1914).*

Instruera om hälsosam Matlagning — Man bör sätta igång kokkurser och i hemmen bör man kunna få undervisning i sund matlagning. Gamla och unga bör lära sig hur man skall laga mat på ett enklare sätt. Överallt där sanningen förkunnas bör befolkningen få lära sig att laga enkel och samtidigt välsmakande mat. Man bör visa dem hur man kan laga en närande kost utan att använda kött.

(527) Lär folket att det är bättre att få kunskap om hur man skall hålla sig frisk än kunskap om hur man skall bota en sjukdom. Våra läkare bör vara kloka pedagoger. De bör varna alla mot självisk njutning, och visa att återhållsamhet i fråga om de ting som Gud har förbjudit är det enda sättet på vilket man kan förebygga nedbrytande av kropp och sinne. — *Vittnesbörd för Församlingen, Band 9, sidan 161 (1909).*

Betydelsen av Matlagningsskolor — Matlagningsskolor skall inrättas på många orter. Detta arbete kan inledas på ett ödmjukt sätt, men i och med att förståndiga kokkar gör sitt bästa för

att upplysa andra, kommer Herren att skänka dem duglighet och insikt. Herrens ord lyder: "Förbjud dem det inte, ty Jag kommer att uppenbara Mig för dem som deras Instruktör." Han kommer att arbeta med dem, som fullgör hans planer, genom att de undervisar folket om, hur de åstadkommer förbättringar i sitt kosthåll medelst tillagning av hälsosamma, billiga rätter. Sålunda kommer de fattiga att uppmuntras till, att anta hälsoreformens grundregler; de kommer att förmås att bli flitiga och självförsörjande.

Jag har underrättats om, att dugliga män och kvinnor lärts upp av Gud, att tillaga hälsosamma, läckra maträtter på ett godtagbart sätt. Många av dem var unga, men en del var också komna till mogen ålder. Jag har blivit instruerad, att uppmuntra bruket av matlagningsskolor på alla platser, där hälsomissionsverksamhet förekommer. Varje bevekelsegrund till att förmå folket att förbättra sina kostvanor, måste framhållas för dem. Låt mesta möjliga ljus stråla över dem. Undervisa dem att vidta varje möjlig förbättring vid tillagningen av mat, och uppmuntra dem till att delge andra det de själva lärt sig. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 7, sidan 113 (1902).

Gå från Hem till Hem och lär ut Matlagning — Somliga borde gå från hus till hus, där de lärde ut konsten, att (528) laga nyttiga maträtter. Många, många kommer att räddas undan kroppslig, mental och moralisk försvagning genom hälsoreformens påverkan. Dessa principer kommer att visa sig vara självklara för dem, som söker ljuset; och dessa kommer att gå vidare därifrån, till att ta emot hela sanningen för denna tid. — *The Review and Herald*, den 6. juni, 1912.

Utbilda, utbilda, utbilda — Vi måste utbilda, utbilda, utbilda och det på ett vinnande och förnuftsmässigt sätt. Vi måste förkunna sanningen, be sanningen och leva sanningen, varvid vi för den, med dess nåderika, hälsobringande verkan, inom räckhåll för dem, som ej känner till den. När de sjuka kommer i beröring med Livgivaren, stärks deras sinne och kropp. Men för att det skall ske, måste de utöva självförnekelse, och vara måttfulla i allt. Endast härigenom går de att rädda från fysisk och andlig död, samt återställas till hälsa.

När det mänskliga maskineriet fungerar i enlighet med Guds livgivande arrangemang, som framgår av evangeliet, besegras sjukdom och blomstrar hälsan inom kort. När mänskliga varelser samverkar med Livgivaren, som gick i döden för dem, fylls sinnet av lyckliga tankar. Då helgas

kropp och sinne samt själ. Dessa personer lär sig av den store Läraren, samtidigt som tankarna blir ädla och sunda. De riktar glatt och tacksamt sin tillgivenhet mot Skaparen. Livet åt en person, som förnyas till Kristi avbild, är som ett ljus, vilket skiner i mörkret. — *Medical Ministry*, sidorna 262-263 (1905).

Omfattande Insikter beträffande Verket — Det är en svår konst, att bemöta dem, som ter sig särskilt svaga. Om vi har tänkt, att vi skall undervisa andra, måste vi först lära oss själva av Kristus. Vi måste ha omfattande insikter, för att utföra sant hälsomissionsarbete...

(529) Vi måste visa taktfullhet i umgänget med sådana, som verkar vara ovetande och okunniga. Genom att riktigt anstränga oss för dem, skall vi hjälpa dem, att bli användbara i Herrens verk. De kommer att reagera positivt på tålmodigt, ömsint, kärleksfullt intresse.

Det är meningen, att vi skall samverka med Herren Jesus, för att återställa de överksamta och felande till skärpt tänkande och renhet. Detta arbete är lika viktigt som evangeliets tjänst. — *Medical Ministry*, sidorna 208-209 (1905).

Ett Budskap mot Tobak, men för Måttfullhet och Avhållsamhet

Människan har sålt ut Förståndet

— Satan bakbinder hela världen genom bruket av sprit och tobak, te och kaffe. Det gudagivna sinnet, vilket skall hållas klart, omtöcknas genom användningen av droger. Hjärnan förmår ej längre, att tydligt skilja saker och ting åt. Fienden äger herraväldet. Människan har sålt ut förståndet för sådant, som gör henne vansinnig. Hon har ingen tydlig uppfattning om, vad som är rätt och fel. Ändå tillåts spritens förbannelse, och åstadkommer uteslående förstörelse i händerna på dem, som älskar att mixtra med det, som inte bara ödelägger det arma offret, utan hela hans familj.

Förbannelsen genom spritdrickande ses i de ohyggliga mord, som inträffar. Onykterheten är vida spridd. Hur allvarligt människors sinnen fördärvas av berusningsmedel, går inte att säga. — *Manuskript* 11, 1899.

En väsentlig Plikt — För årtal sedan betraktade vi spridandet av nykterhetens principer som en av våra viktigaste plikter. Det är den (530) fortfarande. — *Medical Ministry*, sidan 266 (1907).

Metoder, för att framställa Budskapet om Nykterhet och Måttfullhet — Ämnet nykterhet och måttfullhet bör framföras på ett övertygande och entydigt sätt. Visa människorna de stora fördelarna med, att lyda hälsans lagar. Visa dem, vad Gud avsåg, att män och kvinnor skulle bli. Påpeka det väldiga offer, som gjordes för mänskosläktets förfining och förädlande. Framställ, med Bibeln i hand, Guds fordringar. Säg åt åhörarna, att Han förväntar Sig, att de skall använda sinnets och kroppens krafter på så sätt, att de hedrar Honom. Visa dem, att fienden söker människornas nedgång, genom att förleda dem till eftergifter för en förvänd aptit.

Förklara entydigt, lättfattligt, allvarligt, att tusentals män och kvinnor använder Guds pengar till, att fördärva sig själva och göra denna värld till ett helvete. Milliontals kronor läggs ned på det, som gör folk vanvettiga. Beskriv saken så klart, att ingen närvarande kan huka sig för sanningens kraft. Berätta sedan för åhörarna om Frälsaren, som kom till vår värld, för att rädda män och kvinnor från alla syndiga vanor. ”Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.” {Johannesevangeliet 3:16.}

Be mötesdeltagarna bistå Er i arbetet Ni försöker att utföra. Visa dem, att fula ovanor utmynnar i sjuka kroppar och sjuka hjärnor – i obeskrivlig förtvivlan och elände. Bruket av rusdrycker berövar tusentals förståndet. Och ändå är spritförsäljningen i lag tillåten. Berätta för dem, att de har en himmel att vinna och ett helvete att undvika. Be dem, att skriva under sitt nykterhetslöfte. Den store JAG ÄR:s uppdrag tillåter Er detta. Ha bladen med löftena redo, och ta fram dem vid slutet på mötet.

(531) En person skall inte försöka sig på den här uppgiften ensam. I stället skall flera hjälpas åt. De skall träda fram till frontlinjen med ett budskap från himmelen, och vara försedda med den Helige Andes kraft. De skall bruka all sin styrka, och använda den Helige Andes vältalighet, som Han skänker dem. De skall be åhörarna om, att bistå i verket med, att varna städerna. Män och kvinnor skall visas det avskyvärda i, att lägga ut pengar på njutningar, som förstör sinnets och själens samt kroppens hälsa...

Kristi rike upprättas ej genom yttre åthävor, eller genom världens gillande, utan genom inplanterandet av Kristi natur i människorna tack vare den Helige Andes medverkan. ”Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn. De är inte

födda av blod eller av köttets vilja eller av någon mans vilja utan av Gud.” {Johannesevangeliet 1:12-13.} Här har vi den enda kraft, som kan åstadkomma människornas förfining. Och vårt hjälpmedel, för att åvägabringa detta verk, är utlärandet och förkunnandet av Guds Ord. — *Manuskript 42*, 1905.

Erfarenhet av, att hjälpa Tobaksanvändare — I Australien träffade jag en man, som ansågs vara fri från all osund njutning, så när som på en vana. Han använde tobak. Han kom som åhörare till vårt tält, och en kväll efter hemkomsten brottades han med tobaksvanan och vann seger, såsom han senare berättade för oss. Släktingar till honom hade utlovat femtio pund mot, att han slängde bort tobaken. Han vägrade. ”Men”, sade han, ”när Ni framställer principerna för måttfullhet och avhållsamhet för oss på detta sätt, kan jag inte stå emot. Ni målar upp inför oss självförsakelsen från Den, som gav Sitt liv för oss. Jag känner Honom inte nu, men jag vill lära känna Honom. Jag har aldrig yttrat en bön i mitt hus. Jag har slängt tobaken, längre har jag inte gått.”

Vi bad med honom, och sedan vi hade skilts åt, skrev vi till honom och besökte honom sedermera. Slutligen nådde han den punkt, där han överlämnade sig till Gud, och han håller nu på att växa upp till en stöttepelare i sin ords församling. Han verkar helhjärtat, för att ge släkten kunskap om sanningen. — *The General Conference Bulletin*, den 23. april, 1901.

Trons Segrar — Genom det här verket kommer alla samhällsklasser att nås. När den Helige Ande är verksam ibland oss, överbevisas själar, som inte är redo för Kristi framträdande. Många, som inte har gått i kyrkan på årtal, besöker våra möten och blir övertygade. Enkelheten hos sanningen når in i deras hjärtan. Tobaksälskarna avlivar sin avgud, och drinkarna avrättar sin sprit. Det vore omöjligt för dem, med mindre de i tro hade anammat Guds löften om syndernas förlåtelse. Sanningen sådan den är i Ordet, blir synlig och påtaglig för hög och låg, rik och fattig, och de, som tar till sig budskapet, blir våra medarbetare och Guds tjänare, varvid en stark grupp blir upprest och verkar harmoniskt. Det här är vårt arbete. — *Manuskript 3*, 1899.

Hälsoevangelisering i Städerna Från Stad till Stad och från Samhälle till Samhälle

— Åt alla människor, rika och fattiga, fria och bundna, förde Kristus, förbundets Härold eller Budbärare, med Sig nyheterna om frälsning. Så människorna flockades kring Honom! Från alla

håll kom de, för att botas, och Han botade dem alla. Hans berömmelse som den Store Botaren spreds överallt i Palestina, från Jerusalem till Syrien. De sjuka kom dit, där de trodde, att Han skulle passera, för att vädja om Hans hjälp, och då avhjälppte (533) Han deras åkommor. Här infann sig också de rika, angelägna om, att höra Hans ord och bli berörda av Hans hand. På det här viset gick Han från stad till stad, från samhälle till samhälle, förkunnande evangeliet och botande de sjuka – härlighetens Konung i en människas anspråkslösa klädnad. — *The Review and Herald*, den 23. juli, 1914.

Guds Kall i Dag — Gud kallar inte bara förkunnare utan också läkare, sjuksköterskor, litteraturförsäljare, kristendoms lärare och andra helgade lekmän med olika gåvor, som har kunskap om Guds ord och som känner hans nåds kraft. Han vill att alla dessa skall tänka på behoven i de städer som ännu inte nåtts av varningsbudskapet. Tiden går snabbt. Det finns mycket som måste göras. Alla medel måste tas i anspråk så att de möjligheter vi nu har, på ett klokt sätt förbättras. — *Löftestiden*, sidan 150 (1913).

Detta öppnar Dörrar i Städerna — Läkarmissionsarbetet utgör en dörr, genom vilken sanningen är tänkt att vinna tillträde till många hem i städerna. I varje stad finns det sådana, som kommer att sätta värde på sanningarna hos den tredje ängelns budskap. — *Counsels on Health*, sidan 556 (1906).

Under varje Stadssatsning — Grundsatserna hos hälsoreformen skall kungöras som en del av verket i städerna. Budskapet från den tredje ängeln skall ljuda mäktigt. Inlemma lärorna om hälsoreformen i varje satsning gjord, för att bringa sanningens ljus till folket. Välj ut medarbetare, som är kvalificerade för, att klokt lära ut sanningen med entydiga, enkla ord. — *Medical Ministry*, sidan 304 (1910).

Vi släpar långt efter — Vi är långt efter, när det gäller att verka i de länge förbisedda städerna. Nu kommer (534) arbetet att bli betydligt svårare, än det skulle ha varit för några år sedan. Men om vi griper oss an verket i Herrens namn, kommer barriärer att raseras, och betydande segrar att bli våra.

I detta arbete krävs det läkare och evangelii predikanter. Vi måste tigga och be inför Herren, och göra vårt bästa, varvid vi tränger framåt med all vår kraft, för att åstadkomma en öppning i storstäderna. Hade vi i det förflutna arbetat enligt

Herrens planer, skulle många ljus stråla; nu håller de på att slockna. — *Medical Ministry*, sidorna 301-302 (1909).

Budskap om Hälsa och Sundhet till Massorna — Det återstår ett stort arbete, för att uppmärksamma folket på hälsoreformens grundsatser. Offentliga möten bör hållas, för att föra ämnet på tal, och kurser hållas, där intresserade går att undervisa närmare om vår hälsokost och om, hur ett hälsosamt, närande, aptitligt kosthåll är möjligt utan användningen av kött, te och kaffe...

Torgför sundhetstanken med all den Helige Andes övertygande kraft. Betona behovet av fullständig avhållsamhet från alla rusdrycker. Beskriv den förfärliga skada, som bruket av tobak och alkohol åsamkar mänskrokroppen. Förklara, hur Era behandlingar går till. Håll sådana anföranden, som gör åhörarna upplysta. Gud visar de orätfärdiga Sitt förbarmande. Denna tjänst kommer att bli ett tillfälle, att beskriva hälsoreformens verkliga innebörd. — *Brev 343*, 1904.

Hälsohem i Utkanten av betydande Städer — Herren har visat mig, att det bör finnas hälsohem nära många viktiga städer... Lämpliga inrättningar måste ordnas fram, dit vi kan ta de sjuka och lidande bort ifrån städerna. Där är vårt folk okända, (535) ja, Bibeln nära nog också. Varje tänkbar åtgärd måste vidtas, för att visa de sjuka, att åkommor går att bota med förnuftsmissiga tillvägagångssätt under behandlingen, utan tillgripande av skadliga drogmediciner. Se till, att få bort de sjuka från skadliga omgivningar och personer, samt inlagda på våra hälsohem, där de kan få behandling från kristna sköterskor och läkare. Härigenom blir de bekanta med Guds Ord. — *Brev 63*, 1905.

Bygg upp Baser för Budskapet — Det är Herrens önskan, att förnyade satsningar skall göras på många orter, och små centra inrättas. Ett verk skall uträttas, för att öppna vägen för sanningens framåtskridande, och detta kommer att öka själarnas tro...

Det är många fält, som skall bearbetas, och inga beräkningar skall göras, för att locka de många till ett fåtal särskilt utvalda inrättningar. Herren har instruerat mig om, att vi inte skall bygga upp många stora centra; ty på varje fält skall det finnas faciliteter för verkets framgångsrika bedrivande. Av det skälet skall inte några få stora institutioner tillåtas, att sluka alla intäkter. I små och stora städer, så väl som i samhällen belägna strax

utanför städerna, bör det förekomma små centra, där trofasta väktare är stationerade, för att verka för själar. Varthelst en missionär beger sig, skall hans ansträngningar följas av inrättandet av ett litet center, för att verkets fortskridande skall skyndas på. När Guds tjänare utför sitt arbete noggrant, kommer Försynen att bana väg för dylika faciliteter på många ställen.

Ansträngningar skall göras vid vägskalet och vägarna. Vi utvecklar inte verket enligt de bästa planerna. Vi borde planera, för att i flera steg dela upp våra insatsstyrkor, så att vi kan bearbeta (536) nya fält. — *Brev 30*, 1911.

Städer i många Länder — Hälsomissionsarbete utgör evangeliets högra hand. Det är nödvändigt, för att främja Guds sak. När män och kvinnor tack vare det förmås att inse vikten av rätta levnadsvanor, kommer sanningens frälsande kraft att bli känd. Varje stad skall bearbetas av arbetare, som utbildats i att uträtta hälsomissionsarbete. I sin egenskap av den tredje ängelns budskaps högra hand, kommer Guds tillvägagångssätt för att behandla sjukdom att öppna dörrar för den nuvarande sanningen. Hälsolitteratur måste cirkuleras i många länder. Våra läkare i Europa och andra länder skulle vakna upp till insikt om behovet av hälsoskrifter författade av personer på plats, som kan möta människorna där de är med den mest grundläggande undervisning. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 7, sidan 59 (1902).

Evangelisering vid våra Institutioner Grundade, för att främja Evangeliets Budskap — Att predika evangeliet, innebär mycket mer, än många inser. Det inbegriper ett omfattande verk med lång räckvidd. Det har visats mig, att våra hälsohem skall vara verksamma redskap för främjandet av evangeliets budskap. — *Manuskript 5*, 1908.

För att bringa Hälsa till Själens — Somliga kommer att känna sig lockade av en del av evangeliet, och somliga av en annan. Vi har blivit instruerade av vår Herre, att vi skall verka på så sätt, att vi når alla samhällsklasser. Budskapet måste nå ut till hela världen. Det är meningen, att våra hälsohem skall bidra till, att Guds folk ökar i antal. Vi skall inte bygga upp ett fåtal jätteinrättningar; för då skulle det bli omöjligt, att ge (537) patienterna de budskap, som skänker själen hälsa. Små hälsohem skall grundas på många orter. — *Medical Ministry*, sidan 327 (1905).

Gör Evangeliet tilltalande — De, som är knutna till våra hälsohem, skall vara utbildare. De skall göra evangeliet tilltalande genom trevliga ord och vänliga handlingar. I egenskap av Kristi efterföljare, bör de försöka, att framställa sin religion i bästa möjliga ljus, och att väcka ädla tankar till liv. En del kommer att påverkas av deras inflytande för tid och evighet.

När vi bispringer andra, kan vi komma att vinna de dyrbaraste segrar. Vi bör helhjärtat ägna oss åt verket med, att bistå dem, som behöver växa till, genom att visa outröttligt nit, uppriktig trofasthet, självförnekelse och tålmod. Vänliga, uppmuntrande ord gör underverk. Det finns sådana, som kommer att visa sig vara mottagliga för förbättring, om vi ständigt anstränger oss för dem med ett leende på läpparna och utan att klandra och tillrättavisa dem. Ju mindre vi klandrar andra, desto större blir vårt inflytande över dem till det goda. I många fall gör talrika, entydiga förmaningar mer skada, än nytta. Låt oss visa alla Kristuslik vänlighet. — *Medical Ministry*, sidorna 208-209 (1905).

Den övergripande Avsikten — Själars omvändelse är det övergripande mål, som bör eftersträvas på våra medicinska institutioner. Det är därför, som dessa inrättningar har grundats. De sjuka och anfäktade, som kommer till våra hälsohem, förs inom räckhåll för de evangeliska medarbetare, som verkar där. Oh, vilka dyrbara tillfällen vi härigenom får, för att så sanningens säd! — *Brev 213*, 1902.

Presentera Budskapet omdömesgillt — Se till, att stämningen på dessa institutioner är sådan, att hälsohemmens gäster, som kommer för sina kroppsliga krämpors botande, (538) lär sig läxan, att deras sjuka själar behöver helande...

Enkla, allvarliga föreläsningar kan hållas i sällsamsrummen, varvid de lidande hänvisas till sitt enda hopp om själens frälsning. Dessa religiösa möten skall vara korta och rakt på sak, för då kommer de att visa sig vara en välsignelse för åhörarna. Ordet från Honom, som grundlade världen på sex dagar, varefter Han på den sjunde ”upphörde... med sitt arbete och vilade” {Andra Moseboken 31:17}, bör starkt betonas för gästerna...

Publikationer innehållande evangeliets dyrbara sanningar bör finnas på patienternas rum, eller där de lätt kommer åt dem. Det bör finnas en boksamling på varje hälsohem, och detta bibliotek bör förses med böcker innehållande ljuset från evangeliet. Omdömesgilla planer bör läggas, så att

patienterna hela tiden har tillgång till lektyr med den nuvarande sanningens ljus...

Låt oss se till, att våra sanatorier blir, vad de borde vara – hem, där helande ges åt syndsjuka själar. Och det kommer också att ske, när medarbetarna har en levande anknytning till den Store Botaren. — *Manuskript 5*, 1908.

Medarbetare, som kan ge andlig Hjälp — Av alla platser i världen, behöver vi sant omvända läkare och kloka medarbetare på våra hälsohem – män och kvinnor, som inte tvingar sina uppfattningar på de sjuka, utan som framställer Guds Ords sanningar på ett sätt, som skänker patienterna lindring och uppmuntran samt välsignelse. Detta är det verk, som våra hälsohem är till för – att korrekt stå för sanningarna hos Guds Ord, och att fylla mäns och kvinnors sinnen med Kristus.

Låt de dagliga andakterna vara korta, men undervisande till sin natur. Framställ Bibeln och dess Upphovsman, himmelens och jordens (539) Gud, liksom Sonen Kristus, Guds stora gåva till världen. Berätta för patienterna, att Frälsaren kom till jorden, för att uppenbara Guds kärlek till människorna. Beskriv för dem Hans stora offer i, att sålunda komma hit, för att leva och dö. Förklara för dem, att genom tron på Kristus kan varje syndig person få del i gudomlig natur, och lära sig, att samarbeta med Gud i frälsningens verk. — *Medical Ministry*, sidan 208 (1909).

Bort med Fördomarna! — Undervisningen åt patienterna på våra hälsohem skall inte kretsa kring lagar, som måste lydas. Ordet talades: ”Allt, som går att göra, måste göras, för att leda in de sjuka och anfäktade på vägen till sanning och rättfärdighet. Läkarmission är ett sätt, att göra det på. Vi kan bara gissa, hur många fördomar avlägsnas, när folk kommer i beröring med sanna hälsomissionsarbetare. I och med, att läkare och sköterskor gör sitt bästa, för att upprepa Kristi insatser för de lidande under Sin tid på jorden, kommer sanningen för denna tid att nå in i sinnen och hjärtan”...

Kvällsandakterna på våra hälsohem skall hållas så, att tillfälle ges till frågor. — *Brev 213*, 1902.

Frågor om Läran — Hälsohemmets sällskapsrum, vari fylkas en brokig skara patienter, är inte rätta stället, att dryfta lärosatser på. Vi skall med vårt konsekventa leverne vinna förtroende och en önskan om, att lära känna skälen till vår tro. Sedan kan vi bjuda in de

frågande till våra möten på Sabbaten. — *Manuskript 53*, 1899.

Att visligen lägga Band på sig — Din uppgift på hälsohemmen är viktig. I Ditt arbete för patienterna skall Du inte ge dem intrycket, att Du inget hellre önskar, än att de skall (540) förstå och ta till sig vår tro. Det är bara naturligt, att man helhjärtat önskar sig detta. Men det är ofta klokt, att lägga band på sig. I somliga fall skulle de ord, som må tyckas vara lämpliga, orsaka svår skada och stänga dörrar, som kunde ha öppnats på vid gavel.

Uppvisa ömsint kärlek, och använd omdömesgillt förbarmande. Om tillfälle ges, att flika in en avgörande poäng under ett meningsutbyte, är det ofta bättre, att låta bli. Lagg inte alltid fram de starkaste bevis Du känner till; ty det skulle väcka en misstanke om, att Du bara försökte, att värva lyssnaren till sjundedags-adventisternas tro.

Guds enkla Ord äger stor kraft, att övertyga om sanningen. Låt Ordet tala och utträtta sitt verk. Para evangeliserandet med vis återhållsamhet. Piska inte fram presenterandet av en prövande poäng. Invänta frågor härom. Undervisa genom Ditt goda föredöme. Låt Dina ord och handlingar visa, att Du tror på den levande Lärarens ord. — *Brev 308*, 1906.

Ett taktfullt Närmande — Guds levande sanning skall göras känd på våra medicinska inrättningar. Detta innebär inte, att doktorn eller någon av de anställda skall utlägga sanningen för var och en. Så skall det ej gå till. Sanningen går att framställa, utan att tillgripa detta sätt. Sköterskorna och medhjälparna skall inte gå in till patienterna och säga: ”Vi tror på den tredje ängelns budskap”. Det är inte deras uppgift, med mindre patienterna vill höra, med mindre deras invändningar har undanröjts, och deras hjärtan har gjorts mjuka.

Upptred så, att patienterna inser, att sjundedags-adventisterna är personer med vanligt folkvett. Upptred så, att de känner lugn och ro på institutionen. Bibliska sanningar skall visst framföras, men bestämda tros punkter skall inte utläggas inför samtliga patienter. I fall de ställer frågor, yppa skälen till Din (541) tro. På så vis kommer ljuset att stråla fritt.

Patienterna kan bli inbjudna till våra möten, och där kommer de att höra sanningen, i vetskapen om, att de inte blir tvångsmatade med den. När de sedan lämnar hälsohemmet och hör folk säga: ”Dit tänker jag inte fara, för att bli gjord till

sjundedags-adventist", kan de svara dem, att de anställda på hälsohemmet inte tvingar sanningen på någon.

Det låter sig ej göra, att förmå patienterna till, att avhålla sig från frågor om vår tro. Det finns de, som hungrar och törstar efter sanningen, och de kommer också att finna den. Det är därför, som vi vill få vår inrättning uppförd genast. — *Manuskript 111, 1899.*

Ett konsekvent kristet Livs Vittnesbörd — Dessa heliga sanningar skall, när de tros på och levs ut, inte omgärdas av tvång, utan demonstreras i Mästarens anda. Den Helige Ande kommer att nå människors bättre sidor. Vid alla våra hälsohem skall det finnas män, som förstår sanningens lära och som förmår, att med penna och röst framföra den. De kommer att komma i beröring med ädelsinnat folk, och till dessa bör de vädja som till ende sonen. Herren säger, att det inte skall vara vår avsikt, att utse till ansvariga sådana män, som inte har gjorts lämpliga därtill genom sin erfarenhet, män, som inte har omfattande kunskap om Bibelns sanning.

Många är av den uppfattningen, att ens yttre och stil samt uppträdande inte spelar någon stor roll, för att nå de högre samhällsklasserna. Men det är ett misstag. Dessa personer genomskådar sådant. Ens yttre har visst något, ja, mycket att göra med, hur man gör intryck på folks sinnen, dock måste ens yttre styras av Guds smak. Det bör klart framgå, att medarbetarna är ett med Gud och himmelriket. Vi skall inte göra oss till, för att vinna världsliga personers gillande och därmed deras inflytande (542) över verket i dessa yttersta dagar. Konsekvens är ett måste. Vår tro, vår klädsel och vårt uppträdande måste vara i samklang med naturen hos vårt verk, som är lika med framställandet av det mest allvarsmättade budskap, som någonsin har framförts till världen.

Vår uppgift är, att vinna människor till tro på sanningen, att vinna dem genom både predikan och föredöme, genom ett gudaktigt leverne. Alla sidor hos sanningen skall levas ut, varigenom trons konsekvens visas i praktiken. Värdet av vår tro bevisas av dess frukt. Herren förmår och kommer att göra intryck på människorna genom vårt stora allvar och vår oskrymtade eller äkta uppriktighet. Vår klädsel, vårt uppträdande, vår konversation och vår växande erfarenhet av andliga saker, allt dylikt skall demonstrera, att sanningens bärande stöttor, som vi hanterar, är verkliga för oss. Härigenom skall sanningen göra intryck som en väldig helhet, som styr över intellektet. Sanningen, Bibelns sanning, skall

utgöra grundvalen åt samvetet samt åt själens kärlek och liv. — *Brev 121, 1900.*

Inte Ord, utan Gärningar — Vad gäller, att göra vår tro känd, skall vi inte vidta några bestämda åtgärder, för att dölja den, och heller inga okloka åtgärder, för att göra den framträdande. Personer, vars hållning gör dem lättare att övertyga med sanningen, kommer att anlända till hälsohemmet. I fall de ställer frågor om vår tro, skulle det vara passande, att på ett enkelt, rättframt sätt förklara, vad vi tror. Inneboende gudaktighet ge skjuts åt en sann troendes uppförande, vilket gör honom till en fyrbåk åt det rätta.

I det här sammanhanget bör vi dock handla med finkänslighet. Det finns samvetsgranna personer, som tror det är deras plikt, att tala obehindrat om trospunkter, där åsikterna skiljer sig åt, och detta på ett sätt, som väcker stridslystnaden hos dem, som de talar med. En sådan överilad, oövertänt handling med munnen kan sluta till öronen på en person, som (543) annars skulle ha lyssnat tålmodigt, men som nu kommer att varna andra för oss. Detta ger grogrund åt bitterhetens rötter, varigenom många blir nedsmutsade. Genom en medlems obetänksamhet kan öronen och hjärtana åt många täppas till mot sanningen.

Det är ett allmänt känt faktum, att religionsivrarna ibland de olika sekterna har uppammat och visat föga opartiskhet i sin uppfattning om sådana, vars religiösa åsikter skiljer sig från deras. Dessa ivrare förväntar sig, att möta samma oresonliga anda ibland sjundedags-adventister, och tror sig alltså behöva dra på sig rustningen, beredda, att stå emot allt, som går emot deras unika åsikter.

I gångna tider har vissa på hälsohemmet menat det vara sin skyldighet, att föra vilodagsfrågan på tal överallt. De har vädjat till patienterna härvidlag med uppriktighet och ihärdighet. Till sådana skulle Guds änglar säga: Inte ord, utan gärningar. Ens dagliga leverne säger mycket mera, än ett oändligt antal ord. Ett alltid glatt hjärta, ömsint vänlighet, kristen välvilja, tålmod och kärlek rubbar fördomar, och öppnar hjärtat, så att det tar emot sanningen. Få inser makten hos detta dyrbara inflytande. — *Manuskript 53, 1899.*

En helgad Läkare och en missionerande Sköterska **Kristna Doktorer och Sjuksköterskor** — Herren har bestämt, att kristna läkare och sköterskor skall verka i samklang med Ordets förkunnare. Hälsans missionsarbete skall flätas

samman med evangelii tjänst. — *Medical Ministry*, sidan 240 (1908).

Lukas ett Exempel — I vår verksamhet i dag skall Ordets tjänst (544) och medicinskt missionsarbete kombineras.

Lukas kallas för ”den älskade läkaren”. {Jämför Kolosserbrevet 4:14.} Paulus hörde talas om hans skicklighet som läkare, och han sökte upp honom som en, åt vilken Herren hade anförtrott ett bestämt uppdrag. Han säkerställde hans samverkan i sitt arbete. Efter någon tid lämnade han honom i Filippi. Här fortsatte Lukas verket i flera år, han dubblerade sin tjänst som läkare och evangeliets tjänare. Han var verkligen läkarmissionär. Han gjorde sin del, sedan utbad han sig av Herren, att Han skulle låta Sin helande kraft vila över de drabbade. Hans medicinska förmåga röjde vägen, så att evangeliets budskap nådde fram till folks hjärtan. Därmed öppnades många vägar för honom, att förkunna evangeliet ibland hedningarna...

Det är Guds plan, att vi skall verka, såsom lärjungarna verkade. När vi står i förbund med den gudomlige Helaren, kan vi utträtta mycket gott i världen. Evangeliet är det enda medlet mot synden. I egenskap av Kristi vittnen skall vi vittna om dess kraft. Vi skall föra de drabbade till Frälsaren. Hans förvandlande nåd och mirakelverkande kraft kommer att vinna många själar till sanningen. Hans botande kraft, förenad med evangeliets budskap, kommer att föra med sig framgång i nödlägen. Den Helige Ande kommer att verka på hjärtan, och så kommer vi att få uppleva Guds frälsning. I särskild bemärkelse är vårt uppdrag, att bota de sjuka...

Tidens gång har inte ändrat på Kristi avskedslöfte. Han är med oss i dag, såsom Han var med lärjungarna, och Han kommer att vara med oss ”intill tidens slut.” {Matteusevangeliet 28:20.} Kristus förordnade, att en rad på varandra följande män skulle förkunna evangeliet, varvid de skulle erhålla sin myndighet från Honom, den store Läraren. — *Brev* 134, 1903.

Offentliga Föreläsningar av Läkare — Han, som är läkare och lärare av kristendomen, finner sysslor, som utmynnar i själars frälsning. Formulering av sunda ord inom religionsutläggning, stöttade av ett ”Så säger Herren”, äger ett frälsande inflytande. En läkare (545) kan uttrycka sig så, att han blir inbjuden till, att tala inför olika grupper, som gärna tar emot honom. I egenskap av lärare bör läkaren spana

efter tillfällen, ty Guds Ord skall spridas utan begränsning. — *Brev* 4, 1910.

Särskilda Tillfällen för Missionens Sjukvårdare — På varje plats, där sanningen presenteras, skulle allvarliga ansträngningar göras att först predika evangeliet för de fattiga och att bota de sjuka. Detta arbete kommer, när Hans verk har utförts troget, att tillföra församlingen många själar av sådana som skall bli frälsta.

De, som arbetar i hemmen, får tillfälle att hjälpa på ett särskilt sätt. De bör be för de sjuka och göra, vad de kan, för att lindra deras lidanden. De bör verka för de små i samfundet, för de fattiga och förtryckta. Vi bör be för och med de hjälplösa, som inte har viljestyrka att behärska de begär, som passionen har nedsatt. Det bör arbetas allvarligt och uthålligt för att frälsa de människor, i vilkas hjärtan ett intresse har vaknat. Först måste deras fysiska behov stillas och när de märker vår osjälviska kärlek, kommer de att få det lättare att tro på Kristi kärlek.

Detta arbete är missionens sjukvårdare bäst på, men andra bör knytas till dem. Dessa kan lära sig det bästa arbetssättet av sina kollegor, såvida de inte är speciellt utbildade och har praktiserat inom sjukvården. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 6, sidorna 83-84 (1900).

Att nå de högre Samhällsklasserna — Läkare, vars yrkesmässiga förmåga övergår den vanlige medarbetarens, bör städslas eller lejas för tjänandet av Gud i de stora städerna. De bör försöka, att nå de (546) högre samhällsklasserna...

Medicinska missionärer, som arbetar med evangelisation, utför ett arbete, som är lika värdefullt, som deras arbetskamrater predikanternas. Denna hälsoverksamhet, kopplad till förkunnargärningen, skall inte begränsas till de fattiga samhällsklasserna. De högre samhällsklasserna har, märkligt nog, förbigåtts. I de högre samhällsskikten går det att finna många, som kommer att reagera på sanningen, eftersom denna är konsekvent och bär evangeliets upphöjda karaktärsstämpel. Inte så få män med kunnande kommer att ge sig i kast energiskt med verket. Användande sina gudagivna förmågor, kommer de att nära, inte bara tära.

En trofast läkare och förkunnare är engagerade i samma arbete. De bör verka i fullständig samklang. De bör samråda med varandra. Med sin enighet vittnar de om, att Gud har sänt Sin enfödde Son till världen, för att frälsa alla, som

tror på Honom som sin personlige Frälsare. — *Manuskript 79, 1900.*

Läkarens andliga Tjänst — Den verkliga hälsomissionärens arbete är till stora delar ett andligt arbete. Häri ingår bön och handpåläggning; han bör därför ordineras i lika hög grad för sitt verk, som predikanten för evangeliet. De, som väljs ut till rollen som missionerande läkare, skall ordineras som sådana. Det stärker dem mot frestelsen, att lämna hälsohemmet och öppna egen praktik. Ingen självisk drivkraft bör låtas locka medarbetaren bort från sin plikts befattning. Vi lever under en tid kantad av allvarsmättat ansvar; en tid, under vilken helgat arbete skall utföras. Låt oss söka Herren allvarligt och (547) med hela förståndet. — *Manuskript 5, 1908.*

Utjämnande Förmaningar **Vår trefaldiga Tjänst**

— Gud verkar med hjälp av redskap, eller understödjande inflytanden. Han använder Sig av evangeliets förkunnelse, läkarmission och skrifter innehållande den nuvarande sanningen, för att göra intryck på hjärtan. Alla görs verkningsfulla genom tron. När någon hör eller läser sanningen, lägger den Helige Ande den på åhörarens och läsarens hjärtan och ger dem en uppriktig önskan om, att veta, vad som är rätt. Evangelietjänsten, läkarmissionen och våra publikationer är Guds hjälpmedel. Det ena skall inte tränga undan det andra. — *Brev 54, 1903.*

Lägg till Ordet ”medicinsk” — Arbetet med evangeliets spridande skall inte bli mindre effektivt, utan växa till, till dess det blir en flammande fyrbåk i vår värld. Allt, som går att göra, bör göras, för att skicka ut fler arbetare på fältet. Ingen påverkan skall tillåtas, för att avskräcka unga män från, att göra sig dugliga för missionsverksamhet som förkunnare. Till detta kan vi lägga ordet ”medicinsk”; ty det är väldigt viktigt, att evangeliets förkunnare besitter kunskap om sjukdomar och deras orsaker. De bör veta, hur man hjälper de sjuka. De bör vara i stånd till, att lära människorna, hur vi skall sköta det hus vi bor i. Detta ingår i evangeliet. — *Brev 123, 1900.*

Vårt Arbete lika utpräglat som Müllers — Nu ålägger Gud inte Sitt folk samma arbete, som Han lade på Müller. [George Müller, Bristol, England.] Müller utförde ett ädelt arbete. Men Gud har gett Sitt folk ett arbete att göra enligt en annan plan. Åt dem har Han gett ett budskap till hela världen. De skall träda in på territorium efter territorium, och strida ettrigt mot själsförstörande synder. — *Brev 33, 1900.*

(548) **Ett balanserat Verk — för Rik och Fattig** — På senare tid [1899] har stort intresse väckts angående de fattiga och utstötta samhällsklasserna; ett storslaget arbete har inletts, för att höja de fallna och förnedrade. Detta är i sig ett bra arbete. Vi bör alltid vara besjälade av Kristus, och vi skall uträtta samma verk, som Han gjorde för den lidande mänskligheten. Herren har ett verk att utföra för de utstötta. Det råder inget tvivel om, att det åligger somliga, att verka ibland dessa, och söka deras sjäalars frälsning, som håller på att gå under. Detta passar in i förkunnelsen av den tredje ängelns budskap och anammandet av Bibelns sanning. Dock riskerar vi, att betunga alla med detta slags arbete, eftersom det måste utföras på ett intensivt sätt. Vi riskerar, att förmå personer till, att satsa all energi på detta verk, när Gud har kallat dem till en annan uppgift.

Den stora frågan om vår skyldighet gentemot mänskligheten är allvarlig, och vi behöver en god portion av Guds nåd, för att avgöra, hur vi skall agera, för att åstadkomma mesta möjliga goda. Inte alla är kallade till, att inleda sitt verk, genom att arbeta för de lägsta samhällsklasserna. Gud kräver inte av Sina tjänare, att de skall skaffa sig en utbildning och erfarenhet, för att de helt skall ägna sig åt dessa samhällsgrupper.

Guds verksamhet yttrar sig så, att den väcker förvisning om, att Han står bakom den, och att sunnda grundregler styr varje handling. Dock har jag upplysts av Gud om, att vi riskerar att planera för de utstötta på så vis, att det medför ryckiga och känsloladdade insatser. Därmed uppnås inga verkligt gynnsamma utfall. En grupp medarbetare uppmuntras därmed till, att uträtta ett arbete, som inte alls bidrar till verkets stärkande överallt (549) genom harmoniskt agerande.

Evangeliets inbjudan skall riktas till både rik och fattig, hög och låg, och vi måste komma på sätt, att föra ut sanningen på nya platser, och till alla slags människor på. Herren bjuder oss: ”Gå ut på vägar och stigar och uppmana enträget människor att komma in, så att mitt hus blir fullt.” {Lukasevangeliet 14:23.} Han säger: ”Börja på vägarna; bearbeta vägarna fullt ut; res upp en skara, som samfällt med Er går åstad, för att utföra det verk Kristus gjorde, för att söka upp och frälsa de förlorade.”

Kristus förkunnade evangeliet för de fattiga, men Han begränsade inte Sina ansträngningar till den gruppen. Han verkade för alla, som lyssnade till Hans Ord – inte enbart för publikanen och de utstötta, utan även för de välbärgade och kultiverade fariséerna, den judiska adeln, de

romerska officerarna och romarnas styresmän. Detta slags arbete har alltid föresvävat mig. Det är inte meningen, att vi skall anstränga varje andlig sena och nerv, för att verka för de lägsta samhällsgrupperna, och göra det arbetet allt uppslukande. Det finns andra, som vi måste föra till Mästaren, själar i behov av sanningen, som bär på ansvar, och som kommer att verka med all sin helgade förmåga för dem i hög ställning, liksom för dem i låg.

Arbetet för de fattiga samhällsklasserna saknar gräns. Det blir aldrig färdigt, och det måste ses som ingående i det stora hela. Att ställa detta verk på första platsen, samtidigt som väldiga delar av Herrens vingård ligger öppna för uppodling, ja, är orörda, är att börja i fel ända. Såsom högerarmen är för kroppen, är läkarmissionens verk för den tredje ängelns budskap. Emellertid får inte högerarmen bli hela kroppen. Uppgiften, att söka reda på de utstötta, är väsentlig, men den skall inte vara huvuddelen inom vår mission. — *Medical Ministry*, sidorna 311-312 (1899).

(550) **Ett Verk med Proportioner** — Det medicinska missionsverket får inte tappa alla proportioner. Det måste utgöra ett arbete, som stämmer överens med resten av verksamheten. — *Brev 38*, 1899.

Medarbetarnas Hälsa — De, som satsar helhjärtat på läkarmissionens arbete, som verkar oförtröttligt, trots fara, trots brist, under talrika vakor, under trötthet, riskerar att glömma bort, att de måste troget vaka över sina egna själsliga och kroppsliga krafter. De får inte låta sig överansträngas. Likväl är de fyllda av nit och uppriktighet, och det händer, att de betar sig oförsiktigt, varigenom de utsätter sig för övermåttan mycket stress och press. Såvida ej dylika medarbetare vidtar en förändring, kommer de i slutändan att bli sjuka och bryta samman.

Samtidigt som Guds tjänare skall bäras av ädel entusiasm, liksom av en fast föresats om, att följa den gudomlige arbetarens, den store Läkarmissionärens, exempel, skall de inte belasta arbetsdagen med för många sysslor. Annars kommer de snart nog att behöva avbryta arbete, nedbrutna av försöken, att axla för många bördor. Min broder, Du gör rätt i, att på bästa sätt använda de fördelar Gud har skänkt Dig, i allvarligt menade försök, att lindra lidande och själers frälsning. Men offra inte därmed hälsan.

Vi har ett kall, som är lika mycket högre än vanliga, själviska intressen, som himlarna är högre, än jorden. Dock skall inte den insikten

förmå Guds villiga, hårt arbetande tjänare till, att bära alla bördor de orkar med, utan perioder av vila.

Hur underbart skulle det inte vara, om det inte funnes några latmaskar ibland alla dem, som är delaktiga i förverkligandet av Guds plan för (551) själers frälsning! Hur mycket mer skulle inte åstadkommas, om var och en skulle säga: "Gud håller mig ansvarig för, att vara klarvaken, och låta mina ansträngningar tala till förmån för den sanning jag säger mig tro på! Det är meningen, att jag skall vara en praktisk arbetare, inte en dagdrömmare." — *Medical Ministry*, sidorna 292-293 (1904).

Sektion 17 - Bearbeta bestämda Samhällsklasser

Arbeta, för att nå alla Klasser

Predika Sanningen för alla Grupper i Samhället — Evangeliets inbjudan skall riktas till de rika och de fattiga, till de höga och de låga, och vi måste komma på sätt, för att sprida sanningen på nya orter, till alla slags människor. — *Medical Ministry*, sidan 312 (1899).

Ge dem Möjligheten, att förstå — Ingen bör inbilla sig, att de fattiga och utbildade skall försummas. Rätta arbetsmetoder utesluter ingalunda dessa. Att evangeliet förkunnades för de fattiga, var ett av bevisen för, att Kristus var Messias. Vi bör studera, hur vi skall kunna ge alla grupper i samhället en möjlighet, att förstå de särskilda sanningarna för denna tid. — *The Review and Herald*, den 25. november, 1890.

Ett Frälsningens Budskap till varje Själ — Många är medvetna om sitt stora behov – ett behov, som jordiska rikedomar och nöjen inte förmår att stilla; men de vet ej, hur de skall få tag på det, som de längtar efter.

Kristi evangelium är från början till slut evangeliet om frälsande nåd. Det är en utmärkande och förhärskande tanke. Det bistår de behövande, ger ljus åt ögon blinda för sanningen, och utgör en vägvisare åt själar sökande efter en fast grundval. Fullständig och evig frälsning är inom räckhåll för varje själ. Kristus väntar på och längtar efter, att få uttala Sin tillgivelse, och tilldela Sin fritt tillgängliga nåd. Han vakar (553) och väntar, Han säger, såsom Han sade till den blinde mannen vid Jerikoporten: "Vad vill du att jag skall göra för dig?" {Markusevangeliet

10:51.) Jag tar bort Dina synder; Jag tvår Dig i Mitt blod.

Längs livets alla stråk finns det själar att frälsa. De blinda trevar sig fram i mörkret. Ge dem ljuset, så kommer Gud att välsigna Er som Sina medarbetare. — *Brev 60*, 1903.

Med Planer för de höga Klasserna nås alla — Koncentrera tankarna på verkets storslagenhet. Era begränsade planer, Ert försiktiga tänkande, skall utestängas från Er verksamhet. Härvidlag fordras det bättring, och den kommer att följas av mera medel, för att arbetet skall nå den höga och ädla ställning, som det alltid bör ha. Det kommer att finnas välbärgade personer, som kommer att bli delvis varse verkets karaktär, ehuru de saknar modet till, att lyfta upp korset och stå ut med hånet, som hör till den illa sedda sanningen. Nå först, om möjligt, fram till de höga klasserna, men samtidigt skall inte de lägre klasserna förbises.

Emellertid har det varit fallet, att planer och satsningar har utformats så inom många verksamhetsfält, att endast de lägre klasserna går att nå. Dock är det möjligt, att ta fram metoder, att nå de högre klasserna med. Även de, liksom de lägre klasserna, är i behov av sanningens ljus. Dessa uppfattar ljuset, men befinner sig, så att säga, i fattigdomens slaveri, och förväntar sig att svälta, i fall de tar till sig sanningen. Planera för, att nå de förnämsta klasserna, så kommer Ni inte att kunna undgå, att nå de lägre klasserna. — *Brev 14*, 1887.

Omvända Förmågor och Inflytande — Guds tjänare skall inte slösa tid och kraft på, att verka för dem, som har lagt ned en livstid på Satans tjänst, tills hela deras väsen har fördärvats. När de utstötta infinner sig, och de kommer att göra det, liksom de uppsökte (554) Kristus, får vi inte avvisa dem. Men Gud kallar arbetare, att nå dem i de högre samhällsskikten. Om dessa blir omvända, kunde de, å sin sida, verka för sina gelikar. Han vill se omvända förmågor och inflytande på Sin sida i striden. Herren påverkar män och kvinnor med förmåga och inflytande, Han leder dem till, att knyta an till dem, som bär fram nådens sista budskap till världen. — *Manuskript 6*, 1902.

Paulus' Metoder nådde alla Nationer och Folk — På sina resor kombinerade Paulus missionering hemmavid och i utlandet. Ena gången predikade han till judarna i deras egen helgedom. Andra gången predikade han till hedningarna framför deras eget tempel och i själva närvaron av deras gudar. Förvisso

tillkännagav inte Paulus för judarna en Messias, vars uppgift var den gamla hushållningens förstöring, utan en Messias, som hade kommit, för att utveckla hela den judiska ordningen i enlighet med sanningen.

De ibland lärjungarna, som for vidast omkring med sanningens ord, var redo, att bestå provet i form av samtal med dem, som höll sig nära hemtrakten. Här vann kristenheten en avgjord seger, och de omvända judarna intog den höga, ädla inställningen, att kristendomen och frälsningen tillhörde alla nationer, tungomål och folk på jordytan. — *Brev 17*, 1900.

Nå Personer med Medel och Inflytande Sprid Kallet till Ledare inom Näringsliv och Myndigheter — Kallelsen som skall höras ”på alla vägar”, gäller alla som har aktiv del i arbetet i världen, folkets lärare (555) och ledare. De som har stort ansvar i det offentliga livet – läkare, lärare, advokater, domare, tjänstemän och affärsmän – måste få ett klart, tydligt budskap. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 6, sidan 78 (1900).

Uppsök de Inflytelserika — Med öm hängivenhet ska man söka dem som tillhör de högre skikten i samhället. De som först borde få höra kallelsen är människor i affärlivet, de som har stort samhällsansvar, de som har initiativförmåga, vetenskapligt kunnande, de som har kunnande och evangeliska ledare som ännu inte känner till de särskilda sanningarna för vår tid. Inbjudan måste ges till dem. — *Såningsmannen*, sidan 181 (1900).

Vi talar och skriver så mycket om de försummade fattiga; skulle inte någon uppmärksamhet ges också till de försummade rika? Många betraktar denna klass som hopplös, och litet görs för att öppna ögonen på dem som förblindats och bländats av Satans makt så att de glömt att räkna med evigheten. Tusentals människor har lagts i sina gravar ovarnade, därför att man dömt dem efter det yttre och gått förbi dem som hopplösa fall. Men även om de kan synas vara likgiltiga, har jag blivit visad att de flesta av dessa människor har andliga problem. Tusentals rika människor svälter när det gäller andlig kost. Många i det offentliga livet känner att någonting saknas i deras liv. Endast ett fåtal av dem går i kyrkan, för de tycker inte att de har någon nytta av det. Den undervisning de hör där berör dem inte. Skall inte vi göra någon personlig ansträngning för deras skull? — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 6, sidan 78 (1900).

Skarptänkta Medarbetare skall nå de högre Klasserna — Vi har inte ansträngt oss, som vi borde, för att nå de högre samhällsständerna. Samtidigt som vi skall förkunna evangeliet för de fattiga, skall vi också framställa det i bästa möjliga ljus för dem, som äger kunnande och förmåga, och vidta betydligt klokare, bestämdare, gudfruktiga (556) åtgärder, än som hittills har gjorts, för att vinna dem för sanningen.

Men för att lyckas med det, måste samtliga medarbetare skärpa tankeförmågan. Annars kommer uppdraget att misslyckas, de kommer att mena, att det inte spelar någon roll, hur de än anstränger sig, eller vad de säger, eftersom de verkar för de fattiga och obildade klasserna. De måste lyfta sig, och bevärma och utrusta sig, för att framföra sanningen på ett förnuftigt sätt och för att dessutom nå de högre klasserna. Deras tänkande måste utvidgas, samt uppvisa större styrka och klarhet...

En orsak till bristen på insatser för de högre skikten enligt ovan, har varit bristen på förtröstan på Gud och verklig kristen framåtanda. — *Manuskript 14*, 1887.

Aгна Kroken riktigt! — De intelligenta, de förfinade förbigås alltför ofta. Kroken agnas inte, för att veva in den här gruppen, ej heller framtas sätt och metoder under bön, för att nå dem med sanningen, som skulle göra dem till säkra kandidater för frälsning. Som regel inser modelejonen, rikemännen, de stoltserande av egen erfarenhet, att lyckan inte köps för pengar, eller säkras genom påkostade, ståtliga byggnader, eller utsmyckade möbler och tavlor. De önskar sig något de saknar. Nå, de här personerna dras till varandra, och det är svårt, att nå dem; och på grund därav går många av dem under i sina synder, samtidigt som de längtar efter något, som skulle skänka dem vila och frid samt sinnesro. De behöver Jesus, rättfärdighetens ljus.

Det är ett visst arbetssätt, som utförs på ett bestämt vis, som inte rör en stor grupp i ryggen...

När de rika lämnas i sticket, utan nämnvärda försök till deras frälsning, blir de (557) allt mera sina egna idéers fångar. Deras egna tankegångar och funderingar lämnar evigheten därhän. De blir allt mera stolta och själviska, hårdhjärtade och oemottagliga; de tror, att alla bara vill åt deras pengar, medan de fattiga avundas de rika, som snarare behöver medlidande, än avundsjuka riktad mot sig. Om den frälsande sanningens kraft tar dem i sitt hägn, kommer arbetet med Guds rikes

bygge att bli långt framgångsrikare. — *Manuskript 66*, 1894.

Tjusade av Skriftens Sanning — Män i höga ansvarsställningar i världen kommer att bli tjusade av entydiga, klara uttalanden grundade på Skriftens sanning. — *Brev 111*, 1904

Undvik skarpa Argument — Stora män, lärda män, går hellre att nå genom enkelheten hos ett gudaktigt liv, än genom alla de skarpa argument, som må kunna hållas över dem. Goda intryck görs, när ens tro är full av vigör ledande till andligt liv och framsteg. Tack vare Kristi Andes verkan, upptäcker mottagaren av sanningens dyrbara utsäde i hjärtat syndaktigheten hos mänskliga lidelser, fåfänga, okunskap. Allt detta måste rensas ut ur själens tempel och ersättas för gott av Guds nåd. Sedan kommer sanningens samtliga grundregler att blomma i Guds trädgård — ödmjukhet, saktmod, tålmod och kärlek. — *Brev 6b*, 1890.

Framställ Sanningen genom Bilder och Liknelser — Sanningen skall framställas på olika sätt. Somliga i de högre samhällslagren kommer att ta till sig den, när den framställs genom bilder och liknelser. — *Medical Ministry*, sidan 318 (1905).

Dras genom Evangeliets Enkelhet — Även världens stora är lättare att locka genom enkelheten hos evangeliet, än genom vilken som helst ansträngning (558) utförd i egen kraft. Vi behöver mer av Gud och mycket mindre av det egna jaget. Gud verkar genom den svagaste person, vars kristna batterier är laddade av Hans Ande. — *Brev 72*, 1899.

Intellektets och Pengarnas Talenter — Det är meningen, att vi skall utföra ett särskilt verk för dem, som bekläder höga ansvarsställningar. Herren manar dem, som Han har anförtrött med Sitt goda, att de skall använda sina intellektuella och finansiella talenter i Hans tjänst. En del kommer att låta sig övertygas av den Helige Ande till, att investera Herrens medel på så sätt, att Hans sak gynnas. De kommer att förverkliga Hans avsikt, genom att bidra till inrättandet av inflytelserika centra i våra stora städer. Våra medarbetare bör framställa för dessa män entydiga utsagor om våra behov. Låt dem veta, vad vi behöver, för att hjälpa de fattiga och behövande samt för att ge en fast grund åt verket att vila på. — *Medical Ministry*, 329 (1900).

Verka för Män som Kornelius — Av exemplet med Kornelius kan vi lära oss en läxa, som vi

behöver ta till oss. Himmelens Gud sänder Sina budbärare till den här jorden, för att sätta igång en kedjereaktion, varigenom Petrus kommer i kontakt med Kornelius, för att Kornelius skall få lära sig sanningen. Genom en ängels försorg kommer Petrus på besök hos vetgiriga själar, som är redo, att höra sanningen och ta emot framskjutet ljus...

Kornelius' och hans hushålls omvändelse utgjorde endast förstlingsfrukten av en skörd, som skulle komma att höstas i hela världen. Genom detta hushåll bedrevs ett vittgående nådens verk i en hednisk stad. — *Brev 17, 1900.*

Det behövs ett uppvaknande ibland Guds folk, så att Hans verk går att föras framåt med kraft. Vi behöver den Helige Andes dop. Vi måste förstå, att Gud kommer att i Sitt folks led ställa män med förmåga och inflytande, som kommer att spela (559) sin roll i världens varnande. Alla i världen är inte laglösa och syndiga. Gud har många tusen, som inte har böjt knä för Baal. De finns många gudfruktiga medlemmar av de fallna kyrkorna. Om detta inte vore fallet, skulle vi inte ha fått detta budskap att trumpeta ut: ”Fallet, fallet är det stora Babylon! ... 'Gå ut från henne, mitt folk'”. {Uppenbarelseboken 18:2, 4.}

Evangeliet skall förkunnas i våra städer. Lärda och inflytelserika personer skall höra budskapet. Inte bara vita, utan även färgade personer med inneboende förmågor skall komma att anamma tron. Dessa skall verka för sina egna, och de skall stöttas i utförandet av det arbete, som Herren vill skall göras.

Mycket mera bön, mycket mera Kristuslikhet, mycket mera anpassning till Guds vilja, skall inlemmas i Guds verk. Yttre åthävor, extravaganta omkostnader, kommer inte att åstadkomma det önskade verket. Många kämpar, för att få åt sig livets anda från himmelen. De kommer att känna igen evangeliet, när det bringas dem på det sätt, som Gud har planerat.

Kristus trädde ut i den jäktiga världen, som var fylld av kommersens penningklinkande och säljarnas högljudhet, där människorna själviskt sökte, att berika sig till det yttersta. Över oljudet från denna förvirring hördes Hans röst, likt Guds basun: ”Ty vad hjälper det en människa, om hon vinner hela världen men tar skada till sin själ? Eller vad kan en människa ge i utbyte mot sin själ?” {Matteusevangeliet 16:26.}

Kristus hänvisar människorna till den ädlare världen, vilken de har förlorat ur sikte, och

tillkännager, att den enda bestående staden är den, vars byggherre och grundare är Gud. Han visar dem himmelens tröskel, som sprakar av Guds levande härlighet, och försäkrar dem om, att himmelens skatter är till för dem, som segrar. Han uppmanar dem till, (560) att sträva med helgad äregirighet, att säkra det odödliga arvet. Han uppmanar dem enträget, att samla sig skatter invid Guds tron. Sedan skall de, i stället för att nära nog ha ihjäl sig, för att vinna guld och gröna skogar, lägga ned sin samlade energi för Kristus. Genom att använda sin talent pengar, för att vinna själar åt Honom, kommer de att utföra ett arbete av större vikt, än något annat arbete i hela världen.

Ibland världens besuttna eller rika finns det sådana, som kommer att lyda denna förmaning: ”Uppmana dem som är rika i den här världen att inte vara högmodiga eller sätta sitt hopp till något så osäkert som rikedom, utan till Gud som rikligt ger oss allt att njuta av. Uppmana dem att göra gott, att vara rika på goda gärningar, att vara generösa och dela med sig och samla åt sig en skatt som är en god grund för den kommande tidsåldern, så att de vinner det verkliga livet.” {Första Timoteusbrevet 6:17-19.} — *Brev 51, 1902.*

Kungar och Landshövdingar måste höra — Ljuset skall skina över kungar och jordens stora, fastän de kan komma att reagera på det på samma sätt, som Faraos reagerade på Herrens tjänares vittnesbörd, och undrade: ”Vem är HERREN? Skulle jag lyssna på honom...?” {Andra Moseboken 5:2.}

Kungar, landshövdingar och högt uppsatta personer kommer att höra talas om Er genom utsagorna från Era fiender, och Er tro och Era sannelag kommer att framställas i felaktig belysning inför dem. Men de falskt beskyllda kommer att ges tillfälle till, att träda fram i närvaro av sina anklagare och svara för sig själva. De kommer att få förmånen, att låta ljuset stråla på dem, som kallas för världens stora, och om Ni har studerat Bibeln, om Ni är redo, att svara var och en, som begär att Ni förklarar det hopp Ni äger (561) med ödmjukhet och respekt {se Första Petrusbrevet 3:15}, kommer fienderna inte att kunna säga emot Er klokhet. — *The Review and Herald*, den 26. april, 1892.

Varna Nationernas Ledare — Ländernas ledare behöver ställa sig säkert på den eviga sanningens plattform. De bör inte tillåtas, att, på grund av ovetande, bygga sina hus på lös sand. Dessa män skall inte tillbes som gudar. De står ansvariga inför Gud för sina handlingsmönster. Inför

Honom måste de svara, om de blir en lukt från död till död för dem, som står under deras domvärjo. — *Brev 187*, 1903.

Välståndets Faror — Av människornas historia lär vi oss, hur farligt välståndet är. Det är inte de, som har förlorat sina pengar och sin egendom, som svävar i störst fara, utan de, som har vunnit rikedom och getts höga ställningar. Dessa kräver ingående, allvarligt arbete. Motgång kan beröva en modet, men välstånd upphöjer en till förmäthenhet och övermod.

Förbön önskas ofta för män och kvinnor, som har det svårt, och det är rätt och riktigt; men de mest allvarligt menade och uppriktiga bönerna borde önskas för dem, som blir förmögna och framgångsrika. Dessa individer svävar i störst fara, att förlora sina själar. I förödmjukelsens dalgång vandrar vi tryggt, om vi vördar Gud och litar på Honom. På de svindlande höjderna, där vi beröms för vår visdom och storhet, behöver vi särskild kraft, en särskild arm, som håller oss i balans.

Sådant är ljuset, vari vi bör betrakta dem, som står utanför vår tro. De personer, som blir upphöjda och hyllade, är i större behov av Kristi enkelhet, än de äger. De behöver mera allvarligt menad, uthållig förbön, för att slippa undergången. — *Brev 72*, 1899.

Pastorer från andra Trossamfund Lär känna Predikanter från andra Trosinriktningar

(562)— Våra predikanter borde söka komma nära andra samfunds predikanter. Bed för och med dessa män, för vilka Kristus beder. Ett stort ansvar vilar på dessa män. Som Kristi sändebud skulle vi visa ett djupt, allvarligt intresse för dessa församlingsherdar. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 6, sidan 78 (1900).

Vikten av, att verka för andra Pastorer — Det klokaste, intensivaste arbete bör läggas ned för de predikanter, som inte tillhör vår tro. Det är många, som inte vet bättre, än att de blir vilseledda av förkunnare ifrån andra kyrkor. Måtte trofasta, gudsvördande, uppriktiga medarbetare, som döljer livet med Kristus i Gud, be och verka för ärliga förkunnare, som har lärts, att vantolka Livets Ord.

Våra predikanter skall se det som ett hedersuppdrag, att verka för andra förkunnare. De skall inte söka ordstrid med dem, utan, med Bibeln i hand, enträget uppmana dem till, att studera Ordet. Om detta blir gjort, finns det många pastorer, som nu förkunnar villolära, som kommer

att predika sanningen för vår tid. — *Brev 72*, 1899.

Varför skulle de förbigås? — Vårt folk har gått miste om mycket, därför att de har följt så inskränkta planer, att de inte har nått de intelligentare, bättre utbildade klasserna. Alltför ofta har arbetet bedrivits på så sätt, att det har övertygat icke troende om, att det är av liten betydelse – alltså undviker de all religiös vurm som något för simpelt. Mycket har förlorats på grund av bristen på kloka arbetsmetoder. Allting bör göras, för att skänka fasthet och värdighet åt verket.

Det fordras mycken visdom, för att nå predikanter och inflytelserika personer. (563) Men varför skulle dessa förbigås, såsom de har gjorts av vårt folk? Dessa personer ansvarar inför Gud i exakt förhållande till de förmågor Han har anförtrott dem med. Där mycket har getts, kommer mycket att avkrävas. Borde vi inte studera mera ingående och be mycket om klokskap, så att vi lär oss, hur vi skall nå dessa grupper? Borde vi inte använda klokhet och takt, för att vinna dessa själar? Om de blir verkligt omvända, kommer de att bli polerade redskap i Guds händer, för att nå andra... I fall vi lyckas med, att åt Kristus och sanningen vinna själar, åt vilka Gud har anförtrott omfattande förmågor, kommer vårt inflytande, genom dem, att växa fortlöpande, och kommer att bli en långt gående kraft till det goda.

Gud har gett oss ett arbete att göra, som medarbetarna ännu inte har helt förstått. Predikanter och världens vise män skall sättas på prov genom ljuset från den nuvarande sanningen. De skall på ett välbetänkt sätt låta ljuset från den tredje ängelns budskap lysa över dem, i all värdighet. Vi måste söka Gud av all kraft och genom ingående studium; ty våra sinnens krafter kommer att utmanas till det yttersta vid planläggandet, för att placera Guds verk på en mera upphöjd plattform. Där borde det alltid ha varit, men människors begränsade tankar och inskränkta planer har snarare sänkt det till en lägre nivå. — *The Review and Herald*, den 25. november, 1890.

Alla kommer ej att ta till sig Sanningen — Mist inte modet, i fall de, som Gud har skänkt stort ansvar, förkastar sanningen, sedan de allvarligaste försök har gjorts, att bringa den till dem. Så gjorde man också på Kristi tid. Se till, att bibehålla verkets värdighet genom välordnade planer och gudaktigt uppförande. Tro ej, att Du har höjt standaret för mycket. — *Brev 12*, 1887.

Tala i andra Kyrkor — Ni kan erbjudas, att tala i andra kyrkor. När Ni drar nytta av dessa möjligheter, kom då (564) ihåg Frälsarens ord: ”Var därför listiga som ormar och oskyldiga som duvor.” {Matteusevangeliet 10:16.} Väck inte fiendens elakhet, genom att hålla fördömande anföranden. Annars kommer Ni bara att stänga sanningen ute. Entydiga budskap skall framföras. Men akta Er för, att egga till antagonism. Det är många själar att frälsa. Håll alla hårda ord inne. Greppa frälsningen i ord och genom handling, representera Kristus inför alla, som Ni kommer i kontakt med. Låt alla se, att Ni på fötterna har fridens evangelium, som sprider Guds välvilja till alla. Vidunderligt kommer utfallet att bli, om vi inleder arbetet behärskade av Kristi Ande.

Vi kommer i vår hjälplöshet att stötts, om vi för verket framåt i rättfärdighet, förbarmande och kärlek. Sanningen kommer att vinna, den kommer att avgå med segern. — *Manuskript 6*, 1902.

Ansträngningar för Medelklassen En mera lättnådd Grupp — Sedan är det en annan klass, som går lättare att nå. Många av dem är mera värdiga, än de rikaste, ty de välbärgade har inte alla gånger förvärvat sina förmögenheter med enbart strängt ärliga medel. Det finns sådana, som inte offerar principer eller dagtingar med samvetet, för att tillvälla sig rikedom i överflöd. Det är denna klass, som skulle anamma sanningen och bli pålitliga medarbetare åt Gud, bara sanningen framställdes på ett klokt sätt för dem. Genom den av Gud tillhandahållne medarbetaren kommer att verka på så vis, att han sammanför dessa personer i Kristus Jesus. — *Manuskript 66*, 1894.

Hur skall vi nå dem? — Och hur skall vi då nå det vanliga folket? Kristus sökte, att påverka nationens högsta (565) dignitärer. Men eftersom Han sade dem sanningen, tog de inte emot Honom. De hade nämligen upphöjda tankar om den egna gudaktigheten. De lät sig inte bli undervisade. De menade, att deras uppgift var, att instruera andra, inte att själva instrueras. Likväl vittnar Skrifterna så här om de fattiga: ”Den stora folkskaran lyssnade gärna till honom.” {”Det vanliga folket lyssnade gärna till honom.” *King James Version.*} ”I din godhet, Gud, sörjde du för de betryckta.” ”Herren låter sitt ord förkunnas, stor är skaran av kvinnor som kommer med glädjebudet”. {Markusevangeliet 12:37; Psaltaren 68:11; vers 12.} — *Manuskript 125*, 1897.

Kristus förstod Sig på deras Tänkande — Vi kan åstadkomma mycket på kort tid, bara vi verkar, som Kristus verkade. Det skulle gagna oss

storligen, att reflektera över Hans undervisningssätt. Han sökte, att förstå Sig på det vanliga folkets sinnen. Hans stil var lättfattlig, enkel, uttömmande. Han hämtade Sina illustrationer eller åskådliggörande från de scener, som åhörarna var vana vid. Med hjälp av saker och ting i naturen målade Han bilder av sanningar med evig betydelse, varigenom Han förband himmelen med jorden. — *Manuskript 24*, 1903.

Studera Kristi Enkelhet — Frälsaren kom för ”att predika glädjens budskap för de fattiga”. Luk 4:18. Han använde de enklaste termer och symboler i sin undervisning. Och det sades att ”den stora folkskaran lyssnade gärna på honom”. Mark 12:37. De som försöker göra hans arbete i denna tid behöver en djupare förståelse av de lärdomar han gav. — *Hälsa för Hela Människan*, sidan 386(1905).

Herrens Folk mestadels vanligt Folk — Herrens folk består vanligen av denna världs fattiga, det vanliga folket.

Inte många kloka, inta många mäktiga, inte många ädlingar är kallade. Gud har ”utvalt de fattiga i den här världen”. {Jakobsbrevet 2:5.} ”... för fattiga predikas glädjens budskap.” {Matteusevangeliet 11:5.} I viss bemärkelse kallas de rika; de är inbjudna, men de godtar ej inbjudan. Men i världens ondskefulla städer har Herren många anhängare, som är ödmjuka och samtidigt förtröstansfulla. — *Manuskript 17*, 1898.

Om Guds Ljus älskas — (566) Det finns inte några klasskillnader hos Gud. Han ignorerar allt sådant. Alla själar är värdefulla för Honom. Arbetet för själars frälsning är en sysselsättning som förtjänar den högsta heder. Det spelar ingen roll vilket arbete vi utför eller vilken klass vi är verksamma inom, om det är för höga eller låga. I Guds ögon har sådana skillnader inte någon betydelse för deras sanna värde. Den uppriktiga, allvarliga, botfärdiga själen är dyrbar i Herrens ögon, hur okunnig den än måtte vara. Han sätter Sitt eget sigill på människorna, inte genom att bedöma dem utifrån deras rang, inte efter deras rikedom, inte efter deras intellektuella storhet, utan utifrån deras enhet med Kristus. Den olärde, den utstötte och slaven har gjort allt som krävs, om han har gjort det bästa utifrån sina möjligheter och förmåner och om han noggrant har följt det ljus som Gud har gett honom. Världen kan kalla honom okunnig, men Gud kallar honom vis och god. Som sådan står han med sitt namn inskriven i himlens böcker. Gud kommer att göra honom lämplig till att ge Honom ära, inte bara i himlen

utan också på jorden. — *Evangeliets Tjänare*, sidan 247(1915).

Verka för den fallna Mänskligheten
Den fallna Mänskligheten är vårt Arbetsfält — De håglösa, älskarna av tobak och spritdrickare är många till antalet. Men de måste få höra sanningen. Den har verkat under just på denna plats [Australien], och kommer att utträta ytterligare storverk. Vår tro på Herren Jesus Kristus och på den nuvarande sanningen skall inte bara riktas mot dem, som tar emot Kristus. Kristus dog, för att frälsa världen, och vi skall verka nitiskt, för att spela vår roll. Vi skall betrakta den fallna mänskligheten som vårt verksamhetsfält. Gud bryr Sig (567) om dem... Inte en enda själ får lämnas i mörker. — *Brev 76*, 1899.

Somliga förnedrade Rika kommer att frälsas — Våra storstäder håller snabbt på, att uppnå det tillstånd, som beskrivs genom världens tillstånd före Syndafloden, då ”HERREN såg att människornas ondska var stor på jorden och att deras hjärtans alla tankar och avsikter ständigt var alltigenom onda.” {Första Moseboken 6:5.} Synder, som vanäras Gud, utövas av människor bosatta i förnåma hem; men genom förkunnelsen av det sista, prövande budskapet kommer en del av just dessa personer att bli övertygade och omvända.

Från Sitt outtömliga förråd av nåd kan Gud förse alla Sina anhängare med kraft. Blickande ut över mänskligheten, fallen och urspårade, tillkännager Han, att den Helige Ande skall utgjutas över allt kött. Många, som aldrig har hört de bestämda sanningarna för denna tid, kommer att erfaras Andens övertygelse, när de lyssnar till detta budskap med sådan omtumlande betydelse...

Gud kommer att resa upp medarbetare, som kommer att bekläda särskilt viktiga inflytandepositioner, medarbetare, som kommer att bära ut sanningen på de minst lovande platserna. Människor kommer att säga ”Ja”, där de en gång sade ”Nej”. Vissa, som varit våra fiender, kommer att bli värderade biträden, som för verket framåt genom sina medel och sitt inflytande. — *The Review and Herald*, den 30. september, 1902.

Verka för de Fallna — Ingenting kan ge sådan lyster åt arbetet med, att framställa sanningen, som att bistå människorna precis, där de är, i likhet med den barmhärtige samaritens insats. Ett ordentligt utfört verk, för att frälsa arma syndare förbigångna av kyrkorna, kommer att fungera som inträdesbiljett åt sanningen i deras krets. Ett annat sakernas tillstånd behöver inträffa ibland oss som

ett folk, och när vi utför detta arbete, kommer det att uppstå en helt annan stämning omkring medarbetarnas själar, ty den Helige Ande kommunicerar med alla dem, som tjänar Gud, och de, som bearbetas av den Helige Ande, blir till en god kraft, för att höja (568) stärka och frälsa de själar, som står vid stupkanten. — *Manuskript 14a*, 1897.

För att Folk inte skall lämnas åt sitt Öde — Vi skall använda våra medel och våra förmågor till inflytande, för att basunera ut sanningen, som räddar folk från, att lämnas åt sitt öde. Bara vi sätter igång med arbete, som Herren har gett oss att utföra, kommer sanningen att nå fram till många i denna grupp på allehanda sätt. Dock skall vi ej försumma de arbetslinjer, som Herren i synnerhet har bett oss om, att syssla med. Alla klasser skall nås.

I fall de, som verkar för de övergivna och fallna, bara ville arbeta i Herrens fruktan, eftersträvande insikt om sanningen ibland sina skyddslingar, skulle många av de utstötta bli kännetecknade som Guds barn. — *Brev 143*, 1904.

Att välja Arbetare för de Utstötta — Stor omsorg bör läggas ned på arbetet för de utstötta. Varken unga män eller unga kvinnor bör sändas till de mest utsatta områdena i våra städer. Unga män och kvinnor bör slippa, att se och höra det onda där. Det är mycket, som ungdomen förmår, att utträta för Mästaren. Under förutsättning, att de vakar och ber samt litar på Gud, kommer de att bli redo, att utföra allehanda förträffligt arbete under överinseende av erfarna medarbetare. — *Medical Ministry*, sidan 312 (1901).

Främlingen ibland oss
Nå alla Nationaliteter, Klasser och Trosinriktningar — Kristus erkände ingen särställning på grund av nationalitet, samhällsklass eller trosbekännelse. De skriftlära och fariseerna ville dra nytta av himlens gåvor lokalt och nationellt, och utestänga resten av Guds familj på jorden. (569) Men Kristus kom för att bryta ner varje skiljemur. Han kom för att visa att nådens och kärlekens gåva är lika fri som luften, ljuset eller regnskurarna som uppfriskar jorden. — Hälsa för Hela Människan, sidan 16 (1905).

Främlingar i främmande Land — I gränder och på bakgator i de stora städerna finns det enskilda och familjer som kanske är främlingar i ett främmande land och som inte har kontakt med någon församling. I sin ensamhet upplever de att Gud glömt bort dem. De förstår inte vad de måste göra för att bli frälsta, och många av den har

sjunkit ner i synd. Många är också bedrövade och tyngda av lidanden, brist på det nödvändiga, otro och förtvivlan. De drabbas av alla möjliga själsliga och kroppsliga åkommor. De längtar efter lindring på sina problem och Satan frestar dem att söka den i nöjen och njutningar, vilket bara leder till ruin och död. Han erbjuder dem Sodoms äpple, som kommer att bli aska på deras läppar. De slösar sina pengar på det som inte ger något och sina ansträngningar utan att bli tillfredsställda. — *Såningsmannen*, sidorna 184 (1900).

Guds Avsikt med Främlingar i vårt Land — Samtidigt som planer verkställs, för att varna invånarna i olika avlägset liggande länder, måste mycket göras för utlänningarna, som har landat på vårt eget lands stränder. Själarna i Kina är inte dyrbarare, än själarna utanför den egna dörren. Guds folk skall verka troget i fjärran länder, allt eftersom Hans försyn röjer vägen; men de skall också uppfylla sin plikt mot utlänningarna av skilda nationaliteter i närliggande städer och samhällen samt byar ute på landet.

Det är riktigt, att våra ansvariga nu planerar klokt, för att (570) proklamera den tredje ängels budskap för de hundratusentals utlänningarna i Amerika. Gud önskar, att Hans tjänare skall fullgöra sin skyldighet mot de icke varnade millionerna i städerna, och i synnerhet mot dem, som har anlant till dessa städer i vårt land från världens nationer. Många av utlänningarna är här på grund av Guds försyn, för att de skall ges tillfälle till, att höra sanningen för denna tid.

Guds sak skulle vinna stora fördelar i utländska regioner, i fall ärliga ansträngningar gjordes för utlänningarna i städerna i vårt eget land. Ibland dessa män och kvinnor förekommer det vissa, som, när de har anammat sanningen, snart ginge att utbilda till verksamhet för sina landsmän i detta land och i andra länder. Många kunde återvända till de platser, som de har kommit ifrån, i hopp om, att vinna sina vänner för sanningen. De kunde vända sig till sina släktingar och grannar, för att delge dem kunskap om den tredje ängels budskap. — *The Review and Herald*, den 29. oktober, 1914.

Ett Sätt, att utbreda Verket till alla Nationer på — Det skulle glädja Gud, om Hans folk utträttade mera vid framförandet av sanningen för denna tid till utlänningarna i Amerika, än har skett i det svunna... Såsom jag har vittnat om i årtal, skulle vi – i fall vi snabbt upptäckte Guds försyns vägröjning – i de ökande tillfällena till, att nå många utlänningar i Amerika, skönja ett av

himmelen tillhandahållet medel, att utbreda den tredje ängels budskap till världens samtliga länder. I Sin försyn, har Gud lett fram personer till våra ytterdörrar och lagt dem, så att säga, i armarna på oss, för att de skall få lära sig sanningen, och göras skickliga i, att utföra ett verk, som vi inte klarar av, nämligen att låta ljuset stråla över människor med andra modersmål.

Oss väntar ett stort arbete. Världen skall varnas. Sanningen skall översättas på många språk, så att dess rena, livgivande inflytande kan påverka alla folk. Detta fordrar användandet (571) av alla de förmågor och resurser, som Gud har gett oss — pennan, pressen, rösten, plånboken och själens bästa sidor.

Kristus har gjort oss till sändebud, som skall göra mänskobarnen bekanta med Hans frälsning; och om vi är klädda med Kristi rättfärdighet och fyllda med Hans inneboende Andes glädje, kommer vi inte att kunna hålla tyst. — *The Review and Herald*, den 29. oktober, 1914.

De står utanför Dörren — Budskapet måste ges till de tusentals utlänningar, som bor i dessa städer inom vårt eget verksamhetsområde....

Vilka månar verkligen om, att se till att budskapet förkunnas i Stor-New York och i de många andra, ännu obearbetade städerna? Det är inte meningen, att alla insamlade medel skall sändas från USA till fjärran länder, medan det hemmavid förekommer sådana av Försynen skapade tillfällen att framföra sanningen till milliontals människor, som aldrig har hört den. Ibland dessa millioner finns personer från många nationer, varav åtskilliga är redo att ta emot budskapet. Mycket återstår att göra utanför husknuten – i Californias städer, New York och i många andra stater....

Vakna, vakna, mina bröder och systrar, och gå ut på fälten i USA, som aldrig har bearbetats. Tro inte att ni gjort er plikt, sedan ni skänkt pengar till utländska fält. Vi har ett arbete att uträtta på utländska fält, men arbetet som skall göras i USA är minst lika viktigt. I de amerikanska städerna finns det människor, som talar de flesta språk. De behöver ljuset, som Gud skänkt Sin församling. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 8, sidorna 34-36 (1904).

Vi gläder oss åt, att de ansträngningar, som har gjorts av de banbrytande arbetarna av (572) utländsk härkom i Förenta Staterna och Canada, har inneburit en rik skörd av själar. — *The Review and Herald*, den 29. oktober, 1914.

Centra för Arbete ibland Utlänningar i Städerna — Vi for åstad, för att besöka den nyligen inrättade Svenska Missionen vid Oak Street [i Chicago]. Där blev vi visade en byggnad, som våra svenska bröder, under ledning av äldstebroder ----, nyligen har köpt, för att ha som högkvarter för sin verksamhet i Chicago. Byggnaden ger ett gott intryck. I källaren har de en välutrustad vegetarisk restaurant. På bottenvåningen finns det en trevlig, rymlig sal att hålla möten i, med bekväma sittplatser för en församling på omkring ett hundra femtio, och de två övre våningarna innehåller hyreslägenheter. Att se detta bevis för den svenska verksamhetens framsteg i Chicago, glädde mig verkligen.

Det återstår ett omfattande arbete att utföra för alla slags nationaliteter i USA:s storstäder, och samlingsplatser som denna kan bli till stor hjälp, när det gäller, att vinna människornas uppmärksamhet, och utbildningen av medarbetare. I varje amerikansk storstad finns det personer från alla de folkslag, som måste få höra budskapet för vår tid. Jag längtar efter, att skåda belägg för, att de arbetslinjer, som Herren har markerat, följs med oegennyttia. Ett verk liknande det, som utförs i Chicago för svenskarna, bör utföras på många ställen. — *The Review and Herald*, den 9. februari, 1905.

Använd noggranna Metoder — Det är en man, som har verkat i ----, ... och vi arbetade tillsammans med honom, varvid vi gjorde allt, för att hjälpa honom, att få ett fast grepp om arbetet, dock inte som en stridslysten, ifrågasättande debattör, vilket hade varit hans vana, ty därmed driver vi bara bort folk från sanningen, i stället för att leda dem till sanningen. Han insåg, att vi hade talat sant, utan att gå till storms; utan att peppra människorna med fördömanden likt hagelstenar...

(573) Brodern ... sade, att han hade erhållit omfattande ljus, och hädanefter skulle verka på ett helt annat sätt, än tidigare. _____ tänder lätt på alla cylindrar. Plötsligt ger de full gas och utropar upprört: ”Stämmer detta? Vad tänker Du göra? Tänker Du helighålla Sabbaten? *Säg ja eller nej!* ” De är vassa som ett rakblad, [och] skär örnen av folket, ... och längre kommer man inte med deras omvändelse.

Nu måste vi bearbeta dessa personer, som egentligen är riktigt intelligenta, precis som vi bearbetade dem en och en i gryningen av sjundedags-adventisternas verksamhet; vi måste skilja dessa dyrbara själar från deras ohelgade ord och sätt; vi måste tala med dem om Jesus, Hans stora kärlek, Hans ödmjukhet, Hans enkelhet,

Hans självförsakelse. Om möjligt, tänker vi lägga in de här opolerade stenarna i Guds verkstad, där de kommer att skäras till och passas till, varvid Guds hand kommer att putsa bort alla vassa kanter, tills de är ädelstenar i Hans tempel och levande stenar, som sänder ut ljus. På det här sättet kan de växa upp till ett heligt tempel åt Gud. — *Brev 44*, 1886.

Publikationer på varje Språk — Att ge *alla nationer* varningsbudskapet — kring denna målsättning skall våra ansträngningar kretsa... Från stad till stad, och från land till land, skall de ha med sig trycksakerna innehållande löftet om Frälsarens snara ankomst. De här tryckalstren skall översättas till varje språk; ty för hela världen skall evangeliet förkunnas. — *The Review and Herald*, den 9. februari, 1905.

Så när vi Katoliker

Vi måste vara vaksamma — När vi inleder verksamhet på en (574) plats, bör vi inte bygga upp onödiga barriärer mellan oss och andra samfund, i synnerhet katolikerna, så att de ser oss som sina svurna fiender. Vi bör inte handla oklokt och skapa fördomar hos dem, genom att gå till ursinnigt angrepp... Utifrån det, som Gud har visat mig, kommer ett stort antal katoliker att bli frälsta. — *Manuskript 14*, 1887.

Sakta i Backarna! — Se Er noga för i Era ansträngningar, bröder, så att Ni inte går för hårt åt människornas förutfattade meningar. Vi bör inte med flit angripa andra kyrkosamfund; annars uppammar vi bara en stridens anda och rår för, att öron och hjärtan stängs till för sanningen. Vi har vårt uppdrag att sköta, nämligen att inte riva ned, utan att bygga upp. Det är meningen, att vi skall täppa igen den spricka, som har gjorts i Guds lag. Ett ädlare verk är, att bygga upp, att framföra sanningen i all dess makt och kraft och sedan låta den smula sönder fördomar och visa på skillnaden mellan lögn och sanning.

Våra predikanter riskerar, att säga för mycket mot katolikerna och reta upp dem till hårt motstånd. Det är många katolska själar, som intresserat betraktar oss; men prästens makt över sina medlemmar är stor, och om han förmår, att egga folket med sina varningar, så att de inte lyssnar, när sanningen yttras mot de fallna kyrkorna, kommer han förvisso att göra det. Som Guds medarbetare har vi dock fått andliga vapen, som är mäktiga, att bryta ned fiendens fästen. {Se Andra Korintierbrevet 10:4.} — *Brev 39*, 1887.

Undvik ovänliga Angrepp — Låt inte dem, som skriver för våra tidningar, komma med ovänliga

angrepp eller antydningar, som säkert kommer att göra skada och som kommer att stänga vägen och hindra oss från att utföra det arbete som (575) vi skulle utföra för att kunna nå alla klasser, katolikerna inberäknade. Vårt uppdrag är att tala sanningen i kärlek och att inte blanda sanningen med det naturliga hjärtats otrogna egenskaper och säga saker som smakar av samme ande som den våra fiender har. Alla skarpa angrepp kommer att falla tillbaka på oss i dubbelt mått, när makten är i händerna på dem som kan utöva den till att skada oss. Gång på gång har jag fått det budskapet, att vi – om det inte spelar en avgörande roll för att försvara sanningen – inte skall säga ett enda ord och inte publicera en enda mening, i synnerhet inte när det rör sig om personligheter, som kommer att sätta våra fiender i rörelse mot oss, och göra deras lidelser vitglödande...

Det är sant att vi har fått befallningen: ”Ropa med full hals, håll ej tillbaka. Hög upp din röst som en basun och förkunna för mitt folk dess överträdelse, för Jakobs hus dess synder.” (Jes. 58:1) Detta budskap måste förkunnas, men vi måste vara försiktiga så att vi inte stöter, utövar påtryckningar på och fördömer dem som inte har det ljus vi äger. Vi får inte gå bort från vår väg för att rikta hårda angrepp mot katolikerna. Bland katolikerna finns det många som är ytterst samvetsgranna kristna och som vandrar i allt det ljus som lyser över dem och Gud kommer att verka till deras bästa. De, som har haft stora förmåner och tillfällen, men som har misslyckats med att utveckla sina fysiska, andliga och moraliska krafter och har levt för att tillfredsställa sig själva och vägrat bära sitt ansvar, befinner sig i större fara och under större fördömlig inför Gud än dessa, som befinner sig i villfarelse när det gäller lärosatser men som försöker göra gott mot andra. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 9, sidorna 241-244 (1909).

Smäll inte igen Dörren i Ansiktet på dem — Förkunna sanningen, men svälj ord, som visar på en hård anda; ty sådana ord varken hjälper eller upplyser någon. *Echo* är en tidning, som bör spridas (576) vida omkring. Gör inget, som skulle minska upplagan. Det finns ingen orsak till, varför den inte skulle fungera som ett ljus, vilket strålar på en mörk plats. Men för Kristi skull, lyd förmaningarna om, att icke fälla bitande anmärkningar beträffande katolikerna. Många katoliker läser *Echo*, och i den skaran ingår ärliga själar, som kommer att ta till sig sanningen. Alltså skall vi se till, att inte smälla igen dörren rakt i ansiktet på dem, när de är på väg in. Ta med fler uppmuntrande vittnesbörd från tacksamma personer i *Echo*. Stäng inte vägen för den, hindra

den ej från, att nå alla delar av världen, genom att göra den till en tummelplats för svidande uttalanden. Satan jublar, när ett enda bittert ord står att finna i dess spalter. — *Counsels to Editors*, sidan 45 (1896).

Avslöja Villfarelsen, genom att framställa Sanningen — Bestämda uttalanden krävs. Men när det gäller detta slags arbete, har jag ombetts att säga till vårt folk: Var försiktiga. När Ni för fram budskapet, gör då inga personutfall mot andra kyrkor, inte ens mot Romersk-katolska Kyrkan. Änglar från Gud ser inom de skilda samfunden många, som endast går att nå med den största försiktighet. Låt oss därför välja våra ord med omsorg. Måtte inte våra förkunnare lyda sina impulser, genom att fördöma och avslöja ”laglöshetens hemlighet”. Angående detta ämne är tystnad lika med våltalighet. Många har blivit bedragna. Tala sanningen med ett kärlekens tonfall och ord. Se till, att upphöja Kristus Jesus. Betona allt det uppbyggliga hos sanningen. Lämna aldrig den raka stig, som Gud har snitslat, för att ge någon en spark i baken. Den sparken kan komma att orsaka mycken harm och inget gott. Den kan komma att kväva övertygelsen i många sinnen. Låt Guds Ord, vilket är lika med sanningen, påpeka lögnkolportörernas inkonsekvens.

(577) Det går inte att förvänta sig, att folk genast skall skönja fördelarna med sanningen gentemot de felaktigheter de har tytt sig till. Lättast demaskeras lögnens felaktighet, genom att lägga fram bevisen för sanningen. Hårdare åthutning går inte att rikta mot lögnen. Skingra mörkrets moln, som har höljt in folks sinnen, genom att återge det klara ljuset från Rättfärdighetens Sol. — *Manuskript 6*, 1902.

Kanhända vi borde orda mindre — Vi behöver studera Guds Ord betydligt noggrannare; i synnerhet bör vi ägna Daniel och Uppenbarelsen uppmärksamhet som aldrig förr i vår historia. Kanhända vi borde orda mindre i vissa sammanhang rörande den romerska makten och påvedömet, men vi bör belysa, vad profeterna och apostlarna har skrivit under Guds Andes inspiration. Den Helige Ande har så ordnat det, både genom att ge profetian och genom att porträttera dess händelser, att vi skall lära oss, att hålla jaget dolt i Kristus, och förhålliga Herren Gud i himmelen och Hans lag. — *Counsels to Editors*, sidorna 45-46 (1896).

Katoliker gillar Sanningen i Bilder — Äldstebroder S skapar bra intresse med sina möten. Alla slags människor kommer, för att höra

och se hans fullstora bilder av vilddjuren i Uppenbarelseboken. Mången katolik infinner sig, för att lyssna. Mycket av predikandet sker med hjälp av orden i Bibeln. Han använder så få egna ord som möjligt. Om lyssnarna hötter med näven mot det han säger, hötter de med näven mot Guds Ord. — *Brev 352*, 1906.

Ingen behöver känna sig maktlös i, att nå fram till katolikerna. — *Manuskript 14*, 1887.

En stor Skörd av Judar

Judar räknas till Guds Israel — I denna vår (578) tid upplever vi, hur hedningarna börjar, att fröjdas tillsammans med judarna. Det finns omvända judar, som nu verkar i ---- och i diverse andra städer för sitt eget folk. Judarna håller på, att ansluta sig till Guds utvalda efterföljares led, och räknas nu till Guds Israel i dessa avslutande dagar. Alltså kommer en del av judarna att åter insättas jämte Guds folk, och Guds rika välsignelse kommer att vila över dem, om de anslår den i Skriften beskrivna jubeltonen: "Vidare heter det: *Gläd er, ni hedningar, tillsammans med hans folk.*" {Romarbrevet 15:10, kursivering i Svenska Folk-Bibeln 98.} — *Manuskript 95*, 1906.

Många skall komma till Ljuset — Det är ett mäktigt verk, som måste utföras i vår värld. Herren har förklarat, att hedningarna skall inhöstas, och inte bara hedningarna, utan också judarna. Ibland judarna är det många, som kommer att bli omvända, och genom vilka vi kommer att uppleva, hur Guds frälsning flammar likt en tänd lampa. Det finns judar överallt, och de skall ges ljuset hos den nuvarande sanningen. Det förekommer i deras krets många, som kommer att ta emot ljuset, och som kommer att förkunna Guds lags okränkbarhet med vidunderlig kraft. Herren Gud kommer att verka. Han kommer att utföra förunderliga ting i rättfärdighet. — *Manuskript 87*, 1907.

Judarna i många Länder — Det har tett sig märkligt för mig, att så få har känt en börda, att verka för det judiska folket, som är kringspridda i så många länder. Kristus kommer att vara med Dig, när Du eftersträvar, att stärka Dina förnimmelseförmågor, så att Du tydligare ser Guds Lamm, som tar bort världens synd. De slumrande krafterna hos judarna skall väckas. När Gamla Testamentets Skrifter fogas till Nya Testamentets, kommer de att uppleva något av gryningen till en ny skapelse, eller (579) av själens uppståndelse. Minnet kommer att väckas, när Kristus ses porträtterad på sidorna i Gamla Testamentet. Själur, från det judiska lägret,

kommer att frälsas, när dörrarna till Nya Testamentet blir upplåsta med hjälp av Gamla Testamentet. Kristus kommer att kännas igen som världens Frälsare, i och med att Nya Testamentet tydligt ses förklara det Gamla. Många ibland det judiska folket kommer att i tro motta Kristus som sin Förlossare. — *Brev 47*, 1903.

Omvända Judar under det avslutande Verket — Ibland judarna kommer många att bli omvända, och dessa konvertiter kommer att bidra till röjandet av vägen för Herren, varvid de banar en jämn väg i ödemarken för vår Gud. {Se Jesaja 40:3.} Omvända judar kommer att spela en viktig roll under det omfattande, framtida förberedelsearbetet föregående mottagandet av Kristus, vår Furste. Ett folk skall födas på en dag. Hur? Genom personer, som Gud har utsett och som blivit omvända till sanningen. Först kommer man att se "strå, sedan ax och därefter fullmoget vete i axet." {Markusevangeliet 4:28.} Profetiska förutsägelser kommer att gå i uppfyllelse. — *Manuskript 75*, 1905.

Evangelisering ibland Barn

Barn är redo, att höra och ta till sig Sanningen — I de barn som fördes till Jesus såg han män och kvinnor som skulle bli arvtagare till hans nåd och medborgare i hans rike. Några skulle martyrer för hans skull. Han visste att dessa barn skulle lyssna till honom och ta emot honom som Frälsare mycket mera villigt än många av de vuxna, som var förhårdade och fyllda av den här världens vishet. I sin undervisning sänkte han sig ner till deras nivå. Han, himlens majestät, svarade på deras frågor och förklarade sin viktiga undervisning så att deras barnsliga (580) sinnen kunde förstå. Han sådde sanningens säd i deras sinnen, och under åren som kom skulle den växa upp och bära frukt till evigt liv.

När Jesus sade till lärjungarna att de inte skulle hindra barnen från att komma till honom, talade han lika mycket till sina efterföljare i alla tider – till församlingsledare, predikanter, medhjälpare och alla kristna. Jesus drar barnen till sig, och han säger till oss: "Låt dem komma." Det är som om han ville säga: "De kommer nog, om bara inte ni hindrar dem."

Vi borde inte ge en felaktig bild av Jesus genom vårt okristliga sätt. Håll inte barnen borta från honom genom din kyla och stränghet. Låt dem aldrig få orsak att tycka att himlen skulle vara en otrevlig plats om du vore där. Tala inte om religion som om det var något barn inte kan förstå, och handla inte som om det inte förväntades av dem att de skulle ta emot Kristus när de är små.

Ge dem inte den felaktiga uppfattningen att kristendomen är något dystert, och att de måste ge upp allt som ger glädje åt livet när de kommer till Frälsaren.

När den helige Ande rör vid barnens hjärtan, samarbeta då med honom. Tala om för dem att Frälsaren kallar på dem, och att inget skulle göra honom gladare än om de överlämnade sig åt honom i de unga årens blomstrande friskhet.

Frälsaren ser med oändlig ömhet på dem som han har köpt med sitt eget blod. Han gör anspråk på dem på grund av sin kärlek och har en obeskrivlig längtan efter dem. Hans hjärta ömmar inte bara för de mest väluppfostrade och tilldragande barnen, utan också för dem som har motbjudande karaktärsdrag som de har fått i arv eller på grund av försummelse. — *Hälsa för Hela Människan*, sidorna 28-29 (1905).

Intryck i Barndomen påverkar det senare Livet — De lärdomar, som förmedlas till barn och unga, gör ett intryck på deras sinnen, som (581) inverkar på deras sinnelag i mycket högre grad, än äldre personer föreställer sig. I min barndom läste en predikant på besök i min fars hushåll i Poland, Maine kapitlet i Apostlagärningarna skildrande Petrus' befrielse, då en ängel från Gud rövade bytet från fienden, som hade bestämt om Petrus' död. Han läste kapitlet sakta och allvarsamt, vilket gjorde ett sådant intryck på mitt unga sinne, att redogörelsen ännu är levande för mig.

Av det ljus jag har fått från Gud, förstår jag, att vi som ett folk inte har använt våra tillfällen till, att utbilda och lära upp de unga. Vi bör undervisa dem i, att läsa och förstå Skrifterna. Varhelst det hålls ett Bibelläger för predikanter och medlemmar, bör vi, i samband därmed, ordna en kurs för de unga. Deras namn bör antecknas. Alla bör förstå det viktiga i, att utbilda de unga i Bibelinsikt. Låt oss se till, att gripa oss an verket i sanningens enkelhet. Led de ungas tänkande från sanning till sanning, allt högre upp, visande dem, hur Skriften uttolkar Skriften, varvid ett avsnitt utgör nyckeln till andra avsnitt. På det här viset kommer Skriften att utgöra kraften i utbildningen, och hålla tankarna under Kristi lydnad. — *Brev 27a*, 1892.

Barnmöten under evangelistiska Satsningar — Den tredje ängeln ses flyga mitt på himlen med denna inskription på sitt banér: "Guds bud och Jesu tro". På varje ort, där ett mötestält spänns upp, bör allvarliga ansträngningar göras från första början, att förkunna evangeliet för de fattiga och bota de sjuka. Arbetet med, att skänka de

blinda andlig synförmåga, har tillfört många själar till våra led för frälsning.

(582) Möten bör hållas för barnen, inte bara för att undervisa och underhålla dem, utan för att de skall omvändas. Och detta kommer också att ske. Om vi bjuder till och verkligen tror på Gud, kommer Han att göra det möjligt för oss, att leda dem till Guds Lamm, som tar bort världens synd. Alla, som besöker våra stora samlingar, skall bearbetas. Hög och låg, rik och fattig, skall nås med denna form av arbete. — *Manuskript 6*, 1900.

Kärlek vinner Barn åt Kristus — Genom Ditt sätt, att bemöta de små, kan Du tack vare Kristi nåd forma deras sinnelag för evigt liv, eller genom ett galet hanterande kan Du stämpla dem med det sataniska. Du skall aldrig låta impulser styra Ditt bemötande av barn. Använd både myndighet och stor vänlighet. Omhulda och vårda allt, som är bra och vackert och förmå dem till, att önska sig det högre goda, genom att uppenbara Kristus för dem. Medan Du förvägrar dem sådant, som skulle skada dem, låt dem förstå, att Du älskar dem och vill göra dem lyckliga. Ju mindre älskvärda de är, desto ivrigare bör Du kämpa, för att visa dem Din kärlek. När ett barn litar på, att man vill göra det lyckligt, bryter kärleken ned varje hinder. Sådan är Frälsarens grundregel för umgänget med människor; denna princip måste inlemmas i församlingen. — *Brev 23a*, 1893.

Välplanerad Barnsatsning — Intresset här [Australien] för vårt tältlägermöte överstiger allt vi har upplevt i USA, eller i något annat land. Under samtliga helgdagar, med alla nöjen, har vi på vardagarna haft så många som tolv hundra personer inne i tältet – uppriktiga, tänkande människor. Många barn till utomstående besöker oss. Förra (583) Söndagen deltog omkring fyra hundra på barnmötet. Mötena hålls under ledning av syster _____. Hon ser till, att barnen delas in i klasser under utsedda lärare, vilka hon instruerar och biträder i arbetet. Barnträdgårdarnas metodik följs i mesta möjliga mån...

Pengarna satsade på Evangelievagnar skulle ha blivit bättre använda, om de hade plöjts ned i något riktigt bestående. Förvisso kommer det att komma något gott av Evangelievagnarna. Men jag såg, att i slutändan skulle de komma att innebära besvikelse. I kontrast till detta blev jag visad en annan verksamhet. Tält fraktades till olika orter under lämpliga årstider. Lägermöten hölls på många orter. Dessa leddes av dugliga, gudsvördande män, assisterade av lämpliga medhjälpare. Barnmöten hölls, likaså

väckelsemöten, för att förmå folket till, att ta sin ställning för sanningen...

På just det här lägermötet har exakt det arbete gjorts, som borde göras. Barnens möten, eller Bibeldagis, har inneburit ett utmärkt utfall. De inpräntade läxorna upprepas av barnen hemmavid, och mödrarna visar sin uppskattning, genom att klä barnen prydligt för skolan. Flertalet är barn hörande till föräldrar utanför vår krets. Bibelsanningens sädeskorn har fallit ned i hjärtats mylla. Denna övning är inte enkel, men den för mycket gott med sig. Intryck görs på föräldrars och barns hjärtan. Guds stora dag kommer av uppenbara, hur mycket gott dessa möten har åstadkommit. Detta är ett stort fält att uppodla. Måtte verket fortsättas. Var skulle vi bättre kunna använda våra förmågor? Medarbetarna sår utsäde för skörd... Män, kvinnor och barn är angelägna om, vad de skall göra, för att ärva evigt liv. — *Brev 2*, 1899.

Lärdomar från Naturen — (584) Barnmöten hölls två gånger dagligen. Efter morgonens lektion tog lärare och barn, i tjänligt väder, sig en lång promenad, och under promenaden gjorde man halt på älvstranden, eller på ett gräsbevuxet fält, för att hålla en kort lektion med naturinslag. De dagar, då barnen strövade på ängarna, var de märkbart lugna och sansade inne på lägerområdet. Antalet deltagare under morgonmötena, då endast barnen på området närvarade, var trettio. På eftermiddagarna, då skolbarnen från nejden anslöt, var från femtio till sextio. — *Manuskript 27*, 1895.

Att nå Föräldrar genom deras Barn — Våra lägermöten är ett av de viktigaste hjälpmedlen i verksamheten. Vid varje lägermöte bör något göras för barnen. Låt lämpliga medarbetare fortlöpande utbilda barnen. Be om Herrens välsignelse över den utspridda säden, för då kommer Guds Andes övertygelse att gripa tag i även de små. Genom barnen kommer många föräldrar att bli nådda. — *Manuskript 52*, 1900.

Besökare på Turistcentra

Därför valde Jesus ut Kapernaum — I Sin jordiska tjänst drog Frälsaren nytta av tillfällena som fanns längs med de stora genomfartslederna. Det var vid Kapernaum som Jesus bodde emellan sina resor hit och dit, och den staden blev känd som Hans ”egen stad”. Staden var väl anpassad som centrum för Frälsarens arbete. Eftersom den var på huvudleden från Damaskus till Jerusalem och Egypten, och till Medelhavet, var den en stor genomfartsled för resor. Människor från många länder passerade genom (585) staden eller dröjde

kvar för att vila sig på sina resor hit och dit. Här kunde Jesus möta alla folkslag och alla rangordningar, de rika och väldiga, såväl som de fattiga och ödmjuka; och Hans lärdomar skulle bäras till andra länder och in i många hem. Forskning i profetiorna skulle så vakna till liv; uppmärksamhet skulle ledas till Frälsaren, och Hans mission skulle föras fram inför världen. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 9, sidan 121 (1909).

För att fånga den stora Mängdens Uppmärksamhet — I de världskända kurorterna och centrum för turism, där tusentals sökare trängs för hälsa och nöje, bör församlingstjänare och kolportörer stationeras som har förmåga att fånga massornas uppmärksamhet. Låt dessa arbetare se på sin chans att presentera budskapet för denna tid, och hålla möten vid tillfälle. Låt dem snabbt fatta tag i tillfällena att tala till folket. Med den Helige Ande som sällskap, låt dem möta folket med budskapet som Johannes döparen bar: ”Omvänd er, ty himmelriket är nära.” Matteusevangeliet 3:2. Guds ord skall presenteras klart och kraftfullt, så att de som öron att höra med kan höra sanningen. Så kommer evangeliet med nutidens sanning ställas på deras väg som inte känner den. Den kommer så, inte av få, att godtas och frambäras till deras egna hem i alla världens delar. — *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 9, sidan 122 (1909).

Tältmöten på de stora Turistorterna — Tältmöten måste hållas på så många av de stora turistorterna, nära och fjärran, som går att bearbetas genom __ . __konferensen, med de anställda de har. Om vi någonsin har behövt vakna upp och inse vikten av, att bearbeta dylika platser, är det nu. — *Brev 138*, 1902.

Där Folk kommer och går — Ett bestämt verk skall utföras på orter, där människor ständigt kommer och går. (586) Kristus var sysselsatt i Kapernaum under mycket av tiden, eftersom detta var en ort, som resenärer ständigt passerade, och där många ofta stannade till ett tag. — *The Review and Herald*, den 12. juli, 1906.

Medarbetare i Turistcentra — Det är vanskligt, att finna kapabla unga män och unga kvinnor, som förmår att besöka städerna och göra verkningfull tjänst där. I dessa turistcentra, dit många söker sig för hälsa och nöje, är vi i stort behov av unga män, som är grundligt hemmastadda i sanningen hos den tredje ängelns budskap, för att de skall umgås med folket, och tjäna dem, varvid de talar ett ord i rättan tid till den ene, och uppmuntrar den

andre. — *The Review and Herald*, den 12. juli, 1906.

Möten på Gatan

Vissa nås med Friluftsmöten — Mera arbete måste utföras i städerna. På vissa platser nås människorna bäst genom friluftsmöten. Det är många, som klarar av detta slags arbete, men de måste vara iförda rättfärdighetens hela pansar. Vi är alltför frökenaktiga i arbetet; likväl fordras anständighet och vanligt folkvett. — *An Appeal for Missions* {En Vädjan för Missioner}, sidan 15 (1898).

Bekymmer med rörliga Skaror — Dessa [friluftsmöten] går att hålla emellanåt, och vid särskilda tillfällen utgör de det bästa sättet, att nå folk på; men att göra detta till en regelbundet återkommande arbetsmetod, kommer för närvarande inte att säkra den önskade utgången. Medarbetaren bevisar ej härmed sin effektivitet. Ett tillfälligt tal eller föredrag må väcka tankegångar, som, tack vare annat inflytande på åhörarna, (587) kanske utmynnar i deras omvändelse; men sådana fall är sällsynta. — *Evangeliets Tjänare*, sidorna 339-340 (1892).

Friluftsmöten tillåter inte fullständigt arbete, varigenom intressen säkras, så att varje individ presenteras som fullkomlig i Kristus Jesus. Dock händer det, att mycket gott går att åstadkomma genom sådan verksamhet. I praktiken är det emellertid bättre, att närma sig människorna på annat sätt. — *Brev 2*, 1885.

Att förkunna Kristus i familjen, vid brasan och i små grupper i privata hem är ofta ett effektivare sätt att vinna själar för Jesus än predikningar, som hållits vid friluftsmöten för folkskaror som kommer och går eller till och med i möteslokaler eller kyrkor. — *Evangeliets Tjänare*, sidan 140 (1915).

Nykterhetsmöten i fria Luften — Vi borde vara strängt sysselsatta i jordens mörka hörn... Jag har ofta stått utomhus och talat inför skaror, som har samlats, för att lyssna till mig. Jag har sett kvinnor med barn på armen stå och lyssna en hel timme på mig. Det har stått män och kvinnor runt omkring mig. Jag har frågat dem: "Hur många av Er har en förnuftig tro på Jesus Kristus? Hur många är kristna? De, som är det, räcker upp handen." Ingen räckte upp handen. Behövde de inte Kristus? Behövde de inte kunskap om sanningen? Behövde de inte lärdomar om avhållsamhet och nykterhet? Visst gjorde de det.

Gud vill, att vi står, där vi kan varna och förmana människorna. Han önskar, att vi skall ta upp avhållsamhetsfrågan. Med sina felaktiga mat- och dryckesvanor ödelägger människorna de krafter de har för tänkande och förnuftighet. Vi behöver inte ta med oss en yxa och slå oss in på deras spritserveringar. Vi har ett starkare vapen, än så – den levande Gudens Ord. Det förmår, att hugga upp en stig genom den helvetiska skugga, som Satan söker, att hölja deras gångväg i. Gud är mäktig och kraftfull. (588) Han kommer att tala till deras hjärtan. Det har vi sett Honom göra. Vi har sett själar bli till ett med sanningen. — *The General Conference Bulletin*, den 23. april, 1901.

Sektion 18

Att bemöta falsk Vetenskap, Sekter, Ismer och hemliga Samfund

Satan säkrar Fotfästet genom falska Läror Lögner lever på Sanningen – Satan har verkat med förförande kraft, varigenom han har infört en stor mängd lögner, som skymmer sanningen. Lögner klarar sig inte utan stöd, och skulle snart dö ut, om den inte fäste sig likt en parasit på sanningens träd. Lögner suger åt sig sin livskraft från Guds sanning. Likt svävande baciller, klamrar mänskliga traditioner sig fast på Guds sanning, varpå människorna betraktar dem som delar av sanningen. Genom falska läror säkrar Satan fotfästet, och tillfångatar människors sinnen, varigenom han får dem till, att hålla sig till teorier, som saknar all grund i sanningen. Människor lär oförfärat ut människors läror, som om de vore Guds påbud; och i takt med tiden får dessa herraväldet över det mänskliga tänkandet. Dock blir inte lögner med tiden sanning, ej heller orsakar dess tyngande vikt, att sanningens planta blir en parasit. Sanningens träd bär sin egen, äkta frukt, varigenom trädet visar sitt egentliga ursprung och sin natur. Lögnpasiten bär också frukt, och visar, att dess karaktär skiljer sig från den himmelska plantan.

Det är med hjälp av falska teorier och traditioner, som Satan tar makten över mänskossinnet. Vi ser omfattningen av hans makt på den otrohet mot Gud, som råder i världen. Till och med kyrkorna, som säger sig vara kristna, har vänt Herrens lag ryggen, och har infört en falsk standard och höjt ett falskt standar. I allt detta har Satan haft med ett finger; ty genom att leda människorna till, att omfamna en falsk andlig standard och nivå, vanformar han deras sinnelag, och får han dem till, att erkänna honom som den yttersta

auktoriteten. Han motverkar Guds okränkbara lag, och förnekar Guds överhöghet. Det är vid hans tron, som varje elakt verk har sitt ursprung och finner sitt stöd. – *The Review and Herald*, den 22. oktober, 1895.

I Vägskalet mellan Sanning och Lögn – Satans änglar är skickliga på det onda, och de kommer att åstadkomma sådant, vilka somliga skall påstå är avancerat ljus, och kommer att basunera ut det som något nytt och underbart; men fastän budskapet delvis kan hålla sig till sanningen, är det uppblandat med mänskliga åsikter, och lär ut människors bud som lära. Om vi någonsin har behövt vara vaksamma och verkligen be till det yttersta, är det nu. Många synbart goda ting kommer att behöva granskas ingående under ihålligt bedjande, ty de är lömska uppfinningar från fienden, för att leda själar längs en stig, som ligger så nära sanningens väg, att den knappt går att skilja från denna. Dock förmår trons öga att se, hur den avviker, ehuru nästan omärkligt, från den rätta vägen. Till en början kan den te sig ofarlig, men efter ett tag syns det, att den avviker kraftigt från vägen ledande till helgelse och himmelriket. Mina bröder, jag förmanar Er, att göra stigarna raka för Era fötter, så att den fot, som haltar, inte går ur led. {Se Hebréerbrevet 12:13.} – *Manuskript* 82, 1894.

Kätterier framställs nu som Bibelns Lära – Tiden är nu här, när vi inte kan lita på den lära, som strömmar in i öronen på oss, såvida inte vi ser dess överensstämmelse med Guds Ord. Det förekommer farliga kätterier, som kommer att framställas som Bibelns lära; och för att rätt kunna bemöta dessa, måste vi läsa Bibeln grundligt. Var enskild medlems tro kommer att prövas, och var och en kommer att måsta genomgå den noggrannaste granskning. – *The Review and Herald*, den 3. Maj, 1887.

Satan felciterar Skriften – Alla bör ingående bekanta sig med Guds Ord; ty Satan förvränger och felciterar Skriften, och människor tar efter hans exempel, genom att undanhålla för åhörarna delarna av Guds Ord, som skulle avslöja dem som bedragare. Alla äger förmånen, att lära känna ett entydigt ”Så säger Herren”...

Det finns falska herdar, som kommer att säga och göra förvrängda saker och ting. Barnen bör undervisas så, att de väl känner till Guds Ord, och genast upptäcker, när en del av Skriften inte läses upp, för att föra någon vilse. – *Manuskript* 153, 1899.

Falsarier införda av religiösa Ledare – Med den öppna Bibeln framför sig och med anspråk på att visa aktning för dess lära ödelägger många av de religiösa ledarna i vår tid tron på Bibeln som Guds ord. De sysslar med att plocka sönder Ordet och sätter sina egna uppfattningar högre än dess tydliga undervisning. I deras händer mister Guds ord sin förnyande kraft. Detta är orsaken till att vantron grasserar ohämmat och ogudaktigheten överflödar.

När Satan har undergrävt tron på Bibeln, leder han människorna att ur andra källor söka ljus och kraft. På så sätt nästlar han sig in. De som vänder sig bort från Bibelns rena lära och den helige Andes överbevisande kraft öppnar dörren för demonerna. Kritik och spekulation angående Bibelns ord har berett vägen för spiritualism och teosofi, dessa moderna former av gammal avgudadyrkan, så att de fått fotfäste även i samfund som bekänner sig tillhöra Herren Jesus Kristus.

Sida vid sida med evangeliets förkunnelse i världen är krafter i rörelse som inte är något annat än verktyg för lögnens makter. Många söker kontakt med dessa enbart av nyfikenhet, men då de ser bevis på en övernaturlig makt, snärjs de mer och mer, tills de helt står under inflytandet av en vilja som är starkare än deras egen. De kan inte undkomma denna mystiska makt.

Så bryts själens försvar ned. Därefter har de inte något skydd mot synden. När en gång Guds ord och den helige Andes inflytande avvisats, vet ingen hur djupt de kan sjunka. Hemliga synder och obehärskade lidelser kan hålla en människa lika hjälplöst fången som den besatte i Kapernaum. Ändå behöver vårt läge inte vara hopplöst. – *Vändpunkten*, sidorna 246-347 (1898).

Lögn och Fanatism inom de Förvirrades Verksamhet – Gud manar Sitt folk till, att vara kristna i tanke, i ord och i gärning. Luther gjorde utsagan, att religionen svävar i den största fara ibland högt uppsatta religionsledare. Jag törs säga, att många hanterare av sanningen inte låter sig helgas av den. De saknar den tro, som fungerar genom kärleken och renar själen. De vänjer sig vid, att ha med det heliga att göra, och härigenom hanterar många Guds Ord utan aktning och vördnad. De har inte vandrat i ljuset, utan har blundat för ljuset.

I denna ålder avvisas bestämt nåden, som Gud har för avsikt, att tilldela Sitt folk, för att de i mötet med de yttersta dagarnas faror inte skall

duka under för den förhärskande ondskan och förena sina krafter med världen, vilken är fientligt inställd till Guds kvarlevas skara. Under täckmantel av kristenhet och helgelse, kommer vidsträckt och fräck ogudaktighet att äga herraväldet i fruktansvärd grad och kommer att fortsätta med det, tills Kristus anländer, för att bli härligad i alla Sina troende. På templets själva gårdar skall det utspelas scener, som få kan föreställa sig. Guds folk kommer att prövas och luttras, för att Han skall se skillnaden ”mellan den som tjänar Gud och den som inte tjänar honom.” {Malaki 3:18.} – *Manuskript 15*, 1886.

Konflikt mellan falsk Vetenskap och Religionen – Jag har blivit förvarnad om, att vi hädanefter kommer att befinna oss i en ständig drabbning. Så kallad vetenskap och religionen kommer att ställas emot varandra, eftersom begränsade personer inte förstår sig på Guds kraft och storhet. Jag har blivit påmind om ord i den Heliga Skrift: ”Ja, ur er egen krets skall män träda fram och förvränga sanningen för att dra lärjungarna över på sin sida.” {Apostlagärningarna 20:30.} Detta skall förvisso förekomma ibland Guds folk, och det kommer att finnas de, som inte förmår, att ens uppfatta de vidunderligaste och väsentligaste sanningarna för vår tid, sanningar livsviktiga för deras egen trygghet och frälsning, medan de grubblar över saker och ting, som vid en jämförelse blott är atomer och praktiskt taget saknar varje gnutta sanning, men som förstoras av Satan, så att de antar skepnaden av det största värde.

Dessa individers moraliska omdöme är omtöcknat; de känner inte sitt behov av den himmelska salvan, som skulle låta dem förnimma och förstå andliga ting. De tror sig vara för kloka, för att begå misstag. Människor, som inte vandrar dagligen med Gud, betar sig oklokt, när de handhar kristna angelägenheter; de tar ljus för mörker, och det djupaste mörker utnämner de till ljus, ja, de tyder andliga synvillor som andliga realiteter, och tvärtom, varvid de kallar en värld för en atom och en atom för en värld. De faller pladask i de villervallans fällor, som Satan har dolt för fötterna på dem, som tror sig kunna tåga på i sin mänskliga visdom utan Kristi särskilda nåd. Jesus vill inte, att vi skall se människorna gå omkring likt träd, utan ha klarsyn i allting. Det finns bara ett botemedel åt en syndig själ, och med mindre medlet intas, godtar människorna den ena irrsynen efter den andra, tills deras sinnen blir ohjälpligt omstörtade och förgiftade. – *Manuskript 16*, 1890.

Underverk bevisar ingenting
Satan skall komma med sina Mirakel – Många, som förkastar budskapen Herren sänder dem, letar efter något att hänga upp sina tvivel på, att finna ursäkter för att stöta ifrån sig ljuset från himmelen. Trots entydiga fakta och belägg, säger de, liksom judarna: ”Visa oss ett mirakel, så skall vi tro. Om de här budbärarna kommer med sanningen, varför helar de inte de sjuka?” ...

Kunde de öppna ögonen, skulle de se onda änglar jubla och triumfera omkring dem i sin makt, att grundlura dem. Dagen nalkas snabbt, när Satan kommer att besvara ropen från tvivlarna och bjuda dem på talrika underverk som stöd för tron åt alla dem, som efterlyser detta slags belägg. Hur ohygglig kommer inte situationen att bli för dem, som blundar för sanningens ljus och ber om mirakel, för att bli stadfästa i sitt självbedrägeri! – *Brev 4*, 1889.

Mirakulösa Helanden och Fanatism – Det är meningen, att våra hälsohem skall nå en samhällsgrupp, som inte går att nå på annat sätt. ”Varför”, frågar den ene efter den andre, ”ber man inte om de sjukas mirakulösa tillfrisknande, i stället för att uppföra så många sanatorier?” Skulle detta göras, skulle allvarlig fanatism uppträda i våra led. De rika på självförtroende skulle genast skrida till verket, såsom vissa gjorde i _____, vilka hade mycket att säga om heligt kött. Dessa sveptes undan av ett spiritualistiskt bedrägeri. Vid Generalkonferensens stora möte år 1901 åthutade jag dem med ett budskap från Herren. Skulle vi förverkliga planerna, som vissa gärna ville se sjösatta, skulle det skjuta upp grupper förande med sig spiritualistiska yttringar, som skulle välta omkull tron för många...

Felaktigheter kommer att infinna sig, och märkliga lärosatser kommer att torgföras. Somliga kommer att avfalla från tron och hålla sig till villolösligheter och till onda andars läror. {Första Timoteusbrevet 4:1.} Så tidigt som vid grundandet av det första hälsohemmet började det här att komma. Detta liknade de underligheter, som framträdde kort tid efter besvikelsen 1844. Allvarlig fanatism, kallad för den Helige Andes vittnesbörd, dök då upp. Jag fick i uppgift, att åthuta för detta onda verk. – *Brev 79*, 1905.

Falsk Helgelse och Helighet

Se upp för Läran ”tro, bara tro” – Vi kommer att stöta på alla slags villoläror, och med mindre vi är medvetna om Kristi ord, och följer Hans instruktioner, kommer vi att ledas vilse. En av de farligaste läroarna är den om falsk helgelse. Det finns de, som säger sig vara heliga, ändå

överträder de Guds bud. Deras påstående om syndfrihet är falskt och skall inte tros på...

En annan läropunkt, som kommer att framställas, är att det enda vi behöver göra, är att tro på Kristus – att tro, att Han har förlåtit oss våra synder, och att det därefter är omöjligt för oss, att synda. Det här är en av Satans snaror. Det är sant, att vi måste tro på Kristus. Han är vår frälsnings enda hopp. Men det är också riktigt, att vi dagligen måste arbeta på vår frälsning, inte skrytsamt, utan med fruktan och bävan. {Se Filippobrevet 2:12.} Vi förväntas använda all vår kraft i Hans tjänst, och sedan vi har gjort vårt yttersta, skall vi ändå betrakta oss själva som blygsamma tjänare. Den gudomliga kraften kommer att ge skjuts åt våra ansträngningar, och när vi klänger oss fast vid Gud med trons hand, ingjuter Kristus Sin visdom och rättfärdighet i oss. Alltså kommer vi, tack vare Hans nåd, att bli i stånd till, att bygga på den fasta grundvalen. – *Manuskript 27*, 1886.

En ytlig Bekännelse av Helgelse – De, som tänker sig följa Kristus, måste vara fast förankrade i sanningens grundsatser. De behöver förstå Bibelns lära om tro och helgelse genom sanningen. De måste vara så befästa i sitt vetande, att de inte kan förmås till, att inta en falsk hållning i frågan om helgelse, utan genom sitt leverne visa i praktiken denna från himmelen stammande princip. Guds folk måste kunna skilja mellan äkta och oäkta.

Det finns de, som bekänner sig vara helgade, som säger sig vara helt och hållet Herrens, som hävdar sig ha rätt till Guds löften, samtidigt som de inte visar lydnad för Hans budord...

Förvisso är det många, som håller lagen efter bästa förstånd, tack vare Kristi nåd, trots att de ej har nåtts av ljuset från den nuvarande sanningen. Dessa, som alltså lever upp till allt det ljus de har, ingår inte i den klass, som aposteln Johannes fördömer. Hans ord är tillämpliga på dem, som skrävlar över sin tro på Jesus, som hävdar sig vara heliga, samtidigt som de nonchalerar kraven hos Guds lag. Medan de talar om Jesu kärlek, är deras egen kärlek för ytlig för lydnad. Frukten de bär, visar karaktären hos trädet. Därmed bevisas deras tro vara oäkta. Ändå åberopar denna grupp – fastän berättigad till ingenting, allra minst Guds löften – fräckt alla Hans välsignelser. Samtidigt som de inte ger något, fordrar de allting. De tapper till öronen mot sanningen, vägrar, att lyssna till ett entydigt ”Så säger Herren”, och med sin bekännelse till helgelsen bedrar de många, de vilseför själar genom sin vidlyftiga tro, som

saknar grund. – *Evangeliets Tjänare*, sidorna 226-227 (1892).

Falska Läror – Trons Innehåll är ovidkommande – Det är många, vars religion består av teori. För dem är lyckliga känslor lika med gudsfruktan. De säger: ”Kom till Jesus, och tro på Honom. Det spelar ingen roll, vad Du tror, bara Du är uppriktig i Din övertygelse.” De försöker inte att förmå syndaren till, att inse syndens egentliga väsen...

Satan ser gärna, att varje överträdare av Guds lag kallar sig för helgad. Det gör han själv. Han blir nöjd, när människor vilat sin tro på grumliga lärosatser och religiös entusiasm; han kan nämligen utnyttja sådana personer med framgång, för att bedra själar. Det är många påstått heliga, som biträder Satans i hans verk. De ordar flitigt om känslor; de talar om sin kärlek till Gud. Dock erkänner inte Gud deras kärlek; den är bara ett falsarium från fienden. Gud har skänkt de här personerna ljus, men de har inte velat ta emot det. Tillsammans med lögnens fader, kommer de att erhålla olydnadens lön. – *The Review and Herald*, den 26. juni, 1900.

En annan Lögn – Buden är avskaffade – Kristus varnar Sina efterföljare: ”Akta er för de falska profeterna, som kommer till er klädda som får men i sitt inte är rovlystna vargar.” {Matteusevangeliet 7:15.} Han uppmanar oss enträget, att inte låta lura oss, när falska herdar breder ut sina lärosatser. De här herrarna säger till oss, att Guds bud upphörde i och med Kristi död. Skall vi tro dem, dessa män, som påstår sig vara helgade, samtidigt som de trotsar Gud? De säger, att Herren har förklarat för dem, att de inte behöver hålla de Tio Buden; men har Herren verkligen gjort det? Nej, för Gud ljuger inte.

Satan, som är lögnens upphov, lurade Adam på ett liknande sätt, genom att säga till honom, att han inte behövde lyda Gud, att hans överträdelse av lagen inte skulle medföra hans död. Dock föll Adam i synd, och med sin synd öppnade han eländets slussportar i världen. Vidare sade Satan till Kain, att han inte till punkt och pricka behövde följa Guds kommando, att han skulle bära fram ett dödat lamm som offergåva. Kain lydde bedragarens röst; och eftersom Gud inte godtog hans offer, samtidigt som Han visade Sitt gillande för Abels, brusade Kain upp och mördade sin bror.

Vi måste personligen veta, vilken röst vi rättar oss efter, huruvida det är den sanne och levande Gudens, eller den store avfällingens...

Då avbild mötte förebild i Kristi död, upphörde behovet av djuroffer. Ceremonilagen tog en ände. Men korsfästelsen bekräftade de Tio Buden. Evangeliet har inte avskaffat lagen, eller suddat ut en bokstav av dess krav. Lagen kräver fortfarande helighet i allting. Lagen är genljudet av Guds egen stämma, som inbjuder varje själ: Kom upp högre. Var helig, ja, ändå heligare. – *The Review and Herald*, den 26. juni, 1900.

En Varning i rättan Tid – Som ett folk, har vi ramlat ned i det andra diket. Vi erkänner kraven hos Guds lag, och lär människorna plikten, att visa lydnad. Vi tror på, att ge allt, men vi begriper inte, att vi måste ta, lika väl som att ge. Vi saknar den förtröstan, den tro, som håller själen kvar i Kristus. Vi åberopar litet, när vi kunde åberopa mycket; ty Guds löften saknar gräns.

På grund av bristande tro, äger många, som försöker att lyda Guds bud, ringa frid och fröjd; de ger ingen rättvisande bild av helgelse genom lydnad mot sanningen. De är inte fast förankrade i Kristus. Många förstår, att deras erfarenhet är bristfällig; de åstundar något, vilket de inte har; och därför bevisar somliga helgelsemöten, och låter sig tjasas av åsikterna från dem, som bryter Guds lag.

Det är vår plikt, att predika tron, att måla upp Kristi kärlek i samband med lagens krav; ty ingendera går att rätt förstå utan den andra. Under varje föreläsning bör Guds kärlek, såsom den visades i Kristus, syndarens enda hopp, framhävas, till dess människorna inser något om dess kraft och dyrbarhet. Om detta görs rätt, går det inte att säga om detta folk, att de lär ut lagen, men inte tror på syndaånger, tro och omvändelse. Vi vill, att de här ämnena skall sammanflätas, såsom Gud har flätat dem samman; sedan kommer sanningen att framställas i sin fullständighet, inte bara som en teori, utan som en kraft, vilken förvandlar sinnelaget. Då kommer den att förkunnas genom Andens demonstration härav och med kraft. Då kommer de, som har tagit till sig Bibelns undervisning, inte att gå hungriga; de kommer att känna den Helige Andes upplivande inflytande. – *Evangeliets Tjänare*, sidorna 227-228 (1892).

Panteistiska och spiritualistiska Teorier Faran av falsk Vetenskap och bedrägliga Teorier – I New Hampshire förekom det sådana, som aktivt spred falska uppfattningar om Gud. Ljus gavs mig, att vederbörande gjorde sanningen verkningslös med sina uppfattningar, varav vissa ledde till fri kärlek. Jag blev visad, att de här

männen förförde själar, genom att framföra spekulativa teorier beträffande Gud...

Bland andra åsikter hävdade de, att de, som en gång hade helgats, ej längre kunde synda, och detta serverade de som en läckerbit från evangeliet. Deras falska teorier, vars bedrägliga inflytande vägde tungt, gjorde dem själva och andra stor skada. De utövade spiritualistisk makt över dem, som inte såg det farliga hos dessa vackert skrudade teorier. Mycket elände hade redan inträffat. Läran om allas helighet ledde till tron, att de heligas känslor aldrig skulle leda dem fel. Denna trospunkt utmynnade i förverkligandet av onda önskningar, vilka, ehuru påstått helgade, var allt annat, än rena till tanke och handling.

Detta var bara ett av de tillfällen, då jag kallades till, att tillrättvisa dem, som spred läran om en icke personlig gud uppblandad med naturen, liksom doktrinen om heligt kött.

I framtiden kommer människor att falskmynta sanningen med sina påbud. Bedrägliga teorier kommer att framställas som trygga lärosatser. Falsk vetenskap är ett av medlen, som Satan brukade i de himmelska salarna, och han använder den ännu i dag...

Jag bönfaller Guds tjänare, att inte ta det falska för det äkta. Vi har en hel Bibel full av den dyrbaraste sanning. Vi har inget behov av antaganden eller falsk upprymdhet. I sanningens gyllene rökelsekar, som innehåller Kristi lärdomar, har vi det, som övertygar och omvänder själar. Presentera Jesu sanning i Kristi enkelhet, som Han kom till denna värld, för att förkunna, så kommer kraften hos Ert budskap att låta höra talas om sig. Kom inte med några teorier eller prov, som saknar stöd i Bibeln. Vi har storslagna, ödesmättade prövningar att lyfta fram. ”Det står skrivet” är det prov, som alla måste ställas inför. – *The Review and Herald*, den 21. januari, 1904.

Falsk Teori – Gud är en genomsyrande Kraft – Spiritualistisk undervisning håller redan på att tränga in bland vårt folk och kommer att undergräva tron, om man inte er akt på den. Teorin att Gud är ett abstrakt inflytande som finns överallt i naturen är en av Satans mest förslagna villfarelser. Den framställer Gud i ett falskt ljus och är en vanära för hans storhet och majestät.

Panteistiska teorier finner inte något stöd i Guds ord. Hans sannings ljus visar att dessa teorier är själsdödande. Mörkret är deras element, sinnligheten deras sfär. De tillfredsställer det naturliga sinnet och ger drifternas fritt fält. Följden

av att anta dessa teorier är att människor skiljs från Gud . . .

På grund av synden har vårt tillstånd blivit onaturligt och den kraft som skall återupprätta oss måste vara övernaturlig. Annars saknar den värde. Det finns bara en kraft som kan fördriva det onda från människans sinne, och det är Guds kraft i Jesus Kristus. Bara i den korsfästes blod finns det rening från synd. Endast hans nåd kan göra det möjligt för oss att motstå och betvinga benägenheterna i vår fallna natur. Om Gud vore ett abstrakt inflytande som genomtränger hela naturen så bor han i alla människor och för att uppnå helgelse behöver människan då bara utveckla den kraft som hon har i sig själv.

Om dessa teorier antas till sin logiska konsekvens, kommer de att sopa undan hela den kristna livsåskådningen. De kommer att göra försoningen överflödig och människan görs till sin egen frälsare. Dessa teorier om Gud gör hans ord om intet. De som tar emot dem står i stor fara att till sist betrakta hela Bibeln som en fantasiprodukt. De kanske betraktar dygd som bättre än last, men när Gud avlägsnas från sin härskarställning sätter människan sin lit till sin egen kraft, och den kraften är värdelös utan Gud. Utan stöd äger den mänskliga viljan ingen verklig kraft att stå emot och övervinna det onda. Själens skydd har brutits ned. Människan har inga barriärer mot synden. När väl Guds ord och hans Andes hämmande inflytande har förkastats, vet vi inte hur djupt en människa kan sjunka.

De som alltjämt hyllar dessa spiritualistiska teorier kommer att skada sin kristna erfarenhet, avbryta sin förbindelse med Gud och mista det eviga livet.

De sofistrier angående Gud och naturen som fyller världen med skepsis har inspirerats av den fallne fienden som själv granskar Bibeln och som känner den sanning som det är så viktigt för människan att ta emot. Hans avsikt är att få människornas sinnen vända bort från de stora sanningarna som avser att bereda dem för det som skall komma över världen.

Jag har sett följderna av dessa fantasifulla uppfattningar om Gud i form av avfällighet, spiritualism och fri kärlek. Den benägenhet till fri kärlek som dessa teorier inbegriper var så insvepta att det i början var svårt att avslöja deras verkliga karaktär. Innan Herren lade fram detta för mig visste jag inte vad jag skulle kalla den. Men det blev sagt till mig att jag skulle kalla den ohelig,

andlig kärlek. – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 8, sidorna 291-292 (1904).

Allehanda Former av Spiritualism Tillfångatar snart Världen – Spiritualismen är nära, att ta världen till fånga. Det är många, som tror att spiritualismen upprätthålls genom knep och bluff, men det är långt ifrån sant. Övermänskliga krafter verkar på en rad skilda sätt, och få har en aning om, hur spiritualismen kommer att yttra sig i framtiden. Grunden till spiritualismens framgång har lagts genom de påståenden, som har kommit från predikstolarna i landet. Predikanterna har förkunnat som bibliska sanningar lögner, som har sitt upphov i ärkebedragaren.

Läran om medvetenhet under döden, om de dödas andars samtal med de levande, saknar all grund i Skrifterna, och ändå spikas de här teorierna fast som sanning. Med hjälp av denna falska läropunkt har vägen öppnats för djävulsandar, att bedra människorna, genom att uppträda som de döda. Satans ombud spelar rollen av de döda, varigenom de tillfångatar själar. Satan har en religion, han har en synagoga och hängivna tillbedjare. För att utöka anhängartalet, tillgriper han allt slags bedrägeri. – *Manuskript* 92, 1894.

Ett Bedrägeri riktat mot de Sörjande – Förgudligandet av de döda har haft en framskjuten position inom nästan varje hednisk ordning, likaså det förmodade talandet till de döda. Gudarna troddes uttrycka sin vilja för människorna, liksom att ge dem goda råd, då de tillfrågades. Det här stämde in på de berömda oraklen i Grekland och Rom.

Tron på samband med de döda består fortfarande, även i bekännande kristna länder. Under beteckningen spiritualism, har utövandet av kommunikation med varelser påstående sig vara de avlidnas andar spridits vida omkring. Detta är avsett, att vinna deras anammande och gillande, som har lagt sina älskade i graven. – *The Signs of the Times*, den 23. juni, 1890.

Så läggs Grunden för Spiritismen – Han [Satan] kommer ibland i en förtjusande ung persons gestalt eller som en vacker skuggbild. Han utför helanden och tillbeds av bedragna människor som en välgörare för vårt släkte... Tusentals samtal med, och får undervisning från denne demon-gud och agerar enligt hans instruktioner. Världen som antas dra så stor nytta av frenologi och "Animal magnetism", har aldrig varit så fördärvad. Satan använder just dessa saker för att fördärva goda egenskaper och lägga

grunden för spiritismen. – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 1, sidorna 296-297 (1862).

Oftare förekommande och häpnadsväckande Yttringar – Antalet spiritualister växer. De kommer att besöka personer, som äger sanningen, såsom Satan trädde fram inför Kristus, och frestande föreslå, att de skall ge prov på sin makt och utföra underverk, därigenom bevisande Guds gillande av dem och sitt innehav av sanningen... Guds folks enda säkerhet ligger i, att kunna Bibeln från början till slut, och att vara väl insatta i sakskaalen för vår tro rörande de dödas sömn.

Satan är en slug fiende. Och det är inte svårt för de onda änglarna, att framträda både som heliga och syndare, som har dött, och göra dessa framträdanden synliga för blicken. Dessa yttringar kommer att bli oftare förekommande och av en häpnadsväckande natur, när vi närmar oss tidens slut. – *The Review and Herald*, den 1. april, 1875.

Predikanter pryder det – Predikanter inspirerade av Satan pryder detta vedervärdiga monster i eleganta kläder, och får det att te sig vackert för många. Men det kommer raka vägen från hans sataniska majestät, varför han hävdar, att alla som har med det att göra, är hans att styra som han vill, ty de har trätt in på förtrollad mark, och har gjort avkall på skyddet från sin Skapare. – *The Review and Herald*, den 13. Maj, 1862.

Spiritism och Kultväsande fördärvar Sinnen – Jag fick se att tusentals människor blivit fördärvade genom frenologins filosofi och "Animal magnetism", och har drivits till otro. Om tankarna börjar löpa i denna riktning är det nästan helt säkert att de blir obalanserade och kontrollerade av en ond ande.

"Tom och bedräglig filosofi" fyller stackars dödliga människors sinnen. De tror att de har en sådan kraft i sig själva att de kan utföra stora uppgifter, och de inser inte behovet av en högre kraft. Deras principer och deras tro är "byggd på mänskliga traditioner och stadgar och inte på Kristus". Jesus har inte lärt dem denna filosofi. Inget liknande finns i hans undervisning. Han hänvisade inte dödliga människors sinnen till dem själva, till en kraft som de själva ägde. Han riktade alltid deras sinnen till Gud, universums Skapare, som källan till deras kraft och visdom.

Spiritismens lärare närmar sig på ett behagligt och förföriskt sätt för att bedra er, och om ni lyssnar till deras fabler kommer ni att bli bedragna av rättfärdighetens fiende och kommer förvisso att

gå miste om lönen. När en gång ärkebedragarens fascinerande inflytande övervunnit er, är ni förgiftade, och det förgiftar och fördärvar er tro på att Kristus är Guds Son, och ni slutar att lita på Hans blods förtjänster. De som blivit bedragna av denna filosofi har blivit lurade på sin lön genom Satans bedrägerier. De förlitar sig på sina egna förtjänster, visar frivillig ödmjukhet och är även villiga att göra uppoffringar. De förnedrar sig själva och låter sina sinnen behärskas av det värsta nonsens, och tar emot de mest absurda idéer genom dem som de tror är deras döda vänner. Satan har så förblindat deras ögon och förvidrat deras omdöme att de inte lägger märke till det onda. De följer instruktionerna som påstås komma från deras döda vänner som nu är änglar i en högre sfär. – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 1, sidorna 297-298 (1862).

Christian Science, orientaliska och helandekulter – Det finns många, som känner vämjelse av skräck inför tanken på, att rådfråga spiritistiska medier, men som lockas av trevligare former av spiritism, såsom Emmanuelsrörelsen. Åter andra förs vilse genom läroarna inom Christian Science, och genom mystiken hos teosofin och andra österländska religioner.

Apostlarna från nästan alla slags spiritism påstår sig ha makten över sjukdom. De tillskriver sin kraft elektricitet, magnetism, de så kallade "botemedlen genom sympati" {förbindelsen mellan organ. Övers. anm.}, eller vilande krafter i människans sinne. Och det är inget ringa antal, även under vår kristna tidsålder, som går till dessa helare, i stället för att förlita sig på den levande Gudens kraft och väl kvalificerade kristna läkares skicklighet.

En mor, som vakar vid sitt barns sjuksäng, utropar: "Jag kan inte göra mera! Finns det inte en läkare, som har makten, att göra mitt barn friskt igen!" Hon får höra talas om de fantastiska tillfrisknanden, som har åstadkommit av någon synsk person eller magnetismhelare, varpå hon anförtror sin älskade åt hans vård. Hon kunde lika gärna ha lagt barnet i Satans famn, eftersom han ändå står bredvid. I många fall styrs barnets framtida liv av en satanisk makt, vilken tycks vara omöjlig att göra sig fri ifrån. – *The Review and Herald*, den 15. januari, 1914. 606

Faran i, att konsultera kultiska Läkare – Det är farligt, att i det minsta avvika från Herrens undervisning. När vi lämnar pliktens välupplysta väg, sätts det igång en räckta händelser, som tycks obönhörligen dra oss allt längre bort från det rätta. Onödigt umgänge med dem, som saknar aktning

för Gud, förleder oss, innan vi märker det. Rädslan för, att stöta oss med världsliga vänner, avhåller oss ifrån, att uttrycka vår tacksamhet mot Gud, och att erkänna vårt beroende av Honom...

Änglar från Gud skyddar Hans folk, medan de vandrar längs plikten väg; men det finns ingen garanti för sådant skydd åt dem, som avsiktligt dristar sig in på Satans område. Ett ombud åt den store bedragaren kommer att säga och göra vad som helst, för att uppnå sin avsikt. Det spelar liten roll, huruvida han kallar sig för spiritualist, ”elektrisk läkare”, eller ”magnetisk helare”. Med fagert tal vinner han de intet ont andades förtroende. Han låtsas, att läsa klienternas livshistorier och att förstå alla deras besvärligheter och hemsökelse. Han antar utseendet åt en ljusets ängel, men avgrunds djupets mörker ruvar i hjärtat, samtidigt som han visar stort intresse för kvinnor, som önskar hans råd. Han säger till dem, att alla deras bekymmer beror på ett olyckligt äktenskap. Detta kan fullt väl stämma överens med verkligheten, men den här rådgivaren underlättar inte deras belägenhet. Han säger dem, att de behöver kärlek och förståelse. Medan han låtsas visa dem stor omsorg, trollbinder han sina omisstänkamma offer, ja, han tjuvar dem, såsom ormen tjuvar en darrande fågel. Snart nog sitter de i rävsaxen, vilket slutar med synd, skandal och ruin. – *The Review and Herald*, den 27. juni, 1882.

Vidrigaste Utsvävningar, Förtvivlan och Undergång – Demonens budskap till Saulus, ehuru det fördömde synden och förutsade straffdom, var inte ägnat, att få honom att bättra sig, utan att egga honom till förtvivlan och undergång. Vanligen tjänar dock smicker frestarens plan bäst, eftersom personen i fråga går i kvav. I svunna tider ledde de demoniska gudarnas undervisning till de vidrigaste utsvävningar. Guds påbud fördömande synd och krävande rättfärdighet, åsidosattes; sanningen togs lätt på, och orenheten inte bara tilläts, utan uppmuntrades. Spiritualismen förklarar, att det inte finns någon död, någon synd, någon dom, något straff; att ”människorna är icke fallna halvgudar”; att begäret är den högsta lagen; och att människan endast svarar inför sig själv. Barriärerna, som Gud har rest som skydd för sanningen, renheten och gudsvörnaden, rivs ned, och härigenom förhärdas många i synden. Visst antyder denna lära nära band till demontillbedjan? – *The Signs of the Times*, den 30. juni, 1890.

Mystiska Röster, Medier, Synska och Spådamer – De mystiska röster, som hördes i Ekron och Endor, vilseleder ännu människors

barn genom sina lögnaktiga ord. Mörkrets furste har bara framträtt i ny förklädnad. De hedniska oraklen från länge svunna tider har sina motsvarigheter i de spiritualistiska medierna, de synska och spådamerna i dag. De mystiska inslagen hos hednisk tillbedjan har ersatts med de hemliga samfundet och seanserna, av vår tids trollkarlars fördolda krafter och under. Och deras tillkännagivanden tas ivrigt emot av tusenden, som vägrar, att ta till sig ljuset från Guds Ord. De talar hånfullt om dåtidens magiker, medan den store bedragaren ler i mjugg, när de ger efter för hans konster i ny skepnad.

Dessa sataniska ombud påstår sig kunna bota sjukdom. De tillskriver sin kraft elektricitet, magnetism, eller de så kallade ”botemedlen genom sympati”, medan de i verkligheten bara utgör kanaler för Satans elektriska strömmar. Genom detta medel förtrollar han människors kroppar och själar. – *The Signs of the Times*, den 24. mars, 1887.

Vägen till Helvetet – Gagnlös filosofi används, för att måla ut vägen till helvetet som en trygg bana. Med fantasin på högvarv, och musikalisk röst, framställs den breda vägen som ledande till lycka och härlighet. Inför de grundlurade själarna kopplas till äregirigheten en frihet och lyckosalighet, som de dittills inte har kunnat tänka sig. Detsamma gjorde Satan inför Eva. Människor, som har färdats på den breda vägen till helvetet, hyllas, och efter att de har dött, sägs de ha upphöjts till de finaste ställningar i den eviga världen. Satan, iförd en ljusets dräkt, och framträdande som en högt aktad ängel, frestade världens Återlösare utan framgång. Men när han uppsöker människan klädd som en ljusets ängel, går det bättre för honom. Han döljer sina avskryvda avsikter, och lyckas bara alltför väl i, att bedra de ovaksamma, som inte är fast förankrade i den eviga sanningen. – *The Review and Herald*, den 1. april, 1875.

Möt Satan med Bönens Makt – Trons bön är den kristnes stora styrka och kommer helt säkert att segra över Satan. Det är därför han antyder att vi inte har något behov av bön. Han avskyr Jesu, vår Försvares, namn. När vi uppriktigt vänder oss till Honom för att få hjälp, är Satans härskara skrämmd. Det gagnar hans syften om vi försummar att be, för då tas hans lögnaktiga underverk lättare emot. – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 1, sidan 296 (1862).

Fanatism och Extremism

Andens Gåvor förfalskas – Många felaktigheter uppträdde, och fastän jag inte var så mycket mer,

än ett barn, skickades jag av Herren från ställe till ställe, för att tillrättavisa dem, som försvarade de falska lärosatserna. Det fanns sådana, som riskerade, att övergå till fanatism, och i Herrens namn blev jag tillsagd, att ge dem en varning från himmelen.

Vi kommer att behöva bemöta de här falskheterna på nytt. Det kommer att finnas de, som säger sig ha fått syner. När Gud ger en person klara belägg för synens äkthet, törs man godta den, men ta inte emot den under några andra omständigheter; ty folk kommer att bli vilseförda mer och mer i utlandet och i Amerika. Herren önskar, att Hans folk skall uppföra sig som vettiga människor.

I framtiden kommer bedrägerier av alla de slag att visa sig, och vi måste ha fast mark under fötterna. Byggnadens pelare måste vara stadiga. Inte en bult skall lossas från huset, som Herren har uppfört... Var skall vi finna trygghet, såvida inte i de sanningar, som Herren har grundmurat under de senaste femtio åren? – *The Review and Herald*, den 25. Maj, 1905.

Liksom Ormen förde Eva bakom Ljuset – Falska teorier, som upprepas om och om igen, tycks vara lika försåtligt lockande i dag, som frukten på det förbjudna trädet i Edens Lustgård. Frukten var ack så vacker, och såg ut som lämplig föda. Genom falska läror har många själar redan ödelagts. – *Manuskript 37*, 1906.

Fanatismens och Extremismens Sjuka – Liksom den fysiska synförmågan åt vissa med åldern blir nära nog värdelös, blir själens öga på grund av religiös fanatism och extremism så illa sargat, att det inte längre förmår, att skilja mellan gott och ont. Vederbörandes hälsosamma urskilningsförmåga ödeläggs, så att sanningens och rättfärdighetens anda inte går att skilja från lögnens och fanatismens anda.

Människor är behäftade med en sjukdom i de andliga organen, när de tror sig skåda sådant, som inte finns. De blir berusade lika säkert, som suputen blir full, genom att inta starka drycker. Här förekommer det en inspiration, men den kommer inte från Gud. Sinnesförmögenheterna försvagas. Måtte varje själ förtrösta på Gud och vinna en erfarenhet, som är sund och hälsosam. – *Manuskript 41*, 1900.

I Elden eller i Vattnet – Det finns en sorts personer, som alltid är redo, att gå till ytterlighet, som söker något märkligt och märkvärdigt samt nytt; men Gud vill, att alla skall ta det lilla lugna, tänka sig för och välja sina ord i samklang med

den hållbara sanningen för vår tid. Sanningen bör framställas för personens sinne kliniskt fri från känslorvall, samtidigt som den kännetecknas av den intensitet och allvar, som passar in på dess natur. Vi måste akta oss noga för, att uppmuntra extremister, vilka antingen hoppar i elden, eller i vattnet.

Jag bönfäller Er, att utrota varje överdrivet yttrande ur Er undervisning, allt, som obalanserade sinnen och de oerfarna skulle ta åt sig och få dem till, att vidta vilda, omogna åtgärder. Ni måste formulera varje uttalande försiktigt, för att inte leda in någon på fel väg, och åstadkomma förvirring, som kommer att fordra mycket sorgesamt arbete, för att undanröja. Annars avleds medarbetarnas förmåga till sådant, som Gud inte har för avsikt, att vi skall syssla med. En enda yttring av fanatism ibland oss kommer att stänga många dörrar mot sanningens sundaste principer. – *Manuskript 82*, 1894.

Heliga Sanningar utskämda av Upphetsning – Vi behöver vara eftertänksamma och stilla, samt begrunda uppenbarelsens sanningar. Upphetsning befrämjar inte tillväxten i nåden, den leder ej till renhet och helgelse i Anden.

Gud önskar, att vi skall hantera heliga sanningar. Detta allena kommer att övertyga bestridaren. Lugnt, sansat arbete är av nöden...

Gud uppmanar Sitt folk till, att vandra nyktert och i helgelsens konsekvens. De bör noga se till, att inte felaktigt framställa och skämma ut sanningens heliga lärosatser genom udda uppförande, genom förvirring och tumult. Annars blir icke troende av den uppfattningen, att sjundedags-adventister är en samling stollar. Härigenom väcks fördomar, som förhindrar, att själar anammar sanningen för denna tid. När de troende yttrar sanningen sådan den är i Jesus, uppvisar de ett heligt, förnuftigt lugn, inte en storm av förvirring. – *Manuskript 76a*, 1901.

Falska Lärare rör ihop Profetiorna – I våra dagar, liksom på Kristi tid, kan det hända, att man läser och tolkar Skrifterna galet. I fall judarna hade läst Skrifterna med uppriktiga, bedjande hjärtan, skulle deras efterforskningar ha krönts med verklig insikt om den tiden, och inte bara om tiden, utan också om sättet för Kristi framträdande. Då skulle de inte ha blandat ihop Kristi härliga andra ankomst med Hans första framträdande. De ägde Daniels vittnesbörd; de ägde Jesajas och de andra profeternas vittnesbörd; de hade undervisningen från Mose; och här stod Messias mitt ibland dem, och fortfarande letade de

i Skrifterna efter belägg för Hans anländande. Därutöver behandlade de den Smorde precis enligt förutsägelsen. De var så blinda, att de inte visste, vad de gjorde.

Och många upprepar det här i dag, år 1897, eftersom de saknar erfarenhet av de prövande meddelanden, som ingår i den förste, andre och tredje ängelns budskap. Det finns de, som söker i Skrifterna efter bevis för, att dessa budskap fortfarande hör framtiden till. De belyser sanningshalten hos budskapen, men de sätter inte in dem på rätt plats i den profetiska historien. Därför riskerar sådana personer, att vilseföra folket i budskapens placering i nuet. De vare sig skönjer eller förstår ändens tid, eller förmår, att hitta budskapen i tidens ström. Guds dag kommer smygande, men de förmodat visa och stora männen babblar om "högre utbildning". De känner inte till tecknen på Kristi ankomst, eller dem på världens slut. – *Manuskript 136, 1897.*

Felaktiga bilder av Gudomen (613) Låt folket veta vår inställning. – Vårt förhållningssätt är att inte låta de stötande kännetecknen hos vår tro, som skarpast står emot människors seder och bruk, vara mest framträdande. Först kommer Herren att ge människorna en rättvis möjlighet att förstå att vi tror på Jesus, Hans gudomlighet och Hans förutvarande existens. – *Testimonies to Ministers, s. 253. (1895)*

Vi kommer att möta vrågläror. – Vi kommer återigen att möta människor som försöker att påverka oss, som studerar vetenskaper som härstammar från Satan och genom dessa arbetar Satan, för att omintetgöra läran om Guds och Kristi existens. Både Fadern och Sonen har en var och en personlighet. Kristus sade: "Jag och (614) min Fader är ett." Ändå var det Guds Son som kom till världen i mänsklig gestalt. Han lade Sin kungliga dräkt och krona åt sidan och Han täckte Sin gudomlighet med mänsklighet. På så vis kunde mänskligheten få del av Hans gudomliga natur genom Hans eviga offer, och komma undan det fördärv som på grund av begäret finns i världen. – *Testimonies, Band 9, s. 68. (1909)*

Sanning istället för andliga framställningar. – Jag har fått anvisning att säga, att vi inte kan lita på känslorna hos dem som söker efter långtgående filosofiska idéer. Sådana bildspråk som dessa blir använda: "Fadern är som osynligt ljus, Sonen som ljuset i mänsklig gestalt, Anden är som när ljuset sprids." "Fadern är som daggen, en osynlig ånga; Sonen är som daggen, samlad i en vacker droppe; Anden är som daggen som faller till livets

kärnor." Ett annat bildspråk: "Fadern är som osynlig ånga, Sonen är som ett vattenfyllt moln; Anden är som det livgivande regnet som fallit."

Alla dessa spiritualistiska framställningar är helt enkelt värdelösa. De är ofullkomliga och osanna. De försvagar och minskar det Majestät som ingenting in denna värld kan jämföras med. Gud kan inte jämföras med de skapade ting som är formade av Hans hand. De är endast jordiska ting som lider av Guds förbannelse på grund av människans synder. Fadern kan inte beskrivas med jordiska ting. Fadern är Gudomens fullhets gestalt och är osynlig för de dödliga.

I Sonen bor Gudomens hela fullhet i kroppslig gestalt. Guds Ord beskriver Honom som "hans väsens avbild". "Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha (615) evigt liv." Här visas Faderns personlighet.

Tröstaren som Kristus lovade att skicka efter att Han for till himmelen, är Anden, hela Gudomens fullhet. Anden visar på nådens kraft till alla som tar emot och tror på Kristus som sin personlige Frälsare. Det finns tre levande personer i den himmelska trion. I dessa tre krafters namn – Fadern, Sonen och den Helige Ande – blir de som i levande tro tar emot Jesus döpta. Dessa krafter kommer att samarbeta med himmelens lydiga undersåtar i deras ansträngningar att leva det nya livet i Kristus.

Den tidigare existerande, självexisterande Gudens Son. – Kristus är den tidigare existerande, självexisterande Gudens son... När Kristus talar om Sin tidigare existens, pekar Han bakåt genom tidlösa åldrar. Han försäkrar oss att det aldrig fanns en tid då Han inte var i nära gemenskap med den evige Guden. Han som judarna då lyssnade på hade varit med Gud som en som växt upp med Honom.

Han var jämlik med Gud, oändlig och allsmäktig... Han är den evige, självexisterande Sonen. – *Manuskript 101, 1897.*

Från evighet – Jesu mänsklighet på den här på jorden är omtalad i Guds Ord och på samma sätt talar det klarspråk om Hans tidigare existens. Ordet fanns till som ett gudomligt väsen, som den evige Gudasonen, i enhet och gemenskap med Sin Fader. Från eviga tider var han förbundets Medlare. Alla folk, båda judar och hedningar, kunde få del av välsignelsen om de tog emot Honom. "Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud".

Innan änglar eller människor hade skapats, fanns Ordet hos Gud, och Ordet var Gud.

(616) Kristus visar dem att, även om de tror att Hans liv är kortare än femtio år, kunde inte Hans gudomliga liv räknas med mänskliga metoder. Jesu existens innan Han kom i kroppslig gestalt, kan inte räknas med siffror. – *The Signs of the Times*, den 3. Maj, 1899.

”Liv, ursprungligt, varken lånat eller tilldelat.” Jesus sade: ”Jag är uppståndelsen och livet.” I Kristus finns livet, det ursprungliga, det inte lånade, inte tilldelade. ”Den som har Sonen, han har livet.” – Första Johannesbrevet 5:12. Jesu gudomliga ursprung är den troendes försäkran om evigt liv.

Med Fadern på Sinai. – När de [Israel] kom till Sinai, tog Han möjligheten att påminna deras sinne om Hans krav. Jesus och Fadern stod sida vid sida på berget, och med högtidligt majestät förkunnade De de tio budorden.

De eviga Dignitärerna i Gudomen. – De eviga himmelska Dignitärerna – Gud, Kristus och den Helige Ande – utrustade dem [lärjungarna] med mer än mänsklig energi... skulle gå framåt med dem i arbetet och övertyga världen om synd.

Den Helige Andes personlighet. – Vi måste inse att den Helige Ande, som är lika mycket en person som Gud är en person, går på denna mark. – *Manuskript 66*, 1899. (Från ett tal hållet inför studenterna på Avondale School.)

Den Helige Ande är en person, ty Han bär vittne med våra andar om, att vi är Guds barn. När det här vittnesbördet avläggs, har det med sig sina egna belegg. I sådana ögonblick tror vi och är vi säkra på, att vi utgör Guds barn....

(617) Den Helige Ande äger en personlighet, för annars kunde Han inte vittna inför och med våra andar om, att vi är Guds barn. Han måste också vara en gudomlig person, för annars kunde Han inte uttröna hemligheterna, som ligger dolda i Guds sinne. ”Vem vet vad som finns i människan utom människans egen ande?” – *Manuskript 20*, 1906.

Guds kraft i den tredje personen. – Ondskans furste går endast att hålla i schack genom Guds kraft hos den tredje personen i Gudomen, den Helige Ande. – *Special Testimonies, Series A, No. 10*, s. 37 (1897).

I samverkan med de tre högsta makterna. – Det är meningen, att vi skall samverka med de tre högsta makterna i himmelen – Fadern, Sonen och den Helige Ande – och dessa krafter kommer då att verka genom oss, görande oss till Guds medarbetare. – *Special Testimonies, Series B, No. 7*, s. 51 (1905).

Hemliga samfund

Farorna med hemliga samfund – Herrens uppmaning: ”Gå inte som omaka par i ok med dem som inte tror”, åsyftar inte bara kristnas äktenskap med ogudaktiga, utan alla allianser, där parterna kommer varandra väldigt nära och samklang i ande och handling påkallas....

Herren tillkännager genom profeten Jesaja: ”Rasa, ni folk, ni skall ändå krossas. Lyssna, alla länder i fjärran. Rusta er, ni skall ändå krossas. Ja, rusta er, ni skall ändå krossas. Gör upp planer, (618) de går ändå om intet. Avtala vad ni vill, det kommer ändå inte att lyckas. Ty Gud är med oss. Så sade HERREN till mig, när hans starka hand var över mig. Han varnade mig för att vandra på detta folks väg och sade: Kalla inte för sammansvärjning allt som detta folk kallar för sammansvärjning, frukta inte vad det fruktar och bäva inte för det. Håll HERREN Sebaot helig. Låt honom vara er fruktan och den ni bävar för.” Jesaja 8:9-13.

Det finns de, som ifrågasätter huruvida det är riktigt för kristna, att höra till frimurarna och andra hemliga sammanslutningar. Sådana bör betänka de nyss anförda orden ur Skriften. Om vi alls är kristna, måste vi vara kristna överallt, och måste ta hänsyn till och följa de råd vi fått, för att vi skall vara kristna i enlighet med rättesnöret i Guds Ord....

Då vi tog emot Kristus som vår Förlossare, fann vi oss i villkoret för att bli Guds medarbetare. Vi ingick ett förbund med Honom om, att i allt stå på Herrens sida; att som trogna förvaltare av Kristi nåd arbeta för Hans rikets utbredning i världen. Det åvilar varje Kristi efterföljare att ägna alla sina krafter, hos sinne och själ samt kropp, åt Honom, som har betalat lösen för våra själar. Vi skrev in oss som soldater, för att träda in i Hans stridande förband, och utstå prövningar, vanära, förebråelse, att utkämpa trons strid och följa vår frälsnings Anförare.

Rättar Ni Er, i Ert samröre med världsliga sammanslutningar, efter Ert förbund med Gud? Gör dessa band, att Ni eller andra tänker på Gud, eller minskar de intresset för och uppmärksamheten på Honom? Stärker de

kopplingen till de gudomliga makterna, eller leder de in tankarna på det mänskliga i stället för på det gudomliga?

Tjänar, hedrar och upphöjer Ni Gud, eller (619) skämmer Ni ut och syndar Ni emot Honom? Samlar Ni in med Kristus, eller förskingrar Ni? Allt tänkande och planerande samt entusiasm, som lagts ned på dessa organisationer, har köpts med Kristi dyra blod; men tjänar Ni Honom, när Ni slår Er samman med gudsförnekare och otrogna, män, som hädar Guds namn, småsupare, storsupare, tobakens såta vänner?

Ehuru det i dessa samfund må förekomma det, som verkar vara gott, blandas detta med med allt möjligt, som gör det goda verkanslöst, och orsakar att dessa sammanslutningar skadar själens intressen....

Jag frågar Er, som finner nöje i dessa föreningar, som älskar sammankomster där Ni hänger Er åt munterhet och kalasande: Tar Ni Jesus med Er? Försöker Ni, att frälsa Era ordensbröders själar? Är detta orsaken till Ert samröre med dem? Förnimmer de i Er Kristi Andes livaktiga närvaro? Framstår det som glasklart, att Ni är vittnen för Kristus, att Ni hör till ett särskilt folk, som ivrar för goda gärningar? Märks det tydligt, att Era liv styrs av de gudomliga påbuden ”du skall älska Herren, din Gud, av hela ditt hjärta och av hela din själ och av all din kraft” {Femte Moseboken 6:5) och ”Du skall älska din nästa som dig själv” {Matteusevangeliet 22:39}....

De, som inte ser någon skillnad på den som tjänar Gud och den som inte gör det, kanhända blir charmade av dessa samfund, som saknar anknytning till Gud, men ingen uppriktig kristen mår väl i en slik atmosfär. Där saknas himmelens livgivande anda. Vederbörandes själ krymper ihop, och personen känner sig lika fattig på uppfriskningen från den Helige Ande, som Gilboas höjder var på dagg och regn.

Från tid till annan kan det hända, (620) att en Kristi efterföljare av omständigheterna tvingas att bevittna scener med ohelgad njutning, men det sker med sorg i hjärtat. Språket är inte språket i Kanaan, och ett Guds barn uppsöker aldrig dylika sammankomster. När vederbörande av nöden hamnar i sammanhang, som han eller hon inte valt själv, må personen luta sig emot Gud, så kommer Herren att bevara den kristne i fråga. Dock skall vederbörande icke rucka på sina principer i något fall, oavsett frestelsen.

Kristus förmår aldrig Sina anhängare att ingå löften, som förenar dem med människor utan samband med Gud och som inte står under den Helige Andes kontrollerande inflytande. Det enda sunda rättesnöret för karaktären är Guds okränkbara lag, och det låter sig ej göras för dem, vars liv behärskas av denna lag, att förena sig i förtroende och hjärtligt broderskap med sådana, som förvandlar Guds sanning till en lögn, och som betraktar Guds myndighet som ett skämt.

Ett avgrunds djup ligger mellan den världslige och Guds trofaste tjänare. Deras tankar och böjelser samt känslor rörande livets avgörande frågor – Gud och sanningen samt evigheten – står ej i samklang. Den ena gruppen mognar likt vete för Guds lada, den andra likt ogräs för förintelsens flammor. Hur skall de då kunna enas om avsikt och handling? ”Vet ni inte att vänskap med världen är fiendskap mot Gud? Den som vill vara världens vän blir Guds fiende.” ”Ingen kan tjäna två herrar. Antingen kommer han då att hata den ene och älska den andre, eller kommer han att hålla sig till den ene och se ner på den andre. Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.” – *Should Christians Be Members of Secret Societies?*, sid. 3-10 (1892).

En glasklar åtskillnad – På kvällen träffade jag broder _____ och berättade för honom, att jag hade ett budskap åt honom från Herren. Han sade: ”Det kan Du väl meddela nu?” (621) Jag var ordentligt svag, men han bodde i _____, drygt sexton kilometer från skolbyggnaden, vilken skulle tjäna som min bostad. Alltså reste jag på mig och läste för honom femtio brevsidor, med avseende på kansliet, liksom enskilda anställda där. [Här omtalas en skrivelse, som lagt grunden till föregående artikel.]

Jag talade ... entydigt och med omisskännliga ord om hans tidigare gärning och vilken förlust denna hade inneburit för kansliet. Hans band till frimureriet hade stulit hans tid och avtrubbat hans andliga uppfattningsförmåga. Hans sinne, hans tankar, hade kretsat kring denna grupp, denna sammanslutning; och där förekom det otrogna, vinpimplare och alla slags individer. Och han var nära förbunden med dessa hemliga organisationer. Det var bara en sak han kunde göra – kapa banden till dem och stå helt på Herrens sida; ty han kunde helt enkelt inte tjäna Gud och mammon.

Han sade: ”Jag godtar vittnesbördet; jag tänker lyda dess uppmaning.” – *Manuskript 17*, 1892.

Broder _____ befann sig i en väldigt farlig situation, likt en person som är nära att tappa

balansen och falla utför ett stup. Jag var medveten om, vilken grannliga uppgift det är att tala klartext till en människa, och jag var tacksam över att då stunden var inne, kunde jag tryggt beskriva hans fara för honom. Himmels Herre vill, att vi skall frukta för att döma varandra; i egenskap av begränsade, felande varelser bör vi vara misstänksamma mot oss själva, vi bör vara rädda för, att vi skall förtreta Gud, genom att såra Hans barns själar. Dem har Guds Son köpt med Sitt eget dyrbara blod, och de skall icke anklagas eller förtryckas genom ord eller handling, ty Herren kommer att komma till deras försvar.

I Onsdags kände jag mig manad till, att tala om de grundsatser, som skall styra vårt bemötande av andra och hur vi kan leda dem på den rätta vägen. Många i världen hänger sig åt sådant, som må vara gott i sig, men de låter sig nöja därmed, (622) och söker inte efter det större och högre goda, som Kristus önskar att ge dem. Nå, vi får inte på ett oförskämt sätt försöka att beröva dem sådant de har kärt. Visa dem sanningens skönhet och värde. Förmå dem till, att betrakta Kristus och Hans underbara väsen, sedan kommer de att vända ryggen åt allt, som skulle beröva Honom deras tillgivenhet. – *Brev 23a*, 1893.

Ett lovordande budskap – Jag är så tacksam mot vår nådige himmelske Fader, att Han har skänkt Dig kraft genom Sin tilldelade nåd, för att fjärma Dig från frimurarlogen och allt, som har att skaffa med dess samfund. Det innebar ingen trygghet för Dig, då Du ingick i denna hemliga orden. De, som står under Furste Immanuels blodbestänkta banér, kan icke vara förenade med frimurarna eller med någon annan hemlig organisation. Den levande Gudens sigill kommer inte sättas på någon, som upprätthåller ett sådant samband, sedan sanningens ljus har strålat över hans stig. Kristus är inte tudelad, och kristna kan inte tjäna Gud och mammon. Herren säger: ”Gå ut från dem och skilj er från dem och rör inte vid något orent. Då skall jag ta emot er, och jag skall vara er Fader, och ni skall vara mina söner och döttrar, säger Herren, den Allsmäktige.” – *Brev 21*, 1893.

Villfarelser genom hemliga samfund – Världen är en skådebana; dess invånare, skådespelarna, förbereder sig inför sina roller i det sista, stora dramat. Med undantag för sammanslutningar i syfte att uppnå själviska mål, är de väldiga människomassorna aldrig ense. Gud betraktar allt detta. Hans planer för Sina upproriska undersåtar kommer att förverkligas. Världen har inte överlämnats i människors händer, fastän Gud låter förvirringen och kaosets (623) element fira

triumfer en viss tid. En underjordisk makt är verksam, för att åstadkomma de sista, stora scenerna i skådespelet – Satans framträdande som Kristus. Denna makt arbetar med allt slags orättfärdighet som bedrar dem som binder ihop sig i hemliga samfund. De, som ger efter för lidelsen för allianser och unioner, sätter fiendens planer i verket. Som de bäddat, kommer de också att få ligga.

Överträdelsen har nästan nått sin gräns. Förvirring härskar i världen, och snart kommer en väldig skräck att gripa människorna. Slutet är ytterligt nära. Vi, som känner till sanningen, borde förbereda oss på det, som kommer att slå världen med den största häpnad. – *Vittnesbörd för Församlingen 8:27-28* (1904).

Att bekämpa falsk undervisning

Möt hårklyverier med sanningen – Jag har instruerats att säga till Dig, att det inte är säkert att uppehålla sig vid spiritualistiska meningar, de sällsamma, vilseförande teorier, vilka har förts in ibland oss på senare år.

Det är säkrast, att inte förkunna om panteism, eller att citera författares verk om ämnet, och de skenbart riktiga, förföriska falskheter, som leder in på området. Uttalandena gjorda i *Testimonies*, Band 8, räcker som varning till vårt folk om, att undvika de här lögnerna. De uttalandena åstadkommer mer, för att upplysa sinnet, än våra predikanter och lärares samlade förklaringar och teorier rörande dessa ting.

Om Du försöker att ta itu med dessa ämnen, kommer Du att behöva upprepa Satans hårklyverier, och på så vis kommer Du att bistå Satan med att framställa hans falska teorier inför människorna. Besluta Dig för, att aldrig, aldrig upprepa lögnerna, utan att alltid lära ut sanningen. Fyll hjärtan och sinnen med den allvarsmättade, heliga sanningen för denna tid.

(624) Uppehåll Dig vid den nuvarande sanningen, vid Kristi andra ankomst. Herren anländer väldigt snart. Vi har bara en kort tid på oss, för att framställa sanningen för denna tid – sanningen, som skall omvända själar. Denna sanning skall framföras på enklaste sätt, alldeles som Kristus utlade sanningen, så att människorna kan förstå, vad som är sant. Sanningen kommer att skingra lögnens moln.

Ge människorna den nuvarande sanningen. Tala sanningen. Fyll deras sinnen med sanningen. Bygg upp sanningens starka värn och fästen. Och utsätt inte andra för Satans teorier, när de ändå

inte bör ta del av dem. Det människorna behöver, är inte upprepningar av Satans förledande utläggningar, utan framställningar av sanningen, sådan den är i Jesus. Kom ihåg, att vi kan tjäna Djävulen, genom att lyfta fram hans falskhet. Ju mindre vi hanterar dessa frånstötande ämnen, desto renare, bättre tvagna och mindre nedsmutsade kommer våra sinnen och våra grundsatser att bli....

Och det har visats mig, att vi inte skall ge oss in i kontroverser rörande dessa spiritualistiska teorier, eftersom dylika kontroverser bara kommer att förvirra folk. De här sakerna skall inte tas upp vid våra möten. Vi skall inte anstränga oss, för att gå emot dem. I fall våra förkunnare och undervisare ägnar sig åt studiet av de här lögnaktiga teorierna, kommer en del att överge tron och lyssna till förförande andar och djävulens läror. Det är inte evangeliets tjänares uppgift, att ge röst åt Satans teorier....

Lyft upp sanningen; förstora sanningen; säg: "Det står skrivet." - *Brev 175*, 1904.

Falskhet måste demaskeras skickligt. – Aposteln Paulus har förvarnat oss: "somliga [skall] avfalla från tron och hålla sig till villoandar och till onda andars läror." Detta är, vad vi har att vänta oss. Våra svåraste prövningar kommer att härröra från den grupp, som en gång stått för sanningen, men som vänt den ryggen till förmån för världen, (625) och trampat den under fötterna i avsky och begabbande.

Gud har ett arbete, som Hans trofasta tjänare skall utföra. Fiendens angrepp måste mötas med sanningen hos Hans Ord. Masken måste rivas av lögnen, dess sanna natur måste avslöjas, och ljuset från Herrens lag måste tillåtas skingra världens moraliska mörker. Det är meningen, att vi skall lägga fram kraven hos Hans Ord. Vi kommer inte att hållas ansvarlösa, om vi försummar vår allvarstygda plikt. Men låt oss inte, medan vi står upp till försvar för sanningen, försvara oss själva och jämra oss över, att vi manas till att utstå smälek och förvrängning. Låt oss ej tycka synd om oss själva, utan nitälska för den Högstes lag.

Aposteln säger: "Ty det skall komma en tid då människor inte längre skall stå ut med den sunda läran, utan efter sina egna begär skall de samla åt sig mängder av lärare, allt eftersom det kliar dem i öronen. De vägrar att lyssna till sanningen och vänder sig till myter." Överallt ser vi människor, som så lätt fångas av de förtrollande fantasibilderna upprättade av dem, som gör våld på Guds Ord; men när sanningen kommer i dagen,

fills de av otålighet och av vrede. Men aposteln starka uppmaning till Guds tjänare lyder: "Men var du sund och förnuftig i allt, bär ditt lidande, utför en evangelists gärning och fullgör din tjänst."...

Vi måste sätta det högsta värdet på vår Guds ord, så att vi inte blir nedsmutsade av bedrägligheten hos dem, som har lämnat tron. Vi skall stå emot deras anda och inflytande med samma vapen, som vår Mästare använde, då Han angreps av mörkrets furste – "Det står skrivet." Vi bör lära oss, att skickligt bruka Guds Ord. Hör uppmaningen: "Gör allt du kan för att bestå provet inför Gud, likt en arbetare som inte behöver (626) skämmas utan rätt delar sanningens ord." För att kasta falska lärare och förförars snirklande lögn i gruset, måste det till ihärdigt arbete och innerlig bön; ty "i de sista dagarna skall det komma svåra tider." – *The Review and Herald*, den 10. januari, 1888.

De uppriktiga räddas undan villfarelser – Vi kan övervinna det onda på samma sätt som Jesus övervann – med hjälp av Guds ord. Gud övertar inte ledningen av vårt liv utan vårt samtycke. Men om vi vill lära känna hans vilja och följa den, har han lovat och sagt: "I skolen då förstå sanningen, och sanningen skall göra eder fria." "Om någon vill göra hans vilja, så skall han förstå om denna lära är från Gud." – Joh. 8:32; 7:17. Genom att tro på dessa löften kan varje människa befrias från villfarelsens snaror och syndens makt.

Vi har alla var och en frihet att välja under vilken makts kontroll vi vill stå. Ingen kan falla så djupt, ingen kan bli så fördärvad att han inte kan få frihet i Jesu Kristus. Den besatte kunde i stället för att bedja endast säga det som Satan framtvängde, men hans innersta, outtalade vädjan blev ändå hörd. Även om det inte kan sägas i ord skall ropet från en människa i nöd inte lämnas obeaktat. Den som utan förbehåll överlämnar sig åt himmelens Gud, skall inte utlämnas till Satans makt eller till sin egen natursvaghet. Av Frälsaren får de denna inbjudan, att de skall "söka skydd hos mig och göra fred med mig; ja, fred måste man göra med mig". (Jes. 27:5.) Mörkrets makter kommer att göra allt de kan för att behålla en människa i sitt våld, men Guds änglar skall strida för varje sådan människa med överlägsen styrka. – *Vändpunkten*, 249 (1898).

Medge för de nyfikna, att vi inte vet – Brev har kommit till oss rörande saker och ting, som Gud inte har gett oss något ljus om, och då kan vi bara säga till de frågande: Vi vet inte. Det viktiga för alla (627) borde vara, att lära känna Gud och att

följa Hans krav. Välsignade är de, som hör Guds Ord och håller sig till det....

De, som är så angelägna om att få reda på sådant, som inte har uppenbarats i Skrifterna, skummar vanligen ytan när det gäller det, som inverkar på deras dagliga liv och handlande.... Vi skall visa för världen det, som Gud ansett nödvändigt att uppenbara för oss. Vi gör inte vår Faders vilja, när vi gissar om sådant, som Han har ansett nödvändigt att undanhålla för oss. Det är vars och ens förmån, att för andra visa att han uppskattar värdet hos gudomliga sanningar, att han uppskattar det eviga livets rikedomar, genom att göra varje uppoffring, för att vinna priset. – *Manuskript 104*, 1898.

Sektion 19 – Medarbetaren och hans Kvalifikationer

Själva Tjänandets And

Slit för Själur – Såsom när herden letar reda på det vilsegångna fåret, skall hans intresse inte vara tillfälligt, utan innebära verkligt slit för själar. Detta påkallar allvarlig självvrannsakan, sökande efter Gud under uppriktig bön, för att lära känna Honom och kraften hos Hans nåd, ”för att i kommande tider visa sin överväldigande rika nåd genom godhet mot oss i Kristus Jesus.” {Efésierbrevet 2:7.} – *Brev 8*, 1895.

Förbarmande för de Förlorade – Men hur få är det inte bland oss, som betraktar syndares frälsning i samma ljus som den himmelska världen ser den – som en plan som från evighet har beslutats i Guds sinne! Hur få av oss är det inte, som har våra hjärtan knutna till Återlösarens hjärta i detta högtidliga, avslutande verk! Det finns knappt en tiondedel av det medlidande med ofrälsta själar som det borde finnas. Det finns så många som måste varnas, men hur få är det inte, som har så mycket förståelse för Gud, att de vill vara allt eller ingenting om de bara kan se själar bli vunna för Kristus! – *Evangeliets Tjänare*, sidan 82 (1915).

Hängivenhet, Kärlek och Själuppoffring – Guds arbetare bör lägga i dagen bruket av den högsta grad av mental och moralisk energi, som naturen, förfining och Guds nåd har utrustat honom med. Dock står hans framgång i förhållande till den grad av hängivenhet och själuppoffring, vari han utför arbetet, snarare än i vare sig naturliga eller vunna förmågor... Gudomlig nåd utgör grundbulten hos den

frälsande kraften; den förutan är all mänsklig ansträngning förgäves. – *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, sidorna 537-538 (1913).

Kärlek och Förbarmande – Herren önskar, att vi skall glömma bort oss själva, när vi söker själar frälsning. Våra liv är sämre, än ett misslyckande, om vi inte lämnar efter oss några spår av kärlek och förbarmande. Gud verkar inte genom en hård, envis, kärlekslös person. Vederbörande fördärvar mönstret, som Kristus eftersträvar, att Hans arbetare skall uppenbara för världen. Oavsett plats i verket, skall Guds medarbetare lägga ned i sina ansträngningar Kristi godhet och välvilja samt kärlek.

Gud ropar på ljusbärare, som fyller världen med det ljus och den glädje, som härstammar från Kristus. Gud använder ödmjuka individer, som erkänner sin egen svaghet, som inte tror, att Guds verk står och faller med dem. Vederbörande håller i minnet, vad tjänsten för Gud kräver av dem – ett anständigt språk och handlande, som Gud önskar Sig. De visar, att Kristus huserar i hjärtat och ingjuter renhet i hela personen. – *Brev 197*, 1902.

Med ett Barns Enkelhet – Låt oss verka med alla våra förmågor, för att tydliggöra sanningen för den här tiden för dem, som inte förstår den. Herrens välsignelse kommer att vila över varje själ, som griper sig an med Hans verk på förståndigt sätt...

Låt oss uppamma enkelheten hos små barn. Den dyrbara Bibeln, Guds Bok, är vår lärare. Åt alla, som vandrar ödmjukt, skänker Gud Sin Helige Ande och stöttar dem genom hjälpen från heliga änglar, för att de skall göra sunt intryck på folks sinnen. – *Manuskript 77*, 1909.

Utän Prisande – Vi måste uträtta arbetet i renhet och troget, fastän ingen i världen säger ”Väl gjort!” Våra liv måste vara exakt det, som Gud vill att de skall vara – ett trofast utförande av goda gärningar, vänliga och hänsynsfulla handlingar, uttryck för saktmod, renhet och kärlek. På så vis framställer vi Kristus för världen...

De arbetslitna män, som går i främsta ledet under det stora arbetet för själar frälsning, är de, som Gud kommer att hedra. – *Brev 120*, 1898.

Det farliga Smickret – Koncentrera Er på Kristus. Håll inte blicken på någon favoritpredikant, varvid Ni kopierar hans exempel och tar efter hans åtbörder, så att Ni, kort sagt, blir hans skugga. Låt ingen person forma Er...

Prisa ingen människa; smickra ingen; och låt ingen prisa eller smickra Er. Satan gör redan nog mycket av detta. Förlora redskapet ur sikte, och tänk på Jesus. Prisa Herren. Förhålliga Gud. Sjung i hjärtat till Gud. Tala om sanningen. Tala om det kristna hoppet, det kristna himmelriket. – *Manuskript 8a*, 1888.

Med lång Stubin – Vi bör inte leva för att vakta våra känslor eller vårt rykte, utan för att frälsa människor. När vi blir intresserade av människors frälsning slutar vi med att fästa oss vid de små skiljaktigheter som så ofta uppstår i vårt umgänge med varandra. Oavsett vad andra tänker om oss eller gör mot oss, behöver det inte störa vår enhet med Kristus och vår gemenskap med Anden. – *Hälsa för Hela Människan*, sidan 425 (1905).

Glad och tacksam Anda – När frälsningens försäkran, som gnistrar likt en diamant, är vår, kommer vi att visa glädje och tacksamhet, vilket anstår varje Jesu Kristi efterföljare. När Guds kärleks uppmjukande, dämpande inflytande går som en röd tråd genom våra liv, gör den intryck på sinnen, så att den blir en doft av liv till liv. Men en hård, fördömande anda sänder många själar, om den får fritt spelrum, raka spåret bort från sanningen och in i fiendens led. Vilken allvarlig tanke! Att tålmodigt bemöta de frestade, fordrar kamp med jaget. – *Brev 1a*, 1894.

Saktmodigt och ödmjukt Hjärta – Värde på vårt arbete kommer sig inte av, att vi bullrar ute i världen, att vi är nitiska, ivriga och aktiva i vår egen kraft. Vårt arbetes värde beror på graden av dopet i den Helige Ande. Värde hos vårt arbete beror på förtröstan på Gud, vilket åstadkommer ett ädlare sinne, så att vi tålmodigt säkrar våra själar. Vi bör fortlöpande be till Gud om, att Han skulle öka vår styrka, att Han skulle göra oss mäktiga i Sin kraft, att Han skulle tända den gudomliga kärlekens flamma i våra hjärtan. Guds sak tjänas bäst av dem, vars hjärtan är saktmodiga och ödmjuka. – *Manuskript 38*, 1895.

Guds Verk, inte vårt – Nå, just detta behöver vi förstå, att verket inte är vårt, utan Guds, och att vi bara är redskapen i Hans händer för dettas åstadkommande. Vi måste söka Herren helhjärtat, för då kommer Herren att verka för oss. – *The Review and Herald*, den 10. Maj, 1887.

Uppoffring vid varje Steg – Vi närmar oss slutet på denna världs historia, och de olika grenarna inom Guds verk skall bedrivas med mycket större självupppoffring, än vad hittills har varit fallet. Verket för dessa avslutande dagar är ett missionsverk. Den nuvarande sanningen, från

första till sista *bokstaven* i alfabetet, innebär missionsatsning. Arbetet, som skall utföras, kräver uppoffring under varje steg framåt. Det är meningen, att medarbetarna skall lämna sina prövningar renade, likt guld luttrat av eld. – *The Review and Herald*, den 18. november, 1902.

Lär och lev ut Trospekterna – Guds tjänare skall visa den största försiktighet och omsorg, när det gäller trospekterna de lär ut, det exempel de går före med, och det inflytande de utövar över dem, som har med dem att göra. Den store aposteln vädjar till församlingen och till Gud, att vittna om sanningen och uppriktigheten hos hans bekännelse. ”Ni är vittnen, ja, Gud själv är vittne till”, säger han, ”hur heligt, rätt och oförvitligt vi uppträdde bland er som tror.” {Första Tessalonikerbrevet 2:10.} – *The Review and Herald*, den 11. december, 1900.

Undvik Affärskrängel – Vi skall vara Hans medarbetare. Hans tjänare behöver slita sig från allt affärskrängel, som skulle söla ned deras Kristuslika karaktärer. Fiskemännen, som Frälsaren kallade, lämnade genast sina nät. De, som överlåter sig åt arbetet som predikanter, får inte trassla in sig i affärangelägenheter, som gör dem hårdhudade och saktar ned deras andliga avancemang inom den verksamhet, som Herren har ålagt dem. – *Brev 53*, 1905.

Bristande Uppriktighet är fatal – Det får inte förekomma någon falskhet, någon ohederlighet, i medarbetarens leverne. Förvisso är en felande tro, om än uppriktig, farlig för alla, men bristande uppriktighet hos den, som tror på sanningen, är fatal. – *The Medical Missionary*, januari, 1891.

En hård Anda förnekar Kristus – Människor kan tala om trospekter likt ett rinnande vatten, och de kan uttrycka stark förtröstan på teorier, men besitter de Kristuslikt saktmod och kärlek? I fall de uppenbarar en hård, kritisk anda, förnekar de Kristus. Med mindre de är snälla, ömhjärtade, långmodiga, är de inte som Jesus; de bedrar sina egna själar. En anda helt olik Kristi kärlek, ödmjukhet, saktmod och mildhet förnekar Honom, oavsett bekännelse. – *The Review and Herald*, den 9. februari, 1892.

Tala Tro och Uppmuntran – Låt oss ge akt på våra ord. Låt oss tala tro, så kommer vi att få tro. Ge aldrig plats åt en modstulen tanke i Guds verk. Yttra aldrig ett tvivlets ord. Det är nämligen ett sädeskorn, som sås i hjärtat på både talaren och åhörarna, och det bringar en skörd av modstulenheter och otro. – *Brev 77*, 1895.

Klander av andra Arbetare ger Nedstämdhet – Det är vår förmån, att yttra ord, som uppmuntrar våra kamrater och ämbetsbröder; det är inte vår förmån, att yttra ord, som orsakar nedstämdhet. Det är inte klokt, att jämföra oss med andra arbetare, att tala om deras misslyckanden och komma med invändningar mot deras arbetssätt. Det är föga överraskande, i fall de, som kämpar under ett helt lass med ansvar, och möts av talrika prövningar, någon gång begår ett misstag...

Låt oss bli medvetna om det goda, som syskonen gör, och tala om detta. – *Brev 204, 1907.*

Avund och Misstanke medför Splittring – Det finns ingenting, som så allvarligt försenar och försvårar verket inom dess skilda grenar, som avund och misstanke samt ondskefulla förmodanden. Dessa avslöjar närvaron av splittring ibland Guds arbetare. Själviskheten är roten till allt ont. – *Brev 113a, 1897.*

Irreparabel Skada för Arbetskamrater – Ingen skall vara elak och diktatorisk i umgänget med Guds arbetare. De, som gärna klandrar andra, bör tänka på sina egna misstag, vilka kan ha varit lika allvarliga, som deras, vilka de slår ned på andra för. De bör böja sig i syndaånger inför Gud, och be Honom om förlåtelse för de skarpa uttalanden de har gjort och den obetänksamma anda de har gett prov på. Kom ihåg, att Gud hör varje ord Du säger, och såsom Du själv dömer andra, kommer Du att själv dömas...

Borde vi inte avhjälpa de existerande svårigheterna, genom att eftersträva de sårades återställande, inte genom att skära av deras lemmar, lämnande dem lytta för livet, med inskränkt duglighet, då de i stället kunde ha gjorts friska igen? – *Manuskript 143, 1902.*

Klander mot andra försvagar den egna Insatsen – Alla världsliga inslag skall sällas bort från Guds medarbetares planer och tillvägagångssätt. Deras arbete skall utföras med Kristuslik enkelhet. Håll i minnet, att den frivillige klandraren försvagar sig själv. Gud har inte ålagt män eller kvinnor skyldigheten, att leta fel hos sina ämbetskamrater. – *The Review and Herald, den 2. september, 1902.*

Satans särskilda Frestelse – Om personer önskar, att ställa sig till Guds förfogande som arbetare, skall de inte klandra andra, för att göra deras brister uppenbara. Det här är Satans särskilda lockbete, varigenom han försöker, att underminera verket. – *Manuskript 152, 1898.*

Självgodhet raserar Verket – Vi vill ha personer, som stärker och bygger upp verksamheten, inte raserar och ödelägger det, som andra försöker att göra. Vi behöver män och kvinnor, som Gud kan använda, vars hjärtans sterila mark har plöjts upp.

Vi behöver inte arbetare, som måste stöttas och bäras av dem, som länge har omfattat tron, som anser sig vara fläckfria. Till sådana vill vi säga: ”Håll Er, där Ni är.” Vi har fått nog av denna grupp arbetare. Vi vill ha arbetare, som inte är gjutna i själviskhet, som inte är självgoda. – *Manuskript 173, 1898.*

Komplicerar Budskapets Framåtskridande – Guds och människans fiendes särdrag finner alltför ofta uttryck i vår anda och inställning mot varandra. Vi människor skadar varandra, eftersom vi inte tar del av den gudomliga naturen; och härigenom motverkar vi fullkommandet av den egna karaktären. Vi orsakar bekymmer för oss själva, och gör arbetet svårt och slitsamt, eftersom vi betraktar vår anda och våra karaktärsbrister som dyrbara egenskaper, som vi måste klänga oss fast vid och uppamma än mer...

Vi gör arbetet med sanningens befrämjande tio gånger svårare, än det verkligen är, genom att rycka Guds verk ur händerna på Honom och hålla i det själva. Vi tror oss ständigt behöva uppfinna nya taktiker, för att få andra att göra sådant, som vi anser dem böra göra. Tiden vi slösar på detta, gör arbetet mera invecklat; ty den store Överste Arbetaren lämnas åsido i omsorgen om Sina egna arvtagare. Vi åtar oss uppgiften, att lappa och laga andras sinnelag, men vi lyckas bara med, att förvärra bristerna. Vi borde snarare låta Gud sköta Sin egen uppgift; ty Han inser vår oduglighet i karaktärers omdaning. – *The General Conference Bulletin, den 25. februari, 1895.*

Tillhuggna och polerade genom Tjänande – De med bristfällig karaktär, uppförande, vanor och handlingar, bör ta till sig råd och tillrättavisning. Den här världen är Guds verkstad, och varje sten, som går att använda för det himmelska templet, måste huggas till och poleras, tills den är en beprövad och dyrbar sten, passande för sin plats i Herrens byggnad. Men om vi vägrar, att fostras och tuktas, kommer vi att bli lika stenar, som inte låter sig huggas till och poleras. Dessa slängs i soporna som värdelösa. – *The Youth's Instructor, den 31. augusti, 1893.*

Förfiningens och Vänlighetens Gracer Vårt stora Föredöme – Kristus förverkligade i Sitt liv Sina egna gudomliga lärosatser. Hans

nitiskhet drev Honom aldrig till lidelse. Han visade konsekvens utan tjurighet, välvilja utan vekhet, ömhet och medkänsla utan känslösvall. Han var högst sällskaplig; likväl ägde Han en reserverad värdighet, som inte inbjöd till opåkallad närgångenhet. Hans måttlighet ledde aldrig till partiskhet eller åtstramning. Han lät Sig ej formas av världen; ändå var Han inte likgiltig inför de enklaste personers behov. Han var medveten om allas behov. – *Manuskript* 132, 1902.

Den fulländade Mönsterbilden – Från barndom till vuxen ålder levde Kristus ett liv, som utgjorde ett fullödigt mönster för ödmjukhet och flit samt lydnad. Han var alltid eftersinnande och hänsynsfull mot andra, ständigt självförnekande. Han bar himmelens insegel, inte för att bli tjänad, utan för att tjäna...

Kristi osjälviska liv är ett exempel för alla. Hans karaktär är mönstret för de sinnelag vi kan forma, om vi följer i Hans fotspår. – *Manuskript* 108, 1903.

Värdighet, Artighet, Förfining – Förvissa Er om, att Ni försvarar verkets värdighet genom ett väldordnat leverne och gudsvördande uppförande. Räds aldrig för, att höja standaret för mycket. De familjer, som utför missionens arbete, bör komma människorna när. Jesu anda bör genomsyra medarbetarens själ; det är de trevliga, medkännande orden, visandet av opartisk kärlek för deras själar, som bryter ned stolthetens och själviskhetens hinder, och visar icke troende, att vi äger Kristi kärlek; och då hittar sanningen fram till hjärtat. Detta är vårt arbete, jämte förverkligandet av Guds plan. Vi måste göra oss av med allt ohyfs och all kantighet. Artighet, förfining, kristen hövlighet måste omhuldas. Akta Er för, att snäsa till och tala för mycket klarspråk. Betrakta inte sådana egenheter som dygder; ty Gud ser dem inte som sådana. Försök, att inte såra någon i onödan. – *The Review and Herald*, den 25. november, 1890.

Kristus vårt Exempel i Etikett – Utsökta tankar och gott uppträdande lär man sig bättre i Guds skola än om man följer människors regler. Hans kärlek genomströmmar hjärtat och lägger sista handen vid att förfina karaktären för att vi ska likna honom. En sådan bildning ger oss en värdighet som kommer från Gud och en känsla för det passande. Den ger oss rätt inställning och ett mildt sätt som aldrig kan mäta sig med den ytliga puts som det moderna samhället kan ge. – *Vägen till Mognad*, sidan 261 (1903).

Sann Etikett – omfattande Medkänsla och Vänlighet – Många som lägger stor vikt vid etikett visar mycket lite respekt för allt som inte följer deras konstlade standard, hur fint deras uppträdande än är. Det är falsk utbildning som leder till kritiskt högmod och exklusivitet.

Det viktigaste i artigheten är att visa hänsyn för andra. En tålmodig utbildning inriktad på väsentligheter ökar medkänslan och uppmuntrar allmän vänlighet. – *Vägen till Mognad*, sidan 261 (1903).

Ömsinnet och Vänlighet – Ni båda behöver bli smidigare. Era ord skall vara en lisa för själen, inte skära djupa sår i den. Låt Era hjärtan fyllas med kärlek till själar. Arbeta för omgivningen med djupgående, ömsint intresse. I fall Ni ser någon begå ett misstag, gå till honom på det sätt Kristus har anvisat i Sitt Ord, och se, om Ni inte kan utagera saken med Kristuslik mildhet. Be med honom, och lita på, att Frälsaren skall visa vägen ut ur vanskligheten.

Predikanter behöver en stor dos av Guds nåd, för att utföra sin syssla på godtagbart sätt. När en förkunnare upptäcker, att medlemmarna i en församling står uppradade mot varandra, skall han höja stoppskylten, och göra sitt till, för att åstadkomma samförstånd. Han skall icke ge skarpa, diktatoriska råd eller befallningar. Detta är inte nödvändigt. Det är en insats, som är sämre, än bortkastad...

Herren uppmanar Er till, att utöva ett upplyftande inflytande. Släpp in i hjärtat sanningarna hos Guds Ord. Endast på så vis blir sinnet ett med Guds. Ställ Er under den Helige Andes formande inflytande. Då kommer Ni att bli fyllda med kraft för det goda...

Varhelst Jesu kärlek härskar, förekommer det frid och vila. Där denna kärlek verkligen uppskattas, verkar den likt ett uppfriskande vattendrag i en öken, förvandlande ofruktbarhet till fruktsamhet. – *Manuskript* 105, 1902.

Takt och sunt Omdöme smälter Hjärtan – Takt och gott omdöme ökar tjänarens användbarhet hundrafaldigt. Om han talar rätt ord i rätt tid och visar rätt ande, så kommer detta att utöva ett mildrande inflytande på hjärtat hos den som han försöker hjälpa. – *Evangeliets Tjänare*, sidan 85 (1915).

Vänlighet mot dem, som inte delar vår Lära – De, som inte delar vår tro och lära, skall bemötas

vänligt. De tillhör Kristus, och vi kommer att få möta dem på den stora räkenskapens dag. Vi kommer att behöva möta varandra i domen, och där se verkningarna av våra tankar, ord och gärningar, fast inte såsom vi har betraktat dem, utan såsom de verkligen har varit. Gud har påtalat för oss skyldigheten, att älska varandra, såsom Kristus har älskat oss. – *The Youth's Instructor*, den 9. december, 1897.

Utan personlig Känsla och Själviskhet – Vi måste arbeta enligt Hans [Guds] regler och arrangemang, om vi skall bli framgångsrika. Gud godtar endast de ansträngningar, som utförs villigt och med ödmjukt hjärta, utan drag av personliga känslor eller själviskhet. – *Brev 66*, 1887.

Sätt på Dig Evangeliets Skor – Min broder, jag hyser en intensiv önskan om, att Du skall bli en man enligt Guds eget hjärta. En förändring måste ske i Ditt liv. Du har den värdefullaste sanning att framföra, men Du måste sätta på Dig evangeliets skor – Dina fötter måste ha ”den beredskap som fridens evangelium ger.” {Efésierbrevet 6:15.} Ditt sätt, att tala till folk, är inte alltid trevligt inför Gud. Du behöver erfara Hans omvändande krafter i själen varje dag. Du är full av kroppslig kraft och energi, men Du behöver mycket av Kristi nåd, så att det går att säga om Dig, som det gick att yttra om Honom: ”ditt saktmod gör mig stor.” {Psaltaren 18:36.} När den Helige Ande övertar Ditt sinne och behärskar Dina svallande känslor, kommer Du att bli mera Kristuslik. – *Brev 164*, 1902.

Heligheten hos Guds Verk – Att vi hanterat heliga saker och ting, såsom vi gör med alldagliga företeelser, är en oförskämndhet mot Gud; ty den tjänst, som Gud har kallat oss till, nämligen att förmedla ljus till denna värld, inbegriper det heliga. De, som alls är kopplade till Guds verk, skall inte rätta sig efter sin bristfälliga visdom, utan förlita sig till Guds klokhet, annars löper de risk, att jämställa det heliga med det alldagliga, varigenom de skiljer sig från Gud. – *The Review and Herald*, den 8. september, 1896.

Känsla för heligt Ansvar – Unga män står upp för att engagera sig i Guds verk, av vilka knappast någon har känsla för verkets ansvar och helighet. ... De talar nonsens och skämtar med unga flickor, samtidigt som de nästan dagligen lyssnar till de allvarligaste och mest själsgräpande sanningar. – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 3, sidan 473 (1875).

Inte Skådespelare, utan Ordets Undervisare – Jag ser behovet av stor reformation ibland

pastorerna, för att de skall motsvara Guds önskingar. Predikanterna stående i talarstolen har inte tillåtelse, att uppföra sig likt skådespelare på scenen, där de antar poser och uttryck ägnade, att åstadkomma effekt. De bemannar inte den heliga talarstolen i egenskap av skådespelare, utan av förmedlare av allvarsmättade sanningar. Det förekommer också fanatiska predikanter, som, i sina försök att förkunna Kristus, stormar, ropar, hoppar upp och ned och dunkar nävarna i bänken framför sig, som om dessa fysiska åthävor skulle göra någon skillnad. Sådant jönsande förstärker inte de yttrade sanningarna, utan snarare tvärtom, de äcklar män och kvinnor ägande sansat omdöme och upphöjda åsikter. Det åligger män, som antar pastorskallet, att undvika allt oborstat och larmande uppträdande i predikstolen.

Förargelseväckande och ofina åtbörder ogillas i samhället i stort; hur illa sedda bör de då inte vara inom evangelitjänstens okränkbara verk! Pastorn skall uppodla älskvärdhet, artighet och fina manér. Han skall uppföra sig med den stilla värdighet, som ankommer hans upphöjda kall. Allvarsamhet, en smula gudaktig myndighet, jämte saktmod, skall utmärka uppförandet av honom, som lär ut Guds sanning.

Predikanter skall inte ha för vana, att berätta historier i predikstolen; det förtar kraften och allvaret hos den framförda sanningen. Berättandet av anekdoter eller dråpligheter, som väcker skratt eller lättsinniga tankar hos åhörarna, förtjänar skarp tillrättavisning. Guds sanning skall klädas i anständigt och värdigt språk; och illustrationerna skall vara av samma art.

Vore pastorskåren det, som den borde och skulle kunna vara, skulle utbredarna av Kristi sanning verka i samklang med änglarna; de skulle vara samarbetare med sin store Lärare. Kristi tjänare ber för litet, däremot är det ingen brist på självupphöjelse. De gråter för sällan mellan förhuset och altaret, och ropar: ””HERRE, skona ditt folk och låt inte din arvedel hånas”. {Joel 2:17.} Det förekommer för många långa lärosatspredikningar, som helt saknar andlig nerv och Guds kärlek. Det förekommer för mycket viftande med armarna och berättande av humoristiska anekdoter i talarstolen, och det sägs för litet om Jesu Kristi kärlek och förbarmande.

Det räcker inte, att förkunna för människorna; vi måste be med och för dem; vi får icke hålla oss kallsinnigt väck från dem, utan medlidsamt närma oss de själar vi önskar att se frälsta, besöka och samtala med dem. En pastor, som på rätt sätt utför sitt arbete utanför predikstolen, åstadkommer tio

gångar mer, än den, som begränsar sina ansträngningar till talarstolen. – *The Review and Herald*, den 8. augusti, 1878.

Undvik Gyckel och Skämt – Gycklandets och skämtandes anda, lättsinnets och struntpratets anda, utgör en stötesten för syndare och ett än värre hinder för dem, som redan vandrar på vägen till ohelgelse. Förhållandet, att somliga har låtit detta karaktärsdrag utvecklas och stärkas, till dess gyckel är lika naturligt som deras andning, tar inte bort dess onda verkningar. Om någon kan peka ut ett struntord talat av vår Herre, eller något lättsinne hos Hans sinnelag, må han mena, att hans eget lättsinne och tramsande går att ursäkta. Denna anda är okristen; ty är man kristen, är man lik Kristus. Jesus är den felfria mönsterbilden, och vi måste ta efter Hans goda föredöme. En kristen är den förnämsta sortens människa, en Kristi företrädare.

Vissa, som är lagda åt gyckel och fällandet av lättsinniga och tramsiga anmärkningar, kan ändå ställa sig i den heliga talarstolen med lämplig värdighet. De kan genast övergå till, att tänka på allvarliga ämnen, och för åhörarna framställa de viktigaste, mest prövande sanningar, som någonsin har anförtrotts åt dödliga; men måhända deras arbetskamrater, som de har påverkat, och som har anslutit sig till dem i deras obetänksamma skämtande, inte förmår, att lika snabbt ändra sina tankars ström. De känner sig fördömda, deras sinnen är förvirrade; därför mäktar de inte med, att fundera på det himmelska, och förkunna Kristus och Honom korsfäst.

Fallenheten för, att yttra dråpligheter, som framkallar skratt, när sakens behov dryftas – det må ske under ett möte i en kommitté eller i en styrelse, eller under vad slags möte det vara må – kommer ej från Kristus. Dessa opassande munterheter leder nedåt, inte uppåt. Gud blir inte ärad, när vi ena dagen skojar och skämtar om allt möjligt, och nästa dag förlorar modet och nästan går i kvav, ja, saknar Kristi ljus, samt är redo, att finna fel och muttra. Han blir nöjd, när Hans folk ger prov på fasthet, styrka och karaktärens bestämdhet, liksom när de är nöjda, glada och hoppfulla av naturen...

Om tankarna kretsar kring det himmelska, löper orden i samma kanal. Hjärtat överflödar av glädje vid tanken på den kristnes hopp, de ytterligt stora och dyrbara löften, som har nedtecknats för vår uppmuntran; och vi skall visst inte dämpa vår fröjd över Guds förbarmande och godhet; denna glädje kan ingen ta ifrån oss. – *The Review and Herald*, den 10. juni, 1884. – [Se också sidorna

206-211, "Historier, anekdoter, gestikulerande och skämt."]

Skojfriska Predikanter – Det finns en man inom Er konferens (jag vet inte, vad han heter), som inte borde vara knuten till konferensen som predikant, eftersom hans inverkan på sinnena åt dem, som söker sanningen, är skadlig. Han blev utpekad för mig, varvid dessa ord yttrades: "Guds sak är inte i behov av icke omvända, skojfriska förkunnare. Den här mannens anda stämmer inte alls överens med det allvarstygda arbete, som vi håller på med." Sanningen vi bekänner, kräver inga tramsiga herrar, som framför den. En enda man med lättsinnig och skojfrisk läggning gör mer, för att genomsyra församlingen med samma anda, än tio män förmår, för att få bort intrycket...

Guds omvändelsekraft måste få omfatta pastorernas hjärtan, eljest bör de gå till arbetsförmedlingen. Om Kristi sändebud inser allvaret med, att framställa sanningen för folket, kommer de att vara nyktra, eftertänksamma män, Guds medarbetare. I fall de äger sann insikt om uppdraget, som Kristus gav Sina lärjungar, öppnar de med andakt Guds Ord och lyssnar, för att uppfatta Herrens instruktioner, och ber om himmelens visdom, så att de, när de står mellan de levande och de döda, förstår, att de måste avlägga räkenskap inför Gud för det arbete, som de har åstadkommit.

Vad förmår en pastor Jesus förutan? Helt enkelt ingenting. Om han alltså är en lättsinnig, skämtsam man, är han inte beredd på, att utföra den plikt, som Herren har ålagt honom. "... utan mig", säger Kristus, "kan ni ingenting göra." {Johannesevangeliet 15:5.} De nonchalanta ord, som kommer från hans läppar, de oviktiga anekdoterna, orden uttalade, för att få med sig skrattarna, fördöms samtliga av Guds Ord och är helt och hållet malplacerade i den heliga predikstolen...

Med mindre pastorerna är omvända män, blir församlingarna sjukliga och färdiga att dö. Guds kraft allena förmår, att förändra mänskohjärtat och ingjuta Kristi kärlek i det. Guds kraft allena förmår, att rätta till och dämpa lidelserna och helga känslorna. Alla, som tjänar som förkunnare, måste ödmjuka sina stolta hjärtan, underkasta sig Guds vilja, och dölja livet med Kristus i Gud.

Vad är meningen med pastorstjänsten? Är det, att förena det komiska med det religiösa? Skådebanan är platsen för dylika uppvisningar. Om Kristus har formats på insidan, om sanningen med sin helgande kraft förs in i själens inte helgedom, kommer vi inte att ha några skojfriska

män, ej heller några sura, vresiga, krampaktiga män, som lär ut Kristi dyrbara läxor åt själar, som håller på att gå under. – *Brev 15, 1890.*

Handla eftertänksamt – All den kallblodighet, som är så vanligt förekommande, de teatraliska åtbörderna, allt lättsinne och tramsande, allt gyckel och skämt, måste betraktas av den med Kristi ok på axlarna som varande ”inte passande” {se Efésierbrevet 5:4} – en oförskämdhet mot Gud och en förnekelse av Kristus. Allt detta undergräver sunt tänkande och allvarlig strävan. Det gör vederbörande ineffektiva, ytliga och andligt sjuka....

Måtte varje pastor vara stillsam. När han studerar Kristi liv, ser han nödvändigheten av, att handla eftertänksamt. Om han är förbunden med Rättfärdighetens Sol, är han munter och glad, och hyllar Honom, som har kallat honom ut ur mörkret och till Sitt underbara ljus. Hans ordval är då rent, i allt fritt från slangfraser. – *Manuskript 8a, 1888.*

Koncentration på Arbetet
Hängivenhet mot Arbetet – Kristus gick helt upp i arbetet Han kommit, för att uträtta. Hans hängivenhet för verket med det förlorade släktets frälsning framgick vid alla tillfällen. – *Manuskript 132, 1902.*

Medarbetarens helhjärtade Tjänst – Sätt igång med arbetet som Herrens arbete, utför det med eftersinnande och tålmod. Det här är verkligt tjänande, vilket Herren kommer att godkänna. Verka med klar insikt om plikten, som vilar på Dig, medveten om Guds änglars närvaro, för att med himmelens sigill besegla Din trohet, eller fördöma all Din tänkbara otrohet.

Genom att modigt gripa Dig an med arbetet, som behöver uträttas och göra det av hela hjärtat, blir arbetet till ett nöje, som kröns med framgång. På så vis blir Gud förhärligad...

När Du troget utför Ditt arbete, kommer sinnet att uppgå i Kristi sinne. Sök Guds utlovade välsignelse genom bön och vädjanden. Be Gud om, att ge Dig full förståelse av verket, som skall åstadkommas. Låt Dig inte distraheras eller hindras av något motverkande inflytande. Spela trofast Din roll, för att bringa medmänniskorna välsignelser. Prisa Gud för förmånen, att samverka med Honom i Hans arbete. I och med, att Du satsar av allt hjärta på det arbete, som skall utföras, kommer Du att bli till ett med Dina kollegor. Du kommer att se Kristus i Dina bröder...

Alla plikter känns tråkiga, om man inte lägger ned hjärtat i dem. Tiden är guld värd. Det finns ett verk att fullborda, och på det måste vi satsa allt det vi är och har. Vi skall utföra de plikter, som Gud lägger i vår väg, fast inte som en steril, bedrövlig övning, utan som en kärleksgärning. Lagg ned all kraft och medkänsla i arbetet. Då kommer Du att upptäcka, att Kristus också deltar i det. Hans närvaro underlättar arbetet, och då fylls hjärtat av glädje. Man verkar i samklang med Gud, liksom i trohet, kärlek och äkthet.

Vi är menade att vara uppriktiga, helgjutna kristna, som nogsamt fullför de plikter, som läggs i våra händer, och som alltid blickar upp till Jesus, vår tros upphovsman och fullbordare. Vår lön beror inte på vår synbara framgång, utan på andan, som vi verkar i...

Hela ens väsens kraft skall läggas ned på osjälviskt tjänande. Varje talent eller talang skall användas. Gör bättre bruk av framtiden, än Du har gjort av dåtiden. Omsätt Dina talenter hos växlarna, ty Kristus hungrar efter själar. – *Manuskript 20, 1905.*

Energi och Noggrannhet – Herren ogillar, att Hans verk görs dåligt och slarvigt, eller att det utförs halvhjärtat, som om det vore en tröttande och enahanda uppgift. Vi har inte tid till sölande och ovillighet. Intresset, som vi bör visa allt det vi gör, kommer att göra arbetet spännande och lärorikt. – *Brev 147a, 1897.*

Ihärdig Energi och jämn Uthållighet – Där det saknas ihärdig energi och jämn uthållighet i världsliga saker och affärsangelägenheter, kommer samma brist att märkas i andliga ting. – *Vittnesbörd för Församlingen, Band 2, sidan 498 (1870).*

Utmanövrerad av Satan – Enligt det, som har visats gällande Din fallenhet för, att vara långsam och halvhjärtad samt att låta gyllene tillfällen gå förlorade, brukar Du förlora tid och intresse samt handla så försiktigt, att Satan utmanövrerar Dig tid efter annan. Det är inget vardagligt, oväsentligt verk Du håller på med mitt ibland människor, som är främmande för Gud, och som behöver de hårdaste ansträngningar gjorda å sina vägnar...

Om Du knappt har något att uppvisa efter Din verksamhet under all den tid Du har varit i dalgångarna, menar jag, att Du inte är rätt man för det fältet...

Har Du tänkt, att mötena skall bli så intressanta som möjligt? Jag hoppas, att början för arbetet vilar på Din själ. Har Du uppehållit Dig vid tältet, på själva lägerplatsen, eller har Du sett Dig måsta gå hem varje dag, och ta itu med behov, som inte har något med verket att göra? Att tjäna Gud i Hans verk, att ta spjärntag mot det moraliska mörkret, kräver självförsakelse, hårt slit och outtröttlig insats samt allvarligt menad tro. Många smickrar sig med, att de skulle kunna utträta storverk, om tillfälle bara funnes, men något har alltid hindrat dem; Försynen har spärrat körbanan, så att de inte har kunnat göra, vad de har velat. Vi förväntar oss inga strålande möjligheter bak närmsta krök, utan genom snar och kraftfull handling måste vi gripa tillfället i akt, ja, själva skapa möjligheter och bemästra svårigheter.

Du behöver himmelsk vitalitet och energi. I arbetet måste vi inte bara smida, medan järnet är varmt, utan också värma järnet, genom att slå på det. Långsamma, slöa, trötta handlingar duger inte i det här verket. Vi måste träda fram i tid och otid. {Se Andra Timoteusbrevet 4:2.} Dessa dagar är kritiska för verket. Genom att tveka och försena, förlorar vi många utsökta tillfällen...

Det största hindret mot Dina plikers fullgörande är Din tvehågsenhet, svaga beslutsamhet, tvekan. Måtte Gud hjälpa Dig, att få på rustningen, och utföra Mästarens arbete. – *Brev 13*, 1886.

Ihärdighet – Trofasthet – Lydnad mot Din Ledare – Kristi rikets angelägenheter fordrar ihärdighet och trofasthet i lika mycket högre grad, som att andliga och eviga ting är av större betydelse, än timliga angelägenheter. Det får ej förekomma kraftlöst arbete, slött, slarvigt handlande, ty då sätts våra egna och andras själar i fara...

Vilken general skulle åta sig kommandot över en armé, samtidigt som befälmen under honom vägrade att lyda, tills de hade blivit förvissade om hans sunda ledarskap? Sådant handlande skulle medföra den samlade härens förlust. Det skulle göra soldaterna modlösa. Den här frågan skulle uppstå i deras sinnen: Finns det inte ett bättre sätt? Men även om det finns ett bättre sätt, måste order lydas, annars skulle nederlag och katastrof bli följd. Ett ögonblicks tvekan, så förloras fördelen, som annars skulle ha vunnits.

Varje duglig soldat lyder sin kaptens befallningar till punkt och pricka och snabbt. Befällets vilja skall vara soldatens vilja. Stundom kan soldaten bli överraskad av den givna ordern, men det är inte meningen, att han skall stanna upp och

ifrågasätta orsaken till den. När befällets befallning går emot soldatens önskemål, skall han inte tveka och klaga, sägande: Jag ser inte det konsekventa i dessa planer. Han får inte hitta på ursäakter och lämna arbetet ogjort. Sådana soldater skulle inte betraktas som lämpliga, att delta i jordiska konflikter, än mindre godtas de i Kristi här. När Kristus befäller, måste Hans krigare lyda, utan att tveka. De måste vara trofasta soldater, eljest godkänner Han dem inte. Varje själ äger valfrihet, men väl en person har gått med i hären, fordras det av honom, att han är stark som stål, oavsett omständigheterna. – *Manuskript 7a*, 1900.

Disciplinerat, välorganiserat Sinne ett Måste – De, som lär ut Ordet, bör inte sky mental självtukt. Varje medarbetare, eller grupp med arbetare, bör genom ihärdiga försök inrätta åt sig själva sådana regler och lagar, att de uppammar sunda vanor i tanke och handling. Sådant träning är nödvändig inte bara för de unga männen, utan även för de äldre medarbetarna, för att deras tjänst skall vara fri från misstag, och deras predikningar vara entydiga, korrekta och övertygande.

Somliga sinnen liknar mera en loppmarknad, än något annat. Många halva och hela bitar av sanning har samlats ihop och lagrats där; men de vet inte, hur de skall framföra dem på ett klart, sammanhängande sätt. Det är dessa tankars inbördes samband, som gör dem värdefulla. Varje tanke och uttalande bör hänga ihop lika väl som länkarna i en kedja. När en predikant håller ut en massa fakta över åhörarna och låter dem själva bringa ordning i det hela, är hans arbete fåfängt; ty det är få, som gör det. – *The Review and Herald*, den 6. april, 1886.

Metodiskt Tjänande föregår Framgång – Vissa unga män och kvinnor verkar utan planläggning. Fastän ständigt strängt upptagna, har de litet att uppvisa i framgångsväg. De har felaktiga uppfattningar om arbete, och tror sig verka hårt, när de skulle ha uppnått betydligt mer på kortare tid, om de hade följt en metod i arbetet, och verkat förståndigt. Genom att söla med mindre viktiga saker, blir de jäktade, förbryllade och förvirrade, när de kallas till de plikter, som är väsentligare. De håller alltid på med något och, tror de, arbetar väldigt hårt; ändå har de litet att visa för sina ansträngningar. – *The Youth's Instructor*, den 31. augusti, 1893.

Ordning och Reda sparar in Tid – Vi måste ha medarbetare, som inleder ett arbete på rätt sätt, och sedan inte slutar med det, förrän det är fullbordat. Allting måste utföras enligt en väl uttänkt plan, och enligt ett system. Gud har

anförtrott Sitt heliga verk åt människor, och Han ber dem om, att utträtta det noggrannt. Ordning och reda i allting är nödvändigt. Kom aldrig försent till ett avtalat möte. Inom ingen avdelning eller kontor bör tid gå till spillo genom onödigt prat. Guds verk tarvar eller kräver sådant, som det inte får, eftersom människor inte lär sig av visdomens Gud. De tar på sig för mycket, skjuter upp till morgondagen det, som kräver deras uppmärksamhet i dag, och mycken tid slösas på, att smärtsamt behöva rätta till i röran...

Somliga medarbetare skulle behöva undvika långsamma, förhärskande arbetsmetoder, och lära sig snabbhet. Snabbhet, liksom idoghet, är nödvändig. Om vi vill utföra arbetet enligt Guds vilja, måste det göras med flyt, samt med eftertanke och noggrannhet. – *Manuskript 24*, 1887.

Att organisera vårt rutinmässiga Arbete – Personer, som inte har vant sig vid ingående flit och hushållning med tiden, bör skaffa sig fastställda regler, som tvingar dem till ordentlighet och skyndsamhet. George Washington fick mycket gjort, eftersom han nogsamt bevarade ordning och regelbundenhet. Varje dokument var daterat och förvarades ett visst ställe. Därmed gick ingen tid förlorad på, att leta efter sådant, som hade hamnat på avvägar. – *Gospel Workers*, sidan 277-278 (1880).

Att ta Initiativ – När en arbetare tilldelas en bestämd del av Herrens vingård, erhåller han sin uppgift som en trofast Guds medarbetare, för att upparbeta just den delen av vingården. Han skall inte invänta detaljerade instruktioner från andra personer om det han skall göra, utan skall planera arbetet varhelst han behövs. Gud har gett Dig en fungerande hjärna att använda. De troendes önskemål och de icke troendes behov skall nogsamt gås igenom, och Ditt arbete skall avhjälpa dessa. Du skall fråga Gud, inte någon människa, om, vad Du skall göra. Du är en tjänare åt den levande Guden, inte åt någon person. Du kan inte utföra Guds arbete förståndsmässigt och samtidigt återspegla någon annans tankar och anvisningar. Du står under Guds kommando. – *Brev 8*, 1895.

Genom Skyndsamhet undviks Förvirring – Ibland arbetarna förekommer det brist på skicklighet, de är förvirrade, förstår inte varandra och handlar sakta. Saker och ting blir inte gjorda i tid. Följden är krångel och vanskligheter, som svårligen låter sig betvingas på grund av brist på gemensamt handlande. Om inte detta sakernas tillstånd rättas till, kommer det att märkas av allt

mera i framtiden, än det har gjort hittills, ty verket kommer att växa och behovet av samklang i dess utförande kommer också att tillta. Den olycksaliga vanan, att försumma ett visst verk, som måste göras i viss tid, gör det bara så mycket svårare, att fullborda det senare med precision och utan att lämna något försummat eller ofärdigt. – *Manuskript 24*, 1887.

Stig upp vid samma Tid! – Somliga ungdomar är stora motståndare till ordning och självtukt eller disciplin. De tar ingen hänsyn till hemmets regler, vari ingår uppstigning vid en viss tidpunkt. De ligger och drar sig till efter gryningen, när alla borde vara uppe och hoppa. De bränner midnattsoljan, varvid de blir beroende av konstgjort ljus i stället för det, som naturen tillhandahåller under dygnets ljusa del. Härigenom inte bara slösas de bort dyrbara tillfällen, utan orsakar dessutom extra omkostnader. Men nästan varje gång hörs ursikten: ”Jag är inte klar med mina uppgifter; det är något jag måste göra; jag kan inte gå och lägga mig tidigt.” Alltså sover de som en stock, när de borde vara vakna tillsammans med naturen och de morgonpigga. Ordningens viktiga vanor överträds; och de stunder, som slösas bort tidigt på morgonen, rubbar hela dagens förlopp.

Vår Gud är en ordningens Gud, och Hans önskan är, att Hans barn skall vilja hålla ordning på sig själva, och stå under Hans disciplin. Vore det alltså inte bättre, att bryta med ordningen, där natt görs till dag, och arla morgonstund till natt? – *The Youth's Instructor*, den 28. januari, 1897.

Fördelar med bestämda Tider – Att fastställa en bestämd tid för saker och ting kan betyda mycket för sanningen. Segrar går ofta förlorade genom försening. Det kommer att inträffa kriser i Guds verk. Punktlig och beslutsam handling i rätt tid kommer att medföra härliga segrar, medan försening och försummelse kommer att föra medföra stora förluster och avgjort utsätta Gud för vanära. – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 3, sidan 498 (1875).

Värdet av, att använda Anteckningsbok – Om de unga ville vänja sig vid regelbundenhet och ordning, skulle deras hälsa bli bättre, likaså anden, minnet och böjelserna.

Det ankommer på alla, att följa stränga regler, för att styra över vanorna. Detta är för Ert eget bästa, kära ungdomar, både fysiskt och moraliskt. När Ni stiger upp på morgonen, ta då, så långt det går, hänsyn till dagens nödvändiga arbete. Om så krävs, anteckna i ett litet häfte det, som måste

göras, och bestäm en tidgräns för detta. – *The Youth's Instructor*, den 28. januari, 1897.

Arbetet inte begränsat till vissa Timmar – Åttatimmarsdagen är något, som inte hör hemma på schemat för en Guds tjänare. Han måste vara beredd för tjänst vilken timme som helst. – *Evangeliets Tjänare*, sidan 451 (1915).

Frälsarens Kvällsarbete – Dagarna igenom hjälpte han dem som kom till honom. På kvällarna tog han sig an dem som hade behövt arbeta under dagen för att förtjäna en torftig lön för att försörja sina familjer. – *Hälsa för Hela Människan*, sidan 11 (1905).

Itärdigt Arbeta bidrar till Bönhörelse – Samtidigt som vi bör be om Guds välsignelse, skall vi understödja våra böner genom synnerligen flitigt, grundligt, allvarligt menat arbete. – *Manuskript 25*, 1895.

Förlita Dig inte på Underverk – Gud brukar inte vanligtvis göra under för att föra ut sin sanning. Om odlaren försummar att bearbeta marken efter att sådden är utförd så gör inte Gud några underverk för att motverka det som säkert blir resultatet av en sådan försummelse. När det blir dags att skörda finner han sitt land utan nämnvärd skörd. Gud verkar enligt de stora principer som han förklarat för den mänskliga familjen, och det ligger på oss att föra till mognad visa planer, och använda de medel genom vilka Gud skall frambringa säkra resultat.

De som inte anstränger sig speciellt, utan bara väntar på att den Helige Ande ska driva dem till verket, kommer att gå förlorade i mörkret. Inte sitta och rulla tummarna! Vi skulle kunna fråga dem som väntar på ett under: Vilka av de medel som Gud ställt till deras förfogande har de använt sig av? Vi kunde fråga dem som hoppas på ett övernaturligt verk och som bara säger ”tro, tro”, om de har överlämnat sig själva åt Guds uppenbarade påbud. Herren har sagt ”Du skall” och ”Du skall icke”.

Alla borde studera liknelsen om talenterna och inse att Gud har givit varje människa hennes uppgift! Var och en har han anförtrott sina gåvor och genom att använda sina förmågor, så kan man öka sin effektivitet. Ni ska inte sitta still och inte göra någonting i Guds verk. – *The Review and Herald*, den 28. september, 1897.

Var inte lättjefull – Ansträng Er för dem, som tillbringar sina liv med dagdriveri, varvid de

uppnår blott hälften av, vad de skulle kunna göra för Mästaren. Försök att få dem att förstå, att de äger ett ansvar. Be för och uppmuntra varandra, och detta med tanke på, att Ni ser dagen närma sig. Må broder säga till broder och syster till syster: ”Kom, min arbetskamrat, låt oss lägga ned all kraft på arbetet; för natten är nära, när ingen kan verka.” Må ingen förlora flera minuter, när han borde arbeta.

Pratmakaren bör hålla i minne, att han vissa gånger skall hålla tyst. Det finns de, som tar sig tid till, att stå stilla. Må rösten från den trogne väktaren höras säga: ”Var inte tröga när det gäller nit, var brinnande i anden, tjäna Herren.” {Romarbrevet 12:11.} Har Ni något arbete att göra åt Mästaren? Är det uppförandet av ett hus, vari Hans verk går att bedriva? Slut då till munnen. Gör inte andra sysslolösa, genom att fresta dem till, att lyssna på Ert talande. Den tid går förlorad för många, när en person använder tungan i stället för verktygen. – *Manuskript 42*, 1901.

Förkunnare skall inte ägna sig åt världsliga Affärer – Jag önskar, att säga till bröderna _____ och _____, att deras arbete till stor del utförs ibland icke troende. De, som är framgångsrika utläggare av Bibelns sanning, kommer att få stå framför sådana, som inte har hört sanningen för denna tid. De här bröderna, som jag har nämnt vid namn, har en uppgift att fylla under våra lägermöten, vilka skall hållas i de stora städerna. Men de löper risken, att diskvalificera sig från, att utträtta det arbete, som Gud har gett dem att göra. Äldstebroder _____ kommer säkert att gå vilse, med mindre han struntar i sådant, som Gud inte fordrar av honom, nämligen arbete krävande uppmärksamhet på affärsuppgörelser. Genom att engagera sig i världsligt arbete, skulle han inte göra det, som Gud har gett honom i uppdrag. Förkunnandet av evangeliets budskap skall vara hans ljus och liv. – *Manuskript 105*, 1902.

Med Siktet helt inställt på Guds Ära – Det är Satans vardagsgöra, att förhindra Guds verk, och att verka för släktets undergång. Det händer ofta, när intresset på en bestämd ort står på topp, att han ingjuter i medarbetarens tankevärld, att någon obetydlighet hemmavid är av stor betydelse, och fordrar hans omedelbara närvaro. Om medarbetarens sikte inte helt är inställt på Guds ära, lämnar han arbetet ogjort och skyndar sig hem. Han kan hållas borta i dagar, ja, rent av i veckor, varigenom hans tidigare arbete tar allvarlig skada. Steg för steg ödeläggs verket, och blir aldrig sig likt igen. Det här gillar fienden. Och när han ser, att han har framgång med, att göra

timliga omsorger det viktigaste för personen, fyller han hans tillvaro med trubbel. Omgående sätter han igång med, att orsaka kiv och besvär i hemmet, för att det skall uppta tankarna och, om möjligt, hålla honom undan från arbetet helt och hållet...

Jag vädjar enträget till Er: När själar står i valet och kvalet, att bestämma sig för eller emot sanningen, låt då inget distrahera Er från arbetet. Låt inte fienden locka bort Er därifrån, om så, vill jag tillägga, även om någon har dött i hemmet. Kristus sade: ”Följ mig, och låt de döda begrava sina döda.” {Matteusevangeliet 8:22.} Om Ni bara uppfattade arbetets väsentlighet, såsom den har framställts för mig, skulle förlamningen häftande vid många skakas bort, och de skulle stå upp ifrån de döda och bli levande genom Jesus Kristus...

Om vi bestämt intar vår hållning som Guds medarbetare, sägande: ”Herren har gett oss ett budskap, och vi är inga trofasta väktare, såvida ej vi står på vår post; vi tänker fullborda uppgiften oavsett priset”, då kommer vi att bli varse, att änglar från Gud kommer att underlätta för våra familjer, och de kommer att säga {till demonerna}: ”Håll Er undan!” – *Historical Sketches*, sidorna 127-128 (1886).

Låt oss koncentrera oss på Huvuduppgiften Själur går förlorade på Grund av otillräckligt Satsande – Somliga predikanter har varit sysselsatta med skrivarbete just vid sådana tillfällen, då ett särskilt intresse väckts för sanningen, och det har ofta hänt, att deras skrivning inte hört ihop med det verk, som de haft till uppgift att utföra. Detta är ett stort fel, ty vid sådana tider är det predikantens plikt att sätta in hela sin kraft på befordrandet av Guds rikssak. Hans förstånd måste klart riktas på den enda saken: att rädda själar. Men är hans tankar upptagna av andra ting, så kommer kanske många att gå förlorade för vädret, som genom undervisning i rätt tid hade kunnat bli räddade. – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 4, sidan 265 (1876).

Förlust genom tudelad Satsning – Ditt misstag har bestått i detta: Så snart, som Du sätter igång med ett projekt, inleder Du en massa skrivande. Nå, om Din del av verket består i skrivande, om Gud har sagt till Dig, såsom Han sade till Johannes: ”Skriv ner... vad du ser” {Uppenbarelseboken 1:11.}, koncentrera Dig då på det, och gå inte därutöver. I fall Du skall hålla föredrag, är inte Ditt sinne spänstigt nog, ehuru intensivt aktivt, för att orka med jobbet, att tala

och besöka folk i deras hem samt skriva. Du bör låta hjärnan vila ordentligt, när Du håller på med en insats, för att framställa nya och överrumplande sanningar för människorna, vars mottagande inbegriper ett kors. Du behöver nog samt välja ämne, göra föredragen korta och viktiga lärosatsers poänger klara som ljuset...

För att lyckas i arbetet, måste Du göra en sak åt gången, koncentrera kraft och förmåga på detta enda verk. Ditt omdöme är skralt härvidlag. När Du inleder en räkka föredrag, låt då föreläsningarna vara det väsentliga. Sätt inte igång, att skriva *brev* och tidningsartiklar; ty därmed splittrar Du Dig själv. Äldstebroder _____ och äldstebroder _____ visades tillrätta i det här avseendet. Herren visade mig, att det viktiga arbetet med sanningens framställande ärrades i deras händer; inte ens halva deras styrka ägnades åt arbetet, eftersom de lade ned så mycken tid på, att skriva *brev*. Hembesök är det väsentliga i arbetet; men bröderna lade ned nästan all tid på ständigt skrivande, vilket tröttade ut dem, slukade deras tid, och främjade ingalunda det nuvarande verket, utan hindrade det. Människorna berövades klara, övertygande utläggningar av Skriften, och andakterna under kampanjen försumrades...

Så till orsaken: Då de inte stod i predikstolen, lade de ned mycket av sin tid på skrivande. De ursäktade sig för uteblivna hembesök, genom att säga, att de var så strängt upptagna och trötta. Sedan ställde de sig med utmattade hjärnor i talarstolen; de var inte redo, att utföra ett arbete, som Gud kunde sätta Sitt godkännandemärke på. De förklarade inga läropunkter fullt ut. Men bara de hetsade upp sig duktigt, menade de sig ha gjort en kraftfull presentation. De rörde vid än det ena, än det andra, nämnande en massa saker, vilka de betraktade som övertygande och oemotsägliga belägg, men i själva verket begravde de sanningen under en massa stoff, som de tömde ut över åhörarna, så att själva huvudpoängerna inte gick att finna. Allt, som de lade fram, var oklart och rörigt. Så många ämnen belystes i varje föreläsning, att ingen enskild poäng framstod som bevisad och klar i sinnena på dem, som inte var bekanta med sanningen... Ett ämne, några poänger gjorda entydiga och klara skulle ha varit av mer värde för åhörarna, än denna mängd med material, som de benämnde bevis, och som de menade klargjorde deras poänger. – *Brev 47*, 1886.

Hälsan och dess Grundvalar – [Se också *The Medical Evangelist*, sidorna 513-551.] **Evangelister frestas till, att vanvårda Hälsan** – Satan är verksam, för att ödelägga. Han vill gärna, att de, som älskar Gud och förkunnar evangeliet,

skall ta lätt på den egna hälsan, ty därigenom skadas deras dygd. Förkunnare ägnar för mycken tid åt predikande, och uttömmar därmed sin livskraft... Det är de många, långa föreläsningarna, som tar på krafterna. Hälften så mycket evangelisk föda skulle vara betydligt bättre! – *Brev 91*, 1898.

Det känner på, att evangelisera! – Dina möten på Söndagskvällar innebär stor påfrestning för Dig, ty Du tillåter Dig själv stor anspänning. Därefter inträder därtill hörande reaktion, och härigenom medför inte Ditt samröre med församlingen frid och rättfärdighet...

De väldiga ansträngningar Du gör, för att förbereda mötena, följs inte av det arbete, som bäst behövs. Du må bli prisad och upphöjd av människor, men det är inget bevis för, att Ditt arbete utövar önskvärt inflytande.

Så säger Herren: ”Du måste akta Dig för, att bli väldigt spänd, när Du förbereder Dig för, att tala till människorna.” – *Brev 51*, 1902.

Måttfullhet inom Guds Verk – Kristi tjänare skall inte behandla sin hälsa med likgiltighet. Låt ingen arbeta tills han är helt utmattad, så att han gör sig oduglig till framtida verksamhet. Försök inte utföra två dagars arbete på en dag. I längden kommer det att visa sig, att de som arbetar försiktigt och klokt, har utträttat lika mycket som de som till den grad förbrukar sina fysiska och mentala krafter att de inte har något förråd att hämta ur, när nödvändigheten kräver det. – *Evangeliets Tjänare*, sidan 244 (1915).

Arbeta förnuftigt! – Varje medarbetare bör verka förnuftsmässigt, i allt inställd på Guds ära. Han bör omsorgsfullt se till, att han inte våldför sig på något av sina gudagivna sinnen.

Herren vill, att Du, broder, förändrar Ditt sätt att arbeta på, så att Du får ett väl balanserat sinne, en liksidig karaktär och andlig kraft, att förmedla sunda råd med. Män, som äger erfarenhet av och kunnande i sanningen, är för få, för att Du skall behöva bli offrad. Du överanstränger nästan ständigt Dig själv fysiskt och psykiskt, eftersom Du tillåter sådana känslostormar i Ditt inre. Du har livlig fantasi, och predikar med stor intensitet, vilket hela tiden anstränger hjärnan. Du nästan skriker, när Du predikar, och förutom att detta tröttar Dig, blir åhörarna leds och deras intresse avtar. En reaktion måste komma; ty Du förstår inte, hur Du gradvis skall dämpa denna väldiga ansträngning, och då blir Din stackars, dödliga

kropp lidande. Härtill hörande nedstämdhet följer på det invärtes högtrycket.

Du bör undvika onödigt hårt arbete. Du tar ut Dig till det yttersta både i skrivning och i tal. Det fordrar inte Gud. Följ noga hälsans lagar, så blir Du fräsch och kan göra ett gott arbete åt Mästaren; Du kommer att ha färsk manna att förse fåren på Kristi betesmark med. – *Brev 39*, 1887.

Tillåt nödvändiga Perioder för Vila – Somliga av våra predikanter känner att de varje dag måste utföra något som de kan rapportera till konferensen och deras försök att göra detta får till följd att deras ansträngningar alltför ofta blir svaga och utan verkan. De bör ha viloperioder med fullständig frihet från ansträngande arbete. Men dessa kan inte äga rum i stället för daglig fysisk träning. – *Evangeliets Tjänare*, sidan 240 (1915).

Beredelse för framtida Plikter – När en arbetare har varit under hård press av bekymmer och ånglan och är överansträngd både fysiskt och psykiskt, borde han gå avsides och vila sig en tid, inte för självisk tillfredsställelse skull, utan för att bli bättre skickad för sina framtida plikter. Vi har en vaksam fiende, som alltid följer oss i spåren, färdig att dra nytta av varje svaghet som skulle kunna bidra till att göra hans frestelser verkningsfulla. När sinnet är överansträngt och kroppen försvagad, angriper fienden själen med sina starkaste frestelser. Låt arbetaren med försiktighet förvalta sina krafter och när arbetets slit har gjort honom trött, så låt honom gå avsides och tala med Jesus. – *Evangeliets Tjänare*, sidan 245 (1915).

Undvik Spänningen från Överansträngning – Jag hör talas om arbetare, vars hälsa håller på att bryta samman under spänningen från de bördor, som de har axlat. Så här borde det inte vara. Gud vill, att vi skall minnas vår dödlighet. Det är inte meningen, att vi skall ta på oss för mycket i vårt arbete. Det är inte meningen, att vi skall hålla oss så strängt sysselsatta, att våra kroppsliga och själsliga krafter blir uttömda. Ytterligare medarbetare krävs, så att de, som drar det tyngsta lasset, blir avlastade. – *The Review and Herald*, den 28. april, 1904.

Tid för Avspänning, Motion och Tagande av Familjeansvar – Skall en predikant dra av de stunder på fritiden han lägger ned i den egna fruktodlingen eller trädgården från lönen? Visst inte, lika litet som han bör satsa sin egen tid, när han uppmanas, att arbeta över i sin tjänst som förkunnare. Somliga pastorer tillbringar många

timmar i synbar lättja, och det är rätt och riktigt, att de skall vila, när de kan; ty kroppen skulle inte orka med den hårda spänningen från ständigt arbete. Under vissa timmar på dygnet skall pastorn visst anstränga sig hårt, för vilka han inte erhåller extra betalt, och om han väljer, att klyva ved flera timmar om dag, eller påta i trädgården, är detta lika mycket hans rätt, som att predika. En förkunnare kan inte oavlåtligt predika och besöka folk, ty det är ansträngande arbete.

Ljuset, som har getts mig, visar att om våra predikanter utträttade mera kroppsarbete, skulle de vinna hälsomässiga välsignelser. Efter en hel dags verkan med predikande och hembesök samt studier, bör pastorn ha tid över för sina egna behov. I fall hans lön är ringa, må han försöka, att utöka den. Den trångsynte må se i detta något att klandra, men Herren applåderar en dylik lösning.

Jag har blivit visad, att stundom måste de inom pastorskåren sträva dag och natt och livnära sig på väldigt mager kost. När så en kris inträffar, lider varje nerv och sena under det svåra trycket. Om dessa män bara kunde dra sig undan och vila sig ett tag, varunder de utförde kroppsarbete, skulle deras lättnad bli stor. På det här viset kunde män ha räddats undan graven. Det är absolut nödvändigt för kroppens hälsa och tankarnas klarhet, att utföra något kroppsarbete under dagens lopp. Härigenom förs blodet från hjärnan till andra delar av kroppen. – *Brev* 168, 1899.

Fortgående Förbättring – Våra predikanter, som uppnått en ålder av fyrtio eller femtio år, borde inte känna sig mindre dugliga till arbete än förut. Just till åren komma och erfarna män äro lämpliga till att utföra väl planlagda och framgångsrika företag. De äro särskilt i denna tid nödvändiga; församlingarna kan inte undvara deras arbete. Sådana män borde inte tala om kroppslig eller andlig svaghet eller känna, att de icke mer kan göra någon nytta.

Många av dem ha blivit lidande genom överansträngande tankearbete, vars verkningar inte blivit mildrade genom kroppsligt arbete. Följden är, att deras krafter förminskats och att de på grund härav känner böjelse att avkasta sig större ansvar. Vad de behöver är mer rörligt arbete. Detta gäller inte endast dem, vars huvud äro vita av tidens snö, ty även till åren unga män har hemfallit under samma tillstånd och blivit andligt svaga. De håller ett antal bestämda föredrag, men så snart de gå ut över denna gräns, förlorar de sin grund.

Den gammalmodige själasörjaren, som reste till häst och förbrukade mycken tid, innan han hunnit besöka hela sin hjord, kunde trots alla besvärligheter och trots väder och vind glädja sig åt en mycket bättre hälsa än våra predikanter i vår tid, som så vitt möjligt är undviker alla kroppsliga ansträngningar och endast sysselsätter sig med sina böcker.

Äldre och erfarna predikanter borde såsom Guds tjänare anse som sin plikt att gå framåt, göra nya framsteg för varje dag, bli alltmer verksamma i sitt arbete och städse samla nya ämnen att framställa för folket, varje nytt försök att framställa evangelium borde vara bättre än det föregående. För varje år borde predikanterna utveckla en allt djupare fromhet, ett mildare sinnelag, ett rikare andligt liv och en grundligare kännedom om de bibliska sanningarna. Ju högre deras ålder och ju större deras erfarenhet är, dess mer borde de vara i stånd att komma nära människornas hjärtan, emedan de känna dem bättre. – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 4, sidorna 269-270 (1876).

Ekonomiska Bekymmer—När pastorer och lärare, dignande under bördan från ekonomiskt ansvar, träder fram till talarstolen eller sätter sig i katedern med uttröttad hjärna och överansträngda nerver, vad kan man då annars vänta sig, än att vardaglig eld skall användas, i stället för den heliga eld, som Gud tänt? De onaturliga, trasiga ansträngningarna gör åhörarna besvikna och skadar talaren. Han har ej haft tid till, att söka Herren, ej tid till att i tro be om den Helige Andes smörjelse. – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 7, sidorna 250-251 (1902).

Undvik långa Kommittémöten på Kvällarna – En predikant kan inte vara i bästa möjliga andliga form, om han kallas till, att avgöra småärenden i de olika församlingarna. Det är inte hans utsedda uppgift. Gud har för avsikt, att använda Sina utvalda budbärares samlade förmågor. De bör inte trötta ut sinnet med långa kommittémöten kvällstid; ty Gud vill, att de skall använda hela hjärnans kraft, för att förkunna evangeliet, sådant det är i Kristus Jesus.

När en förkunnare är överansträngd, hinner han sällan med, att skärskåda sig själv: Omfattar han fortfarande tron? Han saknar tid till, att begrunda och be. I Sin tjänst förenade Kristus bön med arbete. Han tillbringade hela nätter i bön. Predikanter måste söka Gud, för att få Hans Helige Ande, så att de framställer sanningen korrekt. – *Manuskript* 127, 1902.

En bestämd Hållning – en Vädjan till en omtyckt Evangelist – Det har tydligt visats mig, att Guds folk skall inta en bestämd hållning mot köttätande. Skulle Gud under trettio års tid ha gett Sitt folk budskapet, att om de önskar rent blod och klara tankar, måste de upphöra med bruket av köttätter, om Han inte avsåg, att de skulle rätta sig efter budskapet? Genom bruket av köttmat stärks den djuriska naturen och försvagas den andliga naturen. Män som Du, vilka sysslar med det väsentligaste arbete någonsin anförtrott åt människor, behöver ge särskild akt på, vad de äter.

Kom ihåg, att när Du äter köttätter, äter Du säd och grönsaker i andra hand; ty djuret mottar från dessa källor näringen, som får det att växa och bli redo för slakt. Livet, som var i säden och grönsakerna, överförs till djuret och blir en del av dess liv, varpå människor förtär djuret. Varför är de så villiga, att äta sin mat i andra hand?

I begynnelsen sade Gud, att frukt var ”bra som föda”. Tillåtelsen, att äta kött, var en följd av syndafallet. Först efter Syndafloden tilläts människan, att äta köttet från djur. Varför skulle vi behöva äta köttmat? Få, som gör det, vet om, att kött är fullt av sjukdom. Kött som mat har aldrig varit den bästa födan, och nu vilar det under sjukdomarnas förbannelse.

Tanken på, att döda djur för mat, är i sig motbjudande. Om människans naturliga sinnen inte hade fördärvats av kapitulationen för aptiten, skulle vi inte tänka tanken, att äta köttet från djur.

Vi har getts i uppdrag, att främja hälsoreformationen. Herren önskar, att Hans folk skall vara i inbördes samklang. Som Du säkert vet, skall vi inte överge den hållning, som Herren har bett oss att försvara under de senaste trettiofem åren. Akta Dig för, att bekämpa hälsoreformationen. Arbetet med den kommer att gå framåt, ty den utgör Herrens medel, för att lindra lidandet i vår värld och för att rena Sitt folk.

Se noga till, att inte ställa Dig så, att Du orsakar splittring. Min broder, även om Du fjärrmar Dig själv och Din familj från välsignelsen, som kommer sig av, att lyda hälsoreformationens principer, skall Du inte skada andra, genom att trotsa ljuset, som Gud har spritt över det här ämnet.

Ehuru vi inte har frånvaron av ätandet av kött som inträdesvillkor – vi vill ju inte tvinga någon till det – är det likväl vår skyldighet, att begära att ingen pastor inom samfundet skall lättvindigt

bemöta eller motsätta sig budskapet om reformation härvidlag. Om Du, i ljuset av Guds undervisning rörande verkningarna av köttätandet på kroppen, fortsätter därmed, får Du faktiskt skylla Dig själv. Men uppträd ej inför folket så, att de tror, att det inte är nödvändigt, att vädja om reformation angående köttätande, ty Herren kallar till reformation på den punkten. Herren har gett oss i uppdrag, att förkunna budskapet om hälsoreformation, och i fall Du inte vill ställa Dig sida vid sida med dem, som förkunnar budskapet, skall Du inte göra någon stor sak av det faktumet. Genom att motverka Dina kollegors ansträngningar på hälsoreformationens område, tar Du gruvligt miste, ja, Du verkar för fel herre. – *Brev 48, 1902.*

Den evangeliske Arbetarens Röst förmedlar Guds Ord – En man, som godtar ställningen som språkrör åt Gud, bör anse det högst väsentligt, att han framför sanningen med all förfining och allt förstånd han är mäktig till, så att sanningen inte avtar i styrka i presentationen därav inför folket. De, som nonchalerar att de talar otydligt och slarvligt, vanäras Gud. – *Manuskript 107, 1898.*

Med fyllig, väl avrundad Stämman – Förmågan att kunna tala klart och tydligt och med en fyllig, väl avrundad stämman är ovärderlig i vilken sysselsättning som helst. Den är oumbärlig för dem som vill bli predikanter, evangelister, bibelarbetare eller kolportörer. De som har planer på att vara verksamma inom dessa områden, bör utbildas till att använda sin röst på ett sådant sätt att det kommer att göra ett avgjort gott intryck när de talar till folket om sanningen. Sanningen får inte skadas genom att framhållas genom ett bristfälligt yttrande. – *Vittnesbörd för Församlingen, Band 6, sidan 380 (1900).*

Tala tydligt och uttrycksfullt – Alla medarbetare, oavsett om de talar från predikstolen eller håller Bibelläsningar, skall lära sig, att tala tydligt och uttrycksfullt. – *Brev 200, 1903.*

Bibelläsarens Röst mjuk och musikalisk – Den som ägnar sig åt bibelläsning i församlingen eller i familjekretsen, bör kunna läsa med ett mjukt, musikaliskt tonfall som kommer att rycka åhörarna med sig. – *Vittnesbörd för Församlingen, Band 6, sidan 380 (1900).*

Med Övertygelse och Intryck – Det är en väldigt betydelsefull vetenskap, att läsa riktigt och med rätt eftertryck. Oavsett, hur mycken kunskap Du må ha vunnit inom andra arbetslinjer, är all Din lärdom av litet värde, i fall Du har försummat

träningen av röst och tal, så att Du kan tala och läsa klart och tydligt; ty utan röstens förbättring går det inte, att enkelt och tydligt förmedla det man har lärt sig.

Att lära sig, att på ett övertygande och intrycksgivande sätt berätta det man känner till, är av särskilt stort värde för dem, som vill bli medarbetare i Guds sak. Ju uttrycksfullare man förmår, att yttra sanningens ord, desto verkningsfullare blir de orden i åhörarnas sinnen. Ett vägvinnande framställande av Herrens sanning förtjänar våra ihärdigaste ansträngningar. Måtte de, som studerar för att tjäna Herren, göra beslutsamma försök, att lära sig att tala korrekt och med eftertryck, så att de, när de samspråkar med andra om sanningen, eller talar offentligt, på rätt sätt framför himmelens sanningar. – *Manuskript 131, 1902.*

Talarens Röst inverkar på Åhörarens Beslut – Somliga fördärvar det högtidliga intryck de kunde ha gett folk, genom att höja sin röst till ett mycket högt tonläge och ropa och skrika ut sanningen. När sanningen framställs på det sättet, förlorar den mycket av sin sötma, sin kraft och sitt allvar. Om rösten däremot har den rätta klangen, om den är högtidlig och är så välmodulerad att den är gripande, kommer den att ge ett mycket bättre intryck. Det var i det tonläget Kristus undervisade Sina lärjungar. Han ingöt allvar i dem. Han talade på ett gripande sätt. Men detta mycket höga och skrikande tonläge – vad åstadkommer det? Det ger inte folk en mer upphöjd syn på sanningen och ger dem inte något djupare intryck. Det skapar bara obehagliga känslor hos åhörarna och tröttar ut talarens röstorgan. Röstens tonläge avgör i hög grad hur åhörarnas hjärtan påverkas. – *Vittnesbörd för Församlingen, Band 2, sidan 615 (1871).*

Använd Röstens Organ rätt – Röstens organ bör skötas nogsamt och tränas ingående. Dessa stärks genom rätt användning, men försvagas genom felaktig användning. Deras överdrivna bruk, till exempel under långa predikningar, skadar, om detta ofta upprepas, inte bara talelets organ, utan medför onödig ansträngning på hela nervsystemet. Den bräckliga harpan med tusen strängar blir sliten, tar skada och ger ifrån sig oljud, i stället för skönklang.

Det är viktigt för varje talare, att träna röstens organ så, att deras hälsa bibehålls, för att han skall kunna yttra livets ord till folket. Var och en bör lära sig det bästa sättet, att använda sin gudagivna förmåga på, och bör öva sig på det, som han lär sig. Man behöver inte tala högröstat eller gällt; detta skadar talaren allvarligt. Snabbt talande tar

bort mycket av verkan under en predikan; ty orden blir inte lika tydliga och välartikulerade, som när de uttalas omsorgsfullare, varigenom lyssnaren ges tillfälle till, att uppfatta betydelsen av varje ord.

Den mänskliga rösten är en dyrbar gåva från Gud; den är en kraft till det goda, och Herren vill, att Hans tjänare bevarar dess förmåga, att väcka känslor, och dess melodiska klang. Rösten bör formas, så att dess musikaliska egenskap gynnas, ty då låter den ljuvligt för åhörarna och kan hellre göra intryck i vederbörandes hjärta...

Herren kräver, att det mänskliga redskapet inte skall agera impulsivt, när vederbörande talar, utan uppträda lugnt, tala sakta och låta den Helige Ande skänka eftertryck åt sanningen. Ni skall aldrig föreställa Er, att Ni genom att hetsa upp Er i talarstolen, genom att prata impulsivt, och låta känslorna driva fram gälla ord, därmed bevisar, att Guds mäktiga kraft vilar över Er...

Ert inflytande skall sträcka sig vida omkring, och Er talförmåga skall styras av förståndet. När Ni anstränger rösten, går Ni miste om röstens nyansering. Fallenheten för snabbt talande måste motas i grind. Gud fordrar av Sina mänskliga ombud all tjänst, som de är mäktiga att ge. Alla talanger, som har anförtrotts åt personen, skall omhuldas och uppskattas samt användas som en värdefull gåva från himmelen. Skördearbetarna är Guds utsedda ombud, kanaler, genom vilka Han förmedlar ljus från himmelen. Det slarviga, oförutseende bruket av gudagivna krafter minskar deras effektivitet, så att de vid en kris – när mesta möjliga goda skulle kunna göras – är så svaga och dåliga samt förkrympta, att de duger föga till. – *Special Testimonies, Serie A, Band 7, sidorna 9-11 (1874).*

Röstens Skolning viktig för en Guds Tjänare – Lärarna vid våra skolor bör inte hos eleverna ursäkta otympliga kroppsställningar eller okultiverade åtbörder, felaktig intonation vid högläsning, eller oriktigt uttal och betoning. Felfritt tal och röstens behärskning bör betonas för varje elev. På grund av nonchalans och dålig träning, lägger man sig ofta till med vanor, som allvarligt hindrar en Guds tjänare, vars talanger i övrigt är fullt utvecklade. Eleven måste fås att förstå, att det står i hans egen makt, att genom användningen av nåd tillsammans med hård satsning göra sig till en riktig man. De mentala och kroppsliga förmågor, med vilka Gud har prytt honom, kan genom uppamning och idoga försök bli en kraft, som välsignar nästan. – *Manuskript 22, 1886.*

Träna upp Rösten – När vi vårdar kroppen är det viktigt att träna rösten också, eftersom den utvidgar och stärker lungorna och därmed håller sjukdomar på avstånd. För att vi ska kunna läsa och tala rätt, behöver magmuskulerna fungera bra tillsammans med andningen, och det får inte finnas några hinder för andningsorganen. Det är magmuskulerna som ska anstränga sig och inte halsen. Då förebygger vi trötthet och allvarliga sjukdomar i hals och lungor. Vi bör lägga oss vinn om att tala tydligt, ha ett lugnt, väl avvägt tonläge och inte tala för fort. Då kommer inte bara hälsan att bli bättre, utan det bidrar också till att vi arbetar bättre och effektivare. – *Vägen till Mognad*, sidan 217 (1903).

Tala lika lätt till Tusenden, som till tio – När ni talar från strupen och låter orden komma ut från de översta stämbanderna, irriteras och retas röstorganen hela tiden. Detta är inte det bästa sättet att bevara dem friska eller att förbättra deras effektivitet på. Ni borde låta er inspireras helt och fullt och låta rörelserna komma från bukmuskulerna. Låt enbart lungorna vara budskapets kanal, men lita inte bara på deras arbete. Om ni låter era ord komma djupt nedifrån och använder bukmuskulaturen, kan ni tala lika lätt till tusentals som till tio. – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 2, sidan 616 (1871).

Iakta riktig Andning – Predikanter bör stå raka och tala långsamt, bestämt och tydligt och med jämna mellanrum ta ett djupt andetag och uttala orden med hjälp av sina magmuskler. Om predikanterna följer denna enkla regel och i övrigt håller hälsans lagar i andra avseenden, kommer de att kunna bevara sina liv och vara till nytta mycket längre än människor i något annat yrke. Bröstkorgen kommer att utvidgas och . . . talaren kommer sällan att bli hes även om han ständigt använder sina talorgan. I stället för att bli lungsjuka på grund av sina föredrag, kan våra predikanter genom att vara försiktiga övervinna varje anlag till denna sjukdom. – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 4, sidan 404 (1880).

Tala långsamt och lugnt – I yngre dagar brukade jag tala för högljutt. Herren har visat mig, att jag inte kunde göra rätt intryck på människorna, genom att tvinga rösten till högljuddhet. Sedan fick jag se och höra Kristus tala; Hans röst var lik en ljuvlig melodi. På ett lugnt och sansat sätt talade Han, så alla hörde Honom, och orden trängde in i deras hjärtan, och de förmådde att begripa, vad Han menade, innan nästa mening kom. Somliga tycks tro, att de måste skynda sig, för att inte åhörarna skall bli uttråkade. Om de ändå skulle bli uttråkade, låt

dem då bli det, och ju förr, desto bättre. – *Manuskript* 19b, 1890.

Evangelistens

Yttre

Hans Personlighet – Utifrån det ljus jag har haft, är predikantgårningen ett heligt och upphöjt ämbete. De som engagerar sig i det bör ha Kristus i sina hjärtan och visa att de har en seriös vilja att på ett värdigt sätt framställa Honom för människor i allt vad de gör, i sin klädstil, i sitt tal och även i det sätt på vilket de talar...

Våra ord, våra handlingar, vårt uppträdande, våra kläder – allt skulle vara en predikan för dem. Vi bör tala till folk, inte bara med våra ord, utan allt som hör ihop med vår person bör vara en predikan för dem, så att de kan få rätt intryck och så att de kan ta sanningen med sig till sina hem. – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 2, sidorna 615, 618 (1871).

Själar går förlorade på Grund av Nonchalans – En predikant som är vårdslös med hur han ser ut skadar ofta dem som har god smak och fina känslor. De som brister i detta avseende borde rätta till sina fel och vara mer försiktiga. Förlusten av vissa själar kommer till sist att kunna föras tillbaka till predikantens ovårdade klädsel. Människors första intryck var dåligt på grund av att de inte på något sätt kunde koppla samman hans utseende med de sanningar han presenterade. Kläderna talade emot honom och det intryck man fick var att det folk som han representerade var en vårdslös grupp som inte brydde sig om sina kläder och hans åhörare ville inte ha något att göra med sådana människor. – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 2, sidan 613 (1871).

Smak, Färg och Passform – Somliga som har med heliga ting att göra klär sig så felaktigt att det, åtminstone i viss utsträckning, kommer att förstöra inflytandet från deras arbete. Det finns en tydlig brist på smak när det gäller färger och noggrannhet när det gäller passform. Vilket intryck ger en sådan klädstil? Det ger intryck av att den uppgift vi har fått inte anses vara mer helig eller upphöjd än arbeten i största allmänhet, som t.ex. att plöja mark. Predikanten för, genom sitt exempel, heliga ting ned till samma låga nivå som andra saker. – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 2, sidan 614 (1871).

Valet av Färger – Svarta eller mörka kläder passar bäst för en predikant bakom en talarstol och kommer att göra ett bättre intryck på människor än vad en kombination av två eller tre olika färger i hans kläder skulle göra. –

Vittnesbörd för Församlingen, Band 2, sidan 610 (1871).

Anständighet i Kläder och Uppförande – I vår klädsel och vårt uppträdande skall vi uppenbara anständighet. Vi skall aldrig vara slöa och slappa eller ovärdade till det yttre eller inom verket. – *Brev* 49, 1902.

En Persons Karaktär bestäms utifrån vederbörandes Klädval – Man bedömer ofta en människas karaktär efter det sätt hon klär sig. God smak och bildning märks i valet av enkla och lämpliga kläder. Sträng enkelhet i klädedräkten tillsammans med ett försynt uppträdande gör mycket för att ge en ung människa det fina, reserverade sätt som skyddar henne från tusentals faror. – *Vägen till Mognad*, sidan 268 (1903).

Icke Troende uppskattar en enkel Klädstil – Många klär sig som världen för att få ett inflytande över de otroende, men här gör de ett sorgligt misstag. Om de vill utöva ett sant frälsande inflytande, må de då leva i harmoni med sin bekännelse och visa sin tro genom sina rättfärdiga gärningar och göra skiljelinjen klar mellan kristna och världen. Orden, kläderna och uppförandet skulle vara ett vittnesbörd för Gud. Först då kommer ett heligt inflytande att spridas till alla omkring dem, och även otroende kommer att lägga märke till att de har varit med Jesus och lärt av Honom. Om någon vill använda sitt inflytande till sanningens fördel, lev då i överenskommelse med din bekännelse och likna därigenom den ödmjuka Förebilden. – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 4, sidorna 633-634 (1881).

Stilande med Kläder en Stötesten för Otroende – Många människor, som var övertygade om sanningen, har letts till att ta avstånd från den på grund av att våra systrar i sina liv visat stolthet och kärlek till världen. Den lära som predikades var klar och harmonisk, och åhörarna kände att de måste lyfta ett tungt kors genom att ta emot sanningen. När dessa har sett våra systrar klädda i så iögonfallande kläder, har de sagt: ”Dessa människor klär sig likadant som vi gör. De kan verkligen inte tro på det som de bekänner, och därför måste de vara bedragna. Om de verkligen trodde att Kristus skulle komma tillbaka, och varje människas öde ligger i vågskålen, antingen för liv eller död, skulle de inte använda tid och pengar för att klä sig efter sista modet.” Hur litet har inte dessa bekvämliga systrar känt till den predikan som deras kläder varit!

Våra ord, våra handlingar och våra kläder är dagligen levande förkunnare, som församlas eller försörjar för Kristus. Detta är ingen bagatell som vi kan gå förbi med en axelryckning. När det gäller kläderna kräver det allvarlig eftertanke och mycket bön. Många icke troende har känt att de inte gjorde rätt i att vara slavar under modet, men när de ser en del, som har en så hög gudsbekännelse, klä sig som världens människor gör, och njuter av ytlig gemenskap, drar de slutsatsen att det inte kan finnas något fel i en sådan livsstil. – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 4, sidan 641 (1881).

Enkel Klädsel gör inte de Fattiga förlägna – Vår klädsel bör vara naturlig och enkel, så att skillnaden mellan vårt utseende och deras inte gör dem förlägna. – *Evangeliets Tjänare*, sidan 189 (1915).

Klädsel, som anstår ett heligt Kall – Omsorg i klädsel är en viktig sak. Predikanten bör klä sig på ett sätt som motsvarar ställningens värdighet. Enskilda predikanter har varit försumliga i detta avseende. I somliga fall har det inte bara handlat om en brist på smak och noggrann ordning på klädseln, utan kläderna har varit ovärdade och solkiga.

Himlens Gud, vilkens arm sätter världen i rörelse, ger oss livet och uppehåller oss med hälsa, äras eller vanäras genom den klädsel som används av dem som gör tjänst till Hans ära. – *Evangeliets Tjänare*, sidan 125 (1915).

Evangelistens Fru ansvarig för sina Talenter – Det vilar ett ansvar på pastorns hustru, som hon inte borde och inte kan kasta av sig så lätt. Gud kommer att göra anspråk på det pund som lånats ut till henne, med ränta. Hon borde arbeta enträget, troget och tillsammans med sin man för att rädda själar. Hon borde aldrig kräva att få sina önskingar och sin vilja fram, visa bristande intresse för sin mans arbete eller ägna sig åt hemlängtan och missnöje. Alla dessa naturliga känslor måste övervinnas. Hon borde ha ett mål i livet som hon beslutsamt genomför. Och om detta strider mot känslor, nöjen och naturliga intressen? Då bör de glatt och snabbt offras för att göra gott och vinna själar.

Pastorernas fruar borde leva hängivna liv i bön. Men somliga skulle vilja njuta av en religion där det inte finns några kors och som inte kräver någon självförnekelse och ansträngning från deras sida. I stället för att ädelt stå på egna ben, lita på Gud för att få kraft och ta sitt eget ansvar, har de ofta förlitat sig på andra och hämtat sitt andliga liv

från dem. Om de bara med förtröstan och i barnslig tro ville luta sig mot Gud och låta sin kärlek riktas mot Jesus och hämta liv från Kristus, den levande Vinstocken. Så mycket gott de då skulle kunna uträtta, vilken hjälp de skulle kunna vara för andra, vilket stöd för sina män och vilken lön de skulle få till sist! – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 1, sidorna 452-453 (1864).

Att göra sin Man Sällskap vid Självvinning – Om en pastorshustru gör sin man sällskap på hans resor, ska hon inte följa med för sitt eget nöjes skull, för att hälsa på folk och bli uppassad, utan för att arbeta tillsammans med honom. Hon borde ha ett gemensamt intresse med honom, att göra gott. Hon borde vara villig att följa sin man, om inte hemarbetet hindrar det, och hon borde hjälpa honom i hans ansträngningar att vinna själar. Med mildhet och ödmjukhet, men ändå med ädelt självförtroende, bör hon leda dem som är omkring henne. Hon borde göra sin del och bära sitt kors och dela ansvaret under möten, kring familjealtaret och i samtal runt brasan. Folk förväntar sig detta och de har rätt att förvänta sig det. Om dessa förväntningar inte infrias spolieras mer än hälften av mannens inflytande.

En pastors hustru kan uträtta mycket om hon vill. Om hon är självupppoffrande och har kärlek till människor, kan hon tillsammans med honom göra nästan lika mycket gott som han. En kvinnlig medarbetare i sanningens sak kan förstå och nå vissa människor, särskilt bland trossystrarna, som pastorn inte kan. – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 1, sidan 452 (1864).

Pastorsfruars Klädsel – I synnerhet bör predikanthustrarna vara mycket noga med att inte avvika från Bibelns tydliga undervisning när det gäller kläder. Många ser på dessa uppmaningar som allt för gammalmodiga för att vara värda att notera, men Han som gav dem till lärjungarna förstod faran av kärlek till kläder i vår tid och sände oss denna varning. Vill vi ta vara på varningen och bli visa? Lyx när det gäller kläder ökar ständigt. Ännu har vi inte sett slutet. Modet ändras ständigt och våra systrar följer dess föreskrifter, oavsett vad det kostar i tid och pengar. Det är en stor summa pengar som används på kläder, när pengarna i stället skulle ges tillbaka till Gud, som är Givaren. – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 4, sidorna 630-631 (1881).

Exempel på Religion i Hemmet – Låt den predikanthustru som har barn komma ihåg, att hon i sitt hem har ett missionsfält där hon bör arbeta med outtröttlig energi och en aldrig svikande iver, medveten om att frukterna av hennes gärning

kommer att vara genom hela evigheten. Är inte hennes barns själar lika värdefulla som hedningarnas? Låt henne därför ta sig an dem med kärleksfull omsorg. Det vilar på hennes ansvar att visa världen, vilken kraft och överlägsenhet Gudsfruktan i hemmet innebär. Hon bör låta sig ledas av principer, inte av impulser, och hon bör arbeta med insikt om att Gud är hennes hjälpare. Hon får inte tillåta något att avleda henne från hennes mission.

Den mor som har en innerlig förbindelse med Kristus, utövar ett inflytande av oändligt stort värde. Hennes tjänst i kärlek gör hemmet till ett Betel. Kristus verkar tillsammans med henne och förvandlar livets vanliga vatten till himmelskt vin. Hennes barn kommer att växa upp och bli till en välsignelse och en heder för henne i detta livet och i det tillkommande. —*Evangeliets Tjänare*, sidan 151 (1915).

Det viktiga Arbetet i Hemmet – Om gifta män går ut i verksamheten och lämnar sina hustrur kvar hemma för att ta hand om barnen, utför hustrun och modern ett lika stort och viktigt arbete som mannen och fadern. Medan den ene är ute på missionsfältet, är den andra en missionär i hemmet. Hennes bekymmer, sorger och bördor överstiger ofta vida mannens och faderns. Modern har en högtidlig och betydelsefull gärning, nämligen att forma barnens sinne och karaktär, utbilda dem till att göra nytta här i tiden och göra dem passande för det tillkommande eviga livet.

Mannen, som verkar ute på det öppna missionsfältet, får kanske ta emot ära av människor, medan hon som kämpar hemma, kanske inte får något erkännande för sin gärning. Om hon emellertid arbetar med sin familjs viktigaste intressen och försöker att forma barnens karaktär efter det gudomliga mönstret, kommer den räkningsförande ängeln att skriva hennes namn som en av de största missionärerna i världen.

Predikantens hustru kan vara en stor hjälp för sin man genom att försöka lätta hans börda, om hon bevarar sin egen själ i Guds kärlek. Hon kan lära sina barn Guds Ord. Hon kan styra sitt eget hus på ett sparsamt och försiktigt sätt. Tillsammans med sin man kan hon uppfostra barnen till att vara sparsamma i sina vanor och lära dem att begränsa sina önskningar. – *Evangeliets Tjänare*, sidan 149 (1915).

Kverulans ett tungt Sänke – Dessa systrar är nära knutna till Guds verk, om Han har kallat deras män att predika sanningen för vår tid. Dessa

tjänare kommer, om de verkligen kallats av Gud, att inse hur viktig sanningen är. De står mellan de levande och de döda och måste ta hand om människor, som de som måste avlägga räkenskap. Deras kallelse är allvarlig, och deras livskamrater kan vara till stor välsignelse eller förbannelse för dem. De kan uppmuntra dem när de är missmodiga, trösta dem när de är nedslagna, ge dem mod att se uppåt och förtrösta helt och fullt på Gud när deras tro är svag. Eller de kan göra tvärt om, se saker från den mörka sidan, tro att de har det svårt, inte visa någon tro på Gud, prata om sina provningar och sin otro med sina livskamrater, hänge sig åt klagande och knotande och vara en dödvikt, eller till och med en förbannelse för dem. ...

En ohelgad hustru är den största förbannelse en pastor kan ha. De Guds tjänare som har varit, och fortfarande är så olyckligt lottade att de har detta nedbrytande inflytande hemma, borde fördubbla sina böner och sin vaksamhet. De borde inta en fast, beslutsam ståndpunkt och inte låta detta mörker tynga dem. De borde hålla sig närmare Gud, vara fasta och beslutsamma, styra väl i sitt eget hus och leva så att de kan få Guds erkännande och änglars beskydd. Men om de ger efter för sina ohelgade livskamrater kommer Guds missnöje över hemmet. Guds ark kan inte bli kvar i huset, eftersom de tolererar och uppmuntrar familjemedlemmarna i deras fel. – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 1, sidorna 138-139 (1856).

Att upprätthålla en hög moralisk Standard Principlöshet utmärkande för vår Tid – Överallt ser man människovrak, nedbrutna familjealtaren och ödelagda hem. Principer har på ett underligt sätt skjutits åt sidan, moralens ideal har sänkts och jorden förvandlas snabbt till ett Sodom. De gärningar, som förde med sig Guds straffdom över världen vid syndafloden och blev orsak till Sodoms ödeläggelse genom eld, utvecklas i snabb takt. Vi närmar oss slutet, då jorden skall renas genom eld. – *Evangeliets Tjänare*, sidan 89 (1915).

Predikanter är Satans Måltavla – Den ondes särskilda frestelser är riktade mot predikanterna. Han vet, att de bara är människor som inte själva äger någon älskvärdhet eller helighet och att evangeliets skatter ligger nedlagda i lerkärl, som bara genom gudomlig kraft kan bli hedervärda kärl. Han vet, att Gud har bestämt predikanterna till att vara ett mäktigt medel till själars frälsning och att de kan ha framgång i sin gärning bara när de tillåter den evige Fadern att styra deras liv. Därför söker han med all sin listighet att leda dem till synd, eftersom han vet att deras ämbete gör

synd hos dem ännu mer oerhört syndig. Genom att begå synd gör de nämligen sig själva till det ondas tjänare. – *Evangeliets Tjänare*, sidan 89 (1915).

Balans mellan Värdighet och Sällskaplighet – Renhet och ett attraktivt uppträdande är ett ämne som vi måste vara uppmärksamma på. Vi måste vara på vår vakt mot de synder som råder i denna fördärvade tid. Låt inte Kristi representanter nedlåta sig till lättsinnigt tal, till förtrolighet med kvinnor, oavsett om dessa är gifta eller ogifta. Låt dem med en klädsam värdighet hålla sig på sin rätta plats. Samtidigt kan de emellertid vara sällskapliga, vänliga och artiga mot alla. De bör vara höjda över allt som verkar simpelt och familjärt. Detta är förbjuden mark, som det är otryggt att sätta sina fötter på. Varje ord och varje handling bör kunna bidra till att höja, rena och förädla. Tanklöshet i sådana saker är synd. – *Evangeliets Tjänare*, sidan 89 (1915).

Tillrättavisa smickrande Kvinnor – Det händer, att män smickrar Dig, men oftare gör kvinnor det. Du kommer att främst stöta på personer, som gillar smickrets fälla, när Du framställer sanningen på nya fält. Som en Kristi tjänare skall Du förakta smicker; sky det som Du skulle sky en giftorm. Tillrättavisa varje kvinna, som prisar Dig för Din klokhet och håller Dig i handen så länge som möjligt. Ödsla få ord på detta slags personer; de är nämligen Satans utsända, och utför hans planer, genom att placera förförande snaror, för att lura Dig bort ifrån helgelsens stig. Varje finkänslig kristen dam uppträder återhållsamt; hon är medveten om Satans hjälpmedel, och samverkar inte med honom.

Se till, att Du inte tjänar ihop till ryktet om, att vara kvinnors älsklingspastor. Undvik att umgås med sådana, vars konstgrepp i minsta grad skulle riskera Ditt korrekta uppträdande, eller fläcka Ditt samvetes renhet. Spill ingen tid eller förtrolighet på dem; de kommer bara att röva ifrån Dig Din andliga styrka. Gör ingenting ibland främlingar, på tåget, i hemmet, på gatan, som skulle ge en antydning om ondska. – *The Review and Herald*, den 8. juli, 1884.

Undvik varje syndigt Närmande – När en, som säger sig lära ut sanningen, har lätt för, att tillbringa mycken tid i sällskap med unga eller rent av gifta kvinnor, när han familjärt lägger handen på dem, eller ofta ses samtala på ett familjärt sätt med dem, frukta då honom; sanningens rena grundsatser står ej skrivna i hans själ. En sådan är inte Jesu medarbetare; han är inte i Kristus, och Kristus bor ej i honom. Vederbörande behöver bli grundligt omvänd,

innan Gud godtar hans medverkan. Den från himmelen sprungna sanningen gör aldrig mottagaren till en sämre person, gör aldrig, att han tar sig minsta lilla frihet; tvärtom, den helgar den troende, förfinar hans smak, upphöjer och förädlar honom, samt för honom nära Jesus. Den får honom till, att bejaka aposteln Paulus' åläggande, att hålla sig borta från allt slags ont, så att hans godhet inte blir utskämd... {Se Första Tessalonikerbrevet 5:22.}

Män, som utträttat Guds verk, och i vars hjärtan Kristus är inneboende, sänker inte moralens standar, utan söker alltid, att höja det. De ogillar kvinnors smicker och fysiska närmanden. Måtte både unga och gifta män säga: Bort med händerna! Jag tänker inte alls riskera mitt goda rykte. Mitt goda namn är en värdefullare skatt för mig, än guld och silver. Låt mig bevara det ofördärvat. I fall människorna smutskastar mig, skall det inte vara, för att jag har gett dem orsak härtill, utan av samma orsak, som de ljög om Kristus – därför att de avskydde renheten och heligheten hos Hans sinnelag; ty denna utgjorde en ständig tillrättavisning för dem.

Jag önskar, att jag kunde övertyga varje medarbetare inom Guds verk om det stora behovet av ständig, uppriktig bön. De kan inte ständigt knäböja i bön, men de kan lyfta upp hjärtat till Gud. Det var så här, som Henok vandrade med Gud. – *The Review and Herald*, den 10. november, 1885.

Sätt upp ett Staket kring Själens – Det kommer alltid att finnas fresterskor, som kommer att göra sitt bästa, för att dra till sig och säkra mäns uppmärksamhet för egen del. Först söker de deras medkänsla, därefter deras ömma känslor, och sedan att förmå dem till, att bryta mot Guds okränkbara lag. De, som har vanhedrat sina egna sinnen och känslor, genom att rikta dem dit, där Guds Ord förbjuder det, har inga skrupler, utan vanäras glatt Gud medelst allehanda slags avguderier. Gud överlämnar dem åt deras onda känslors styrning. Tankarna behöver vaktas; man måste sätta upp ett staket kring själen i form av Guds Ords ålägganden; liksom att omsorgsfullt välja varje tanke, ord och handling, för att inte hamna i synd. – *The Review and Herald*, den 17. Maj, 1887.

Outtröttlig Vaksamhet – Vår store motståndare har medhjälpare, som ständigt är på jakt efter tillfällen att föra själar i fördärvet, liksom lejonet lurar på sitt byte... Ett enda steg, taget mot bättre vetande, inflytandet av en enda ond vana, ett enda försummande av heliga plikter kan bli början till

en villoväg, som skall leda dig över på deras sida, som tjänar Satan, under det att du fortfarande bekänner dig älska Gud och Hans verk. Ett ögonblicks tanklöshet, ett obetydligt felsteg, kan bli den vändpunkt i ditt liv, som för dig in på en orätt väg. Och du skall kanske aldrig få reda på orsaken till din förtappelse, förrän befallningen ljuder: ”Gå bort ifrån mig, ni förbannade.” – *Vittnesbörd för Församlingen*, Band 5, sidorna 397-398 (1885).

Omvänd av icke omvända Predikanter – En person kan höra och kännas vid hela sanningen, och ändå inte veta något om personlig fromhet och sann, praktisk religion. Han kan vara i stånd till, att förklara vägen till frälsning för andra, och likväl själv vara en avfalling. Sanningen är helig och kraftfull, den söker reda på personens sanna jag. Sanningens betydelse och myndighet i den omfattande frälsningsplanen leder sitt ursprung till den gudomlige Upphovsmannen, och har inte förlorat i vikt och värde bara för att redskapen, som används i planens utförande, är oheligade eller otrogna.

”Varför”, frågade en man, som hade utövat och fortfarande utövade det onda, ”blir själar omvända till sanningen genom mitt inflytande?” Jag svarade: ”Kristus drar ständigt själar till sig, och lyser upp deras väg. Den, som söker frälsning, ges ingen bild av sin lärares karaktär. Om han själv är uppriktig, om han nalkas Gud och tror på Honom samt bekänner sina synder, blir han godtagen.” – *Brev 12*, 1890.

Tiden som Pastorskandidat

Unga Medarbetare, som rättar in sig i Ledet – Det finns samvetsgranna unga män, som bereder sig på, att rätta in sig i ledet, att stärka utposterna. Om de vandrar ödmjukt med Gud, vandrar Han med dem, och instruerar dem. Till dem vill jag säga: Verka, där Ni är, gör Er bästa, för att sprida sanningen, som är så dyrbar för Er. Behåll Er enkelhet, och sedan, när vakanser skall fyllas, kommer Ni att höra orden: Vän, stig upp högre. Måhända Ni tvekar inför, att stega framåt, men gör ändå det med förtröstan på Gud. Skänk Hans verk en fräsch, ärlig erfarenhet och ett hjärta fyllt med den tro, som fungerar genom kärlek och renar själen. I det, att Ni törstar efter livets vatten, be Kristus om det, så kommer Han att låta Er fritt och för intet dricka av livets vatten. För Er kommer Han att vara ett källsprång, som väljer fram med evigt liv. – *Brev 9*, 1899.

Mycket beror på en sund Början – Den användbarhet unga människor har, som känner sig kallade av Gud till förkunnarens gärning, är i hög

grad beroende av det sätt på vilket de tar itu med sitt arbete. De som har valts av Gud för förkunnarens arbete skall ge belägg för sin höga kallelse och med alla tillgängliga medel utbilda sig till skickliga arbetare. – *Löftestiden*, sidan 331 (1911).

Börja Verket i Samarbete med äldre Pastorer – Som en förberedelse till predikogärningen bör unga män umgås med äldre predikanter. De som har uppnått en erfarenhet i aktiv tjänst, bör ta unga, oerfarna arbetare med sig ut på verksamhetsfältet och lära dem, hur de kan utföra en fruktbarande gärning till själars omvändelse. Vänligt och kärleksfullt skall dessa äldre arbetare hjälpa de yngre att förbereda sig för den verksamhet som Herren måtte kalla dem till. Och de unga män som utbildas, bör respektera sina lärares råd, visa dem heder för deras gudsfruktan och komma ihåg att deras mångåriga arbete har gett dem vishet...

Låt de äldre arbetarna vara lärare, samtidigt som de underordnar sig Guds disciplin. Låt de unga männen anse det som en förmån att bli undervisade av äldre arbetare. Låt dem bära varje börda som deras ungdom och erfarenhet vill tillåta. Så utbildade Elias den israelitiska ungdomen i profetskolorna och unga män i vår tid måste få en liknande utbildning. Det är inte möjligt att i detalj ge råd angående den del de unga bör utföra. De bör emellertid noggrant undervisas av de äldre arbetarna och utbildas till att alltid se på Honom, som är trons upphovsman och fulländare. – *Evangeliets Tjänare*, sidan 73 (1915).

Arbeta med, men kopiera inte, erfarna Tjänare – De oerfarna bör inte sändas ut på egen hand. De bör stå skuldra mot skuldra med äldre och erfarna pastorer, som kan utbilda dem. Dock bör de säga till dem: ”Du skall inte ta efter mina åtbörder, eller mitt tonfall, så att ingen vet säkert, vilken av oss talaren är. Du skall stå iförd Din egen rustning, med Din egen karaktär, helgad av Gud. Du skall inte imitera mitt sinnelag, ej heller mina åtbörder, mitt tonfall, mina uttryck, eller mina ord.”

Jag tror, att det här har visats mig tjugo gånger under min livstid, och jag har försökt, att förklara för bröderna, men likväl består det onda. När en av de inom verket oerfarna männen står vid Din sida, skall han inte tänka på Ditt sätt, eller betrakta allt på Ditt vis; ty om Du skulle ge upp tron, kunde han säga: ”Jag kan lika gärna också ge upp tron.” Låt dem stå på egna ben, så att de erhåller ett liksidigt sinnelag från himmelens Gud; de skall

nämligen inte återspegla Ditt tänkande, och Du skall inte utöva ett gestaltande inflytande på dem; nej, Du skall hänvisa dem raka spåret till Bibeln som deras mönsterbild. Vikten av dessa ting har visats mig så många gånger, att jag känner en börda på den här punkten. – *Manuskript 19b*, 1890.

Inte hålla tillbaka eller göra nya Medarbetare modstulna – Gud avsåg aldrig, att en persons omdöme och planer skulle betraktas som det enda gällande. Han säger: Ni är Guds medarbetare. Ingen skall försöka, att hålla andra tillbaka, eller göra dem modstulna. Han skall inte försöka, att trä på sin broder sin vapenrustning, eftersom han inte har provat ut dem åt honom... Och predikanterna skall inte kopiera någon mans åtbörder, hans vanor, hans inställning, hans ansiktsuttryck, hans tonläge. Medarbetarna skall inte bli någons skugga, i tanke, i åsikt, eller i upprättandet och utförandet av den stora helheten. I fall Gud har gjort Dig till en herde över hjorden, har Han skänkt Dig dugligheten för arbetet. – *Manuskript 104*, 1898.

Unga Män kallas till Tjänst i Frontlinjen – Gråhårsmän bör vandra varsamt och bör ge de unga män, som vill växa till, varje tillfälle, att stiga fram till fronten. De äldre männen skall inte se det som en vanära för dem, att dessa unga män – vilka måste använda sin duglighet och inta sin plats i ledet samt bli pålitliga män – skall gå fram till fronten. De, som är äldre, borde uppmuntra de yngre till, att utveckla sina talanger.

Vi behöver män, som greppar tag i verket, som om de menade allvar med det. De yngre männen måste ges möjligheter till, att utvecklas. – *Brev 97*, 1896.

Skall visas Erkännande – Han nedlät Sig till, att ställa fram lärjungarna inför de stora folkskarorna för deras goda ryktes skull. Härigenom skulle många känna igen i deras verksamhet Kristi eget arbete. Vår Herres nåderika gärningar kommer att öppna dörrar åt Hans lärjungar. – *Brev 252*, 1906.

Unga Arbetare i Disciplinens Skola – Låt oss behandla de yngre medlemmarna av Herrens familj med aktning. De unga män, som precis inleder sin pastorstjänst, kan komma att begå många misstag, men de äldre pastorerna är heller inte felfria, oaktat de många år de har varit verksamma. Herren kommer att personligen ta hand om de yngre männen, och emellanåt tukta dem och låta dem lida för sina misstag, men aldrig överge dem. Han ger dem möjlighet, att bli

medlemmar av den kungliga familjen, barn till den himmelske Kungen. – *Manuskript* 127, 1902.

Unga Män kallas till Skördefältet – Herren manar unga män, att träda ut på skördefältet och arbeta flitigt som skördearbetare. Han manar dem till, att verka för Honom, inte att tjänstgöra hos de redan grundade församlingarna, utan att ansluta sig till erfarna mannar i arbetet på den stora skördeåkern. Unga, skickliga män bör gå åstad och omsätta sina talenter. När de gör det, skall de lita på Herrens vägledning...

Detta är det arbete, som unga män bör uppmuntras till att utföra, inte att tala till en publik, som inte behöver deras omogna insatser. Vederbörande är väl medvetna härom, och känner sig inte tilldragna av Anden. Herren har inte gett de unga männen arbete ibland församlingarna. Deras viktigaste förpliktelse är, att lära sig läxor inom olika områden från den store Läraren...

Vad var det Kristus sade till lärjungarna? ”Om någon vill tjäna mig, skall han följa mig”. {Johannesevangeliet 12:26.} Den här regeln anges i Guds Ord. Genom att studera Kristi leverne, skall medarbetarna forska fram, hur Han levde och verkade. De bör dagligen eftersträva, att kopiera Kristi leverne, och söka, att lära känna Herrens väg. – *Manuskript* 75, 1900.

Efter ett Års Prövning – Åt dem, som Han kallar till pastorstjänsten, ger Herren takt och skicklighet samt insikt. I fall en man efter ett års evangelistiskt arbete inte har några frukter att visa för sina ansträngningar, i fall människorna han har verkat för inte har förändrats av det, i fall han inte har höjt standaret på andra orter, och inga själar har omvänts genom hans verksamhet, bör den mannen ödmjuka hjärtat inför Gud, och fråga, om han har missuppfattat sitt kall. Samfundets lön skall betalas till dem, som visar upp frukt av sitt arbete. Insatserna från den, som erkänner Gud som sin verk samma kraft och hjälp, som äger en verklig förståelse av själars värde, vars hjärta är fyllt av Kristi kärlek, är fruktbarande. – *Manuskript* 26, 1905.

Maningar om och Förflyttningar av evangelistiska Arbetare

Att flytta till icke varnade Områden – Ofta önskade invånarna i någon stad, där Kristus verkade, att Han skulle stanna hos dem och fortsätta arbete ibland dem. Men då sade Han till dem, att Han måste besöka städer, som inte hade hört sanningarna Han skulle framföra. Efter att ha framfört sanningen till folket på ett ställe, lämnade Han dem och lät dem bygga på den grund Han

hade lagt åt dem, samtidigt som Han uppsökte en annan plats. Hans arbetssätt skall följas i dag av dem, som Han har överlåtit Sitt verk till. Vi skall resa från den ena platsen till den andra, och breda ut budskapet. Så snart som sanningen har förkunnats på en ort, skall vi förkunna den på andra ställen. – *Manuskript* 71, 1903.

Rör på Er endast, när Molnet har lyft – Bli inte rastlösa eller svaga i tron; ha på rustningen för krig, stärk Era själar i Gud, så kan Ni kämpa tappert. I Gud har vi vår kraft och stridstyrka... När molnet har lyft, och Gud visar Er, att Er plikt innebär inledandet av verksamhet på något annat fält, kan Ni röra på Er förståndigt. Men överge inte den åker, där så mycket har gjorts och där det ännu återstår mycket att göra. – *Brev* 77, 1895.

Pliktens Röst – Pliktens röst är Guds röst – en inre, från himmelen utsänd vägledare. – *Counsels on Health*, sidan 562 (1896).

Vi kan vara förvissade om Guds Ledning – Men vi får inte lägga ansvaret för våra plikter på andra och vänta att de skall tala om för oss vad vi skall göra. När vi behöver söka råd, får vi inte göra oss beroende av människor. Herren kommer att undervisa oss om vår plikt, lika villigt som han kommer att undervisa andra. Om vi kommer till honom i tro, kommer han att omtala sina hemligheter för oss personligen. ... De som bestämmer sig för att inte i något avseende göra något som skulle misshaga Gud kommer, efter det att de har framlagt sina problem för honom, att exakt veta vilken väg de skall följa. Och de kommer inte bara att få klarhet utan också kraft. – *Vändpunkten*, sidan 669 (1898).

Arbetare med Insikt om sin Plikt – I varje framsteg som Gud har lett oss att göra, i varje steg som Guds folk tagit, har det funnits ivriga sataniska redskap bland oss, som är villiga att stå tillbaka och föreslå tvivel och otro och att lägga hinder på vår väg och försvaga vår tro och vårt mod. Vi har varit tvungna att stå som stridsmän, beredda att pressa och slå oss fram på vår väg genom det motstånd som rests. Detta har gjort vårt uppdrag tio gånger hårdare än det annars skulle ha varit. Vi har måst stå lika fasta och orubbliga som en klippa. ...

Några verkar sakna ett ankare. Dessa har i hög grad skadat sanningens sak. Det finns andra som aldrig verkar att ha någon plats där de kan stå fast och tryggt, beredda att – om det krävs – kämpa när Gud kallar på trofasta stridsmän, som plikttroget står på sin post. . . . Någon måste emellertid våga det. Någon måste emellertid våga.

Några måste ta risker i detta. – *Vittnesbörd för Församlingen* Band 3, sidorna 315, 316 (1873).

Evangelister skall fullborda sitt Verk – Jag vet inget om äldstebroder -----s exempel, förutom att Herren har använt honom under sitt arbete i Los Angeles, och att han har blivit storligen välsignad. Över ett hundra personer har tagit ställning för sanningen tack vare hans insats. Vid slutet på hans senaste serie tältmöten övervägde han, att växla till ett nytt arbetsfält, men då erhöi han en vädjan undertecknad av många av invånarna i Los Angeles, i vilken de bad honom, att stanna kvar och fortsätta mötena. Herren har gett broder ----- en anpassningsbar anda, jämte klokhet, att planera och utföra sitt arbete, och Han har välsignat honom i användandet av flygblad, kungörelser och planscher, som har väckt människornas intresse.

Jag skulle säga så här: Låt broder ----- verka, där hans budskap uppenbarligen åstadkommer mycket gott. Mötesdeltagarna har givmilt skänkt av sina medel, för att stötta arbetet, som han har bedrivit...

Låt honom fortsatt vara kvar i Los Angeles; ty Herren ger honom märkbar framgång i, att bringa folket budskapet. Låt honom ge basunen en klar klang, vilken väcker dem, som aldrig har hört sanningen. Måtte Herren uppmuntra honom till, att förbli i Los Angeles, tills församlingens medlemmar har väckts till, att iföra sig vapenrustningen och visa, att de ivrar för budskapets spridande...

Ingen skall, genom föreskrift eller exempel, försöka, att avlägsna broder ----- från hans av Gud tilldelade arbete. Alla bör i stället stötta honom i ett försök, att utföra arbetet enligt klara riktlinjer. – *Brev 75*, 1905.

Vägledande Grundsatser vid Kallandet av en Evangelist – Huruvida det är riktigt för äldstebroder -----, att lämna Los Angeles och verka under en tid i en stad i Norra USA, vill jag säga: Det händer, att vi måste i stor utsträckning överlåta åt personen, att själv avgöra en sådan fråga. Det förekommer för mycket kringspridande av de män, som utför ett gott verk, just det arbete, som Herren har sagt måste göras. När en mans ansträngningar kröns med framgång och intresset håller i sig, bör inte frågan om förflyttning till ett annat fält ens väckas, ty den skulle bara förvirra honom. Om Herren på ett mäktigt sätt håller på att sätta folket i Los Angeles i rörelse genom tältmötena, skall intet tillåtas, att avbryta arbetet... Ingen bör försöka, att locka bort broder ----- från den plats, där omfattande intresse råder och en

osedvanlig öppning har gjorts, för att framställa sanningen. Det här är Los Angeles' tillfälle. – *Brev 193*, 1905.

Medarbetare skadas av onödigt Förflyttande – Jag ser skada i, att flytta medarbetare från en del av vingården, där de utträttat ett gott arbete, till en annan, där de måste börja om från början. Jag menar, att det därmed hos de förflyttade föds en tanke på, att de är viktigare, än de egentligen är, och det tar de arma själarna skada av. Jag varnar alltså för, att byta ut medarbetare i onödan. – *Brev 179*, 1900.

Omvända förbryllade över tidig Förflyttning av Medarbetare – Jag var medveten om, att broder och syster ----- inte var felfria, men att de eftersträvade, att lära känna och göra Mästarens vilja, och att de ägde talanger, som lät dem nå fram till män och kvinnor i de högre samhällsskikten, samt att genom deras arbete kunde många fler göras intresserade av sanningen. Jag insåg, att en förflyttning skulle beröva ett viktigt fält välbehövligt arbete, liksom att en förflyttning skulle innebära mycket för dem personligen, ty de hade ganska nyligen slagit sig ned i ett passande hem. Jag kände mig inte fri, att tala för deras förflyttning.

Deras överföring till ett annat fält under dylika omständigheter skulle lämna ett olämpligt intryck på dem, som, genom deras ansträngningar, nyligen hade tagit till sig tron. Vidare, om de verkligen ägde undermåliga karaktärsdrag, skulle saken inte bli bättre av, att skicka dem till ett annat verksamhetsfält, ty de skulle bara ta med sig sina svagheter och dåliga arbetsmetoder. – *Brev 48*, 1907.

Att förflytta Personer för tidigt – Satans Påfund – Hade pastorn helt och hållet vägrat, att lyssna till dessa färgade, ensidiga utsagor, hade han uttalat kloka ord i enlighet med Bibelns regel och, likt Nehemja, sagt: ”Jag håller på med ett stort arbete och kan inte komma” {Nehemja 6:3}, skulle den församlingen ha varit i mycket bättre skick. Vanan, att förflytta män från deras arbetsfält, har varit förhärskande under sakens historia. Det här är ett tilltag från den store själafienden, för att hindra Guds verk. När själar, som närmar sig avgörandet till förmån för sanningen, på detta sätt utsätts för menligt inflytande, tappar de intresset, och det är sällan, som ett lika kraftigt intryck åter går att göra på dem. Satan är alltid på jakt efter något påfund, för att kalla predikanten bort från hans arbetsfält i kritiska ögonblick, så att skörden av hans arbete går förlorad. – *Manuskript 1*, 1878.

Sektion 20 - Budskapets seger

När det höga ropet ljuder

Sanning ska snart seger - Änden är nära och krypa upp på oss i stillhet, oupptäckt som när en tjuv närmar sig under natten. Må Herren tillåta att vi inte sova som de andra utan hålla oss vakna och nyktra. Sanning ska snart få en härlig seger och alla som nu väljer att vara medarbetare med Gud ska seger med den. Tiden är kort. Natten kommer då ingen kan arbeta. T9 s135 (1909)

Omvändelse som på pingstdagen. - Tiden kommer snart där lika många ska bli omvänd om en dag som det var på pingstdagen efter larjungarna hade fått den Helige Ande. - *Review and herald*, June 29, 1905

Tusentals kvar som ska kliva in i ljuset. - Många har inte reagerat på evangeliets kall. De har provats men hinder har stått up i deras väg som berg och blockerad deras framsteg. Genom tro, uthållighet och mod kommer många av dessa att stiga dessa hinder och kliva ut under härlighetens ljus. Nästan omedvetet har hinder placerats på den rak och smal väg.

Stötstenar har placerats på vägen men dessa ska röjas bort. De åtgärder som falska herdor har sätt runt deras hjordar ska bli om intet. Tusentals ska kliva in i ljuset och arbeta för att sprida ljuset. Himmelska krafter kommer att samarbeta med mänskliga verksamheter. Uppmuntrad, kommer kyrkan att stå upp och vara ljus och kastar all hennes helgade krafter in i striden. Så kommer Guds planer i uppfyllelse, Guds försvunnen pärlor bli återlöst.

Profeter såg detta stora verk långt ifrån och fångad stundens inspiration och ritade underbara beskrivningar om de saker som kommer. - *Review and herald*, July 23, 1895

Många avfällige ska återkommer. - När förföljelsers storm bryter ut på oss kommer de sanna får att höra den sanna Herdens röst. Självförnekande strävningar ska göras att rädda de förlorade och många som har vandrat från fällan ska återkommer och följa den sanna Herdar. Guds folk ska dra tillsammans och visa fienden en enig front. ...Kärlek för Kristus och våra trossyskon ska vittne för världen att vi har varit med Jesus och lärt från Honom.

Då ska budskapet av den tredje ängeln höjas till ett högt rop och hela jorden kommer att ljusas av Herrens härlighet. - T6 p401 (1900)

Tryckeriets inflytelse - Gud ska snart göra stora saker för oss om vi ligger oss i ödmjukhet och tron vid Hans fötter. ...Mer än en tusen ska snart omvändas under en dag och det mesta ska kunna spåra deras första övertygelser till när de läste våra publikationer. - *Review and herald*, Nov 10, 1885.

1844 rörelsens kraft ska repeteras - Makten som rörde människor så kraftigt vid 1844s rörelse kommer att åter uppenbaras. Den tredje ängels budskap ska gå fram, inte med viskande tonfall, men med ett högt rop. - T5 p252 (1885)

Det höga ropet. - Under det höga ropet ska kyrkan, med hjälp av Herrens interventioner sprida frälsningens kunskap så jättemycket att ljus kommer att delas åt varje stad och by. Jorden kommer att fyllas med frälsningens kunskap. Guds Andes ska ge så övermåttlig succé åt de aktiva verksamheterna att sanningen för vår tid ska blixtra överallt. - *Review and herald* oct 13, 1904

Fördröjning på grund av medlidande. - Mörkrets långa natt är jobbigt, men morgonen är fördröjd i medlidande eftersom om mästare skulle komma bli så många människor oberedd. Gud är ovillig att Hans folk ska dö är anledningen för fördröjningen.

Arbetet skulle ha avslutats - Hade Guds syfte utfört av Hans folk med att ge till världen den sista varning budskap, skulle Han ha kommit tillbaka innan dess och de helige skulle ha fått sin välkomst till Guds stad. - T6 p450 (1900)

Jag vet att om Guds folk hade bevarat en levande förbindelse med Honom och lidit Hans ord, skulle de idag vara på den himmelska Kanaan. - *General Conference Bulletin*, Mar 30, 1903

Satan har utnyttjat situation - Om varje väktare på Zions mur hade gett basunen en tidlig signal skulle världen har det sista varning budskap för länge sedan. Men arbetet ligga långt efter. Under tiden män sov, har satan stulit mark på oss.

Inga brister hos Guds löften - Guds änglar i deras budskap till människor har alltid framställt tiden som väldig kort. Så har det alltid framställts för mig också. Det är sant att tiden har fortsatt längre än vid hur vi hade förväntat under de

tidigare dagarna av budskapet. Vår frälsare kom inte lika fort som vi hade hoppats på. Men har Guds ord fel? Aldrig! Vi behöver komma ihåg att Guds löften och hotelser är lika villkorliga.

Gud har gett sitt folk ett arbete att utföra på jorden. Den tredje änglars ska ges ut, troendes tankar ska riktas mot den himmelska helgedomen där Jesus gick in för att utföra försoning för hans folk. Reformationen angående sabbaten ska fortsättas. Gapet hos budorden måste byggas upp. Budskapet måste delas med ett högt rop så att alla jordens invånare skulle få varningen. Guds folk måste rena sina själar genom lydnad till sanningen och var redo att stå inför Honom vid Hans ankomst.

Hade Adventister efter besvikelsen av 1844 behållit deras tro och fortsatt förenade när Gud öppnade vägen och sedan tagit emot budskapet av den tredje ängel och vid kraften av den Helige Anden meddelade budskapet till världen, så skulle de ha sett Guds frälsning, Gud skulle ha arbetat kraftigt tillsammans med deras arbete och det skulle ha fullbordats och Jesus kom tillbaka för att ta emot sitt folk till deras belöning, för länge sedan.

Men under tiden av osäkerhet och tvivel som följde besvikelsen, överlämnade många Advent troende deras tro. På det viset var arbetet hindrad och världen lämnades i mörkret. Hade hela Advent gruppen enats på Guds bud och tron på Jesus, hur annorlunda skulle vår historia ha blivit?!

Det var inte Guds vilja att Jesus återkomst skulle var fördröjd. Gud hade inte för avsikt att hans folk, Israel, skulle vandra 40 år i öknen. Han lovade att ta de direkt till Kanaans land och etablera de där som ett heligt, friskt och glad folk. Men de som först fick höra evangeliet kom inte in på grund av otro. Deras hjärtan blev fyllda av knota, uppror och hat och Han kunde inte uppfylla sitt förbund med dem.

Under 40 år stängdes otro, knota och uppror förtidens Israel ut från Kanaans land. Dessa samma synder har fördröjt inträdandet av nutidens Israel in i Kanaans land. Det var inga fel på Gud löfte i varje fall. Det är otro, världslighet, orättfärdighet och strid bland de som bekänner Guds namn som har hållit oss i denna syndfulla värld så många år. - Manus 4, 1883.

Skylla inte på Gud - Vi kanske behöver stanna i denna värld många extra år som Israels barn gjorde, på grund av upproriskhet. Men för Guds

skull ska vi inte lägga synd på synd genom att skylla Gud för våra fel beslut. Manus 4, 1883.

Vi kan påskynda dagen - Genom att ge evangeliet till världen är det inom vår kraft att påskynda Herrens återkomst. - Vändpunkten s633

Det är privilegium av varje Kristen att inte bara ser fram emot, men påskynda Jesus återkomst. Skulle alla som bära Hans namn visa frukt till Hans ära- hur snabbt då skulle hela världen sås med evangeliets frön. Snabbt skulle skörden mogna och Jesus komma för att samla den dyrbara säden. - T8, s22,23

När budskapet är avslutat - Jesus återkomst ska inte dröja efter tids punkt där budskapet bäras till alla folk, språk och länder. Ska vi som tar anspråk för att vara elever av profetior glömma att Guds tålmodighet med de onda är en del av den stor och barmhärtig plan för att åstadkomma frälsning åt människor. - *Review and herald*, Jun 18, 1901

Varför misslycka många med vittnande? - Många presenterar vår trons läror som salt utan smak. Den Helige Ande arbeta inte genom deras trolösa arbete. Dem har inte öppnad deras hjärta för att ta emot Jesus nåd. De känner inte Andens verksamhet. De är som mjöl utan jäst. Det finns ingen verksam princip i alla deras arbete och dem misslyckas att vinna människor. Det tar inte tag i Jesus rättfärdighet, den är en klädnad oprövad, en fullhet okänd, en källa orört. - *Review and herald*, Nov 29, 1892

Behov av intensitet för att göra intryck - Vi behöver mer iver när vi arbetar för Jesus. Sanningens allvarliga budskap borde ges med en intensitet som skulle göra intryck på icke troende, så att de ser att den levande Gud samarbetar med oss och är vår källa av styrka. - *Signs of the Times*, Dec 9, 1886

När vi förenar våra hjärtan med Jesus och gör våra liv till att harmonisera med Hans arbete, kommer Anden som föll på lärjungarna på Pingstdagen att falla på oss. - *Review and herald*, June 30, 1903.

Med lärjungarnas iver - Iver för Guds ära rörde lärjungarna till att vittna om sanningen med stor kraft. Skulle inte denna iver flammor i våra hjärtan med en längtan till att berätta om frälsande kärlek, Jesus och Han korsfäst? Skulle inte Guds kraft visa sig ännu mer idag än i apostlarnas tid? - *Signs of the Times*, Feb 17, 1914.

Deras kraftkälla - Efter Kristus himmelfärd samlades lärjungar tillsammans för att ödmjukt vädjar till Gud. Efter tio dagars hjärt-sökande och själv-rannsakan var vägen förberedd för den Helige Andes inträdda i de renade och helgade själ templar. Varje hjärta fylldes med Anden, lik Gud önskade att visa sitt folk att det var hans vilja att välsignar dem med de högsta av himlens välsignelser... Andens svärd flammade vänster och högre. Med en ny udd av kraft genomträngde det tills det skiljde själ och ande, led och märg. Avgudadyrkan som var blandade med folkets tillbedjan blev besegrad. Ny mark lagds till Guds rike. Platser som hade varit ofruktbar och öde ropade ut Hans lovsånger. - *Review and herald* June 10, 1902

De kände en börda för andra - Lagg märke till hur det var först efter lärjungarna hade kommit till full enighet och slutat kämpe för första plats att Anden gjöt ut. De var enad. Allt som splittrade de var lagt undan. Vittnesbördet de hade efter att Anden kom var det samma. Märk väl: "Hela skaran av dem som kommit till tro var ett hjärta och en själ". Anden av Honom som dog för att ge liv åt syndare var en livskraft för hela trons menighet. Lärjungarna bad inte om en välsignelse för sig själva. De kände en börda för andra. Evangeliet skulle bäras till världens ände och de tog anspråk på utgjutelse av kraft som Jesus hade lovat. Då var det att den Helige Ande gjöt ut och tusentals blev använt under en dag. - *Signs of the Times*, Feb 17, 1914.

Kyrkan uppväckt - När det är helt och hållit överlämning åt Jesus tjänst, ska Gud erkänna det faktum genom en obegränsad utgjutelse av Hans Ande. Det kommer inte att ske medan en stor del av kyrkan inte samarbetar med Gud. - *Review and herald*, July 21, 1896

Jorden upplyst - Jag såg strömmar av ljus som strålade från städer och byar, och höga och låga platser på jorden. Gud ord lidits och som resultat blev det minnessten av Honom i varje stad och by. Hans sanning proklamerar genom hela världen. - T9, s28,29

Hundratals och tusentals syns besöka familjer och öppnade för dem Guds ord. Hjärtan blev övertygade genom den Helige Andens kraft och en Ande av äkta omvändelse blev uppenbar. På alla sidor öppnades dörrar för sanningens utrop. Världen verkade upplyst med den himmelska inflytelsen. T9, s126

Genom ödmjuka verktyg - När tiden kommer för det (tredje ängels budskap) att delas med

största kraft, kommer Gud att arbeta genom ödmjuka verktyg och leda sinnet av de som överlämnar sig själv helt till Honom. Arbetare ska få sina kvalifikationer genom Anden hellre än genom litterär institutioner. Människor av tro och bön kommer att bli manad med heligt iver och ropa ut de ord som Gud ger dem. Babylons synder kommer att avslöjas. De fruktansvärda konsekvenserna av ett tvångs lydnad till kyrkan genom statens makt, de framgångarna av spiritism, de gömda men snabba framgångarna av påvemakten, kommer allt att avslöjas. Med dessa allvarliga varningar kommer folket att störas. Tusen gånger tusentals människor ska lyssna som aldrig har hört sådana ord. - *Den stora striden* s606.

Mängder ska förena sig med Herrens arméer - Många... ska synas springa här och där, driven av Guds Ande för att meddela ljuset till andra. Sanningen, Guds ord, är som en eld i deras ben. Den fylla de med en brännande önskan att belysa de som sitter i mörkret. Nu ropas ut Guds ord av många, även bland de utbildade. Barn är driven av Anden att gå ut och ropa ut himmelens budskap. Anden gjutas ut på alla som överlåter sig till dess maningar. De kasta bort alla människliga verksamhet- sina bindande regler och försiktiga metoder- och ropa ut sanningen med Andens kraft. Mängder kommer att ta emot tron och förena sig med Herrens arméer. - *Review and herald*, July 23, 1895.

Tusentals röstar ropa ut varningen - Guds tjänare, med ansikte upplyst och strålande med helighet, kommer att skynda sig från plats till plats för att ropa ut himmelens budskap. Tusentals röstar ger ut varningen runt hela jorden. Under ska ske, de sjuka botade och tecken och under ska följa de troende. Satan arbetar också genom lögnens tecken och till och med kalla eld ner från himlen framför människors åsyn. Så kommer jordens invånare att ta ställning.

Budskapet bäras mer av djup övertygelse från Guds Ande än med argument. De olika argumenten har lagts fram. Frön är sått och nu gro den och bära frukt. Trycksaker som delades ut av missionärer har haft deras inflytelse, men många som fick ett intryck var hindrad från att helt förstå sanningen eller lyda den. Nu kommer ljusets strålar belysa överallt och sanningen synas tydligt. Guds ärliga barn klipper de band som har hållit dem. Familj och församlingens förbindelser är kraftlös att håller dem nu. Sanningen är skönare nu än allt annat. Trots alla verksamheter som är samlat mot sanningen kommer ett stor antal ta

ställning på Herrens sida. - *Den Stora Striden* s612

Kommande av den Helige Ande ses fram emot som på någon avlägsen framtid, men det är kyrkans privilegium att ha den nu. Sök för det, ber för det, tro på det. Vi måste ha det och himlen vänta på att ge det. - *Review and herald*, March 19, 1895.

Det sena regnet - Låt Kristna...ber I tro för den lovade välsignelse och det ska komma. Utgjutelse av den Helige Ande på apostlars tid var den tidigare regnet och härligt var konsekvenserna. Men den sena regnet kommer att vara ännu mera överflödigt. - *Signs of the Times*, Feb. 17, 1914.

Arbetet för idag - Den tredje angels budskap höjas till ett högt rop och du ska inte känna dig fritt för att försumma dagens plikt och sedan förvänta att få en stor välsignelse och väckelse i framtiden, utan någon ansträngning från din del. ... Idag borde du rena ditt kärll för att var redo att ta emot den himmelska dagg och sala regnets skurar. Det sala regnet ska komma oh Guds välsignelse ska fylla varje person som är rengjort från varje fläck. Det är våra arbete idag att överlämna oss till Kristus i förberedelse för de 'tider av nytt liv' från Guds närvaro. Vi bör vara förberedd för dopet av den Helige Ande. Istället för att leva i förväntan på någon ovanlig tid av spänning, ska vi vara klokt i hur vi använder dagens möjligheter och göra vad måste göras så att människor kan bli frälst. Istället för att slita ut våra tankekrafter med spekulationer om 'tider och stunder som Fadern i sin makt har bestämt' och hållit undan från människor. Istället ska vi överlämna oss till kontroll av den Heliga Ande och gör dagens uppgifter-ger ut livets bröd som är okorrumpade av mänskliga åsikter till själar som är på väg att dö i längtan efter sanningen. - *Review and herald*, mar 22, 1892.

Möjligheter som aldrig förr - Idag går det så lätt att resa och möjligheter för kontakt med människor av alla klassar och folkslag är så mycket större än på Israels tid. Rese möjligheter har ökat tusen gånger. Gud har förberedd vägen på ett underbart sätt. Tryckpressen med sina många verksamheter står till vårt förfogande. Biblar och skrifter på flera språk och som innehåller sanningen för vår tid står till vårt förfogande och kan snabbt delas ut to varje del av världen.

Vi ska ge den sista varningen till människor och vad då ska vår iver vara när det gäller Bibelstudier

och att sprida ljuset? - *Review and herald*, Jan 25, 1906

Gud öppnar möjligheter - Det är en kris på gång! Vi måste ropa ut de stora sanningarna för dessa sista dagar, genom den Heliga Andens kraft. Det ska inte dröja länge innan alla har hört varningen och alla har tagit sina beslut. Då ska slutet komma. ... Gud är den stor arbetare och under Hans försyn förberedda Han vägen till att fullborda arbetet. Gud öppnar möjligheter och olika sätt att gör inflytelser på och olika kanaler av verksamhet. Om Hans folk ser Hans försyn tecken och står redo att samarbeta med Honom, kommer dem att se ett stor arbete genomfört. - T6, s24

National kris frambringa religiös väckelse - Idag testas människor och länder av murlodet i handen av honom som gör inga misstag... Tidens tecken berättar idag att vi står på kanten av stora och allvarliga händelser. Allt i vår värld är i upprör. Framför våra ögon uppfylls Frälsarens profetia angående händelser som ska ske innan Hans återkomst. "Ni kommer att höra stridslarm och rykten om krig... Folk ska resa sig mot folk och rike mot rike, och det ska bli svält och jordbävningar på många platser."

Tiden nu är av stort intresse för alla levande. Ledare och statsministrar, de som håller positioner av auktoritet och ansvar, tänkande människor av alla samhällsklasser sätt deras uppmärksamhet på händelser som pågår omkring oss. De följer relationer mellan länder. De märker intensitet som besätter varje jordisk element och förstår att något stort och avgörande ska ske snart-att världen står på kant av en gigantisk kris. - PK s536, 537

Vår plikt under ögonblickets anstånd - Änglar håller nu tillbaka stridens vindar tills jorden kommer att bli värnade från sin kommande undergång. Men stormar samlar, redo att bryta ut på jorden. När Gud låta Hans änglar släppa vindarna kommer de att uppvisas så mycket stridigheter som inga penna kunde beskriva. ...Ett ögonblicks anstånd har Gud nådigt gett oss. Varje kraft som vi lånar från himlen ska brukas på arbetet som Gud har tilldelat oss, för att förkunna sanningen till dem som håller på att dö i okunnighet...

Guds folk skulle göra en mäktig vädjan till Honom för hjälp nu. De måste sätta alla sina energier på satsning att förkunna sanningen under anståndet som vi har fått...

Varje dag umgås vi vid människor som är på väg till domen. Varje dag kunde vara skillnadslinje för någon. Varje dag gör någon ett beslut som ska bestämma sin eviga öde. - *Review and herald*, Nov 23, 1905

Stridens betydelse - Vi förstår inte som vi borde den stora striden som pågår genom osynliga verksamheter. Kontroversen mellan lojala och illojala änglar. Goda och onda änglar strider över varje människa. Det har är ingen låtsas konflikt eller låtsas slag som vi är engagerad i. Vi ska finna våra styrka där lärjungarna fann deras. - *Signs of the Times*, Feb 17, 1914

Hedendom uppväckt, laglöshetens människa avslöjad. - När vi närmar oss ändens tid bli det större och större uppvisningar av hedendoms makt. Hedniska gudar ska visa upp deras egendomliga kraft och ska visa sig inför världens städer. Denna bemärkelse har redan börjat uppfyllas. Jesus visade olika typers bilder för Johannes om den onda karaktären och listiga inflytelse av dem som utmärka sig för att förfölja Guds folk. Alla behöva vishet för att försiktigt söka ut laglöshetens hemlighet som spelar så stor roll vid avslutningen av världens historia...

På tiden vi lever i kallar Gud sitt folk och har gett de ett budskap att bära. Han har kallat dem till att avslöja laglöshetens människas ondska, som har gjort söndags lagen till en egendomlig kraft och som sätta sig i sinnet att förändra heliga tider och lagar. Den makt som förtrycka Guds folk som står fast vid att ära Gud genom att hålla den enda sanna sabbaten, sabbatens skapelse, som heligt inför Honom. - *Testimonies to ministers* p117,118.

Guds modiga förkunnare - Nu när världens slut närmar sig sätta satan desperata försök för att förbinda världen. Han planlägga hur man kan håller tankarna upptagen och locka uppmärksamhet från sanningar som är nödvändigt för frälsningen...

Ondskan når upp till höjder som aldrig förr men många pastorer ropa ut "fred och trygghet!" Men Guds trogna budbärare ska gå stadigt fram med deras arbete. Kläd med himlens rustning ska de gå modigt fram och vinna seger. De ska aldrig sluta striden tills varje människa inom deras inflytelse ha tagit emot sanningen för vår tid. - *Acts of the Apostles* s219,220

En gång skakade evangeliet världen. - Genom samarbete med Anden gjorde apostlar ett verk som skakade världen. Evangeliet gavs ut till varje land inom en enda generation.

Härligt var resultaten som kom genom Jesus apostlars arbete. De fullbordade deras mission, inte genom sina egna krafter utan genom kraft av den levande Gud. Deras arbete var inte lätt. De första strävningarna av den kristna kyrkan var med svårigheter och djupa tårar. I detta arbete utsattas lärjungar ständigt för nöd, smutskastning och förföljelse, men de ansåg inte deras liv som var värt något för sig själva och var glad över att lida för Kristus. Obeslutsamhet och svaghet med målsättningar fann ingen plats vid deras verksamhet. De var villiga att bli brukat. Tanken på ansvaret som vilade på dem gjorde de ren och berikade deras tjänst. Himlens nåd visades i de seger som nådde för Kristus. Gud arbetade genom dem med obegränsad kraft för att evangeliet skulle vinna. - *Acts of the apostles* p593-595 (1911)

En stjärnhimmel av Guds utvalda - Bland jordens invånare, utspridd på varje land, är de som inte har böjt knä för Baal. Som himlens stjärna som synas endast på natten ska dessa trofasta människor lysa fram när mörkret täcka jorden och töcken folken. På platser hednisk Afrika, katolska länder i Europa och Sud Amerika, Kina, Indien, havets öar, och alla mörkar hörn på jorden har Gud bevarat en stjärnhimmel av utvalda människor. De ska lysa fram bland mörkret och visa fram för en avfallen värld den omvandlande kraften av lydnad till Gud bud. Även nu trädde de fram på varje land, bland varje språk och folkslag. På stunden av djupaste avfall när Satans total makt används för att "tvingar alla, små och stora, rika och fattiga, fria och slavar att ta emot" under hot av dödsstraff tecknar deras lojalitet till en falsk vilodag då ska dessa trogna människor som är "fläckfria och rena, Guds oskyldiga barn mitt i ett falskt och fördärvat släkte... lyser som stjärnor i världen". Ju mörkare natten är, ju mer briljanta ska dem lysa. - *Prophets and Kings* s188,188.

Den segrande kyrkan - Arbetet ska snart avslutas. Medlemmarna av den militanta kyrkan som har visat sig trogna ska bli den segrande kyrkan. - Brev 32, 1892.

Vår general som aldrig tar fel fortsätta uppmana oss att "Gå framåt! ta ny mark! Hög fanan på varje land! Stå upp, var ljus, ty ditt ljus kommer, och HERRENS härlighet går upp över dig."

Tiden har kommit när bokrullen ska öppnas för världen genom Guds budbärare. Sanningen som finns i de förste, andra och tredje ängels budskap måste gå till alla folk och stammar och språk och länder. De måste upplysa mörkret av varje kontinent och utvidgas till havets öar. Inget ska

födröja arbetet. Vår slogan ska vara: "Framåt, alltid framåt!" Himlens änglar ska gå framför oss för att förbereda vägen. Våra bördor för de avlägsna områdena kan aldrig släppas tills hela jorden upplysas med Herrens härlighet. - *Gospel Workers*, s470